

ПРЕВОД НА
КОРАНА
НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

BULGARIAN

ПРЕВОД НА КОРАНА НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

ДИРЕКЦИЯ ПО
ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА ТУРЦИЯ

ГЛАВНО МЮФТИЙСТВО НА
МЮСЮЛМАНИТЕ В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Публикации на Дирекция по вероизповеданията Турция /
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI : 1394
Основни източници / kaynak eserler : 169

Главен координатор / **GENEL KOORDİNATÖR**
Проф. Д-р. ХУРИЙЕ МАРТЪ / Prof. dr. Huriye MARTI

Редакционен директор / **YAYIN YÖNETMENİ**
DOÇ. DR. FATİH KURT

координация / **Koordinasyon**
YUNUS YÜKSEL

ПОДГОТВИЛИ ПРЕВОДА / **MEALİ HAZIRLAYANlar**
Проф. Д-р. Цветан ТЕОФАНОВ / Prof. Dr. Tsvetan TEOFANOV

ОКОНЧАТЕЛНА ПРОВЕРКА / **SON KONTROL**
Айдын ЙОЗ ДЖАН / Aydın ÖZCAN

ISBN 978-93-94886-05-6
2017-34-Y-0003-1394
Сертификат № / SER TİFİ KA NO: 12931

Решение на Комисията за преглед на книгата /
ESER İNCELEME KOMİSYONU KARARI: 10.04.2017 / 30

Първо издание / **1.BASKI**
Истанбул 2022 / İSTANBUL 2022

дизайн / **TASARIM**
GOODWORD DESIGN

издание / **BASKI**
ERKAM

© Дирекция по вероизповеданията Турция / **DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI**

ВРЪЗКИ / İLETİŞİM
Главна дирекция “Религиозни публикации” Отдел “Печатни издания” /
YABANCI DİL VE LEHÇELERDE YAYINLAR DAİRE BAŞKANLIĞI
TEL: +90 312 295 72 81 • FAX: +90 312 284 72 88
E-MAİL : diniyayinlar@diyanet.gov.tr

KUR'AN-I KERİM BULGARCA MEÂLİ

Публикувано с разрешението на Президентството по религиозните
въпроси на Република Турция. Всички права принадлежат на
Президентството по религиозните въпроси. Неразрешено
отпечатване и копиране е забранено.

Съдържание

Въвеждането	5	28. СУРА КАСАС	305
1. СУРА ФАТИХА	15	29. СУРА АНКАБУТ	313
2. СУРА БАКАРА	15	30. СУРА РУМ	319
3. СУРА АЛ ИМРАН	49	31. СУРА ЛУКМАН	324
4. СУРА НИСА	68	32. СУРА САДЖДА	327
5. СУРА МАИДА	89	33. СУРА АХЗАБ	330
6. СУРА АНАМ	105	34. СУРА САБА	337
7. СУРА АРАФ	122	35. СУРА ФАТИР	343
8. СУРА АНФАЛ	142	36. СУРА ЙА СИН	347
9. СУРА ТАУБА	149	37. СУРА САФФАТ	352
10. СУРА ЮНУС	163	38. СУРА САД	358
11. СУРА ХУД	174	39. СУРА ЗУМАР	362
12. СУРА ЮСУФ	185	40. СУРА ГАФИР	370
13. СУРА РААД	195	41. СУРА ФУССИЛАТ	377
14. СУРА ИБРАХИМ	200	42. СУРА ШУРА	382
15. СУРА АЛ-ХИДЖР	205	43. СУРА ЗУХРУФ	387
16. СУРА НАХЛ	210	44. СУРА ДУХАН	392
17. СУРА ИСРА	221	45. СУРА ДЖАСИА	394
18. СУРА КАХФ	231	46. СУРА АХКАФ	397
19. СУРА МАРИАМ	241	47. СУРА МУХАММЕД	401
20. СУРА ТА ХА	247	48. СУРА ФАТХ	405
21. СУРА АНБИА	255	49. СУРА ХУДЖУРАТ	408
22. СУРА ХАДЖ	263	50. СУРА КАФ	410
23. СУРА МУАМИНУН	270	51. СУРА ЗАРИЙАТ	413
24. СУРА НУР	277	52. СУРА ТУР	415
25. СУРА ФУРКАН	284	53. СУРА НАДЖМ	417
26. СУРА ШУАРА	290	54. СУРА КАМАР	420
27. СУРА НАМЛ	298	55. СУРА РАХМАН	422

56. СУРА УАКИА	425	86. СУРА ТАРИК	475
57. СУРА ХАДИД	427	87. СУРА АЛЯ	475
58. СУРА МУДЖАДАЛА	431	88. СУРА ГАШИЙА	476
59. СУРА ХАШР	434	89. СУРА ФАДЖР	477
60. СУРА МУМТАХАНА	437	90. СУРА БАЛАД	478
61. СУРА САФФ	439	91. СУРА СЛЪНЦЕТО	478
62. СУРА ДЖУМУА	440	92. СУРА ЛАЙЛ	479
63. СУРА МУНАФИКУН	442	93. СУРА ДУХА	480
64. СУРА ТАГАБУН	443	94. СУРА ИНШИРАХ	480
65. СУРА ТАЛАК	445	95. СУРА ТИН	481
66. СУРА ТАХРИМ	446	96. СУРА АЛАК	481
67. СУРА МУЛК	448	97. СУРА КАДР	482
68. СУРА КАЛАМ	450	98. СУРА БАЙИНА	482
69. СУРА ХАККА	452	99. СУРА ЗАЛЗАЛА	483
70. СУРА МААРИДЖ	454	100. СУРА АДИАТ	483
71. СУРА НУХ	455	101. СУРА КАРИА	484
72. СУРА ДЖИНН	457	102. СУРА ТАКАСУР	484
73. СУРА МУЗАММИЛ	459	103. СУРА АСР	484
74. СУРА МУДАССИР	460	104. СУРА ХУМАЗА	485
75. СУРА КИЙАМА	462	105. СУРА ФИЛ	485
76. СУРА ИНСАН	463	106. СУРА КУРАЙШ	485
77. СУРА МУРСАЛАТ	465	107. СУРА МАУН	486
78. СУРА НАБА	466	108. СУРА АЛ-КАУСАР	486
79. СУРА НАЗИАТ	467	109. СУРА КАФИРУН	486
80. СУРА АБАСА	469	110. СУРА НАСР	487
81. СУРА ТАКУИР	470	111. СУРА МАСАД	487
82. СУРА ИНФИТАР	471	112. СУРА ИХЛЯС	487
83. СУРА МУТАФФИФИН	471	113. СУРА ФАЛАК	488
84. СУРА ИНШИКАК	473	114. СУРА НАС	488
85. СУРА БУРУДЖ	474		

Въвеждането

Коранът е Книгата на Аллах. Тя е запазена в своята цялост за всички бъдещи времена. Въпреки че е написана първоначално на арабски, тя е станала достъпна, благодарение на преводите, за тези, които нямат познания по арабски. Макар и да не заместват оригинала, преводите служат на сигналната цел за разпространение на Божието слово далеч отвъд арабскоговорящите народи до далеч по-широк спектър от човечеството.

Коранът очевидно е на арабски език, но в действителност той е на езика на природата, т.е. езикът, на който Бог директно се обръща към всички човешки същества по време на Сътворението. Този божествен призив на човечеството винаги присъства в съзнанието на всички човешки същества, затова Коранът е универсално разбираем – за някои на съзнателен план, а за други на подсъзнателно ниво. Тази реалност е описана в Корана като "ясни знамения в сърцата на дарените със знанието". Този стих казва, че "само угнетителите отричат Нашите знамения" (29:49).

Това означава, че Божествената Реалност, обяснена от Корана на съзнателен план, предварително съществува в човека на нивото на подсъзнанието. Следователно посланието на Корана не е нещо, което е чуждо на човека. Всъщност това е словесен израз на същата тази Божествена Реалност, която е в съзвучие със собствената природа на човека и с която той вече е запознат. Коранът обяснява това, като казва, че родените в по-късни времена са били първоначално родени по времето на сътворението на Адам и по това време Бог директно се е обърнал към всички тези човешки души.

Това събитие е споменато в Корана:

И когато твоят Господ извади потомството от чреслата на синовете на Адам и ги накара да засвидетелстват за себе си, рече: "Не съм ли Аз вашият Господ?" А те рекоха: "Да, свидетели сме." И не ще казваш в Деня на възкресението: "Не знаехме за това!"

В следващия аят Коранът допълнително споменава диалога между Аллах и човека:

И дадохме на небесата и на земята, и на планините, и на земята, и на планините, и те се отдръпнаха от нея, и се уплашиха от нея. И човекът го предприе. Но той се оказа угнетник и безумен" (33:72).

Коранът, за човека, по същество вече му е известен, а не напълно непозната същност. В действителност Коранът е разгръщането на човешкия ум.

Когато човек, чиято природа е жива – след като се е спасил от по-късни условия – прочете Корана, тези мозъчни клетки ще бъдат активирани, където е запазено първото обръщение на Бог. Ако имаме това предвид, няма да е трудно да оценим, че преводът на Корана е валидно средство за разбирането му.

Ако Божият адрес е Първият завет, Коранът е Вторият завет. Всеки свидетелства за истинността на другия. Ако човек има малко или дори никакво разбиране на арабския език и може да чете писанията само в превод, той не трябва да очаква, че ще бъде разочарован в разбирането си на Корана, защото кораничната концепция за човека като естествен получател на Божието слово е станала реалност в днешно време. Науката за генетичния код и откритията на антропологията напълно подкрепят тази гледна точка.

Планът за сътворението на Бог

Всяка книга има своята цел и целта на Корана е да запознае човека с плана на Сътворението на Аллах. Тоест, да каже на

човека защо Бог е създал този свят; каква е целта на заселването на човека на земята; Какво се изисква от човека в неговия живот преди смъртта и с какво ще се сблъска след смъртта. Човекът се ражда като вечно създание. Когато Бог е създал човека като такъв, Той е разделил продължителността на живота му на два периода: период преди смъртта, който е време на изпитание, и период след смъртта, който е времето за получаване на наградите или наказанията, заслужени от действията на човек по време на живота му. Те приемат формата на вечен рай или вечен ад. Целта на Корана е да накара човека да осъзнае тази реалност. Това е темата на тази божествена Книга, която служи да води човека през цялото му пътуване през живота в отвъдното.

Би било правилно да се каже, че човек е търсач по рождение. Тези въпроси дебнат в съзнанието на всички: Кой съм аз? Каква е целта на моя живот? Каква е реалността на живота и смъртта? Каква е тайната на успеха и провала на човека? и така нататък. Според Корана отговорът на тези въпроси е, че сегашният свят е изпитателното поле и всичко, с което човек е бил надарен в периода си преди смъртта, е част от изпитанието. Отвъдното е мястото, където резултатът от изпитанието ще бъде взет под внимание от Всемогъщия и каквото и да получи човек в живота след смъртта, като награда или наказание, ще бъде съизмеримо с делата му в този свят. Тайната на успеха на човека в този живот е да разбере Божия план за създаване и да начертае живота си по съответния начин.

Книга на Божественото предупреждение

Коранът е книга с божествено предупреждение. Комбинация от уроци и наставления, тя би била още по-подходящо наречена книга на мъдростта. Коранът не следва модела на традиционната дидактическа книга. Всъщност, когато

обикновеният читател подхване Корана, той му се струва сбор от откъслечни твърдения. Очевидно това чувство не е нереално. Но тази подредба на Корана не се дължи на някакъв недостатък, а по-скоро е в съответствие с плана на Корана да запази първоначалната си форма, за да изпълни целта си да предаде посланието на истината на читателя, който може в набезите си в писанията да чете само една страница, един стих или един ред наведнъж.

Един жизненоважен аспект на Корана е, че той напомня за благословиите, дадени от Върховния благодетел. Най-важните от тях са изключителните качества, с които Бог е надарил човека, когато го е създал. Друга голяма благословия е, че Той го е заселил на земята, планета, където са съществували всякакви системи за подкрепа в негова полза. Целта на Корана е да гарантира, че докато се наслаждава на тези благословии на природата, човек ще има предвид своя Благодетел: той трябва да признае щедростта на своя Създател. По този начин човекът ще получи достъп до вечния рай; Пренебрегването на неговия Благодетел, от друга страна, ще доведе човека право в ада. Коранът наистина е напомняне за тази неизбежна реалност.

Вътрешният дух и осъзнаването на Бога

Едно важно качество на Корана е, че той ни дава само основни, но съществени принципи, често прибегвайки до повторение, за да ги подчертаем. Напротив, не-основите, или въпроси, отнасящи се само до формата, представляват само незначителна част от писанията. Това е в съзвучие със схемата на Корана, като важността на формата е изцяло второстепенна. За Корана са важни само онези предписания, които фигурират като основни насоки. Този аспект на Корана е толкова ясен, че читателят не може да не го оцени.

Истината е, че вътрешният дух е от изключителна важност

за изграждането на ислямската личност. Щом се развие вътрешният дух, естествено ще последва правилна форма. Но формата сама по себе си никога не може да произведе вътрешния дух. Ето защо целта на Корана е да постави началото и да доведе до осъществяването на интелектуална революция в човека. Изразът, използван от Корана за тази интелектуална революция, е ма'рифа (осъзнаване на истината) (5:83).

Коранът подчертава важноста на човешкото откриване на истината на нивото на осъзнаване. Истинската вяра в Бога е това, което човек постига на такова ниво. Там, където няма реализация, няма и вяра.

Божие Слово

Когато четете Корана, многократно ще откриете, че е казано, че това е Божието слово. Очевидно това е очевиден факт. Но когато се разглежда в контекст, това е изключително изявление. Има много книги по света, за които се смята, че са свещени. Но с изключение на Корана, ние не намираме никаква религиозна книга, която по този начин да се проектира като Божието слово. Този вид твърдение, което се появява уникално в Корана, дава отправна точка на читателя. След това той я изучава като изключителна книга, а не като обикновена книга, написана от човешки същества. В Корана се казва, че повече или по-малко се казва: "О, човече, твоят Господ е, Който се обръща към теб. Слушайте думите Му и Го следвайте." Дори този стил на обръщение е доста изключителен. Този вид пряк божествен призив не присъства в никоя друга книга. Остава трайно впечатление у човека. Той чувства, че неговият Господ се обръща директно към него. Това чувство принуждава човека да приема твърденията на Корана с изключителна сериозност, вместо да ги третира като ежедневни изявления в обикновена книга. Стилът на съставяне на Корана също е уникален.

Книгите, написани от човешки същества, обикновено имат своя материал, подреден в ред от А до Я, според темата. Но Коранът не следва такъв модел, така че за обикновения човек изглежда, че липсва ред. Когато се погледне в действителност обаче, тя ще се появи като изключително последователна и подредена книга, и доста величествена в стила си на писане. Докато четем Корана, ние чувстваме, че неговият автор е на много висок пиедестал, откъдето Той гледа надолу и се обръща към цялото човечество, което е Неговата специална грижа. Това обръщение се фокусира върху различни групи човешки същества, като същевременно обхваща всички тях.

Един особен аспект на Корана е, че във всеки един момент неговият читател може да се консултира с неговия Автор, да постави въпросите си и да получи отговори, защото Авторът на Корана е самият Бог. Той е жив Бог. Като Създател на човека, Той директно чува и отговаря на призива на човека.

Мирна идеологическа борба

Тези, които са запознати с Корана само чрез медиите, обикновено остават с впечатлението, че Коранът е книга на джихада, а джихадът за тях е опит да се постигне целта чрез насилие. Но тази идея се основава на недоразумение. Всеки, който чете Корана за себе си, лесно ще оцени, че посланието му няма нищо общо с насилието. От началото до края Коранът е книга, която провъзгласява мира и по никакъв начин не подкрепя насилието. Вярно е, че джихадът е едно от ученията на Корана. Но джихадът, взет в правилния му смисъл, е по-скоро името на мирната борба, отколкото на някакъв вид насилствени действия. Кораничната концепция за джихад е изразена в следния аят: "Правете по-голям джихад (т.е. стремете се по-усилено) с помощта на този [Коран]" (25:52). Очевидно е, че Коранът не е оръжие, а книга, която ни дава

въведение в божествената идеология на мирната борба. Методът на такава борба, според Корана, е "да им кажеш слово, за да достигнеш до самата им душа" (4:63).

И така, желаният подход, според Корана, е този, който движи сърцето и ума на човека. Тоест, обръщайки се към умовете на хората, тя ги удовлетворява, убеждава ги в истинността на Корана и, накратко, води до интелектуална революция в тях. Това е мисията на Корана. И тази мисия може да бъде изпълнена само с помощта на рационални аргументи. Тази цел никога не може да бъде постигната чрез насилие или въоръжени действия.

Вярно е, че има някои стихове в Корана, които предават предписания, подобни на следните: "Убивайте ги, където и да ги намерите" (2:191).

Позовавайки се на такива стихове, има някои, които се опитват да създадат впечатлението, че ислямът е религия на войната и насилието. Това е напълно невярно. Такива стихове се отнасят, в ограничен смисъл, до онези, които едностранно са нападнали мюсюлманите. Горният стих не предава общата заповед на исляма.

Истината е, че Коранът не е бил разкрит в пълната форма, в която съществува днес. Тя е била разкривана от време на време, според обстоятелствата, за период от 23 години. Ако това се раздели на години на война и мир, периодът на мир възлиза на 20 години, докато този на състояние на война възлиза само на 3 години. Откровенията през тези 20 мирни години бяха мирните учения на исляма, както са предадени в стиховете относно осъзнаването на Бог, поклонението, морала, справедливостта и т.н.

Това разделение на командите в различни категории е естествено и се среща във всички религиозни книги. Например,

Гита, свещената книга на индусите, се отнася до мъдростта и моралните ценности. Но заедно с това е и призивът на Кришна към Арджуна, насърчавайки го да се бори (Бхагавад Гита, 3:30). Това не означава, че вярващите в Гита трябва да водят войни през цялото време. Махатма Ганди, в края на краищата, извлича своята философия за ненасилие от същата Гита. Призивът да се води война в Гита се отнася само за изключителни случаи, когато обстоятелствата не оставят избор. Но за общото ежедневно съществуване тя дава същите мирни заповеди, които произтичат от нея от Махатма Ганди.

По същия начин Исус Христос каза: "Не мислете, че съм дошъл да донеса мир на земята. Не дойдох да донеса мир, а меч." (Матей, 10:34).

Не би било правилно да се заключи, че религията, проповядвана от Христос, е религия на война и насилие, тъй като такива изказвания се отнасят само до конкретни случаи. Що се отнася до общия живот, Христос учеше на мирни ценности, като изграждането на добър характер, любовта един към друг, помагането на бедните и нуждаещите се и т.н.

Същото се отнася и за Корана. Когато Пророкът Мохамед емигрирал от Мека в Медина, идолопоклонническите племена били агресивни към него. Но Пророкът винаги е избягвал атаките им чрез упражняване на търпение и стратегия за избягване. Въпреки това в някои случаи не са съществували други възможности, освен тази на отбраната. Затова той трябваше да се бие в определени случаи. Именно тези обстоятелства предизвикаха разкритията, свързани с войната. Тези команди, бидейки специфични за определени обстоятелства, нямаха общо приложение. Те не са били предназначени да бъдат валидни за всички бъдещи времена. Ето защо; Постоянният статут на Пророка е наречен "милост за цялото човечество". (21:107)

Ислямът е религия на мира в пълния смисъл на думата. Коранът нарича своя път "пътищата на мира" (5:16). Той описва помирението като най-добрата политика (4:128) и заявява, че Бог се отвращава от всяко нарушаване на мира (2:205). Можем да кажем, че не е преувеличено да се каже, че ислямът и насилието си противоречат един на друг.

Разкрита книга

Коранът е книга на Аллах, разкрита на пророка Мохамед. Тя не дойде при него под формата на пълна книга, а на части за период от 23 години. Първата част е разкрита през 610 г., когато пророкът Мохамед е бил в Мека. Впоследствие различни части продължили да се разкриват редовно, като последната част била разкрита през 632 г., когато Пророкът бил в Медина.

В Корана има 114 глави, както дълги, така и кратки. Стиховете наброяват около 6600. За да отговори на нуждите от рецитиране, Коранът е разделен на 30 части. Тези части най-накрая бяха подредени под ръководството на ангела Гавриил, чрез когото Бог беше разкрил Корана.

Когато Коранът е бил разкрит през първата четвърт на 7-ми век, хартията вече е била изобретена. Тази хартия, известна като папирус, е направена ръчно от влакната на някои дървета. Всякога, щом бе низпослана част от Корана, тя бе записана на папирус или на арабски (6:7). По време на този процес хората запаметяват стиховете, като Коранът е единствената ислямска литература, която се чете в молитва, както и се чете за целите на да'уа. По този начин Коранът продължава да бъде едновременно запаметяван, както и записван. Този метод на запазване продължава и по време на живота на пророка Мохамед. По този начин Коранът е бил запазен по време на живота на Пророка.

Третият халиф, Усман ибн Аффан, имал подготвени няколко

екземпляра. Той ги изпратил в различни градове, където ги държали в големите джамии. Хората не само рецитираха от тези копия, но и подготвиха повече копия от тях.

Писането на Корана на ръка продължило, докато печатната преса била изобретена и хартията започнала да се произвежда в голям мащаб, благодарение на индустриалната революция. След това Коранът започна да се отпечатва. Методите за печат продължиха да се подобряват и така отпечатването на Корана също се подобри. Сега печатните копия на Корана са станали толкова често срещани, че могат да бъдат намерени във всеки дом, джамия, библиотека и книжарница. Днес всеки може да намери красиво копие на Корана, където и да се намира, във всяка част на земното кълбо.

Как да четем Корана?

В Корана се казва: "Чети Корана бавно и отчетливо!" (73:4) Това означава, четете Корана в бавни, измерени ритмични тонове. Тоест, прочетете, като обърнете пълно внимание на вноса на съдържанието. Когато се чете по този начин, в действие влиза двупосочен процес между Корана и неговия читател. За него Коранът е обръщение или реч на Бог и сърцето му започва да отговаря на този адрес на всеки аят. В Корана, където се споменава величието на Аллах, цялото съществуване на читателя е силно повлияно от осъзнаването на Неговото величие. Когато Божиите благословения са изброени в Корана, сърцето на читателя прелива от благодарност; когато възмездие на Аллах е описано в Корана, читателят трепери при четенето му; когато в Корана е постановена заповед, у читателя се засилва усещането, че той трябва да стане послушен поданик на своя Господ, като изпълни тази заповед.

1. СУРА ФАТИХА

ОТКРИВАЩАТА

¹ В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

² Хвала на Аллах – Господа на световите, ³ Всемилоствивия, Милосърдния, ⁴ Владетеля на Съдния ден! ⁵ Само на Теб служим и Теб за подкрепа зовем. ⁶ Насочи ни по правия път, ⁷ пътя на онези, които си дарил с благодат, а не онези, над които тегне гняв, нито заблуждаващите се!

2. СУРА БАКАРА

КРАВАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим.*

² Тази Книга – без съмнение в нея – е напътствие за богобоязливите, ³ които вярват в неведомото и отслужват молитвата, и раздават от онова, което сме им дали за препитание, ⁴ и които вярват в низпосланото на теб и в низпосланото преди теб, и в отвъдния живот са убедени. ⁵ Тези са напътени от своя Господ и тези са сполучилите.

⁶ За онези, които не повярваха, за тях е все едно дали си ги предупредил, или не си предупредил – те не вярват. ⁷ Аллах е запечатал и сърцата, и слуха им, и погледите им са под воал. За тях има огромно мъчение.

⁸ А някои от хората казват: “Повярвахме в Аллах и в Сетния ден.” Ала те не са вярващи. ⁹ Стараят се да измамат Аллах и онези, които повярваха, ала мамат само себе си, без да усетят. ¹⁰ Носят в сърцата си болест и им надбави Аллах

болест. За тях има болезнено мъчение, защото са лъгали.¹¹ И когато им се каже: “Не рушете по земята!”, казват: “Ние само поправяме.”¹² Но именно те са рушащите. Ала не усещат.¹³ И когато им се каже: “Повярвайте, както хората повярваха!”, казват: “Да вярваме, както глупците ли повярваха?” Но именно те са глупците. Ала не знаят.¹⁴ И щом срещнат онези, които повярваха, казват: “Ние повярвахме.” Но щом се уединят със сатаните си, казват: “Ние сме с вас, само им се присмиваме.”¹⁵ Аллах се присмива на тях и ги отсрочва в своята престъпност да се лутат.¹⁶ Тези са, които купуват заблудата вместо напътствието. Ала нито търговията им печели, нито са на правия път.

¹⁷ Те приличат на човек, запалил огън, но щом наоколо се озари, Аллах отнася техния светлик и ги оставя в тъмнини, да не проглеждат.¹⁸ Глухи, неми, слепи – те не се завръщат.¹⁹ Или са като [застигнати от] дъждовен облак на небето – в него има тъмнини и гръм, и мълния. Запушват с пръсти ушите си от гръмотевиците, с уплах пред смъртта. Аллах обгражда неверниците.²⁰ Мълнията едва не отнема зрението им. Всякога, щом ги освети, вървят, а щом се стъмни над тях, спират. Но пожелае ли Аллах, Той би отнел и слуха, и зрението им. Аллах за всяко нещо има сила.

²¹ О, хора, служете на своя Господ, Който е сътворил вас и онези преди вас, за да се побоите.²² от Онзи, Който стори за вас от земята постеля и от небето – свод, и изсипва вода от небето, и чрез нея вади плодовете – препитание за вас! И като знаете това, не сторвайте подобия на Аллах!²³ А ако се съмнявате в това, което сме низпослали на Нашия раб, донесете една сура, подобна на неговите, и призовете своите свидетели – освен Аллах, – ако говорите истината!²⁴ Но не

го ли направите – а никога не ще [го] направите – бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните! Подготвен е той за неверниците.²⁵ И благовествай онези, които вярват и вършат праведни дела, че за тях са Градините, сред които реки текат! Всякога, щом бъдат нахранени с плод оттам, казват: “Това е [същото], с което и преди бяхме хранени.” А ще са дарени с негово подобие. Там за тях има пречисти съпруги и там ще пребивават вечно.

²⁶ Аллах не се свени да дава пример всякакъв – и колкото комар, и по-голям от него. Които са повярвали, знаят, че това е истината от техния Господ. А които са неверници, изричат: “Какво цели Аллах с този пример?” Заблуждава с него Той мнозина и напътва с него Той мнозина. Ала заблуждава с него само нечестивците,²⁷ които нарушават обета пред Аллах след неговото потвърждаване и прекъсват онова, което Аллах е повелил да бъде съединено, и сеят по земята развала. Тези са губещите.²⁸ Как отричат Аллах – бяхте мъртви, Той ви съживи! После ще ви умъртви, после ще ви съживи, после при Него ще бъдете върнати.²⁹ Той е, Който сътвори за вас всичко на земята, после се насочи към [сътворяването на] небето и създаде седем небеса. Той всяко нещо знае.

³⁰ И когато твоят Господ рече на ангелите: “Ще създам на земята наместник.” – рекоха: “Нима ще създадеш там някой, който ще сее по нея развала и ще лее кръви, докато ние Те славим с възхвала и възнасяме Твоята святост?” Рече: “Знам, каквото вие не знаете.”

³¹ И научи Той Адам на имената на всички [неща], после ги представи на ангелите и рече: “Съобщете ми имената на тези [неща], ако говорите истината!”³² Рекоха: “Всечист си

Ти! Нямаме друго знание освен това, на което Ти ни научи. Ти си Всезнаещия, Всемъдрия.”³³ Рече: “О, Адам, съобщи им имената!” И когато им съобщи имената, каза: “Не ви ли рекох, че знам неведомото на небесата и на земята, и знам какво разкривате и какво потулявате?”

³⁴ И когато рекохме на ангелите: “Поклонете се на Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Възпротиви се той, възгордя се и стана един от неверниците. ³⁵ И рекохме: “О, Адам, пребивавай с жена си в Рая и яжте оттам в доволство, откъдето пожелаете, но не приближавайте до онова дърво, та да не станете угнетители!” ³⁶ А сатаната ги подмами да се подхлъзнат и ги извади от Рая, където бяха. И казахме: “Напуснете – врагове един на друг! За вас на земята има пребиваване и ползване до време.” ³⁷ И получи Адам слова от своя Господ, и Той прие покаянието му. Той е Приемащия покаянието, Милосърдния. ³⁸ Казахме: “Напуснете отгук всички! И дойде ли при вас напътствие от Мен, за онези, които последват Моето напътствие, не ще има страх и не ще скърбят. ³⁹ А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.”

⁴⁰ О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсипах, и спазвайте своя обет към Мен, за да спазвам и Аз Своя обет към вас, и само от Мен се страхувайте! ⁴¹ И вярвайте в това, което низпослах, за да потвърди наличното у вас! И не бъдете първите неверници към него, и не продавайте на никаква цена Моите знамения, и и само от Мен се бойте! ⁴² И не смесвайте истината с лъжата, и не скривайте истината, когато [я] знаете! ⁴³ И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята закат, и се покланяйте с

покланящите се! ⁴⁴ Нима повелявате на хората праведност, а забравяте себе си, въпреки че вие четете Писанието? Нима не проумявате? ⁴⁵ И искайте помощта [на Аллах] с търпение и молитва! Тя наистина е трудна, ала не и за смирените, ⁴⁶ които мислят, че ще срещнат своя Господ и че при Него ще се върнат.

⁴⁷ О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсихах, и че бях ви предпочел измежду народите! ⁴⁸ И бойте се от Деня, в който ни една душа не ще замени друга в нищо и не ще се приеме от нея застъпничество, и не ще се вземе от нея откуп, и никому не ще се помогне. ⁴⁹ И [спомнете си] когато ви избавихме от хората на Фараона. Те ви причиняваха най-лошото мъчение, като избиваха синовете ви, а пощадяваха жените ви. Това бе велико изпитание за вас от вашия Господ. ⁵⁰ ...И когато разделихме за вас морето на две и ви избавихме, и издавихме хората на Фараона пред очите ви, ⁵¹ и когато определихме за Муса четирийсет нощи, после вие подир него приехте телеца [за бог], ставайки угнетители, ⁵² после ви простихме, за да сте признателни! ⁵³ И когато дадохме на Муса Писанието и Разграничението, за да се напътите! ⁵⁴ И когато Муса рече на своя народ: “О, народе мой, ти угнети себе си, като прие телеца. Покайте се пред своя Създател и убийте душите си! Това е за ваше добро пред Създателя ви. Той ще приеме вашето покаяние. Наистина е Той Приемашия покаянието, Милосърдния.” ⁵⁵ И когато изрекохте: “О, Муса, не ще ти повярваме, докато не видим Аллах наяве”, мълнията ви порази, както гледахте. ⁵⁶ После ви възкресихме след вашата смърт, за да сте признателни! ⁵⁷ И ви заслонихме с облака, и спуснахме над вас манната и

пъдпъдъците: “Яжте от благата, които ви дарихме!” Не Нас угнетиха, а себе си угнетиха.

⁵⁸ И когато рекохме: “Влезте в това селище и яжте оттам в доволство, където пожелаете! И влезте през вратата, кланяйки се, и кажете: “Опрощение!”. Ние ще ви извиним прегрешенията и ще надбавим за благодетелните.” ⁵⁹ Ала угнетителите подмениха словото, което им бе казано, с друго. И изсипахме над угнетителите напаст от небето, защото бяха нечестивци. ⁶⁰ И когато Муса помоли за вода за своя народ, рекохме: “Удари с тоягата си камъка!” И дванайсет извора избликнаха от него. Вече всички хора знаеха своето място за пиене. “Яжте и пийте от препитанието на Аллах! И не сейте развала по земята, рушейки!” ⁶¹ И когато рекохте: “О, Муса, не ще изтърпим на една и съща храна. Позови своя Господ заради нас, да ни даде от онова, което земята ражда от нейните треви и краставици, и жито, и леща, и лук.” Каза: “Нима ще замените по-доброто с по-лошо? Слезте към някой град и ще намерите онова, което търсите!” И бяха белязани с унижението и бедността, и си навлякоха гнева на Аллах. То бе, защото не повярваха в знаменията на Аллах и убиваха пророците несправедливо. То бе, защото се противяха и престопаха.

⁶² Онези, които вярват, и юдеите, и християните, и сабеите, онези [от тях] които вярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела, имат отплатата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

⁶³ И когато приехме вашия обет, и въздигнахме над вас Планината [ви рекохме]: “Хванете здраво това, което ви дадохме, и помнете какво има в него, за да се побоите!”

⁶⁴ После се отвърнахте и ако не бе над вас щедростта на Аллах

и Неговата милост, щяхте да сте от губещите. ⁶⁵ И узнахте онези от вас, които престъпиха в Съботата, и им рекохме: “Бъдете маймуни презрени!” ⁶⁶ Сторихме го за назидание по тяхно време и след тях, и за поука на богобоязливите.

⁶⁷ И когато Муса рече на своя народ: “Аллах ви повелява да заколите крава.” – рекоха: “На присмех ли ни взимаш?” Рече: “Опазил ме Аллах да съм от невежите!” ⁶⁸ Рекоха: “Позови ни своя Господ, да ни разкрие каква да бъде тя!” Рече: “Казва да е крава – нито стара, нито юница, а по средата на това. И направете, каквото ви се повелява!”

⁶⁹ Рекоха: “Позови ни своя Господ, да ни разкрие какъв да бъде цветът ѝ!” Рече: “Казва да е крава съвсем жълта на цвят, за радост на очите.” ⁷⁰ Рекоха: “Позови ни своя Господ, да ни разкрие каква да бъде – за нас кравите си приличат. И ако Аллах желае, ще сме напътени.” ⁷¹ Рече: “Казва да не бъде впрягана крава – нито да обръща земята, нито да напоява посева, читава, без петна по нея.” Рекоха: “Сега ти посочи истината.” И я заклаха, но без малко да не го направят. ⁷² И когато убихте човек, заспорихте за това. Но Аллах разкрива, каквото спотайвате. ⁷³ И рекохме: “Ударете го с част от нея [и той ще се съживи]!” Така Аллах съживява мъртвците и ви показва Своите знамения, за да проумеете!

⁷⁴ После сърцата ви закоравяха и са като камъни, дори покорави. Да! И сред камъните има такива, от които бликват реки, и сред тях някои се разцепват и излиза оттам вода; а някои от тях падат в уплах пред Аллах. Но Аллах не подминава вашите дела.

⁷⁵ Нима копнеете да ви повярват, щом част от тях слушаха Словото на Аллах, после го преиначаваха, знаейки, след като го бяха проумели? ⁷⁶ И щом срещнеха вярващите, казваха:

“Ние повярвахме.” А щом се уединяха един с друг, казваха: “Нима ще им разправяте онова, което Аллах ви е разкрил, че да ви оспорват с него пред вашия Господ?” Нима не проумявате? ⁷⁷ Нима не знаят, че Аллах знае и каквото спотайват, и каквото разгласяват?

⁷⁸ Някои от тях са неграмотни, не познават Писанието, а само измислици. Ала те само предполагат. ⁷⁹ Горко на онези, които с ръцете си пишат Писанието, после изричат: “Това е от Аллах.” – за да го продадат на нищожна цена! Горко им заради онова, което ръцете им написаха и горко им заради онова, което придобиха! ⁸⁰ И казват: “Не ще ни докосне Огънят освен само в броени дни.” Кажете: “Нима сте взели обет от Аллах? Аллах никога не нарушава Своя обет. Или говорите за Аллах, каквото не знаете?” ⁸¹ Да, който придобива злина и грехът му го обгражда – тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. ⁸² А които вярват и вършат праведни дела, тези са обитателите на Рая, там ще пребивават вечно.

⁸³ И приехме от синовете на Израил обет: “Служете само на Аллах и се отнасяйте с добро към двамата родители и към близките, сираците и нуждаещите се! И говорете на хората с добро, и отслужвайте молитвата, и давайте милостинята закат!” – после се отметнахте, освен малцина от вас, и се отдръпнахте.

⁸⁴ И приехме от вас обет: “Не ще проливате [един на друг] кръвта си и не ще се прогонвате [взаимно] от домовете си.” После, засвидетелствайки, вие потвърдихте това. ⁸⁵ После се избихахте и прогонвахте от домовете им някои от вас, като си помагахте против тях с грях и вражда. И дойдеха ли при вас като пленници, ги откупвахте. А ви бе възбранено

да ги прогонвате. Нима вярвате в част от Писанието, а в друга не вярвате? За онези от вас, които вършат това, няма друго възмездие освен позор в земния живот, а в Деня на възкресението ще бъдат подложени на най-суровото мъчение. Аллах не подминава вашите дела.⁸⁶ Тези са, които избраха земния живот вместо отвъдния. И мъчението им не ще бъде облекчено, и не ще им се помогне.

⁸⁷ И дадохме на Муса Писанието, и подир него изпратихме един след друг пратениците, и дадохме на Иса, сина на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. Нима не ви обземаше надменност всеки път, щом пратеник ви донасяше онова, което душите ви не желаят? И някои отрекохте, а други убивате.⁸⁸ И казаха: “Сърцата ни са под ключ.” Да, Аллах ги е проклетел заради тяхното неверие. Те малко вярват.

⁸⁹ И щом при тях дойде от Аллах Книгата, потвърждаваща онова, което е у тях – а още отпреди бяха молили за помощ срещу неверниците, – и щом при тях дойде онова, което [вече] знаеха, не повярваха в него. Проклятието на Аллах е над неверниците.⁹⁰ Колко лошо е онова, за което продадоха душите си – да не вярват в низпосланото от Аллах поради завист, че Аллах низпослава от Своята благодат комуто пожелае измежду Своите раби. И заслужиша гняв върху гняв. За неверниците има унизително мъчение.

⁹¹ И когато им се каза: “Повярвайте в онова, което Аллах низпосла!” – рекоха: “Вярваме в низпосланото нам.” И не вярват в онова, което е след него, а то е истината, потвърждаваща онова, което е у тях. Кажете: “А защо преди убивахте пророците на Аллах, ако сте вярващи?”⁹² И Муса ви донесе ясните знаци, а после приехте телеца [за бог],

ставайки угнетители. ⁹³ И когато приехме вашия обет, и въздигнахме над вас Планината [ви рекохме]: “Хванете здраво това, което ви дадохме, и послушайте!” Рекоха: “Чухме и се възпротивихме.” И в тяхното неверие сърцата им бяха пропити с телеца. Кажи: “Колко лошо е онова, което вашата вяра ви повелява, ако сте вярващи!” ⁹⁴ Кажи: “Ако отвъдният дом при Аллах е само за вас, а не за другите хора, възжелайте смъртта, ако говорите истината!” ⁹⁵ А не ще я възжелаят никога, заради онова, което ръцете им са сторили преди. Аллах знае угнетителите. ⁹⁶ Наистина ще откриеш, че те са най-ненаситните за живот хора, [дори] повече от съдружаващите. Всеки от тях желае да би векувал хиляда години. Ала няма той да се отдалечи от мъчението, дори да векува. Аллах съзира техните дела.

⁹⁷ Кажи: “Кой е враг на Джибрил?” Той го низпосла в твоето сърце с позволението на Аллах в потвърждение на съществуващото вече и като напътствие, и благовестие за вярващите. ⁹⁸ Който е враг на Аллах и на Неговите ангели, и на Неговите пратеници, и на Джибрил, и на Микал – Аллах е враг на неверниците. ⁹⁹ Вече ти низпослахме ясни знамения. В тях не вярват само нечестивците. ¹⁰⁰ Нали всякога, щом се договаряха с договор, някои от тях го отхвърляха! Дори повечето от тях не вярват. ¹⁰¹ И щом при тях дойде Пратеника на Аллах, за да потвърди наличното у тях, едни от дарените с Писанието хвърлиха зад гърба си Книгата на Аллах, сякаш не знаят.

¹⁰² И последваха онова, което сатаните разпряха против властта на Сулайман. И не бе Сулайман неверник, ала сатаните бяха – учеха хората на магия и на онова, което във Вавилон бе низпослано на ангелите Харут и Марут. Не

учеха никого, докато и двамата не му кажат: “Ние сме само изпитание, тъй че не ставай неверник!” И [хората] се учеха от тях как да разделят мъжа от жена му, ала с това не вредяха никому, освен с позволението на Аллах. И се учеха на онова, което им вреди, а не им е от полза. И знаеха, че който го избере, не ще има дял за него в отвъдния живот. Колко лошо е онова, за което продадоха душите си, ако знаеха! ¹⁰³ А ако вярваха и се бояха, награда от Аллах е най-доброто, ако знаеха.

¹⁰⁴ О, вярващи, не казвайте: “Зачети ни!”, а казвайте: “Пожали ни!” и послушайте! За неверниците има болезнено мъчение. ¹⁰⁵ Нито онези от хората на Писанието, които не повярваха, нито съдружаващите желяеха на вас да бъде низпослано благо от вашия Господ. Но Аллах определя за Своята милост когото пожелае. Аллах е Владетелят на великата благодат. ¹⁰⁶ Каквото и знамение да отменим или накараме да се забрави, донасяме по-добро или подобно на него. Не узна ли ти, че Аллах за всяко нещо има сила? ¹⁰⁷ Не узна ли ти, че на Аллах принадлежи властта на небесата и на земята, и нямате освен Аллах нито покровител, нито избавител? ¹⁰⁸ Или искате да питате вашия Пратеник, както бе питан и Муса преди? А който подменя вярата с неверие, той се е отклонил от правия път.

¹⁰⁹ Мнозина от хората на Писанието, поради завист в душите, желаят, след като сте повярвали, да ви превърнат пак в неверници, след като им се разкри истината. Извинявайте и прощавайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах за всяко нещо има сила. ¹¹⁰ И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята закат, и каквото и благо да направите отнапред за душите си, ще го намерите при Аллах. Аллах съзира

вашиите дела. ¹¹¹ И рекоха [хората на Писанието]: “В Рая ще влязат само юдеи и християни.” Това са техните възжеления. Кажи: “Дайте своя довод, ако говорите истината!” ¹¹² Да! Който всецяло се е отдал на Аллах и е благодетелен, ще има отплатата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

¹¹³ И рекоха юдеите: “Християните не се основават на нищо.” И християните рекоха: “Юдеите не се основават на нищо.” А четат Писанието. Така и незнаещите изричат подобни думи. Аллах ще отсъди помежду им в Деня на възкресението за онова, по което са в разногласие. ¹¹⁴ И кой е по-голям угнетител от онзи, който в джамиите на Аллах възбранява да се споменава Неговото име и се стреми да ги разруши? На тези не подобава да влизат там, освен със страх. За тях в земния живот има позор, за тях в отвъдния има огромно мъчение. ¹¹⁵ На Аллах принадлежи и изтокът, и западът, и накъдето и да се обърнете, там е Ликът на Аллах. Аллах е всеобхватен, всезнаещ. ¹¹⁶ И рекоха: “Аллах се сдобил със син.” Всечист е Той! Да, Негово е всичко и на небесата, и на земята. Всички на Него се покоряват. ¹¹⁷ Първосъздателя на небесата и на земята! И щом реши нещо, казва му само: “Бъди!”. И то става.

¹¹⁸ И рекоха незнаещите: “Аллах не ще ли ни продума, или да ни се яви знамение?” Така и онези преди тях изричаха подобни думи. Сърцата им си приличат. Вече обяснихме знаменията на хора убедени. ¹¹⁹ Изпращаме те с истината Ние като благовестител и предупредител. И не ще бъдеш питан за обитателите на Ада. ¹²⁰ И не ще са доволни от теб нито юдеите, нито християните, докато не последваш тяхната вяра. Кажи: “Напътствие от Аллах е единственото

напътствие.” И ако последваш страстите им подир знанието, което си получил, никой не ще те защити от Аллах и не ще те избави. ¹²¹ Тези, на които дадохме Писанието, го четат с правдиво четене. Те вярват в него. А които не вярват в него тези са губещите.

¹²² О, синове на Израил, помнете Моята благодат, с която ви обсипах, и че бях ви предпочел измежду народите! ¹²³ И бойте се от Деня, в който ни една душа не ще замени друга в нищо и не ще се приеме от нея откуп, и не ще ѝ бъде от полза ничие застъпничество, и не ще им се помогне! ¹²⁴ И когато Господът на Ибрахим го изпита със слова, той ги изпълни. Рече: “Правя те водител на хората.” Каза: “А от моето потомство?” Рече: “Не получават Моя обет угнетителите.”

¹²⁵ И сторихме Дома [ал-Кааба] място за събиране на хората и сигурно убежище: “Вземете мястото на Ибрахим да бъде за молитви!” И заръчахме на Ибрахим и Исмаил: “Почистете Моя Дом за тези, които обхождат, пребивават и се кланят, свеждайки чела до земята в суждуд!” ¹²⁶ И когато Ибрахим рече: “Господи мой, стори го защитен град и храни с плодовете неговите жители онези от тях, които повярваха в Аллах и в Сетния ден!”, Той рече: “А който е неверник, ще го оставя малко да се понаслаждава, после ще го подкарам към мъчението на Ада. И колко лоша е тази участ!”

¹²⁷ И когато Ибрахим и Исмаил издигаха основите на Дома, [рекоха]: “Господи, приеме от нас! Наистина Ти си Всечувашия, Всезнаещия. ¹²⁸ Господи, направи ни отдадени на Теб, и от нашето потомство – общност, отдадена на Теб, и ни покажи нашите обреди, и приеме нашето покаяние! Ти си Приемащия покаянието, Милосърдния. ¹²⁹ Господи, проводи им пратеник измежду тях, да им чете Твоите

знамения, да ги учи на Писанието и на мъдростта, и да ги пречиства! Ти си Всемогъщия, Всемъдрия.”

¹³⁰ А кой друг се отвърщаше от вярата на Ибрахим освен онзи, който е безразсъден за себе си? Него [Ибрахим] Ние избрахме в земния живот, а в отвъдния той е от праведниците.

¹³¹ Когато неговият Господ му рече: “Отдай се!” – той рече: “Отдадох се на Господа на световите.” ¹³² И завеща това Ибрахим на синовете си, [а също] и Якуб: “О, мои синове, Аллах избра вашата религия – умирайте само отдадени!”

¹³³ Нима бяхте свидетели, когато смъртта се приближи до Якуб и той рече на своите синове: “На какво ще служите след мен?” Рекоха: “Ще служим на твоя Бог и на Бога на твоите предци Ибрахим и Исмаил, и Исхак – на Единствения Бог, и Нему ще бъдем отдадени.” ¹³⁴ Те са общност, вече отминала. Тяхно е онова, което са придобили, и ваше е онова, което вие сте придобили. И не ще бъдете питани какво те са извършили.

¹³⁵ И рекоха: “Станете юдеи или християни и ще тръгнете по правия път!” Кажи: “Не, ние следваме вярата на Ибрахим, правоверния, а той не бе от съдружаващите.” ¹³⁶ Кажете: “Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му], и в дареното на Муса и на Иса, и в дареното на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени.” ¹³⁷ И ако бяха повярвали в същото, в което и вие повярвахте, щяха да се напътят. Но ако са се отметнали, те са в раздор и Аллах ще ти е достатъчен срещу тях. Той е Всечувашия, Всезнаещия. ¹³⁸ Баграта на Аллах! А кой е по-хубав от Аллах по багра? Само на Него служим. ¹³⁹ Кажи: “Нима спорите с нас за Аллах, а Той е и

нашият Господ, и вашият Господ? Нам са нашите дела и вам са вашите дела. На Него сме предани.” ¹⁴⁰ Или ще кажете, че Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му] бяха юдеи или християни? Кажи: “Вие ли знаете повече, или Аллах?” И кой е по-голям угнетител от онзи, който е скрил у себе си свидетелство от Аллах? Аллах не подминава вашите дела. ¹⁴¹ Те са общност, вече отминала. Тяхно е онова, което са придобили и ваше е онова, което вие сте придобили. И не ще бъдете питани какво те са извършили.

¹⁴² Ще кажат глупците от хората: “Какво ги отклони от досегашната им посока за молитва?” Кажи: “На Аллах принадлежи и изтокът, и западът. Той води когото желае към правия път.” ¹⁴³ И така ви сторихме общност по средата – за да сте свидетели за хората и Пратеника да е свидетел за вас. И сторихме твоята досегашна посока за молитви само за да разграничим последвалите Пратеника от онези, които се обръщат на пети. [Смяната] наистина е трудност, но не и за онези, които Аллах е напътил. А Аллах не би погубил вярата ви. Аллах към хората е състрадателен, милосърден.

¹⁴⁴ Виждаме лицето ти да се обръща към небето [о, Мухаммед]. Ние непременно ще те обърнем в посока за молитви, която ще ти е угодна. Тъй че обърни лице към Свещената джамия! Където и да бъдете, обръщайте лице към нея! Дарените с Писанието знаят, че това е истината от техния Господ. Аллах не подминава техните дела. ¹⁴⁵ И каквото и знамение да донесеш на дарените с Писанието, те не ще последват твоята посока за молитви, а и ти не ще последваш тяхната посока. И едните от тях не ще последват посоката за молитви на другите. А ако последваш страстите им след онова, което си получил от знанието, тогава ти си

от угнетителите. ¹⁴⁶ Онези, на които дарихме Писанието, го знаят, както знаят синовете си. Но едни от тях скриват истината, знаейки. ¹⁴⁷ Истината е от твоя Господ и не бъди от съмняващите се!

¹⁴⁸ Всеки има посока, накъдето се обръща. Надпреварвайте се в добрините! Където и да сте, Аллах всички ви ще събере. Аллах за всяко нещо има сила. ¹⁴⁹ Откъдето и да тръгнеш, обръщай лице към Свещената джамия! Това е истината от твоя Господ. Аллах не подминава вашите дела. ¹⁵⁰ Откъдето и да тръгнеш, обръщай лице към Свещената джамия, и където и да бъдете, обръщайте лица към нея, за да нямат хората довод срещу вас, освен онези от тях, които угнетяват, и да изпълня Своята благодат към вас, за да бъдете напътени! Затова не се страхувайте от тях, а се страхувайте от Мен! ¹⁵¹ Изпратихме ви пратеник измежду вас, да ви чете Нашите знамения и да ви пречиства, и да ви учи на Писанието и на мъдростта, и да ви учи на онова, което не сте знаели. ¹⁵² И споменавайте Ме, за да ви споменавам и Аз, и благодарете Ми, и не Ме отхвърляйте!

¹⁵³ О, вярващи, искайте помощта на Аллах с търпение и молитва! Аллах е с търпеливите. ¹⁵⁴ И не наричайте “мъртви” убитите по пътя на Аллах! Не, живи са! Но вие не усещате. ¹⁵⁵ И непременно ще ви изпитаме с малко страх и глад, и с отнемане от имотите, душите и плодовете. И благовествай търпеливите, ¹⁵⁶ които, щом беда ги сполети, казват: “Ние на Аллах принадлежим и при Него се завръщаме.” ¹⁵⁷ Върху тях има благослов и милост от техния Господ. Те са напътените.

¹⁵⁸ Ас-Сафà и ал-Мàруа са от знаците на Аллах, и който ходи при Дома на поклонение хадж или поклонение умра,

той не върши грях, като ги обикаля. А който прави добро и по своя воля – Аллах е въздаващ, всезнаещ.¹⁵⁹ Които скриват низпосланите от Нас ясни знамения и напътствието, след като ги разяснихме на хората в Писанието, тях Аллах прокллина и проклинащите ги проклинат,¹⁶⁰ освен които се покаят и поправят, и разкрият. От тях ще приема покаяние. Аз съм Приемащия покаянието, Милосърдния.¹⁶¹ А които не вярват и умират неверници, над тях е проклятието на Аллах и на всички ангели и хора –¹⁶² вечно ще са в него. Мъчението им не ще бъде облекчено и не ще им се даде отсрочка.

¹⁶³ Вашият Бог е единственият. Няма друг Бог освен Него, Всемиловичия, Милосърдния.¹⁶⁴ В сътворяването на небесата и на земята, и в смяната на нощта и деня, и в корабите, плаващи в морето с онова, което носи полза на хората, и във водата, която Аллах изсипва от небето, и съживява с нея земята, след като е била мъртва, и множи там всякакви твари, и в обръщането на ветровете, и в облаците, покорени между небето и земята – наистина има знамения за хора проумяващи.

¹⁶⁵ А някои от хората приемат за богове други вместо Аллах, обичат ги, както Аллах трябва да се обича. А които вярват, най-силно обичат Аллах. И ако угнетителите можеха да съзрат, когато видят мъчението, че цялата сила е на Аллах и че Аллах е суров в мъчението...¹⁶⁶ Тогава, щом видят мъчението, онези, които са били следвани, ще се отрекат от онези, които са ги следвали, и ще се прекъснат връзките между тях.¹⁶⁷ А онези, които са ги следвали, ще кажат: “Ако има за нас връщане, ще се отречем от тях, както и те се

отрекоха от нас.” Така Аллах ще им покаже техните деяния като горести за тях и не ще излязат от Огъня.

¹⁶⁸ О, хора, яжте от онова по земята, което е позволено, приятно! И не следвайте стъпките на сатаната! Той за вас е явен враг. ¹⁶⁹ Той ви повелява само злина и поквара, и да говорите за Аллах онова, което не знаете. ¹⁷⁰ И когато им се каже: “Следвайте онова, което Аллах е низпослал!” – казват: “Не, ще следваме онова, с което заварихме предците си!” Ала нима и ако техните предци не са проумели нищо и не са били напътени? ¹⁷¹ Неверниците приличат на човек, ревящ към нещо, което чува само крясък и зов. Глухи, неми, слепи – те не проумяват.

¹⁷² О, вярващи, яжте от богатата, които Ние ви дарихме, и бъдете признателни на Аллах, ако на Него служите! ¹⁷³ Той ви забрани мършата, кръвта, свинското месо и закланото за друг, а не за Аллах. А който е принуден, без да е потисник, нито престъпващ, за него не е грях. Аллах е опрощаващ, милосърден. ¹⁷⁴ Скриващите онова, което Аллах е низпослал от Писанието, и продаващите го на нищожна цена, поглъщат в своя стомах само Огъня. И не им проговори Аллах в Деня на възкресението, и не ги пречиства. За тях има болезнено мъчение. ¹⁷⁵ Те са, които купиха заблудата вместо напътствието и мъчението – вместо опрощението. И колко настойчиви са пред Огъня! ¹⁷⁶ Така е, защото Аллах низпосла Писанието с истината. А които спорят относно Писанието, те са в дълбок раздор.

¹⁷⁷ Праведността не е да обръщате лице на изток или на запад, праведността е у онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и в ангелите, и в Писанието, и в пророците, и раздава от своя имот, въпреки любовта си към него, на роднините

и сираците, и на нуждаещите се, и на пътника [в неволя], и на просяците, и за освобождаване на робите, и отслужва молитвата, и дава милостинята закат; и у изпълняващите своя обет, когато са обещали, и у търпеливите в злочестие и беда, и във вихъра на битката. Те са искрените и те са богобоязливите.

¹⁷⁸ О, вярващи, предписано ви е възмездие за убитите, свободен – за свободен и роб – за роб, и жена – за жена. А който получи опрощение от своя брат, да го получи според обичая, а той да му се издължи с добрина. Това е облекчение и милост от вашия Господ. А който след това престъпи, за него има болезнено наказание. ¹⁷⁹ За вас във възмездието има живот, о, разумни хора, за да се побоите!

¹⁸⁰ Предписано ви е, когато смъртта надвисне над някого от вас, ако той остави благо, да го завещае на двамата родители и на близките според обичая. Това е дълг за богобоязливите.

¹⁸¹ А който подмени [завещанието], след като го е чул, грехът е само за онези, които са го подменили. Аллах е всечуващ, всезнаещ. ¹⁸² А който се опасява от грешка или грях на завещател, и помирява [наследниците], за него не е грях. Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹⁸³ О, вярващи, предписано ви е говеенето, както бе предписано и за онези преди вас, за да се побоите – ¹⁸⁴ определени дни. А който от вас е болен или на път – да се издължи в други дни. А за които не могат – откуп: да нахранят човек в нужда. А който по своя воля стори благо, това е най-доброто за него. И да говеете е най-доброто за вас, ако знаете. ¹⁸⁵ Рамадан е месецът, през който беше низпослан Коранът за напътствие на хората и с ясни знаци от напътствието и разграничението. Който от вас стане

свидетел на този месец, да говее през него, а който е болен или на път – да се издължи в други дни. Аллах иска да ви улесни и не иска да ви затрудни, а да завършите докрай определените дни, да възвеличите Аллах за онова, с което ви е напътил и да сте признателни.

¹⁸⁶ И когато Моите раби те питат за Мен – Аз съм наблизо, откликвам на зова на зовящия, когато Ме позове. Нека и те Ми откликнат, и нека вярват в Мен, за да се напътят!

¹⁸⁷ Позволено ви е да прекарате нощите на говеенето при своите жени. Те са одяние за вас и вие сте одяние за тях. Аллах знае, че сте измамили самите себе си, но е приел вашето покаяние и ви е извинил. А сега ги обладавайте и се стремете към онова, което Аллах ви е предписал: яжте и пийте, додето различите при [пукването на] зората белия конец от черния конец! После довършете говеенето до нощта и не ги обладавайте, когато пребивавате в джамиите! Това са границите на Аллах, не ги доближавайте! Така Аллах обяснява Своите знамения на хората, за да се побоят!

¹⁸⁸ И не изяждайте своите имоти помежду си с измама, и не ги подхвърляйте на съдиите, за да изяждате с грях част от имотите на хората, знаейки!

¹⁸⁹ Питат те за новолунието. Кажи: “То сочи определено време за хората и за поклонението хадж.” Праведността не е да идвате в домовете отзад, а праведността е у онзи, който се бои от Аллах. Влизайте в домовете през вратите им! И бойте се от Аллах, за да сполучите! ¹⁹⁰ И се сражавайте по пътя на Аллах с онези, които се сражават с вас, ала не престъпвайте! Аллах не обича престъпващите.

¹⁹¹ И ги убивайте там, където ги сварите, и ги прогонете оттам, откъдето и те ви прогониха! Да заблуждаваш е по-

тежко, отколкото да убиваш. И не се сражавайте с тях при Свещената джамия, докато не започнат там да се сражават с вас! А ако се сражават с вас, убийте ги! Такова е възмездие за неверниците. ¹⁹² А престанат ли – Аллах е опрощаващ, милосърден. ¹⁹³ И се сражавайте с тях, докогато не ще има заблуда и религията ще е на Аллах! А престанат ли, тогава да не се враждува, освен против угнетителите!

¹⁹⁴ Месец на забрана – срещу месец на забрана! И за [нарушаване на] забраните – възмездие. А който ви нападне, нападнете го така, както ви е нападнал! И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е с богобоязливите! ¹⁹⁵ И раздавайте по пътя на Аллах, и не се хвърляйте със собствените си ръце към гибелта, и благодетелствайте! Аллах обича благодетелните.

¹⁹⁶ И довършвайте поклонението хадж, и поклонението умра заради Аллах! А ако сте възпрени, [дайте] жертвено животно според своите възможности! И не бръснете главите си, докато жертвеното животно не стигне местоназначението си! А който от вас е болен или има страдание по главата, тогава – да се откупи с говеене или подаяние, или жертвоприношение. А ако сте в безопасност, онзи, който се възползва от поклонението умра до поклонението хадж, [да даде] жертвено животно според своите възможности. А който не е в състояние, да говее три дни по време на поклонението хадж и седем, щом се върне, та пълни десет. Това е за онзи, чиито роднини не живеят в околностите на Свещената джамия. И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах е суров в наказанието! ¹⁹⁷ Поклонението хадж е в знайни месеци и който през тях си наложи поклонението, да няма съвкупление, нито безпътство, нито прение по време на поклонението хадж! Каквато и добрина да сторите, Аллах я

узнава. И запасете се! Най-добрият запас е богобоязливостта. И бойте се от Мен, о, разумни хора!

¹⁹⁸ И не е грях за вас да търсите благодат от своя Господ. И когато се понесете от Арафат, споменавайте Аллах при Свещената планина! И Го споменавайте, както ви е напътил, дори да сте били преди това от заблудените! ¹⁹⁹ После се понесете, откъдето хората се понасят, и молете Аллах за прошка! Наистина Аллах е опрощаващ, милосърден. ²⁰⁰ И щом изпълните своите обреди, споменавайте Аллах, както споменавате предците си, дори по-силно! А някои от хората казват: “Господи, въздай ни в земния живот!” Няма дял за тях в отвъдния. ²⁰¹ А някои от тях казват: “Господи, въздай ни добрина в земния живот и добрина – в отвъдния! И опази ни от мъчението на Огъня!” ²⁰² За тях има дял от онова, което са придобили. Аллах бързо прави равностотка. ²⁰³ И споменавайте Аллах в броените дни! А който избърза в два дни, не е грях за него, и който се забави, не е грях за него – за онзи, който е богобоязлив. И бойте се от Аллах, и знайте, че при Него ще бъдете събрани!

²⁰⁴ Сред хората има и такива, чиито думи те омайват в земния живот и призовават Аллах за свидетел на онова, което е в сърцата им. Но те са най-свирепи в разпратата. ²⁰⁵ И когато такъв се обърне, той тича по земята, за да сее по нея развала и да погуби насажденията и приплода. А Аллах не обича развалата. ²⁰⁶ И когато му се каже: “Бой се от Аллах!”, го обзема гордост от греха. Стига му Адът и колко лоша постеля е той! ²⁰⁷ Някои хора отдават душите си в търсене на благоволение от Аллах. Аллах е състрадателен към рабите.

²⁰⁸ О, вярващи, встъпете всички в покорството и не следвайте стъпките на сатаната! Той е ваш явен враг. ²⁰⁹ И

ако се подхлъзнете, след като сте получили ясните знаци, знайте, че Аллах е всемогъщ, всемъдър! ²¹⁰ Нима очакват само Аллах и ангелите да дойдат при тях в сенките на облаците? А делото е отсъдено и при Аллах ще бъдат върнати делата. ²¹¹ Попитай синовете на Израил колко ясни знамения им дадохме! А който подмени благодатта на Аллах, след като е дошла при него, наистина Аллах е суров в наказанието. ²¹² Земният живот бе разкрасен за неверниците и те се присмиват на вярващите. Но които са богобоязливи, ще бъдат над тях в Деня на възкресението. Аллах безмерно въздава комуто пожелае.

²¹³ Хората бяха една общност и Аллах изпрати пророците – благовестители и предупредители, и заедно с тях низпосла Книгата с истината, за да отсъди между хората за онова, по което бяха в разногласие. А поради злобата помежду им изпаднаха в разногласие за нея само онези, на които тя бе дадена, след като ясните знаци бяха дошли при тях. И поведе Аллах вярващите към онова от истината, по което бяха в разногласие, с Неговото позволение. Аллах води когото пожелае към правия път. ²¹⁴ Или смятате да влезете в Рая, без да ви сполети същото, което сполетя и отминалите преди вас? Врълхлитаха ги беда и горест, и бяха разтърсвани, докато Пратеника и онези, които повярваха заедно с него, не казваха: “Кога ще дойде подкрепата от Аллах?” Да, подкрепата от Аллах е наблизо.

²¹⁵ Питат те какво да раздават. Кажете: “Каквото и добро да раздадете, нека е за родителите и близките, и сираците, и нуждаещите се, и пътника [в неволя]. Каквото и добро да сторите, Аллах го знае. ²¹⁶ Предписана ви е битка, а тя е омразна за вас. Но може да мразите нещо, а то да е добро за

вас, и може да обичате нещо, а то да е зло за вас. Аллах знае, вие не знаете.

²¹⁷ Питат те за месеца на забрана, за битка през него. Кажете: “Тежка битка е тогава, но възпирането от пътя на Аллах, неверието в Него и в Свещената джамия, и пропъждането на обитателите ѝ оттам е по-тежко пред Аллах, и да се заблуждава е по-тежко, отколкото да се убива.” И не ще престанат да се сражават с вас, докато не ви отвърнат от вашата религия, ако могат. А които от вас отстъпят от религията си и умрат неверници, на такива пропадат делата и в земния живот, и в отвъдния, и те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. ²¹⁸ Които повярваха и които се преселиха, и се бореха по пътя на Аллах, те се надяват на милостта от Аллах. Аллах е опрощаващ, милосърден.

²¹⁹ Питат те за виното и за играта на късмет. Кажете: “В тях има голям грях и изгоди за хората, но грехът им е по-голям от изгодата.” И питат какво да раздават. Кажете: “Излишъка.” Така Аллах ви обяснява знаменията, за да размислите ²²⁰ за земния и за отвъдния живот. И питат за сираците. Кажете: “Най-хубаво е онова, което е за тяхно добро.” И ако съжителствате с тях, те са ваши братя. Аллах различава кой носи вреда и кой носи добро. И пожелае ли Аллах, ще ви затрудни. Аллах е всемогъщ, всемъдър.

²²¹ И не встъпвайте в брак със съдружаващи жени, докато не повярват! Вярваща робиня е по-добра от съдружаваща жена, дори да ви е възхитила. И не встъпвайте в брак със съдружаващи мъже, докато не повярват! Вярващ роб е по-добър от съдружаващ мъж, дори да ви е възхитил. Съдружаващите зоват към Ада, а Аллах зове към Рая и опрощението с Негово позволение. И обяснява Той зна-

менията Си на хората, за да се поучат. ²²² И те питат за месечното кръвотечение. Кажете: “Това е страдание.” И стойте далеч от жените с месечно кръвотечение, и не ги доближавайте, докато не се очистят! А щом се очистят, обладавайте ги, откъдето Аллах ви е повелил! Наистина Аллах обича каещите се и обича пречистващите се. ²²³ Вашите жени са като нива за вас. И отивайте при нивата си, както пожелаете, и подготвяйте се отнапред, и се бойте от Аллах, и знайте, че ще Го срещнете! И благовествай вярващите!

²²⁴ И не правете клетвите си в името на Аллах пречка да сте праведни, да се боите и да помирявате хората! Аллах е всечуващ, всезнаещ. ²²⁵ Аллах не ви придирия за празнословието в клетвите ви, ала ви придирия за онова, което вашите сърца са придобили. Аллах е опрощаващ, всеблаг. ²²⁶ Онези, които се закълнат да не бъдат с жените си – да изчакат четири месеца. А върнат ли се – Аллах е опрощаващ, милосърден. ²²⁷ А решат ли да се разведат – Аллах е всечуващ, всезнаещ. ²²⁸ А разведените жени да изчакат във въздържание три месечни кръвотечения и не им е позволено да скриват онова, което Аллах е сътворил в утробите им, ако вярват в Аллах и в Сетния ден. Тогава техните мъже, ако искат помирение, имат най-голямото право да си ги възвърнат. И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно обичая, но мъжете са едно стъпало над тях. Аллах е всемогъщ, всемъдър.

²²⁹ Разводът е два пъти – [после] или задръжете [жените] с добро, или пуснете с благо. И не ви е позволено да взимате нищо от онова, което сте им дали, освен ако двамата се опасяват да не престъпят границите на Аллах. Ако се

опасявате, че двамата не ще спазят границите на Аллах, не е прегрешение за тях, ако жената даде откуп. Това са границите на Аллах, не ги нарушавайте! А които нарушават границите на Аллах – те са угнетителите.²³⁰ А ако се разведе с нея [за трети път], тя не му е позволена после, преди да встъпи в брак с друг мъж, и ако ѝ даде развод и той, не е прегрешение за двамата да се съберат, ако мислят, че ще спазят границите на Аллах. Това са границите на Аллах. Той ги обяснява на хора, които разбират.²³¹ А когато сте дали развод на жени и те са изпълнили срока [на изчакване], задръжте ги с благо или ги пуснете с благо! И не ги задържайте с насилие, престъпвайки! А който направи това, угнетява себе си. И не се отнасяйте с насмешка към знаменията на Аллах, и споменавайте благодатта на Аллах към вас, и онова, което ви е низпослал от Книгата и мъдростта за ваше наставление! И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах всяко нещо знае!

²³² А ако се разведете с жените и те са изпълнили своя срок, да не им се пречи да встъпят в брак със своите съпрузи, ако се споразумеят помежду си съгласно обичая! С това се наставлява онзи от вас, който вярва в Аллах и в Сетния ден. Това за вас е най-добродетелното и най-чистото. Аллах знае, вие не знаете.²³³ А майките да кърмят рожбите си две пълни години, когато мъжът поиска кърменето да завърши. Онзи, чието е новороденото, е длъжен да ги храни и облича според обичая. На всяка душа се възлага само по силите ѝ. Да не се злостори на майка заради нейната рожба, нито на онзи, чието е новороденото, заради неговата рожба, и за наследника е същото. А ако и двамата искат отбиване, при взаимно съгласие и съветване, не е прегрешение за тях. И ако искате да поверите рожбите си на кърмачки, не е прегрешение за

вас, щом се отплатите, давайки според обичая. И бойте се от Аллах, и знайте, че Аллах съзира вашите дела!

²³⁴ А които от вас се поминат и оставят вдовици – те да изчакат сами със себе си четири месеца и десет дена. Щом изпълнят срока, няма прегрешение за вас в онова, което вършат със себе си според предписанието. Сведущ е Аллах за вашите дела. ²³⁵ И не е прегрешение за вас да намеKNете пред [овдовелите] жени за сгодяване или да го спотаите в душите си. Аллах знае, че ще им споменете. Ала не им обещавайте скришом, а говорете само прилични думи и не пристъпвайте към сключване на брак, докато предписаният срок не се изпълни! И знайте, че Аллах знае какво е в душите ви, и бойте се от Него, и знайте, че Аллах е опрощаващ, всеблаг! ²³⁶ Не е прегрешение за вас да се разведете с жените, преди да сте ги докоснали или уговорили задължителната плата. Зарадвайте ги, богатият – според възможностите му, и бедният – според възможностите му, с добро! [То] е дълг за благодетелните. ²³⁷ А ако сте им дали развод, преди да ги докоснете, но вече сте уговорили задължителната плата, за тях е половината от онова, което сте уговорили, освен ако те се въздържат или се въздържи онзи, в чиито ръце е сключването на брака. А да се въздържате е по-близо до богобоязливостта. И не забравяйте благоволенieto помежду си! Аллах съзира вашите дела.

²³⁸ Спазвайте молитвите наред със средната молитва и заставайте смирени пред Аллах! ²³⁹ И ако имате страх, спазвайте молитвата и като ходите, и като яздите! А щом сте в безопасност, споменавайте Аллах, както ви е научил на онова, което не сте знаели! ²⁴⁰ А които от вас се поминат и оставят вдовици, да завещаят на своите съпруги да се ползват

[от наследството] до една година, без да бъдат прогонвани. А ако напуснат, няма прегрешение за вас в онова, което направят със себе си според предписанието. Аллах е всемогъщ, всемъдър.²⁴¹ На разведените жени – ползване според предписанието, – дълг е за богобоязливите.²⁴² Така Аллах ви разяснява Своите знамения, за да проумеете.

²⁴³ Нима ти не видя онези, които излязоха от домовете си с хиляди, бягайки от смъртта? Аллах им каза: “Умрете!”, а после ги съживи. Аллах е прещедър към хората, ала повечето хора са неблагодарни.²⁴⁴ И се сражавайте по пътя на Аллах, и знайте, че Аллах е всечуващ, всезнаещ!²⁴⁵ На онзи, който заема хубав заем на Аллах, Той многократно ще му го умножи. Аллах отнема и въздава, и при Него ще бъдете върнати.

²⁴⁶ Нима не видя ти знатните измежду синовете на Израил след Муса, когато рекоха на един техен пророк: “Проводи ни владетел, за да се сражаваме по пътя на Аллах!” Рече: “Възможно ли е, ако ви е писано сражение, да не се сражавате?” Рекоха: “А защо да не се сражаваме по пътя на Аллах, след като ни прокудиха от нашите домове и синове?” А когато им бе писано да се сражават, те се отметнаха, освен неколцина измежду тях. Аллах знае угнетителите.²⁴⁷ И им рече техният пророк: “Ето, Аллах ви води Талут за владетел.” Казаха: “Как ще ни е владетел, след като ние сме по-достойни от него да властваме, а и не му е дадено обилно богатство!” Рече: “Аллах го избра да е над вас и му надбави щедро в знанието и в снагата. Аллах дарява Своята власт комуто пожелае.” Аллах е всеобхватен, всезнаещ.²⁴⁸ И им рече техният пророк: “Знамението, че той ще стане владетел, е идването на ат-Табут при вас. В него има успокоение от

вашия Господ и запазени реликви, оставени от рода на Муса и рода на Харун. Носят го ангелите. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярващи.”

²⁴⁹ И когато Талут потегли с войските, рече: “Аллах ви изпитва с една река. Който пие от нея, той не е с мен, а с мен е онзи, който не я вкуси, също и онзи, който загребе с ръка само една шепа.” Но пиха оттам, освен малцина измежду тях. А щом я прегазиха той и повярвалите с него, – рекоха: “Днес сме безсилни пред Джалут и войските му.” А онези, които се надяваха да срещнат Аллах, рекоха: “Колко малки дружини са надвивали многобройни с позволенията на Аллах! Аллах е с търпеливите.” ²⁵⁰ И щом се изправиха пред Джалут и войските му, рекоха: “Господи, излей търпение над нас и стъпките ни затвърди, и ни подкрепи срещу неверниците!” ²⁵¹ И ги сразиха с позволенията на Аллах, и Дауд уби Джалут, и Аллах му даде властта и мъдростта, и го научи на каквото Той пожела. Ако Аллах не отблъскваше едни хора чрез други, земята щеше да се провали. Но Аллах е носител на благодат за световите.

²⁵² Това са знаменията на Аллах, четем ти ги правдиво. Наистина ти си от пратениците. ²⁵³ Тези са пратениците – предпочетохме едни от тях пред други; с някои Аллах разговаря, а други въздигна по степени. И дадохме на Иса, сина на Мариам, ясните знаци, и го подкрепихме със Светия дух. А ако Аллах бе поискал, дошлите след тях нямаше да се сражават, след като получиха ясните знаци. Ала те се разделиха и някои от тях повярваха, а някои от тях не повярваха. Но ако Аллах бе поискал, нямаше да се сражават. Аллах прави каквото пожелае.

²⁵⁴ О, вярващи, раздавайте от онова, което сме ви дали

за препитание, преди да дойде Денят, в който не ще има нито откуп, нито приятелство, нито застъпничество! Неверниците са угнетителите.²⁵⁵ Аллах! Няма друг Бог освен Него – Вечноживия, Неизменния! Не Го обзема нито дрямка, нито сън. Негово е онова, което е на небесата и което е на земята. Кой ще се застъпи пред Него, освен с Неговото позволение? Той знае какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. От Неговото знание обхващат само онова, което Той пожелае. Неговият Престол вмества и небесата, и земята, и не Му е трудно да ги съхрани. Той е Всевишния, Всевеликия.²⁵⁶ Няма принудя в религията. Отличи се вече истината от заблудата. Който отхвърли идолите и повярва в Аллах, той се обвързва с най-здравата връзка, която не се къса. Аллах е всечуващ, всезнаещ.²⁵⁷ Аллах е Покровителя на вярващите. Той ги извежда от тъмнините към светлината. А сатаните са близки на невярващите. Те ги извеждат от светлината към тъмнините. Те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

²⁵⁸ Не видя ли ти онзи, който спореше с Ибрахим за неговия Господ, че Аллах му е дал властта? Когато Ибрахим рече: “Моят Господ е, Който отрежда живота и смъртта.”, [другият] рече: “Аз отреждам живота и смъртта.” Ибрахим рече: “Аллах довежда слънцето от изток, а ти го доведи от запад!” И се слиса онзи, който не бе повярвал. Аллах не напътва хората–угнетители.

²⁵⁹ Или като онзи, който минал през едно селище, рухнало под своите покриви, и рекъл: “Как Аллах ще съживи това след смъртта му?” И Аллах го умъртвил за сто години, после го възкресил. Рекъл: “Колко се забави?” Казал: “Забавих се ден или част от деня.” Рекъл: “Не, забави се сто години.

Виж какво имаш за ядене и пиене! То не се е развалило. И виж магарето си! И за да те сторим знамение за хората, виж костите, как ги подреждаме, после ги обличаме в плът!” И когато му се изяснило, рекъл: “Вече знам, че Аллах за всяко нещо има сила.” ²⁶⁰ И когато Ибрахим рече: “Господи мой, покажи ми как съживяваш мъртвите!” Рече: “А нима не си повярвал?” Рече: “Да, повярвах! Но за да се успокои сърцето ми.” Рече: “Вземи тогава четири птици и ги събери, после върху всяка планина положи по къс от тях, после ги позови и те ще дойдат при теб с устрем! И знай, че Аллах е всемогъщ, всемъдър!”

²⁶¹ Хората, които раздават своите имоти по пътя на Аллах, приличат на зърно, родило седем класа, а във всеки клас по сто зърна. Аллах умножава комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ. ²⁶² Онези, които раздават своите имоти по пътя на Аллах и после нито натякват, нито обиждат, имат отплатата си при своя Господ. И не ще има страх за тях, и не ще скърбят. ²⁶³ Добри думи и прошка са за предпочитане пред милостиня, последвана от обида. Аллах е над всяка нужда, всеблаг. ²⁶⁴ О, вярващи, не проваляйте своята милостиня с натякване и обида, както онзи, който раздава своя имот за пред хората на показ, а не вярва в Аллах и в Сетния ден! Той прилича на гладка скала с пръст отгоре, но щом над нея се изсипе силен дъжд, оголва я. Така са безсилни за онова, което са придобили. Аллах не напътва невярващите хора.

²⁶⁵ А които изразходват своите имоти заради благоволенieto на Аллах и с убеденост в душите си, приличат на градина върху хълм – щом над нея се изсипе силен дъжд, тя дава двойно повече плодове, но дори и да не се изсипе

силен дъжд, и дъждец [й стига]. Аллах съзира вашите дела.

²⁶⁶ Нима някой от вас иска да притежава градина с палми и грозде, с течащи сред тях реки, с всякакви плодове, но го сполетява старостта, а има невръстно потомство, и [градината] я сполетява вихър с огън, и я изгаря? Така Аллах ви разкрива Своите знамения, за да размислите.

²⁶⁷ О, вярващи, раздавайте от богатата, които сте придобили, и от онова, което извадихме за вас от земята! И не възнамерявайте да раздадете от него лошото, което сами не бихте взели, освен ако не си затворите очите! И знайте, че Аллах е над всяка нужда, всеславен! ²⁶⁸ Сатаната ви заплашва с бедност и ви повелява поквара, а Аллах ви обещава от Себе Си опрощение и благодат. Аллах е всеобхватен, всезнаещ. ²⁶⁹ Той дарява мъдростта комуто пожелае, а който е дарен с мъдростта, е дарен с голямо добро. Но само разумните се поучават.

²⁷⁰ Каквото и подаяние да раздадете, или обет да направите, Аллах го знае. А за угнетителите няма избавители. ²⁷¹ Ако явно раздавате милостиня, колко хубаво е това! Но ако скътате и тайно дадете на бедняците, това е най-доброто за вас и то ще изкупи от лошите ви постъпки. Сведущ е Аллах за вашите дела. ²⁷² Не е твой дълг [о, Мухаммед] тяхното напътване, а Аллах напътва когото пожелае. И каквото и добро да раздадете, то е за самите вас. И давайте, стремейки се единствено към Лика на Аллах! И каквото и добро да раздадете, то докрай ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени. ²⁷³ [Да се дарява] на бедните, които са се посветили по пътя на Аллах и не могат да обикалят [за препитание] по земята. Невежиат ги смята за богати поради въздържанието [им]. Ще ги познаеш по техния белег

те не просят настойчиво от хората. И каквото и добро да раздадете, Аллах го знае. ²⁷⁴ Онези, които раздават своите имоти и нощем, и денем, и скрито, и явно, имат отплатата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

²⁷⁵ Които изяждат лихвата, не ще се изправят, освен както се изправя някой, когото сатаната срази. Това е, защото казваха: “Търговията е като лихварството.” А Аллах позволи търговията и забрани лихварството. При когото е дошло наставление от неговия Господ и е престанал, негово е онова, което е било дотогава и делото му е за пред Аллах. А които пак се върнат [към лихварството], тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. ²⁷⁶ Аллах лишава лихвата от благодат, а надбавя за милостинята. Аллах не обича никой неблагодарник, грешник. ²⁷⁷ Онези, които вярват и вършат праведни дела, и отслужват молитвата, и дават милостинята зекат, имат отплатата си при своя Господ и не ще има страх за тях, и не ще скърбят.

²⁷⁸ О, вярващи, бойте се от Аллах и се откажете от надбавеното чрез лихвата, ако наистина вярвате! ²⁷⁹ А не го ли сторите, очаквайте война от Аллах и от Неговия Пратеник! А покаете ли се – ваша си е главницата на имотите ви. Не сте угнетители и не сте угнетени. ²⁸⁰ А ако [длъжник] е в затруднение, да има отсрочка до облекчение! И да се смилите е най-доброто за вас, ако знаете. ²⁸¹ И бойте се от Деня, в който ще бъдете върнати при Аллах! После на всяка душа докрай ще се изплати онова, което е придобила. И не ще бъдат угнетени.

²⁸² О, вярващи, когато си заемате един на друг заем за определен срок, записвайте го! И нека писар да записва помежду ви справедливо! И да не отказва писар да записва,

както Аллах го е научил, и нека пише той, а да му диктува онзи, който е длъжник. И да се бои от Аллах, от своя Господ, и да не намалява нищо. А ако длъжникът не разбира или е немощен, или не може да диктува, нека неговият настойник да диктува справедливо. И вземете за свидетели двама от вашите мъже, а ако не са двама, да бъдат мъж и две жени от свидетелите, за които сте съгласни, та заблуди ли се едната, другата да ѝ напомни. И свидетелите да не отказват, когато бъдат призовани. И да не ви дотяга да го записвате – малък или голям – със срока му. Пред Аллах това е най-справедливото и най-правото за свидетелство, и най-подобаващото, за да не се подозирате, освен ако е текуща търговия помежду ви. Тогава не е прегрешение за вас, ако не я записвате. И взимайте свидетели, когато се спазарявате. И да не се посяга на писар или на свидетел. А ако го сторите, за вас е нечестивост. И бойте се от Аллах! Аллах ви учи и Аллах всяко нещо знае.²⁸³ И ако сте на път и не намерите писар, нека се вземе залог. А ако взаимно си вярвате, нека онзи, който е получил доверие, да отдаде повереното му и да се бои от Аллах, неговия Господ! И не потуляйте свидетелството. А който го потули, сърцето му е грешно. Аллах знае вашите дела.

²⁸⁴ На Аллах е онова, което е на небесата и което е на земята. Дали показвате какво е в душите ви, или го скривате, Аллах ще ви подири сметка за него, и комуто пожелае, ще прости, и когото пожелае, ще накаже. Аллах за всяко нещо има сила.²⁸⁵ Пратеника повярва в онова, което му бе низпослано от неговия Господ, повярваха и вярващите. Всеки от тях повярва в Аллах и в Неговите ангели, и Неговите писания, и Неговите пратеници. [И казаха:]

“Разлика не правим между никого от Неговите пратеници.” И рекоха: “Чухме и се подчинихме. Опрости ни, Господи наш! Към Теб е завръщането.” ²⁸⁶ Аллах възлага на всяка душа само според силите ѝ. За нея е онова, което е придобила и против нея е онова, което е придобила. Господи наш, не ни наказвай, ако сме забравили или съгрешили! Господи наш, не ни натоварвай с бреме, каквото стовари върху онези преди нас! Господи наш, не ни натоварвай с това, за което сме немощни! И се смили над нас, и ни прости, и ни помилвай! Ти си нашият Закрилник. Подкрепи ни Ти срещу невярващите хора!

3. СУРА АЛ ИМРАН

РОДЪТ НА ИМРАН

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим.*

² Аллах! Няма друг Бог освен Него – Вечноживия, Неизменния! ³ Той ти низпосла Книгата с истината, потвърждаваща онова, което бе преди нея. И низпосла от по-рано Тората и Инджила. ⁴ за напътствие на хората, и низпосла Разграничението. За онези, които не вярват в знаменията на Аллах, наистина има сурово мъчение. Аллах е всемогъщ, въздаващ отмъщение. ⁵ Нищо не е скрито от Аллах нито на земята, нито на небето. ⁶ Той е, Който ви оформя в утробите, както пожелае. Няма друг Бог освен Него, Всемогъщия, Всемъдрия.

⁷ Той е, Който низпосла на теб Книгата. В нея има понятни знамения – те са основата на Книгата, – и други

– неясни. А онези, в чиито сърца има изкривяване, следват неясното в нея, като се стремят към смут и се стремят към тълкуването му. Ала никой освен Аллах не знае тълкуването му. И утвърдените в знанието казват: “Повярвахме в нея. Всичко е от нашия Господ.” Но само разумните се поучават⁸ [и зоват:] “Господи, не отклонявай нашите сърца, след като си ни напътил! И дари ни с милост от Теб! Ти си Вседаряващия. ⁹ Господи, Ти ще събереш хората в Деня, за който няма съмнение. Аллах не нарушава обещаното.”

¹⁰ Онези, които не вярват, с нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Те са горивото на Огъня. ¹¹ Подобно на рода на Фараона и на онези преди тях те взеха за лъжа Нашите знамения, но Аллах ги погуби заради греховете им. Аллах е суров в наказанието. ¹² [О, Мухаммед] кажи на онези, които не повярват: “Ще бъдете поразени и насъбрани в Ада. И колко лоша постеля е той!” ¹³ Имаше за вас знамение в две дружини, които се срещнаха – една сражаваща се по пътя на Аллах, и друга – невярваща. И им се видяха на око двойно повече от тях. Аллах подкрепя със Своята помощ когото пожелае. В това има поука за прозорливите.

¹⁴ Разкрасена е за хората любовта към страстите към жените и децата, и струпаните купища от злато и сребро, и към отбраните коне, и добитъка, и посевите. Това е насладата на земния живот, но най-прекрасният пристан е завръщането при Аллах. ¹⁵ Кажи: “Да ви известя ли за по-добро от това?” За богобоязливите при техния Господ има градини, сред които реки текат – там ще пребивават вечно, – и пречисти съпруги, и благоволение от Аллах. Аллах съзира рабите, ¹⁶ които казват: “Господи наш, повярвахме! Опрости

греховете ни и опази ни от мъчението на Огъня!”¹⁷ [Те са] търпеливите и искрените, и смирените, и раздаващите, и молещите опрощение в ранни зори.

¹⁸ Аллах свидетелства, че няма друг бог освен Него. И ангелите, и най-издигнатите в знанието свидетелстват същото Той отстоява справедливостта. Няма друг бог освен Него – Всемогъщия, Всемъдрия.¹⁹ Ислямът е религията при Аллах. Дарените с Писанието изпаднаха в разногласие заради злобата помежду им, едва след като знанието дойде при тях. А за невярващите в знаменията на Аллах – Аллах бързо прави равносметка.²⁰ И ако спорят с теб, кажи: “Отдадох се всецяло на Аллах – аз и онези, които ме последваха.” И кажи на дарените с Писанието, и на неграмотните: “Отдадохте ли се?” И ако се отдадат, вече са на правия път, а ако се отвърнат – твой дълг е само да съобщиш. Аллах наблюдава рабите.²¹ Онези, които не вярват в знаменията на Аллах и убиват без право пророците, и убиват хората, повеляващи справедливост, възвести ги за болезнено мъчение!²² Те са онези, чиито дела се провалят и в земния живот, и в отвъдния, и не ще има за тях избавители.

²³ Не видя ли ти дарените с дял от Писанието? Те са позовани към Писанието на Аллах, за да отсъди помежду им. После някои се отвръщат, противейки се.²⁴ Това е, защото рекоха: “Не ще ни засегне Огънят, освен само в броени дни.” И ги заблуди в религията им онова, което бяха съчинили.²⁵ И как ще бъдат, щом ги съберем в Деня, за който няма съмнение, и на всяка душа напълно се изплати онова, което е придобила, и не ще бъдат угнетени.²⁶ Кажи: “О, Аллах, Владетелю на владението, Ти даряваш властта на когото пожелаеш и отнемаш властта от когото пожелаеш,

и въздигаш когото пожелаеш, и унизяваш когото пожелаеш. Доброто е в Твоята Ръка. Ти за всяко нещо имаш сила. ²⁷ Ти въвеждаш нощта в деня и Ти въвеждаш деня в нощта, и изваждаш живото от мъртвото, и изваждаш мъртвото от живото, и безмерно даваш препитание комуто пожелаеш.”

²⁸ Вярващите да не взимат неверници за близни вместо повярвалите. А който направи това, той няма нищо общо с Аллах, освен ако се страхувате от тях. Аллах ви предупреждава за Себе Си и към Аллах е завръщането. ²⁹ Кажете: “И да скривате онова, което е в сърцата ви, и да го показвате, Аллах го знае. Знае Той какво е на небесата и какво е на земята. Аллах за всяко нещо има сила.” ³⁰ В Деня всяка душа ще намери доброто, което е сторила, и злото, което е сторила, и ще иска то да се отдалечи от нея. Аллах ви предупреждава за Себе си. Аллах е състрадателен към рабите. ³¹ Кажете: “Ако обичате Аллах, последвайте ме! И Аллах ще ви обикне и ще опрости греховете ви. Аллах е опрощаващ, милосърден.” ³² Кажете: “Подчинете се на Аллах и на Пратеника!” А отвърнете ли се – Аллах не обича неверниците.

³³ Аллах избра над народите Адам и Нух, и рода на Ибрахим, и рода на Имран ³⁴ потомство едни от други. Аллах е всечуващ, всезнаещ. ³⁵ Когато жената на Имран рече: “Господи мой, посветих онова, което е в утробата ми, единствено на Теб да служи. Приеми го от мен! Наистина Ти си Всечуващия, Всезнаещия.” ³⁶ И когато го роди, каза: “Господи, родих го женско.” А Аллах най-добре знаеше какво е родила. Мъжкото не е като женското. “И я назовах Мариам. И Те моля да я закриляш от прокудения сатана заедно с потомството ѝ!” ³⁷ И я прие нейният Господ с

хубав прием, и я отгледа като хубав кълн, и я повери на Закария. Всякога, щом Закария влизаше при нея в нейното светилище, намираше там препитание. Рече: “О, Мариам, откъде имаш това?” Тя рече: “От Аллах е. Аллах безмерно дава препитание комуто пожелае.” ³⁸ Там Закария позова своя Господ. Рече: “Господи мой, дари ми от Теб добро потомство! Ти си Чуващия зова.” ³⁹ И както стоеше, молейки се в светилището, ангелите го призоваха: “Аллах те благовества за Яхя, който ще потвърди Слово от Аллах, ще бъде господар, целомъдрен и пророк от праведниците.” ⁴⁰ Рече: “Господи мой, как ще имам син, когато вече ме застигна старостта, а жена ми е бездетна?” Рече: “Така! Аллах прави каквото пожелае.” ⁴¹ Рече: “Господи, дай ми знак!” Рече: “Знакът за теб е три дни да говориш с хората само като посочваш. И споменавай често своя Господ, и Го прославяй вечер и сутрин!” ⁴² И когато ангелите рекоха: “О, Мариам, Аллах те избра и те пречисти, и те избра над жените от народите!” ⁴³ О, Мариам, смири се пред своя Господ и сведи чело до земята в суждуд, и се кланяй с покланящите се!” ⁴⁴ Това е от вестите на неведомото, Ние ти го разкриваме. Не бе ти при тях, когато хвърляха калемите си – кой от тях да се грижи за Мариам. Не бе там и когато се караха.

⁴⁵ Когато ангелите рекоха: “О, Мариам, Аллах те благовества за Слово от Него. Името му е Месията Иса, синът на Мариам, знатен в земния живот и в отвъдния, и е от приближените [на Аллах].” ⁴⁶ И ще говори на хората още в люлката, и като възмъжее, и ще бъде от праведниците.”, ⁴⁷ рече тя: “Господи мой, как ще имам син, щом мъж не ме е докосвал?” Рече: “Така! Аллах сътворява каквото пожелае.

Щом реши нещо, казва му само: “Бъди!” И то става.⁴⁸ И ще го научи Той на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Инджила.⁴⁹ И ще го стори пратеник при синовете на Израил: “Донесох ви знамение от вашия Господ. Ще направя за вас фигура на птица от глина, ще духна в нея и ще стане птица с позволениято на Аллах. И ще изцереявам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволениято на Аллах. И ще ви съобщавам какво ядете и с какво се запасявате по домовете си. Наистина в това има знамение за вас, ако сте вярващи.”⁵⁰ [И дойдох] в потвърждение на Тората, [низпослана] преди мен, и за да ви разреши част от онова, което ви бе възбранено... И ви донесох знамение от вашия Господ. И бойте се от Аллах, и ми се покорете!⁵¹ Наистина Аллах е моят Господ и вашият Господ. На Него служете! Това е правият път.”

⁵² И когато Иса почувства неверието у тях, рече: “Кои са моите помощници [по пътя] към Аллах?” Неговите ученици рекоха: “Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах. Повярвахме в Аллах и свидетелствай, че сме отдадени!”

⁵³ Господи наш, повярвахме в онова, което Ти низпосла, и последвахме пратеника. Впиши ни редом със свидетелите!”

⁵⁴ И лукавстваха [юдеите]. А Аллах провали тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.⁵⁵ Когато Аллах рече: “О, Иса, Аз ще те прибера и ще те въздигна при Мен, и ще те пречистя от невярващите, и до Деня на възкресението ще сторя онези, които те последваха, над онези, които не повярваха. После при Мен ще се завърнете и ще отсъдя между вас в онова, по което сте били в разногласие.”⁵⁶ А онези, които не повярваха, ще накажа с тежко мъчение в земния живот и в отвъдния. И не ще има за тях избавители.”

⁵⁷ А на онези, които вярват и вършат праведни дела, Той ще изплати наградите. Аллах не обича угнетителите. ⁵⁸ Това ти го четем [о, Мухаммед] от знаменията и от Мъдрото напомняне.

⁵⁹ Примерът с Иса пред Аллах е като примера с Адам. Сътвори го Той от пръст, после му рече: “Бъди!” И той стана. ⁶⁰ Истината е от твоя Господ. Не бъди от съмняващите се! ⁶¹ А на онзи, който спори с теб за нея, след като си получил знание, кажи: “Елате да извикаме нашите синове и вашите синове, нашите жени и вашите жени, нас самите и вас самите, а после да се помолим и призовем Аллах за проклятие над лъжците!” ⁶² Това е истинната вест. Няма друг бог освен Аллах. Аллах е Всемогъщия, Всемъдрия. ⁶³ А отвърнат ли се, Аллах знае сеещите развала.

⁶⁴ Кажи: “О, хора на Писанието, елате към слово, общо и за нас, и за вас – да не служим на друг освен на Аллах и да не Го съдружаваме с нищо, и едни от нас да не приемат други за господари, освен Аллах!” А отвърнат ли се, кажете: “Засвидетелствайте, че сме мюсюлмани!” ⁶⁵ О, хора на Писанието, защо спорите за Ибрахим? Тората и Инджилът бяха низпослани едва подир него. Нима не проумявате? ⁶⁶ Ето, вие спорехте за онова, за което имате знание. А защо спорите за онова, за което нямате знание? Аллах знае, вие не знаете. ⁶⁷ Ибрахим не бе нито юдей, нито християнин, а бе правоверен мюсюлманин, и не бе от съдружаващите. ⁶⁸ Най-близките хора до Ибрахим са онези, които го последваха, и този Пророк, и тези, които повярваха. Аллах е Покровителят на вярващите. ⁶⁹ Една група от хората на Писанието искаше, ако може, да ви заблуди. Ала заблуждават само себе си, но не усещат. ⁷⁰ О, хора на Писанието, защо не вярвате в

знаменията на Аллах, след като сте свидетели? ⁷¹ О, хора на Писанието, защо смесвате истината с лъжата и потулвате истината, знаейки?

⁷² А една група от хората на Писанието рече: “При начеването на деня вярвайте в низпосланото на вярващите, а в края му се откажете, та дано и те се преобърнат!

⁷³ И се доверявайте само на онзи, който е последвал вашата религия!” Кажи [о, Мухаммед]: “Напътствието е напътствието на Аллах. [Нима се опасявате,] че и другиму се дарява същото, каквото бе дарено и на вас, или ще ви оспорват пред вашия Господ.” Кажи: “Благодатта е в Ръката на Аллах. Дарява я комуто пожелае.” Аллах е всеобхватен, всезнаещ. ⁷⁴ Той отличава с милостта Си когото пожелае. Аллах е Владетеля на великата благодат. ⁷⁵ Сред хората на Писанието има и такива, на които и съкровище да повериш, ще ти го върнат, но сред тях има и такива, на които и динар да повериш, ще ти го върнат, само ако все над тях стоиш. Това е, защото рекоха: “Нямаме вина за неграмотните.” И изричат лъжа за Аллах, знаейки. ⁷⁶ Но онзи, който изпълнява своя обет и е богобоязлив – Аллах обича богобоязливите.

⁷⁷ Онези, които продават на нищожна цена обета към Аллах и своите клетви, те нямат дял в отвъдния живот и Аллах не ще им проговори, и не ще ги погледне в Деня на възкресението, и не ще ги пречисти, и ще има за тях болезнено мъчение. ⁷⁸ А група от тях – четейки – си кривят езиците, за да смятате, че това е от Писанието, а то не е от Писанието, и казват: “Това е от Аллах”, а то не е от Аллах, и изричат лъжа за Аллах, знаейки. ⁷⁹ Не се е случвало човек, дарен от Аллах с Писанието и мъдростта, и пророчеството, да каже на хората: “Бъдете на мен раби, а не на Аллах!”, а:

“Бъдете всеотдайни към Господа съгласно Писанието, което сте преподавали и изучавали!”⁸⁰ И не ще ви повели такъв да приемете за господари ангелите и пророците. Нима ще ви повели неверието, след като сте се отдали на Аллах?

⁸¹ И когато Аллах прие обета на пророците: “Колкото и да ви дарявам от писание и мъдрост, после при вас ще дойде Пратеник, да потвърди наличното у вас. Вярвайте в него и му помагайте!”, рече: “Съгласни ли сте и приемате ли безусловния обет към Мен?” Рекоха: “Съгласни сме.” Рече: “Засвидетелствайте, и Аз ще бъда с вас от свидетелите!”

⁸² А който след това се отметне, тези са нечестивците.⁸³ Нима търсят друга религия освен тази на Аллах, когато на Него се подчинява всичко на небесата и на земята, доброволно или по принуда, и при Него ще бъдат върнати.⁸⁴ Кажи: “Вярваме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му], и в дареното на Муса и на Иса, и на пророците от техния Господ. Разлика не правим между никого от тях и на Него сме отдадени.”

⁸⁵ А който търси друга религия освен Исляма, тя не ще му се приеме и в отвъдния живот той е от губещите.⁸⁶ Как ще напъти Аллах хора отrekli се, след като са повярвали и засвидетелствали, че Пратеника е истински, и при тях са дошли ясните знаци? Аллах не напътва хората-угнетители.

⁸⁷ Възмездие им е, че над тях е проклятието на Аллах и на ангелите, и на всички хора —⁸⁸ в него те ще пребивават вечно. Нито ще се облекчи мъчението им, нито ще се забави,

⁸⁹ освен на онези, които после се покаят и поправят. Аллах е опрощаващ, милосърден.⁹⁰ От онези, които се отричат, след като са повярвали, а после неверието им порасне, никога не ще се приеме покаянieto им. Те са заблудените.⁹¹ От онези,

които се отрекат и умрат неверници, никога не ще се приеме за нито един от тях като откуп дори пълна със злато земя. За тях има болезнено мъчение и никой не ги подкрепя.

⁹² Не ще се сдобиете с праведността, додето не раздадете от онова, което обичате. А каквото и да раздадете, Аллах го знае. ⁹³ За синовете на Израил бе разрешена всяка храна, освен онова, което Израил сам си възбрани, преди да бъде низпослана Тората. Кажете: “Донесете Тората и я прочетете, ако говорите истината!” ⁹⁴ А който след това измисли лъжа за Аллах – тези са угнетителите. ⁹⁵ Кажете: “Аллах казва истината! И следвайте вярата на Ибрахим, правоверния! Той не бе от съдружаващите.” ⁹⁶ Първият Дом, съграден за хората, е в Бека – благословен и за напътване на народите. ⁹⁷ В него има ясни знамения – мястото на Ибрахим, – и който влезе там, е в безопасност. И дълг на хората към Аллах е поклонението хадж при Дома – за онзи, който може да отиде, а който откаже – Аллах не се нуждае от световите. ⁹⁸ Кажете: “О, хора на Писанието, защо не вярвате в знаменията на Аллах? – Аллах е свидетел на делата ви.” ⁹⁹ Кажете: “О, хора на Писанието, защо отклонявате от пътя на Аллах онези, които са повярвали, стремейки се да изкривите пътя, а сте свидетели [на истината]? Аллах не подминава вашите дела.”

¹⁰⁰ О, вярващи, ако се покорите на група от дарените с Писанието, след като сте повярвали, те ще ви превърнат пак в неверници. ¹⁰¹ А как не вярвате, когато ви биват четени знаменията на Аллах и сред вас е Неговият Пратеник? А който се привърже здраво към Аллах, вече е напътен по правия път. ¹⁰² О, вярващи, бойте се от Аллах с истинска боязън пред Него и умирайте само отдадени! ¹⁰³ И се привържете всички за вѐжето на Аллах, и не се разделяйте, и

помнете благодатта на Аллах към вас, когато бяхте врагове, а Той помири сърцата ви и станяхте братя чрез Неговата благодат! И бяхте върху ръба на ров от огън, а Той ви спаси от него. Така Аллах ви разкрива Своите знамения, за да бъдете напътени.

¹⁰⁴ И нека сред вас има общност, която зове към доброто и повелява одобряването, и възбранява отреченото! Тези са сполучилите. ¹⁰⁵ И не бъдете като онези, които се разединиха и заспориха, след като при тях дойдоха ясните знамения! За тях има огромно мъчение ¹⁰⁶ в Деня, когато лица ще побелеят и лица ще почернеят. А онези, чиито лица почернеят, [ще чуят]: “Нима станяхте неверници, след като повярвахте? Вкусете мъчението заради своето неверие!”

¹⁰⁷ А онези, чиито лица побелеят, те са в милостта на Аллах, в нея ще пребивават вечно. ¹⁰⁸ Тези са знаменията на Аллах, четем ти ги с истината. Аллах не иска гнет за народите. ¹⁰⁹ На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята, и при Аллах ще бъдат върнати делата.

¹¹⁰ Вие сте най-добрата общност, изведена за хората. Повелявате одобряването и възбранявате отреченото, и вярвате в Аллах. А ако и хората на Писанието бяха повярвали, щеше да е най-хубаво за тях. Сред тях има и вярващи, но нечестивците са повече. ¹¹¹ Не ще ви навредят, освен с обида. А ако се сражават с вас, ще ви обърнат гръб. После няма да им се помогне. ¹¹² Белязани са те с унижението, където и да се намират, освен ако са под закрила от Аллах и под закрила от хората. И изпитаха гнева на Аллах, и ги беляза нищетата. Това е, защото отричаха знаменията на Аллах и убиваха пророците без право. Това е, защото не се подчиниха и престъпваха.

¹¹³ Те не са еднакви. Сред хората на Писанието има и праведна общност – четат знаменията на Аллах [и] в нощните часове, свеждат чела до земята в суджуд. ¹¹⁴ Вярват в Аллах и в Сетния ден, и повеляват одобряването, и възбраняват отреченото, и се надпреварват в добрините. Тези са от праведниците. ¹¹⁵ Каквото и добро да сторят, не ще им се отрече. Аллах знае богобоязливите. ¹¹⁶ А отреклите вярата с нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. ¹¹⁷ Онова, което те изразходват в земния живот, прилича на мразовит вихър, поразил и погубил посева на хора, угнетили себе си. И не Аллах ги е угнетил, а те сами се угнетяват.

¹¹⁸ О, вярващи, не взимайте доверени приятели, освен измежду вас! [Другите] не ще пропуснат да посеят помежду ви развала, те искат да изпаднете в беда. Омразата се показва от устата им, ала онова, което се таи в гърдите им, е по-голямо. Вече ви разкрихме знаменията, ако сте проумели. ¹¹⁹ Ето, вие ги обичате, а те не ви обичат. И вярвате в цялото Писание, а те, щом ви срещнат, казват: “Вярваме”, но щом се уединят, хаят си пръстите от яд заради вас. Кажи: “Умрете с яда си!” Аллах знае съкровено в сърцата. ¹²⁰ Ако ви постигне добрина, тя ги огорчава, а ако ви сповети злина, ликуват за нея. Но ако сте търпеливи и богобоязливи, не ще ви навреди лукавството им с нищо. Аллах обгръща техните дела.

¹²¹ [Припомни, о, Мухаммед] когато ти потегли от семейството си в зори, за да настаниш вярващите по места за битката... Аллах е всечуваш, всезнаещ. ¹²² Когато две ваши дружини тъкмо да се провалят, Аллах ги взе под

покровителство. Нека на Аллах се уповават вярващите!¹²³ Аллах вече ви помогна при Бадр, когато бяхте слаби. И бойте се от Аллах, за да сте признателни!¹²⁴ Когато каза на вярващите: “Не ви ли стига да ви подкрепи вашият Господ с три хиляди низпослани ангели?”¹²⁵ Да, ако сте търпеливи и богобоязливи, и [съдружаващите] изникнат в ярост пред вас – тогава ще ви подкрепи вашият Господ с пет хиляди белязани ангели.¹²⁶ Аллах стори това за вас да бъде само радостна вест и за да се успокоят сърцата ви с него. Подкрепата е единствено от Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия,¹²⁷ за да откъсне една част от неверниците или да ги разгроми, за да се върнат покрусени.¹²⁸ От теб нищо не зависи – Той или ще приеме покаянието им, или ще ги накаже, защото са угнетители.¹²⁹ На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Когато пожелае, Той ще опрости, и когато пожелае, ще накаже. Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹³⁰ О, вярващи, не изяждайте лихвата, многократно умножена, и бойте се от Аллах, за да сполучите!¹³¹ И бойте се от Огъня, подготвен за неверниците!¹³² И покорявайте се на Аллах и на Пратеника, за да бъдете помилвани!¹³³ И надпреварвайте се към опрощение от своя Господ и към Градината с ширината на небесата и на земята, приготвена за богобоязливите,¹³⁴ които раздават и в охолство, и в оскъдица, и за съдържащите гнева си, и за извиняващите хората, – Аллах обича благодетелните, –¹³⁵ и за онези, които щом сторят непристойност или угнетят сами себе си, споменават Аллах и молят опрощение за своите грехове, – а кой освен Аллах опрощава греховете? – и не упорстват в своите деяния, знаейки, –¹³⁶ на такива

наградата им е опрощение от техния Господ и Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. И колко прекрасна е отплатата за дейните! ¹³⁷ Вече минаха преди вас други събития. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите! ¹³⁸ Това е пояснение за хората и напътствие, и наставление за богобоязливите.

¹³⁹ И не падайте духом, и не скърбете! Вие ще надделесте, ако сте вярващи! ¹⁴⁰ Ако вас засегна рана, то такава рана засегна и [другия] народ. Тези дни ги редуваме сред хората, за да узнае Аллах кои са повярвали и за да вземе от вас жертващи се [за вярата] – Аллах не обича угнетителите, ¹⁴¹ и за да пречисти Аллах повярвалите, и да съкруши неверниците. ¹⁴² Или смятахте да влезете в Рая, без Аллах да е изпитал кои от вас се борят и без да е изпитал търпеливите? ¹⁴³ И възжелахте смъртта [в битка], преди да я срещнете. Но вече я видяхте с очите си.

¹⁴⁴ Мухаммед е само Пратеник, преди когото отминаха пратениците. Нима ако бе умрял или бе убит, щяхте да се отвърнете? А който се отвърне, той не ще навреди на Аллах с нищо. Аллах ще въздаде на признателните. ¹⁴⁵ Никой не умира освен с позволението на Аллах в предписан срок. Който иска наградата на земния живот, Ние му даряваме от него, а който иска наградата на отвъдния, Ние му даряваме от него. И ще въздадем на признателните. ¹⁴⁶ И с колко пророци се сражаваха огромни множества, но те не изнемошяваха от онова, което ги сполетяваше по пътя на Аллах, и не проявяваха слабост, и не се огъваха. Аллах обича търпеливите. ¹⁴⁷ Думите им бяха само да кажат: “Господи наш, опрости греховете ни и нашата невъздържаност в делата, и укрепи нашите стъпки, и ни помогни срещу

невярващите хора!”¹⁴⁸ И въздаде им Аллах наградата на земния живот, и прекрасната награда на отвъдния. Аллах обича благодетелните.

¹⁴⁹ О, вярващи, ако се покорите на неверниците, те ще ви тласкат назад [към неверието] и ще се върнете губещи.¹⁵⁰ Да, Аллах е вашият Покровител и Той е Най-добрият помощник.¹⁵¹ Ще хвърлим ужас в сърцата на неверниците, защото съдружиха с Аллах онова, на което Той не е низпослал довод. Мястото им е Огънят и колко лошо е обиталището на угнетителите!¹⁵² Аллах изпълни Своего обещание към вас, когато ги съкрушихте с Неговото позволение, додето се поколебахте и започнахте да спорите относно заповедта [на Пратеника], и се възпротивихте, след като Той ви показва онова, което обичате. Някои от вас искат земния живот, а някои от вас искат отвъдния. После Той ви отклони от тях, за да ви изпита и вече ви извини. Аллах е носител на благодат за вярващите.¹⁵³ [Спомнете си,] когато побягнахте нагоре и не се извървяхте към никого, а зад вас Пратеника ви зовеше. И ви въздаде Той печал след печал, та да не скърбите нито за онова, което ви е подминало, нито за онова, което ви сполетя. Сведущ е Аллах за вашите дела.

¹⁵⁴ После, подир скръбта, Той ви спусна за успокоение дрямка, обзела една група от вас, а на [друга] група тревога изпълни душите. Допускаха неправда за Аллах с помислите на невежеството, казвайки: “С какво зависи делото от нас?” Кажи [о, Мухаммед]: “Делото принадлежи всецяло на Аллах.” Скриват в душите си онова, което не издават пред теб. Казват: “Ако делото с нещо зависеше от нас, тук нямаше да ни убиват.” Кажи: “И да си стояхте по домовете, онези, на които бе писано да бъдат убити, щяха да излязат

към своите [смъртни] ложета. [Това бе,] за да изпита Аллах какво е в гърдите ви и за да провери какво е в сърцата ви. Аллах знае съкровеното в сърцата.”¹⁵⁵ Онези от вас, които се отвърнаха в деня на сблъсъка между двете множества [при Ухуд], тях сатаната накара да се подхлъзнат с дял от онова, което са придобили. Аллах вече ги извини. Наистина Аллах е опрощаващ, всеблаг.

¹⁵⁶ О, вярващи, не бъдете като онези, които не вярваха и казваха на своите братя, когато странстваха по земята или бяха завоеватели: “Ако бяха при нас, нямаше да умрат и нямаше да ги убият.” Аллах го стори да е скръб в сърцата им. Аллах отрежда живота и смъртта. Аллах съзира вашите дела.¹⁵⁷ И ако бъдете убити или умрете по пътя на Аллах, опрощение и милост от Аллах е по-добро от онова, което трупат.¹⁵⁸ И ако умрете или ви убият, при Аллах ще бъдете насъбрани.¹⁵⁹ По милост от Аллах ти се смекчи спрямо тях. А ако беше груб, с жестоко сърце, щяха да се разотидат от теб. Извини ги и моли за опрощението им, и се съветвай с тях по делата! А решиш ли [нещо], уповавай се на Аллах! Аллах обича уповаващите се Нему.¹⁶⁰ Ако Аллах ви подкрепи, няма кой да ви надвие, а ако ви изостави, кой след Него ще ви подкрепи? На Аллах да се уповават вярващите!

¹⁶¹ И не подобава на пророк да измени. А който измени, в Деня на възкресението ще дойде с онова, с което е изменил. После на всяка душа ще се изплати, каквото е придобила. И не ще бъдат угнетени.¹⁶² Нима онзи, който следва благоволенieto на Аллах, е като онзи, който е изпитал гнева на Аллах и мястото му е Адът? Колко лоша е тази участ!¹⁶³ При Аллах те са на степени. Аллах съзира техните дела.¹⁶⁴ Аллах облагодетелства вярващите, когато

измежду тях самите им проводи Пратеник, който им чете Неговите знамения и ги пречиства, и ги учи на Писанието и на мъдростта, въпреки че преди бяха в явна заблуда.

¹⁶⁵ Нима когато ви порази беда [при Ухуд], [а] вие поразихте с двойна [при Бадр], не рекохте: “Откъде е това?” Кажи: “То е от самите вас.” Аллах за всяко нещо има сила.

¹⁶⁶ Онова, което ви порази в деня, когато двете множества се срещнаха, е с позволението на Аллах и за да отличи Той вярващите, ¹⁶⁷ и за да отличи кои лицемерят. И им се рече: “Елате, сражавайте се по пътя на Аллах или се защитете!” Рекоха: “Ако знаехме как да се сражаваме, щяхме да ви последваме.” В онзи ден те бяха по-близо до неверието, отколкото до вярата, изричайки с уста онова, което не е в сърцата им. Аллах най-добре знае какво таят. ¹⁶⁸ На онези, които рекоха на своите братя, когато си седяха вкъщи: “Ако бяха ни послушали, нямаше да ги убият.”, кажи: “Тогавата отблъснете смъртта от себе си, ако говорите истината!”

¹⁶⁹ И не смятай за мъртви убитите по пътя на Аллах! Не, живи са! При своя Господ те се препитават, ¹⁷⁰ ликуващи за онова, което Аллах им е дарил от Своята благодат, и се радват за онези, които [ще ги последват, но] все още не са ги настигнали, че няма страх за тях и не ще скърбят.

¹⁷¹ Радват се на обилие и благодат от Аллах. Не погубва Аллах отплатата на вярващите, ¹⁷² онези, които откликнаха на Аллах и на Пратеника, след като бяха ранени. За онези от тях, които благодетелстваха и се бояха, има огромна отплата.

¹⁷³ За онези, на които хората рекоха: “Враговете се насъбраха против вас, страхувайте се от тях!”, но вярата им се усили и рекоха: “Достатъчен ни е Аллах. Колко прекрасен Довереник е Той!” ¹⁷⁴ И се завърнаха с обилие и благодат от Аллах. Зло

не ги докосна и следваха благоволението на Аллах. Аллах е владетел на велика благодат.¹⁷⁵ Именно сатаната плаши със своите приближени. Но не се страхувайте от тях, а само от Мен се страхувайте, ако сте вярващи!

¹⁷⁶ И да не те наскърбят онези, които се надпреварват в неверието! Те с нищо не ще навредят на Аллах. Аллах иска да не им отреди дял в отвъдния живот. За тях има огромно мъчение.¹⁷⁷ Онези, които купиха неверието вместо вярата, с нищо не ще навредят на Аллах. За тях има болезнено мъчение.¹⁷⁸ Неверниците да не смятат, че като удължаваме живота им, това е добро за душите им. Удължаваме им го само за да увеличат греха си. За тях има унижително мъчение.¹⁷⁹ Аллах не ще остави вярващите в положението, в което сте, докато не отдели лошия от добрия. Аллах не ще ви разкрие неведомото, но Аллах избира от Своите пратеници когото пожелае. Вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници! И ако вярвате и се боите, за вас има огромна отплата.

¹⁸⁰ И да не смятат скъперниците, че благодатта, която Аллах им е дал, е добро за тях! Не, тя е зло за тях. В Деня на възкресението ще им бъде надяното на врата онова, за което се скъпяха. На Аллах е наследството на небесата и на земята. Сведущ е Аллах за вашите дела.¹⁸¹ Аллах чу словата на онези, които казаха: “Аллах е беден, а ние сме богати.” Ще запишем какво казаха и как избиваха пророците без право. И ще кажем: “Вкусете мъчителното изгаряне!”¹⁸² То е заради онова, което сторихте преди със своите ръце. Аллах не е угнетител на рабите Си.¹⁸³ На онези, които казаха: “Аллах ни заръча да не вярваме на пратеник, додето не ни донесе жертва, която огънят да погълне.” Кажи: “Пратеници преди мен вече ви донесоха ясните знаци и онова, което казахте.

Защо тогава ги убихте, ако говорите истината?”¹⁸⁴ И ако теб [о, Мухаммед] взеха за лъжец, то и преди теб бяха взимани за лъжци пратеници, донесли ясните знаци и писанията, и сияйната Книга.¹⁸⁵ Всеки човек ще вкуси смъртта и вашите награди напълно ще ви се изплатят в Деня на възкресението. Който бъде отдалечен от Огъня и бъде въведен в Рая, той ще сполучи. А земният живот е само измамна наслада.

¹⁸⁶ Наистина ще бъдете изпитани и в имотите, и в душите ви, и ще чуете много обиди от дарените с Писанието преди вас и от съдружаващите. Но ако сте търпеливи и богобоязливи, това е от решаващите дела.¹⁸⁷ И когато Аллах взе обета от дарените с Писанието: “Да го разяснявате на хората и да не го скривате!”, те го захвърлиха зад гърба си и го продадоха на нищожна цена. Колко лошо е онова, което купуват!¹⁸⁸ Не смятай, че радващите се на онова, което са извършили и обичащите да ги хвалят за онова, което не са сторили, не смятай, че те са избегнали мъчението! За тях има болезнено мъчение.¹⁸⁹ На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята. Аллах за всяко нещо има сила.

¹⁹⁰ В сътворяването на небесата и на земята и в смяната на нощта и деня има знамения за разумните,¹⁹¹ които споменават Аллах и прави, и седнали, и легнали на хълбок, и размишляват за сътворяването на небесата и на земята: “Господи наш, Ти не си сътворил това напразно. Всечист си Ти! Опази ни от мъчението на Огъня!”¹⁹² Господи наш, когото вкараш в Огъня, опозорил си го. За угнетителите няма избавители.¹⁹³ Господи наш, чухме вестител да зове към вярата: “Вярвайте в своя Господ!” И повярвахме. Господи, опрости греховете ни и прикрий провиненията ни, и ни прибири с праведниците!¹⁹⁴ И дари ни, Господи,

онова, което си ни обещал чрез Своите пратеници, и не ни опозорявай в Деня на възкресението! Ти никога не нарушаваш обещанието.”

¹⁹⁵ А техният Господ им отвърна: “Не ще погубя деяние на никого от вас, нито на мъж, нито на жена – вие сте един от друг – а онези, които участваха в преселението и бяха прогонени от домовете си, и бяха мъчени по Моя път, и се сражаваха, и ги убиваха, на тях ще прикрия провиненията и ще ги въведа в Градините, сред които реки текат – награда от Аллах. При Аллах е прекрасната награда. ¹⁹⁶ Да не те мами оживлението на неверниците по земята – ¹⁹⁷ кратко наслаждение, после мястото им е Адът. Колко лоша постеля е той! ¹⁹⁸ Ала за онези, които се боят от своя Господ, са Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно – гостоприемство от Аллах. А при Аллах е най-доброто за праведниците. ¹⁹⁹ Някои от хората на Писанието вярват в Аллах и в низпосланото на вас, и в низпосланото на тях, смирени пред Аллах. Те не продават знаменията на Аллах на никаква цена. Те имат отплатата си при своя Господ. Аллах бързо прави равностметка. ²⁰⁰ О, вярващи, бъдете търпеливи и надвивайте с търпение, и бъдете твърди, и се бойте от Аллах, за да сполучите!

4. СУРА НИСА

ЖЕНИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чийто име се умолявате

един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава. ² И давайте на сираците имотите им, и не подменяйте доброто с лошо, и не поглъщайте имотите им към вашите имоти! Това е голямо прегрешение. ³ А ако ви е страх, че няма да сте справедливи към сираците, [ако се ожените за тях,] встъпвайте в брак с онези от жените, които харесвате – две и три, и четири. А ако ви е страх, че няма да сте справедливи – с една или с [пленнички] владени от десницата ви. Това е най-малкото, за да не се отклоните. ⁴ И давайте на жените задължителната плата от сърце! А ако ви отстъпят нещо от него, яжте го със здраве и охота!

⁵ И не давайте на несъзнаващите своите имоти, които Аллах е сторил опора за вас, но ги хранете от тях и ги обличайте, и им говорете благи думи! ⁶ И изпитвайте сираците, докато станат за брак, и щом забележите у тях зрелост, предайте им техните имоти и не ги изяждайте разточително и припряно, да не би да порастат. И който [настойник] е богат, нека се въздържа, а който е беден, нека яде с приличие [от наследството на сираците]. И когато им предавате имотите, вземете свидетели пред тях. Достатъчен е Аллах да потърси сметка. ⁷ За мъжете има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките, и за жените има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките малко или много предписан дял. ⁸ И когато на подялбата присъстват близки и сираци, и нуждаещи се, дайте им от него и им говорете благи думи! ⁹ И да се плашат те [от несправедливост], както биха се страхували, ако оставят след себе си невръстни потомци! И да се боят от Аллах, и да говорят уместни думи! ¹⁰ Които поглъщат

имотите на сираците несправедливо, те поглъщат в стомасите си огън и ще горят в пламъци.

¹¹ Повелява ви Аллах за вашите деца: за мъжкото е дял, колкото за две женски. А ако са повече от две жени, за тях са две третини от оставеното. А ако е една, за нея е половината. А за родителите му, за всеки един от тях, е шестината от оставеното, ако е имал дете. А ако не е имал дете и го наследят родителите му, за майка му е третината. А ако е имал братя, за майка му е шестината след завещание, завещано от него, или дълг. Предписание от Аллах! Не знаете кой ви е по-близък по изгода, бащите или синовете ви. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ¹² За вас е половината от онова, което са оставили съпругите ви, ако не са имали дете. А ако са имали дете, за вас е четвъртината от онова, което са оставили след завещание, завещано от тях, или дълг. А за съпругите е четвъртината от онова, което сте оставили, ако не сте имали дете. А ако сте имали дете, за тях е осмината от онова, което сте оставили след завещание, завещано от вас, или дълг. А ако мъж или жена бъдат наследени и нямат родители и деца, но имат брат или сестра, за всеки един от тях е шестината. А ако са повече, те са съдружници в третината след завещание, което е завещано, или дълг, без да има оцетен. Това е завет от Аллах! Аллах е всезнаещ, всеблаг. ¹³ Тези са границите на Аллах. А който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, Той ще го въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великото спасение. ¹⁴ А който не се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, и престъпва Неговите граници, Той ще го въведе в Огъня. Там ще пребивава вечно и ще има унижително мъчение за него.

¹⁵ А срещу онези от жените ви, които извършат прелюбодеяние, вземете четирима измежду вас за свидетели. А засвидетелстват ли, дръжте жените в домовете, докато смъртта ги прибере или Аллах им стори път. ¹⁶ И на двамата от вас, които го извършат, причинете страдания! Ако се разкаят и поправят, оставете ги! Аллах е приемащ покаянието, милосърден. ¹⁷ Аллах приема покаянието на онези, които правят зло в неведение, после скоро се покаяват. На тези Аллах приема покаянието. Аллах е всезнаещ, всемъдр. ¹⁸ И не е покаянието за онези, които правят злини, а щом дойде при някого от тях смъртта, казва: "Сега се покаях." – нито за онези, които умират неверници. За тях Ние сме приготвили болезнено мъчение.

¹⁹ О, вярващи, не ви се позволява да взимате в наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали, освен ако извършат явно прелюбодеяние. И живеете с тях, както подобава. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро. ²⁰ А ако пожелаете на мястото на една съпруга да вземете друга и сте дали голямо богатство на първата, не взимайте нищо от него! Нима ще го вземете с измама и явен грях? ²¹ И как ще го вземете, след като се отдадохте един на друг, и те получиха от вас твърд обет? ²² И не встъпвайте в брак с жените, за които са се женили бащите ви, освен което е било [преди Исляма]. Това е непристойност, гнусота и злочест път.

²³ Под възбрана са за вас майките ви, дъщерите ви, сестрите ви, лелите ви, вуйните ви, дъщерите на брата и дъщерите на сестрата, и жените, които са ви кърмили, и сестрите ви по кърмене, и майките на жените ви, и заварените

под ваша опека дъщери на жените ви, при които сте влезли [в съпружество], а ако не сте влезли – не е прегрешение за вас; и съпругите на синовете ви, които са ваша плът; и да съберете две сестри, освен което е било. Аллах е опрощаващ, милосърден. ²⁴ [Под възбрана са за вас] и омъжените жени, освен [пленничките] които десниците ви владеят. Това е предписанието на Аллах за вас. И отвъд него ви е позволено да търсите съпруги с имотите си целомъдрено, а не с разврат. А на съпругите, от които сте се възползвали, дайте в дар задължителната плата. И няма прегрешение за вас в онова, за което се споразумеете след платата. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ²⁵ Този от вас, който не може да се разпростре да встъпи в брак със свободни вярващи жени, тогава с някои от вашите вярващи момичета, които десниците ви владеят. Аллах най-добре знае вашата вяра. Вие сте един от друг. Встъпвайте в брак с тях с позволението на техните господари и им дайте задължителната плата с добро. Да са целомъдрени, а не развратници, нито такива, които си взимат приятели. Ако извършат прелюбодеяние, след като се омъжат, за тях е половината от наказанието, което е за свободните жени. Това е за онзи от вас, който се страхува от грях. А да търпите е най-доброто за вас. Аллах е опрощаващ, милосърден.

²⁶ Аллах иска да ви разясни и да ви насочи по пътищата на онези, които бяха преди вас, и да приеме покаянието ви. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ²⁷ Аллах иска да приеме покаянието ви, а онези, които следват страстите, искат съвсем да ви отклонят. ²⁸ Аллах иска да ви облекчи. Човекът бе сътворен слаб.

²⁹ О, вярващи, не изяждайте своите имоти с измама

помежду си, освен ако е търговия по ваше взаимно съгласие. И не убивайте сами себе си! Към вас Аллах е милосърден.
³⁰ А който върши това с престъпване и несправедливост, ще го изгаряме в Огъня. Това е лесно за Аллах.
³¹ Ако избягвате големите грехове, които са ви забранени, ще прикрием провиненията ви и ще ви въведем в достойна обител.
³² И не възжелавайте онова, с което Аллах предпочете едни от вас пред други! За мъжете има дял от онова, което са заслужили, и за жените има дял от онова, което са заслужили. И молете Аллах за Неговата благодат! Аллах всяко нещо знае.
³³ На всеки сторихме наследници за онова, което са оставили двамата родители и най-близките. А на онези, с които се обвързаха вашите клетви, въздайте дела им! Аллах на всяко нещо е свидетел.

³⁴ Мъжете стоят над жените с това, с което Аллах предпочете едни пред други и защото харчат от имотите си. Целомъдрените жени са послушни, пазят съкровено то си, както Аллах ги е запазил. А онези, от чието непокорство се страхувате, увещавайте, [после] отдръпнете се от тях в постелите, и [ако трябва] ги удряйте! А покорят ли ви се, не търсете средство против тях! Аллах е всевишен, най-велик.
³⁵ А ако ви е страх от раздор между двамата, пратете съдник от неговото семейство и съдник от нейното семейство. Ако искат сдобряване, Аллах ще ги помири. Аллах е всезнаещ, сведущ.

³⁶ И служете единствено на Аллах, и нищо не съдружавайте с Него! И към родителите – добрина, и към близкия, и сираците, и нуждаещите се, и към близкия съсед, и към далечния съсед, и към другаря редом, и към пътника, и към подвластните ви! Аллах не обича горделивия, самохвалеца,

³⁷ които се скъпят и повеляват скъперничество на хората, и скриват онова, което Аллах им е дал от Своята благодат, – приготвихме Ние за неверниците унизително мъчение, –
³⁸ и онези, които раздават своите имоти на показ пред хората и не вярват нито в Аллах, нито в Сетния ден; и онзи, на когото сатаната е приятел. Колко лош приятел е той!
³⁹ И каква загуба те биха имали, ако повярваха в Аллах и в Сетния ден, и раздаваха от онова, което Аллах им е дал за препитание? Аллах добре ги знае. ⁴⁰ Аллах не угнетява дори с тежестта на прашинка. А щом е добрина, Той я удвоява и дарява от Себе си огромна отплата.

⁴¹ И как ще бъдат, щом доведем от всяка общност свидетел, и теб доведем [о, Мухаммед] да свидетелстваш за тях? ⁴² В Деня тогава онези, които не повярваха и не се подчиниха на Пратеника, ще поискат да се изравнят със земята. Ала не ще потулят от Аллах и една случка.
⁴³ О, вярващи, не пристъпвайте към молитвата, когато сте пияни, додето вече знаете какво говорите; нито омърсени – освен ако сте пътници, – докато не се окъпете! И ако сте болни или на път, или някой от вас е дошъл от нужника, или сте обладавали жени, а не сте намерили вода, тогава потърсете чиста пръст и натрийте лицата и ръцете си. Аллах е извиняващ, опрощаващ.

⁴⁴ Не видя ли ти, че дарените с дял от Писанието купуват заблудата и искат да се заблудите по пътя? ⁴⁵ Аллах най-добре знае враговете ви. Достатъчен е Аллах за покровител и достатъчен е Аллах за избавител. ⁴⁶ Някои от юдеите променят местата на думите и казват: “Чухме и не се подчинихме!” и “Чуй, глух да си!”, и: “Зачети ни!”, като кривят език и хулят религията. А ако кажеха: “Чухме и се

покорихме!” и “Чуй”, и “Погледни ни!”, щеше да е по-добре за тях и по-право. Но Аллах ги прокле за тяхното неверие и не вярват освен малцина.

⁴⁷ О, дарени с Писанието, повярявайте в онова, което низпослахме, за да потвърдим наличното у вас, преди ликове да изтрием и образа в тил да обърнем, или да ги прокълнем, както проклехме хората на Съботата. Повелята на Аллах непременно се изпълнява. ⁴⁸ Аллах не прощава да се съдружава с Него, но прощава всичко друго на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той измисля огромен грях. ⁴⁹ Не видя ли ти онези, които изкарват себе си за най-чистите? Не, Аллах пречиства когото пожелае и не ще бъдат угнетени дори колкото с влакънце от фурма. ⁵⁰ Виж как измислят лъжа за Аллах! Това стига за явен грях.

⁵¹ Не видя ли ти дарените с дял от Писанието? Вярват в магията и в сатаната, и казват на неверниците: “Тези са понапътени от вярващите.” ⁵² Тези са, които Аллах е прокълел. А за онзи, когото Аллах прокълне, ти не ще намериш закрилник. ⁵³ Нима притежават дял от властта! Тогава те не ще дадат на хората и браздица от костилка на фурма. ⁵⁴ Или завиждат на хората за онова, което Аллах им дари от Своята благодат? Ние дарихме вече рода на Ибрахим с Писанието и с мъдростта, и им дарихме огромна власт. ⁵⁵ Някои от тях повярваха в него, а някои се отвърнаха. Достатъчни са пламъците на Ада. ⁵⁶ Онези, които не вярват в Нашите знамения, ще ги изгаряме в Огъня. Всякога, щом кожата им се опече, я сменяваме с друга кожа, за да вкусят мъчението. Аллах е всемогъщ, всемъдър. ⁵⁷ А онези, които вярват и вършат праведни дела, ще въведем в Градините, сред които

реки текат и там ще пребивават вечно и завинаги. Ще имат там пречисти съпруги. И ще ги настаним под дебела сянка.

⁵⁸ Аллах ви повелява да връщате поверените имущества на техните собственици и когато съдите между хората, да съдите със справедливост. Как прекрасно е това, с което Аллах ви наставлява! Аллах е всечуващ, всезрящ. ⁵⁹ О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника и на удостоените с власт сред вас! И спорите ли за нещо, отнесете го към Аллах и към Пратеника, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! Това е най-доброто и най-похвалното за изход. ⁶⁰ Не видя ли ти онези, които твърдят, че са повярвали в низпосланото на теб и в низпосланото преди теб? Искат да се съдят при тирана, а им бе повелено да го отхвърлят. Сатаната иска да ги въведе в дълбока заблуда.

⁶¹ И когато им се каже: “Елате при онова, което Аллах низпосла, и при Пратеника!”, виждаш лицемерите напълно да се отвръщат от теб. ⁶² А как ще бъдат, щом ги сполети беда заради онова, което ръцете им са сторили отнапред? После ще дойдат при теб, кълнейки се в Аллах: “Искахме само добротворство и умиротворение.” ⁶³ Това са онези, за които Аллах знае какво имат в сърцата. Бъди въздържан с тях и ги поучавай, и им говори с красноречиви думи!

⁶⁴ Всеки пратеник изпращаме само да му се покоряват с позволенията на Аллах. И ако те, когато угнетяваха себе си, дойдеха при теб [о, Мухаммед] и помолеха Аллах за опрощение, и Пратеника помолеше за опрощението им, щяха да видят, че Аллах е приемащ покаянието, милосърден. ⁶⁵ Но не – кълна се в твоя Господ! – те не ще станат вярващи, докато не те сторят съдник за всеки възникнал спор помежду им; после не намират затруднение у себе си

относно онова, което си решил и напълно се подчиняват.⁶⁶ И ако им предпишехме: “Убийте себе си!” или “Излезте от домовете си!”, не биха го сторили освен малцина от тях. Ако направеха това, за което са наставлявани, то щеше да е най-доброто за тях и най-силно да ги укрепи.⁶⁷ Тогава щяхме да им дарим от Нас огромна отплата⁶⁸ и да ги насочим по правия път.⁶⁹ Които се покоряват на Аллах и на Пратеника, те са с онези, които Аллах е дарил: пророците, преданите, жертващите се за вярата и благочестивите. Колко добри са те за другари!⁷⁰ Такава е благодатта от Аллах. Достатъчно Аллах знае.

⁷¹ О, вярващи, бъдете предпазливи и настъпвайте на отреди или настъпвайте вкупом!⁷² Сред вас все някой изостава и щом ви сполети беда, казва: ⁷³ А щом ви достигне обилие от Аллах, той все казва, сякаш не е имало между вас приятелство: “Ех, и аз да бях с тях, та да спечеля огромна печалба!”⁷⁴ И нека се сражават по пътя на Аллах онези, които продават земния живот за отвъдния. А на онзи, който се сражава по пътя на Аллах и бъде убит или надвие, Ние ще дадем огромна отплата.⁷⁵ И защо да не се сражавате по пътя на Аллах и заради слабите от мъжете, жените и децата, които казват: “Господи наш, изведи ни от това селище, обитателите на което са угнетители! И стани наш покровител, и стани наш избавител!”⁷⁶ Вярващите се сражават по пътя на Аллах, а неверниците се сражават по пътя на идолите. Сражавайте се с приятелите на сатаните! Слабо е коварството на сатаната!

⁷⁷ Не видя ли ти онези, на които бе казано: “Възпирайте ръцете си [от сражение] и извършвайте молитвата, и давайте милостинята закат!” А когато им бе предписано

сражение, ето че част от тях се уплаши от хората, колкото се плаши от Аллах, и дори повече. И рекоха: “Господи наш, защо ни предписа сражение? Защо не ни отсрочи за кратко време?” Кажи: “Насладата на земния живот е мимолетна, а отвъдният е най-доброто за богобоязливите. И не ще бъдете угнетени дори с влакънце от фурма.” ⁷⁸ Където и да сте, смъртта ще ви догони, дори да сте във въздигнати кули. И ако ги достигне добрина, казват: “Това е от Аллах.”, а ако ги сполети злина, казват: “Това е от теб [о, Мухаммед]!” Кажи: “Всичко е от Аллах.” Какво им е на тези хора, та почти не проумяват дума? ⁷⁹ Каквато и добрина да те достигне, тя е от Аллах, а каквато и злина да те сполети, тя е от самия теб. Пратеник те изпратихме при хората. Достатъчен е Аллах за свидетел.

⁸⁰ Който се покорява на Пратеника, вече се е покорил на Аллах. А отметнат ли се, Ние не те изпратихме за техен пазител. ⁸¹ И казват: “Покоряваме се!”, а отделят ли се от теб, група от тях крои нощем противното на онова, което говори. Но Аллах записва какво кроят нощем. Бъди въздържан с тях и на Аллах се уповавай! Достатъчен е Аллах за довереник.

⁸² Нима не размишляват над Корана? И ако бе от друг, а не от Аллах, щяха да открият в него много противоречия.

⁸³ И щом дойде при тях известие за спокойствие или за страх, разгласяват го. А ако бяха го отнесли до Пратеника и удостоените с власт измежду им, щяха да го разберат онези от тях, които могат да го проумеят. И ако не бе благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост, щяхте да последвате сатаната, освен малцина.

⁸⁴ И сражай се [о, Мухаммед] по пътя на Аллах! Отговорен си единствено за себе си. И подбуждай вярващи-

те! Дано Аллах възпре мощта на неверниците! Аллах е най-силен по мощ и най-силен по наказание.⁸⁵ Който се застъпва за добро дело, ще има дял от него, а който се застъпва за лошо дело, ще има бремe от него. Аллах за всяко нещо въздава.⁸⁶ И щом ви поздравят с поздрав, поздравете с по-хубав от него или отвърнете със същия! Аллах за всяко нещо държи сметка.⁸⁷ Аллах! Няма друг бог освен Него! Ще ви събере Той в Деня на възкресението, няма съмнение в това. А кой е по-правдив в словото си от Аллах?

⁸⁸ Какво ви е, та спрямо лицемерите сте две групи? Низвергна ги Аллах заради онова, което са придобили. Нима искате да напътите онзи, когото Аллах е оставил в заблуда? А когото Аллах остави в заблуда, ти не ще намериш път за него.⁸⁹ Желят и вие да сте неверници, както и те са неверници, за да бъдете равни. И не взимайте ближни от тях, докато не се преселят по пътя на Аллах! А отметнат ли се, хващайте ги и ги убивайте, където ги заварите – и не взимайте от тях нито ближен, нито помощник –⁹⁰ освен добралите се до народ, с който имате договор; или дошлите при вас със свити сърца, че са се сражавали срещу вас или че ще се сражават срещу своя народ. И ако Аллах бе пожелал, щеше да ги овласти над вас и да се сражават срещу вас. А отдръпнат ли се, без да се сражават, и ви предложат мир, Аллах не ще ви отвори път против тях.⁹¹ Ще откриете и други, които искат и с вас да са в безопасност, и със своя народ – в безопасност. Всякога, щом биваха връщани към изкушението, биваха низвергвани в него. И ако не се отдръпнат и не ви предложат мир, и не удържат ръцете си, хващайте ги и ги убивайте, където ги заварите! Дадохме ви явен довод срещу тези.

⁹² И не трябва вярващ да убива вярващ, освен по погрешка. А онзи, който убие вярващ по погрешка – да освободи вярващ роб и да връчи откуп на семейството му, освен ако простят. А ако [убитият] е вярващ от враждебен вам народ – да се освободи вярващ роб. А ако е от народ с договор между вас – да се връчи откуп на семейството му и да се освободи вярващ роб. А онзи, който няма възможност да говее два поредни месеца за покаяние пред Аллах. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ⁹³ А за онзи, който умишлено убие вярващ, възмездиято му е Адът, там ще пребивава вечно. Аллах му се гневи и го проклина, и за него е приготвил огромно мъчение.

⁹⁴ О, вярващи, когато странствате по пътя на Аллах, изяснявайте си и не казвайте на онзи, който ви отправи поздрав: “Ти не си вярващ”, стремейки се към мимолетното на земния живот. При Аллах има обилни богатства. Такива бяхте преди, но Аллах ви облагодетелства. Изяснявайте си! Сведущ е Аллах за вашите дела. ⁹⁵ Не са равностойни онези от вярващите, които си седят вкъщи, освен обезсилените, и онези, които се борят по пътя на Аллах чрез своите имоти и души. Аллах отреди на борещите се чрез своите имоти и души да са с едно стъпало над седящите. На всеки Аллах обеща Най-прекрасното, но Аллах отличи борещите се пред седящите – с огромна отплата: ⁹⁶ със степени от Него и с опрощение, и милост. Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁹⁷ Когато ангелите приберат душите на угнетилите себе си, ще им рекат: “В какво положение бяхте?” Ще рекат: “Бяхме безсилни на земята.” Ще рекат: “Не беше ли просторна земята на Аллах, та да се преселите из нея?” На тези мястото им е Адът – и колко лоша участ е той, ⁹⁸ освен

за слабите от мъжете, жените и децата, които са немошни и не намират път.⁹⁹ Тези Аллах може и да извини. Аллах е извиняващ, опрощаващ.¹⁰⁰ А който се пресели по пътя на Аллах, ще открие на земята много приют и обилие. А който напусне дома си, преселвайки се заради Аллах и Неговия Пратеник, и после го настигне смъртта, при Аллах му е отредена отплатата. Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹⁰¹ А когато странствате по земята, не е прегрешение за вас да съкращавате молитвата, ако се страхувате, че ще ви навредят онези, които не са повярвали. Неверниците са ваш явен враг.¹⁰² И когато си сред вярващите и им водиш молитвата, нека с теб стои група и да вземат своите оръжия. И щом се поклонят в суджуд, част от тях да застанат зад вас. После нека дойде друга група, която още не се е молила, и да извърши молитвата с теб, и да бъде предпазлива, и да вземе оръжията си. Онези, които не повярваха, желаят да нехаєте за своите оръжия и вещи, та да се нахвърлят срещу вас отведнъж. И не е прегрешение за вас, ако дъжд ви напакости или сте болни, да положите оръжията си, но бъдете предпазливи. Аллах пригответи за неверниците унизително мъчение.¹⁰³ И когато завършите молитвата, споменавайте Аллах прави, седнали и на хълбок! А когато сте във от опасност, отслужвайте молитвата в цялост! За вярващите молитвата е предписание в определено време.¹⁰⁴ И не показвайте слабост в издирването на [вражески] народ! Ако ви боли – и тях ги боли, както и вас е боляло, но вие се надявате на Аллах за онова, за което те не се надяват. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

¹⁰⁵ Ние ти низпослахме Книгата с истината, за да отсъдиш между хората с онова, което Аллах ти показва. И

не се препирай заради изменниците! ¹⁰⁶ И моли прошка от Аллах! Аллах е опрощаващ, милосърден. ¹⁰⁷ И недей да спориш за онези, които изменят на себе си! Аллах не обича никой изменник, грешник. ¹⁰⁸ Прикриват се от хората, но от Аллах не се прикриват. Той е с тях, когато нощем замислят думи, от които е недоволен. Аллах обхваща техните дела.

¹⁰⁹ Ето, вие спорехте заради тях в земния живот, но кой ще спори с Аллах заради тях в Деня на възкресението? Или кой ще им бъде покровител? ¹¹⁰ Който стори зло или себе си угнети, а сетне помоли Аллах за прошка, ще открие, че Аллах е опрощаващ, милосърден. ¹¹¹ И който придобие грях, той го придобива само в свой ущърб. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ¹¹² И който придобие вина или грях, сетне набеди за това невинен, той се е нагърбил с клевета и явен грях. ¹¹³ И ако не бе благодатта на Аллах, и Неговата милост към теб, група от тях щеше да те заблуди. Но единствено себе си заблуждават и с нищо не ще ти навредят. Аллах ти низпосла Книгата и мъдростта, и те научи на онова, което не си знаел. Огромна е благодатта на Аллах към теб.

¹¹⁴ Няма добро в много от тайния им разговор, освен у онзи, който повелява подаяние или благодеение, или помирение между хората. И който върши това в стремеж към благоволенieto на Аллах, Ние ще го дарим с огромна отплата. ¹¹⁵ А който противоречи на Пратеника, след като му се изясни напътствието, и следва друг, а не пътя на вярващите, него ще насочим накъдето сам се е обърнал и ще го изгаряме в Ада. Колко лоша участ е той!

¹¹⁶ Аллах не прощава да се съдружава с Него, но прощава всичко друго на когото пожелае. А който съдружава с Аллах, той дълбоко се е заблудил. ¹¹⁷ Те не зоват Него, а само женски

божества, и зоват само сатана–непокорник. ¹¹⁸ Прокле го Аллах и той рече: “Кълна се, ще отнема определена част от Твоите раби ¹¹⁹ и ще ги заблуждавам, и ще ги подбуждам към копнежи, и ще им повелявам да срязват ушите на добитъка, и ще им повелявам да изменят творението на Аллах.” Който приема не Аллах, а сатаната за ближен, той ще понесе явна загуба. ¹²⁰ Обещава им и ги подбужда към копнежи. Ала сатаната им обещава само измамност. ¹²¹ На тези мястото им е Адът и не ще намерят избавление от него. ¹²² А които вярват и вършат праведни дела, ще ги въведем в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно и завинаги – истинно обещание от Аллах. А кой е по-верен от Аллах в словата?

¹²³ Нито е във вашите копнежи, нито е в копнежите на хората на Писанието – който върши зло, ще му се въздаде същото и не ще си намери освен Аллах нито покровител, нито избавител. ¹²⁴ А който върши праведни дела, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и не ще бъдат угнететени дори с браздица по костилка на фурма. ¹²⁵ И кой е с по-добра религия от онзи, който се е отдал на Аллах с истинска преданост и е последвал вярата на Ибрахим Правоверния? Аллах прие Ибрахим за приятел. ¹²⁶ На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах обхваща всяко нещо.

¹²⁷ И те питат да постановиш за жените. Кажи [о, Мухаммед]: “За тях ви постановява Аллах, а и четеното вам в Книгата – за осиротелите жени, на които не давате, каквото им е предписано, желасейки да встъпите в брак с тях, и за невръстните сред децата, и да се отнасяте справедливо към сираците. Каквото и добро да извършите, Аллах го

знае.¹²⁸ И ако жена се страхува от своя съпруг, от неприязън или отдръпване, не е прегрешение за тях помежду им да се помирят. Най-добро е помирението. В душата е заложено скъперничеството. И ако благодетелствате и сте богобоязливи сведущ е Аллах за вашите дела.¹²⁹ И не ще съумеете да сте справедливи към жените [си], дори да се стремите. И не се увличайте всецяло по една, та да оставите друга висяща. И ако помирявате и сте богобоязливи – Аллах е опрощаващ, милосърден.¹³⁰ А ако двамата се разделят, Аллах ще обогати всекиго от Своето изобилие. Аллах е всеобхватен, всемъдър.

¹³¹ На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. И повелихме на дарените с Писанието преди вас и на вас да се боите от Аллах. А ако сте неверници на Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах е над всяка нужда, всеславен.¹³² На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята. Достатъчен е Аллах за довереник.¹³³ Ако пожелае, Той ще ви заличи, о, хора, и други ще доведе. Аллах има сила за това.¹³⁴ Който е пожелал наградата на земния живот – при Аллах е наградата и на земния живот, и на отвъдния. Аллах е всечуващ, всевиждащ.

¹³⁵ О, вярващи, бъдете твърди в справедливостта, свидетели в името на Аллах, дори и срещу вас самите или срещу родителите и най-близките! Дали е богат или беден – Аллах е най-достоеен за всеки от тях. И не следвайте страстта, за да не се отклоните! И ако изопачите или се откажете [от свидетелстване] – сведущ е Аллах за вашите дела.

¹³⁶ О, вярващи, вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в Книгата, която е низпослал на Своя Пратеник, и в Писанието, което е низпослал преди! А който отрича

вярата в Аллах и в Неговите ангели, и в Неговите писания, и в Неговите пратеници, и в Сетния ден, той дълбоко се е заблудил. ¹³⁷ Които повярват, после станат неверници, после повярват, после пак станат неверници, после неверието им се усили – Аллах не им прощава, нито им посочва път. ¹³⁸ Извести лицемерите, че за тях има болезнено мъчение – ¹³⁹ за онези, които взимат неверниците за близки вместо вярващите. Нима у тях търсят могъществото? На Аллах е цялото мотъщество.

¹⁴⁰ Той вече ви низпосла в Книгата: “Щом чуете да бъдат отричани знаменията на Аллах и да бъдат подигравани, не сядайте с неверниците, докато не встъпят в друг разговор. Иначе ще сте като тях.” Аллах ще събере в Ада всички лицемери и неверници, ¹⁴¹ които ви дебнат. Ако имяхте победа от Аллах, казваха: “Не бяхме ли заедно с вас?” А ако неверниците надделеяха, казваха: “Не ви ли завладяхме и ви защитихме от вярващите?” Аллах ще отсъди между вас в Деня на възкресението. Аллах не ще направи за неверниците път против вярващите.

¹⁴² Лицемерите се стараят да измамят Аллах, но Той мами тях. Изправят ли се за молитва, се изправят мързеливи, за показ пред хората, и малко споменават Аллах, ¹⁴³ непостоянни са ту към тези, ту към онези. А когото Аллах оставя в заблуда, ти не ще намериш път за него. ¹⁴⁴ О, вярващи, не взимайте неверници за близки вместо вярващите! Нима искате да дадете на Аллах явен довод срещу вас? ¹⁴⁵ Лицемерите са най-ниско на дъното на Огъня и не ще намериш за тях избавител, ¹⁴⁶ освен които се разкаят и поправят, и се придържат към Аллах, и са искрени в своята религия пред Аллах. Тези са с вярващите.

И ще дари Аллах вярващите с огромна отплата. ¹⁴⁷ За какво Аллах да ви измъчва, ако сте признателни и вярващи? Аллах е признателен, всезнаещ.

¹⁴⁸ Аллах не обича да се прогласява за злото освен от угнетения. Аллах е всечуващ, всезнаещ. ¹⁴⁹ Ако показвате добро или го прикривате, или извинявате зло – Аллах е извиняващ, всемогъщ. ¹⁵⁰ Които не вярват в Аллах и в Неговите пратеници, и искат да отделят Аллах от Неговите пратеници, и казват: “Вярваме в едни и не вярваме в други”, и искат да поемат среден път, ¹⁵¹ тези са истинските неверници. И приготвихме за неверниците унижително мъчение. ¹⁵² На тези, които повярваха в Аллах и в Неговите пратеници, и разлика не правеха между никого от тях, Той ще им даде наградите. Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹⁵³ Хората на Писанието искат да им сваляш Писание от небето. И от Муса искаха дори повече от това. И рекоха: “Покажи ни Аллах наяве!” И ги порази мълнията заради техния гнет. Сетне приеха телеца [за бог], след като ясният знак дойдоха при тях, и Ние ги извинихме за това, и дадохме на Муса явен довод. ¹⁵⁴ И въздигнахме отгоре им Планината поради техния обет, и им рекохме: “Влезте през вратата, кланяйки се доземи!” И им рекохме: “Не престъпвайте в Съботата!” И взехме от тях твърд обет.

¹⁵⁵ Защото нарушиха своя обет и не повярваха в знаменията на Аллах, и убиваха пророците без право, и изричаха: “Сърцата ни са в броня.” да, Аллах ги запечата [сърцата] поради тяхното неверие и не вярват освен малцина – ¹⁵⁶ и защото не повярваха и изричаха срещу Мариам огромна клевета, ¹⁵⁷ и изричаха: “Ние убихме Месията Иса, сина на Мариам, пратеника на Аллах.” – но не го убиха

и не го разпнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Нямаха знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те. ¹⁵⁸ Да, възнесе го Аллах при Себе си. Аллах е всемогъщ, всемъдър.

¹⁵⁹ Сред хората на Писанието няма такъв, който да не повярва в него преди неговата смърт, а в Деня на възкресението той ще е свидетел против тях. ¹⁶⁰ И поради гнета на юдеите им възбранихме разрешени за тях блага, и защото възпираха много от пътя на Аллах, ¹⁶¹ и защото взимаха лихвата, а им бе възбранена, и изияждаха имотите на хората с измама. И за неверниците сред тях приготвихме болезнено мъчение. ¹⁶² Ала утвърдените в знанието сред тях и повярвалите вярват в низпосланото на теб и в низпосланото допреди теб, и извършващите молитвата, и даващите милостинята закат, и вярващите в Аллах и в Сетния ден – на тях ще въздадем огромна отплата..

¹⁶³ Ние ти дадохме откровение, както дадохме на Нух и на пророците след него, и дадохме откровение на Ибрахим и Исмаил, и Исхак, и Якуб, и потомците [му], и Иса, и Айюб, и Юнус, и Харун, и Сулайман, и на Дауд дарихме Забур; ¹⁶⁴ пратеници, за които вече ти разказахме преди, и пратеници, за които не сме ти разказали, – и Аллах говори пряко на Муса, ¹⁶⁵ пратеници–благовестители и предупредители, за да нямаат хората довод пред Аллах подир пратениците. Аллах е всемогъщ, всемъдър.

¹⁶⁶ Но Аллах свидетелства, че онова, което низпосла на теб, го низпосла със Своето знание, и ангелите свидетелстват. И достатъчен е Аллах за свидетел. ¹⁶⁷ Които не вярват и възпират от пътя на Аллах, те дълбоко се

заблуждават.¹⁶⁸ Които не вярват и угнетяват, Аллах не ще им прости и не ще им посочи път,¹⁶⁹ освен пътя към Ада, там ще пребивават вечно и завинаги. Това за Аллах е лесно.¹⁷⁰ О, хора, Пратеника дойде при вас с истината от вашия Господ – и повярвайте! Това е най-доброто за вас. А ако не повярвате – на Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

¹⁷¹ О, хора на Писанието, не прекалявайте в своята религия и говорете за Аллах само истината! Месията Иса, синът на Мариам, е само пратеник на Аллах и Негово Слово, което Той извести на Мариам, и дух от Него. И вярвайте в Аллах и в Неговите пратеници, и не казвайте: “Троица!” Престанете! Това е най-доброто за вас. Аллах е единственият Бог. Всечист е Той, за да има рожба! Негово е всичко на небесата и всичко на земята. И достатъчен е Аллах за довереник.¹⁷² Месията не ще презре да бъде раб на Аллах, нито приближените ангели. А който презре да Му служи и се възгордее – Той всички ще събере при Себе Си.¹⁷³ А които вярват и вършат праведни дела – Той ще изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. А които презират и се възгордяват – Той ще ги накаже с болезнено мъчение. И освен Аллах, за себе си не ще намерят нито покровител, нито избавител.¹⁷⁴ О, хора, при вас дойде довод от вашия Господ и ви низпослахме явна светлина.

¹⁷⁵ А които вярват в Аллах и се привържат към Него – Той ще ги въведе в милост от Него и в благодат, и ще ги насочи към Себе Си по правия път.¹⁷⁶ И те молят да постановиш. Кажи: “Аллах ви постановява за умрелите без деца и бащи. Почине ли мъж и не е имал дете, а е имал сестра, нейно е половината от онова, което е оставил, а и той я наследява,

ако не е имала дете. А щом са две, за тях са две третини от онова, което е оставил. А щом са повече братя и сестри, за мъжкото е дял, колкото за две женски.” Аллах ви обяснява, за да не се заблудите. Аллах знае всяко нещо.

5. СУРА МАИДА

ТРАПЕЗАТА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ О, вярващи, изпълнявайте обетите! Разрешено ви е всяко животно от добитъка освен онова, за което ви бъде прочетено, без да ви е разрешен ловът, когато сте на поклонение. Аллах отсъжда каквото поиска. ² О, вярващи, не накърнявайте знаците на Аллах, нито месеца на забрана, нито жертвените животни, нито венците, нито устремения към Свещения дом в търсене на обилие и благоволение от техния Господ. А след освобождаването от забраните може да ловувате. И да не ви вкарва в грях омразата на някои хора, че са ви възпрели от Свещената джамия, та да престъпите! И си помагайте един другиму в праведността и богобоязливостта, а не си помагайте в греха и враждебността! И бойте се от Аллах! Аллах е суров в наказанието.

³ Под възбрана за вас са мършата, кръвта, свинското месо и закланото за друг, а не за Аллах; и удушеното, пребитото, погиналото при падане, намушканото, и от което звяр е ял – освен което сте заклали още живо според предписанието – и принесеното в жертва на каменните идоли; и да гадаете със стрелите. Това е нечестивост. Днес онези, които не повярваха, се отчаяха пред вашата религия. Не се плашете от тях, а се плашете от Мен! Днес завърших вашата религия

за вас и доведох докрай Своята благодат към вас, и одобрих Исляма за ваша религия. А за онзи, който е принуден от глад, без да е склонен към грях – Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁴ Питат те какво им е разрешено. Кажете: “Разрешени са ви благата и онова, за което обучихте хищниците чрез дресировка, обучавайки ги на това, на което Аллах ви научи. Яжте от това, което хващат за вас и споменавайте над него името на Аллах! И бойте се от Аллах! Аллах бързо прави равносметка.” ⁵ Днес ви бяха разрешени благата и храната на дарените с Писанието е разрешена за вас, и вашата храна е разрешена за тях, и целомъдрените жени от вярващите, и целомъдрените жени от дарените с Писанието преди вас, ако им дадете техните отплати – с целомъдрие, а не с разврат, и без да се взимат приятели. А който се отрече от вярата, делото му се проваля и в отвъдния живот е сред губещите.”

⁶ О, вярващи, когато станете за молитвата, измийте лицето и ръцете си до лактите, и обършете главата, и измийте нозете си до глезените. И ако сте омърсени, почистете се; и ако сте болни или на път, или някой от вас е дошъл от нужника, или сте обладавали жени, а не сте намерили вода, тогава потърсете чиста пръст и обършете с [праха от] нея лицата и ръцете си. Аллах не иска да ви притесни, а иска да ви пречисти и да изпълни Своята благодат към вас. Дано сте признателни!

⁷ И споменавайте благодатта на Аллах към вас, и договора с Него, за който се договори Той с вас, когато рекохте: “Чухме и се покорихме.” И се бойте от Аллах! Аллах знае съкровеното в сърцата. ⁸ О, вярващи, стойте твърдо зад Аллах – свидетели със справедливостта! И да не ви вкарва

в грях омразата на някои хора, та да сте несправедливи! Бъдете справедливи, то е най-близо до богобоязливостта! И се бойте от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела.⁹ Аллах обеща на онези, които вярват и вършат праведни дела, опрощение за тях и огромна отплата.¹⁰ А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Ада.¹¹ О, вярващи, помнете благодатта на Аллах към вас, когато някои хора се готвеха да ви посегнат с ръце, а Той възпря ръцете им! И се бойте от Аллах! На Аллах да се уповават вярващите!

¹² Аллах прие обета от синовете на Израил и проводихме от тях дванайсет старейшини. И рече Аллах: “Аз съм с вас. Щом отслужвате молитвата, давате милостинята закат, вярвате в Моите пратеници, подкрепяте ги и заемате на Аллах добър заем, Аз ще отмахна от вас лошите ви постъпки и ще ви въведа в Градините, сред които реки текат. А който от вас след това е неверник, той се е отклонил от правия път.”¹³ И защото нарушиха своя обет, Ние ги проклехме и сторихме сърцата им да закоравеят. Те преиначават словата, размествайки ги. И забравиха част от онова, което им бе напомнено. И не преставащ да откриваш тяхна измяна освен у малцина от тях. Но ги извини и прости! Аллах обича благодетелните.

¹⁴ И от онези, които казваха: “Ние сме християни” приехме обет, но и те забравиха част от онова, което им бе напомнено. И възбудихме помежду им вражда и ненавист до Деня на възкресението. Тогава Аллах ще ги извести какво са направили.

¹⁵ О, хора на Писанието, Нашият Пратеник дойде при вас да ви поясни много от онова, което сте скривали

от Писанието, и да ви извини за много. При вас дойде от Аллах светлина и ясно Писание.¹⁶ Аллах насочва с него онези, които следват Неговото благоволение по пътищата на спасението, и ги извежда от тъмнините към светлината с Неговото позволение, и ги насочва по правия път.¹⁷ Неверници са онези, които казват: “Аллах, това е Месията, синът на Мариам.” Кажете: “А кой ще попречи с нещо на Аллах, ако поиска да погуби Месията, сина на Мариам, и майка му, и всички по земята?” На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и над всичко между тях. Той сътворява каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.

¹⁸ И рекоха юдеите и християните: “Ние сме синовете на Аллах и Неговите любимци.” Кажете: “А защо ви измъчва Той заради вашите грехове? Не, вие сте само човеци от онези, които е сътворил. Прощава Той комуто пожелае и измъчва Той когото пожелае. На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и над всичко между тях. Към Него е завръщането.”¹⁹ О, хора на Писанието, Нашият Пратеник дойде при вас, като ви даде разяснения подир прекъсване след пратениците, за да не кажете: “При нас не дойде благовестител, нито предупредител.” Вече дойде при вас благовестител и предупредител. Аллах за всяко нещо има сила.

²⁰ И когато Муса рече на своя народ: “О, народе мой, помнете благодатта на Аллах към вас, че стори от вас пророци и ви стори владетели, и ви даде, каквото не е дал на никой от народите!”²¹ О, народе мой, влезте в Свещената земя, която Аллах ви отреди, и не отстъпвайте назад, за да не се превърнете в губещи!”²² рекоха: “О, Муса, на нея

има народ от потисници и не ще влезем, докато не излязат оттам. А излязат ли от нея, ще влезем.”²³ Двама мъже от богобоязливите, които Аллах бе дарил с благодат, рекоха: “Влезте срещу тях през вратата! И влезете ли през нея, вие сте победители. Единствено на Аллах се уповавайте, ако сте вярващи!”²⁴ Рекоха: “О, Муса, никога не ще влезем в нея, докато са още там. Вървете ти и твоят Господ, и се сражавайте! А ние ще седим ето тук.”

²⁵ Рече: “Господи, имам власт само над себе си и над брат си. Отдели ни от хората–нечестивци!”²⁶ Рече: “Под възбрана им е за четирийсет години – те ще скитат по земята. И не скърби за хората–нечестивци!

²⁷ И им прочети вестта за двамата синове на Адам правдиво, как принесоха жертва и на единия бе приета, ала на другия не бе приета. Той рече: “Ще те убия!” [А първият] рече: “Аллах приема само от богобоязливите.”²⁸ Протегнеш ли към мен ръка, да ме убиеш, аз не ще протегна своята ръка към теб, да те убия. Боя се от Аллах, Господа на световите.²⁹ Искам да се обремениш с греха против мен и със своя грях, и ще бъдеш сред обитателите на Огъня. Такова е възмездие за угнетителите.”

³⁰ И го подтикна душата му да убие своя брат, и го уби, и стана един от губещите.³¹ И Аллах проводи гарван, който ровеше земята, за да му покаже как да скрие трупа на брат си. Рече: “О, горко ми, нима не мога да съм като този гарван, та да скрия трупа на брат си?” И стана един от съжаляващите.

³² Заради това предписахме на синовете на Израил, че който убие човек не за човек или заради покварата му по земята, той сякаш е убил всички хора. А който спаси човек, той сякаш е спасил всички хора. Дойдоха при тях Нашите

пратеници с ясните знаци. После мнозина от тях подир това престъпваха на земята.³³ Наказанието за онези, които воюват срещу Аллах и Неговия Пратеник, и се стремят към поквара по земята, е да бъдат убити или разпънати, или да се отсекаят ръцете и нозете им кръстом, или да бъдат прокудени от земята [им]. Това за тях е позор на този свят, а в отвъдния за тях има огромно мъчение,³⁴ освен които се покаят, преди да ги надвиете. И знайте, че Аллах е опрощаващ, милосърден!

³⁵ О, вярващи, бойте се от Аллах и търсете приближаване към Него, и се борете по Неговия път, за да сполучите! ³⁶ От неверниците – дори да бъде тяхно всичко на земята, и още толкова отгоре, за да се откупят с него от мъчението в Деня на възкресението, – не ще им се приеме и за тях ще има болезнено мъчение. ³⁷ Ще искат да излязат от Огъня, ала не ще излязат оттам. За тях ще има постоянно мъчение. ³⁸ А на крадеца, мъж или жена, отсичайте ръцете за наказание, защото са присвоили – възмездие от Аллах. Аллах е всемогъщ, всемъдър. ³⁹ А който се разкае и поправи, след като угнети, Аллах ще приеме разкаянието му. Аллах е всеопрощаващ, милосърден. ⁴⁰ Нима не знаеш, че на Аллах принадлежи властта над небесата и над земята? Измъчва Той когото пожелае и прощава Той комуто пожелае. Аллах за всяко нещо има сила.

⁴¹ О, Пратенико, да не те наскърбяват надпреварващите се в неверието сред онези, чиито усти изричаха: “Повярвахме!”, ала не вярваха сърцата им, и онези от юдеите, които все лъжата слушаха, все други недошли при теб хора слушаха. Преиначават словата, размествайки ги. Казват: “Ако ви се даде това, вземете го, а ако не ви се даде, възпрете се!” За онзи, когото Аллах иска да отклони – за него ти не

разполагаш с нищо пред Аллах. Те са онези, чиито сърца Аллах не иска да пречисти. За тях в земния живот има позор и в отвъдния за тях има огромно мъчение.

⁴² Те все лъжата слушат, все забраненото изяждат. И ако дойдат при теб, отсъди помежду им или се отдръпни от тях! И отдръпнеш ли се, те не ще ти навредят с нищо. А съдиш ли, отсъждай справедливо между тях! Аллах обича справедливите. ⁴³ И как ще ти отредят да съдиш, когато у тях е Тората с присъдата на Аллах в нея? После подир това се отмятат. Тези не са вярващи.

⁴⁴ Ние низпослахме Тората с напътствие в нея и със светлина. Пророците, които се отдадоха, съдят юдеите според нея; също така равините и правниците – според онова от Писанието на Аллах, което им бе поверено да го пазят, и му бяха свидетели. И не се страхувайте от хората, а се страхувайте от Мен! И не продавайте Моите знамения заради нищожна цена! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал – тези са неверниците. ⁴⁵ И предписахме им в нея: душа за душа, око за око, нос за нос, ухо за ухо, зъб за зъб, и за раните същото възмездие. А който прости като милостиня, то е изкупление за него. А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са угнетителите. ⁴⁶ И изпратихме по следите им Иса, сина на Мариам, да потвърди Тората, която бе преди него, и му дарихме Инджила, в което има напътствие и светлина, и е потвърждение на Тората, която бе преди него, и напътствие, и поучение за богобоязливите. ⁴⁷ И нека хората на Инджила отсъждат според онова, което Аллах е низпослал в него! А който не съди според онова, което Аллах е низпослал, тези са нечестивците.

⁴⁸ И ти низпослахме Книгата с истината, за да потвърди Писанията преди него и да бъде техен свидетел. И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им вместо истината, която си получил! За всеки от вас сторихме закон и път. И ако желаше Аллах, щеше да ви стори една общност, но [така стори] за да ви изпита в онова, което ви е дарил. И надпреварвайте се в добрините! Завръщането на всички вас е при Аллах и Той ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.

⁴⁹ И отсъждай помежду им според онова, което Аллах е низпослал, и не следвай страстите им, и внимавай с тях, да не те отклонят в част от онова, което Аллах ти е низпослал! А отметнат ли се, знай, че Аллах иска да ги порази за някои от греховете им. Мнозина от хората са нечестивци. ⁵⁰ Нима търсят съда от времената на Невежеството? Кой отсъжда по-добре от Аллах – според хора убедени?

⁵¹ О, вярващи, не взимайте юдеите и християните за ближни! Един на друг са ближни те. А който измежду ви се сближи с тях, е от тях. Аллах не напътва хората–угнетители. ⁵² И виждаш онези, в чиито сърца има болест, да се надпреварват към тях с думите: “Страхуваме се да не ни сполети превратност.” Но Аллах може да донесе победата или Своя заповед, и да съжالياват за онова, което са спотаили в душите си. ⁵³ И ще рекат повярвалите: “Тези ли са, които се клеа в Аллах с най-усърдните си клетви, че наистина са с вас?” Пропаднаха делата им и те се оказаха губещи.

⁵⁴ О, вярващи, който от вас се отрече от своята религия, [знайте, че] Аллах ще доведе хора, които обича и те ще Го обичат смирени пред вярващите, могъщи пред неверниците,

и които се борят по пътя на Аллах, и не се страхуват от хула на хулител. Това е благодатта на Аллах. Той я дарява комуто пожелае. Аллах е всеобхватен, всезнаещ.⁵⁵ Ваш ближен е само Аллах – и Неговият Пратеник, и вярващите, които отслужват молитвата и дават милостинята закат, и се покланят.⁵⁶ Който се сближава с Аллах и с Неговия Пратеник, и с вярващите... Привържениците на Аллах, те надделяват.

⁵⁷ О, вярващи, не взимайте за близни онези от дарените с Писанието преди вас и от неверниците, които взеха вашата религия на присмех и шега! И бойте се от Аллах, ако сте вярващи!⁵⁸ И когато зовете към молитва, те я взимат на присмех и шега. Това е, защото са хора, които не проумяват.⁵⁹ Кажете: “О, хора на Писанието, нима ни корите само защото повярвахме в Аллах и в низпосланото на нас, и в низпосланото преди, въпреки че мнозинството ви са нечестивци?”⁶⁰ Кажете: “Да ви известя ли за по-голямо зло от това – като възмездие при Аллах?” Който Аллах прокле и им се разгневи, и направи от тях маймуни и свине, служещи на сатаната – тези са най-злочестите по място и най-отклонените от правия път.

⁶¹ И когато дойдат при вас, казват: “Повярвахме”, а влизат с неверието и излижат с него. Аллах най-добре знае какво потулват.⁶² И виждаш мнозина от тях да се надпреварват в греха, безчинството и поглъщането на възбраненото. Колко лошо е това, което вършат!⁶³ Защо равините и правниците не ги възпират да изричат греховни думи и да поглъщат възбраненото? Колко лошо е това, което вършат!

⁶⁴ И рекоха юдеите: “Ръката на Аллах е стисната.” Нека техните ръце са стиснати и те да бъдат прокълнати за онова,

което са изrekli. Не, Неговите Ръце са разтворени – раздава както пожелае. И у мнозина от тях низпосланото на теб от твоя Господ увеличава тяхното престъпване и неверие. И хвърлихме сред тях вражда и ненавист до Деня на възкресението. Всякога, щом разпалят огън за война, Аллах го угасява. И се устремяват по земята за развала, а Аллах не обича сеешите развала.

⁶⁵ И ако хората на Писанието повярваха и се побояха, щяхме да ги избавим от лошите им постъпки и да ги въведем в Градините на блаженството. ⁶⁶ И ако спазваха Тората и Инджила, и низпосланото им от техния Господ, щяха да се препитават и от това над тях, и от това под нозете им. Сред тях има и умерена общност, но лоши са делата на мнозина от тях.

⁶⁷ О, Пратенико, оповести какво ти бе низпослано от твоя Господ! А не го ли сториш, ти не ще си оповестил Неговото послание. Аллах ще те защити от хората. Аллах не напътва неверниците.

⁶⁸ Кажете: “О, хора на Писанието, вие сте без опора, докато не спазите Тората и Инджила, и низпосланото ви от вашия Господ.” И у мнозина измежду им низпосланото на теб от твоя Господ увеличава тяхното престъпване и неверие. И не скърби за неверниците! ⁶⁹ Вярващите и юдеите, и сабеите, и християните – които [от тях] повярват в Аллах и в Сетния ден, и вършат праведни дела наистина за тях не ще има страх и не ще скърбят.

⁷⁰ Приехме обета от синовете на Израил и им изпратихме пратеници. Всеки път, щом пратеник им донесеше онова, което душите им не желяеха, те отричаха едни, а други убиват. ⁷¹ И смятаха, че не ще има изпитание, и ослепяха, и

оглушаха. После Аллах прие покаянието им, после мнозина от тях [пак] ослепяха и оглушаха. Аллах съзира техните дела.

⁷² Неверници станаха онези, които казаха: “Аллах, това е Месията, синът на Мариам.” А Месията рече: “О, синове на Израил, служете на Аллах – моя Господ и вашия Господ! За онзи, който съдружава с Аллах, възбрани му Аллах Рая и неговото място е Огънят. Угнетителите нямат закрилници.”

⁷³ Неверници станаха онези, които казаха: “Аллах, това е третият от троицата.” А няма друг бог освен единствения Бог. И ако не престанат да говорят това, болезнено мъчение ще сполети неверниците. ⁷⁴ Не ще ли се покаят пред Аллах и не ще ли Го помолят за опрощение? Аллах е опрощаващ, милосърден. ⁷⁵ Месията, синът на Мариам, е само пратеник, преди когото отминаха пратеници, а майка му е всеправдива. И двамата приемаха храна. Виж как им разясняваме знаменията, после виж как лъжат! ⁷⁶ Кажете: “Нима служите не на Аллах, а на онова, което не владее за вас нито вреда, нито полза, а Аллах е Всечувания, Всезнаещия?”

⁷⁷ Кажете: “О, хора на Писанието, не прекалявайте в религията си, като надхвърляте истината, и не следвайте страстите на хората, които вече се заблудиха и заблудиха мнозина, и изгубиха правия път!”

⁷⁸ Неверниците от синовете на Израил бяха прокълнати с езика на Дауд и на Иса, сина на Мариам. Това е, защото не се подчиняваха и престъпваха. ⁷⁹ Не се възпираха взаимно от отреченото, което сториха. Колко лошо е онова, което са сторили! ⁸⁰ Виждаш мнозина от тях да се сближават с неверниците. Колко лошо е онова, което душите им направиха отнапред! Аллах им се разгневи и в мъчението

ще пребивават вечно.⁸¹ И ако бяха повярвали в Аллах и в Пророка, и в низпосланото на него, не биха ги взели за близки, но мнозина от тях са нечестивци.

⁸² Ще откриеш, че сред хората, най-силни по вражда към вярващите, са юдеите и онези, които съдружават, и ще откриеш, че сред тях най-близки по любов към вярващите са онези, които казват: “Ние сме християни.” Така е, защото сред тях има свещеници и монаси, и защото не се възгордяват.⁸³ А щом чуят низпосланото на Пратеника, ти виждаш очите им да преливат от сълзи заради онова, което са узнали от истината. Казват: “Господи наш, повярвахме, впиши ни със свидетелите!”⁸⁴ И защо да не повярваме в Аллах и в истината, дошла при нас, и да не копнеем да ни въведе нашият Господ заедно с праведните хора?”⁸⁵ И ги възнагради Аллах за техните думи с Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Това е въздаянието за благодетелните.⁸⁶ А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, тези са обитателите на Ада.

⁸⁷ О, вярващи, не възбранявайте богатата, които Аллах ви е разрешил, и не престъпвайте! Аллах не обича престъпващите.⁸⁸ И яжте от онова, което Аллах ви е дал за препитание – разрешено, приятно! И бойте се от Аллах, в Когото вярвате!⁸⁹ Аллах не ви придирия за празнословието във вашите клетви, а ви придирия, когато се обвързвате с клетвите. За изкупление десет нуждаещи се да бъдат нахранени от препитанието по средата на онова, с което храните семействата си, или да бъдат облечени, или да се освободи един роб. А който няма възможност – три дена да говее. Това е изкуплението за вашите клетви, ако сте се

вrekli. И спазвайте своите клетви! Така Аллах ви разяснява Своите знамения, за да сте признателни!

⁹⁰ О, вярващи, виното, играта на късмет, кумирите и стрелите са мръсотия от делото на сатаната. Странете от нея, за да сполучите! ⁹¹ Сатаната цели именно да всее между вас вражда и ненавист чрез виното и играта на късмет, и да ви възпре от споменаването на Аллах, и от молитвата. Не ще ли престанете? ⁹² Покорявайте се на Аллах, и на Пратеника се покорявайте, и внимавайте! А отметнете ли се, знайте, че дълг за Пратеника Ни е само ясно да оповести! ⁹³ За онези, които вярват и вършат праведни дела, няма прегрешение в онова, което са вкусили [преди възбраната], ако са се бояли и вярвали, и вършели праведни дела, после са се бояли и вярвали, после са се бояли и благодетелствали. Аллах обича благодетелните.

⁹⁴ О, вярващи, Аллах наистина ви изпитва с улова, който достигат ръцете и копията ви, за да провери Аллах кой и в уединение се страхува от Него. А който след това престъпи, за него има болезнено мъчение. ⁹⁵ О, вярващи, не ловувайте, когато сте на поклонение! А за онзи от вас, който убие с умисъл – възмездие е добиче, равностойно на убитото. Определят го двама справедливи мъже от вас – жертвено животно, което да стигне до ал-Кааба; или като изкупление – да се нахранят нуждаещи се; или равно на това – да говее, за да вкуси тежестта на своето деяние. Аллах извинява за отминалото. А който повтори – Аллах ще му отмъсти. Аллах е всемогъщ, въздаващ отмъщение.

⁹⁶ Разрешен ви е уловът от морето и яденето дори на изхвърленото от него – за възползване от вас и от пътниците. А ви е възбранен ловът по сушата, докато сте още на

поклонение. И бойте се от Аллах, при Когото ще бъдете събрани! ⁹⁷ Аллах стори ал-Кааба, Свещения дом и месеца на забрана, и жертвеното животно, и венците да бъдат опора за хората. То е, за да разберете, че Аллах знае какво е на небесата и какво е на земята, и че Аллах всяко нещо знае. ⁹⁸ Знайте, че Аллах е силен в наказанието и че Аллах е опрощаващ, милосърден! ⁹⁹ Дълг за Пратеника е само да оповести. Аллах знае какво разкривате и какво потулвате. ¹⁰⁰ Кажете: “Не са равностойни скверното и приятното, дори да ти е харесала многото скверност. И бойте се от Аллах, о, разумни хора, за да сполучите!”

¹⁰¹ О, вярващи, не питайте за неща, които ако ви бъдат разкрити, ще ви навредят! А питате ли за тях, когато се низпослава Коранът, ще ви бъдат разкрити. Аллах е премълчал това. Аллах е опрощаващ, всеблаг. ¹⁰² Хора преди вас вече питаха за тях, после ги отрекоха. ¹⁰³ Не Аллах е отредил за камила с цепнати уши, за пусната на воля, за близнеца камила, нито за пазен sameц... но тези, които са неверници, измислят лъжи за Аллах и повечето от тях не проумяват. ¹⁰⁴ И когато им се каже: “Елате при това, което Аллах е низпослал, и при Пратеника!”, казват: “Стига ни това, което сме заварили от своите предци.” А ако техните предци не са знаели нищо и не са били напътени? ¹⁰⁵ О, вярващи, ваш дълг е да пазите душите си. Не ще ви навреди онзи, който се е заблудил, ако сте на правия път. При Аллах всички ще се върнете и Той ще ви извести какво сте вършили.

¹⁰⁶ О, вярващи, когато се яви при някого от вас смъртта, да свидетелстват помежду ви по време на завещаването двама справедливи мъже от вас или други двама не от вас, ако сте

странствали по земята и ви е сполетяла бедата на смъртта. Ще ги задържите след молитвата и ще се закълнат в Аллах, ако се съмнявате: “Не ще продадем това за никаква цена, дори ако е за роднина, и не ще потулим свидетелството на Аллах. Иначе да сме от грешниците.” ¹⁰⁷ А ако се разкрие, че са извършили грях [с лъжесвидетелство], местата им да заемат други двама измежду най-близките [наследници], чието право е било оцетено. И ще се закълнат в Аллах: “Наистина свидетелството ни е по-вярно от свидетелството им и не престъпваме. Иначе да сме от угнетителите.” ¹⁰⁸ Това е най-подходящо – да дойдат със свидетелството, каквото си е то, или да се страхуват, че ще се повторят клетви подир клетвите им. И бойте се от Аллах, и слушайте! Аллах не напътва хората–нечестивци.

¹⁰⁹ В Деня, когато Аллах събере пратениците и рече: “Какво ви бе отвърнато?”, ще кажат: “Нямаме знание, Ти си Всезнаещия неведомите неща.” ¹¹⁰ Когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, помни Моята благодат към теб и към майка ти, как те подкрепих със Светия дух, та с хората да говориш в люлката и като възрастен! И как те научих на книгата и на мъдростта, и на Тората, и на Инджила. И ето, правиш фигура на птица от глина – с Моето позволение, и духваш в нея, и става птица – с Моето позволение. И изцеряваш слепия и прокажения – с Моето позволение. И ето, извеждаш мъртвите с Моето позволение. И как възпрях от теб синовете на Израил, когато им донесе ясните знаци. И рекоха неверниците измежду тях: “Това е само явна магия.”

¹¹¹ И как вдъхнових учениците: “Да вярвате в Мен и в Моя пратеник!” Рекоха: “Ние повярвахме. И засвидетелствай, че сме отдадени!” ¹¹² Как учениците рекоха: “О, Иса, сине

на Мариам, твоят Господ може ли да ни спусне трапеза от небето?” Рече: “Бойте се от Аллах, ако сте вярващи!”

¹¹³ Рекоха: “Искаме да ядем от нея и да се успокоят сърцата ни, и да знаем, че си ни говорил истината, и да бъдем свидетели на това.” ¹¹⁴ Рече Иса, синът на Мариам: “О, Аллах, Господи наш, спусни ни трапеза от небето! Тя ще е за нас празник, за първия и за последния от нас – знамение от Теб. И ни нахрани! Ти си Най-добрия от даващите препитание.” ¹¹⁵ Рече Аллах: “Аз ще ви я спусна, ала който от вас след това отхвърли вярата, ще го измъчвам с мъчение, с каквото не съм измъчвал нито един от народите.”

¹¹⁶ И когато Аллах рече: “О, Иса, сине на Мариам, ти ли каза на хората: “Приемете мен и майка ми за богове освен Аллах!” – рече: “Всечист си Ти! Не ми подобава да казвам това, на което нямам право. Ако бях го казал, Ти щеше да знаеш. Ти знаеш какво има в душата ми, но аз не зная какво има в Твоята душа. Ти си Всезнаещия неведомите неща.” ¹¹⁷ Казах им единствено това, което Ти ми повели: “Служете на Аллах – моя Господ и вашия Господ!” И бях им свидетел, докато живеях сред тях. А когато ме прибра, Ти им бе Надзорник. Ти на всяко нещо си свидетел. ¹¹⁸ Ако ги измъчваш – те са Твои раби, а ако ги опростиш – Ти си Всемогъщия, Всемъдрия.”

¹¹⁹ Рече Аллах: “Това е Денят, когато за искрените ще е от полза искреността им.” Техни ще са Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно и завинаги. Аллах ще е доволен от тях и те ще са доволни от Него. Това е великото спасение. ¹²⁰ На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и над всичко по тях. Той за всяко нещо има сила.

6. СУРА АНАМ ДОБИТЪКЪТ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Слава на Аллах, Който сътвори небесата и земята, и стори тъмнините и светлината! После онези, които не вярват, към своя Господ приравняват. ² Той е Онзи, Който ви сътвори от глина, после отсъди един срок и определен срок има при Него. После се съмнявате! ³ И на небесата, и на земята Той е Аллах. Знае Той какво скривате и какво изявявате, и знае какво придобивате. ⁴ И не идваше при тях знамение от знаменията на техния Господ, без да се отвърнат от него. ⁵ И взеха за лъжа правдата, когато тя дойде при тях. Но ще ги достигнат вестите за онова, на което са се подигравали. ⁶ Не видяха ли колко поколения преди тях погубихме? Утвърдихме ги на земята повече, отколкото вас утвърдихме, и им изпратихме от небето обилен дъжд, и сторихме сред тях реките да текат, но ги погубихме заради прегрешенията им и създадохме след тях други поколения.

⁷ И ако ти бяхме низпослали написано Послание и го пипнеха с ръцете си, неверниците пак щяха да рекат: “Това е само явна магия.” ⁸ И рекоха: “Защо не му бе проведен ангел?” А ако бяхме проводили ангел, щеше да е свършено с тях. И нямаше да бъдат изчакани. ⁹ И ако Пратеника сторехме ангел, щяхме да го сторим като човек и пак да им замъглим онова, което сами замъгляват. ¹⁰ Подиграваха се и на пратеници преди теб, но онези, които им се присмиваха, ги връхлетя онова, на което се подиграваха. ¹¹ Кажи: “Вървете по земята, после вижте какъв е краят на отричащите!”

¹² Кажи: “На кого е онова на небесата и на земята?” Кажи:

“На Аллах! Той отреди за Себе Си милостта. Непременно ще ви събере в Деня на възкресението, няма съмнение в това. Които погубиха душите си, те не вярват.”¹³ Негово е онова, което живее през нощта и през деня. Той е Всечуващия, Всезнаещия.”¹⁴ Кажете [о, Мухаммед]: “Нима ще взема за закрилник друг, а не Аллах – Твореца на небесата и на земята? Той храни, а не е хранен.” Кажете: “Бе ми повелено да съм първият мюсюлманин [от тази общност]. И не бъди от съдружаващите!”¹⁵ Кажете: “Страхувам се от мъчение във великия Ден, ако се възпротивя на своя Господ.”¹⁶ От когото бъде отклонено в този Ден, Той го е помилвал. Това е явното спасение.

¹⁷ Ако Аллах те застигне с вреда, не ще я отмени друг освен Него, и ако те застигне с добро, Той за всяко нещо има сила.¹⁸ Той е Всевластващия над Своите раби, Той е Всемъдрия, Сведущия.¹⁹ Кажете: “Кое нещо е най-голямо за свидетелство?” Кажете: “Аллах е свидетел между мен и вас. Този Коран ми бе разкрит с откровение, за да предупредя с него вас и всеки, до когото стигне. Нима свидетелствате, че с Аллах има други богове?” Кажете: “Аз не свидетелствам.” Кажете: “Единственият Бог е Той и съм невинен за това, което съдружавате.”

²⁰ Онези, на които дарихме Писанието, го знаят, както знаят синовете си. Онези, които погубиха душите си, те не вярват.²¹ Кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, или взема за лъжа Неговите знамения? Не ще сполучат угнетителите.²² Един Ден ще съберем всички, после ще речем на онези, които съдружаваха: “Къде са ви съдружниците, за които твърдахте?”²³ После те не ще имат друго оправдание, освен само да рекат: “Кълнем се в Аллах

нашия Господ, не бяхме съдружаващи!”²⁴ Виж как лъжат против себе си и от тях изчезна онова, което са измисляли!”

²⁵ И някои от тях те слушат, но сложихме сърцата им в броня, да не го разбират, а в ушите им глухота. И дори да видят всякакво знамение, не ще повярват в него. Когато идваха при теб да те оспорват, неверниците казваха: “Това са само легенди на предците.”²⁶ И възпират от него [– Пратеника], и се отдалечават от него, но погубват само себе си, без да усетят.²⁷ И ако ти би видял, когато бъдат изправени пред Огъня, как ще рекат: “О, ако бъдем върнати, не ще взимаме за лъжа знаменията на нашия Господ и ще сме от вярващите!”²⁸ Да, ще им се яви онова, което преди са скривали; но и да бъдат върнати, пак ще повторят онова, от което бяха възпрени. Наистина те са лъжци.

²⁹ Казваха: “Няма друг освен земния ни живот и не ще бъдем възкресени.”³⁰ И ако би видял, когато бъдат изправени пред техния Господ, как Той ще каже: “Не е ли истина това?” Ще кажат: “Да, кълнем се в своя Господ!” Ще каже: “Вкусете тогава мъчението, защото не повярвахте!”

³¹ Загубили са онези, които взимат за лъжа срещата с Аллах. Когато при тях внезапно дойде Часът, ще кажат: “О, горко ни за онова, което там пропиляхме!” И ще понесат на гръб своите товари. Колко лошо е онова, което носят!

³² Земният живот е само игра и забава. А отвъдният дом е най-доброто за богобоязливите. Нима не проумявате?

³³ Ние знаем, че те наскърбява онова, което казват. Но не теб взимат за лъжец, а всъщност угнетителите отричат знаменията на Аллах.³⁴ И други пратеници преди теб бяха взимани за лъжци, но търпяха да ги обвиняват в лъжа и да им причиняват страдания, докато дойдеше при тях Нашата

подкрепа. Никой не може да подмени Словата на Аллах. И вече стигнаха до теб вести за пратениците.³⁵ И ако за теб е тежко тяхното отвръщане, ако можеш да подириш проход в земята или стълба в небето, за да им донесеш знамение... И ако пожелаеше Аллах, щеше да ги събере на правия път. И не бъди от невежите!³⁶ Откликват само тези, които чуват, а мъртвите Аллах ще възкреси, после при Него ще бъдат върнати.

³⁷ И рекоха: “Да бе му низпослано знамение от неговия Господ!” Кажи [о, Мухаммед]: “Аллах е способен да спусне знамение, ала повечето от тях не знаят.”³⁸ И няма твар по земята, нито птица, летяща с крилата си, без да са в общности, подобно на вас. Не пропуснахме нищо в Книгата. После при своя Господ ще бъдат насъбрани.³⁹ А тези, които взеха за лъжа Нашите знамения, са глухи и неми в тъмнините. Когато пожелае, Аллах оставя в заблуда, а когато пожелае, насочва по правия път.

⁴⁰ Кажи: “Мислите ли, че ако ви се е явило наказанието на Аллах или ви се е явил Часът, ще зовете друг освен Аллах, ако говорите истината?”⁴¹ Да, Него ще зовете и Той ще премахне онова, за което зовете, ако е пожелал, и ще забравите онези, с които Го съдружавате.

⁴² И на общностите преди теб изпращавме пратеници и с нищета и болести ги сграбчвахме, за да се смирят.⁴³ И поне когато идваше при тях Нашето мъчение, да се смиряваха! Ала сърцата им закоравяваха и сатаната им разкрасяваше онова, което вършеха.⁴⁴ И щом забравяха какво им се напomniaше, разтваряхме пред тях врати за всичко. И тъкмо когато ликуваха за онова, което им бе дадено, сграбчвахме ги внезапно и ето ги – отчаяни!⁴⁵ И бе изкореняван

и последният угнетител. Слава на Аллах, Господа на световете!

⁴⁶ Кажи: “Как мислите, ако Аллах ви отнеме слуха и зрението, и ви запечата сърцата, кой друг бог освен Аллах би ви ги възстановил?” Виж как подробно им разясняваме знаменията! После пак се отвръщат. ⁴⁷ Кажи: “Как мислите, ако мъчението на Аллах ви дойде внезапно или наяве, ще бъдат ли погубени други освен хората-угнетители?” ⁴⁸ Ние изпращаме пратениците единствено като благовестители и предупредители. За които вярват и се поправят за тях не ще има страх и не ще скърбят. ⁴⁹ А които взимат за лъжа Нашите знамения, ще ги засегне мъчението заради нечестивостта им. ⁵⁰ Кажи: “Не ви казвам, че при мен са съкровищниците на Аллах, нито знам неведомото, и не ви казвам, че съм ангел. Следвам единствено онова, което ми се разкрива.” Кажи: “Нима са равностойни слепият и зрящият? Не ще ли размислите?”

⁵¹ И предупреди с това онези, които имат страх, че ще бъдат събрани при своя Господ – нямат освен Него друг покровител, нито застъпник – за да се предпазят! ⁵² И не прогонвай онези, които зоват своя Господ и сутрин, и вечер, искайки Неговия Лик! Ти не си отговорен с нищо за тяхната равностметка и те не са отговорни с нищо за твоята равностметка, та да ги прогонваш и да бъдеш от угнетителите. ⁵³ Така изпитвахме едни от тях чрез други, за да кажат: “Тези ли измежду нас Аллах облагодетелства?” Не знае ли Аллах признателните най-добре?

⁵⁴ И когато при теб дойдат вярващите в Нашите знамения, кажи: “Мир вам!” Вашият Господ отреди за Себе Си милостта, тъй че за онзи от вас, който е сторил зло в

неведение, после се разкае след това и се поправи – Той е опрощаващ, милосърден.⁵⁵ Така разясняваме знаменията, за да проличи пътят на престъпниците.

⁵⁶ Кажете [о, Мухаммед]: “Под възбрана за мен е да служа на онези, които вие зовете, освен на Аллах.” Кажете: “Не ще последвам вашите страсти иначе да съм се заблудил и да не съм от напътените.”⁵⁷ Кажете: “Аз имам ясен знак от своя Господ, а вие Го взехте за лъжа. Не е у мен това, за което бързате. Единствено Аллах отсъжда. Той отрежда правдата. Той е Най-добрия съдник.”⁵⁸ Кажете: “Ако е у мен това, за което бързате, вече да е приключено делото между мен и вас. Аллах най-добре знае угнетителите.”⁵⁹ У Него са ключовете на неведомото. Не ги знае никой друг освен Него. Той знае какво е на сушата и в морето; не пада и лист дори, без Той да знае; и няма зрънце в тъмнините на земята, и нито мокро, нито сухо, без да е записано в ясна книга.

⁶⁰ Той е, Който ви прибира [душите] през нощта и знае какво сте придобили през деня, после ви възкресява през него, докато се приключи определен срок. После при Него ще се завърнете и Той ще ви извести какво сте извършили.

⁶¹ Той е Всевластващия над Своите раби и ви изпраща [ангели] пазители. А щом при някого от вас дойде смъртта, Нашите пратеници го прибират и нищо не пропускат.

⁶² После [рабите] ще бъдат върнати при Аллах, техния истински Господар. Единствен Той отсъжда. Той най-бързо прави равностойност.

⁶³ Кажете: “Кой ще ви спаси от тъмнините на сушата и на морето, щом Го призовете със смирение и дори в уединение: “Ако Той ни спаси от това, непременно ще сме от признателните.”⁶⁴ Кажете: “Аллах ви спасява от това и

от всяка горест, а после пак съдружавате.”⁶⁵ Кажи: “Той е Способния да прати срещу вас наказание – отгоре ви или изпод нозете ви, или да ви противопостави в групи и да накара едни от вас да вкусят мъчение от други.” Виж как подробно им разясняваме знаменията, за да проумеят!⁶⁶ Твоят народ го взе за лъжа [Корана], въпреки че той е истината. Кажи: “Не съм над вас пазител.”⁶⁷ Всяка вест си има определено време и ще узнаете.

⁶⁸ И щом видиш такива, които празнословят за Нашите знамения, отстрани се от тях, докато не се впуснат в друг разговор! И ако те унесе в забрава сатаната, не сядай, щом си спомниш, с хората-угнетители!⁶⁹ Онези, които се побоят, не са отговорни за тях с нищо, ала това е напомняне, за да се побоят!⁷⁰ Остави онези, които взеха своята религия за игра и забавление, и ги съблазни земният живот! И напомняй с този [Коран], та да не погине душата заради това, което е придобила! Тя няма друг покоровител, нито застъпник, освен Аллах. И с какъвто и откуп да се откупва, не ще ѝ бъде приет. Тези са погубените заради това, което са придобили. За тях има вряща вода да пият и болезнено мъчение заради неверието им.

⁷¹ Кажи: “Нима ще зовем не Аллах, а онези, които нито са ни от полза, нито ни вредят, и ще бъдем тласнати назад, след като Аллах ни напъти, подобно на онзи, който има другари, зовящи го към правия път: “Ела при нас!”, а сатаните го замаяха на земята и е слисан. Кажи [о, Мухаммед]: “Напътствие от Аллах е единственото напътствие и ни бе повелено да се отдадем на Господа на световите.”⁷² И отслужвайте молитвата, и бойте се от Него! Той е Онзи, при Когото ще бъдете събрани.”⁷³ Той е, Който сътвори небесата

и земята с мъдрост. В Деня, в който каже: “Бъди!”, то става. Неговото Слово е истината. Негова е властта в Деня, в който се протръби с Рога. Той е Знаещия и скритото, и явното. Той е Всемъдрия, Сведущия. ⁷⁴ И каза Ибрахим на баща си Азар: “Нима приемаш идолите за богове? Виждам, че ти и твоят народ сте в явна заблуда.”

⁷⁵ И така показвахме на Ибрахим царството на небесата и на земята, за да е от убедените. ⁷⁶ И когато го покри нощта, той видя звезда. Рече: “Това е моят Господ.” А когато залезе, рече: “Не обичам залязващите.” ⁷⁷ И когато видя луната да изгрява, рече: “Това е моят Господ.” А когато залезе, рече: “Ако не ме напъти моят Господ, ще бъда от заблудените хора.” ⁷⁸ И когато видя слънцето да изгрява, рече: “Това е моят Господ. То е най-голямото.” А когато залезе, рече: “О, народе мой, невинен съм за онова, което съдружавате! ⁷⁹ Аз обърнах правоверен своето лице към Онзи, Който е сътворил небесата и земята. Не съм от съдружаващите.” ⁸⁰ И го оспорваше неговият народ. Рече: “Нима ме оспорвате за Аллах, след като Той ме напъти? Не ме е страх от онова, което съдружавате с Него, освен ако моят Господ не пожелае друго. Моят Господ обгръща със знание всяко нещо. Не ще ли си припомните? ⁸¹ И как да се страхувам от онова, с което Го съдружавате, щом вие не се страхувате, че съдружавате Аллах с онова, за което не ви е низпослал довод? Коя от двете групи заслужава повече сигурност, ако знаете?” ⁸² За онези, които вярват и не смесват своята вяра с гнет – за тях е сигурността и те са напътени. ⁸³ Това е доказателството, което Ние дадохме на Ибрахим срещу народа му. Въздигаме по степени когото пожелаем. Твоят Господ е всемъдър, всезнаещ. ⁸⁴ И го дарихме с Исхак и Якуб. И двамата

напътихме. Напътихме и Нух преди, а от неговите потомци – Дауд и Сулайман, и Айюб, и Юсуф, и Муса, и Харун. Така възнаграждаваме благодетелните.

⁸⁵ И Закария, и Яхя, и Иса, и Иляс – всички са от праведниците. ⁸⁶ И Исмаил, и ал-Ясаа, и Юнус, и Лут, и предпочетохме всички пред народите. ⁸⁷ И от техните бащи, и от потомствата им, и от братята им. Избрахме тях и ги насочихме по правия път. ⁸⁸ Това е напътствието на Аллах. С него Той напътва когото пожелае от Своите раби. И ако бяха Го съдружили, щеше да се провали онова, което вършеха. ⁸⁹ Те са онези, на които дадохме Писанието и мъдростта, и пророчеството. И щом не вярват на това, Ние го възлагаме на хора, които не го отричат. ⁹⁰ [Пророците–] те са онези, които Аллах напъти. Следвай техния прав път! Кажи: “Не искам от вас отплата за това. То е само напомняне за народите.”. ⁹¹ И не оцениха [неверниците] Аллах с истинското Му величие, когато рекоха: “Аллах не низпосла нищо на човек.” Кажи: “Кой тогава низпосла Писанието, което Муса донесе като светлина и напътствие за хората? Пишете го върху отрязъци, които показвате, но и много скривате. И бяхте научени на онова, което не знаехте нито вие, нито бащите ви.” Кажи: “Аллах!” После остави ги в своята заблуда да се забавляват!

⁹² И това е Писание, което Ние низпослахме – благословено, за да потвърди наличното допреди него, и за да предупредиш Майката на градовете [Мека] и всички около нея. Които вярват в отвъдния живот, вярват и в него. Те спазват своите молитви. ⁹³ И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или казва: “Бе ми разкрито”, а нищо не му е било разкрито. И който казва: “Ще спусна и аз нещо подобно на онова, което Аллах низпосла.”

И да би видял как угнетителите са във въртопите на смъртта, и ангелите протягат ръце: “Извадете душите си! Днес ще ви се въздаде мъчението на позора заради неправдата, която говорехте за Аллах и защото пред Неговите знамения се възгордявахте.”

⁹⁴ Идвате при Нас поединично, както ви сътворихме първия път, и оставяте зад гърбовете си онова, което Ние ви дарихме. И не виждаме с вас застъпниците ви, за които твърдахте, че са съдружници [на Аллах]. Вече е прекъсната връзката помежду ви и се изгуби от вас онова, за което твърдахте. ⁹⁵ Аллах разпуква зърното и костилката. Изважда Той живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото. Това е Аллах! Как сте подлъгани!

⁹⁶ Той разпуква зазоряването и Той създаде нощта за покой, а слънцето и луната – за изчисление. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия. ⁹⁷ Той е Онзи, Който създаде за вас звездите, за да се напътвате с тях в тъмнините на сушата и на морето. Разясняваме знаменията на хора знаещи. ⁹⁸ Той е Онзи, Който ви сътвори от една душа – и обиталище, и хранилище. Разясняваме знаменията на хора проумяващи.

⁹⁹ Той е Онзи, Който изсипва вода от небето и изваждаме Ние с нея кълн за всяко нещо, и изваждаме от него зеленина; от нея изваждаме струпани зърна, и от палмите, от техния завръз – близки гроздове, и градини с лози и маслини, и нарове – сходни и несходни. Вижете плодовете на всяко, когато връзва плод, и неговото зреене! В това има знамения за хора вярващи. ¹⁰⁰ И отредиха на Аллах съдружници и от джиновете, въпреки че Той ги е сътворил. И в своето неведение Му измислиха синове и дъщери. Всечист е Той, превисоко е над онова, с което Го описват! ¹⁰¹ Първосъздателя

на небесата и на земята! Как да има Той дете, щом няма съпруга и всяко нещо е сътворил, и всяко нещо знае?

¹⁰² Това е Аллах, вашият Господ! Няма друг бог освен Него – Твореца на всяко нещо. На Него служете! Той се разпорежда с всяко нещо. ¹⁰³ Не Го достигат погледите, ала Той достига погледите. Той е Всепроникващия, Сведущия.

¹⁰⁴ Получихте прозрения от вашия Господ. Който прогледне, то е за него самия, а който е слепец, то е против него самия. [Кажи, о, Мухаммед:] “Аз не съм за вас надзирател.”

¹⁰⁵ Така подробно разясняваме знаменията, че [неверниците] да кажат: “Ти си учил”, и за да разкрием този [Коран] на хора знаещи.

¹⁰⁶ Следвай това, което ти бе разкрито от твоя Господ: “Няма друг бог освен Него!”, и отстрани се от съдружаващите! ¹⁰⁷ Ако Аллах бе пожелал, не биха Го съдружавали. Не сме ти отредили да си им надзирател и не си им разпоредител. ¹⁰⁸ И не хулете онези, които зоват други освен Аллах, за да не похулят и те Аллах несправедливо, без да знаят! Така разкрасихме за всяка общност делата й. После при своя Господ ще бъдат върнати и Той ще ги извести какво са правили. ¹⁰⁹ И се заклеха в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако дойде при тях знамение, непременно ще му повярват. Кажи: “Знаменията са от Аллах, а кое ще ви накара да усетите, че дори и те да дойдат, [съдружаващите] не ще повярват?”

¹¹⁰ И преобръщаме сърцата им и погледите, както не повярваха в това първия път, и ги оставяме в тяхната престъпност да се лутат. ¹¹¹ И ангелите да им спуснем, и мъртвите да им проговореха, и всичко да им съберяхме на показ, пак нямаше да повярват, освен ако Аллах не пожелае.

Ала повечето от тях са невежи. ¹¹² И така сторихме враг на всеки пророк – сатаните от хората и от джиновете. Един другиму си нашепват с измама разкрасената реч. А ако твоят Господ бе пожелал, нямаше да вършат това. Така че остави тях и това, което измислят, ¹¹³ и за да изпитват склонност към нея сърцата на тези, които не вярват в отвъдния живот, и за да се задоволяват с това, и за да придобият, каквото придобият. ¹¹⁴ [Кажете, о, Мухаммед:] “Нима друг, а не Аллах ще потърся за съдник? Той е Онзи, Който ви низпосла Книгата, подробно разяснена. “Онези, на които дадохме Писанието, знаят, че то е низпослано с правдата от твоя Господ. И никога не бъди от съмняващите се!

¹¹⁵ Словото на твоя Господ бе завършено с истина и справедливост. Никой не ще подмени Неговите Слова. Той е Всечувания, Всезнаещия. ¹¹⁶ И ако се подчиниш на повечето от тези, които са на земята, ще те отклонят от пътя на Аллах. Те следват единствено догадката и само предполагат. ¹¹⁷ Твоят Господ най-добре знае кой се отклонява от Неговия път и най-добре знае напътените. ¹¹⁸ Яжте от онова, над което е споменато името на Аллах, ако вярвате в Неговите знамения!

¹¹⁹ И защо да не ядете от онова, над което е споменато името на Аллах, щом Той ви е разяснил какво ви е забранил, освен ако сте принудени? В неведение мнозина заблуждават със своите страсти. Твоят Господ най-добре знае престъпващите. ¹²⁰ Изоставете и явния грях, и скрития! Които придобият грях, ще им бъде въздадено за онова, което са придобили. ¹²¹ И не яжте от онова, над което не е споменато името на Аллах! Това наистина е нечестивост. Сатаните внушават на своите близки да ви оспорват, а ако

им се покорите, наистина сте съдружаващи.¹²² Нима онзи, който бе мъртъв и го съживихме, и му отредихме светлина, да върви с нея сред хората, е подобен на онзи, който е в тъмнините и не ще излезе оттам? Така се разкрсява за неверниците онова, което вършат.

¹²³ Така сторихме във всяко селище големци да са неговите престъпници, за да лукавстват там. Ала лукавстват само със себе си, но не усещат.¹²⁴ И когато дойдеше при тях знамение, казваха: “Не ще повярваме, додето не ни се даде същото, което бе дадено и на пратениците на Аллах.” Аллах най-добре знае къде да положи Своего послание. Онези, които престъпваха, ще ги сполети унижение при Аллах и сурово мъчение, защото лукавстваха.¹²⁵ И когато Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Исляма, а когато поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето. Така Аллах отрежда скверността за онези, които не вярват.

¹²⁶ Това е правият път на твоя Господ. Вече разяснихме знаменията на хора, които се поучават.¹²⁷ За тях е Домът на мира при техния Господ. Той е Покровителят им за онова, което са вършили.¹²⁸ В Деня, когато Той ги събере всичките, [ще каже]: “О, джинове, заблудихте много от хората.” И ближните им сред хората ще рекат: “Господи, едни от други се ползвахме и достигнахме срока, който си ни насрочил.” Той ще рече: “Огънят е вашето обиталище, там ще пребивавате вечно, освен ако Аллах пожелае друго.” Твоят Господ е всемъдър, всезнаещ.

¹²⁹ Така сближаваме угнетителите едни с други заради онова, което са придобили.¹³⁰ О, сборище от джинове и хора, не ви ли явиха пратеници измежду вас, които ви разказваха

за Нашите знамения и ви предупреждавах за срещата с този ваш Ден? Ще рекат: “Свидетели сме за себе си.” И ги прелъсти земният живот, и засвидетелстваха за себе си, че са били неверници. ¹³¹ Това е, защото вашият Господ не е такъв, че да погубва селищата за гнет, без жителите им да са предупреждени. ¹³² За всички има степени от онова, което са извършили. Вашият Господ не подминава делата им.

¹³³ Вашият Господ е Най-богатия, Владетеля на милостта. Ако пожелае, Той ще ви премахне и ще ви замести с когото пожелае, както ви създаде от потомството на други хора. ¹³⁴ Онова, което ви бе обещано, непременно ще настъпи и не можете да го възпре. ¹³⁵ Кажете: “О, народе мой, работете според своите възможности, и аз ще работя, и ще узнаете чий ще е впоследствие Домът! Угнетителите не сполучват.” ¹³⁶ И определиха за Аллах част от посевите и добитъка, които Той е създал, и рекоха: “Това е за Аллах! – според тяхното твърдение. – А това е за съдружаваните от нас.” Ала това, което бе за съдружаваните от тях, не стигаше до Аллах, а това, което бе за Аллах, стигаше до съдружаваните от тях. Колко лошо отсъждат!

¹³⁷ Така за мнозина от съдружаващите умъртвяването на техните рожби бе разкрасено от онези, които те съдружаваха, за да ги погубят и да объркат религията им. А ако Аллах бе пожелал, нямаше да сторят това. Оставете ги с техните измислици! ¹³⁸ И казаха: “Това е добитък и посев под възбрана, с тях се храни само онзи, който ние пожелаем.” – според тяхното твърдение. И добичета, гърбовете на които са под възбрана, и добичета, над които не се споменава името на Аллах – това е измислица за Него. Той ще им въздаде, задето си измисляха.

¹³⁹ И рекоха: “Това, което е в коремите на тези добичета, е само за мъжете ни и е под възбрана за жените ни. А щом е мъртвородено, в него те са съучастници.” Ще им въздаде Той за тяхното предписание. Той е всемъдър, всезнаещ.

¹⁴⁰ Претърпяха загуба онези, които от безумие убиваха своите рожби в неведение и сложиха под възбрана онова, което Аллах им бе дал за препитание, с измислица за Аллах. Заблудиха се те и не бяха напътени.

¹⁴¹ Той е, Който създаде градини от растения с подпори и без подпори, и палмите, и насажденията с разни плодове, и маслините, и нарове – сходни и несходни. Яжте от плодовете им, когато са дали плод, и раздайте дължимото от тях в деня на беритбата им, но не прахосвайте – Той не обича прахосниците;

¹⁴² ... и от добитъка – превоз и постеля. Яжте от онова, което Аллах ви е дал за препитание и не следвайте стъпките на сатаната! Той е ваш явен враг.

¹⁴³ [Ето] осем чифта: от овцете – два и от козите – два. Кажи [о, Мухаммед]: “Двата самца ли Той възбрани или двете самки, или онова, което съдържаха утробите на самките? Известете ме със знание, ако говорите истината!”

¹⁴⁴ И от камилите – два чифта, и от кравите – два. Кажи: “Двата самца ли Той възбрани или двете самки, или онова, което съдържаха утробите на самките? Или бяхте свидетели, когато Аллах ви повели това?” И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, за да заблуди хората в неведение? Аллах не напътва хората–угнетители.

¹⁴⁵ Кажи: “Сред онова, което ми бе разкрито, не намирам храна под възбрана за хранещия се, освен ако е мърша или пролята кръв, или свинско месо – те са нечистота, – или животно, заклано за друг, а не в името на Аллах.” А за който е принуден, без да

е потисник, нито престъпващ – твоят Господ е опрощаващ, милосърден.¹⁴⁶ А на юдеите възбранихме всичко, което има цели копита и нокти. И от кравите, и от овцете възбранихме за тях тлъстините, освен онова, което носят гърбовете им или вътрешностите, или примесеното с кост. Това им въздадохме за тяхното потисничество. Ние сме говорещите истината.

¹⁴⁷ А ако те взимат за лъжец, кажи: “Вашият Господ е с всеобхватна милост, ала не ще бъде отклонено Неговото мъчение от престъпните хора.”¹⁴⁸ Онези, които Го съдружават, ще кажат: “Ако пожелаеше Аллах, нямаше да съдружим нито ние, нито нашите бащи, и нямаше да възбраним нищо.” Така отричаха и онези преди тях, докато вкусиха Нашето мъчение. Кажи: “Имате ли знание, та да го изявите пред нас? Вие следвате единствено догадката и само предполагате.”

¹⁴⁹ Кажи: “На Аллах принадлежи съвършеният довод. И ако Той бе пожелал, щеше да ви напъти всички.”¹⁵⁰ Кажи: “Доведете вашите свидетели, които ще засвидетелстват, че Аллах е възбранил това!” И ако засвидетелстват, не свидетелствай с тях и не следвай страстите на онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, и на онези, които не вярват в отвъдния живот! Те към своя Господ приравняват.¹⁵¹ Кажи: “Елате аз да прочета какво ви възбранява вашият Господ! Нищо с Него да не съдружавате! И се отнасяйте с добро към двамата родители! И не убивайте своите рожби поради бедност! Ние храним и вас, и тях. И не доближавайте скверностите – и явните от тях, и скритите! И не убивайте човек – това Аллах е възбранил, освен по право! Това ви повелява Той, за да проумеете!

¹⁵² И не доближавайте имота на сирака, освен с добронамереност, докато достигне зрелост! И изпълвайте мярката и везната справедливо! На всяка душа възлагаме само според силите ѝ. Когато говорите, бъдете справедливи, дори да е за роднина, и обета към Аллах изпълнявайте! Това ви повелява Той, за да се поучите.

¹⁵³ Това е Моят път – правият път. Следвайте го и не следвайте пътищата, които ви отделят от Неговия път! Това ви повелява Той, за да се побоите. ¹⁵⁴ После на Муса дадохме Писанието за пълнота на онзи, който е благодетелствал, и с разяснение за всяко нещо, и с напътствие и милост, за да повярват в срещата със своя Господ.

¹⁵⁵ И това е Писание, низпослахме го Ние благословено. Следвайте го и се бойте, за да бъдете помилвани! ¹⁵⁶ Да не казвате: “Писанието бе низпослано само на две общности до- преди нас и към онова, което изучаваха, бяхме в неведение.”

¹⁵⁷ Или да не казвате: “Ако и на нас бе низпослано Писанието, щяхме да сме по-напътени от тях.” Ето вече получихте ясен знак от вашия Господ, и напътствие, и милост. Кой е по-голям угнетител от онзи, който взима за лъжа знаменията на Аллах и се отвръща от тях? На онези, които се отвръщат от Нашите знамения, ще въздадем най-суровото мъчение, защото са се отвръщали. ¹⁵⁸ Нима чакат само да им се явят ангелите или да се яви твоят Господ, или да се явят някои от знаменията на твоя Господ? В деня, когато се явят някои от знаменията на твоя Господ, не ще помогне вярата на душа, която преди не е вярвала или не е придобила благо в своята вяра. Кажи: “Чакайте! И ние чакаме.” ¹⁵⁹ С онези, които разединиха своята религия и станаха на групи – ти [о,

Мухаммед] нямаш нищо общо. Делото им принадлежи на Аллах. Той после ще ги извести какво са вършили.

¹⁶⁰ Който дойде с добрина, ще има десет като нея. А който дойде със злина, ще му се въздаде само колкото нея и не ще бъдат угнетени. ¹⁶¹ Кажете: “Моят Господ ме напъти по правия път – правата вяра, религията на Ибрахим, правоверния. Той не бе от съдружаващите.”

¹⁶² Кажете: “Моята молитва и моите обреди, и моят живот, и моята смърт са за Аллах, Господа на световите.” ¹⁶³ Няма Той съдружник. Това ми бе повелено и съм първият отдаден на Аллах.” ¹⁶⁴ Кажете: “Нима друг, а не Аллах ще търся за Господ? Той е Господа на всяко нещо.” Всяка душа придобива [греха] единствено за себе си никой съгрешил не ще носи греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести за онова, по което сте били в разногласие. ¹⁶⁵ Той е Онзи, Който ви стори наследници на земята и въздигна по степени някои от вас над други, за да ви изпита в онова, което ви е дарил. Тоят Господ е бърз в наказанието. Той е опрощаващ, милосърден.

7. СУРА АРАФ

СТЕНАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим. Сад.*

² Бе ти низпослана Книга, за да предупредиш с нея и да е напомняне за вярващите, и нека в твоето сърце няма притеснение от нея! ³ Следвайте това, което ви бе низпослано от вашия Господ и не следвайте освен Него

други близни! Как малко се поучавате! ⁴ И колко селища погубихме! Застигахме ги Нашето мъчение нощем или когато денем отдъхваха. ⁵ И зовът им, когато ги застигаше Нашето мъчение, бе единствено да кажат: “Наистина бяхме угнетители.” ⁶ Непременно ще разпитаме онези, при които отиде пратеник, и ще разпитаме изпратените. ⁷ И всичко ще им разкажем със знание. Ние не отсъстваме. ⁸ Мярката през този Ден ще е правдата. Чиито везни натежат – тези са сполучилите. ⁹ А чиито везни олекнат – тези са, които своите души са оцетили, защото погазваха Нашите знамения.

¹⁰ И ви настанихме на земята, и сторихме там за вас поминък. Колко малко сте признателни! ¹¹ И ви сътворихме, после ви дадохме образ, после казахме на ангелите: “Сведете чела пред Адам!” И те се поклониха освен Иблис. Той не бе от покланящите се. ¹² Рече [Аллах]: “Какво ти попречи да се поклониш, когато ти повелих?” Рече [Иблис]: “Аз го превъзхождам. Ти ме сътвори от огън, а него сътвори от глина.” ¹³ Рече: “Напусни Рая! Не ти подобава да се гордееш тук. Вън! Ти си от унизените.” ¹⁴ Рече: “Дай ми отсрочка до Деня, когато бъдат възкресени!” ¹⁵ Рече: “Ти си сред отсрочените.” ¹⁶ Рече: “За това, че Ти ме погуби, ще ги дебна по Твоя прав път. ¹⁷ После ще идвам при тях и отпред, и отзад, и отдясно, и отляво, и ще откриеш, че повечето са неблагодарни.” ¹⁸ Рече: “Излез оттук порицан, прокуден! Който измежду тях те последва – Аз непременно ще напълня Ада с всички вас.

¹⁹ А ти, Адам, живеи със съпругата си в Рая и яжте откъдето пожелаете, но не доближавайте онова дърво, та да не станете угнетители!” ²⁰ Но им подшушна сатаната, за да им покаже техните срамотии, които бяха скрити за тях, и

рече: “Вашият Господ ви възбрани онова дърво само за да не станете ангели или да не станете безсмъртни.”²¹ И им се закле: “Наистина за вас съм от доброжелателите.”

²² И ги принизи с измама. И щом вкусиха от дървото, им се показаха срамотиите и двамата започнаха да се покриват с листа от Рая. И ги призова техният Господ: “Не ви ли възбраних това дърво и не ви ли рекох, че сатаната за вас е явен враг?”²³ Рекоха: “Господи наш, угнетихме себе си и ако Ти не ни опростиш, и не ни помилваш, ще сме от губещите.”

²⁴ Рече: “Напуснете – врагове един на друг! За вас на земята има пребиваване и ползване до време.”²⁵ Рече: “На нея ще живеете, на нея ще умрете и от нея ще бъдете извадени.”

²⁶ О, синове на Адам, спуснахме ви одежда, за да скрива срамотиите ви, и за украса. Ала одеждата на богобоязливостта е най-доброто. Това е от знаменията на Аллах, за да се поучите.²⁷ О, синове на Адам, да не ви замае сатаната, както извади вашите родители от Рая, смъквайки от тях одеждата, за да им покаже срамотиите. Той ви вижда, той и неговият род, откъдето вие не ги виждате. Ние сторихме сатаните да са близки на неверниците.

²⁸ И щом извършат скверност, казват: “Заварихме с това своите предци и Аллах ни го повели.” Кажете [о, Мухаммед]: “Аллах не повелява скверността. Нима говорите за Аллах, каквото не знаете?”²⁹ Кажете: “Моят Господ повели справедливост. И всецяло се обръщайте към Него при всяка молитва, и зовете Го, предани Нему в религията! Както ви е наченал, така и ще се завърнете.”³⁰ Едни Той напъти, а други заслужиха заблудата, защото взеха за близки сатаните вместо Аллах и смятат, че са на правия път.

³¹ О, синове на Адам, обличайте се подходящо при всяка

молитва! И яжте, и пийте, ала не разхищавайте! Той не обича разхищаващите. ³² Кажете: “Кой възбрани украсата на Аллах, която Той създаде за Своите раби, и благата от препитанието?” Кажете: “В Деня на възкресението те ще са всецяло за онези, които вярват през земния живот.” Така разясняваме знаменията за хора знаещи. ³³ Кажете: “Моят Господ възбрани само скверностите, явните от тях и скритите, и греха, и гнета без право, и да съдружавате Аллах с онова, на което не е низпослал довод, и да говорите за Аллах онова, което не знаете.

³⁴ За всяка общност има срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, и не ще го изпреварят.”

³⁵ О, синове на Адам, явят ли ви се пратеници измежду вас, разказвайки ви за Моите знамения, то за онези, които се побоят и поправят, не ще има страх и не ще скърбят. ³⁶ А които взимат за лъжа Нашите знамения и се големят пред тях, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

³⁷ А кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или взима за лъжа Неговите знамения? Тези ще получат своя дял от книгата, докато им се явят изпратените от Нас да приберат душите им, и кажат: “Къде е онова, което сте призовавали вместо Аллах?” Ще кажат: “Скриха се от нас.” И ще засвидетелстват за себе си, че са били неверници.

³⁸ Ще каже: “Влезте в Огъня сред отминали преди вас общности от джинове и хора!” Всякога, щом влезе общност, тя ще проклена предходната. Когато всички се настигнат там, последните ще кажат за първите: “Господи наш, тези ни заблудиха, въздай им от Огъня двойно мъчение!” Ще каже: “За всеки е двойно, ала вие не знаете.” ³⁹ И първите от тях ще кажат на последните: “Вие нямахте пред нас

предимство. Вкусете и вие мъчението за онова, което сте придобили!”

⁴⁰ На онези, които взимат за лъжа Нашите знамения и се големят пред тях, не ще им бъдат разтворени небесните двери и не ще влязат в Рая, додето камила не мине през иглено ухо. Така въздаваме на престъпниците. ⁴¹ За тях от Огъня има и постеля, и покривала отгоре им. Така въздаваме на угнетителите. ⁴² А които вярват и вършат праведни дела – на всяка душа възлагаме само по силите ѝ. Тези са обитателите на Рая. Там ще пребивават вечно. ⁴³ И ще премахнем от сърцата им всяка омраза. Ще текат сред тях реките. И ще казват: “Слава на Аллах, Който ни напъти за това! Нямахме да сме на правия път, ако Аллах не бе ни напътил. Пратениците на нашия Господ дойдоха с истината.” И ще бъдат призовани: “Ето го Рая, оставен ви в наследство заради онова, което сте вършили.”

⁴⁴ И обитателите на Рая ще извикат към обитателите на Огъня: “Открихме, че онова, което ни обеща нашият Господ, е истина, а дали и вие открихте, че онова, което ви обеща вашият Господ, е истина?” Ще кажат: “Да.” И глашатай ще прогласи сред тях: “Проклятието на Аллах е върху угнетителите, ⁴⁵ които възпират от пътя на Аллах, стремейки се да изкривят пътя, и отвѣдния живот отричат.”

⁴⁶ Между тях ще има преграда, а върху Стената – мъже, които узнават всеки по неговия белег. Те ще викат към обитателите на Рая: “Мир вам!” Не са влезли там, а копнеят. ⁴⁷ И когато погледите им бъдат обърнати към обитателите на Огъня, ще рекат: “Господи наш, не ни слагай заедно с хората–угнетители!” ⁴⁸ И хората върху Стената ще извикат към мъже, които узнават по техния белег, и ще кажат: “Не

ви избави това, че трупахте и се възгордявахте. ⁴⁹ Тези ли са, за които се клехте, че Аллах не ще ги дари с милост?” [А на хората от Стената ще се рече:] “Влезте в Рая! Не ще има страх за вас и не ще скърбите.”

⁵⁰ И обитателите на Огъня ще викат към обитателите на Рая: “Излейте за нас от водата или от онова, с което ви препитава Аллах!” Ще рекат: “Възбрани ги Аллах за неверниците, ⁵¹ които взеха своята религия за забавление и за игра, и ги съблазни земният живот. Днес ги забравяме Ние, както и те забравиха за срещата в този техен Ден, и отхвърлиха Нашите знамения.”

⁵² Донесохме им Книга, която разяснихме със знание – напътствие и милост за хора вярващи. ⁵³ Нима очакват друго освен нейното тълкуване? В Деня, когато дойде нейното тълкуване, онези, които го забравиха преди, ще кажат: “Пратениците на нашия Господ бяха донесли истината. Имаме ли застъпници, да се застъпят за нас? Или да бъдем върнати и ще правим друго, а не онова, което сме правили?” Те се погубиха и се скри от тях онова, което измисляха.

⁵⁴ Вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена, после се въздигна [безподобен] Той на Трона. Покрива Той с нощта деня, който я следва безспир. И слънцето, и луната, и звездите са покорни на Неговата повеля... Негови са творението и повелята. Благословен е Аллах, Господа на световите! ⁵⁵ Зовеете своя Господ със смирение и дори в уединение! Той не обича престъпващите. ⁵⁶ И не рушете по земята, след като е в порядък! И Го зовеете със страх и копнеж! Милостта на Аллах е близо до добродетелните.

⁵⁷ Той е Онзи, Който праща ветровете като благовестие

пред Своята милост. Когато понесат тежък облак, Ние го насочваме към мъртва земя и изливаме там водата, и изваждаме с нея всякакви плодове. Така изваждаме и мъртвите, за да се поучите.⁵⁸ В добрата страна растението изниква с позволението на нейния Господ, а в лошата то едвам изниква с мъка. Така разясняваме знаменията на хора признателни.

⁵⁹ Изпратихме Нух при неговия народ и той каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг бог освен Него! Страхувам се за вас от мъчение във великия Ден.”⁶⁰ Знатните от неговия народ казаха: “Виждаме, че си в явна заблуда.”⁶¹ Каза: “О, народе мой, не съм в заблуда, а съм пратеник от Господа на световете.”⁶² Съобщавам ви посланията на своя Господ и ви наставлявам, и знам от Аллах онова, което вие не знаете.⁶³ Нима се удивихте, че ви е дошло напомняне от вашия Господ с мъж измежду вас, за да ви предупреди и за да се побоите, та дано бъдете помилвани?”⁶⁴ Но го взеха за лъжец и спасихме него и онези, които бяха с него на Кораба, и издавихме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения, защото бяха хора слепи.

⁶⁵ И при адитите пратихме брат им Худ. Каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг бог освен Него! Нима не се боите?”⁶⁶ Знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: “Виждаме, че си изпаднал в глупост и те смятаме за един от лъжците.”⁶⁷ Каза: “О, народе мой, не съм изпаднал в глупост, а съм пратеник от Господа на световете.”⁶⁸ Известявам ви посланията на своя Господ и съм за вас достоверен наставник.⁶⁹ Нима се удивихте, че ви е дошло напомняне от вашия Господ с мъж измежду вас, за да ви предупреди? Спомнете си как Той ви стори наследници

подир народа на Нух и ви надбави ръст сред създанията! И помнете богатата на Аллах, за да сполучите!”

⁷⁰ Казаха: “Нима дойде при нас, за да служим единствено на Аллах и да изоставим онова, на което са служили бащите ни? Донеси ни онова, което ни обещаващ, ако говориш истината!” ⁷¹ Каза: “Вече заслужихте наказание и гняв от своя Господ. Нима спорите с мен за имена, които вие и вашите бащи именувяхте? Аллах не им е низпослал довод. Чакайте! И аз ще чакам с вас.” ⁷² С милост от Нас спасихме него и онези, които бяха с него, и изкоренихме и последния от онези, които взеха за лъжа Нашите знамения и не вярваха.

⁷³ И при самудяните пратихме брат им Салих. Каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямата друг Бог освен Него! При вас дойде вече ясен знак от вашия Господ. Това е камилата на Аллах – знамение за вас. Оставете я да пасе по земята на Аллах и не я докосвайте със зло, иначе ще ви обхване болезнено мъчение!” ⁷⁴ Спомнете си как Той ви стори наследници подир адитите и ви настани по земята! Правите в равнините й дворци и дълбаете в планините домове. Помнете богатата на Аллах и не сеите развала по земята, рушейки!” ⁷⁵ Знатните от народа му, които се възгордяха, казаха на вярващите измежду онези, които бяха немошни: “Нима знаете, че Салих е изпратен от неговия Господ?” Казаха: “Вярваме в онова, с което е изпратен.” ⁷⁶ Онези, които се възгордяха, казаха: “Ние не вярваме в онова, в което вие повярвахте.” ⁷⁷ И заклаха камилата, и пренебрегнаха повелята на своя Господ, и казаха: “О, Салих, донеси ни онова, което ни обещаващ, ако си от пратениците!” ⁷⁸ И ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си. ⁷⁹ А той се отвърна от тях и каза:

“О, народе мой, съобщих ви посланието на своя Господ и ви наставлявах, ала вие не обичате наставниците.”

⁸⁰ И пратихме Лут, който каза на своя народ: “Нима вършите скверността, която преди вас не е сторвал никой народ?” ⁸¹ При мъжете ходите със страст наместо при жените. Вие сте хора престъпващи.” ⁸² А отговорът на народа му бе само да кажат: “Прогонете ги от вашето селище! Те били хора, които се пазят чисти.” ⁸³ И спасихме него и семейството му, освен неговата жена. Тя бе от оставащите. ⁸⁴ И изсипахме отгоре им дъжд [от нажежени камъни]. Виж какъв е краят на престъпниците!

⁸⁵ И при мадянитите пратихме брат им Шуайб. Каза: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямате друг бог освен Него! При вас дойде вече ясен знак от вашия Господ. Изпълвайте мярката и везната, и не смалявайте от нещата на хората! И не рушете по земята, след като е в порядък! Това е най-доброто за вас, ако сте вярващи. ⁸⁶ И не заставайте на всеки друм, като заплашвате и възпирате от пътя на Аллах вярващия в Него, и се стремите да изкривите пътя! И си спомнете как бяхте малцина, а Той ви умножи! И вижте какъв е краят на рушащите! ⁸⁷ И ако група от вас повярва в онова, с което бях изпратен, а група не повярва, потърпете, докато Аллах отседи помежду ни! Той е Най-добрия съдник.”

⁸⁸ Знатните от народа му, които се възгордяха, казаха: “Ще те пропъдим от нашето селище, о, Шуайб, заедно с онези, които повярваха с теб, или ще се върнете към вярата ни.” Каза: “Дори и ако сме отвратени от нея?” ⁸⁹ Ние ще сме измислили лъжа за Аллах, ако се върнем към вашата вяра, след като Аллах ни е избавил от нея. Не ни подобава да се върнем към това, освен ако пожелае Аллах, нашият Господ.

Обгръща нашият Господ със знание всяко нещо. На Аллах се уповаваме. Господи наш, отсъди между нас и народа ни с правдата! Ти си Най-добрия съдник.”⁹⁰ И знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: “Ако последвате Шуайб, тогава ще сте губещи.”⁹¹ И ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.⁹² Които взеха за лъжец Шуайб, сякаш не бяха пребивавали там. Които взеха за лъжец Шуайб, те бяха губещите.⁹³ И се отвърна от тях, и каза: “О, народе мой, известих ви посланията на своя Господ и ви наставлявах. И как да скърбя за хора-неверници?”

⁹⁴ И не изпращахме в никое селище пророк, без да притиснем жителите му със злочестие и беда, за да се смирят.⁹⁵ Сетне подменяхме лошото с добро, докато се умножат и кажат: “И нашите бащи ги засягаше и беда, и радост.” И ги сграбчвахме Ние внезапно, без да усетят.⁹⁶ Ако жителите на селищата бяха повярвали и бяха се побояли, щяхме да разтворим пред тях дарове от небето и от земята. Ала те отричаха и ги сграбчвахме заради онова, което са придобили.⁹⁷ Нима жителите на селищата имаха сигурност, че Нашето мъчение не ще ги сполети нощем, докато спят?⁹⁸ Или жителите на селищата имаха сигурност, че Нашето мъчение не ще ги сполети сутрин, докато се развличат?⁹⁹ Нима те бяха в безопасност пред замисъла на Аллах? Само губещите хора смятат, че са в безопасност пред замисъла на Аллах.

¹⁰⁰ Нима Той не показва на онези, които наследиха земята след нейните [предишни] жители, че ако Ние желаем, бихме ги поразили заради греховете им и бихме запечатали сърцата им, та да не чуват?¹⁰¹ За тези селища ти съобщаваме някои вести. Техните пратеници им донесоха ясните знаци, но

не повярваха те в онова, което преди взимаха за лъжа. Така запечатва Аллах сърцата на неверниците. ¹⁰² И не намерихме у мнозинството им обет, а намерихме, че мнозинството им са нечестивци.

¹⁰³ После подир тях с Нашите знамения проводихме при Фараона и знатните му хора Муса, а те ги отхвърлиха. Виж какъв е краят на рушащите! ¹⁰⁴ И каза Муса: “О, Фараоне, аз съм пратеник от Господа на световете.. ¹⁰⁵ Мой дълг е да казвам за Аллах само истината. Донесох ви ясен знак от вашия Господ. Тъй че изпрати заедно с мен синовете на Израил!” ¹⁰⁶ Каза [Фараонът]: “Щом си донесъл знамение, представи го, ако говориш истината!” ¹⁰⁷ И [Муса] метна тоягата си, и ето я – явна змия! ¹⁰⁸ И извади ръката си, и ето я – сияйнобяла за гледащите! ¹⁰⁹ Знатните от народа на Фараона казаха: “Този е вещ магьосник, ¹¹⁰ който иска да ви пропъди от вашата земя.” [А Фараонът рече:] “И какво ще посъветвате?” ¹¹¹ Казаха: “Дай отсрочка на него и брат му, и прати по градовете събирачи, ¹¹² да ти доведат всички вещи магьосници!”

¹¹³ И надойдоха магьосниците при Фараона. Казаха: “Наистина ли ще получим отплата, ако ние победим?” ¹¹⁴ Каза: “Да, и ще бъдете от приближените.” ¹¹⁵ Казаха: “О, Муса, ти ли ще мяташ, или ние да мятаме?” ¹¹⁶ Каза: “Вие мятайте!” А когато метнаха, омагьосаха очите на хората и ги ужасиха, и показаха велика магия. ¹¹⁷ И дадохме на Муса откровение: “Метни своята тояга!” И ето я – поглъща онова, с което измамват! ¹¹⁸ И се установи правдата, и се провали онова, което направиха. ¹¹⁹ И бяха победени там, и станаха унижени. ¹²⁰ А магьосниците паднаха, свеждайки

чела до земята в суджуд. ¹²¹ Казаха: “Повярвахме в Господа на световете, ¹²² Господа на Муса и Харун!”

¹²³ Каза Фараонът: “Нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Това е лукавство, което вие замислихте в града, за да прогоните от него жителите му. Но ще разберете!

¹²⁴ Ще ви отсека ръцете и краката кръстом, после всички ви ще разпъна.” ¹²⁵ Казаха: “При своя Господ ще се завърнем.

¹²⁶ Отмъщаваш ни само защото повярвахме в знаменията на нашия Господ, когато дойдоха при нас. Господи наш, изпълни ни с търпение и прибири ни отдадени на Теб!”

¹²⁷ А знатните от народа на Фараона казаха: “Нима ще оставиш Муса и народа му да сеят развала по земята и да изоставят теб и твоите богове?” Каза: “Ще избием синовете им и ще пощадим жените им. Ние сме техни господари.”

¹²⁸ Каза Муса на своя народ: “Зове те за подкрепа Аллах и търпете! Земята е на Аллах. Дава я Той в наследство на когото пожелае от Своите раби, а краят принадлежи на богобоязливите.” ¹²⁹ Казаха: “Бяха ни причинени страдания и преди да дойдеш, и след като дойде при нас.” Каза: “Може вашият Господ да погуби врага ви и да ви стори наследници на земята, за да види как ще постъпите.”

¹³⁰ И наказахме хората на Фараона с години [на суша] и с недоимък от плодове, за да се поучат. ¹³¹ И когато добрината идваше при тях, казваха: “Наша е тя!”, а сполетеше ли ги злина, приписваха я на Муса и на онези, които са с него. Ала злочестието им е от Аллах, но повечето от тях не знаят. ¹³² И казаха: “Каквото и знамение да ни донесеш, за да ни омагьосаш с него, не ще ти повярваме.”

¹³³ И им изпратихме потопа и скакалците, и въшките, и жабите, и кръвта очевидни знамения. Но се големееха и

бяха престъпни хора. ¹³⁴ Щом наказанието се стовареше върху тях, казаха: “О, Муса, призиви ни твоя Господ с онова, което ти е обещал! Ако снемеш от нас наказанието, непременно ще ти повярваме и ще изпратим с теб синовете на Израил.” ¹³⁵ И щом снесмахме от тях наказанието за срок, който да достигнат, ето ги – нарушават обета!

¹³⁶ И им отмъстихме, и ги издавихме в морето, защото взимаха за лъжа Нашите знамения и бяха нехайни към тях. ¹³⁷ И оставихме в наследство на народа, който бе потъпкван, земите и на изток, и на запад, които Ние благословихме. Сбъдна се добрата дума на твоя Господ към синовете на Израил, защото изтърпяха. И опустошихме онова, което са направили Фараонът и неговият народ, и онова, което са въздигнали.

¹³⁸ И преведохме синовете на Израил през морето, и минаха покрай хора, посветили се на своите идоли. Казаха: “О, Муса, направи ни божество, както те си имат божества!” Каза: “Наистина сте хора невежи. ¹³⁹ За тези е погубено онова, което имат и е напразно онова, което вършат.”

¹⁴⁰ Каза: “Нима друг, а не Аллах ще ви търся за бог, след като ви предпочете Той пред народите [тогава]?” ¹⁴¹ И ви спасихме от хората на Фараона, които ви наложиха най-лошото наказание избиваха синовете ви, а пощадяваха жените ви. В това имаше за вас велико изпитание от вашия Господ.

¹⁴² И определихме за Муса трийсет нощи, и ги допълнихме с още десет. И се изпълни времето, определено от неговия Господ, за четирийсет нощи. Тогава Муса каза на брат си Харун: “Замести ме пред моя народ и поправяй, и не следвай пътя на рушащите!” ¹⁴³ И когато Муса дойде за

определеното от Нас време, и неговият Господ разговаря с него, рече: “Господи, покажи ми се, да Те погледна!” Рече: “Не ще Ме видиш, ала погледни към Планината! И ако се задържи на мястото си, ще Ме видиш.” А когато неговият Господ се яви на Планината, Той я срина на прах. И припадна Муса поразен. А когато се опомни, рече: “Всечист си Ти! Разкайвам се пред Теб. Аз съм първият вярващ.”

¹⁴⁴ Каза: “О, Муса, Аз теб избрах над хората чрез Моите послания и Моето Слово. Вземи онова, което ти дарих, и бъди от признателните!” ¹⁴⁵ И му написахме върху скрижалите от всяко нещо поучение и обяснение за всяко нещо. “Придържай се твърдо към тях и повели на своя народ да се придържа към най-прекрасните! Аз ще ви покажа Дома на нечестивците. ¹⁴⁶ От Моите знамения ще отклоня онези, които без право се възгордяват на земята. Каквото и знамение да видят, те не вярват в него. И да видят пътя на благоразумието, не ще го приемат за път. А ако видят пътя на заблудата, ще го приемат за път. Това е, защото взимат за лъжа Нашите знамения и са нехайни към тях. ¹⁴⁷ А които взимат за лъжа Нашите знамения и срещата с отвъдния живот, делата им пропадат. Нима ще им се въздаде за друго освен за онова, което са извършили?”

¹⁴⁸ А после народът на Муса направи от украшенията си образ на телец, който мучи. Не видяха ли, че той не им говори и не ги води по правия път? Приеха го и станаха угнетители.

¹⁴⁹ И когато съжалиха, и разбраха, че са се заблудили, казаха: “Ако нашият Господ не се смили над нас и не ни опрости, ще сме от губещите.” ¹⁵⁰ И когато Муса се завърна разгневен, огорчен при своя народ, каза: “Колко лошо сте постъпили, след като ви оставих! Нима искахте да ускорите повелята

на вашия Господ?” И хвърли скрижалите, и сграбчи брат си за главата, и го дръпна към себе си. [Брат му] каза: “О, сине на майка ми, народът ме взе за безсилен и едва не ме уби. Не предизвиквай у враговете злорадство към мен и не ме причислявай към угнетителите!”¹⁵¹ Рече [Муса]: “Господи, опрости мен и брат ми, и ни въведи в Своего милосърдие! Ти си Най-милосърдния от милосърдните.”

¹⁵² Които приеха телеца, ги сполетя гняв от техния Господ и унижение в земния живот. Така наказваме набеждаващите.
¹⁵³ А за които вършат злини, после се покаят и повярват, твоят Господ след това е опрощаващ, милосърден.

¹⁵⁴ И когато гневът стихна у Муса, той взе скрижалите. Вписано е в тях напътствие и милост за онези, които се страхуват от своя Господ.¹⁵⁵ И Муса избра от своя народ седемдесет мъже за определеното от Нас време. И когато ги обхвана сътресението, рече: “Господи мой, ако ти пожелаеше, би ги погубил заедно с мен преди. Нима ще ни погубиш заради онова, което извършиха глупците сред нас? То е само Твоето изпитание. Оставяш с него Ти в заблуда когото пожелаеш и напътваш Ти когото пожелаеш. Ти си нашият Покровител, опрости ни, помилвай ни! Ти си Най-добрия от прощаващите.”¹⁵⁶ Пиши ни добрина и в земния живот, и в отвъдния! Ние се завърнахме покаяни при Теб.” Каза [Аллах]: “С Моето мъчение поразявам когото пожелае. Моето милосърдие обхваща всяко нещо – ще го пиша на онези, които са богобоязливи и дават милостинята закат, и на онези, които вярват в Нашите знамения,¹⁵⁷ онези, които следват Пратеника, неграмотния Пророк, когото откриват записан у тях в Тората и Инджила. Той им повелява одобряването и ги въздържа от отреченото, и им разрешава

благините, и им възбранява скверностите. И сменя бремето и оковите, които са на тях. Които му повярват и го почитат, и го подкрепят, и следват Светлината, низпослана с него, тези са сполучилите.”

¹⁵⁸ Кажете: “О, хора, аз съм Пратеника на Аллах при всички вас – на Онзи, Чиято е властта над небесата и над земята. Няма друг бог освен Него. Той отрежда и живота, и смъртта. Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник – неграмотния Пророк, който вярва в Аллах и в Неговите Слова, и го следвайте, за да сте напътени!” ¹⁵⁹ И сред народа на Муса има общност, която напътва с истината и с нея отсъжда справедливо.

¹⁶⁰ И ги разделихме [синовете на Израил] на дванайсет рода–общности. И дадохме на Муса откровение, когато народът му го помоли за вода: “Удари с тоягата си камъка!” И избликнаха дванадесет извора от него. Вече всички хора знаеха мястото си за пиене. И ги засенихме с облака, и спуснахме над тях манната и пъдпъдъците: “Яжте от благата, които ви дарихме!” Не Нас угнетиха, а себе си угнетиха. ¹⁶¹ И когато им бе речено: “Обитавайте това селище и яжте оттам, откъдето пожелаете, и кажете: “Опрощение!””, и влезте през вратата, кланяйки се, Ние ще ви опростим прегрешенията! И ще надбавим за благодетелните.” ¹⁶² Ала угнетителите подмениха с друго словото, което им бе казано. И пратихме върху тях наказание от небето, защото бяха угнетители.

¹⁶³ И ги питай [о, Мухаммед] за селището, което бе край морето – как престъпваха в Съботата, как в деня на тяхната Събота рибите им идваха по повърхността, а в ден, когато не празнуват Съботата, не идваха при тях. Така ги изпитавме, защото бяха нечестивци. ¹⁶⁴ И когато една група от тях рече:

“Защо увещавате народ, който Аллах ще погуби и ще мъчи с тежко мъчение?”, рекоха: “За извинение пред вашия Господ и за да се побоят!”

¹⁶⁵ И когато забравиха какво им бе припомнено, спасихме онези, които възбраняват злото, и сграбчихме със сурово мъчение онези, които угнетяваха, защото бяха нечестивци.

¹⁶⁶ И щом пренебрегнаха онова, което им бе възбранено, им рекохме: “Бъдете маймуни презрени!”

¹⁶⁷ Твоят Господ прогласи, че непременно ще изпраща срещу тях до Деня на възкресението някои, които ще им причиняват най-суровото мъчение. Твоят Господ е бърз в наказанието. Той е опрощаващ, милосърден.

¹⁶⁸ И ги разделихме на общности по земята. Сред тях има и праведници, сред тях има и други освен това. И ги изпитахме с добрините и злините, за да се завърнат.

¹⁶⁹ И остана след тях потомство, което наследи Писанието. Взимат мимолетностите на този свят и казват: “Ще ни се опрости.” И ако пак им дойде подобна мимолетност, взимат я. Не бе ли взет от тях обет в Писанието, че ще казват за Аллах единствено истината? А изучаваха онова, което е в него. Отвъдният дом е най-доброто за онези, които се боят. Нима не проумявате? ¹⁷⁰ А които твърдо се придържат към Писанието и отслужват молитвата – Ние не погубваме отплатата на подобряващите. ¹⁷¹ И когато въздигнахме Планината над тях, сякаш е облак, и помислиха, че ще падне отгоре им [рекохме]: “Придържайте се твърдо към онова, което ви дадохме и помнете какво има в него, за да се побоите!”

¹⁷² И когато твоят Господ извади от синовете на Адам, от гърба им, тяхното потомство, и ги накара да засвидетелстват

за себе си: “Не съм ли аз вашият Господ?”, казаха: “Да, свидетели сме.” Да не кажете в Деня на възкресението: “Бяхме нехайни за това!” ¹⁷³ Или да не кажете: “Нашите бащи съдружаваха преди, а ние бяхме потомство след тях. Нима ще ни унищожиш заради онова, което провалящите вършеха?” ¹⁷⁴ Така им разясняваме знаменията, за да се завърнат.

¹⁷⁵ И прочети им вестта за онзи, на когото дарихме Нашите знамения, а той се изплъзна от тях. И сатаната го направи свой последовател, и стана той един от заблудените.

¹⁷⁶ А ако пожелаехме, щяхме да го въздигнем с тях. Ала той се привърза към земята и последва страстта си, и е като кучето нахвърлиш ли му се, задъхва се, изплезило език, и оставиш ли го, задъхва се пак. Това е примерът за хората, които взимат за лъжа Нашите знамения. И им разказвай разказите, за да премислят! ¹⁷⁷ Колко лош пример са хората, които взимат за лъжа Нашите знамения и угнетяват себе си!

¹⁷⁸ Когато Аллах напъти, той е на правия път, а когото остави в заблуда, тези са губещите.

¹⁷⁹ Създадохме за Ада много от джиновете и от хората. Имат сърца, с които не разбират, имат очи, с които не виждат, имат уши, с които не чуват. Те са като добитъка, даже са по-заблудени. Те са нехайните. ¹⁸⁰ Аллах има Най-прекрасните имена. Зовете Го с тях и оставете онези, които богохулстват с Неговите имена! Ще им се въздаде за онова, което вършат.

¹⁸¹ Сред сътворените от Нас има общност, която напътва с истината и с нея отсъжда справедлива. ¹⁸² А които взимат за лъжа Нашите знамения, ще ги въвлечем [в гибел] оттам, откъдето не ще узнаят. ¹⁸³ Ще им дам отсрочка. Силна е Моята промисъл.

¹⁸⁴ Нима не разсъдиха? Няма никаква лудост у техния другар [Мухаммед]. Той е само явен предупредител.

¹⁸⁵ Нима не погледнаха към царството на небесата и на земята, и към нещата, които Аллах е сътворил, и че може срокът им да е наближил? И в кое слово подир това ще повярват? ¹⁸⁶ Когато Аллах оставя в заблуда, за него няма водител. И ги оставя в тяхната престъпност да се лутат.

¹⁸⁷ Питат те за Часа: “Кога ще настъпи?” Кажи: “Знанието за него е само при моя Господ. Само Той ще изяви неговото време. Тегне този [Час] на небесата и на земята. Ще дойде при вас съвсем внезапно. Питат те, сякаш си осведомен за него. Кажи: “Знанието за това е само при моя Господ, ала повечето хора не проумяват.” ¹⁸⁸ Кажи: “Не владее за себе си нито полза, нито вреда, освен ако Аллах не го е пожелал. И ако знаех неведомото, щях да си увелича доброто и нямаше да ме засяга злото. Аз съм само предупредител и благовестител за хора вярващи.

¹⁸⁹ Той е Онзи, Който ви сътвори от един човек и стори от него съпругата му, за да намери при нея спокойствие. И след като я облада, тя понесе лек товар и продължи с него. А когато натежа, двамата призоваха Аллах, своя Господ: “Ако ни дариш читаво дете, ще сме признателни.” ¹⁹⁰ И когато им дари читаво дете, те Му отредиха съдружници в онова, което им е дарил. Всевишен е Аллах над онова, с което Го съдружават! ¹⁹¹ Нима съдружават с Него такива, които нищо не творят, а самите те са сътворени? ¹⁹² И не могат да им помогнат, нито на себе си помагат. ¹⁹³ И ако ги зове към правия път, не ви следват. Едно и също е за вас дали ще ги зове, или ще мълчите. ¹⁹⁴ Онези, които зове

вместо Аллах, са раби, подобни на вас. Призовете ги, нека ви откликнат, ако говорите истината!

¹⁹⁵ Нима те имат крака, с които ходят, или ръце, с които хващат, или очи, с които виждат, или уши, с които чуват? Кажи: “Призовете вашите съдружници, после ме надхитряйте и не ме изчакайте!” ¹⁹⁶ Моят покровител е Аллах, Който низпосла Книгата. Той покровителства праведниците. ¹⁹⁷ Онези, които зовеят вместо Него, не могат да ви помогнат, нито на себе си помагат.” ¹⁹⁸ И ако ги зовеш към правия път, не чуват. И ги виждаш да те гледат, ала не съзират.

¹⁹⁹ Придържай се към снизхождението и повелявай приличието, и страни от невежите! ²⁰⁰ А ако те изкуси от сатаната изкушение, потърси убежище при Аллах! Той е всечуващ, всезнаещ. ²⁰¹ Когато натрапливо видение от сатаната засегне богобоязливите, те си спомнят [за Аллах] и ето ги зрящи! ²⁰² А [сатаните] въвличат в заблуда своите братя, после не престават.

²⁰³ И не им ли донесеш знамение, казват: “Защо не си го ти създал?” Кажи: “Аз следвам само онова, което ми се разкрива от моя Господ. Това са прозрения от вашия Господ, и напътствие, и милост за хора вярващи. ²⁰⁴ Когато се чете Коранът, слушайте го и мълчете, за да бъдете помилвани!” ²⁰⁵ Споменавай своя Господ в душата си със смирение и страх, без гръмки слова сутрин и вечер, и не бъди от нехайните! ²⁰⁶ [Ангелите,] които са при твоя Господ, не се големят да Му служат, възхваляват Го и Му се покланят в суджуд.

8. СУРА АНФАЛ

ПРИДОБИТОТО ВЪВ ВОЙНА

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Питат те за придобитото във война. Кажи [о, Мухаммед]: “Придобитото е на Аллах и на Пратеника. Бойте се от Аллах и се помирявайте взаимно, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, ако сте вярващи!” ² Вярващите са онези, които щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръпнат, и щом им бъдат четени Неговите знамения, те усилят вярата им, и на своя Господ се уповават; ³ които отслужват молитвата и от онова, което сме им дали, раздават. ⁴ Тези са истинските вярващи. За тях има степени при техния Господ, и опрощение, и щедро препитание –

⁵ както твоят Господ те изведе от дома ти с истината, а на част от вярващите [това] не им хареса, ⁶ спорейки с теб за истината, след като тя пролича, – сякаш ги водят към смъртта и я виждат. ⁷ И когато Аллах ви обеща, че едната от двете групи ще е ваша, вие пожелахте онази, която е без оръжие, да е ваша. А Аллах искаше да възцари правдата със Своите Слова и да прекърши неверниците, ⁸ за да възцари правдата и да отмени лъжата, дори престъпниците да възненавиждат това.

⁹ Когато призовахте своя Господ за помощ, Той ви откликна: “Аз ще ви подкрепя с хиляда ангели един след друг.” ¹⁰ Аллах стори това само за радостна вест и за да се успокоят с него сърцата ви. Помощта е единствено от Аллах. Аллах е всемогъщ, всемъдър. ¹¹ Той ви покри с дрямка за успокоение от Него и ви изсипа вода от небето, за да ви пречисти с нея и да премахне от вас скверността

на сатаната, и да укрепи сърцата ви, и да заякчи с това стъпките. ¹² Твоят Господ разкри на ангелите: “Аз съм с вас. Подкрепяйте вярващите! Ще вселя Аз ужас в сърцата на неверниците. Бийте ги по вратовете, бийте ги по всички крайници!” ¹³ Това е, защото се възпротивиха на Аллах и на Неговия Пратеник. А за който се възпротиви на Аллах и на Неговия Пратеник, Аллах е суров в наказанието. ¹⁴ Ето, вкусете го! За неверниците е мъчението на Огъня.

¹⁵ О, вярващи, когато срещнете неверниците в настъпление, не им обръщайте гръб в бягство! ¹⁶ А който им обърне гръб в този ден, освен с намерение за бой, или за да премине към друга [ваша] дружина, той вече си е навлякъл гнева на Аллах и мястото му е Адът. Колко лоша е тази участ!

¹⁷ Не вие ги убихте, а Аллах ги уби, и не ти хвърли, когато хвърли, а Аллах хвърли, за да подложи вярващите на добро изпитание от Него. Аллах е всечуващ, всезнаещ. ¹⁸ Това е, защото Аллах обезсилва коварството на неверниците. ¹⁹ Ако молехте за победа [о, неверници], ето, дойде ви победата. И престанете ли, то е най-доброто за вас. А ако повторите [враждата], и Ние ще повторим. Не ще ви помогнат тълпите ви с нищо, дори да са многобройни. Защото Аллах е с вярващите.

²⁰ О, вярващи, покорявайте се на Аллах и на Неговия Пратеник, и не се отмятайте от него, след като [го] чувате!

²¹ И не бъдете като онези, които казват: “Чухме!”, ала не чуват. ²² Най-лошите твари пред Аллах са глухите, немите, които не проумяват. ²³ И ако Аллах откриеше добро у тях, би ги накарал да чуят, но дори ако ги накараше да чуят, те пак щяха да се отменат, отдръпвайки се.

²⁴ О, вярващи, откликвайте на Аллах и на Пратеника, щом ви зове към онова, което ще ви съживи! И знайте, че Аллах стои между човека и сърцето му, и че при Него ще бъдете събрани! ²⁵ И бойте се от изпитание, което не сполетява само угнетителите сред вас! И знайте, че Аллах е суров в наказанието!

²⁶ И помнете как бяхте малцина безсилни на земята, уплашени, че хората ще ви заловят, а Той ви даде убежище и ви подкрепи със Своята помощ, и ви даде от благата, за да сте признателни. ²⁷ О, вярващи, не изменяйте на Аллах и на Пратеника, и не изменяйте на онова, което ви е поверено, знаейки! ²⁸ И знайте, че имотите и децата ви са изпитание, и че при Аллах има огромна отплата!

²⁹ О, вярващи, ако се боите от Аллах, Той ще направи да разграничавате [доброто и злото], и ще ви избави от лошите ви постъпки, и ще ви опрости. Аллах е Владетеля на великата благодат. ³⁰ И когато неверниците лукавстваха срещу теб, да те задържат или да те убият, или да те прокудят.. Те лукавстват, а Аллах проваля тяхното лукавство. Аллах е над лукавите.

³¹ И когато им бъдат четени Нашите знамения, казват: “Чухме вече. Ако пожелаем, и ние същото ще изречем. Това са само легенди на предците.” ³² И когато рекоха: “О, Аллах, ако това е правдата от Теб, изсипи над нас камъни от небето или ни прати болезнено мъчение!” ³³ Но не ще ги мъчи Аллах, докато си сред тях, и не ще ги мъчи Аллах, докато молят за опрощение. ³⁴ Но как да не ги мъчи Аллах, щом възпират от Свещената джамия и не са нейни пазители? Пазителите ѝ са само богобоязливите, ала повечето от тях не

проумяват.³⁵ И молитвата им при Дома бе само свирукане и пляскане. “Вкусете мъчението, защото бяхте неверници!”

³⁶ Неверниците харчат своите имоти, за да възпират от пътя на Аллах. И ще ги харчат, после те ще са за тях печал, после ще бъдат надвити. Неверниците ще бъдат в Ада събрани,³⁷ за да отдели Аллах лошия от добрия и да нахвърля лошите един връз друг, и да ги струпа всички, та да ги вкара в Ада. Тези са губещите.

³⁸ Кажете на неверниците, че ако престанат, ще им се опрости онова, което е било по-рано, а ако упорстват известна е вече съдбата на предците.³⁹ И се сражавайте с тях, докогато не ще има заблуда и религията ще е на Аллах! А престанат ли – Аллах е зрящ за техните дела.⁴⁰ И отвърнат ли се, знайте, че Аллах е вашият Покровител! Най-прекрасният Покровител е Той и най-прекрасният Избавител!

⁴¹ И знайте, че каквото и да придобиете във война, то една петина от него е за Аллах и за Пратеника, и близките, и сираците, и нуждаещите се, и пътника [в неволя], ако вярвате в Аллах и в онова, което низпослахме на Своя раб в Деня на разграничението, в деня, когато двете множества се срещнаха [при Бадр]. Аллах за всяко нещо има сила.

⁴² Вие бяхте на по-близкия склон на долината, те – на по-далечния склон, а керванът – ниско под вас. И дори да се бяхте уговорили, щяхте да се разминете в уговорката, ала – за да изпълни Аллах дело отредено, да погине при ясен знак погиващият и да живее при ясен знак оживяващият... Аллах е всечуващ, всезнаещ.⁴³ Аллах ти ги показва в твоя сън малцина. А ако ти ги покажеше мнозина, щяхте да паднете духом и да спорите по делото. Но Аллах ви спаси. Той знае съкровено в сърцата.⁴⁴ И направи те да изглеждат

малцина във вашите очи, когато се срещнахте, и ви умали в техните очи, за да изпълни Аллах дело отредено. Към Аллах се връщат делата.

⁴⁵ О, вярващи, когато се сражавате с отред, устоявайте и споменавайте Аллах често, за да сполучите! ⁴⁶ И се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник, и не се оспорвайте един друг, за да не се провалите и да изчезне силата ви! И търпете! Аллах е с търпеливите. ⁴⁷ И не бъдете като онези, които излязоха от домовете си с надменност и за показ пред хората! Те възпират от пътя на Аллах. Аллах обгръща техните дела.

⁴⁸ И разкраси пред тях делата им сатаната, и рече: “Няма кой да ви надвие днес сред хората, щом съм аз до вас.” Но щом двата отреда се съгледаха, той се обърна на пети и рече: “Непричастен съм към вас. Аз виждам онова, което вие не виждате. Страхувам се от Аллах. Аллах е суров в наказанието.” ⁴⁹ И лицемерите, и онези, които имаха болест в сърцата, рекоха: “Тези ги подмами тяхната религия.” А който се уповава на Аллах Аллах е всемогъщ, всемъдър.

⁵⁰ И ако ти [о, Мухаммед] би видял, когато ангелите прибират душите на неверниците, как ги удрят по лицата и по гърбовете: “Вкусете огненото мъчение!” ⁵¹ Така е заради онова, което ръцете ви направиха отнапред. Аллах никога не угнетява рабите. ⁵² Както се случи с рода на Фараона и с онези преди тях. Отрекоха знаменията на Аллах и заради греховете им Аллах ги сграбчи. Аллах е всемогъщ, суров в наказанието. ⁵³ Това е, защото Аллах не променя благодатта, с която е облагодетелствал хора, докато не променят себе си. Аллах е всечуващ, всезнаещ. ⁵⁴ Както се случи с рода на Фараона и с онези преди тях. Взеха за лъжа знаменията

на своя Господ и Ние ги погубихме заради греховете им, и издавихме рода на Фараона. Всички бяха угнетители.

⁵⁵ Най-лошите твари пред Аллах са онези, които Го отричат и не вярват, ⁵⁶ онези, от които ти получи обет, после нарушават своя обет всеки път и не се боят. ⁵⁷ И ако ги срещнеш във война, прогони с поражението им онези, които ги следват, за да се поучат! ⁵⁸ И ако те е страх от изменничество на някой народ, отхвърли ги по същия начин! Аллах не обича изменниците.

⁵⁹ И неверниците да не смятат, че са се отървали! Те не ще [Ни] убегнат. ⁶⁰ И пригответе за тях колкото можете сили и бойни коне! Ще наплашите с тях врага на Аллах и вашия враг, и други освен тях, които вие не знаете, но Аллах ги знае. Каквото и да раздадете по пътя на Аллах, то ще ви се изплати и не ще бъдете угнетени. ⁶¹ И ако склонят за мир, склони и ти, и се уповавай на Аллах! Той е Всечуващия, Всезнаещия. ⁶² И поискат ли да те измамят, Аллах ти е достатъчен. Той е, Който те подкрепя със Своята помощ и с вярващите. ⁶³ Обединява Той сърцата им. А ти и да раздадеш всичко, което е на земята, не би обединил сърцата им. Но Аллах ги обедини. Той е всемогъщ, всемъдр.

⁶⁴ О, Пророче, Аллах е достатъчен – за теб и за вярващите, които те следват. ⁶⁵ О, Пророче, подбуждай вярващите към сражението! Ако сред вас има двацет търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има сто, те ще надвият хиляда от неверниците, защото са хора, които не проумяват. ⁶⁶ Сега Аллах ви облекчи. Той знае, че у вас има слабост. И ако сред вас има сто търпеливи, те ще надвият двеста; а ако сред вас има хиляда, те ще надвият две хиляди с позволението на Аллах. Аллах е с търпеливите.

⁶⁷ Не подобава на пророк да има пленници, докато не е воювал по земята [с неверници]. Вие искате благата на земния живот, а Аллах иска [за вас] отвъдния. Аллах е всемогъщ, всемъдър. ⁶⁸ Щеше да ви засегне огромно мъчение за онова, което сте придобили, ако преди това Аллах не бе отсъдил, ⁶⁹ затова яжте от придобитото във война – позволено, приятно, и бойте се от Аллах! Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁷⁰ О, Пророче, кажи на пленниците, които са в ръцете ви: “Ако Аллах види добро в сърцата ви, ще ви даде по-добро от онова, което ви е взето, и ще ви опрости. Аллах е опрощаващ, милосърден. ⁷¹ И ако искат да ти изменят, те вече измениха на Аллах преди, затова Той ти даде власт над тях. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

⁷² Които повярваха и се преселиха, и се бореха чрез своите имоти и души по пътя на Аллах, и които приютиха и подкрепиха, те са близни един на друг. А които повярваха, ала не се преселиха нямат нищо от вашата придобивка, докато не се преселят. И помолят ли ви за помощ в религията, ваш дълг е помощта, освен ако е срещу народ с договор помежду вас и него. Аллах съзира вашите дела. ⁷³ А които са неверници, те са близни един на друг. Не извършете ли това, ще има заблуда по земята и голяма развала.

⁷⁴ А които вярват и се преселят, и се борят по пътя на Аллах, и тези, които приютяват и подкрепят, тези са истинските вярващи. За тях има опрощение и щедро препитание. ⁷⁵ А които впоследствие повярват и се преселят, и се борят заедно с вас, те са от вас. И роднините са по-близки едни на други според Книгата на Аллах. Аллах всяко нещо знае.

9. СУРА ТАУБА

ПОКАЯНИЕТО

¹ Снемане от Аллах и от Неговия Пратеник на задълженията спрямо съдружаващите, с които се договорихте. ² Затова странствайте по земята [о, съдружаващи] четири месеца и знайте, че не ще обезсилите Аллах и че Аллах опозорява неверниците! ³ И прогласяване от Аллах и от Неговия Пратеник към хората в деня на най-голямото поклонение хадж, че Аллах е непричастен към съдружаващите, а също – Неговият Пратеник. И ако се покаете, за вас е най-доброто, а ако се отметнете, знайте, че не ще обезсилите Аллах! И възвести неверниците [о, Мухаммед] за болезнено мъчение, ⁴ освен онези от съдружаващите, с които се договорихте и после не ви ощетиха с нищо, и не подкрепяха никого срещу вас. И приключете своя договор с тях до срока му! Аллах обича богобоязливите.

⁵ А изтекат ли месеците на забрана, убивайте съдружаващите, където ги сварите, и ги хващайте, и ги обграждайте, и ги причаквайте на всяко място за засада! И щом се покаят и отслужват молитвата, и дават милостинята закат, сторете им път! Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁶ И ако те моли за защита някой от съдружаващите, защити го, та да чуе той Словото на Аллах! После го заведи на безопасно за него място! Това е, защото са хора незнаещи.

⁷ Как може да има за съдружаващите договор с Аллах и с Неговия Пратеник, освен за онези, с които се договорихте при Свещената джамия? И докато са честни спрямо вас, бъдете честни спрямо тях и вие! Аллах обича богобоязливите.

⁸ Как? Надвият ли ви, те не спазват спрямо вас нито родство,

нито обет. Угаждат ви на думи, а сърцата им се противят. И повечето от тях са нечестивци. ⁹ Продават на нищожна цена знаменията на Аллах и възпират от Неговия път. Лошо е онова, което вършат! ¹⁰ Не спазват спрямо вярващ нито родство, нито обет. Тези са престъпващите. ¹¹ И ако се покаят и отслужват молитвата, и дават милостинята закат, тогава те са ваши братя в религията. Разясняваме знаменията на хора проумяващи.

¹² И ако нарушат клетвите си подир своя обет, и поругаят вашата религия, сражавайте се с водителите на неверието, за да престанат! Няма клетви за тях. ¹³ [О, вярващи] нима не ще се сражавате с хора, които нарушиха своите клетви и възнамеряваха да изгонят Пратеника? Първом те настъпиха срещу вас. Нима се страхувате от тях? Аллах най-много заслужава да се страхувате от Него, ако сте вярващи. ¹⁴ Сражавайте се с тях! Аллах ще ги накаже с вашите ръце и ще ги опозори, и ще ви помага срещу тях, и ще изцери гърдите на хора вярващи, ¹⁵ и ще премахне гнева от сърцата им. Аллах приема покаянието на когото пожелае. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

¹⁶ Или смятате, че ще бъдете оставени, без Аллах да узнае кои от вас се борят и взимат за довереник само Аллах и Неговия Пратеник, и вярващите? Сведущ е Аллах за вашите дела.

¹⁷ Съдружаващите нямат право да устройват джамиите на Аллах, свидетелствайки сами за неверието си. На тези делата им са провалени и в Огъня ще пребивават вечно.

¹⁸ Устройва джамиите на Аллах само онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден, и отслужва молитвата, и дава милостинята закат, и се страхува единствено от Аллах.

Тези са напътените. ¹⁹ Нима смятате, че да снабдяваш поклонниците с вода и да устройваш Свещената джамия, е като да вярваш в Аллах и в Сетния ден, и да се бориш по пътя на Аллах? Те не са равни пред Аллах. Аллах не напътва хората-угнетители. ²⁰ Които вярват и се преселят, и се борят по пътя на Аллах чрез своите имоти и души, те са с по-висока степен при Аллах и те са спечелилите. ²¹ Възрадва ги техният Господ с вест за милосърдие от Него и за благоволение, и за Градини, в които ще имат постоянно блаженство, ²² там ще пребивават вечно и завинаги. При Аллах има огромна отплата.

²³ О, вярващи, не взимайте за близни своите бащи и братя, ако са предпочели неверието пред вярата. А които от вас се сближат с тях, те са угнетителите. ²⁴ Кажете: “Ако вашите бащи, синове, братя и съпруги, и родът ви, и имоти, които сте придобили, и търговия, за която се плашите от застой, и жилища, които харесвате, са ви по-любими от Аллах и от Неговия Пратеник, и от борба по Неговия път, то чакайте, докато Аллах даде Своята повеля! Аллах не напътва нечестивите хора.

²⁵ Аллах ви помогна на много места и в Деня на Хунайн, когато ви възхити вашата многобройност. Ала тя не ви спаси от нищо. И отесня за вас земята, въпреки че е просторна. После обърнахте гръб в бягство. ²⁶ После Аллах низпосла успокоението Си на Своя Пратеник и на вярващите. И низпосла воители, които вие не видяхте, и наказва онези, които не повярваха. Това е възмездие за неверниците. ²⁷ После Аллах ще приеме покаяние подир това от когото пожелае. Аллах е опрощаващ, милосърден. ²⁸ О, вие, които вярвате, съдружаващите са скверност! Да не се приближават до

Свещената джамия след тази тяхна година! И ако ви е страх от бедност, Аллах ще ви надбави от Своята благодат, ако пожелае. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

²⁹ Сражавайте се с онези от дарените с Писанието, които не вярват в Аллах и в Сетния ден, и не възбраняват онова, което Аллах и Неговият Пратеник са възбрали, и не изповядват правата вяра – докато не дадат налога [джизя] безусловно и с покорство. ³⁰ И рекоха юдеите: “Узайр е синът на Аллах.” И рекоха християните: “Месията е синът на Аллах.” Това го изрича устата им, подражават на изреченото от онези, които преди не повярваха. Аллах да ги порази! Как така се подлъгват!

³¹ Те взеха за господари не Аллах, а своите правници и своите монаси, и Месията, сина на Мариам. А им бе повелено да служат само на единствения Бог. Няма друг Бог освен Него. Всечист е Той от онова, което съдружават с Него!

³² Искат да угасят светлината на Аллах със словата си, но Аллах приема единствено да засияе в пълнота Неговата светлина, дори неверниците да възненавиждат това. ³³ Той е, Който проводи Своя Пратеник с напътствието и с правата вяра, за да я въздигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това.

³⁴ О, вярващи, мнозина от правниците и монасите изаяждат имотите на хората с измама и възпират от пътя на Аллах. Които трупат злато и сребро, и не раздават от него по пътя на Аллах – извести ги за болезнено мъчение ³⁵ в Деня, когато то ще бъде нажежено в Огъня на Ада и ще бъдат жигосани с него челата и хълбоците, и гърбовете им. “Това е, което натрупахте за себе си. Вкусете, каквото сте трупали!”

³⁶ Броят на месеците при Аллах е дванайсет месеца според повелята на Аллах в деня, когато сътвори небесата и земята. Четири от тях са месеци на забрана. Това е правата вяра. Не угнетявайте през тях себе си и всички се сражавайте със съдружаващите, както и те всички се сражават с вас! И знайте, че Аллах е с богобоязливите!

³⁷ Отсрочването [на месеците на забрана] само увеличава неверието. Неверниците се заблуждават в това – разрешават го в една година и го възбраняват в друга, за да натъкмят броя [на месеците], които Аллах е определил за месеци на забрана. Позволяват онова, което Аллах е възбранил. Разкрасено им бе злото на деянията им. Аллах не напътва невярващите хора.

³⁸ О, вярващи, какво ви стана, та щом ви се рече: “Устремете се към битка по пътя на Аллах!”, закретахте по земята? Нима предпочетохте земния живот вместо отвъдния? Насладата на земния живот спрямо отвъдния е твърде малка. ³⁹ Ако не се устремите към битка, ще ви накаже Той с болезнено мъчение и ще ви замени с друг народ, и не ще Му навредите с нищо. Аллах за всяко нещо има сила. ⁴⁰ Ако вие не му помогнете [на Мухаммед], Аллах вече му помогна, когато неверниците го прогониха – и бе един от двамата, когато бяха в пещерата; когато рече той на своя другар: “Не страдай! Аллах е с нас.” И низпосла Аллах Своето успокоение над него, и го подкрепи с воители, които вие не видяхте, и стори Той словото на неверниците да е най-презряното, а Словото на Аллах – най-възвишеното. Аллах е всемогъщ, всемъдър.

⁴¹ Устремете се към битка и силни, и слаби, и се борете чрез своите имоти и души по пътя на Аллах! Това е най-

доброто за вас, ако знаете.⁴² Ако бе близка печалба и лесно пътуване, щяха да те последват. Но далечен им се видя трудният път и ще се кълнат в Аллах: “Ако можехме, щяхме да излезем заедно с вас.” Те погубват себе си, но Аллах знае, че са лъжци.

⁴³ Аллах да те извини [о, Мухаммед]! Защо им разреши [да останат], преди да ти се разкрият онези, които казват истината, и без да си узнал лъжците?⁴⁴ Онези, които вярват в Аллах и в Сетния ден, не те молят за разрешение да се борят чрез своите имоти и души. Аллах знае богобоязливите.

⁴⁵ А те молят за разрешение само онези, които не вярват в Аллах и в Сетния ден, и се съмняват сърцата им, и в своето съмнение се колебаят.⁴⁶ А ако искаха да излязат [за битка], щяха да се подготвят за това. Но Аллах възненавидя тяхното намерение и вся у тях леност, и им се рече: “Останете с оставащите!”

⁴⁷ Ако бяха излезли сред вас, щяха да ви надбавят само объркване и щяха да се втурват, целейки смут помежду ви. Някои от вас се вслушват в тях. Аллах знае угнетителите.⁴⁸ Стремяха се и по-рано към смут и преобръщаха заради теб делата, докато не дойде истината и не се прояви повелята на Аллах, въпреки че те ненавиждат това.

⁴⁹ Сред тях някой казва: “Позволи ми [да остана] и не ме въвличай в изкушение!” А нима те не бяха въвлечени в изкушение? Адът обгръща неверниците.⁵⁰ Ако те достигне добрина, ги огорчава, а ако те застигне беда, казват: “Навреме се захме със своето дело.” И се разотиват весели.

⁵¹ Кажете [о, Мухаммед]: “Ще ни достигне само онова, което Аллах ни е предписал. Той е нашият Покровител. На Аллах да се уповават вярващите!”⁵² Кажете: “Нима очаквате за нас

друго освен една от двете добрини, докато ние очакваме за вас Аллах да ви застигне с мъчение от Него или с нашите ръце? Очаквайте! С вас очакваме и ние!”

⁵³ Кажи: “Раздавайте доброволно или по принуда! – Никога не ще се приеме от вас. Вие сте хора–нечестивци.”

⁵⁴ Пречи да бъдат приети от тях подаянията само това, че не вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, и че идват на молитва само лениви и раздават само с нежелание. ⁵⁵ И да не те възхищават имотите им, нито децата им! Аллах иска да ги накаже с това в земния живот. И ще излязат душите им, както са неверници. ⁵⁶ И се кълнат в Аллах, че наистина са от вас, но те не са от вас, а са хора страхливи. ⁵⁷ Ако намерят убежище или пещери, или проход, ще свърнат натам – необуздани.

⁵⁸ Някои сред тях те клеветят заради милостинята. И ако им се даде нещо от нея – те са доволни, а ако не им се даде, ето ги негодуват! ⁵⁹ А ако ли да бяха доволни от това, което им дари Аллах, и Неговият Пратеник, и кажеха: “Достатъчен ни е Аллах, ще ни дари Аллах от Своята благодат, и Неговият Пратеник... Към Аллах се стремим.”

⁶⁰ Милостинята закат е за беднящите и за нуждаещите се, и за онези, които я събират, и за приобщаването на сърцата [към Исляма], и за [откуп на] робите, и за длъжниците, и за тези по пътя на Аллах, и за пътника [в неволя] – задължение от Аллах. Аллах е всезнаещ, всемъдр.

⁶¹ Сред тях са и онези, които обиждат Пророка и казват: “Той надава ухо за всичко.” Кажи: “Ухо за ваше добро.” Той вярва в Аллах и вярва на вярващите, и е милост за онези от вас, които вярват. А за онези, които обиждат Пратеника на Аллах, за тях има болезнено мъчение. ⁶² Кълнат ви се в

Аллах, за да ви угодят. Но Аллах, а и Неговият Пратеник, най-много заслужава на Него да угаждат, ако са вярващи. ⁶³ Нима не знаят, че който се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, за него е огънят на Ада, там ще пребивава вечно. Това е огромният позор.

⁶⁴ Лицемерите се опасяват да не бъде низпослана против тях сура, която ще извести какво крият в сърцата си. Кажи: “Подигравайте се! Аллах ще изяви онова, от което се опасявате.” ⁶⁵ И ако ги попиташ, непременно ще рекат: “Само бърбяхме и се забавлявахме.” Кажи: “Нима на Аллах и на Неговите знамения, и на Неговия Пратеник сте се подигравали?” ⁶⁶ Не се оправдавайте! Вие станяхте неверници, след като бяхте вярващи. Дори да извиним някои от вас, ще накажем други, защото бяха престъпници.

⁶⁷ Лицемерните мъже и жени са едни като други. Те повеляват отреченото и възбраняват одобряването, и стискат в ръка. Забравиха Аллах, затова Той ги забрави. Лицемерите са нечестивците. ⁶⁸ Аллах обеща на лицемерните мъже и жени, и на неверниците огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Достатъчен им е той. Аллах ги прокле. И за тях има постоянно мъчение, ⁶⁹ както за онези преди вас. Бяха по-силни от вас по мощ и с повече имоти и деца, и се наслаждаваха на своя дял. И вие се наслаждавахте на своя дял, както и онези преди вас се наслаждаваха на своя дял, и затънахте, както и те затънаха. На тези са пропаднали делата им и в земния живот, и в отвъдния. Тези са губещите.

⁷⁰ Не ги ли достигна вестта за онези преди тях – народа на Нух и адитите, и самудяните, и народа на Ибрахим, и жителите на Мадян, и на сринатите селища [на Лут]? Явиха

им се пратениците с ясните знаци. Не Аллах ги угнетява, а те сами себе си угнетяват.

⁷¹ А вярващите мъже и жени са близки един на друг. Те повеляват одобряването и възбраняват отреченото, и отслужват молитвата, и дават милостинята закят, и се покоряват на Аллах и на Неговия Пратеник. Тези Аллах ще помилва. Аллах е всемогъщ, всемъдър. ⁷² Аллах обеща на вярващите мъже и жени Градините, сред които реки текат – там ще пребивават вечно, – и приятна обител в Градините Адн. Благоволението на Аллах е още по-голямо. Това е великото спасение.

⁷³ О, Пророче, бори се срещу неверниците и лицемерите, и бъди твърд с тях! Мястото им е Адът. Колко лоша е тази участ! ⁷⁴ В Аллах се кълнат, че не са изrekli, но те изрекоха словата на неверието и станаха неверници, след като бяха отдадени. И се готвеха за онова, което не получиха, и ненавиждаха само защото Аллах – и Неговият Пратеник – ги обогати от Своята благодат. И ако се покаят, ще е най-доброто за тях, а ако се отметнат, Аллах ще ги накаже с болезнено мъчение в земния живот и в отвъдния. И нямат на земята нито покровител, нито избавител.

⁷⁵ Някои от тях дадоха обет пред Аллах: “Ако Той ни дари от Своята благодат, непременно ще даваме милостиня и ще бъдем от праведниците.” ⁷⁶ А когато им дари от Своята благодат, те се скъпяха за нея и се отметнаха, отдръпвайки се. ⁷⁷ Впоследствие Той вложи в сърцата им лицемерие до Деня, в който ще Го срещнат, защото нарушиха пред Аллах онова, което Му обещаха, и защото са лъгали. ⁷⁸ Нима не знаеха, че Аллах знае какво потулват и скришом шепнат, и че Аллах е Всезнаещия тайните?

⁷⁹ Които клеветят и се присмиват на даващите по своя воля милостиня измежду вярващите и онези, които не намират друго да дадат освен своето старание – Аллах им се е присмял и за тях има болезнено мъчение. ⁸⁰ И да молиш [о, Мухаммед] за опрощението им, и да не молиш за него, и седемдесет пъти да молиш за опрощението им, Аллах никога не ще ги опрости. Това е, защото не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник. Аллах не напътва хората–нечестивци.

⁸¹ Радваха се неизлезлите [за битката], че са останали противно на Пратеника на Аллах – и възненавиждаха борбата чрез своите имоти и души по пътя на Аллах, и казваха: “Не тръгвайте [на бой] в жегата!” Кажете: “Огънят на Ада е по-горещ!” – ако проумяват. ⁸² Да се смеят малко и да плачат много – възмездие за онова, което придобиха! ⁸³ И ако Аллах те върне при част от тях и ти поискат разрешение да излязат, кажете: “Никога не ще излезете с мен и не ще се сражавате заедно с мен срещу враг. Предпочетохте да седите първия път, тъй че си седете с оставащите!” ⁸⁴ И никога не отслужвай молитва за техния покойник, и не стой на гроба му! Те не повярваха в Аллах и в Неговия Пратеник и умряха нечестивци.

⁸⁵ И да не те възхищават имотите и децата им! Аллах иска да ги накаже с това в земния живот. И ще излязат душите им, както са неверници. ⁸⁶ И когато бе низпослана сура: “Повярвайте в Аллах и се борете заедно с Неговия Пратеник!”, хората с богатство измежду им поискаха от теб разрешение и рекоха: “Остави ни да сме със седящите!” ⁸⁷ Предпочетоха да са заедно с оставащите и бяха запечатани сърцата им, та не разбират. ⁸⁸ Ала Пратеника и онези,

които вярваха заедно с него, се бореха чрез своите имоти и души. За тези са благата и тези са сполучилите.⁸⁹ Аллах е приготвил за тях Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Това е великото спасение.

⁹⁰ И дойдоха оправдаващите се измежду бедуините [които не излязоха] да искат разрешение, а останаха онези, които лъжеха Аллах и Неговия Пратеник. Онези от тях, които не повярваха, ще ги сполети болезнено мъчение.

⁹¹ За слабите, както и за болните и за онези, които не намират какво да дадат, няма притеснение, ако са искрени към Аллах и Неговия Пратеник. За благодетелните няма вина – Аллах е опрощаващ, милосърден – ⁹² нито за онези, на които ти рече, когато дойдоха при теб, за да ги откараш: “Не намирам с какво да ви откарам.” И се обърнаха, а очите им пълни със сълзи от скръб, че не намират какво да дадат. ⁹³ Вината е само за онези, които искат разрешение от теб, а са богати. Предпочетоха да са заедно с оставащите и Аллах запечата сърцата им, та не знаят.

⁹⁴ Ще ви се извиняват, когато се върнете [след битката] при тях. Кажете: “Не се извинявайте, никога не ще ви повярваме! Аллах ни съобщи вести за вас. Аллах вижда вашите дела – и Неговият Пратеник. После ще бъдете върнати при Знаещия и скритото, и явното, и Той ще ви съобщи какво сте извършили.” ⁹⁵ Ще ви се кълнат в Аллах, когато се върнете при тях, за да се отдръпнете от тях. Отдръпнете се от тях! Те са скверност. Тяхното място е Адът – възмездие за онова, което са придобили. ⁹⁶ Кълнат ви се, за да бъдете доволни от тях. Но дори вие да сте доволни от тях, Аллах не е доволен от хората-нечестивци.

⁹⁷ Бедуините са най-силни по неверие и лицемерие, и най-

склонни да не проумеят границите на онова, което Аллах низпосла на Своя Пратеник. Аллах е всезнаещ, всемъдър.⁹⁸ Някои бедуини приемат онова, което дават, за загуба, и очакват да ви сполетят превратностите. Над тях да е злата превратност! Аллах е всечуващ, всезнаещ.

⁹⁹ А някои бедуини вярват в Аллах и в Сетния ден, и приемат онова, което дават, за приближаване към Аллах и към зова от Пратеника. То наистина е приближаване. Ще ги въведе Аллах в Своето милосърдие. Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹⁰⁰ Най-предните, първите от преселниците и помощниците, и онези, които ги следват с добрина... Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Той е приготвил за тях Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно и завинаги. Това е великото спасение.¹⁰¹ И сред онези от бедуините, които са около вас, има лицемери. И сред жителите на ал-Медина има упорстващи в лицемерието, които ти не знаеш, а Ние ги знаем. Ще ги мъчим два пъти, после ще бъдат върнати към огромно мъчение.

¹⁰² И други, които си признават греховете... Смесиха доброто деяние с друго – зло. Аллах ще им приеме покаянието. Аллах е опрощаващ, милосърден.¹⁰³ Вземи от техните имоти милостиня, за да се пречистят с нея и да им се въздаде! И се моли за тях! Твоята молитва е успокоение за тях. Аллах е всечуващ, всезнаещ.¹⁰⁴ Не знаеха ли, че Той, Аллах, приема покаянието от Своите раби и взима подаянията, и че Той, Аллах, е Приемащия покаянието, Милосърдният?¹⁰⁵ И кажи: “Работете! Аллах вижда вашите дела – и Неговият Пратеник, и вярващите. И ще бъдете върнати при Знаещия скритото и явното, и ще ви извести

какво сте вършили. ¹⁰⁶ А други [от неизлезлите за битка] са получили отсрочка за решението на Аллах или ще ги накаже, или ще приеме покаянието им. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

¹⁰⁷ А онези, които построиха джамия с цел вреда и неверие, и разединение сред вярващите, и изчакване на онзи, който преди воюваше срещу Аллах и Неговия Пратеник, непременно ще се кънат: “Искахме само доброто.” Аллах е свидетел, че са лъжци. ¹⁰⁸ Не влизай в нея никога! Джамията [Кубаа], основана върху богобоязливостта от първия ден, е по-достойна да влизаш в нея. Там има хора, които обичат да се пречистват. Аллах обича пречистващите се.

¹⁰⁹ Дали онзи, който основава постройката си върху боязън и благоволение пред Аллах, е по-добър, или онзи, който основава постройката си накрай ронлива стръмнина и рухва с нея в огъня на Ада? Аллах не напътва хората-угнетители.

¹¹⁰ Постройката, която са изградили, оставя съмнение в сърцата им, докато те се пръснат. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

¹¹¹ Аллах изкупи от вярващите душите и имотите им. Сражават се по пътя на Аллах, убиват и биват убивани, за да е техен Раят Негово истинно обещание, дадено в Тората, Инджила и Корана. А кой е по-верен в своето обещание от Аллах? Радвайте се на размяната, която направихте с Него! Това е великото спасение. ¹¹² И благовествай вярващите, които се разкайват, служат Нему, възхваляват Го, говеят, покланят се, свеждат чела до земята в суджуд, повеляват одобряването и възбраняват отреченото, и спазват границите на Аллах!

¹¹³ Не подобава на Пророка и на вярващите да молят

прошка за съдружаващите, дори да са роднини, след като им стана ясно, че те са обитателите на Ада.¹¹⁴ Молбата на Ибрахим за опрощение на баща му бе само обещание, което той му бе дал. А когато му се изясни, че е враг на Аллах, той се отрече от него. Ибрахим бе умоляващ, благ.¹¹⁵ Аллах никога не заблуждава хора след тяхното напътване, докато не им изясни от какво да се боят. Аллах всяко нещо знае.¹¹⁶ На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята. Той съживява и Той умъртвява. Няма освен Аллах нито покровител, нито избавител.

¹¹⁷ Аллах прие покаянието на Пророка, преселниците и помощниците, които го последваха в тежкия час, след като едва не се отклониха сърцата на група от тях. После Той прие покаянието им. Наистина към тях Той е състрадателен, милосърден.¹¹⁸ И към тримата, които не излязоха [за битката]... Докато отесня за тях земята, макар и просторна, и душите им отесняха, и се убедиха, че няма избавление от Аллах, освен при Него. После Той се смили над тях, за да се покаят. Той, Аллах, е Приемащия покаянието, Милосърдния.

¹¹⁹ О, вярващи, бойте се от Аллах и бъдете с правдивите!

¹²⁰ Не бива жителите на ал-Медина и онези от бедуините, които са около тях, да не излязат с Пратеника на Аллах, нито да предпочитат себе си пред него. Това е, защото всякога щом ги сполети жажда или умора, или глад по пътя на Аллах, или направят дори и стъпка, която да гневи неверниците, или се сдобият с победа над враг, ще им се запише като праведно деяние. Аллах не погубва отплатата на благодетелните.¹²¹ И малко да дадат, и много да дадат, и долина да прекосят, ще им се запише, за да им въздаде Аллах най-доброто за онова, което са вършили.

¹²² И не бива вярващите да тръгват на бой вкупом. По една част от всяка тяхна група да се заеме с изучаване на религията, за да увещава народа си, когато се върне при него, та да се предпазят!

¹²³ О, вярващи, сражавайте се с неверниците, които са ви наблизо, и нека намерят твърдост у вас! И знайте, че Аллах е с богобоязливите! ¹²⁴ И когато се низпослава сура, някои от тях казват: “На кого от вас тази ще увеличи вярата?” А на тези, които вярват, тя увеличава вярата и се радват. ¹²⁵ А на тези, в чиито сърца има болест, тя увеличава скверността им с още скверност и умират като неверници. ¹²⁶ Не виждат ли, че ги подлагат на изпитание всяка година един или два пъти? После нито се разкайват, нито се поучават. ¹²⁷ И когато се низпослава сура срещу лицемерите, те се споглеждат един друг: “Вижда ли ви някой?” После се отклоняват. Аллах отклонява сърцата им, защото са хора непроумяващи.

¹²⁸ Дойде вече Пратеник при вас измежду вас самите. Тежко е за него вашето затруднение, загрижен е за вас, към вярващите е състрадателен, милосърден. ¹²⁹ А отметнат ли се, кажи: “Достатъчен ми е Аллах! Няма друг Бог освен Него! На Него се уповавам. Той е Господа на великия Трон.”

10. СУРА ЮНУС

ЮНУС

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Ра.*

Тези са знаменията на мъдрата Книга. ² Нима е странно за хората, че на мъж измежду тях дадохме откровение:

“Увещавай хората и благовествай вярващите, че за тях има въздигнато място при техния Господ!” Неверниците рекоха: “Този е явен магьосник.”

³ Вашият Господ е Аллах, Който сътвори небесата и земята в шест дена. После се въздигна [безподобен] Той на Трона, управлявайки делата. Никой не се застъпва без Неговото позволение. Това е Аллах, вашият Господ! На Него служете! Не ще ли се поучите? ⁴ При Него ще се завърнете всички – истинно обещание от Аллах. Той начева сътворяването, после го повтаря, за да награди със справедливост онези, които вярват и вършат праведни дела. А онези, които са неверници – за тях има вряща вода да пият и болезнено мъчение заради тяхното неверие.

⁵ Той е, Който стори слънцето блясък и луната – сияние, и я отмери по фази, за да знаете броя на годините и изчислението. Аллах сътвори това само с мъдрост. Той разяснява знаменията на хора знаещи. ⁶ Наистина в смяната на нощта и деня, и в онова, което Аллах е сътворил на небесата и на земята има знамения за хора богобоязливи. ⁷ А които не се надяват, че ще Ни срещнат и се задоволяват със земния живот, и намират успокоение в него, и които към Нашите знамения са нехайни – ⁸ на тези мястото им е Огънят заради онова, което са придобили. ⁹ Които вярват и вършат праведни дела – техният Господ ще ги напъти заради тяхната вяра. Ще текат сред тях реките в Градините на блаженството. ¹⁰ Зовът им там ще бъде: “Всечист си Ти, о, Аллах!”, а поздравът им там ще бъде: “Мир!”, а краят на зова им ще бъде: “Слава на Аллах, Господа на световите!”

¹¹ И ако Аллах избързваше със злината за хората, както те бързат за добрината, вече щеше да им е приключен срокът.

Но оставяме онези, които не допускат, че ще ни срещнат, в тяхната престъпност да се лутат.¹² И ако беда засегне човек, той Ни зове на хълбок или седнал, или прав. А щом снемем от него бедата му, отминава, сякаш не Ни е зовял заради бедата, която го е засегнала. Така бе разкрасено за престъпващите онова, което вършат.

¹³ И вече погубихме поколенията преди вас, когато угнетяваха, и техните пратеници им донасяха ясни знаци, а те не вярваха. Така въздаваме на престъпните хора.

¹⁴ После ви сторихме заместници на земята подир тях, за да видим как постъпвате.

¹⁵ И когато им бъдат четени Нашите ясни знамения, онези, които не допускаха, че ще ни срещнат, казват: “Донеси друг Коран, а не този, или го промени!” Кажи: “Нямам право да го променям по собствена воля. Следвам само онова, което ми е разкрито. Страхувам се, ако се възпротивя на своя Господ, от мъчение във великия Ден.”¹⁶ Кажи: “Ако Аллах пожелаеше, не бих ви го чел и Той не би ви дал знание за него. Прекарах между вас цял един живот преди него. Нима не проумявате?”¹⁷ И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах или взима за лъжа Неговите знамения? Престъпниците никога не ще сполучат.

¹⁸ И служат не на Аллах, а на онова, което нито им вреди, нито им помага, и казват: “Тези са нашите застъпници пред Аллах.” Кажи: “Нима ще известите Аллах за нещо, както на небесата, така и на земята, което Той да не знае? Всечист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!”¹⁹ Хората бяха само една общност, но се разделиха. И ако нямаше предишно слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях онова, по което са в разногласие.

²⁰ И казват: “Защо не му бе низпослано знамение от неговия Господ?” Кажи [о, Мухаммед]: “Неведомото принадежи единствено на Аллах. Чакайте! И аз чакам с вас.”

²¹ И щом дадем на хората да вкусят милост след беда, която ги е засегнала, ето ги – лукавстват спрямо Нашите знамения! Кажи: “Аллах е най-бърз в промисъла. Нашите пратеници [ангели] записват какво лукавствате.”

²² Той е, Който ви придвижва по суша и море. Когато сте на кораби и се носят с хората при попътен вятър, и те му се радват, връхлита ги бурен вятър и вълните ги връхлитат от всички страни, и мислейки, че са обградени, зоват Аллах, предани Нему в религията: “Избавиш ли ни от това, непременно ще сме от признателните!” ²³ А щом ги избави, ето ги – сеят развала по земята в безправие! О, хора, вашата развала е срещу самите вас. Наслаждавайте се на земния живот! После при Нас е вашето завръщане и ще ви известим какво сте вършили.

²⁴ Земният живот прилича на вода, която сме излели от небето и с нея по земята изникват растенията за препитание на хората и на добитъка. Когато земята получи своята украса и се накичи, и обитателите ѝ помислят, че имат власт над нея, идва ѝ Нашата повеля нощем или денем и я опустошаваме, сякаш довчера не е била цветуща. Така разясняваме знаменията на хора мислеци.

²⁵ Аллах призовава към Дома на мира и насочва когото пожелае по правия път. ²⁶ Благодетелните ще имат Най-прекрасното, и дори повече, и не ще почерни техните лица нито прах, нито унижение. Те са обитателите на Рая, там ще пребивават вечно. ²⁷ А които са придобили злини – възмездие за злина е също такава, и ще ги почерни

унижение. Никой не ще ги защити от Аллах. Сякаш лицата им са покрити с късове тъмна нощ. Те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

²⁸ В Деня, когато ще ги съберем всички, после ще речем на онези, които съдружаваха: “Останете по местата си, вие и вашите съдружници!” И ще ги разделим, а съдружниците им ще кажат: “Не на нас служехте вие!” ²⁹ Достатъчен е Аллах за свидетел между нас и вас. Бяхме в неведение за вашето служене.” ³⁰ Там всяка душа ще изпита предишните си деяния. И ще бъдат върнати при Аллах, истинския им Покровител, и ще изчезне от тях онова, което са измисляли.

³¹ Кажи: “Кой ви дава препитание от небето и от земята? Или кой владее слуха и зрението? И кой изважда живото от мъртвото, и изважда мъртвото от живото? И кой управлява делото?” Ще рекат: “Аллах!” Кажи: “А нима не се боите?”

³² Това е Аллах, вашият истински Господ. И какво друго има извън истината освен заблудата? Как сте отклонявани!

³³ Така се потвърди Словото на твоя Господ за онези, които са нечестивци, че те не ще вярват.

³⁴ Кажи: “Има ли сред съдружаваните от вас някой, който да начене творението, после да го повтори?” Кажи: “Аллах начева творението, после го повтаря. Как сте подлъгани!”

³⁵ Кажи: “Има ли сред съдружаваните от вас някой, който да напътва към истината?” Кажи: “Аллах напътва към истината. И кой е по-достоеен да бъде следван който напътва към истината, или който не напътва, освен ако не е напътен? Какво ви е, как отсъждате?” ³⁶ Повечето от тях следват само догадки. Догадката с нищо не замества истината. Аллах знае вашите дела.

³⁷ Този Коран е от Аллах, а не друг го е съчинил – в

потвърждение на онова преди него и за разяснение на Писанието – няма съмнение в него! – от Господа на световите. ³⁸ Или казват [за Мухаммед]: “Той го е съчинил.” Кажи: “Донесете една сура подобна на неговите и призовете когото можете освен Аллах, ако говорите истината!” ³⁹ Дори взимат за лъжа знанието, което не обхващат и още не е дошло при тях неговото тълкуване. Така го взимаха за лъжа и онези преди тях. Виж какъв е краят на угнетителите!

⁴⁰ Някои от тях вярват в него и някои от тях не вярват в него. А твоят Господ най-добре знае сеещите развала. ⁴¹ И ако те взимат за лъжец, кажи: “Моето дело е за мен, а вашето дело е за вас. Не сте отговорни за това, което върша, и аз не съм отговорен за това, което вие вършите.” ⁴² Някои от тях се вслушват в теб, ала нима ти ще накараш глухите да чуят, ако не проумяват? ⁴³ И някои от тях гледат към теб, ала нима ще напътиш слепците, ако не съзират? ⁴⁴ Аллах не угнетява хората с нищо, а хората сами себе си угнетяват.

⁴⁵ В Деня, когато Той ще ги събере, сякаш са се забавили само един час от деня, те ще се познаят помежду си. Губят онези, които взимат за лъжа срещата с Аллах. И не са напътени. ⁴⁶ И да ти покажем част от онова [наказание], което им обещахме, или да те приберем, към Нас е тяхното завръщане. Свидетел е Аллах на онова, което вършат.

⁴⁷ За всяка общност имаше пратеник. И когато идваше техният пратеник, се отсъждаше помежду им със справедливост, без да бъдат угнетявани.

⁴⁸ И казват: “Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?” ⁴⁹ Кажи: “Нито мога да навредя, нито да си помогна, освен ако Аллах пожелае. За всяка общност има срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го

забавят, и не ще го изпреварят.”⁵⁰ Кажи: “Какво мислите, ако Неговото мъчение дойде при вас нощем или денем? Какво ще ускорят от него престъпниците?”⁵¹ Нима после, когато се случи, ще повярвате в Него? [Тогава ще ви се каже:] “Сега ли? А искахте да го ускорите.”⁵² После ще се каже на угнетителите: “Вкусете вечното мъчение! Нима ще ви се въздаде за друго освен за онова, което сте придобили?”

⁵³ Искат да ги известиш истина ли е това. Кажи: “Да, кълна се в своя Господ, истина е то и не можете да го възпрете.”⁵⁴ И ако всеки, който е угнетител, притежаваше всичко на земята, щеше да се откупува с него. И ще скрият разкаянието, щом видят мъчението. И ще се отсъди между тях със справедливост, и не ще бъдат угнетени.⁵⁵ Да, на Аллах е всичко на небесата и на земята. Да, обещанието на Аллах е истина. Ала повечето от тях не знаят.⁵⁶ Той съживява и Той умъртвява, и при Него ще бъдете върнати.

⁵⁷ О, хора, при вас дойде поучение от вашия Господ и изцеление на онова, което е в гърдите, и напътствие, и милосърдие за вярващите.⁵⁸ Кажи: “С благодатта на Аллах и с Неговото милосърдие, с това нека ликуват! То е по-добро от това, което трупат.”⁵⁹ Кажи: “Виждате ли какво препитание ви низпосла Аллах, а сторихте от него възбранено и позволено?” Кажи: “Аллах ли ви позволи, или за Аллах измисляте?”⁶⁰ И какво предполагат за Деня на възкресението онези, които измислят лъжа за Аллах? Аллах е носител на благодат за хората, ала повечето от тях са непризнателни.

⁶¹ С каквото и да се заемеш, и да четеш за него от Корана, и каквато и работа да вършите, над вас Ние сме свидетели още щом навлезете в това. И нищо не убягва на твоя Господ,

дори и да е с тежест на прашинка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е ясна книга. ⁶² Да, за приближените на Аллах не ще има страх и не ще скърбят. ⁶³ Които вярват и са богобоязливи – ⁶⁴ за тях е радостната вест в земния живот и в отвъдния. Неизменни са Словата на Аллах. Това е великото спасение. ⁶⁵ И да не те натъжават думите им! Могъществото принадлежи всецяло на Аллах. Той е Всечуващия, Всезнаещия. ⁶⁶ Да, на Аллах са всички на небесата и всички на земята. И какво следват онези, които зоват съдружници вместо Аллах? Следват единствено догадката и само предполагат. ⁶⁷ Той е, Който стори за вас нощта, за да почивате в нея, и деня – светъл. В това има знамения за хора чуващи.

⁶⁸ Рекоха: “Аллах се сдоби със син.” Всечист е Той! Той е Всебогатия. Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Нямайте довод за това. Нима говорите за Аллах, каквото не знаете? ⁶⁹ Кажете: “Които измислят лъжа за Аллах, те не ще сполучат.” ⁷⁰ Някаква наслада имат в земния живот, после към Нас е завръщането им, после ще ги накараме да вкусят суровото мъчение заради тяхното неверие.

⁷¹ И им прочети вестта за Нух! Когато каза на своя народ: “О, народе мой, ако ви тежат моят престой и моето напомняне за знаменията на Аллах, то на Аллах аз се уповавам. Съберете се с вашите съдружници, после си изяснете вашето дело, после отсъдете за мен и не ми давайте отсрочка!” ⁷² И да се отвърнете, аз не съм търсил отплата от вас. Моята отплата е единствено от Аллах. И ми бе повелено да съм отдаден Нему.” ⁷³ И го взеха за лъжец, и спасихме него и онези, които бяха с него на Кораба, и ги сторихме

наследници. И издавихме онези, които взеха за лъжа Нашите знамения. И виж какъв е краят на предупредените!

⁷⁴ После изпратихме подир него пратеници при техните народи и дойдоха при тях с ясните знаци, но не искаха да повярват в онова, което преди взимаха за лъжа. Така запечатваме сърцата на престъпващите.

⁷⁵ После изпратихме подир тях Муса и Харун с Нашите знамения при Фараона и знатните му хора, но се възгордяха и бяха престъпни хора. ⁷⁶ И когато дойде при тях истината от Нас, казаха: “Това е явна магия.” ⁷⁷ Муса каза: “Нима така говорите за истината, когато тя дойде при вас? Нима е магия? Не ще сполучат магьосниците.” ⁷⁸ Казаха: “Нима дойде при нас, за да ни отлъчиш от онова, с което заварихме предците си, и да е за двама ви [о, Муса и Харун] величието по земята? Не ви вярваме.”

⁷⁹ И каза Фараонът: “Доведете ми всички знаещи магьосници!” ⁸⁰ И когато магьосниците дойдоха, Муса им каза: “Мятайте, каквото ще мятате!” ⁸¹ И когато метнаха, Муса каза: “Магията е това, което вие донесохте. Аллах ще я провали. Аллах никога не поправя делата на сеещите развала. ⁸² И утвърждава Аллах истината със Своите Слова, дори престъпниците да възненавиждат това.”

⁸³ Но поради страх от мъчението на Фараона и знатните му хора, на Муса повярваха само малцина от неговия народ. Фараонът бе надменен на земята и бе от престъпващите. ⁸⁴ И каза Муса: “О, народе мой, щом вярвате в Аллах, на Него се уповавайте, ако сте отдадени Нему!” ⁸⁵ И казаха: “На Аллах се уповаваме. Господи наш, не сторвай от нас изкушение за угнетяващите хора! ⁸⁶ И спаси ни със Своето милосърдие от невярващите хора!”

⁸⁷ И повелихме на Муса и брат му: “Вземете домове за своя народ в Египет и сторете домовете си да са места за поклонение, и отслужвайте молитвата – и благовествай вярващите!”

⁸⁸ И каза Муса: “Господи наш, Ти даде на Фараона и на знатните му хора украса и имоти в земния живот. Господи, те отклоняват от Твоя път. Господи, заличи имотите им и вкорави сърцата им, и да не повярват, докато не видят болезненото мъчение!”

⁸⁹ Каза: “Откликна се вече на вашия зов. Стойте на правия път и не следвайте пътя на онези, които не знаят!”

⁹⁰ И преведохме синовете на Израил през морето, а Фараонът и войските му ги преследваха с гнет и вражда. А когато ги настигна пото път, каза: “Вече повярвах, че няма друг бог освен Онзи, в Когото повярвах синовете на Израил, и съм сред отдадените Нему!” ⁹¹ Сега ли? А се възпротиви ти преди и бе от сеещите развала. ⁹² Днес спасяваме твоето тяло, за да бъдеш знамение за онези след теб. Ала мнозина от хората са нехайни към Нашите знамения.

⁹³ И настанихме синовете на Израил в жилище на правдата, и им дадохме препитание от благините. И не изпаднаха в разногласие, докато при тях не дойде знанието. В Деня на възкресението твойт Господ ще отсъди помежду им за онова, по което бяха в разногласие.

⁹⁴ И ако се съмняваш в онова, което ти низпослахме [о, Мухаммед], питай четящите Писанието преди теб! При теб вече дойде истината от твойт Господ. И не бъди от съмняващите се! ⁹⁵ И не бъди от онези, които взимат за лъжа знаменията на Аллах, за да не бъдеш от губещите!

⁹⁶ Онези, спрямо които се потвърди словото на твой

Господ, не ще повярват,⁹⁷ дори при тях да дойде всякакво знамение, докато не видят болезненото мъчение.⁹⁸ Нима имаше друго селище, което да е повярвало и да му е донесла полза неговата вяра, освен народа на Юнус? Щом повярвах, снехме от тях позорното мъчение в земния живот и им дадохме да се наслаждават до време.

⁹⁹ И ако твоят Господ пожелаеше, на земята щяха да повярват всички до един. Нима ти ще принудиш хората да повярват?¹⁰⁰ Никой не ще повярва освен с позволението на Аллах. Той ще остави в заблуда онези, които не разсъждават.

¹⁰¹ Кажете: “Погледнете какво има на небесата и на земята!” Но знаменията и предупредителите не ще избавят хора невярващи.¹⁰² Нима очакват дни, различни от тези на отминалите преди тях? Кажете: “Чакайте! И аз чакам с вас.”

¹⁰³ После спасяваме Нашите пратеници и онези, които са повярвали. Така Наш дълг е да спасяваме вярващите.

¹⁰⁴ Кажете [о, Мухаммед]: “О, хора, ако се съмнявате в моята религия, то аз не ще служа на онези, на които вие служите вместо на Аллах, а ще служа на Аллах, Който ви прибира душите. И ми бе повелено да съм от вярващите.”

¹⁰⁵ И обърни лице към религията правоверен, и никога не бъди от съдружаващите!¹⁰⁶ И не зови вместо Аллах онова, което нито ти помага, нито ти вреди! А сториш ли го, тогава наистина си от угнетителите.¹⁰⁷ И ако Аллах те засегне с вреда, не ще я отмени друг освен Него. И ако ти иска добро, никой не ще отклони Неговата благодат. Настига Той с нея когото пожелае от Своите раби. Той е Опрощаващия, Милосърдния.

¹⁰⁸ Кажете: “О, хора, вече дойде при вас истината от вашия Господ. И който се е напътил, единствено за себе

си се напътва, а който се е заблудил, само в свой ущърб се заблуждава. И не съм над вас покровител.”¹⁰⁹ И следвай, каквото ти се разкрива, и бъди търпелив, додето Аллах отсъди! Той е Най-добрия съдник.

11. СУРА ХУД

ХУД

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Ра.*

Книга, знаменията на която бяха утвърдени, после разяснени от всемъдър, сведущ,² за да служите единствено на Аллах – аз съм за вас предупредител и благовестител от Него –³ и да молите за опрощение своя Господ. Сетне се покайте пред Него, Той ще ви зарадва с хубава наслада за определен срок и ще даде на всеки, сторил благо, заслужената благодат. Ако се отвърнете – страх ме е за вас от мъчение в големия Ден.⁴ При Аллах е вашето завръщане. Той за всяко нещо има сила.

⁵ Ето, свиват гръд, за да се потулят от Него. Ето, и когато се покриват с дрехите си, Той знае какво спотайват и какво показват. Той знае всичко скрито в гръдите.⁶ И няма по земята твар, препитанието на която да не е от Аллах. Той знае нейното обиталище и хранилище. Всичко е в ясна книга.

⁷ Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, и Неговият Престол бе върху водата, за да ви изпита кой от вас е по-добър по деяние. И ако кажеш: “Ще бъдете възкресени след смъртта”, онези, които не вярват, непременно ще рекат:

“Това е само явна магия.”⁸ А ако забавим за тях мъчението до определено време, непременно ще рекат: “Какво го задържа?” В Деня, когато дойде при тях, то наистина не ще бъде отклонено и ще ги обгърне онова, на което са се присмивали.

⁹ И ако дадем на човека да вкуси милост от Нас, а после му я отнемем, той е отчаян, непризнателен.¹⁰ И ако му дадем да вкуси благодат след беда, която го е засегнала, казва: “Отидоха си злините от мен” и е радостен, самохвалец,¹¹ освен онези, които са търпеливи и вършат праведни дела. За тях има опрощение и голяма отплата.

¹² Може и да си склонен към изоставяне на част от онова, което ти е разкрито и да се свива сърцето ти, че ще рекат: “Защо не му бе спуснато съкровище или не дойде заедно с него ангел?” – ти си само предупредител, Аллах се разпорежда с всяко нещо.¹³ Или казват: “Той си го е измислил.” Кажи: “Донесете десет сури подобни на неговите – измислени – и позовете когото можете, освен Аллах, ако говорите истината!”¹⁴ И ако не ви откликнат, знайте, че той бе низпослан само със знанието на Аллах и че няма друг бог освен Него! Не сте ли вече отдадени Нему?”

¹⁵ Които желаят земния живот и неговата украса, през него ще им изплатим за деянията. И не ще бъдат оцетени през него.¹⁶ Тези са, които в отвъдния живот ще имат само Огъня и ще се провали, каквото са сторили [на земята], и ще е напразно, каквото са вършили.

¹⁷ Нима е такъв онзи, който има ясен знак от своя Господ и му го чете свидетел от Него? Предхождаше го Книгата на Муса – водител и милост. Тези вярват в него. А който от съюзените племена не вярва в него, обещан му е Огънят. Не

се съмнявай в него [о, Мухаммед]! Той е истината от твоя Господ, ала повечето хора не вярват.

¹⁸ И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах? Тези ще бъдат доведени при своя Господ и свидетелите ще рекат: “Тези са, които лъжеха за своя Господ.” Да, проклятието на Аллах е над угнетителите, ¹⁹ които възпират от пътя на Аллах, стремят се да изкривят пътя и отвъдния живот отричат. ²⁰ Те са безсилни на земята и нямат покровители освен Аллах. На тях ще им се удвои мъчението. Те не са могли да чуят и не са видели. ²¹ Тези са, които себе си погубиха и се скри от тях онова, което измисляха. ²² Без съмнение, в отвъдния живот те са най-губещите.

²³ Но които вярват и вършат праведни дела, и се смиряват пред своя Господ, тези са обитателите на Рая – там ще пребивават вечно. ²⁴ Двете групи приличат на слепия и глухия, и на зрящия и чуващия. Нима те са еднакви при сравнение? И не ще ли се поучите?

²⁵ И изпратихме Нух при неговия народ: “Аз съм за вас явен предупредител, ²⁶ за да не служите на друг освен на Аллах. Страхувам се за вас от мъчение в болезнения Ден.” ²⁷ Знатните от народа му, които бяха неверници, казаха: “Виждаме, че си само човек като нас и виждаме, че сред нас те следват само най-презрените, с прибързано мнение. И не виждаме да ни превъзхождате. Дори ви мислим за лъжци.”

²⁸ Рече: “О, народе мой, ако имам ясен знак от своя Господ и ми е дал от Себе Си милост, скрита за вас, смятате ли, че ще ви я натрапим, щом ѝ се противите? ²⁹ О, народе мой, не искам от вас богатство за това. Моята отплата е единствено от Аллах. И не ще прогоня онези, които вярват. Наистина те

ще срещнат своя Господ. Ала виждам, че сте хора невежи.
³⁰ О, народе мой, кой ще ме защити от [наказанието на] Аллах, ако ги прогоня? И не ще ли се поучите? ³¹ И не ви казвам: “При мен са съкровищниците на Аллах.”, нито: “Зная неведомото”; и не казвам: “Аз съм ангел”; и не казвам на онези, които са презрени във вашите очи, че Аллах не ще им даде благо. Аллах най-добре знае какво имат в душите си. Иначе да съм от угнетителите.”

³² Казаха: “О, Нух, ти спореше с нас и все повече ни оспорваш, донеси ни онова, с което ни заплашваш, ако говориш истината!” ³³ Каза: “Само Аллах може да ви го донесе, ако пожелае. А вие сте безсилни. ³⁴ И не ще ви помогне моят съвет, ако искам да ви посъветвам, ако Аллах иска да ви унищожи. Той е вашият Господ и при Него ще бъдете върнати.”

³⁵ Или казват: “Той го е измислил.” Кажете: “Ако аз съм го измислил, над мен е моят грях и съм невинен за онова, в което вие престъпвате.”

³⁶ И бе разкрито на Нух: “Ще вярва измежду твоя народ само онзи, който вече е повярвал. Не се опечалявай заради онова, което са извършили! ³⁷ И направи Кораба пред Нашите Очи и с Нашето откровение, и не Ми говори за угнетителите! Те ще бъдат издавени.” ³⁸ И правеше той Кораба, и всякога щом край него минаваха знатни от неговия народ, подиграваха го. Рече: “Щом се подигравате с нас, и ние ще ви се подиграваме, както и вие се подигравате. ³⁹ И ще узнаете при кого ще дойде позорящо го мъчение, и ще го сполети постоянно мъчение.”

⁴⁰ Когато дойде Нашата повеля и кипна пещта, рекохме: “Натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство,

освен онези, за които имаше слово отпреди, и всеки, който е вярвал.” А вярваха заедно с него само малцина. ⁴¹ И рече: “Качете се в него! В името на Аллах той ще плава и ще се закотви. Моят Господ е опрощаващ, милосърден.” ⁴² И заплава с тях по вълни като планини, и призова Нух своя син, който се бе отлъчил: “Сине мой, качи се с нас и не бъди с неверниците!” ⁴³ Рече [синът]: “Ще се приютя на планина, която ще ме защити от водата.” Рече: “Няма днес защитник от повелята на Аллах, освен за онзи, когото Той помилва.” И ги разделиха вълните, и бе от удавените. ⁴⁴ И бе речено: “О, земя, погълни своята вода!” и “О, небе, престани!” И спадна водата. И се изпълни повелята. И [Ковчегът] заседна върху [планината] ал-Джуди. И бе речено: “Тибел за хората–угнетители!”

⁴⁵ И позова Нух своя Господ, и рече: “Господи, синът ми е от моето семейство. Твоето обещание винаги е истина. Ти си Всемъдрия Съдник.” ⁴⁶ Рече [Аллах]: “О, Нух, той [вече] не е от твоето семейство. Неговото деяние не е праведно. И не Ме питай за онова, за което нямаш знание! Поучавам те да не бъдеш от невежите.” ⁴⁷ Рече: “Господи, моля Те, опази ме да не Те питам за нещо, за което нямам знание! И ако не ме опростиш, и не ме помилваш, ще съм от губещите.”

⁴⁸ Речено бе: “О, Нух, слез [от Кораба] с благополучие от Нас и с благодат за теб и за общности от онези, които са с теб! А на други общности ще дадем да се понасаждават, после ще ги сполети болезнено мъчение от Нас. ⁴⁹ Тези са от вестите на неведомото, които Ние ти разкриваме. Дотогава не ги знаеше нито ти, нито твоят народ. Затова търпи! Краят принадлежи на богобоязливите.”

⁵⁰ И при адитите – брат им Худ... Рече: “О, народе мой,

служете на Аллах! Нямаме друг бог освен Него. Вие сте само клеветници. ⁵¹ О, народе мой, не искам от вас отплата за това. Моята отплата е единствено от Онзи, Който ме е сътворил. Нима не проумявате? ⁵² О, народе мой, молете за опрощение своя Господ и се покайте пред Него, и ще ви изпрати Той обилен дъжд от небето, и ще ви надбави сила към вашата сила! И не се отмятайте, престъпвайки!”

⁵³ Рекоха: “О, Худ, ти не ни донесе ясен знак и не ще изоставим божествата си заради твоите слова. И не ти вярваме. ⁵⁴ Ще кажем само, че те е поразило със зло някое от нашите божества.” Рече: “Призовавам за свидетел Аллах и вие свидетелствайте, че съм невинен за онова, което съдружавате ⁵⁵ с Него. И лукавствайте срещу мен всички, и не ме изчаквайте! ⁵⁶ Аз се уповавам на Аллах, моя Господ и вашия Господ. Няма твар, която Той да не държи под Своя власт. Моят Господ е на Правия път.

⁵⁷ А отметнете ли се – вече ви съобщих онова, с което бях пратен при вас. И ще ви подмени моят Господ с други хора. И никак не ще Му навредите. Моят Господ пази всяко нещо.” ⁵⁸ И когато Нашата повеля дойде, с милост от Нас спасихме Худ и онези, които вярваха с него. И ги спасихме от сурово мъчение. ⁵⁹ Такива бяха адитите. Отрекоха знаменията на своя Господ и се възпротивиха на Неговите пратеници, и следваха повелята на всеки упорит деспот. ⁶⁰ И ги следва проклятие на този свят и в Деня на възкресението. Да, адитите отрекоха своя Господ. Да, гибел за адитите, народа на Худ!

⁶¹ И при самудяните [изпратихме] брат им Салих. Рече: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямаме друг бог освен Него. Той ви сътвори от земята и ви засели на нея. Затова Го

молете за опрощение и се покайте пред Него! Моят Господ е наблизил и откликва.”⁶² Рекоха: “О, Салих, преди това ти възлагахме надежди. Нима ни забраняваш да служим на онова, на което служеха предците ни? Съмняваме се в онова, към което ни призоваваш.”⁶³ Рече: “О, народе мой, как мислите, ако имам ясен знак от своя Господ и ми е дал от Себе Си милост, кой ще ме защити от Аллах, ако Му се възпротивя? Ще ми надбавите само загуба.

⁶⁴ О, народе мой, това е камилата на Аллах – знамение за вас. Оставете я да пасе по земята на Аллах и не я докосвайте със зло, иначе ще ви обхване близко мъчение!”

⁶⁵ Но я заклаха и той каза: “Наслаждавайте се в своя дом три дена! Това не е лъжливо обещание.”⁶⁶ И когато Нашата повеля дойде с милост от Нас, спасихме Салих и онези, които вярваха с него, от позора на този ден. Твоят Господ е Всесилния, Всемогъщия.⁶⁷ И Викът обхвана онези, които угнетяваха, и осъмнаха безжизнени в домовете си,⁶⁸ сякаш не бяха пребивавали там. Да, самудяните отрекоха своя Господ. Да, гибел за самудяните!

⁶⁹ И дойдоха Нашите пратеници с радостната вест при Ибрахим. Казаха: “Мир!” Каза: “Мир!” И не се забави да поднесе печено теле.⁷⁰ И когато видя, че ръцете им не посягат към него, това не му хареса и спотаи страх от тях. Рекоха: “Не се страхувай! Ние сме пратени при народа на Лут.”⁷¹ А жена му стоеше и се смееше. И я благовестихме за Исхак, а отподир Исхак – Якуб.⁷² Тя рече: “О, горко ми! Аз ли ще родя, след като съм престаряла, а моят съпруг е този старец? Наистина това е някакво чудо.”⁷³ Рекоха: “Нима те учудва повелята на Аллах? Милостта на Аллах и Неговите

благослови са над вас, стопани на дома. Наистина Той е всеславен, най-достоеен.”

⁷⁴ И когато уплахата напусна Ибрахим, и радостната вест дойде при него, той настоя пред Нас за народа на Лут.

⁷⁵ Ибрахим бе състрадателен, умоляващ, каещ се. ⁷⁶ “О, Ибрахим, откажи се от това! Вече дойде повелята на твоя Господ. Необратимо мъчение ще ги връхлети.”

⁷⁷ И когато Нашите пратеници отидоха при Лут, той се натъжи за тях и отмаля [от страх] за тях, и рече: “Това е тежък ден.” ⁷⁸ И дойде при него народът му, втурнат натам. И преди бяха вършили злини. Рече: “О, народе мой, ето ви моите щерки. Те са по-чисти за вас. Бойте се от Аллах и не ме опозорявайте пред гостите ми! Няма ли сред вас разумен мъж?” ⁷⁹ Рекоха: “Вече си узнал, че нямаме нужда от твоите щерки. Знаеш какво искаме.”

⁸⁰ Рече: “Ех, да имах сила над вас или да се осланях на здрава опора!...” ⁸¹ Рекоха [гостите]: “О, Лут, ние сме пратеници на твоя Господ. Не ще те докоснат. Тръгни със своето семейство в част от нощта и никой от вас да не се обърне, освен жена ти – нея ще я порази, каквото порази и тях. Срокът им е утрото. Не е ли близо утрото?” ⁸² И когато Нашата повеля дойде, преобърнахме [селището] надолу и изсипахме над тях порой камъни от глина, ⁸³ белязани при твоя Господ. Те не са далеч от угнетителите.

⁸⁴ И при мадянитите – брат им Шуайб... Рече: “О, народе мой, служете на Аллах! Нямайте друг бог освен Него. И не занижавайте мярката и везната! Виждам ви в благоденствие, но се страхувам за вас от мъчение в Деня всеобхватен. ⁸⁵ О, народе мой, изпълвайте мярката и везната със справедливост, и не смалявайте от нещата на хората, и не сейте развала по

земята, рушейки! ⁸⁶ Това, което Аллах ви оставя, е по-добро за вас, ако сте вярващи. Аз не съм ви пазител.”

⁸⁷ Рекоха: “О, Шуайб, нима твоята молитва ти повелява да оставим онова, на което служеха предците ни, или да не постъпваме със своите имоти, както пожелаем? Наистина ти си състрадателният, разумният!”

⁸⁸ Рече: “О, народе мой, как мислите, ако имам ясен знак от своя Господ и Той ме е дарил с добро препитание от Него, и не искам да се отличавам от вас в онова, което ви забранявам? Искам само подобрение, колкото мога. Моят успех е само от Аллах. На Него се уповавам и към Него се обръщам. ⁸⁹ О, народе мой, да не ви вкара в грях враждата [ви] към мен, та да ви порази същото като онова, което порази народа на Нух или народа на Худ, или народа на Салих. А народът на Лут не е далеч от вас. ⁹⁰ И молете за опрощение своя Господ, и се покайте пред Него! Моят Господ е милосърден, любещ.”

⁹¹ Рекоха: “О, Шуайб, не проумяваме много от онова, което казваш. Виждаме, че си много слаб сред нас. Ако не бе твоят род, щяхме да те пребием с камъни. Не си на почит при нас.”

⁹² Рече: “О, народе мой, нима моят род е по-достоеен за вас от Аллах? Вие Го загърбихте. Наистина моят Господ обхваща делата ви. ⁹³ О, народе мой, работете, както можете! И аз ще работя. Ще узнаете при кого ще дойде позорящо го мъчение и кой е лъжец. И чакайте! И аз очаквам с вас.”

⁹⁴ И когато Нашата повеля дойде с милост от Нас, спасихме Шуайб и онези, които вярваха с него. И Викът обхвана онези, които угнетяваха, и осъмнаха безжизнени в домовете си, ⁹⁵ сякаш не бяха пребивавали там. Да, гибел за мадянитите, както погинаха и самудяните!

⁹⁶ Вече изпратихме Муса с Нашите знамения и с явен довод ⁹⁷ при Фараона и знатните му хора. Те следваха повелята на Фараона, а повелята на Фараона не бе разумна. ⁹⁸ Ще предвожда той народа си в Деня на възкресението и ще ги въведе в Огъня. И колко лошо е мястото, където ще бъдат въведени! ⁹⁹ И бяха следвани от проклятие на този свят, и в Деня на възкресението. Колко лошо е дарението, което ще им бъде дадено!

¹⁰⁰ Тези са от вестите на селищата. Разказваме ги на теб. Има сред тях руини, има и покосени. ¹⁰¹ Не Ние ги угнетихме, а те себе си угнетиха. И не ги избавиха от нищо боговете им, които те зовяха, освен Аллах, щом дойде повелята на твоя Господ. И им надбавиха само загуба.

¹⁰² Така сграбчва твоят Господ, щом сграбчи селищата, когато угнетяват. Той сграбчва болезнено, силно.

¹⁰³ Наистина в това има знамение за всеки, който се страхува от мъчението на отвъдния живот. Това е Денят, за който хората ще бъдат насъбрани. Това е знаменателният Ден.

¹⁰⁴ Не ще го забавим Ние освен за определен срок. ¹⁰⁵ Когато Денят настъпи, никой не ще проговори освен с Неговото позволение. Сред тях ще има и злочести, и щастливи.

¹⁰⁶ Онези, които са злочести, ще бъдат в Огъня. В него ще вдишват и издишват, ¹⁰⁷ там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае друго твоят Господ. Твоят Господ прави, каквото пожелае.

¹⁰⁸ А онези, които са ощастливени, ще бъдат в Рая, там ще пребивават вечно, докато съществуват небесата и земята, освен ако не пожелае друго твоят Господ – дар неизчерпаем.

¹⁰⁹ И не се съмнявай в [лъжовността на] онова, на което те

служат! Те служат само както и бащите им служеха преди. И ще изплатим Ние техния дял [от възмездиято] ненакърнен.

¹¹⁰ Вече дадохме на Муса Писанието и настана разногласие за него. И ако нямаше предишно Слово от твоя Господ, щеше да е отсъдено между тях. И се съмнявах в него с подозрение. ¹¹¹ И на всички твоят Господ ще изплати за деянията им. Сведущ е Той за онова, което вършат.

¹¹² И бъди на правия път, както ти бе повелено, ти и всеки покаял се с теб, и не престъпвайте! Зрящ е Той за онова, което вършите. ¹¹³ И не клонете към онези, които угнетяват, за да не ви засегне Огънят! Нямайте освен Аллах покровители. После не ще ви се помогне. ¹¹⁴ И отслужвай молитвата в двата края на деня, и в началото на нощта! Наистина добрините премахват злините. Това е напомняне за поучаващите се. ¹¹⁵ И бъди търпелив! Аллах не погубва отплатата на благодетелните.

¹¹⁶ Имаше ли сред поколенията преди вас праведни, възбраняващи развалата по земята, освен малцината от тях, които спасихме? Угнетителите последваха разкоша, в който живееха. И бяха престъпващи. ¹¹⁷ Твоят Господ не погубва селищата с гнет, когато жителите им вършат праведни дела.

¹¹⁸ И ако твоят Господ бе пожелал, щеше да стори хората една общност. Ала те не престават да са в разногласие, ¹¹⁹ освен които [заслужават] твоят Господ да ги помилва и Той [така] ги е сътворил. И се сбъдна Словото на твоя Господ: “Непременно ще напълня Ада с джинове и хора заедно.”

¹²⁰ И всичко ти разказваме от вестите за пратениците, за да укрепим с него сърцето ти. С това при теб дойде истината и поучение, и напомняне за вярващите. ¹²¹ И кажи на онези,

които не вярват: “Работете както можете! И ние ще работим.
¹²² И чакайте! И ние чакаме.” ¹²³ На Аллах е неведомото на небесата и на земята, и към Него ще бъдат върнати всички дела. Затова на Него служи и на Него се уповавай! Твоят Господ не подминава делата ви.

12. СУРА ЮСУФ

ЮСУФ

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Ра.*

Тези са знаменията на ясната Книга. ² Ние го низпослахме – Коран на арабски, за да проумее! ³ Ние ти разказваме най-хубавите разкази с откровението, което ти дадохме в този Коран, макар че преди него ти бе от нехайните.

⁴ Юсуф рече на баща си: “О, татко мой, видях единайсет небесни светила и слънцето, и луната, видях ги да ми се покланят.” ⁵ Рече: “О, сине мой, не разказвай своето видение на братята си, за да не замислят срещу теб коварство! Сатаната е явен враг за човека. ⁶ Така ще те избере твоят Господ и ще те научи да тълкуваш сънищата, и ще изпълни Своята благодат към теб, и към рода на Якуб, както я изпълни и към предците ти – Ибрахим и Исхак. Твоят Господ е всезнаещ, всемъдър.”

⁷ В [разказа за] Юсуф и неговите братя има знамения за питащите. ⁸ Когато казаха: “Наистина Юсуф и брат му [Бениамин] са по-любими от нас за баща ни, а ние сме група. Баща ни е в явна заблуда. ⁹ Убийте Юсуф или го захвърлете на някоя земя, та да ви обърне и на вас внимание баща ви!

И ще станете след това праведни хора.”¹⁰ Един от тях рече: “Не убивайте Юсуф, а го хвърлете на дъното на кладенец, ако ще вършите нещо! Може да го прибере някой керван.”

¹¹ Рекоха: “О, татко наш, защо не ни повериш Юсуф? Добронамерени сме към него.”¹² Изпрати го с нас утре да се понаслаждава и забавлява! Непременно ще го пазим.”

¹³ Рече: “Наистина ще ме опечали, ако го отведете и се плаша да не го изяде вълкът, когато сте нехайни към него.”

¹⁴ Рекоха: “Ако го изяде вълкът, както сме група, тогава и ние сме загубени.”

¹⁵ И когато го отведоха, и се сговориха да го спуснат в кладенеца на дъното, Ние му разкрихме: “Ти непременно ще ги известиш за това тяхно дело, когато не ще те познаят.”

¹⁶ И дойдоха при баща си вечерта, плачейки.¹⁷ Рекоха: “О, татко наш, отидохме да се надбягваме и оставихме Юсуф при нашите вещи, и вълкът го изяде. Но ти не ще ни повярваш, макар и да казваме истината.”¹⁸ И дойдоха с лъжлива кръв по ризата му. Рече: “Да, разкрасили са ви нещо душите ви. Но най-хубаво е да се търпи. От Аллах се търси помощ за това, което описвате.”

¹⁹ И дойде керван, и пратиха своя водоносец, и той спусна ведрото си. И рече: “О, радостна вест! Това е юноша.” И го скриха като стока. Аллах знае техните дела.²⁰ И го продадоха на ниска цена, за броени сребърници. И се отнесоха спрямо него с пренебрежение.

²¹ И рече на жена си онзи египтянин, който го купи: “Отнасяй се добре с него! Може да ни е от полза или да го осиновим.” Така укрепихме Юсуф на Земята, за да го научим да тълкува сънищата. Аллах надделява в Своята повеля, ала повечето хора не знаят.²² И когато достигна зрелостта

си, Ние му дадохме мъдрост и знание. Така награждаваме благодетелните.

²³ И го съблазняваше онази, в чийто дом пребиваваше. Тя залости вратите и рече: “Хайде ела!” Рече: “Опазил ме Аллах! Моят господар се отнасяше добре с мен. Не ще сполучат угнетителите.” ²⁴ Вълнуваше я той, но и тя щеше да го развълнува, ако не бе видял довода на своя Господ. Така бе, за да отклоним от него злото и покварата. Той бе от Нашите предани раби.

²⁵ И се погнаха към вратата, и жената скъса ризата му отзад. И се натъкнаха на господаря ѝ при вратата. Тя рече: “Какво е възмездието за онзи, който е поискал зло за твоето семейство, освен да го затворят, или пък болезнено мъчение?” ²⁶ Рече [Юсуф]: “Тя ме съблазняваше.” И заяви свидетел от семейството ѝ: “Ако ризата му е скъсана отпред, тя казва истината, а той лъже. ²⁷ А ако ризата му е скъсана отзад, тя лъже, а той казва истината.” ²⁸ И когато [господарят] видя, че ризата му е скъсана отзад, рече: “Това е от коварството на вас, жените! Коварството ви е огромно. ²⁹ Юсуф, не споменавай това! А ти, жено, моли опрощение за своето прегрешение! Ти си от съгрешилите.”

³⁰ И заговориха жени в града: “Жената на господаря съблазнява своя слуга. Омая се по него от любов. Виждаме, че тя е в явно заблуждение.” ³¹ И когато чу за техните сплетни, тя ги покани и им приготви гощавка, и даде на всяка по един нож, и рече [на Юсуф]: “Излез при тях!” И когато го видяха, те му се възхитиха и порязаха ръцете си, и рекоха: “Всечист е Аллах! Това не е човек. Това е само прекрасен ангел.” ³² Рече тя: “Това е онзи, за когото ме упреквахте. Аз го съблазнявах, а той отказа. Но ако не изпълни онова, което

му повелявам, непременно ще го затворят и ще бъде един от унизените.”³³ Рече той: “Господи, предпочитам затвора пред онова, към което ме подканят. И ако не отклониш от мен тяхното коварство, ще се увлека по тях и ще съм от безразсъдните.”³⁴ И му се отзова неговият Господ, и отклони от него коварството им. Той е Всечувация, Всезнаещия.

³⁵ После [на мъжете] им хрумна да го затворят за известно време, въпреки че видяха знаците.³⁶ И влязоха заедно с него в затвора двама юноши. Единият от тях рече: “Сънувах как изстисквам за вино.” А другият рече: “Сънувах как нося върху главата си хляб, от който птиците кълват. Съобщи ни как да се тълкува това! Виждаме, че си от благодетелните.”

³⁷ Рече: “Каквато и храна да получите за препитание, ще ви известя как да се тълкува още преди да сте я получили.” То е от онова, на което ме научи моят Господ. Отхвърлих вярата на хора, които не вярват в Аллах и отвъдния живот отричат.³⁸ И последвах вярата на своите предци Ибрахим и Исхак, и Якуб. Не бива да съдружаваме нищо с Аллах. Това е благодатта на Аллах към нас и към хората. Ала повечето хора са непризнателни.³⁹ О, мои двама другари в затвора, кое е по-добро – разни богове или Аллах, Единосъщия, Покоряващия?⁴⁰ Вместо на Него, служите само на имена, които вие и предците ви сте именували. Аллах не е низпослал довод за това. Властта е само на Аллах. Той повели да служите единствено Нему. Това е правата вяра, ала повечето хора не знаят.

⁴¹ О, мои двама другари в затвора, единият от вас ще дава на своя господар да пие вино, а другият ще бъде разпънат на кръст и птиците ще кълват от главата му. Отсъдено е делото, за което се допитахте до мен.”⁴² И рече на онзи от

тях, за когото смяташе, че ще бъде спасен: “Спомени за мен пред своя господар!” Но сатаната го накара да забрави за споменаването пред неговия господар. И [Юсуф] престоя в затвора няколко години.

⁴³ И рече царят: “Сънувах седем охранени крави да ги изяждат седем мършави, и седем зелени класа, и други – изсъхнали. О, знатни хора, разяснете моето видение, ако разгадавате виденията!” ⁴⁴ Рекоха: “Объркани сънища. А и ние не знаем да тълкуваме сънищата.” ⁴⁵ А онзи от двамата, който бе спасен, си спомни след време и рече: “Аз ще ви съобща неговото тълкуване. Пратете ме [до затвора]!”

⁴⁶ “Юсуф, о, правдиви, разясни ни [видение] за седем охранени крави, които ги изяждат седем мършави, и седем зелени класа, и други изсъхнали. За да се върна при хората и да узнаят!” ⁴⁷ Рече: “Седем години ще сеете както обикновено и каквото пожънете, запазете го в класовете, освен малко за ядене. ⁴⁸ Сетне ще дойдат подир това седем тежки години, изяждащи подготвеното за тях отпреди, освен малко, което ще запазите. ⁴⁹ Сетне ще дойде подир това година, в която ще бъде пратен дъжд на хората и през нея ще изстискват [плодове].”

⁵⁰ И рече царят: “Доведете ми го!” И когато пратеникът дойде при него, [Юсуф] рече: “Върни се при своя господар и го питай какво подтикна жените да си порежат ръцете! Моят господар познава тяхното коварство.” ⁵¹ Рече [царят]: “Какво ви бе намерението, когато съблазнявахте Юсуф?” Рекоха: “Всечист е Аллах! Не узнахме за него нищо лошо.” Жената на господаря рече: “Сега се разкри правдата. Аз го съблазнявах. Той говори истината.”

⁵² [Рече Юсуф:] “Това е, за да узнае, че не му измених

скришом. Аллах възпира коварството на изменниците.⁵³ И не оневинявам себе си. Наистина душата повелява злото, освен онази, която моят Господ помилва. Моят Господ е опрощаващ, милосърден.”

⁵⁴ И рече царят: “Доведете ми го, да го оставя при мен!” И след като разговаря с него, каза: “От днес ти си при нас довереник с положение.”⁵⁵ Рече [Юсуф]: “Отреди ми съкровищниците на Земята [на Египет]! Аз съм знаещ пазител.”⁵⁶ Така укрепихме Юсуф на Земята. Настаняваше се по нея, където пожелае. Ние отреждаме Нашата милост комуто пожелаем и не погубваме отплатата на благодетелните.⁵⁷ А отплатата на отвъдния живот е най-доброто за онези, които вярват и се боят от Аллах.

⁵⁸ И дойдоха братята на Юсуф, и влязоха при него. Той ги позна, а те не го познаха.⁵⁹ И когато им даде техния товар, рече: “Доведете ми вашия брат от баща ви! Не виждате ли, че аз изпълвам мярката и съм най-гостоприемният стопанин?”⁶⁰ Ако не ми го доведете, не ще мерите повече при мен и не ще ме доближите.”⁶¹ Рекоха: “Ще настояваме за него пред баща му. Наистина ще го направим.”

⁶² И рече той на слугите си: “Сложете [тайно] стоката им в техните вързопи, за да я познаят, когато отидат обратно при семейството си, та дано се върнат!”⁶³ И когато се върнаха при баща им, рекоха: “О, татко наш, бе ни забранено меренето, затова прати с нас брат ни, да отмерим! Ние непременно ще го пазим.”⁶⁴ Рече: “Нима да ви го поверя тъй, както ви поверих и неговия брат преди? Но Аллах е Най-добрия пазител и Той е Най-милосърдният от милосърдните.”

⁶⁵ И когато разтвориха техния товар, откриха, че стоката им е върната. Рекоха: “О, татко наш, какво повече да

желаем? Това е нашата стока, върната ни е. И ще надбавим за семейството си храна, и ще запазим своя брат, и ще притурим мерило, колкото за една камила. Това е лесно [спечелено] мерило.”⁶⁶ Рече: “Не ще го пратя с вас, докато не ми дадете обет пред Аллах, че непременно ще ми го върнете, освен ако бъдете обградени.” А когато му дадоха своя обет, рече: “За онова, което говорим, Аллах е свидетел.”

⁶⁷ И рече: “О, синове мои, не влизайте през една врата, а влезте през различни врати! И с нищо аз не ще ви избавя от Аллах. Властта принадлежи само на Аллах. На Него аз се уповавам и на Него да се уповават уповаващите се!”

⁶⁸ И когато влязоха оттам, откъдето баща им повели, нищо не ги избави от Аллах беше в душата на Якуб само една потребност, която той задоволи. Той притежаваше знание, защото Ние го научихме, ала повечето хора не знаят.

⁶⁹ И когато влязоха при Юсуф, той настани своя брат при себе си. И му прошепна: “Аз съм твой брат. И не се опечалявай заради онова, което сториха!”⁷⁰ И когато им даде техния товар, той сложи царската чаша във вързоп на своя брат. После един глашатай прогласи: “Ей, хора от [кервана], вие сте крадци.”⁷¹ Когато пристъпиха към тях, казаха: “Какво сте изгубили?”⁷² Рекоха: “Изгубихме бокала на царя и който го донесе, ще има товар за една камила. Аз съм негов поръчител.”⁷³ Рекоха: “Кълнем се в Аллах, вече узнахте не сме дошли да пакостим по земята и не сме крадци.”⁷⁴ Рекоха: “Какво ще е възмездието за това, ако сте лъжци?”⁷⁵ Рекоха: “Възмездието за това е онзи, в чийто вързоп се намери – той самият ще е възмездието за това. Така ние наказваме угнетителите.”⁷⁶ И започна [Юсуф] с техните вещи преди вещите на брат си. После я извади от

вещите на брат си. Така Ние подучихме Юсуф на хитрост. Нямаше да вземе своя брат според царския закон, освен ако Аллах не пожелаеше. Въздигаме Ние по степени когото пожелаем. А над всеки знаещ има един по-знаещ.

⁷⁷ Рекоха: “Ако той е откраднал, и негов брат преди крадеше.” И спотаи Юсуф това в душата си, и не им го разкри, каза си: “Вие сте в по-лошо положение. Аллах най-добре знае онова, което описвате.” ⁷⁸ Рекоха: “О, господарю, той има много стар баща. Вземи някой от нас вместо него! Виждаме, че наистина си от благодетелните.” ⁷⁹ Каза: “Опазил ни Аллах да вземем друг освен онзи, у когото си намерихме вещта. Тогава ще сме угнетители.”

⁸⁰ И когато се отчаяха за него, те се отделиха да се посъветват. Големият от тях рече: “Не знаете ли, че вашият баща взе от вас обет пред Аллах, а по-рано нарушихте обещанието си за Юсуф? Не ще напусна тази земя, докато не ми позволи моят баща или Аллах не отсъди за мен. Той е Най-добрия съдник.” ⁸¹ Върнете се при баща си и кажете: “О, татко наш, твоят син открадна. Свидетелстваме само за онова, което знаем. И не сме пазители на неведомото.” ⁸² И попитай селището, в което бяхме, и кербана, с който пристигнахме! Ние казваме истината.”

⁸³ Рече: “Да, разкрасили са ви нещо душите ви. Но най-хубаво е да се търпи. Възможно е Аллах да ми ги доведе всички. Той е Всезнаещия, Всемъдрия.” ⁸⁴ И се отвърна от тях, и рече: “О, как ми е жал за Юсуф!” И побеляха очите му от скръб, както бе сдържан. ⁸⁵ Рекоха: “Кълнем се в Аллах, не ще престанеш да си спомняш за Юсуф, докато не стигнеш до влошаване или умреш.” ⁸⁶ Рече: “Изплаквам своята скръб и тъга само пред Аллах и знам от Аллах, каквото вие

не знаете. ⁸⁷ О, мои синове, идете и проучете за Юсуф и брат му, и не губете надежда за милостта на Аллах! Само невярващите хора губят надежда за милостта на Аллах.”

⁸⁸ [Върнаха се при Юсуф] и когато влязоха при него, рекоха: “О, господарю, беда сполетя нас и нашето семейство. Дойдохме с нищожна стока. Напълни за нас мярката и ни дай милостиня! Аллах възнаграждава даващите милостиня.”

⁸⁹ Рече: “Дали разбрахте какво направихте с Юсуф и брат му в своето неведение?” ⁹⁰ Рекоха: “Нима ти наистина си Юсуф?” Рече: “Аз съм Юсуф, а това е моят брат. Аллах ни благодетелства. Който се бои от Аллах и търпи... Аллах никога не погубва отплатата на благодетелните.”

⁹¹ Рекоха: “Кълнем се в Аллах, предпочете те Аллах пред нас. Наистина съгрешихме.” ⁹² Рече: “Няма укор днес към вас. Аллах да ви опрости! Той е Най-милосърдния от милосърдните. ⁹³ Идете с тази моя риза и я поставете върху лицето на баща ми, и той пак ще стане зрящ! И доведете при мен цялото си семейство!”

⁹⁴ И когато керванът потегли, техният баща рече: “Наистина усещам мириса на Юсуф, дори да ме сметнете за оглупял.” ⁹⁵ Рекоха: “Кълнем се в Аллах, ти си в старата си заблуда.” ⁹⁶ И когато благовестителят дойде [с ризата], постави я върху лицето му и той отново стана зрящ. Рече: “Не ви ли казвах, че знам от Аллах, каквото вие не знаете?” ⁹⁷ Рекоха: “О, татко наш, моли се да ни бъдат опростени греховете! Наистина съгрешихме.” ⁹⁸ Рече: “Ще моля своя Господ да ви опрости. Той е Опрощаващия, Милосърдния.”

⁹⁹ И когато влязоха при Юсуф, той настани своите родители при себе си и рече: “Влезте в Египет, по волята на Аллах, в безопасност!” ¹⁰⁰ И възкачи родителите си на трона,

и [всички] паднаха пред него ничком. И рече: “О, татко мой, това е тълкуването на видението ми от по-рано. Моят Господ го превърна в истина. Той ми стори добро, когато ме извади от тъмницата и ви доведе от пустинята, след като сатаната пося вражда между мен и моите братя. Моят Господ е жалостив към когото пожелае. Той е Всезнаещия, Всемъдрия.

¹⁰¹ Господи мой, Ти ми даде от властта и ме научи да тълкувам сънищата. Творецо на небесата и на земята, Ти си моят Покровител и в земния живот, и в отвъдния! Прибери ме отдаден на Теб и ме приобщи към праведниците!”

¹⁰² Това е от вестите на неведомото, които ти разкриваме [о, Мухаммед]. Не беше ти при тях [братята на Юсуф], когато се наговаряха за своето дело, лукавствайки.

¹⁰³ Повечето хора не ще повярват, дори и ти да се стремиш.

¹⁰⁴ И не просиш от тях отплата за това. То е само напомняне за световете.

¹⁰⁵ И край колко знамения на небесата и на земята минават, отвърщайки се от тях! ¹⁰⁶ И повечето от тях не вярват в Аллах, освен съдружавайки. ¹⁰⁷ Нима имат сигурност, че не ще ги покрие мъчение от Аллах или че не ще им се яви Часът внезапно, без да усетят? ¹⁰⁸ Кажи: “Това е моят път. Призовавам към Аллах с прозорливост – аз и всеки, който ме последва. Всечист е Аллах! Аз не съм от съдружаващите.”

¹⁰⁹ Изпращахме и преди теб измежду жителите на селищата само мъже, на които давахме откровения. Не ходеха ли [неверниците] по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Отвъдният дом е най-доброто за богобоязливите. Нима не проумявате? ¹¹⁰ Тогава, когато пратениците се отчайваха и мислеха, че са ги взели за

лъжци, при тях идваше Нашата подкрепа и бяха спасявани онези, които Ние пожелаем. И не ще се отклони Нашето мъчение от престъпващите хора.

¹¹¹ В разказите за тях има поука за разумните хора. То не е предание измислено, а е потвърждение на онова, което е преди него и разяснение за всяко нещо, и напътствие, и милост за хора вярващи.

13. СУРА РААД

ГЪРМЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим. Ра.*

Тези са знаменията на Книгата. Низпосланото на теб от твоя Господ е истината. Ала повечето хора не вярват. ² Аллах е, Който въздигна небесата без видима за вас опора. После се въздигна [безподобен] Той на Трона и покори слънцето и луната, всяко да се движи до определен срок. Той управлява делата, разяснява знаменията, за да се убедите в срещата със своя Господ! ³ Той е, Който разпростря земята и стори по нея непоклатими планини и реки, и от всички плодове стори там по двойки. Той покрива деня с нощта. В това има знамения за хора мислещи.

⁴ По земята има съседни участъци и градини с грозде, и посеви, и палми с общ корен и поотделно, поливани с една вода. Ние правим едни от тях по-вкусни от други. В това има знамения за хора проумяващи.

⁵ И ако нещо те учудва, учудващи са думите им: “Дори ако станем на пръст, нима наистина ще бъдем сътворени

отново?” Тези са, които отричат своя Господ. Тези ще имат окови на врата. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно.

⁶ Искат от теб да ускориш злината преди добрината, а вече минаха преди тях примери за възмездие. Наистина твоят Господ дава опрощение на хората, въпреки че угнетяват. Твоят Господ е суров в наказанието.

⁷ Неверниците казват: “Защо не му бе низпослано знамение от неговия Господ?” Но ти си само предупредител и за всеки народ има водител.

⁸ Аллах знае какво носи всяка бременна и колко намаляват утробите, и колко се увеличават, и всяко нещо е с мярка при Него – ⁹ Знаещия и скритото, и явното, Най-великия, Всевишния. ¹⁰ Едни и същи са [за Него] онези от вас, които потулват речта, и които я изявяват, и които се укриват през нощта, и които се показват през деня.

¹¹ [Ангели] следят всеки и отпред, и отзад. Пазят го по повелята на Аллах. Аллах не променя народ, докато той не промени себе си. И ако Аллах поиска зло за някой народ, то не може да бъде отклонено, и нямат покровител освен Него.

¹² Той е, Който ви показва мълнията за страх и надежда, и сътворява натежалите облаци. ¹³ И гърмът възхвалява Неговата слава, и ангелите – страхувайки се от Него. И праща Той светкавиците, и поражавя с тях когото пожелае. Спорят за Аллах [неверниците], а Той е Силния по мощ.

¹⁴ Негов е Зовът на истината, а онези, които [съдружаващите] зоват вместо Него, не им отвърщат с нищо, подобно на човек, протягащ дланите си към водата, за да стигне до устата му, ала не стига тя до нея. Зовът на неверниците е само заблуда.

¹⁵ На Аллах се покланят всички на небесата и на земята, с послушание или по принуда, и сенките им сутрин и вечер.

¹⁶ Кажи: “Кой е Господа на небесата и на земята?” Кажи: “Аллах!” Кажи: “И нима приехте вместо Него покровители, които не допринасят за себе си нито полза, нито вреда?” Кажи: “Нима са равни слепият и зрящият? Или нима са равни тъмнините и светлината? Или отредиха на Аллах съдружници, които сътвориха творение като Неговото и се оприличи за тях творението?” Кажи: “Аллах е Твореца на всяко нещо. Той е Единствения, Всевластващия.”

¹⁷ Изсипва Той вода от небето и се пълнят долини според отреденото за тях, и понася потокът висока пяна. И от онова, което разпалват в огъня, желяйки украшение или вещ, излиза подобна пяна. Така Аллах посочва истината и лъжата. И отива пяната напразно, а онова, което е полезно за хората, остава на земята. Така Аллах посочва примерите.

¹⁸ За онези, които откликнаха на своя Господ, е Най-прекрасното. А онези, които не Му откликнаха, дори да е тяхно всичко на земята и още толкова отгоре, не ще се откупят с него. Тяхна е лошата равностетка и мястото им е Адът, и колко гнусна постеля е той!

¹⁹ И нима онзи, който знае, че низпосланото на теб от твоя Господ е истината, е като онзи, който е спял? Поучават се само разумните хора, ²⁰ които спазват обета пред Аллах и не нарушават договора, ²¹ и които свързват онова, което Аллах повелява да се свърже, и се боят от своя Господ, и се страхуват от лошата равностетка, ²² и които търпят, стремейки се към Лика на своя Господ, и отслужват молитвата, и раздават скрито или явно от онова, което Ние сме им дарили, и отблъскват с добрина злината, за тях е

Последната обител – ²³ Градините Адн. Ще влязат в тях и те, и който е праведник сред техните бащи и съпруги, и потомци. И ангелите ще влязат при тях от всички врати: ²⁴ “Мир вам, че изтърпяхте! И колко прекрасна е Последната обител!”

²⁵ А които нарушават обета пред Аллах, след като са го потвърдили, и прекъсват онова, което Аллах повели да се свърже, и сеят по земята развала, за тези е проклятието и за тях е лошият завършек. ²⁶ Аллах увеличава препитанието за когото пожелае и Той го намалява. И радват се [неверниците] на земния живот, а земният живот пред отвъдния е само [кратко] наслаждение.

²⁷ И казват неверниците: “Защо не му бе низпослано знамение от неговия Господ?” Кажи: “Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътва към Себе Си онзи, който се покаява – ²⁸ онези, които вярват и сърцата им се успокояват при споменаването на Аллах. О, да, при споменаването на Аллах сърцата се успокояват. ²⁹ За онези, които вярват и вършат праведни дела, ще има блаженство и прекрасно завръщане.

³⁰ Така те изпратихме сред общност, преди която минаха други общности, за да им четеш, каквото ти разкрихме, а те отричат Всемиловичия. Кажи: “Той е моят Господ. Няма друг бог освен Него! Нему се уповавам и към Него се обръщам.”

³¹ И да имаше такъв Коран, с който да се раздвижат планините или да се прореже с него земята, или да се говори чрез него с мъртвите... Да, на Аллах е цялата повеля. И нима вярващите не знаят, че ако Аллах пожелае, Той ще напъти всички хора? Неверниците ще продължи да ги сполетява

бедствие заради онова, което са сторили, или ти ще се настаниш близо до техния дом, докато не се яви обещаното от Аллах. Аллах не нарушава обета.³² И вече се присмиваха на пратеници преди теб. И дадох отсрочка на онези, които отричаха, после ги сграбчих. И какво бе Моето наказание!

³³ Нима Той, Който стои над всяка душа и знае какво придобива [е като вашите божества]? И отредиха съдружници на Аллах. Кажете: “Назовете ги! Или ще Го известите за нещо, което Той да не знае на земята, или са показни слова?” Да, разкрасено бе за онези, които отричаха, тяхното лукавство, и бяха възпрени от пътя на Аллах. А когото Аллах оставя в заблуда, той няма водител.³⁴ За тях има мъчение в земния живот, а мъчението на отвъдния е още по-тежко. И нямат закрилник пред Аллах.

³⁵ Раят, обещан на богобоязливите, е такъв сред него реки текат, препитанието там е постоянно, както и сянката. Това е въздаянието за онези, които се боят от Аллах. А въздаянието за неверниците е Огънят.

³⁶ Онези, на които дарихме Писанието, ликуват с низпосланото на теб. А някои от съюзените племена отричат част от него. Кажете: “Повелено ми бе да служа единствено на Аллах и да не съдружавам с Него. Към Него зова и моето завръщане е при Него.”³⁷ Така го низпослахме отсъждане на арабски. И ако последваш страстите им подир знанието, което ти се яви, не ще имаш пред Аллах нито покровител, нито закрилник.³⁸ И изпратихме пратеници преди теб, и им отредихме съпруги и потомство. И не е било пратеник да донесе знамение, освен с позволението на Аллах. Всеки срок е записан.³⁹ Аллах изличава и утвърждава, каквото пожелае, и у Него е Книгата–майка.

⁴⁰ И да ти покажем част от онова, с което ги заплашваме, или да те приберем преди това, твоя грижа е само посланието, а Наша грижа е равносметката. ⁴¹ И нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища? Аллах отсъжда, никой не ще отклони Неговото отсъждане. Той бързо прави равносметка. ⁴² Онези преди тях замисляха лукавство, но на Аллах е целият замисъл. Знае Той всяка душа какво придобива. И ще узнаят неверниците за кого е Последната обител.

⁴³ И казват неверниците: “Не си пратеник.” Кажете: “Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас, и онези, у които е знанието на Писанието.”

14. СУРА ИБРАХИМ

ИБРАХИМ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Ра.*

Тази Книга ти низпослахме Ние, за да изведеш хората от тъмнините към светлината с позволението на техния Господ към пътя на Всемогъщия, Всеславния ² Аллах, Комуто е всичко на небесата и всичко на земята. И горко на неверниците от сурово мъчение! ³ Които предпочитат земния живот пред отвъдния и възпират от пътя на Аллах, стремейки се да изкривят пътя, тези са в дълбока заблуда.

⁴ Не изпрацахме пратеник, освен с езика на неговия народ, за да им обясни. Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътва когото пожелае. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

⁵ Вече изпратихме Муса с Нашите знамения: “Изведи

народа си от тъмнините към светлината и му припомняй за дните на Аллах!” В това има знамения за всеки многотърпелив, признателен.

⁶ Рече Муса на своя народ: “Помнете благодатта на Аллах към вас, когато ви избави от хората на Фараона! Те ви причиняваха най-лошото мъчение убиваха синовете ви и пощадяваха жените ви. В това има велико изпитание за вас от вашия Господ.” ⁷ И прогласи вашият Господ: “Ако сте признателни, Аз непременно ще ви надбавя. А ако сте неблагодарни, мъчението Ми е сурово.” ⁸ И рече Муса: “Дори вие и всички по земята да сте неблагодарни, Аллах е пребогат, всеславен.

⁹ Нима не получихте вестта за онези преди вас народа на Нух и адитите, и самудяните, и онези след тях? Знае ги само Аллах. При тях идваха техните пратеници с ясните знаци, а те тикваха ръце в устата си и казваха: “Не вярваме на това, с което сте изпратени, и се съмняваме с подозрение в това, към което ни зовете.”

¹⁰ Казваха техните пратеници: “Нима има съмнение спрямо Аллах Твореца на небесата и на земята? Зове ви Той, за да ви опрости греховете и да ви даде отсрочка до определен срок.” Казваха: “Вие сте само човеци, подобни на нас. Искате да ни възпрете от онова, на което са служели предците ни. Донесете ни явен довод!”

¹¹ Казваха им техните пратеници: “Ние сме само човеци, подобни на вас. Но Аллах облагодетелства когото пожелае от Своите раби. И не можем да ви донесем довод освен с позволението на Аллах. На Аллах да се уповават вярващите!

¹² И защо да не се уповаваме на Аллах, след като Той ни насочи по нашите пътища? И непременно ще изтърпим

онова, с което ще ни мъчите. На Аллах да се уповават уповаващите се!”

¹³ Неверниците казваха на своите пратеници: “Или ще ви прогоним от земята си, или ще се върнете към нашата вяра.” А техният Господ им разкри: “Непременно ще погубим угнетителите ¹⁴ и ще ви заселим на земята след тях. Това е за онзи, който се бои да застане пред Мен и се бои от Моята заплаха.”

¹⁵ И молеха [пророците] за помощ, и се проваляше всеки упорит деспот. ¹⁶ Пред него е Адът и ще бъде поен с гнойна вода, ¹⁷ от която отпива и едва я преглъща, и смъртта го настига от всички страни, ала не е мъртъв и му предстои жестоко мъчение.

¹⁸ Делата на онези, които отричат своя Господ, приличат на пепел, която вятърът отвява в бурен ден. Няма власт над нищо от онова, което са придобили. Такава е дълбоката заблуда. ¹⁹ Не видя ли ти, че Аллах е създал небесата и земята с мъдрост? Ако пожелае, Той ще ви премахне и ще доведе нови творения. ²⁰ И това за Аллах не е трудно.

²¹ Всички ще излязат пред Аллах, тогава слабите ще рекат на онези, които се големееха: “Ние ви следвахме ще ни избавите ли с нещо от мъчението на Аллах?” Ще отвърнат: “Ако Аллах ни беше напътил, и ние щяхме да ви напътим. Все едно е дали ще тъжим или ще търпим. Няма за нас спасение.”

²² И ще рече сатаната, щом делото бъде отсъдено: “Аллах ви даде истинното обещание. И аз ви обещах, но ви измавих. И нямах власт над вас, освен да ви зова, а вие ми откликвахте. Тъй че не упреквайте мен, а упреквайте себе си! Нито аз ще ви помогна, нито вие ще ми помогнете.

Аз отхвърлях това, че ме съдружавахте с Аллах преди.” За угнетителите има болезнено мъчение.

²³ А онези, които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат въведени в Градините, сред които реки текат – там ще пребивават вечно с позволението на своя Господ. Поздравът им там ще бъде: “Мир!”

²⁴ Не видя ли ти какъв пример дава Аллах? – Добрата дума е като доброто дърво. Коренът му е як, а клоните му са в небето. ²⁵ То дарява плодовете си по всяко време с позволението на своя Господ. Аллах дава примерите за хората, за да се поучат. ²⁶ А лошата дума е като лошото дърво. Изтръгнато е от земята и няма то устойчивост.

²⁷ Аллах укрепва вярващите с непоколебимо слово и в земния живот, и в отвъдния. И оставя Аллах угнетителите в заблуда. Аллах прави, каквото пожелае.

²⁸ Не видя ли ти онези, които подменят благодатта на Аллах с неверие и заселват своя народ в Дома на гибелта - ²⁹ Ада, в който ще горят. Колко лош за пребиваване е той! ³⁰ И сториха подобия на Аллах, за да отклоняват от Неговия път. Кажете: “Понаслаждавайте се! Вашето завръщане е в Огъня.”

³¹ Кажете [о, Мухаммед] на Моите вярващи раби да отслужват молитвата и да раздават и скрито, и явно от оно-ва, което сме им дали, преди да дойде Денят, в който не ще има нито откуп, нито приятелство.

³² Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и изсипа вода от небето, и извади с нея от плодовете препитание за вас, и подчини за вас корабите да плават по морето според Неговата повеля, и подчини за вас реките, ³³ и подчини за вас слънцето и луната – усърдни [в движението си], и подчини

за вас нощта и деня, ³⁴ и ви дава от всичко, за което Го молите. И ако пресмятате благодетенията на Аллах, не ще ги изчислите. Човек е голям угнетител, голям неблагодарник.

³⁵ И рече Ибрахим: “Господи мой, стори този град [Мека] защитен и предпази мен и синовете ми, да не служим на идолите! ³⁶ Господи мой, те заблудиха мнозина от хората. Който ме последва, той е с мен, а който ми се възпротиви Ти си опрощаващ, милосърден.

³⁷ Господи наш, аз заселих едни от потомците си в долина без насаждения при Твоя Свещен дом. Господи наш, за да отслужват молитвата, благосклони сърцата на някои хора към тях, и им дай от плодовете препитание, за да са признателни!

³⁸ Господи наш, Ти знаеш какво спотайваме и какво разгласяваме. Нищо не е скрито за Аллах нито на земята, нито на небето. ³⁹ Слава на Аллах, Който въпреки моята старост ме дари с Исмаил и Исхак. Наистина моят Господ е Чуващия зова. ⁴⁰ Господи мой, стори мен и потомството ми да отслужваме молитвата! Господи наш! И приеми зова ми! ⁴¹ Господи наш, опрости мен и родителите ми, и вярващите в Деня, когато ще настане равностметката!”

⁴² И не мисли [о, Мухаммед], че Аллах е нехаен към онова, което угнетителите вършат! Той само ги забавя за Деня, в който погледите ще се вцепенят – ⁴³ забързани, вдигнали глави – погледът им е неподвижен, а сърцата им са пусти.

⁴⁴ И предупреди хората за Деня, в който ще дойде при тях мъчението! Тогава угнетителите ще кажат: “Господи наш, забави ни за кратък срок, та да отвърнем на Твоя зов и да последваме пратениците.” Нима и по-рано не се клехте, че не ще има край за вас? ⁴⁵ И се настанихте в обиталищата

на онези, които угнетяваха себе си, и ви се обясни как Ние постъпихме с тях, и ви дадохме примери. ⁴⁶ И замисляха лукавство, ала при Аллах е замисълът им, дори техният замисъл да бе такъв, че да се разрушат от него планините.

⁴⁷ И никога не смятай, че Аллах нарушава обещанието Си към Своите пратеници! Аллах е всемогъщ, въздаващ отмъщение ⁴⁸ в Деня, когато земята ще бъде сменена с друга земя, както и небесата. И ще излязат [от гробовете си] пред Аллах, Единствения, Всевластващия. ⁴⁹ В този Ден ще видиш престъпниците заедно, оковани във вериги. ⁵⁰ Одеждите им – от нажежен катран и лицата им покрива Огънят, ⁵¹ за да въздаде Аллах на всяка душа, каквото е придобила. Аллах бързо прави равносметка. ⁵² Това е [Послание] за хората и за да бъдат увещавани с него, и за да знаят, че Аллах е Единственият Бог, и за да се поучат разумните хора.

15. СУРА АЛ-ХИДЖР

АЛ-ХИДЖР

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Ра.*

Това са знаменията на Книгата – ясния Коран. ² Неверниците ще възжелаят да са били мюсюлмани. ³ Остави ги да ядат и да се наслаждават, и да ги отвлича надеждата! Те ще узнаят.

⁴ И не сме унищожили Ние никое селище, без да се знае какво му е писано. ⁵ Никоя общност не изпреварва своя срок и не го забавя.

⁶ И рекоха [неверниците]: “О, ти, комуто бе низпослано Напомнянето, ти си луд! ⁷ Защо не ни доведеш ангелите,

ако говориш истината?”⁸ Ние не низпославаме ангелите с друго освен с истината. И тогава [неверниците] не ще бъдат изчакани.

⁹ Наистина Ние низпослахме Напомнянето и Ние непременно ще го пазим.

¹⁰ И преди теб изпращахме пратеници сред древните общности. ¹¹ И не дойде при тях пратеник, без да го подиграят. ¹² Така влагаме това [неверие] в сърцата на престъпниците ¹³ не вярват в него [– Корана], въпреки че е известна съдбата на предците. ¹⁴ И да разтворехме над тях врата в небето, и да продължаха там да се изкачват, ¹⁵ пак щяха да рекат: “Погледите ни бяха заслепени. Ние сме омагьосани хора.”

¹⁶ И направихме на небето съзвездия, и го разкрасихме за гледащите, ¹⁷ и го опазихме от всеки прокуден сатана – ¹⁸ всеки, който слуша скришом, го следва ярък пламък.

¹⁹ И разпростряхме земята, и положихме върху нея непоклатими планини, и сторихме от нея да поникне от всяко нещо отмерено. ²⁰ И сторихме там препитание за вас и за онзи, когото вие не храните.

²¹ И няма нещо, съкровищниците на което да не са при Нас, и го спускаме Ние само в знайно количество. ²² И изпращаме ветровете – оплождащи, и утоляваме жаждата с вода, която изсипваме от небето, а вие не можете да я съхраните.

²³ Наистина Ние съживяваме и умъртвяваме, и Ние сме наследниците. ²⁴ Знаем предишните от вас и знаем оставащите. ²⁵ Наистина твоят Господ е Онзи, Който ще ги събере. Той е всемъдър, всезнаещ.

²⁶ И сътворихме човека от изсъхнала глина, от менлива кал. ²⁷ А джиновете сътворихме от пламъка на огъня преди.

²⁸ Твоят Господ каза на ангелите: “Аз ще сътворя човек от изсъхнала глина, от менлива кал. ²⁹ И когато го сътворя и му вдъхна от Своя дух, поклонете се пред него!” ³⁰ И всички ангели се поклониха заедно, ³¹ освен Иблис, който се възпротиви да е с покланящите се. ³² Рече [Аллах]: “О, Иблис, какво ти е, че не си с покланящите се?” ³³ Рече: “Не ми подобава да се поклоня на човек, когото Ти сътвори от изсъхнала глина, от менлива кал.”

³⁴ Рече: “Излез тогава оттук! Ти си прокуден. ³⁵ Над теб е проклятието до Съдния ден.” ³⁶ Рече: “Господи мой, отсрочи ме до Деня, в който ще бъдат възкресени!” ³⁷ Рече: “Ти си сред отсрочените ³⁸ до Деня на знайното време.”

³⁹ Рече: “Господи мой, затова, че Ти ме остави в заблуда, непременно ще им разкрасявам по земята и непременно ще заблуждавам всички, ⁴⁰ освен Твоите предани раби сред тях.”

⁴¹ Рече: “Това е правият път към Мен. ⁴² Над Моите раби нямаш власт, освен за който те последва измежду заблудените.” ⁴³ Наистина Адът е обещан за всички тях. ⁴⁴ Той има седем врати. За всяка врата има отделена група.

⁴⁵ Богобоязливите ще бъдат сред градини и извори: ⁴⁶ “Влезте там с мир – в безопасност!” ⁴⁷ И ще премахнем от сърцата им всяка омраза – братя на престоли един срещу друг. ⁴⁸ Не ще ги засегне там умора и не ще бъдат оттам изведени. ⁴⁹ Извести Моите раби [о, Мухаммед], че Аз съм Опрощаващия, Милосърдния! ⁵⁰ И че Моето мъчение е болезненото мъчение.

⁵¹ И ги извести за гостите на Ибрахим! ⁵² Когато влязоха

при него и рекоха: “Мир!”, рече: “Ние се страхуваме от вас.”

⁵³ Рекоха: “Не се страхувай! Ние те благовестваме за син, надарен със знание.” ⁵⁴ Рече: “Нима ме благовествате, при

все че ме настигна старостта? И с какво ще ме възрадвате?”

⁵⁵ Рекоха: “Възрадвахме те с истината. И не губи надежда!”

⁵⁶ Каза: “А кой губи надежда за милостта на своя Господ освен заблудените?”

⁵⁷ И каза: “А какво е намерението ви, о, пратеници?”

⁵⁸ Казаха: “Изпратени сме при хора престъпници, ⁵⁹ освен семейството на Лут. Ще го спасим цялото, ⁶⁰ освен неговата жена. Известно ни е, че тя ще бъде сред оставащите.”

⁶¹ И когато пратениците дойдоха при семейството на Лут, ⁶² той каза: “Вие сте непознати хора.” ⁶³ Казаха: “Да,

дойдохме при теб с онова, за което се съмняват [твоите хора]. ⁶⁴ И ти донесохме правдата. Ние казваме истината.

⁶⁵ Тръгни със своето семейство в част от нощта и върви зад тях! И никой от вас да не се обърне! И продължете натам,

където ви е повелено!” ⁶⁶ И го предизвестихме с тази повеля, че коренът на тези ще бъде отсечен на сутринта.

⁶⁷ И дойдоха жителите на града зарадвани. ⁶⁸ Каза [Лут]: “Тези са ми гости. Не ме опозорявайте! ⁶⁹ Бойте се от Аллах!

И не ме посрамвайте!” ⁷⁰ Казаха: “Не те ли възприяхме от хората [да ти гостуват]?” ⁷¹ Каза: “Ето дъщерите ми, ако ще

вършите!”

⁷² Кълна се в твоя живот [о, Мухаммед], те в своето опиянение се лутат! ⁷³ И Викът ги обзе при изгрев слънце.

⁷⁴ И преобърнахме селището надолу, и изсипахме над тях порой камъни от глина. ⁷⁵ В това има знамения за

прозорливите. ⁷⁶ Те [селищата] са на все още съществуващ път. ⁷⁷ В това има знамение за вярващите.

⁷⁸ И обитателите на Горичката бяха угнетители. ⁷⁹ Затова им отмъстихме. И двете са на видим път. ⁸⁰ И обитателите на ал-Хиджр взеха за лъжци пратениците. ⁸¹ Дадохме им Наши знамения, ала се отдръпнаха от тях. ⁸² И изсичаха домове в планините – в безопасност. ⁸³ Но Викът ги обзе на сутринта. ⁸⁴ И не ги избави онова, което бяха придобили.

⁸⁵ Сътворихме Ние небесата и земята, и онова, което е помежду тях, единствено с мъдрост. Часът непременно ще дойде, затова [о, Мухаммед] прости с великодушна прошка! ⁸⁶ Твоят Господ е Всетворящия, Всезнаещия.

⁸⁷ Ние вече ти дадохме седемте повтарящи се знамения и великия Коран. ⁸⁸ Не устремявай поглед към онова, което дадохме за наслада на групи от тях, и не скърби за тях! И спусни своето крило над вярващите! ⁸⁹ И кажи: “Аз наистина съм ясният предупредител.” ⁹⁰ Както низпослахме [наказание] и за поделящите, ⁹¹ които сториха на части Корана. ⁹² Кълна се в твоя Господ! Ще ги питаме всички ⁹³ за онова, което са извършили.

⁹⁴ Извести онова, което ти бе повелено, и се отдръпни от съдружаващите! ⁹⁵ Ние сме ти достатъчни срещу присмехулиците, ⁹⁶ които наред с Аллах приемат друг бог. Ала ще узнаят. ⁹⁷ И знаем Ние, че сърцето ти се свива от техните думи. ⁹⁸ Но прославяй с възхвала своя Господ и бъди от покланящите се в суджуд! ⁹⁹ И служи на своя Господ, докато дойде при теб неизбежното!

16. СУРА НАХЛ

ПЧЕЛИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Повелята на Аллах непременно ще дойде, но не прибързвайте с това! Всечист е Той! Превисоко е над онова, с което Го съдружават! ² Той низпослава ангелите, разкривайки Своята повеля комуто пожелае от Своите раби: “Предупреждавайте, че няма друг бог освен Мен! И да се боят от Мен!” ³ Той сътвори небесата и земята с мъдрост. Превисоко е над онова, с което Го съдружават!

⁴ Той сътвори човека от частица сперма, и ето го – явен противник! ⁵ И сътвори Той добитъка. В него има топлина за вас и ползи, и от него ядете. ⁶ В него има и хубост за вас, когато го прибирате вечер и когато го подкарвате на паша. ⁷ И носи вашите товари към страни, които не бихте стигнали освен с тежък труд. Вашият Господ е състрадателен, милосърден. ⁸ [Сътвори] и конете, и мулетата, и магаретата – за да ги яздите и за украса. И сътвори Той каквото не знаете.

⁹ Аллах насочва по Правия път, а другите [пътища] отклоняват. И ако Той пожелаеше, би ви напътил всички.

¹⁰ Той е, Който изсипва вода от небето. За вас от нея има за пиене и от нея [израстват] храсти, откъдето пасете [добитъка]. ¹¹ С нея Той за вас изважда посевите и маслините, и палмите, и гроздето, и всички плодове. В това има знамение за хора премислящи.

¹² И подчини Той за вас нощта и деня, и слънцето, и луната, и звездите са подчинени на Неговата повеля. В това има знамения за хора проумяващи. ¹³ И това, което създаде

за вас по земята в различни цветове... В това има знамение за хора поучаващи се.

¹⁴ Той е, Който подчини морето, за да ядете оттам прясно месо и да извличате оттам украшения, които носите. И виждаш корабите да го браздят, и за да търсите от Него благодат, и за да сте признателни.

¹⁵ И положи на земята непоклатими планини, за да не се люлее с вас; и реки, и пътища, за да се напътите; ¹⁶ и други знаци; и по звездите се насочват.

¹⁷ И нима Онзи, Който сътворява, е като онзи, който не може да сътворява? Не ще ли се поучите? ¹⁸ И ако пресмятате благодеянията на Аллах, не ще ги изчислите. Аллах е опрощаващ, милосърден. ¹⁹ Аллах знае какво спотайвате и какво разкривате.

²⁰ Онези, които [неверниците] ги зоват вместо Аллах, нищо не могат да сътворят, а и самите те са сътворени – ²¹ безжизнени мъртъвци. И не ще усетят кога ще бъдат възкресени. ²² Вашият Бог е единственият Бог. А онези, които не вярват в отвъдния живот, сърцата им [Го] отричат и надменни са те. ²³ Без съмнение, Аллах знае какво спотайват и какво разкриват. Той не обича надменните.

²⁴ И когато им се казва: “Какво е низпослал вашият Господ?”, казват: “Легенди на предците!”, ²⁵ за да понесат в Деня на възкресението всички свои товари и някои товари на заблудените от тях хора в неведение. И колко лошо е онова, което ще понесат!

²⁶ И онези преди тях лукавстваха, но Аллах разруши тяхното здание из основи и рухна отгоре им таванът. И мъчението им дойде оттам, откъдето не им е хрумвало.

²⁷ После, в Деня на възкресението, Той ще ги опозори

и ще каже: “Къде са Моите съдружници, заради които враждувахте?” Дарените със знанието ще кажат: “Позорът и злото Днес са за неверниците,

²⁸ на които – угнетили себе си – ангелите прибират душите.” Тогава ще се смирят: “Не сме вършили зло.” Да, Аллах знае какво сте вършили. ²⁹ Влезте през вратите на Ада, там ще пребивавате вечно! Колко лошо е обиталището на надменните!

³⁰ И ще се каже на богобоязливите: “Какво е низпослал вашият Господ?” Ще кажат: “Добро.” За благодетелните има добрина на този свят, а отвъдният дом е най-доброто. И колко прекрасен е Домът на богобоязливите! – ³¹ Градините Адн, в които ще влязат – сред тях реки текат. Там ще имат, каквото пожелаят. Така Аллах възнагражда богобоязливите – ³² на които – пречисти – ангелите прибират душите. Ще им кажат: “Мир вам!” Влезте в Рая заради онова, което сте вършили!”

³³ Нима [неверниците] чакат друго освен да им се явят ангелите или да им се яви повелята на твоя Господ? Така постъпиха и онези преди тях. И не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват. ³⁴ И ги сполетяха злините на онова, което извършиха. И ги обгради онова, на което се присмиваха.

³⁵ И рекоха съдружаващите: “Ако Аллах желасеше, нямаше да служим на нищо освен на Него, нито ние, нито бащите ни, и нямаше да възбраним без Него нищо. Така постъпваха и онези преди тях. А нима пратениците имат друг дълг освен ясно да оповестят?

³⁶ И при всяка общност изпратихме пратеник: “Служете на Аллах и странете от сатаните!” Някои от тях Аллах напъти, а някои заслужиха заблудата. Вървете по земята и вижте какъв е краят на отричащите! ³⁷ Дори ако ти копнееш

да ги напътиш [о Мухаммед], Аллах не напътва онзи, който избира заблудата. Те нямат помощници.

³⁸ И се заклеха в Аллах с най-усърдните си клетви: “Аллах не ще възкреси онзи, който умре.” Да, истинно е Неговото обещание. Ала повечето хора не знаят. ³⁹ [Аллах ще ги възкреси], за да им обясни онова, по което бяха в разногласие, и за да узнаят неверниците, че са лъжци. ⁴⁰ Нашето Слово към нещо, когато го пожелаем, е само да му кажем: “Бъди!”. И то става.

⁴¹ А които се преселиха заради Аллах, след като бяха угнетени, ще ги настаним на добро място в земния живот, а отплатата в отвъдния е още по-голяма, ако знаят – ⁴² онези, които търпят и на своя Господ се уповават.

⁴³ И преди теб изпращахме само мъже, на които давахме откровение – питайте хората на Писанието, ако вие не сте узнали – ⁴⁴ с ясните знаци и писанията... И низпослахме на теб [о, Мухаммед] Напомнянето, за да обясниш на хората какво им е низпослано и за да размислят.

⁴⁵ Нима онези, които кроят злините, имат сигурност, че Аллах не ще накара земята да ги погълне или че мъчението не ще дойде при тях, откъдето не им хрумва? ⁴⁶ Или че Той не ще ги накаже при тяхното странстване, а те не могат да Го възпрат? ⁴⁷ Или че Той не ще ги сграбчи в уплах? Вашият Господ е състрадателен, милосърден.

⁴⁸ Нима не видяха всяко нещо, което Аллах е сътворил? Свеждат се сенките му надясно и наляво, кланяйки се на Аллах със смирение. ⁴⁹ На Аллах се покланя в суджуд всичко на небесата и всяка твар по земята, и ангелите – без да се големеят. ⁵⁰ Страхуват се от своя Господ, Който е над тях, и вършат, каквото им се повелява.

⁵¹ И отреди Аллах: “Не приемайте два бога! Един е Бог. От Мен се бойте, само от Мен!” ⁵² И Негово е всичко на небесата и на земята, и неизменно за Него е служенето. И нима се боите от друг освен от Аллах?

⁵³ И каквато и благодат да имате, тя е от Аллах. После, щом ви засегне беда, Него умолявате. ⁵⁴ После, щом Той ви отмахне бедата, ето – някои от вас съдружават своя Господ, ⁵⁵ за да отрекат онова, което сме им дали. Наслаждавайте се и ще узнаете! ⁵⁶ И отреждат за онова, което не познават, дял от препитанието, което Ние сме им дали. Кълна се в Аллах, непременно ще бъдете питани за онова, което сте измисляли.

⁵⁷ И отреждат за Аллах дъщерите – всечист е Той!, – а за себе си – онова, което възжелават. ⁵⁸ И щом известят някого от тях за женска рожба, лицето му помрачнява и спотайва той печал. ⁵⁹ Скрива се от хората заради лошото, което са му съобщили – дали да я пощади за унижение, или [жива] да я зарови в пръстта. Колко лошо отсъждат! ⁶⁰ Онези, които не вярват в отвъдния живот, са най-лошият пример, а Аллах е най-висшият пример. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

⁶¹ И ако Аллах наказваше хората за техния гнет, Той не би оставил на земята дори една твар. Ала Той ги забавя за определен срок. И щом срокът им дойде, и с миг дори не ще го забавят, нито ще го изпреварят.

⁶² И отреждат за Аллах онова, което мразят. И езиците им описват лъжата че за тях е най-хубавото. Без съмнение, за тях е Огънят и там ще бъдат изоставени.

⁶³ Кълна се в Аллах, вече изпрацахме пратеници и на общности преди теб [о, Мухаммед]. Но сатаната разкраси за тях делата им. Днес той е техният ближен и за тях

има болезнено мъчение. ⁶⁴ И низпослахме Книгата на теб, единствено за да им разясниш онова, по което са в разногласие – и с напътствие, и милост за хора вярващи.

⁶⁵ И изсипва Аллах вода от небето, и съживява с нея земята след нейната смърт. В това има знамение за хора чуващи.

⁶⁶ И в добитъка има поука за вас. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха му сред нечистотии и кръв – чисто мляко, приятно за пиещите. ⁶⁷ И от плодовете на палмите и гроздето взимате опияняваща напитка и хубава храна. В това има знамение за хора проумяващи.

⁶⁸ И внуши твоят Господ на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което [хората] градят! ⁶⁹ После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на своя Господ, улеснени [за вас]!” Излиза от стомаха им пиение с различен цвят. В него има изцеление за хората. В това има знамение за хора премислящи.

⁷⁰ Аллах ви сътворява, после ви прибира душите. А някой от вас бива довеждан до най-окаяната възраст и тогава не знае нищо, след като е знаел. Аллах е всезнаещ, всемогъщ.

⁷¹ Аллах предпочете едни от вас пред други в препитанието. А онези, които са предпочетени, не споделят своето препитание с подвластните си, в него да са равни. Тогава благодатта на Аллах ли отричат?

⁷² Аллах ви отреди съпруги от самите вас и ви отреди от съпругите ви деца и внуци, и ви дава препитание от богатата. И нима в лъжата вярват, а щедростта на Аллах отхвърлят?

⁷³ И вместо на Аллах те служат на онези, които не владеят за тях никакво препитание от небесата и от земята, и са

безсилни. ⁷⁴ И не сторвайте подобия на Аллах! Аллах знае, вие не знаете.

⁷⁵ Аллах дава пример с един притежаван роб, неспособен на нищо, и човек, на когото дарихме от Нас хубаво препитание, и той раздава от него тайно и явно. Нима двамата са равни? Слава на Аллах! Ала повечето от тях не знаят.

⁷⁶ И дава Аллах пример с двама мъже – единият е ням, неспособен на нищо, и е бреме за своя господар. Където и да го прати, той не донася добро. Нима са равни, той и онзи, който повелява справедливост и е на правия път?

⁷⁷ На Аллах принадлежи неведомото на небесата и на земята. Повелята за Часа е само колкото да мигне око, или още по-бързо. Аллах за всяко нещо има сила.

⁷⁸ И ви извади Аллах от коремите на вашите майки, без да имате знание, и Той направи за вас слуха и зрението, и сърцата, за да сте признателни.

⁷⁹ Не виждат ли те птиците, покорни [да летят] в небесния простор? – Само Аллах ги крепи. В това има знамения за хора вярващи. ⁸⁰ Аллах стори за вас домовете ви за отдиш и стори за вас от кожата на добитъка домове, които са ви леки в дните на вашето пътуване и в дните на вашето отсядане; и от вълната и козината, и косъма им обзавеждане и ползване до време.

⁸¹ И стори Аллах за вас сенки от онова, което е сътворил, и стори за вас в планините убежища, и стори за вас одежди, които ви пазят от жегата, и одежди, които ви пазят в битка. Така изпълнява Той Своята благодат за вас, за да се отдадете Нему. ⁸² А отметнат ли се [о, Мухаммед], твой дълг е само

ясно да оповестиш.⁸³ Те узнават благодатта на Аллах, после я отричат. Повечето от тях са неверници.

⁸⁴ Един Ден ще възкресим от всяка общност по един свидетел. Тогава неверниците не ще бъдат чути и не ще бъде позволено покаяние.⁸⁵ И когато угнетителите видят мъчението, не ще им се облекчи то и не ще бъдат изчакани.

⁸⁶ И когато съдружаващите видят онези, които те са съдружавали с Аллах, ще кажат: “Господи, те са нашите идоли, които зовяхме освен Теб.” А те ще им отвърнат с думите: “Вие наистина сте лъжци.”⁸⁷ И ще се отдадат на Аллах в този Ден със смирение, и ще изчезне от тях онова, което са измисляли.⁸⁸ На онези, които отричат и възпират от пътя на Аллах, надбавяме мъчение върху мъчението, заедто сеят развала.

⁸⁹ Един Ден ще възкресим от всяка общност по един свидетел за тях измежду техните редици. И теб [о, Мухаммед] ще доведем като свидетел за тези. И ти низпослахме Ние Книгата за разяснение на всяко нещо и с напътствие и милост, и с радостна вест за мюсюлманите.

⁹⁰ Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбранява покварата и отреченото, и гнета. Наставлява ви Той, за да се поучите.

⁹¹ И изпълнявайте обета към Аллах, щом сте обещали, и не нарушавайте клетвите, след като сте ги потвърдили и вече сте приели Аллах за ваш Свидетел! Аллах знае вашите дела.⁹² И не приличайте на жена, която си разкъсва преждата, след като я е изпрела – да превръщате своите клетви в измама помежду ви, заедто една общност е многобройна от друга. С това Аллах ви изпитва и в Деня на

възкресението непременно ще ви разкрие онова, по което бяхте в разногласие.

⁹³ И ако Аллах пожелаеше, Той щеше да ви стори една общност. Ала оставя Той в заблуда когото пожелае и напътва Той когото пожелае. И непременно ще бъдете питани за делата ви..

⁹⁴ И не превръщайте своите клетви в измама помежду ви, та да се подхлъзне крак, след като е бил устойчив, и да вкусите злото, задето сте възпирали от пътя на Аллах, и за вас да има огромно мъчение. ⁹⁵ И не продавайте обета на Аллах на никаква цена! Онова, което е при Аллах, е най-доброто за вас, ако знаете.

⁹⁶ Това, което е при вас, секва, а което е при Аллах, е вечно. Ще въздадем Ние на търпеливите отплата по-хубава от онова, което са вършили. ⁹⁷ На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем отплата по-хубава от онова, което са вършили.

⁹⁸ И когато четеш Корана, при Аллах търси убежище от прокудения сатана! ⁹⁹ Няма той власт над онези, които вярват и на своя Господ се уповават. ¹⁰⁰ Властта му е само над онези, които се сближават с него и които съдружават с Аллах.

¹⁰¹ И когато подменяхме едно знамение с друго – а Аллах най-добре знае какво низпослава, – рекоха: “Ти само си измисляш.” Но повечето от тях не знаят. ¹⁰² Кажи [о, Мухаммед]: “Светият Дух [Джибрил] го низпослава от твоя Господ с истината, за да укрепи вярващите, и за напътствие, и радостна вест за мюсюлманите.”

¹⁰³ И знаем Ние, че казват: “Някакъв човек го обучава.”

Езикът на онзи, към когото клонят, е чуждоземен, а този [Коран] е на ясен арабски език. ¹⁰⁴ Които не вярват в знаменията на Аллах, не ще ги напъти Аллах и за тях има болезнено мъчение. ¹⁰⁵ Лъжа измислят само онези, които не вярват в знаменията на Аллах. Те са лъжците.

¹⁰⁶ Който отрече Аллах, след като е повярвал освен който е бил принуден, но сърцето му е спокойно с вярата... Ала които разтворят гръд за неверието, над тях е гневът на Аллах и за тях има огромно мъчение. ¹⁰⁷ Това е, защото възлюбиха земния живот повече от отвъдния и защото Аллах не напътва невярващите хора. ¹⁰⁸ Тези са, на които Аллах запечата сърцата и слуха, и зрението, тези са нехайните. ¹⁰⁹ Без съмнение, в отвъдния живот те са губещите.

¹¹⁰ После твоят Господ... – за онези, които се преселят след своето изпитание, после се борят по пътя на Аллах и търпят твоят Господ след това е опрощаващ, милосърден.

¹¹¹ Един Ден всеки ще дойде да защити себе си и на всеки докрай ще се изплати за онова, което е вършил. И не ще бъдат угнетени.

¹¹² И дава Аллах пример с едно селище. То бе мирно, спокойно. Получаваше препитанието си отвсякъде в изобилие. Но отрече то богатата на Аллах, тогава Аллах го накара да изпита одеянието на глада и страха заради онова, което [жителите му] са сторили. ¹¹³ Вече дойде при тях Пратеника измежду им, но го взеха за лъжец. Тогава ги обзе мъчението, както угнетяват.

¹¹⁴ Яжте от онова, което Аллах ви даде за препитание разрешено, приятно и бъдете признателни за щедростта на Аллах, ако само на Него служите! ¹¹⁵ Възбрани ви Той мършата и кръвта, и свинското месо, и закланото за друг, а

не за Аллах. А който е бил принуден, без да е потисник, нито престъпващ – Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹¹⁶ И не изричайте лъжата, която езиците ви описват: “Това е позволено, а това е възбранено”, за да не измисляте лъжа за Аллах. Които измислят лъжа за Аллах, те не ще сполучат. ¹¹⁷ Кратко наслаждение – и за тях има болезнено мъчение.

¹¹⁸ А на юдеите възбранихме онова, за което ти разказахме преди. И не Ние ги угнетихме, а те себе си угнетиха. ¹¹⁹ А твоят Господ... – за онези, които вършат зло в неведение и след това се разкаят и поправят – твоят Господ е опрощаващ, милосърден.

¹²⁰ Наистина Ибрахим бе водител, покорен на Аллах, правоверен, и не бе от съдружаващите – ¹²¹ признателен бе за Неговите блага. Избра го Той и го насочи по правия път. ¹²² И му отредихме добрина в земния живот, и в отвъдния е сред праведниците. ¹²³ После ти разкрихме [о, Мухаммед]: “Следвай религията на Ибрахим правоверния!” Той не бе от съдружаващите.

¹²⁴ Съботата бе сторена само за онези, които бяха в разногласие за нея. В Деня на възкресението твоят Господ ще отсъди между тях за онова, по което бяха в разногласие.

¹²⁵ Призовавай към пътя на твоя Господ с мъдрост и хубаво поучение, и спори с тях по най-хубавия начин! Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае напътените.

¹²⁶ И ако наказвате [о, вярващи], накажете със същото, с което са ви наказали! А ако търпите, това е най-доброто за търпеливите. ¹²⁷ И търпи! Твоето търпение е само с подкрепата на Аллах. И не скърби за тях, и не се притеснявай

от тяхното лукавство! ¹²⁸ Аллах е с богобоязливите и с благодетелните.

17. СУРА ИСРА

НОЩНОТО ВЪЗНЕСЕНИЕ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Всечист е Онзи, Който пренесе Своя раб нощем от Свещената джамия до Най-далечната джамия, околностите на която Ние благословихме, за да му покажем от Нашите знамения. Той е Всечувания, Всезрящия.

² И дадохме на Муса Писанието, и го сторихме напътствие за синовете на Израил: “Да не приемате друг покровител освен Мен, ³ о, потомство на онези, които пренесохме заедно с Нух!” Той бе признателен раб.

⁴ Предрекохме Ние на синовете на Израил в Писанието: “Ще рушите по земята два пъти и ще потискате с огромен гнет.” ⁵ И когато настъпи обещаното за първото от двете, изпратихме срещу вас Наши раби, които имаха огромна мощ, и ви издириха сред домовете. И това обещание бе изпълнено. ⁶ После ви дадохме надмощие над тях и ви подпомогнахме с имоти и синове, и ви отредихме повече воинска сила.

⁷ Ако благодетелствате, за себе си благодетелствате, а ако вършите зло, то пак е за вас. И когато настъпи обещаното за втория път – [изпратихме други], за да ви унижат и да влязат в храма, както влязоха там първия път, и съвсем да унищожат онова, което надвиха... ⁸ Може вашият Господ да ви помилва. И ако вие повторите, и Ние ще повторим. И сторихме Ада затвор за неверниците.

⁹ Този Коран напътва към най-правото и благовества вярващите, които вършат праведни дела, че ще имат огромна отплата ¹⁰ и че за онези, които не вярват в отвъдния живот, сме приготвили болезнено мъчение.

¹¹ Човек зове злото, както зове и доброто. Човек е припрян. ¹² И сторихме нощта и деня да бъдат две знамения. И изличаваме знамението на нощта, и сторваме знамението на деня да озари, за да търсите благодат от своя Господ и за да знаете броя на годините и изчислението. И всяко нещо разяснихме подробно.

¹³ И привързахме делата на всеки човек на шията му. И в Деня на възкресението ще му извадим книга, която той ще намери разтворена: ¹⁴ “Чети своята книга! Достатъчен си Днес да направиш равностетка за себе си.” ¹⁵ Който се е напътил, за себе си се напътва, а който се е заблудил, в свой ущърб се заблуждава. Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И не наказвахме, докато не проводехме пратеник.

¹⁶ И ако пожелаем да изтребим селище, повеляваме на живеещите в охолство там [да се смирят], а те престъпват. Тогава се сбъдва срещу него словото и напълно го опустошаваме. ¹⁷ И колко поколения погубихме след Нух! Достатъчен е твоят Господ – сведущ и всезрящ за греховете на Своите раби.

¹⁸ Който възжелае преходното, в него му ускоряваме каквото пожелаем за когото поискаме. После му отреждаме Ада, там ще гори порицаван, прокуден. ¹⁹ А който възжелае отвъдния живот и както подобава се старае за него, вярвайки – на тези старанието им ще се отплати.

²⁰ За всички набавяме – и за тези, и за онези – от дара на твоя Господ. Дарът на твоя Господ не е възбранен. ²¹ Виж

как предпочетохме едни над други, а отвъдният живот е по-велик по степени и по-велик за предпочитание.

²² И не взимай друг за Бог заедно с Аллах, та да не се окажеш порицаван, унизен! ²³ И повели твоят Господ да не служат другиму освен Нему, и към родителите – добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: “Уф!” и не ги навиквай, а им казвай ласкави слова! ²⁴ И от милосърдие спусни за тях крилото на смирението и кажи: “Господи мой, помилвай ги, както и те ме отгледаха от малък!” ²⁵ Вашият Господ най-добре знае какво е в душите ви. Ако сте праведни, на разкайващите се Той опрощава.

²⁶ И отдай на роднината правото му, и на нуждаещия се, и на пътника [в неволя], но не пилей с прахосничество! ²⁷ Прахосниците са братя на сатаната. Сатаната към своя Господ е голям неблагодарник. ²⁸ И ако се отдалечиш от тях, търсейки от своя Господ милост, на която се надяваш, кажи им поне блага дума!

²⁹ И не сторвай ръката ти да е прикована към шията [в скъперничество], и не я разтваряй всецяло, та да не станеш упрекван, безпомощен! ³⁰ Твоят Господ увеличава препитанието за когото пожелае и Той го намалява. За Своите раби Той е сведущ, всезрящ.

³¹ И не убивайте децата си поради страх от бедност! Ние храним и тях, и вас. Убиването им е голям грях. ³² И не пристъпвайте към прелюбодеянието! То е непристойност и е злочест път.

³³ И не убивайте човек – Аллах е възбранил това, освен по право! А който бъде убит с гнет, Ние даваме власт на

неговия наследник, но да не прекалява в убиването! На него се дава подкрепа.

³⁴ И не пристъпвайте към имота на сирака, освен с добронамереност, докато не достигне зрелост! И изпълнявайте обета! За обета се носи отговорност. ³⁵ И изпълнявайте мярката, когато мерите, и претегляйте с точни везни! Това е най-доброто и най-хубавото за изход.

³⁶ И не следвай онова, което не знаеш! И слухът, и зрението, и разумът – за всички тях ще бъде питано. ³⁷ И не върви по земята с надменност! Ти нито ще пробиеш земята, нито ще се въздигнеш колкото планините. ³⁸ Лошото във всичко това е омразно при твоя Господ.

³⁹ Това е от мъдростта, която твоят Господ ти разкри. И не взимай друг за бог заедно с Аллах, та да не бъдеш хвърлен в Ада упрекван, прокуден!

⁴⁰ Нима [о, съдружаващи] вашият Господ е заделил за вас синовете, а за Себе Си е взел дъщери измежду ангелите? Наистина изричате прекомерни думи. ⁴¹ И дадохме разяснения в този Коран, за да се поучат, а това им надбави само ненавист. ⁴² Кажи [о, Мухаммед]: “Ако имаше заедно с Него други богове, както казват, тогава те щяха да търсят път към Владетеля на Трона.” ⁴³ Всечист е Той и е много високо, превисоко над онова, което говорят! ⁴⁴ Прославят Го седемте небеса и земята, и всичко по тях. И няма нещо, което да не прославя Неговата възхвала. Ала вие не разбирате прославата им. Той е всеблаг, опрощаващ.

⁴⁵ И когато четеш Корана, спускаме невидима завеса между теб и онези, които не вярват в отвъдния живот. ⁴⁶ И сложихме сърцата им в броня, да не го разбират, и в ушите

им – глухота. И когато споменаваши в Корана единствено своя Господ, те обръщат гръб с отвращение.

⁴⁷ Най-добре Ние знаем какво чуват, когато те слушат [скришом] и когато си шепнат, когато угнетителите си казват: “Вие следвате само един омагьосан мъж.” ⁴⁸ Виж как те уподобиха и се заблудиха, и вече са неспособни да намерят пътя!

⁴⁹ И казват: “Нима след като станем кости и пръст, нима наистина ще бъдем възкресени в ново творение?” ⁵⁰ Кажи: “Дори и да сте камъни или желязо, ⁵¹ или творение от нещо, което смятате за велико!” И ще кажат: “Кой ще ни възстанови?” Кажи: “Онзи, Който ви създаде първия път.” И ще поклатят към теб глава и ще рекат: “Кога ще бъде това?” Кажи: “Може и да е скоро.” ⁵² Деня, в който Той ще ви позове и ще откликнете на Неговата повеля, и ще мислите, че само малко сте престояли.

⁵³ И кажи на Моите раби да говорят най-хубавото! Сатаната сее раздор между тях. Сатаната е явен враг на човека.

⁵⁴ Вашият Господ най-добре ви познава. Ако пожелае, ще ви помилва, или ако пожелае, ще ви накаже. И не те изпратихме да бъдеш техен покровител. ⁵⁵ Твоят Господ най-добре знае всички на небесата и на земята. И предпочетохме едни пророци пред други. И дадохме на Дауд псалми.

⁵⁶ Кажи: “Позовете онези, които приемате вместо Него, но те нито могат да премахнат бедата от вас, нито да я отклонят.” ⁵⁷ Онези, които [съдружаващите] зоват, се стремят да се доберат до своя Господ, кой от тях да бъде най-близо, и се надяват на Неговата милост, и се страхуват от Неговото мъчение. Мъчението на твоя Господ е за опасение.

⁵⁸ И не ще има селище, което Ние да не сме погубили преди Деня на възкресението, или да не сме измъчвали със сурово мъчение. Всичко това е записано в Книгата–майка.

⁵⁹ Въздържахме се да изпратим знаменията само защото предците ги взимаха за лъжа. И дадохме на самудяните камилата – явно знамение, а те го отхвърлиха. И изпращаме знаменията единствено за заплаха.

⁶⁰ И ти казахме: “Твоят Господ обгражда хората.” И сторихме видението, което ти показахме, и прокълнатото дърво в Корана, само за изпитание на хората. И ги заплашваме, но това им надбавя само голямо престъпване.

⁶¹ И когато казахме на ангелите: “Сведете чела пред Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Рече: “Нима да се поклоня на този, когото Ти сътвори от глина?” ⁶² И рече: “Да Ти покажа ли какъв е този, когото Ти почете повече от мен? Ако ми дадеш отсрочка до Деня на възкресението, аз непременно ще завладея неговото потомство, освен малцина.”

⁶³ Рече: “Върви! А който от тях те последва, възмездие то е Адът – обилно възмездие. ⁶⁴ И подбуждай с твоя глас когото можеш от тях, и ги призовавай с конниците и пехотинците си, и подей с тях имотите и децата, и им обещавай!” Но сатаната им обещава само измама. ⁶⁵ “Над Моите раби ти нямаш власт. И достатъчен е твоят Господ за покровител.”

⁶⁶ Вашият Господ е, Който придвижва за вас корабите в морето, за да търсите от Неговата благодат. Той е милосърден към вас. ⁶⁷ И когато ви засегне беда в морето, онези, които зове, изчезват, освен Него. А когато Той ви изведе на сушата, вие се извъръщате. Човекът е неблагодарник.

⁶⁸ Имате ли сигурност, че Той не ще накара сушата да ви погълне, или че не ще изпрати срещу вас ураган от камъни? После не ще намерите за себе си покровител. ⁶⁹ Или имате сигурност, че Той не ще ви върне там повторно, и не ще изпрати срещу вас ломящ вятър, та да ви издави заради вашето неверие? После не ще си намерите в това помощник срещу Нас.

⁷⁰ И почетохме Ние синовете на Адам, и ги пренасяме по сушата и морето, и им даваме от благата. И ги предпочетохме да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме.

⁷¹ В Деня ще позовем всички хора с техните водители. Онези, чиято книга е подадена в десницата им, ще четат [с доволство] книгата си и не ще бъдат угнетени дори с влакнцете от фурма. ⁷² А който на този свят е сляп, той ще бъде сляп и в отвъдния, и ще бъде най-заблудения за пътя.

⁷³ И се домогваха да те отклонят от онова, което ти разкрихме [о, Мухаммед], за да измислиш за Нас друго, и тогава щяха да те вземат за приятел. ⁷⁴ И ако не те бяхме Ние подкрепили, за малко щеше да склониш към тях. ⁷⁵ Тогава щяхме да те накараме двойно да вкусиш [мъчението на] живота и двойно – на смъртта. После не ще си намериш помощник срещу Нас.

⁷⁶ И се домогваха да напуснеш земята [на Мека], за да те прогонят оттам. Тогава и те щяха да останат само малко след теб. ⁷⁷ Такъв бе обичаят спрямо Нашите пратеници, които изпратихме преди теб... И не ще откриеш промяна в Нашия обичай.

⁷⁸ Отслужвай молитвите от заника на слънцето до мрака на нощта, и утринната молитва! Утринната молитва се засвидетелства. ⁷⁹ И в част от нощта бодърствай с [молитва]

допълнително за теб. Твоят Господ ще те въздигне на похвално място.

⁸⁰ Кажи: “Господи мой, въведи ме с достойнство и ме изведи с достойнство! И дай ми за подкрепа власт от Теб!” ⁸¹ И кажи: “Дойде истината и погина лъжата. Несъмнено лъжата погива.”

⁸² И низпославаме в Корана това, което е изцеление и милост за вярващите, а на угнетителите той надбавя само загуба.

⁸³ И когато дадем благодат на човек, той се извърща и се отдалечава по своя си път. А когато го засегне злото, той потъва в отчаяние. ⁸⁴ Кажи: “Всеки постъпва по свой начин. Но вашият Господ най-добре знае кой е на по-прав път.”

⁸⁵ И те питат за духа. Кажи: “Духът е от делото на моя Господ и ви е дадено само малко от знанието.”

⁸⁶ И ако пожелаем, Ние ще отнемем онова, което ти разкрихме – после не ще си намериш покровител срещу Нас – ⁸⁷ но само по милост от твоя Господ [не ще го отнемем]. Наистина благодатта Му към теб е голяма. ⁸⁸ Кажи: “И да се съберат хората и джиновете, за да създадат подобен на този Коран, те не ще създадат такъв подобен, дори един на друг да си помагат.”

⁸⁹ И разяснихме за хората всякакви примери в този Коран. А повечето хора се противят само от неверие. ⁹⁰ И казаха: “Не ще ти повярваме, докато не направиш да бликне за нас извор от земята, ⁹¹ или да имаш градина с палми и грозде, и да направиш да бликнат сред нея реки в изобилие, ⁹² или да направиш небето да падне – както твърдиш – върху нас на отломки, или да доведеш насреща ни Аллах и ангелите, ⁹³ или да имаш дом от злато, или да се възкачиш на небето. И

не ще повярваме на твоето възкачване, докато не ни свалиш книга, която да прочетем.” Кажи [о, Мухаммед]: “Всечист е моят Господ! Не съм ли само човек–пратеник?”

⁹⁴ И пречеше на хората да повярват, когато им се яви напътствието, само това, че казваха: “Нима Аллах ни провади човек–пратеник?” ⁹⁵ Кажи: “Ако имаше на земята ангели, които да ходят спокойно, щяхме да им свалим от небето ангел–пратеник.” ⁹⁶ Кажи: “Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас. Той за Своите раби е сведущ, всезрящ.”

⁹⁷ Когато Аллах напъти, той е на правия път, а когото остави в заблуда – не ще намериш за тях защитници освен Него. И ще ги съберем в Деня на възкресението по очи – слепи, неми и глухи. Мястото им е Адът. Всякога, щом позагасне, ще им добавяме пламъци. ⁹⁸ Това е тяхното възмездие, защото не повярваха в Нашите знамения и казваха: “Нима след като станем кости и пръст, нима наистина ще бъдем възкресени в ново творение?”

⁹⁹ Нима не виждат, че Аллах, Който сътвори небесата и земята, е способен да сътвори и подобни на тях? И отреди им срок, за който няма съмнение. А угнетителите се възпротивяват само от неверие. ¹⁰⁰ Кажи: “Дори да притежаваште съкровищниците с милостта на моя Господ, и тогава щеше да ви се свиди поради страх от [тяхното] изчерпване. Човекът е скъперник.”

¹⁰¹ И вече дадохме на Муса девет ясни знамения. И питай [о, Мухаммед] синовете на Израил как той дойде при тях и Фараонът му рече: “Мисля, о, Муса, че наистина си омагьосан.” ¹⁰² Рече [Муса]: “Ти вече узна, че тези [знамения] ги низпосла като явни доводи не друг, а Господа

на небесата и на земята. И мисля, о, Фараоне, че наистина ти си погубен.” ¹⁰³ И искаше да ги прогони от Земята [на Египет]. И издавихме него и всички заедно с него. ¹⁰⁴ И рекохме след него на синовете на Израил: “Обитавайте земята и когато настъпи обещаното за откъдния живот, ще ви доведем стълпени.”

¹⁰⁵ С истината го низпослахме [Корана], с истината бе низпослан. И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] само като благовестител и предупредител. ¹⁰⁶ Ние разделихме Корана на части, за да го четеш пред хората бавно. И го низпослахме постепенно.

¹⁰⁷ Кажи: “И да вярвате в него, и да не вярвате, дарените със знанието преди него покорно свеждат чела до земята в суджуд, когато им бъде четен. ¹⁰⁸ И казват: “Всечист е нашият Господ! Обещанието на нашия Господ наистина се изпълни.” ¹⁰⁹ И покорно свеждат чела до земята, плачейки, и им надбавя той смирение.

¹¹⁰ Кажи: “Зовеете [Го] Аллах или зовеете [Го] Всемилостивия! Както и да [Го] зовеете, Негови са Най-прекрасните имена. И не отслужвай гръмогласно своята молитва, нито я шепни, а потърси среден път в това!” ¹¹¹ И кажи: “Слава на Аллах, Който не се е сдобивал със син и не е имал съдружник във властта, и не е имал помощник заради безсилие. И Го прославяй с възвеличаване!

18. СУРА КАХФ

ПЕЩЕРАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Слава на Аллах, Който низпосла на Своя раб Книгата и не стори в нея изопачение! ² Достоверна – да предупреждава за сурово мъчение от Него и да благовества вярващите, които вършат праведни дела, че за тях ще има добра отплата [в Рая] – ³ там ще останат вечно. ⁴ И да предупреждава онези, които казват: “Аллах се сдоби със син.” ⁵ Нито те имат знание за това, нито предците им. Голяма дума излиза от устата им. Те не изричат друго освен само лъжа.

⁶ Не погубвай себе си от скръб по тях [о, Мухаммед], ако не повярват в това послание. ⁷ Ние сторихме това, което е на земята, да е нейна украса, за да ги изпитаме кой от тях е по-добър по деяние. ⁸ И ще превърнем Ние това, което е на нея, в безплодна пръст.

⁹ Нима смяташ, че [историята на] хората от пещерата и ар-Рахим е някакво чудо сред Нашите знамения? ¹⁰ Когато младежите се приютиха в пещерата и рекоха: “Господи наш, дай ни милосърдие от Теб и ни пригответи напътствие за нашето дело!” ¹¹ И ги приспахме в пещерата за години наред. ¹² После ги събудихме, за да отличим коя от двете групи ще пресметне какъв срок са прекарали.

¹³ Разказваме ти Ние [о, Мухаммед] вестта за тях с истината. Бяха младежи, вярващи в своя Господ, и още повече ги напътихме. ¹⁴ И укрепихме сърцата им, когато се възправиха и казаха: “Нашият Господ е Господа на небесата и на земята. Ние не ще зовем друг Бог освен Него. Иначе ще сме изrekli голяма лъжа. ¹⁵ Тези хора от нашия народ

приеха други богове освен Него. Защо не донесат явен довод за тях? И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах?”

¹⁶ [Един от тях скришом каза]: “Щом вие се отвърщате от тях и от онова, на което служат вместо на Аллах, приютете се в пещерата! Вашият Господ ще разстеле за вас от Своята милост и ще ви пригответи подкрепа за вашето дело.”

¹⁷ И виждаш слънцето, когато изгрява, да се отклонява отдясно на пещерата им, и когато залязва, да ги отминава отляво, както са наред ней. Това е от знаменията на Аллах. Когато Аллах напътва, той е напътеният, а когото оставя в заблуда, не ще намериш за него покровител да го води.

¹⁸ И ги смяташ за будни, а те са в дрямка и Ние ги обръщаме надясно и наляво. И кучето им е проснало лапи на входа. Съзреш ли ги, ще се отвърнеш от тях в бяг и ще се изпълниш с ужас.

¹⁹ И така ги събудихме, за да се питат помежду си. Един от тях рече: “Колко време прекарахте [в пещерата]?” Рекоха: “Прекарахме ден или част от деня.” Рекоха: “Вашият Господ най-добре знае колко прекарахте. Сега изпратете някого от вас с тези ваши монети до града и нека види там коя храна е най-чиста, и да ви донесе от нея за препитание! И да е внимателен, и да не ви издаде на никого!” ²⁰ Ако се натъкнат на вас, ще ви пребият с камъни или ще ви върнат към тяхната вяра, и тогава никога не ще сполучите.”

²¹ Така осведомихме [хората] за тях, за да знаят, че обещанието на Аллах е истинно и няма съмнение за Часа. Когато [хората] заспориха помежду си за тях, едни рекоха: “Постройте над тях постройка! Техният Господ най-добре

ги знае.” А онези, които надвиха в спора, казаха: “Да направим храм над тях!”

²² Ще кажат [някои]: “Трима са, четвъртото е кучето им.”. И ще кажат [други]: “Петима са, шестото е кучето им.” – в догадка за неведомото. И ще кажат [още]: “Седем са, осмото е кучето им.”. Кажи [о, Мухаммед]: “Моят Господ най-добре знае техния брой. Знаят това само малцина.” И не спори относно тях, освен за ясно казаното! И не се допитвай за тях до никого! ²³ И за нищо не казвай: “Ще свърша това утре.”, ²⁴ [без да добавиш]: “Само ако Аллах пожелае.” И спомни си своя Господ, ако забравиш, и кажи: “Дано моят Господ ме насочи още по-близо до правия път!”

²⁵ И прекарали в пещерата си триста години и още девет. ²⁶ Кажи: “Аллах най-добре знае колко са прекарали. Негово е неведомото на небесата и на земята. Как добре Той [всичко] вижда и чува! Нямаат те друг покровител освен Него. В Неговото владение никой не Му е съдружник.”

²⁷ И чети [о, Мухаммед] онова, което ти бе разкрито от Книгата на твоя Господ! Никой не ще подмени Неговите Слова и не ще намериш убежище при друг освен при Него. ²⁸ И бъди търпелив заедно с онези, които зоват своя Господ сутрин и вечер, искайки Неговия Лик! И не отмествай очи от тях, възжелявайки украсата на земния живот, и не се подчинявай на онзи, чието сърце оставяме да нехае за Нашето споменаване, и той следва страстите си, и делото му е погубено!

²⁹ И кажи: “Истината е от вашия Господ. Който желае, да вярва, а който желае, да остане неверник! Ние приготвихме за угнетителите Огъня, загражденията на който ги обкръжават. И ако викнат за помощ, ще им се помогне с вода

като разтопен метал, която изпича лицата. Колко гнусно е такова питие и колко лошо място е там за отсядане!

³⁰ Които вярват и вършат праведни дела – Ние не ще погубим отплатата на никой благодетелен. ³¹ За тези са Градините Адн, сред които реки текат. Ще носят там украшения – гривни от злато, и ще са облечени в зелени одежди от коприна и брокат, облежнати там на престоли. Колко хубаво е за въздаяние и колко прекрасно място е там за отсядане!

³² И им дай пример с двама мъже. Направихме за единия от тях две градини с грозде, които обградихме с палми, и пръснахме помежду им посеви. ³³ И двете градини даряваха своите плодове, без да се погуби нищо от тях. И сторихме река да бликне през двете. ³⁴ И имаше той плодове, и каза на своя другар, говорейки с него: “Аз имам по-голямо богатство от теб и повече хора!” ³⁵ И влезе в своята градина, угнетявайки себе си. Каза: “Не мисля, че това някога ще изчезне. ³⁶ И не мисля, че Часът ще настъпи. А дори да бъда върнат при своя Господ, [там] имам по-добро място за връщане, отколкото тук.”

³⁷ Неговият другар, говорейки с него, му рече: “Нима не вярваш в Онзи, Който те сътвори от пръст, после от частица сперма, после те направи мъж?” ³⁸ Ала за мен Той е Аллах, моят Господ, и не съдружавам никого със своя Господ. ³⁹ И защо, когато влезе в своята градина, ти не рече: “Това е, което Аллах пожела. Силата е само от Аллах. Въпреки че ме виждаш с по-малко богатство и деца от теб, ⁴⁰ моят Господ може да ми даде по-добра от твоята градина и да прати върху нея напаст от небето, та да се окаже тя безплодна пръст.

⁴¹ Или водата ѝ да потъне на дъното и ти не ще си в състояние да я издириш.”

⁴² И плодовете му бяха погубени, и започна той да кърши ръце по онова, което е похарчил за нея, а тя е рухнала до основи. И рече: “О, да не бях съдружавал никого със своя Господ!” ⁴³ И нямаше той хора, които да го защитят от Аллах, нито сам се защити. ⁴⁴ Там закрилата е от Аллах, Истинния. При Него е най-доброто въздаяние и при Него е най-добрият завършек.

⁴⁵ И им дай за пример земния живот, подобен на вода, която сме излели от небето и с нея изникват растенията по земята, после изсъхват и ветровете ги разпиляват. Аллах за всяко нещо има сила. ⁴⁶ Имотите и децата са украсата на земния живот, но вечните праведни дела са най-доброто за въздаяние при твоя Господ и са най-доброто за надежда.

⁴⁷ [Помнете] Деня, в който ще раздвижим планините и ще видиш земята оголена, и ще ги съберем [тварите], и не ще пропуснем никого от тях. ⁴⁸ И ще бъдат представени на твоя Господ в редици: “Ето, дойдохте при Нас, както ви сътворихме първия път. А твърдахте, че Ние никога не ще ви срещнем.”

⁴⁹ И ще бъде изложена книгата [на делата]. Тогава ще видиш престъпниците в уплах от онова, което е в нея, и ще кажат: “О, горко ни!” Каква е тази книга, която не пропуска нищо, нито малко, нито голямо, без да го пресметне?” И ще намерят пред себе си всичко, което са вършили. Твоят Господ никого не угнетява.

⁵⁰ И когато рекохме на ангелите: “Сведете чела пред Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Той бе от джиновете и не послуша повелята на своя Господ. Нима него и

потомството му ще приемете за покровители вместо Мен, а те са ваш враг? Колко лоша е за угнетителите тази замяна!

⁵¹ Не ги сторих Аз свидетели при сътворяването на небесата и на земята, нито при сътворяването на тях самите, нито приемам Аз заблуждаващите за помощници.

⁵² В Деня, когато Той ще каже: “Призовете Моите съдружници, за които твърдахте!”... И ще ги призоват, но не ще им откликнат. И ще сторим помежду им пропаст.

⁵³ И щом престъпниците видят Огъня, ще се убедят, че ще попаднат в него. И не ще намерят избавление оттам.

⁵⁴ И вече разяснихме за хората всякакви примери в този Коран. Но най-много от всичко друго човек оспорва.

⁵⁵ И какво пречи на хората да повярват, когато им се яви напътствието, и да молят своя Господ за опрощение, или трябва да ги сполети обичаят с предците, или да дойде мъчението насреща им?

⁵⁶ Изпращаме Ние пратениците само като благовестители и предупредители. И се стремят неверниците чрез лъжата да заличат истината. И взимат на присмех Моите знамения и онова, с което бяха предупреждавани. ⁵⁷ И кой е по-голям угнетител от онзи, комуто бяха напомнени знаменията на неговия Господ, а той се отдръпна от тях и забрави какво е сторил с ръцете си преди? Ние сложихме сърцата им в броня, за да не го разбират [– Корана], а в ушите им – глухота. Дори да ги призовеш към напътствието [о, Мухаммед], и тогава никога не ще застанат на правия път.

⁵⁸ Твоят Господ – Опрощаващия, Владетеля на милосърдието, – ако ги накажеше за онова, което са придобили, щеше да им ускори мъчението. Ала за тях има определено време и не ще намерят убежище от него.

⁵⁹ Погубихме Ние тези селища, когато угнетяваха, и сторихме за тяхната гибел определено време.

⁶⁰ И каза Муса на своя слуга: “Не ще спра, додето не стигна мястото, където се събират двете морета, дори да продължа с години.” ⁶¹ И когато стигнаха мястото, където двете се събират, забравиха своята риба и тя пое пътя си, порейки морето. ⁶² И когато се отдалечиха, той рече на слугата си: “Дай ни [рибата] за нашия обяд! Усетихме изтощение от това наше пътуване.”

⁶³ Рече [слугата]: “Видя ли, когато се приютихме до скалата, забравих рибата. Само сатаната ме накара да забравя за това и да не се сетя. И по чудо тя пое пътя си в морето.” ⁶⁴ Рече [Муса]: “Това е, към което се стремяхме.” И се върнаха обратно, следвайки своите дири. ⁶⁵ И намериха един от Нашите раби, комуто бяхме оказали милост и го бяхме научили на знание от Нас.

⁶⁶ Муса му рече: “Може ли да те последвам, за да ме научиш на онова, на което си научен за верния път?” ⁶⁷ Рече: “Ти не ще можеш да търпиш заедно с мен. ⁶⁸ И как ще изтърпиш онова, за което нямаш знание?” ⁶⁹ Рече [Муса]: “Ще откриеш, ако Аллах желае, че съм търпелив и не ще ти се противопоставя в нищо.” ⁷⁰ Рече: “Ако ме последваш, не ме питай за нищо, докато аз сам не ти спомена за него!”

⁷¹ И тогава тръгнаха. Когато се качиха на кораба, [ал-Хидр] го проби. Рече [Муса]: “Нима го проби, за да издавиш пътниците му? Ти извърши нещо недопустимо.” ⁷² Рече: “Нали ти казах, че не ще можеш да търпиш заедно с мен?” ⁷³ Рече: “Не ме упреквай за това, че забравих, и не ме натоварвай с нещо непосилно за мен!” ⁷⁴ И пак тръгнаха, додето срещнаха едно момче, и той го уби. Рече [Муса]:

“Нима ти уби една чиста душа не за възмездие? Ти извърши нещо скверно.”

⁷⁵ Рече: “Нали ти казах, че не ще можеш да търпиш заедно с мен?” ⁷⁶ Рече [Муса]: “Ако после те попитам за [още] нещо, тогава повече не ме води със себе си! Ти вече ще имаш извинение от мен.” ⁷⁷ И пак тръгнаха, додето стигнаха при жителите на едно селище. Поискаха от жителите му да ги нахранят, а те отказаха да ги нагостят. И намериха там стена, готова да рухне. Той я изправи. [Муса] рече: “Ако пожелаеше, ти би взел отплата за това.” ⁷⁸ Рече: “Това е раздялата между мен и теб. Ще ти съобщя тълкуването на това, за което не можа да изтърпиш.

⁷⁹ Относно кораба – той бе на бедняци, работещи в морето, и исках да го повредя, защото зад тях имаше цар, който отнема насила всеки кораб.

⁸⁰ А относно момчето – родителите му бяха вярващи и се опасявахме то да не ги въвлече в произвол и неверие. ⁸¹ И искахме техният Господ да ги дари в замяна с по-добро по чистота и по-милосърдно.

⁸² А колкото до стената – тя бе на две момчета–сирачета от града и имаше под нея съкровище за тях. И баща им беше праведник. И твоят Господ поиска да стигнат зрелост и да извадят съкровището си като милост от твоя Господ. А не по своя воля го направих. Такова е тълкуването на това, за което ти не можа да изтърпиш.”

⁸³ И те питат за Зу-л-Карнайн. Кажи [о, Мухаммед]: “Ще ви известя нещо за него.” ⁸⁴ Наистина го укрепихме Ние на земята и му дадохме път към всяко нещо.

⁸⁵ И пое той по един път, ⁸⁶ докато стигна залеза на слънцето. Намери го да залязва в кална вода и намери там

хора. Рекохме Ние: “О, Зу-л-Карнайн, можеш да ги измъчиш или да им сториш добрина.”⁸⁷ Рече: “Онзи, който угнетява, ще го измъчим. После ще бъде върнат при своя Господ и Той ще го накаже със сурово мъчение.”⁸⁸ А онзи, който вярва и върши праведни дела, негова е Най-прекрасната награда и ще му отредим нашата най-лека повеля.”

⁸⁹ Сетне пое по друг път, ⁹⁰ додето стигна изгрева на слънцето. Намери го да изгрява над хора, за които не бяхме сторили Ние никакво покривало срещу него.⁹¹ Така обгръщаме Ние със знание всичко, което е у него.

⁹² После той пак тръгна на път, ⁹³ додето стигна между двете планини. Намери в подножието им хора, които почти не схващаха слово.⁹⁴ Рекоха: “О, Зу-л-Карнайн, Яджудж и Маджудж пакостят по земята. Да ти сторим ли налог, та да направиш между нас и тях преграда?”

⁹⁵ Рече: “Онова, с което ме укрепи моят Господ, е по-добро. Помогнете ми със сила и ще направя между вас и тях здрава стена!”⁹⁶ Носете ми железни късове, додето се изравни между двата склона!” Рече: “Раздухвайте!” Когато ги превърна в огън, рече: “Донесете ми да излея върху тях разтопена мед!”⁹⁷ И [Яджудж и Маджудж] нито можаха да я изкатерят, нито можаха да я пробият.⁹⁸ Рече [Зу-л-Карнайн]: “Това е милост от моя Господ, но когато дойде обещаното от моя Господ, Той ще я превърне в руини. Обещанието на моя Господ е истинно.”

⁹⁹ Тогава Ние ще оставим едни от тях да се смесят с другите хора и ще се протръби с Рога, и всички ще ги съберем.¹⁰⁰ В този Ден наяве ще покажем Ада на неверниците¹⁰¹ на онези, върху чиито очи има покривало пред Моето напомняне и не могат да чуят.

¹⁰² Нима неверниците смятат да приемат за покровители Моите раби, а не Мен? Ние приготвихме Ада за обиталище на неверниците.

¹⁰³ Кажи [о, Мухаммед]: “Да ви известим ли за най-губещите по деяния, ¹⁰⁴ онези, чието старание в земния живот се погубва, а те си мислят, че вършат добро дело?”

¹⁰⁵ Те са онези, които отхвърлят знаменията на своя Господ и срещата с Него. Техните деяния се провалиха и не ще им отдадем тежест в Деня на възкресението. ¹⁰⁶ Това е възмездие за тях Адът защото отхвърляха и се подиграваха с Моите знамения и с Моите пратеници.

¹⁰⁷ А онези, които вярват и вършат праведни дела, техни ще са Градините Фирдаус – гостоприемство [от Аллах],

¹⁰⁸ там ще пребивават вечно и никога не ще пожелаят да се преместят оттам.

¹⁰⁹ Кажи [о, Мухаммед]: “Дори морето да е от мастило за [да се записват] Словата на моя Господ, морето ще се изчерпи, преди да се изчерпят Словата на моя Господ, дори и да добавяме по толкова.”

¹¹⁰ Кажи: “Аз съм само човек като вас и ми се разкрива само, че вашият Бог е единственият Бог. Който копнее за срещата със своя Господ, да върши праведни дела и в служенето си на своя Господ никого да не съдружава с Него!”

19. СУРА МАРИАМ

МАРИАМ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Каф. Ха. Йа. Айн. Сад.*

² [Това е] споменаване за милостта на твоя Господ към Неговия раб Закария. ³ Когато призова той своя Господ с таен зов, ⁴ рече: “Господи мой, отслабнаха костите ми и пламнаха бели коси по главата, и никога не останах без отговор в своя зов към Теб, Господи. ⁵ И се опасявам от роднините след мен, а жена ми е бездетна. Дари ме с приемник от Теб, ⁶ който да ме наследи и да наследи рода на Якуб! И го стори богоугоден, Господи!”

⁷ “О, Закария, благовестваме те Ние за момче. Името му е Яхя. Не сме сторвали негов съименник преди.”

⁸ Рече: “Господи мой, как ще имам момче, когато жена ми е бездетна, пък аз вече грохнах от старост?”

⁹ Рече [ангелът]: “Тъй каза твоят Господ: “Това за Мен е лесно. Сътворих те Аз преди, а ти бе нищо.” ¹⁰ Рече: “Господи, дай ми знак!” Рече: “Знакът за теб е три нощи да не говориш с хората, без [да имаш] недостатък.” ¹¹ И излезе при своя народ от светилището, и посочи към тях да възславят Аллах и в зори, и вечер.

¹² “О, Яхя, твърдо се придържай към Писанието!” И дадохме му Ние мъдростта още като дете, ¹³ и състрадание от Нас, и чистота. И бе богобоязлив, ¹⁴ и нежен с родителите си. И не бе насилник, непокорник. ¹⁵ Мир нему в деня, когато бе роден и в деня, когато ще умре, и в Деня, когато ще бъде възкресен!

¹⁶ И спомени [о, Мухаммед] в Книгата Мариам, когато се уедини от своето семейство на едно място на изток.

¹⁷ И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух, който ѝ се представи като съвършен човек. ¹⁸ Рече тя: “Всемилоствивия да ме опази от теб! Ако си богобоязлив...”

¹⁹ Рече [Джибрил]: “Аз съм само пратеник на твоя Господ, за да те даря с пречисто момче.” ²⁰ Рече: “Как ще имам момче, щом не ме е докосвал мъж и не съм блудница?” ²¹ Рече [ангелът]: “Тъй каза твоят Господ: “Това за Мен е лесно. И за да го сторим знамение за хората, и милост от Нас. Това е предрешено дело.”

²² И зачена го тя, и се уедини с него в отдалечено място. ²³ И родилните болки я доведоха при ствола на палмата. Рече: “О, да бях умряла преди това и да бях напълно забравена!”

²⁴ И бе призвана изпод нея: “Да не тъжиш! Твоят Господ стори под теб ручей. ²⁵ И разклати към себе си ствола на палмата, за да се посипят свежи зрели фурми! ²⁶ И яж, и пий, и се радвай! И ако видиш някого от хората, направи знак: “Дадох на Всемилоствивия обет да се въздържам, затова днес с никого не ще говоря.”

²⁷ И отиде с него при своя народ, носейки го. Рекоха: “О, Мариам, ти стори нещо осъдително. ²⁸ О, сестро на Харун, баща ти не беше лош човек и майка ти не беше блудница.”

²⁹ И посочи тя към него. Рекоха: “Как ще беседваме с дете в люлка?” ³⁰ Рече то: “Раб съм на Аллах. Даде ми Той Писанието и ме стори пророк. ³¹ И ме стори благословен, където и да се намирам, и ми повели да отслужвам молитвата, и да давам милостинята закат, докато съм жив. ³² И да бъда нежен към своята майка. И не ме стори Той горделив, непокорен. ³³ И мир на мен в деня, в който съм

роден, и в деня, когато ще умра, и в Деня, когато ще бъде възкресен!”

³⁴ Това е Иса, синът на Мариам словото на истината, в която се съмняват. ³⁵ Не подобава на Аллах да се сдобива със син. Всечист е Той! Щом реши нещо, Той само му казва: “Бъди!” И то става.

³⁶ [И добави Иса:] “Аллах е моят Господ и вашият Господ. Служете Нему! Това е правият път.” ³⁷ Но изпаднаха в разногласие групите помежду си. Горко на онези, които не вярват, щом станат свидетели във великия Ден! ³⁸ Как ще чуват и виждат в Деня, когато дойдат при Нас! Ала угнетителите днес са в явна заблуда.

³⁹ И предупреди ги ти [о, Мухаммед] за Деня на горестта, когато ще бъде отсъдено делото, но те нехаят и не вярват! ⁴⁰ Ние ще наследим земята и всички, които са по нея, и при Нас ще бъдат върнати.

⁴¹ И спомени в Книгата Ибрахим. Той бе всеправдив, пророк. ⁴² Когато каза на баща си: “О, татко мой, защо служиш на онова, което нито чува, нито вижда, и не може да те избави от нищо?” ⁴³ О, татко мой, на мен наистина ми се яви от знанието онова, което не дойде при теб. Последвай ме, и аз ще те изведа на правия път! ⁴⁴ О, татко мой, не служи на сатаната! Сатаната е непокорен пред Всемилостивия. ⁴⁵ О, татко мой, страхувам се да не те засегне мъчение от Всемилостивия и да не станеш приближен на сатаната.”

⁴⁶ Рече [бащата]: “Нима се отвърщаш от моите богове, о, Ибрахим? Ако не престанеш, ще те пребия с камъни. И ме напусни завинаги!” ⁴⁷ Рече: “Мир на теб! Ще моля да те опрости моят Господ. Към мен Той е благосклонен. ⁴⁸ Оттеглям се от вас и от онова, което зове вместо Аллах.

Аз ще зова своя Господ. Няма да се разочаровам, зовейки своя Господ.”

⁴⁹ И щом се оттегли от тях и от онова, на което служат вместо на Аллах, Ние го дарихме с Исхак и Якуб, и всеки от тях сторихме пророк. ⁵⁰ И им дарихме милост от Нас, и им отредихме голяма прослава.

⁵¹ И спомени в Книгата Муса! Той бе избраник и бе пратеник–пророк. ⁵² И призовахме го Ние от дясната страна на Планината, и го приближихме за съкровена беседа. ⁵³ И му дарихме от Своята милост брат му Харун да стане пророк.

⁵⁴ И спомени в Книгата Исмаил! Той бе верен в обещанието и бе пратеник-пророк. ⁵⁵ И повеляваше той на своя народ да отслужва молитвата и да дава милостинята закат, и получи благоволение при своя Господ. ⁵⁶ И спомени в Книгата Идрис! Той бе всеправдив, пророк. ⁵⁷ И го въздигнахме Ние на извисено място.

⁵⁸ Те са от онези пророци, които Аллах дари със Своята благодат, от потомството на Адам и от онези, които пренесохме заедно с Нух, и от потомството на Ибрахим и Израил, и от онези, които напътихме и избрахме. Когато им бъдат четени знаменията на Всемилоствия, те свеждат чела до земята в суджуд, плачейки.

⁵⁹ Но дойдоха след тях поколения, които изоставиха молитвата и последваха страстите. Тях ще ги постигне изстребление, ⁶⁰ освен онези, които се покаят и вярват, и вършат праведни дела. Те ще влязат в Рая и с нищо не ще бъдат угнетени, –

⁶¹ в Градините Адн, които Всемилоствия обеща на Своите раби от неведомото. Неговото обещание винаги се

изпълнява. ⁶² Не слушат там празнословия, а само “Мир!”, и имат там препитание и сутрин, и вечер. ⁶³ Това е Раят, който оставаме в наследство на всеки от Нашите богобоязливи раби.

⁶⁴ [Каза Джибрил:] “Слизаме ние само по повелята на твоя Господ. Негово е всичко пред нас и зад нас, и всичко по средата на това. Твоят Господ никога не забравя – ⁶⁵ Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях. На Него служи и търпелив бъди в служенето Му! Нима знаеш [друг] подобен Нему?”

⁶⁶ И казва човекът: “Дали като умра, наистина ще бъда съживен?” ⁶⁷ А нима човекът не помни, че Ние го сътворихме и преди, когато бе нищо? ⁶⁸ Кълна се в твоя Господ, Ние ще съберем и тях, и сатаните, после ще ги наредим на колене около Ада.

⁶⁹ После ще извадим от всяка общност най-непокорните пред Всемилостивия. ⁷⁰ Най-добре Ние знаем кои заслужават да горят там. ⁷¹ И всеки от вас ще мине оттам. Това е окончателна присъда от твоя Господ. ⁷² После Ние ще спасим богобоязливите и ще оставим там на колене угнетителите.

⁷³ И когато им биваха четени Нашите ясни знамения, неверниците казваха на вярващите: “Коя от двете ни групи има по-хубаво положение и по-добро общество?” ⁷⁴ И колко поколения преди тях Ние погубихме – по-богати и по-хубави на вид!

⁷⁵ Кажи [о, Мухаммед]: “Който е в заблуда, Всемилостивия ще му даде отсрочка. И щом видят онова, което им е обещано мъчението или Часа, ще узнаят кой има най-лошото място и най-слабото войнство.”

⁷⁶ И надбавя Аллах напътствие за напътените. Но непреходните праведни дела са най-доброто въздаяние при твоя Господ и най-добрата отплата.

⁷⁷ Не видя ли ти онзи, който отхвърли Нашите знамения и рече: “Непременно ще ми бъдат дадени имот и деца.”

⁷⁸ Нима надникна той в неведомото, или взе обет от Всемилоствия? ⁷⁹ Ала не! Ще запишем Ние какво казва и непременно ще му удължим мъчението. ⁸⁰ И ще наследим от него онова, за което говори, и ще дойде сам-самичък той при Нас. ⁸¹ И приеха вместо Аллах други богове, за да им бъдат сила. ⁸² Ала не! Ще отрекат служенето на тях и ще им станат противници.

⁸³ Не виждаш ли ти, че изпращаме сатаните срещу неверниците, за да ги подстрекават непрестанно? ⁸⁴ И не бързай против тях! Ние им отброяваме дните. ⁸⁵ В Деня, когато съберем богобоязливите на групи при Всемилоствия ⁸⁶ и поведем престъпниците към Ада като на водопой, ⁸⁷ за никого не ще има застъпничество, освен за онези, които получиха обещание от Всемилоствия.

⁸⁸ И рекоха [неверниците]: “Всемилоствия се сдоби със син.” ⁸⁹ Вие изрекохте нещо ужасно, ⁹⁰ от което небесата биха се разкъсали и земята – разцепила, и планините – сгромолясали в руини – ⁹¹ да приписват син на Всемилоствия! ⁹² Не подобава на Всемилоствия да има син. ⁹³ Всеки на небесата и на земята ще дойде като раб при Всемилоствия. ⁹⁴ Той добре ги знае и всички ги отброява. ⁹⁵ И всеки от тях ще се яви при Него сам-самичък в Деня на възкресението. ⁹⁶ На онези, които вярват и вършат праведни дела, Всемилоствия ще отреди любов.

⁹⁷ Улеснихме го [като го низпослахме] на твоя език [о,

Мухаммед] само за да благовестваш с него богобоязливите и да предупредиш с него непокорни хора.⁹⁸ И колко поколения преди тях погубихме! Нима усецаш някого от тях или чуваш от тях дори шумолене?

20. СУРА ТА ХА

ТА ХА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Та. Ха.*

² Ние не ти низпослахме Корана, за да страдаш,³ а за напомняне на всеки, който се страхува [от Аллах] –
⁴ низпослание от Онзи, Който сътвори земята и високите небеса,⁵ Всемиловичия, Който се въздигна [безподобен] на Трона.⁶ Негово е всичко на небесата и всичко на земята, и всичко между тях, и всичко под пръстта.

⁷ И дали ще говориш на глас [о, Мухаммед], или не – Той знае и тайното, и най-скритото.⁸ Аллах! Няма друг Бог освен Него. Негови са Най-прекрасните имена.

⁹ Стигна ли до теб разказът за Муса?¹⁰ Когато видя огън, рече на семейството си: “Почакайте! Съзрях огън. Ще ви донеса оттам главня или ще намеря при огъня напътствие.”

¹¹ И когато стигна там, бе призван: “О, Муса,¹² аз съм твоят Господ. Свали сандалите си! Ти си в свещената долина Туа.¹³ аз те избрах. И чуй какво ще ти бъде разкрито!¹⁴ аз съм Аллах. Няма друг Бог освен Мен. Затова на Мен служи и извършвай молитвата, за да Ме споменаваш!¹⁵ Часът – скривам го докрай – непременно ще дойде, за да се въздаде на всеки според делата му.¹⁶ И никога да не те възпира от

това онзи, който не вярва в него и следва страстите си, за да не се погубиш!

¹⁷ А какво е това в десницата ти, о, Муса?” ¹⁸ Рече: “Това е тоягата ми. Опирам се на нея и бруля за овцете си [листа], и за други нужди я ползвам.” ¹⁹ Рече [Аллах]: “Метни я, о, Муса!” ²⁰ И я метна, и ето я – пълзяща змия! ²¹ Рече: “Вземи я и не се страхувай! Ние ще я върнем в първия ѝ образ. ²² И сложи ръката си под мишницата, ще я извадиш сияйнобяла, но не от болест – друго знамение, – ²³ за да ти покажем от Нашите най-големи знамения. ²⁴ Иди при Фараона! Той наистина престъпи.”

²⁵ Рече [Муса]: “Господи мой, разтвори гръдта ми! ²⁶ И улесни делото ми! ²⁷ И развържи възела на езика ми, ²⁸ за да разбират словото ми! ²⁹ И ми отреди помощник от моето семейство – ³⁰ брат ми Харун! ³¹ Добави ми сила чрез него! ³² И приобщи го към моето дело, ³³ за да Те прославяме много ³⁴ и за да Те споменаваме много! ³⁵ Ти ни съзираш.” ³⁶ Рече [Аллах]: “Изпълнена е вече твоята молба, о, Муса!

³⁷ Вече те облагодетелствахме още преди, ³⁸ когато разкрихме на майка ти следното откровение: ³⁹ “Положи [Муса] в сандъка и го метни в морето, и ще го изхвърли морето на брега. Ще го вземе един враг и на Мен, враг и на него.” И те обгърнах с любов от Мен, за да бъдеш отгледан пред Очите Ми.” ⁴⁰ Когато сестра ти отиде [при Фараона], каза: “Да ви посоча ли някой, който да се грижи за него?” Така те върнахме на майка ти, за да се радват нейните очи и да не скърби. И уби ти човек, а Ние те спасихме от печал. И те подложихме на изпитания. И прекара ти години сред жителите на Мадйан. После ти дойде по предопределение, о, Муса.

⁴¹ И те избрах за Себе Си. ⁴² Идете ти и брат ти с Моите знамения, и не преставайте да Ме споменавате! ⁴³ Идете при Фараона! Той наистина престъпи. ⁴⁴ И му говорете с благи слова, за да си припомни или да се побои!”

⁴⁵ Казаха: “Господи, страхуваме се да не избърза с наказанието или да не престъпи [още повече].” ⁴⁶ Каза: “Не се страхувайте! Аз съм с вас. Чувам и виждам. ⁴⁷ И отидете при него, и кажете: “Ние сме пратеници на твоя Господ. Изпрати с нас синовете на Израил и не ги измъчвай! Донесохме ти знамение от твоя Господ. Мир за онзи, който следва напътствието! ⁴⁸ Бе ни разкрито, че мъчението е за онзи, който отрича и се отвръща [от знаменията на Аллах].”

⁴⁹ Каза [Фараонът]: “А кой е вашият Господ, о, Муса?” ⁵⁰ Каза: “Нашият Господ е Онзи, Който дава на всяко нещо облика му, после го напътва.” ⁵¹ Каза: “А какво е положението на предишните поколения?” ⁵² Каза: “Знанието за тях е в Книга при моя Господ. Нито пропуска моят Господ, нито забравя.”

⁵³ Той е, Който стори земята да е постеля за вас и прокара там пътища за вас, и изсипва вода от небето – чрез нея вадим Ние видове от различни растения. ⁵⁴ Яжте и пасете добитъка си! В това има знамения за разумните хора. ⁵⁵ От нея ви сътворихме и в нея ви връщаме, и оттам ще ви извадим още веднъж.

⁵⁶ Вече му показахме [на Фараона] всякакви Наши знамения, ала той ги взе за лъжа и се възпротиви. ⁵⁷ Каза: “Нима ти дойде при нас, за да ни прогониш с магията си от нашата земя, о, Муса? ⁵⁸ Но ние ще направим магия, подобна на нея. Насрочи между нас и теб среща, която нито ние ще нарушим, нито ти на справедливо място!”

⁵⁹ Каза [Муса]: “Срещата с вас ще бъде в деня за разкрсяване и хората да се съберат сутринта!” ⁶⁰ И се оттегли Фараонът, и подготви своята хитрина, после пак дойде. ⁶¹ Муса им каза: “Горко ви! Не измисляйте лъжа за Аллах, та да не ви изкорени с мъчение! Измислящият лъжа непременно пропада.”

⁶² И спореха помежду си за своето дело, и скришом си шепнеха. ⁶³ Казаха: “Тези двамата наистина са магьосници, искат да ви прогонят с магията си от вашата земя и да отнемат най-добрия ви път. ⁶⁴ Затова подгответе своята хитрина, после елате в редици! Днес ще сполучи онзи, който превъзхожда.”

⁶⁵ Казаха: “О, Муса, ти ли ще метнеш, или ние първи да метнем?” ⁶⁶ Каза: “Вие метнете!” И ето – стори му се от магията им, че техните въжета и тояги запълзяват. ⁶⁷ И усети Муса в себе си страх. ⁶⁸ Казахме Ние: “Не се страхувай, ти си превъзхождащият!” ⁶⁹ И метни това, което е в десницата ти, ще погълне то стореното от тях. Те направиха само една хитрина на магьосник. А магьосникът не ще сполучи, където и да отиде.” ⁷⁰ И магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в сужуд. Казаха: “Повярвахме в Господа на Харун и на Муса.”

⁷¹ Каза [Фараонът]: “И нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Той ви е старейшината, който ви е научил на магия. Непременно ще отсека ръцете и краката ви кръстом, после ще ви разпъна по стволите на палмите и добре ще узнаете чие мъчение е по-силно и по-дълготрайно.”

⁷² Казаха: “Не ще те предпочетем пред ясните знаци, които ни се явиха, нито пред Онзи, Който ни сътвори. Отсъди, каквото ще отсъдиш! Ти отсъждаш само в този, в земния

живот. ⁷³ Ние наистина повярвахме в нашия Господ, за да ни опрости греховете и магията, на която ти ни принуди. Аллах е най-добър и най-дълговечен.”

⁷⁴ Който се яви като престъпник пред своя Господ, за него е Адът. Там нито ще умре, нито ще живее. ⁷⁵ А който дойде при Него като вярващ, вършил праведни дела, за такива са висшите степени ⁷⁶ Градините Адн, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е въздаянието на всеки, който се е пречистил.

⁷⁷ И разкрихме на Муса: “Потегли нощем с Моите раби и просечи за тях път, сух в морето! Не се страхувай, че ще те застигне [Фараонът] и не се плаши!” ⁷⁸ И ги последва Фараонът с войските си, които морето напълно погълна. ⁷⁹ Фараонът заблуди своя народ и не го напъти.

⁸⁰ О, синове на Израил, Ние ви спасихме от вашия враг и определихме за среща с вас дясната страна на Планината, и спуснахме над вас манната и пьдпъдъците. ⁸¹ Яжте от богатата, които ви дарихме, и не прекалявайте в това, та да не ви сполети Моят гняв! Когото Моят гняв сполети, той неизбежно е погубен. ⁸² Аз опрощавам всеки, който се покае и вярва, и върши праведни дела, сетне продължава по правия път.

⁸³ “И какво те накара да избързаш пред своя народ, о, Муса?” ⁸⁴ Рече: “Те са наблизо след мен и избързах към Теб, Господи, за да бъдеш доволен.” ⁸⁵ Рече: “Вече изпитахме Ние твой народ след теб и ги заблуди ас-Самири.”

⁸⁶ И се върна Муса разгневен, огорчен при своя народ. Рече: “О, народе мой, не ви ли даде вашият Господ хубаво обещание? Дали срокът бе дълъг за вас, или искахте да

ви сполети гневът на вашия Господ, та нарушихте вашето обещание към мен?”

⁸⁷ Рекоха: “Не нарушихме обещанието си към теб по собствена воля, а бяхме обременени с украшенията на народа, но ги захвърлихме. Така ги запрати и ас-Самири.”

⁸⁸ И направи той за тях образ на телец, който мучеше. И рекоха [заблудените]: “Това е вашият бог и богът на Муса, ала той забрави.” ⁸⁹ А нима не виждат, че не им отвърща със слово и нито им вреди, нито им е от полза?

⁹⁰ А Харун още преди бе им казал: “О, народе мой, това е само изпитание за вас. Всемиловичия е вашият Господ. Последвайте ме и се подчинете на моята повеля!” ⁹¹ Рекоха: “Не ще престанем да почитаме това, докато не се завърне Муса при нас.”

⁹² Рече [Муса]: “О, Харун, щом ги видя, че се заблуждават, какво ти попречи ⁹³ да ме последваш? Нима се възпротиви на моята заповед?” ⁹⁴ Рече: “О, сине на майка ми, не ме дърпай нито за брадата, нито за главата! Страхувах се да не речеш: “Ти разедини синовете на Израил и не удържа моето слово.”

⁹⁵ Рече [Муса]: “А какво ти бе намерението, о, ас-Самири?”

⁹⁶ Рече: “Аз видях това, което те не видяха. Стиснах шепа [пръст] от следата на посланика [Джибрил] и я метнах. Така ми го разкраси душата ми.” ⁹⁷ Рече [Муса]: “Върви! През целия си живот ще казваш: “Не ме докосвайте!” И за теб ще има непременно Ден, който ти не ще избегнеш. И погледни към своя бог [–телеца], комуто продължаваш да служиш! Ще го изгорим, после ще го разпръснем всецяло в морето.”

⁹⁸ Аллах е вашият бог. Няма друг бог освен Него. Той всяко нещо обхваща със знание.

⁹⁹ Така ти съобщаваме [о, Мухаммед] от вестите за онова, което бе преди. И вече ти дадохме Напомняне от Нас. ¹⁰⁰ Който се отдръпне от него, ще понесе товар в Деня на възкресението, ¹⁰¹ там ще пребивават вечно [в Огъня на Ада]. И колко лошо бреме е в Деня на възкресението! ¹⁰² В Деня, когато се протръби с Рога, ще съберем Ние в този Ден престъпниците с побелели от ужас очи... ¹⁰³ Ще шепнат помежду си: “Пребивавахте [на земята] само десет [дни].” ¹⁰⁴ Най-добре Ние знаем какво ще говорят, когато най-разумният от тях рече: “Пребивавахте само един [ден].”

¹⁰⁵ И те питат за планините. Кажи [о, Мухаммед]: “Моят Господ всецяло ще ги разпръсне” ¹⁰⁶ и ще ги превърне в плоска равнина. ¹⁰⁷ Не ще видиш там нито долина, нито хълм.” ¹⁰⁸ В този Ден ще последват зовящия, без да се отклонят от него, и гласовете ще се смирят пред Всемиловития, и не ще чуеш друго освен трополене.

¹⁰⁹ В този Ден застъпничеството не ще помогне, освен на онзи, комуто Всемиловития позволи и одобри неговото слово. ¹¹⁰ Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. А те не обхващат нищо от Неговото знание. ¹¹¹ И лицата ще се смирят пред Вечноживия, Неизменния, и ще изгуби надежда всеки, който е носил гнет. ¹¹² А който върши праведни дела и е вярващ, не ще се страхува нито от угнетяване, нито от оцетяване.

¹¹³ Така Ние низпослахме Коран на арабски и повторихме заплахата в него, за да се побоят [рабите] от Нас или да им даде той поучение. ¹¹⁴ Всевишен е Аллах, Истинския владетел! И не избързвай [о, Мухаммед] с [четенето на] Корана, преди да завърши неговото откровение за теб! И кажи: “Господи, надбави ми знание!”

¹¹⁵ И вече повелихме на Адам преди, а той забрави. И не открихме у него решимост. ¹¹⁶ И когато рекохме на ангелите: “Поклонете се на Адам!”, те се поклониха, освен Иблис. Той отказа. ¹¹⁷ И рекохме: “О, Адам, той е враг на теб и на твоята съпруга, и да не ви прогони от Рая, та да страдаш!

¹¹⁸ За теб там има, да не си нито гладен, нито гол. ¹¹⁹ И не ще усетиш там нито жажда, нито зной.” ¹²⁰ Но сатаната му подшушна, рече: “О, Адам, да ти покажа ли дървото на вечността и едно непреходно царство?” ¹²¹ И когато ядоха от него двамата, пред тях се разкриха срамотиите им, и започнаха да се покриват с листа от Рая. И така Адам не се вслуша в своя Господ, и се заблуди. ¹²² После неговият Господ го избра – прие покаянието му и го напъти.

¹²³ И рече: “Напуснете двамата оттук – всички! Вие сте [със сатаната] врагове един на друг! И щом ви се яви напътствие от Мен, който следва Моето напътствие, той нито ще се заблуди, нито ще пострада. ¹²⁴ А който се отдръпва от Моето напомняне, за него има живот в лишения и сляп ще го подкараме в Деня на възкресението.”

¹²⁵ Ще рече: “Господи, защо ме подкара сляп, а бях зрящ?”

¹²⁶ Ще рече: “Както идваха при теб Нашите знамения, но ги забравяше, така Днес и ти ще бъдеш забравен.” ¹²⁷ И така наказваме всеки, който престъпва и не вярва в знаменията на своя Господ. Мъчението на отвъдния живот е най-суровото и дълговечното.

¹²⁸ И не им ли се изясни колко преди тях погубихме от поколенията, из чиито жилища сега те ходят? В това има знамения за разумните хора. ¹²⁹ И ако нямаше предишно Слово от твоя Господ, и назован срок, [мъчението] щеше да е неизбежно. ¹³⁰ Бъди търпелив за това, което казват, и

прославяй с възхвала своя Господ преди изгрева на слънцето и преди залеза, и прославяй Го в часове от нощта и през деня, за да си доволен!

¹³¹ И не напругай очите си с копнеж към онова от прелестите на земния живот, което дадохме на някои от тях, за да ги изпитаме с него! Препитанието на твоя Господ е най-доброто и дълговечното. ¹³² И повели на своето семейство да отслужва молитвата, и ти самият постоянствай в нея търпеливо! И не искаме Ние от теб препитание, а Ние ти даваме препитание. Краят принадлежи на богобоязливостта.

¹³³ И рекоха: “Защо не ни донесе той [Мухаммед] знамение от своя Господ?” А нима не дойде при тях ясният знак за това в предишните Писания? ¹³⁴ И ако бяхме ги погубили Ние с мъчение преди него, щяха да кажат: “Господи наш, ако ни беше изпратил пратеник, щяхме да следваме Твоите знамения, преди да бъдем унижени и опозорени.” ¹³⁵ Кажете: “Всички чакаме. Чакайте и вие, и ще разберете кои са на правия път и кой е напътен!”

21. СУРА АНБИА

ПРОРОЦИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Наближава за хората тяхната равностетка, а те нехайни се отдръпват. ² Всякога, щом получат ново напомняне от своя Господ, те го слушат, подигравайки се, ³ с нехайни сърца. И скришом си шепнеха угнетителите: “Този [Мухаммед] не е ли само човек като вас? Нима ще последвате магията, щом ясно я виждате?” ⁴ Рече [Мухаммед]: “Моят Господ

знае всяко слово на небесата и на земята. Той е Всечувания, Всезнаещия.”

⁵ А те рекоха: “Объркани сънища. Той само си го е измислил. Той е само поет. И нека ни донесе знамение, както предишните бяха изпращани!” ⁶ Нито едно селище, което погубихме преди тях, не повярва, че те ли ще повярват?

⁷ И преди теб изпращахме Ние само мъже, на които давахме откровение. И питайте знаещите, ако самите вие не знаете! ⁸ И [пратениците] не ги сторвахме с тела, които не се хранят, и не бяха безсмъртни. ⁹ Сетне им изпълнявахме обещаното и спасявахме тях и когото пожелаем, и погубвахме престъпващите.

¹⁰ Вече ви низпослахме Книга, в която има прослава за вас. Нима не проумявате? ¹¹ И колко селища, които угнетявах, Ние разрушихме и създадохме след тях други народи! ¹² И щом усетеха Нашето мъчение, ето ги – бягат от него! ¹³ Не бягайте и се върнете там, където бяхте свикнали на разкош, и към своите жилища, за да бъдете питани! ¹⁴ Казвах: “О, горко ни, наистина бяхме угнетители.” ¹⁵ И продължаваха така да викат, докато не ги покосихме и изпепелихме.

¹⁶ Не сътворихме Ние небесата и земята, и всичко помежду им на шега. ¹⁷ Ако търсехме забава – а не ще го сторим – щяхме да си я набавим от това, което е при Нас. ¹⁸ Истината Ние хвърляме срещу лъжата и я поражда, и ето я погива! Горко ви заради онова, което приписвате [на Аллах]!

¹⁹ Негови са всички на небесата и на земята. А онези, които са при Него, не се големят да Му служат и не се изморяват. ²⁰ Прославят Го нощем и денем, и не престават.

²¹ Или [неверниците] се сдобиха от земята с божества,

които възкресяват? ²² Небесата и земята щяха да се разрушат, ако имаше на тях други богове освен Аллах. Всечист е Аллах, Господа на Трона, от онова, което Му приписват!

²³ Не Той ще бъде питан какво върши, а те ще бъдат питани.

²⁴ Или приеха вместо Него други богове? Кажи [о, Мухаммед]: “Дайте своя довод! Това е послание за онези, които са с мен, и послание за онези преди мен.” Но повечето от тях не знаят истината и се отдръпват. ²⁵ И на всеки пратеник, когото Ние пратихме преди теб, дадохме откровението: “Няма друг бог освен Мен! Служете [единствено] на Мен!”

²⁶ И рекоха [неверниците]: “Всемилостивия се сдобил с рожба!” Всечист е Той! Ала не, те [ангелите] са само удостоени раби. ²⁷ Не Го изпреварват със слово и по Неговата повеля действат. ²⁸ Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. И се застъпват само за онзи, от когото Той е доволен. И от страх пред Него тръпнат. ²⁹ А който от тях каже: “Аз съм бог освен Него!”, този ще накажем с Ада. Така наказваме угнетителите.

³⁰ Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме? И сторихме от водата всяко живо същество. Не ще ли повярват?

³¹ И направихме по земята непоклатими планини, за да не се люлее с хората. И направихме в тях клисури за пътища, за да се насочват! ³² И сторихме небето да е пазен свод. А те от Неговите знамения се отвръщат. ³³ Той е, Който сътвори нощта и деня, и слънцето, и луната. Всички по орбита плават.

³⁴ И за никой човек преди теб [о, Мухаммед] не отредихме да е безсмъртен. Щом и ти ще умреш, нима те

ще бъдат безсмъртни? ³⁵ Всеки човек ще вкуси смъртта. И ви изпитваме със злото, но и в доброто има изпитание, и при Нас ще бъдете върнати.

³⁶ И видят ли те неверниците, подиграват ти се: “Този ли приказва за вашите богове?” Те Напомнянето на Всемилостивия отричат.

³⁷ Човек бе създаден припрян. Аз ще ви покажа Своите знамения, ала не искайте от Мен да прибързвам! ³⁸ И казват [неверниците]: “Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?” ³⁹ Само ако знаеха неверниците времето, когато не ще могат да защитят от Огъня нито лицата, нито гърбовете си, и не ще им се помогне!... ⁴⁰ А Огънят ще ги връхлети внезапно и ще ги слиса, и нито ще могат да го избегнат, нито ще бъдат изчакани. ⁴¹ Бяха подигравани пратеници и преди теб, но онези, които им се присмиваха, ги обграждаше онова, на което са се подигравали.

⁴² Кажи: “Кой друг ще ви закриля и денем, и нощем освен Всемилостивия?” Ала те от напомнянето на своя Господ се отвърщат. ⁴³ Или освен Нас имат богове, които да ги бранят? Те нито могат на себе си да помогнат, нито от Нас ще бъдат избавени.

⁴⁴ Но Ние оставяме тези и бащите им да се понаслаждат, докато възрастта им напредне. Нима не виждат, че Ние стесняваме [за неверниците] земята по нейните краища? Нима те ще надделеят?

⁴⁵ Кажи [о, Мухаммед]: “Аз ви предупреждавам само чрез онова, което ми се разкрива.” Но не чуват глухите зова, когато ги предупреждават. ⁴⁶ И щом ги докосне и полъх от мъчението на твоя Господ, непременно казват: “О, горко ни! Наистина бяхме угнетители.”

⁴⁷ Ще поставим Ние везните на справедливостта в Деня на възкресението, и никой не ще бъде угнетен с нищо. И [всяко дело] Ние ще прибавим, дори да е с тежест на синапено зърно. Достатъчни сме Ние за съдник.

⁴⁸ И вече дадохме на Муса и Харун Разграничението, и светлина, и напомняне за богобоязливите, ⁴⁹ които и в уединение се боят от своя Господ, и се страхуват от Часа. ⁵⁰ Този [Коран] е благословено напомняне, низпослано от Нас. Нима ще го отречете?

⁵¹ И още отрано насочихме Ибрахим по правия път. Познавахме го Ние. ⁵² Рече на своя баща и на своя народ: “Какви са тези изваяния, пред които се кланяте?” ⁵³ Рекоха: “Заварихме предците си на тях да служат.” ⁵⁴ Рече: “Вие и предците ви сте в явна заблуда.”

⁵⁵ Рекоха: “Нима ти ни носиш истината, или се шегуваш?”

⁵⁶ Рече: “Не, вашият Господ е Господа на небесата и на земята, Който ги е сътворил, и аз свидетелствам за това.

⁵⁷ Кълна се в Аллах, ще се разпрavia с вашите идоли, след като си идете.” ⁵⁸ И ги стори на отломки, освен най-големия от тях, за да се обърнат към него.

⁵⁹ Рекоха: “Кой стори това с нашите божества? Той е угнетител.” ⁶⁰ Рекоха: “Чухме един младеж да приказва за тях. Викат му Ибрахим.” ⁶¹ Рекоха: “Доведете го пред хората да засвидетелстват!” ⁶² Рекоха: “Ти ли стори това с нашите божества, о, Ибрахим?” ⁶³ Рече: “Не, направи го това – най-голямото от тях. Попитайте ги, ако могат да говорят!”

⁶⁴ Тогава те, като дойдоха на себе си, рекоха: “Наистина вие сте угнетителите.” ⁶⁵ После пак обърнаха глави назад [и рекоха]: “Ти знаеш – тези не говорят.” ⁶⁶ Рече: “Нима вместо на Аллах ще служите на онова, което нито може да

ви помогне, нито да ви навреди? ⁶⁷ Уф и на вас, и на онова, на което служите вместо на Аллах! Нима не проумявате?”

⁶⁸ Рекоха: “Изгорете го и подкрепете своите божества, ако ще действате!” ⁶⁹ Рекохме Ние: “О, огън, бъди студен и безопасен за Ибрахим!” ⁷⁰ И желяха неговата гибел, а Ние сторихме да са най-губещите.

⁷¹ И спасихме него и Лут [и ги насочихме] към земята, която благословихме за световите. ⁷² И му дарихме Исхак, и освен него – Якуб, и всичките сторихме праведници. ⁷³ И ги сторихме водители, напътващи според Нашата повеля. И им разкрихме да вършат добрини и да отслужват молитвата, и да дават милостинята закат. Те служеха [единствено] на Нас.

⁷⁴ И на Лут дадохме мъдрост и знание, и го спасихме от селището, което вършеше скверности. То бе от хора на злото, нечестивци. ⁷⁵ И го въведохме в Нашата милост. Той бе от праведниците.

⁷⁶ По-рано спасихме и Нух, когато призова и Ние му откликнахме, и спасихме него и семейството му от огромната горест. ⁷⁷ И го защитихме от хората, които взимаха за лъжа Нашите знамения. Те бяха хора на злото, затова издавихме всичките.

⁷⁸ И [спомени] Дауд, и Сулайман, които отсъдиха за нивата, в която се разпръснаха през нощта овцете на хората. И свидетелствахме Ние за присъдата им. ⁷⁹ Ние сторихме Сулайман да проумее това. И на двамата дадохме мъдрост и знание. И накарахме планините и птиците да Ни прославят заедно с Дауд. Ние направихме това. ⁸⁰ И го научихме да изработва доспехи за вас, да ви пазят в битка. Не ще ли бъдете признателни?

⁸¹ И подчинихме на Сулайман бурния вятър, който духаше

по волята му към земята, която Ние благословихме. Ние всяко нещо знаем.⁸² И му подчинихме от сатаните някои, които се гмуркаха за него и вършеха и друго освен това. И тях Ние надзиравахме.

⁸³ И [спомени] Айюб, който призова своя Господ: “Засегна ме беда, а Ти си Най-милосърдният от милосърдните.”

⁸⁴ И му откликнахме Ние, и премахнахме бедата му, и възстановихме семейството му, и го удвоихме – милост от Нас и напомняне за покланящите се.

⁸⁵ И [спомени] Исмаил, и Идрис, и Зу-л-Кифл. Всички бяха от търпеливите.⁸⁶ И ги въведохме в Нашата милост. Те бяха от праведниците.

⁸⁷ И [спомени Юнус–] човека в кита, който отиде разгневен и мислеше, че Ние не ще го притесним. И извика в тъмнините [в корема на кита]: “Няма друг бог освен Теб! Всечист си Ти! Наистина бях несправедлив.”⁸⁸ И му откликнахме Ние, и го спасихме от скръбта. Така спасяваме вярващите.

⁸⁹ И спомени [Закария], който призова своя Господ: “Господи, не ме оставяй сам! Ти си Най-добрия наследник.”

⁹⁰ И му откликнахме Ние, и му дарихме Яхя, и за него поправихме съпругата му. И те се надпреварваха в добрините, и Ни зовяха с копнеж и боязън. И бяха смирени пред Нас.

⁹¹ И [спомени Мариам –] онази, която се опази девствена и в която вдъхнахме от Нашия дух, и сторихме нея и сина ѝ знамение за световете.

⁹² Това е вашата вяра – единствената вяра, а Аз съм вашият Господ. Затова единствено на Мен служете!⁹³ Но [общностите] изпаднаха в разногласие помежду си, ала

всички при Нас ще се върнат.⁹⁴ Който върши праведни дела и е вярващ, не ще се отхвърли неговото старание. Ние му го записваме.

⁹⁵ И възбранено е на всяко селище, което сме погубили, да се завърне [на земята].⁹⁶ Когато бъдат пуснати [племената] Яджудж и Маджудж, които от всеки склон ще се втурнат,⁹⁷ тогава ще е наближило истинното обещание. И с втрещени погледи неверниците ще рекат: “О, горко ни, бяхме нехайни към това! Наистина бяхме угнетители.”

⁹⁸ [О, неверници], вие и това, на което служите вместо на Аллах, сте горивото на Ада. В него ще влезете.⁹⁹ Ако тези бяха богове, те нямаше да влязат в него. Всички там ще пребивават вечно.¹⁰⁰ В него ще стенат и не ще чуват.¹⁰¹ А тези, които са получили най-доброто обещание от Нас, те оттам ще бъдат отдалечени.¹⁰² Не ще чуват от него дори шумолене. В това, което са желали, те ще пребивават вечно.¹⁰³ И най-големият ужас не ще ги наскърби. И ангелите ще ги посрещат: “Това е вашият Ден, който ви е обещан.”

¹⁰⁴ Денят, в който ще навием небето като свитък за писане. Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим – обещание от Нас. Ние непременно ще го направим.¹⁰⁵ Написахме Ние в Забур подир Напомнянето, че Моите праведни раби ще наследят земята.¹⁰⁶ В този [Коран] има послание за хората, служещи на Аллах.

¹⁰⁷ И те изпратихме [о, Мухаммед] наистина като милост за световите.¹⁰⁸ Кажете: “Разкрито ми бе, че вашият Бог е единственият Бог. Няма ли да Му се отдадете?”¹⁰⁹ А отвърнат ли се, кажете: “Всички ви еднакво известих. И не знам дали е близко или далечно това, което ви е обещано.¹¹⁰ Наистина Той знае явното слово и знае какво спотайвате.

¹¹¹ И не знам дали това не е изпитание за вас и наслаждение до време.” ¹¹² Каза [Мухаммед]: “Господи, отсъди с правдата! Нашият Господ е Всемилоствивия, Моления за помощ против това, което Му приписвате.”

22. СУРА ХАДЖ

ПОКЛОНЕНИЕТО ХАДЖ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ О, хора, бойте се от своя Господ! Сътресението в Часа е нещо ужасно. ² В Деня, когато ще го видите, всяка кърмачка ще забрави своето кърмаче и всяка бременна ще роди преждевременно, и ще видиш хората опиянени. Но не са опиянени те, ала мъчението на Аллах е сурово. ³ Някои от хората спорят за Аллах, без да имат знание, и следват всеки непокорен сатана, ⁴ за когото е писано – всеки, който се сближи с него, той ще го заблуди и ще го поведе към мъчението на Огъня.

⁵ О, хора, ако се съмнявате във възкресението, [вижте как] Ние ви сътворихме от пръст, после от частица сперма, после от съсирек, после от късче, сякаш надъвкано месо – оформено и неоформено, за да ви изявим [Нашата сила]. И оставяме в утробите когото пожелаем за определен срок, после ви изваждаме като деца, после [ви отглеждаме], за да стигнете своята зрелост. И някой от вас умира, а някой от вас бива доведен до най-окаяната възраст, и тогава не знае нищо, след като е знаел. И виждаш земята безжизнена, но когато изсипваме вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва, и отглежда всякакъв прелестен вид. ⁶ Това е, защото Аллах е Истината и Той съживява мъртвите, и Той за всяко нещо

има сила. ⁷ И защото Часът непременно ще настъпи. Няма съмнение в това. И ще възкреси Аллах онези, които са в гробовете.

⁸ А някои хора спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито разясняващо писание, ⁹ извършвайки се надменно, за да отклонят от пътя на Аллах. За тях в земния живот има позор и ще ги накараме да вкусят мъчението на Огъня в Деня на възкресението.¹⁰ То е заради онова, което с твоите ръце преди си сторил. Аллах не угнетява рабите.

¹¹ Някой от хората служи на Аллах с колебание. Ако му се случи добро, той се успокоява с него, а щом го сполети изпитание, преобръща се. Изгубил е и земния живот, и отвъдния. Това е явната загуба.

¹² Зове той не Аллах, а онова, което нито му вреди, нито му е от полза. Това е дълбоката заблуда. ¹³ Зове той онзи, чиято вреда е по-близо от неговата полза. Колко лош е за ближен и колко лош е за приятел! ¹⁴ Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. Аллах прави, каквото пожелае.

¹⁵ Който допусне, че [Мухаммед] не ще го подкрепи Аллах и в земния живот, и в отвъдния, нека провеси въже от тавана, после нека прекъсне живота си и да види дали неговото коварство ще премахне онова, което го разгневява.

¹⁶ Така го низпослахме Ние ясни знамения. Аллах напътва когото пожелае.

¹⁷ Между вярващите и юдеите, и сабеите, и християните, и магите, и съдружаващите наистина Аллах ще отсъди в Деня на възкресението. Аллах на всяко нещо е свидетел.

¹⁸ Не виждаш ли ти, че на Аллах се покланя в суждуд всичко на небесата и всичко на земята, и слънцето, и луната,

и звездите, и планините, и дърветата, и животните, и мнозина от хората? А мнозина заслужават мъчението. Когато Аллах унизи, никой не ще го уважи. Аллах прави, каквото пожелае.

¹⁹ Тези са двама противници, които спорят за своя Господ. За неверниците ще бъде скроена дреха от огън и върху главите им ще бъде изливана вряща вода. ²⁰ Ще бъдат разтопявани с нея и вътрешностите, и кожата им. ²¹ За тях ще има боздугани от желязо. ²² Всякога, щом поискат да излязат оттам заради страданието, ще бъдат връщани обратно: “Вкусете мъчението на Огъня!”

²³ Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. Ще носят там украшения гривни от злато и бисери, и одеждата им там ще е коприна. ²⁴ Те бяха водени към благото слово и бяха водени към пътя на Всеславния.

²⁵ Неверниците и възпиращите от пътя на Аллах и от Свещената джамия, която Ние отредихме за хората – все едно обитатели или пришълци, – и искащия там безбожие чрез гнет – тези Ние ще накараме да вкусат болезнено мъчение.

²⁶ И посочихме на Ибрахим мястото за Дома [ал-Кааба]: “Не съдружавай нищо с Мен и почисти Моя Дом за онези, които обикалят и стоят в преклонение, и се кланят, и свеждат чела до земята в суджуд!

²⁷ И зови хората за поклонението хадж! Ще идват при теб и пеш, и върху изнемощели камили. И ще идват от всякакви далечни пътища, ²⁸ за да придобият облаги за себе си [и в земния живот, и в отвъдния] и в определени дни да споменават името на Аллах при жертвоприношение на добитък, който Той им е дал. Яжте от него и хранете бедняка

клетник! ²⁹ После да се почистят и да изпълнят своите обети и да обикалят древния Дом!

³⁰ Така е! Който зачита светините на Аллах, това е най-доброто за него при неговия Господ. Разрешен е за вас добитъкът освен онова, което ви бе прочетено. И избягвайте скверността на идолите, и избягвайте лъжливото слово!

³¹ Бъдете правоверни към Аллах и не съдружавайте с Него! А който съдружава с Аллах, е като паднал от небето и птиците го грабват или вятърът го отвява на далечно място.

³² Така е! А който зачита обредите на Аллах, това е от набожността на сърцата. ³³ От тях [- животните] имате облага до определен срок. Накрая мястото [за жертвоприношението] им е при древния Дом.

³⁴ И за всяка общност отредихме жертвоприношение, за да споменават името на Аллах над животно от добитък, който Той им е дал. Вашият Бог е единственият Бог. Затова единствено на Него се отдайте! И благовествай смирените, ³⁵ които, щом бъде споменат Аллах, сърцата им тръпнат, и търпеливите пред онова, което ги е сполетяло, и отслужващите молитвата, и раздаващите от препитанието, което сме им дали.

³⁶ И сторихме за вас от обредите на Аллах да бъде едрият жертвен добитък. В него има благо за вас. И споменавайте името на Аллах, докато [животните] са изправени [за колитба]! И когато рухнат по хълбок, яжте и хранете и доволстващия, и просяка! Така сме ви ги подчинили, за да сте признателни. ³⁷ Не тяхното месо, не тяхната кръв ще стигне до Аллах, а вашата набожност ще стигне до Него. Така Той ви ги е подчинил, за да възвеличавате Аллах, че ви е напътил. И възрадвай благодетелните!

³⁸ Аллах закриля вярващите. Аллах не обича никой изменник, неблагодарник. ³⁹ На онези, срещу които е обявена война, им се позволи [да воюват], защото бяха угнетени – Аллах има сила да им помогне, ⁴⁰ онези, които бяха прокудени от техните домове несправедливо, само защото казват: “Аллах е нашият Господ!” И ако Аллах не отблъскваше едни хора с други, щяха да бъдат разрушени и манастирите, и църквите, и синагогите, и джамиите, където името на Аллах се споменава много. Аллах ще подкрепи онези, които Го подкрепят. Аллах е всемогъщ.

⁴¹ Онези, които, ако ги утвърдим на земята, отслужват молитвата и дават милостинята закат, и повеляват одобряването, и възбраняват отреченото... При Аллах е завършекът на делата.

⁴² И ако тези те взимат за лъжец [о, Мухаммед], то и преди тях народът на Нух и адитите, и самудяните взимаха за лъжци [пророците], ⁴³ и народът на Ибрахим, и народът на Лут, ⁴⁴ и жителите на Мадян. И Муса бе взет за лъжец. Дадох Аз отсрочка на неверниците, после ги сграбчих. И колко тежко бе Моето отрицание!

⁴⁵ И колко селища погубихме, когато угнетяваха – и ето ги с рухнали покриви!, – и колко запустели кладенци, и високи дворци! ⁴⁶ Не ходеха ли по земята, със сърцата си да проумеят или с ушите си да чуят? Не очите са слепи, а сърцата в гърдите са слепи.

⁴⁷ И искат от теб [о, Мухаммед] да ускориш мъчението, но Аллах никога не нарушава Своего обещание. Един ден при твоя Господ е като хиляда години от онези, които вие броите. ⁴⁸ И на колко селища, когато угнетяваха, Аз дадох отсрочка, после ги сграбчих! Завръщането е при Мен.

⁴⁹ Кажи: “О, хора, за вас съм само явен предупредител!”

⁵⁰ Които вярват и вършат праведни дела, за тях има опрощение и щедро препитание. ⁵¹ А които се стараят да обезсилят Нашите знамения, тези са обитателите на Ада.

⁵² И не изпратихме преди теб нито пратеник, нито пророк, без да се намеси сатаната в тяхното желание, когато възжелаеха. Но Аллах премахва намесата на сатаната. После Аллах утвърждава Своите знамения Аллах е всезнаещ, всемъдър, ⁵³ за да превърне Той намесата на сатаната в изпитание за онези, в чиито сърца има болест и за онези, чиито сърца са корави – угнетителите са в дълбок раздор – ⁵⁴ и за да узнаят дарените със знанието, че този [Коран] е истината от твоя Господ, и да вярват в него, и сърцата им да се смирят пред него. Аллах напътва вярващите към правия път.

⁵⁵ И не престават неверниците да се съмняват в него, докато внезапно дойде при тях Часът или дойде мъчение в безплоден Ден. ⁵⁶ Властта в този Ден принадлежи на Аллах. Той ще отсъди между тях. А онези, които са вярвали и вършели праведни дела, те ще са в Градините на блаженството. ⁵⁷ А онези, които са били неверници и са взимали за лъжа Нашите знамения, за тях ще има унизително мъчение.

⁵⁸ А онези, които са се преселили в името на Аллах, после са били убити или починали, Аллах непременно ще им даде хубаво препитание. Аллах е Най-добрия от даряващите препитание. ⁵⁹ Ще ги въведе Той в място, което ще им хареса. Аллах е всезнаещ, всеблаг.

⁶⁰ Така е! А който накаже със същото, с каквото е бил

наказан, после отново бъде потиснат, Аллах непременно ще го подкрепи. Аллах е извиняващ, опрощаващ.

⁶¹ Така е, защото Аллах въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта. Аллах е всечуващ, всезрящ. ⁶² Така е, защото Аллах е Истината, а онова, което зоват вместо Него, е лъжата. Аллах е Всевишния, Всевеликия.

⁶³ Не виждаш ли, че Аллах изсипва вода от небето и тогава земята се раззеленява? Аллах е всепроникващ, сведущ.

⁶⁴ Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Аллах е Всебогатия, Всеславния.

⁶⁵ Не виждаш ли, че Аллах подчинява за вас всичко на земята, и корабите, плаващи в морето по Неговата воля, и Той държи небето да не падне върху земята, освен с Неговото позволение. Аллах към хората е състрадателен, милосърднен.

⁶⁶ Той е, Който ви дава живот, после ви го отнема, после ще ви съживи. Човекът наистина е неблагодарник.

⁶⁷ За всички общности сторихме обреди, които да изпълняват. И да не се препират с теб за това! И призовавай към своя Господ! Ти си на правия път. ⁶⁸ А ако заспорят с теб, кажи: “Аллах най-добре знае вашите дела.” ⁶⁹ Аллах ще отсъди между вас в Деня на възкресението за онова, по което сте били в разногласие. ⁷⁰ Нима не знаеш, че Аллах знае всичко на небето и на земята? Всичко това е в Книга. За Аллах то е лесно.

⁷¹ И вместо на Аллах те служат на онова, на което Той не е дал довод, и на онова, за което нямат знание. За угнетителите няма избавител. ⁷² И когато им бъдат четени ясните Ни знамения, разпознаваш по лицата на неверниците отрицанието. Едва не се нахвърлят срещу онези, които им четат Нашите знамения. Кажи [о, Мухаммед]: “Да ви

известя ли за по-лошо от това? – Огъня!” Аллах го обеща на неверниците. Колко лоша е тази участ!

⁷³ О, хора, пример ви се дава, чуйте го! Онези, които зове вместо Аллах, не могат да сътворят и муха, дори да се обединят за това. И мухата да им грабне нещо, не могат да си го възвърнат. Слаб е както молителят, така и моленият.

⁷⁴ Не оценяват те Аллах с истинското Му величие. Аллах е всемогъщ.

⁷⁵ Аллах избира пратеници и сред ангелите, и сред хората. Аллах е всечуващ, всезрящ. ⁷⁶ Знае Той какво е било преди тях и какво ще бъде след тях. При Аллах ще бъдат върнати делата.

⁷⁷ О, вярващи, прекланяйте се и свеждайте чела до земята в суждуд, и служете на своя Господ, и вършете добро, за да сполучите! ⁷⁸ И се борете в името на Аллах с подобаваща Нему борба! Предпочете ви Той и не ви наложи притеснение в религията – вярата на баща ви Ибрахим. Назова ви Той отдадени – и [в Писанията] преди, и в този [Коран], за да бъде Пратеника свидетел за вас, и вие да бъдете свидетели за хората. Затова отслужвайте молитвата и давайте милостинята закат, и се придържайте твърдо към Аллах! Той е вашият Покровител. Колко прекрасен Покровител е, колко прекрасен Избавител е Той!

23. СУРА МУАМИНУН

ВЯРВАЩИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Сполуката е за вярващите, ² които в своята молитва са смирили ³ и които от празнословието странят, ⁴ и които

милостинята закат дават, ⁵ и които целомъдрието си пазят, ⁶ освен за своите съпруги или за наложниците си. Те не ще бъдат порицавани ⁷ а които се стремят към друго, освен това, тези са престъпващите, – ⁸ и които повереното им и обетите си съблюдават, ⁹ и които своите молитви редовно отслужват, ¹⁰ тези са наследниците, ¹¹ които ще наследят Градините Фирдаус, там ще пребивават вечно.

¹² Сътворихме Ние човека от подбрана глина, ¹³ после го оставяме – частица сперма – на сигурно място, ¹⁴ после от частицата сперма създаваме съсирек и създаваме късче като надъвкано месо, и от късчето създаваме кости, и покриваме костите с плът, после го оформяме в друго творение. Благословен е Аллах, Най-прекрасния Творец! ¹⁵ После подир това ще умрете. ¹⁶ После в Съдния ден ще бъдете възкресени.

¹⁷ И сътворихме седем пътища над вас, и не сме нехайни към творението. ¹⁸ И изсипваме от небето вода с мяра, и я съхраняваме в земята, и несъмнено можем да я отнесем. ¹⁹ С нея сътворяваме за вас градини с палми и грозде – там има за вас много плодове и от тях ядете – ²⁰ и [маслиново] дърво, което никне в Синайската планина. То дава мазнина и препитание за хранещите се. ²¹ И в добитъка има за вас поука. Даваме ви да пиете от онова, което е в стомаха им. Имате от тях много облаги и от тях ядете. ²² И с тях, и с корабите се превозвате.

²³ Когато изпратихме Нух при неговия народ, рече: “О, народе мой, на Аллах служете! Нямайте друг бог освен Него. Нима не се боите от Него?” ²⁴ Знатните от неговия народ, които отричаха, казаха: “Този е само човек като вас. Той иска да ви превъзхожда. А ако Аллах бе пожелал, Той щеше да

изпрати ангели. [Но да е човек] не сме чували такова нещо дори от древните ни предци. ²⁵ Той е само луд. Изтърпете го известно време!”

²⁶ Рече: “Господи мой, помогни ми, защото ме взеха за лъжец!” ²⁷ И му разкрихме: “Направи Кораба пред Нашите Очи и с Нашето откровение! И щом дойде Нашата повеля и кипне пещта, натовари в него от всичко по чифт, и своето семейство, освен онези от тях, за които имаше слово отпреди! И не Ми споменавай за угнетителите! Те ще бъдат издавени.

²⁸ И когато се настаниш, ти и онези с теб, в Кораба, кажи: “Слава на Аллах, Който ни спаси от хората– угнетители!” ²⁹ И кажи: “Господи мой, посели ме на благословено място! Най-добре Ти поселяваш.” ³⁰ В това има знамения. Ние непременно изпитваме [рабите].

³¹ И създадохме след тях друго поколение. ³² И им изпратихме пратеник измежду тях, [който рече]: “На Аллах служете! Нямайте друг бог освен Него! Нима не се боите от Него?” ³³ Знатните от неговия народ, които отрекоха и взеха за лъжа срещата в отвъдния живот – а бяхме ги отрупали с разкош в земния – рекоха: “Този е само човек като вас. Яде, каквото и вие ядете, и пие, каквото пиете. ³⁴ И ако се покорите на човек като вас, тогава ще сте губещи.

³⁵ Нима ви обещава, че след като умрете и станете пръст и кости, [отново] ще бъдете извадени? ³⁶ Далеч, много надалеч е онова, което ви се обещава! ³⁷ Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и никога не ще бъдем възкресени. ³⁸ Този е само мъж, който измисля лъжа за Аллах, и никога не ще му повярваме.”

³⁹ Рече: “Господи мой, помогни ми, защото ме взеха за

лъжец!”⁴⁰ Рече [Аллах]: “Скоро непременно ще съжаляват.”

⁴¹ И с право ги обхвана Викът, и ги превърнахме в съчки. Гибел за хората – угнетители!

⁴² После създадохме подир тях други поколения. ⁴³ Никоя общност не изпреварва своя срок и не го забавя. ⁴⁴ После изпратихме Нашите пратеници поред. Всякога, щом при някоя общност идваше нейният пратеник, те го взимаха за лъжец. И така ги накарахме една друга да се последват. И ги превърнахме в предания. Гибел за хората – неверници!

⁴⁵ После изпратихме Муса и брат му Харун с Нашите знамения и с явен довод ⁴⁶ при Фараона и знатните му хора. А те се възгордяха и бяха хора надменни. ⁴⁷ И рекоха: “Нима да повярваме на двама като нас, щом хората им са наши слуги?” ⁴⁸ И ги взеха за лъжци, и бяха от погубените. ⁴⁹ И дадохме на Муса Писанието, за да се напътят.

⁵⁰ И сторихме [Иса] сина на Мариам и майка му за са знамение, и ги приютихме на хълм, където имаше покой и извор.

⁵¹ О, пратеници, яжте от благата и вършете праведни дела! Каквото и да сторите, Аз го знам. ⁵² Това е вашата вяра – единствената вяра, а Аз съм вашият Господ. Затова единствено от Мен се бойте!

⁵³ Но [общностите] се разделиха на групи и всяка от тях ликува с това, което е у нея. ⁵⁴ Остави ги [о, Мухаммед] в бездната на заблуждението им до време! ⁵⁵ Нима смятат, че с имотите и синовете, които им набавяме, ⁵⁶ Ние се надпреварваме да им сторим добро? Не, ала те не забелязват.

⁵⁷ Онези, които в страхопочитание от своя Господ се боят ⁵⁸ и които в знаменията на своя Господ вярват, ⁵⁹ и които със своя Господ не съдружават, ⁶⁰ и които дават, каквото дават, с

боязливи сърца, защото при своя Господ ще се завърнат,⁶¹ те се надпреварват в добрините и те първи ги извършват.⁶² И на всяка душа Ние възлагаме само по силите ѝ. При Нас има Книга, която казва истината и те не ще бъдат онеправдани.

⁶³ Но сърцата им са в бездна [от заблуда] относно това. За тях [–неверниците] има и други деяния, които непременно ще извършат.⁶⁴ А когато сграбчим с мъчение свикналите на разкош сред тях, ето ги – роптаят!⁶⁵ “Не роптайте Днес! Не ще получите помощ от Нас.”⁶⁶ Вече ви бяха четени Моите знамения, ала вие се отвръщайте –⁶⁷ високомерни към него, празнословещи по вечерни събирания.”

⁶⁸ Няма ли да размислят над Словото или при тях дойде нещо, което не е идвало при древните им предци?⁶⁹ Или не узнаха своя пратеник, та го отричат?⁷⁰ Или казват: “Луд е.” Ала не, той им донесе истината, но повечето от тях ненавиждат истината.⁷¹ А ако истината следваше техните страсти, непременно щяха да се разрушат и небесата, и земята, и всички, които са по тях. Въпреки че им дадохме [Корана–] тяхното напомняне, те от своето напомняне се отдръпват.

⁷² Или искаш от тях награда [о, Мухаммед]? Но наградата на твоя Господ е най-доброто и Той е Най-добрия от даващите препитание.⁷³ Ти ги зовеш към правия път.⁷⁴ А онези, които не вярват в отвъдния живот, от пътя се отклоняват.

⁷⁵ И да ги пощадахме и избавехме от бедата, която ги е сполетяла, пак щяха да упорстват, в своята престъпност да се лутат.⁷⁶ И ги сграбчихме с мъчението, ала те нито се покориха на своя Господ, нито Го умоляваха.⁷⁷ А щом им отворихме врата към сурово мъчение, ето ги там – отчаяни!

⁷⁸ Той е Онзи, Който създаде за вас слуха и зрението, и

сърцата. Колко малко сте признателни! ⁷⁹ Той е, Който ви размножи по земята и при Него ще бъдете насъбрани. ⁸⁰ Той е, Който отрежда и живота, и смъртта, и от Него е смяната на нощта и деня. Нима не проумявате?

⁸¹ А те изричат същото, което изричаха и предците.

⁸² Казват: “След като умрем и станем пръст и кости, дали наистина ще бъдем възкресени?” ⁸³ Това вече ни бе обещано, на нас и на предците ни, от по-рано. Това са само легенди на предците.”

⁸⁴ Кажи: “Чия е земята и тези по нея, ако знаете?” ⁸⁵ Ще кажат: “На Аллах!” Кажи: “Не ще ли се поучите?” ⁸⁶ Кажи: “Кой е Господа на седемте небеса и Господа на великия Трон?” ⁸⁷ Ще кажат: “Аллах!” Кажи: “Не ще ли се побоите?”

⁸⁸ Кажи: “В чии ръце е властта над всичко, щом Той покровителства, а не е покровителстван, ако знаете?” ⁸⁹ Ще кажат: “На Аллах!” Кажи: “Как тогава сте омагьосвани?”

⁹⁰ Да, Ние им дадохме истината, а те са лъжци. ⁹¹ Аллах не се сдоби със син и няма друг бог заедно с Него. Иначе всеки бог щеше да отнесе онова, което е сътворил, и едни от тях щяха да надделеят над други. Всечист е Аллах над онова, което описват – ⁹² Знаещия и скритото, и явното, – превисоко е над онова, което съдружават с Него!

⁹³ Кажи [о, Мухаммед]: “Господи мой, ако ми покажеш онова, което им е обещано, ⁹⁴ Господи мой, не ме поставяй сред хората–угнетители!” ⁹⁵ Способни сме Ние да ти покажем онова, което им обещаваме.

⁹⁶ Отвърни на злината с добрина! Ние повече знаем какво описват. ⁹⁷ И кажи: “Господи мой, пази ме от подстрекателствата на сатаните! ⁹⁸ И ме пази, Господи мой, да не ме спохождат!”

⁹⁹ А когато се яви при някого от тях смъртта, той казва: “Господи мой, върни ме, ¹⁰⁰ за да сторя праведно дело в живота, който оставих!” Ала не! Това си е негово слово. Но зад тях има преграда до Деня, когато ще бъдат възкресени. ¹⁰¹ И когато се протръби с Рога, тогава не ще има родство между тях и не ще питат един за друг. ¹⁰² Чиито везни натежат, тези са сполучилите. ¹⁰³ А чиито везни олекнат, тези са се погубили – в Ада ще пребивават вечно. ¹⁰⁴ Огънят ще обгаря лицата им и в него ще се гърчат.

¹⁰⁵ “Не ви ли бяха четени Моите знамения, та ги взехте за лъжа?” ¹⁰⁶ Ще рекат: “Господи наш, надделяха над нас страстите ни и бяхме хора заблудени. ¹⁰⁷ Господи наш, извади ни оттук, а ако пак повторим, тогава наистина ще сме угнетители!” ¹⁰⁸ Ще рече: “Бъдете там презрени и не говорете с Мен! ¹⁰⁹ Имаше група от Моите раби, казващи: “Господи наш, ние повярвахме. Опрости ни и помилвай! Ти си Най-милосърдния.” ¹¹⁰ И ги взимахте на присмех, докато сториха да забравите Моето споменаване, а на тях се подигравахте. ¹¹¹ Днес Аз ги възнаграждавам, защото бяха търпеливи. Те са спечелилите.”

¹¹² Ще рече [Аллах]: “Колко години престояхте в земята?” ¹¹³ Ще рекат: “Престояхме ден или част от деня. Питай отброяващите [ангели].” ¹¹⁴ Ще рече: “Престояхте само малко, ако знаете.

¹¹⁵ Нима смятахте, че ви сътворихме напразно и че при Нас не ще бъдете върнати?” ¹¹⁶ Всевишен е Аллах, истинският Владетел! Няма друг бог освен Него, Господа на прекрасния Трон! ¹¹⁷ А който призовава друг бог заедно с Аллах без довод за това, равносметката му е при неговия Господ.

Неверниците не ще сполучат.¹¹⁸ И кажи [о, Мухаммед]:
“Господи, опрости и помилвай! Ти си Най-милосърдния.”

24. СУРА НУР

СВЕТЛИНАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Сура, която Ние низпослахме и на-ложихме. В нея низпослахме ясни знамения, за да се поучите! ² На всяка прелюбодейка и всеки прелюбодеец ударете по сто бича и да не ви обземе състрадание към тях, като прилагате религията на Аллах, ако вярвате в Аллах и в Сетния ден! И да присъства на мъчението им група от вярващите! ³ Прелюбодеецът се свързва само с прелюбодейка или съдружаваща и прелюбодейката се свързва само с прелюбодеец или съдружаващ. Възбранено е това за вярващите.

⁴ А на онези, които набедят целомъдрени жени, после не доведат четирима свидетели, ударете осемдесет бича и не приемайте никога тяхно свидетелство! Тези са нечестивците, ⁵ освен които след това се покаят и поправят. Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁶ А които набедят своите съпруги и нямат свидетели освен самите те, всеки от тях да засвидетелства четири пъти в името на Аллах, че наистина е правдив. ⁷ А петия път – проклятието на Аллах да е над него, ако лъже. ⁸ И се отклонява от жената мъчението, ако четири пъти засвидетелства в името на Аллах, че наистина той лъже. ⁹ А петия път – гневът на Аллах да е над нея, ако мъжът е правдив. ¹⁰ И ако не бе благодатта на Аллах към вас, и

Неговата милост, и не бе Аллах приемащ покаянието, всемъдър...

¹¹ Онези, които оклеветиха [Аиша], са [само] група от вас. Не смятайте, че то е зло за вас! Не, то е добро за вас. Над всеки от онези тегне грехът, който е придобил, а за най-големия виновник има огромно мъчение.

¹² Защо когато чухте това, вярващите мъже и жени не помислиха добро в себе си и не рекоха: “То е явна клевета.”

¹³ Защо не доведоха за това четирима свидетели? И след като не са дошли със свидетелите, тези са лъжците пред Аллах.

¹⁴ И ако не е благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост в земния живот и в отвъдния, щеше да ви сполети огромно мъчение за измислицата, в която затънахте. ¹⁵ Ето, вие я пренасяте с езика си и изричате с устата си онова, за което нямате знание, и го смятате за дребно, а при Аллах то е огромно. ¹⁶ И защо, когато чухте това, не рекохте: “Не ни подобава да приказваме за него. Всечист си Ти! Това е огромна клевета.” ¹⁷ Аллах ви наставлява никога да не повторите подобно нещо, ако сте вярващи. ¹⁸ И ви разяснява Аллах знаменията. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

¹⁹ За онези, които желаят покварата да се разпространява сред вярващите, ще има болезнено мъчение в земния живот и в отвъдния. Аллах знае, вие не знаете. ²⁰ И ако не бе благодатта на Аллах към вас, и Неговата милост, и не бе Аллах състрадателен, милосърден...

²¹ О, вярващи, не следвайте стъпките на сатаната! А който следва стъпките на сатаната, на него повелява той покварата и отреченото. И ако не бе благодатта на Аллах към вас и Неговата милост, никой от вас не ще бъде никога чист.

Но Аллах пречиства когото пожелае. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

²² И удостоените с благодат и обилие сред вас да не се кълнат, че не ще даряват на [съгрешилите от] роднините и клетниците, и преселниците по пътя на Аллах! И нека извиняват, и нека прощават! Нима не искате Аллах да ви опрости? Аллах е опрощаващ, милосърден.

²³ Онези, които набедят целомъдрена жена, наивна и вярваща, те са прокълнати в земния живот и в отвъдния, и за тях ще има огромно мъчение ²⁴ в Деня, когато и езиците, и ръцете, и краката им ще свидетелстват за техните дела.

²⁵ В този Ден Аллах напълно ще им изплати истинското въздаяние и ще узнаят, че Аллах е явната истина.

²⁶ Лошото е за лошите хора и лошите хора са за лошото, а доброто е за добрите хора и добрите хора са за доброто. Тези са пречистени от онова, което се приказва. За тях има опрощение и щедро препитание.

²⁷ О, вярващи, не влизайте в домове, освен в собствените си, докато не поискате разрешение и не поздравите обитателите им! За вас това е най-доброто, за да се поучите.

²⁸ И ако не намерите никого там, не влизайте, докато не ви се позволи! И ако ви бъде казано: “Върнете се!”, тогава се върнете! За вас това е най-чистото. Аллах знае вашите дела.

²⁹ Не е грях за вас да влизате в необитаеми домове, в които има ваше имущество. Аллах знае какво разкривате и какво потулвате.

³⁰ Кажи на вярващите мъже да свеждат погледите си и да пазят целомъдрието си! За тях това е най-чистото. Сведущ е Аллах за техните дела.

³¹ И кажи на вярващите жени да свеждат поглед и да

пазят целомъдрието си, и да не показват своите украшения освен видното от тях, и да спускат покривалото върху пазвата си, и да не показват своите украшения освен пред съпрузите си или бащите си, или бащите на съпрузите си, или синовете си, или синовете на съпрузите си, или братята си, или синовете на братята си, или синовете на сестрите си, или жените [вярващи], или наложниците си, или слугите от мъжете без плътски нужди, или децата, непознали още женската голота. И да не тропат с крак, за да се разбере какво скриват от своите украшения. И се покайте пред Аллах всички, о, вярващи, за да сполучите!

³² И встъпвайте в брак с несемейните сред вас и с праведните сред робите и робините ви! Ако са бедни, Аллах ще им даде от Своята благодат. Аллах е всещедър, всезнаещ. ³³ Които нямат средства да встъпят в брак, нека се въздържат, докато Аллах им даде от Своята благодат! А за онези от наложниците ви, които желаят договор [за освобождаване] – напишете им, ако виждате у тях добро! И им дайте от имота на Аллах, който Той ви е дал! В стремежа ви към богатата на земния живот не принуждавайте слугините си да развратничат – те желаят целомъдрие! Но принудят ли слугиня, то и след принуждаването Аллах [за нея] е опрощаващ, милосърден. ³⁴ И вече ви низпослахме ясни знамения и пример от онези, които са си отишли преди вас, и поучение за богобоязливите.

³⁵ Аллах е Светлината на небесата и на земята. Сиянието Му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява.

Светлина върху светлина. Аллах напътва към Своята светлина когото пожелае и дава Аллах примерите за хората – Аллах всяко нещо знае –

³⁶ в домовете, които Аллах позволи да бъдат възвисени и да се споменава в тях Неговото име. Прославят Го там и сутрин, и вечер ³⁷ хора, които нито търговия, нито продажба ги отвлича от споменаването на Аллах и от извършването на молитвата и даването на милостинята закат. Страхуват се от Деня, в който ще се преобърнат сърцата и очите, ³⁸ за да им въздаде Аллах най-доброто за онова, което са вършили, и да им надбави от Своята благодат. Аллах безмерно дава препитание на когото пожелае.

³⁹ А на неверниците делата са като мираж в пустиня. Жадният го смята за вода, но стигне ли там, не открива нищо. Там ще открие Аллах и Той ще му изплати въздаянието. Аллах бързо прави равносметка. ⁴⁰ Или [делата им са] като тъмнини в морска бездна. Покриват я вълни едни над други, а над тях – облаци. Тъмнини една върху друга. Извади ли някой ръка, едвам ще я види. Комуто Аллах не е отредил светлина, не ще има за него светлина.

⁴¹ Не виждаш ли, че Аллах прославят всички на небесата и на земята, и птиците, разтворили криле? Всеки знае как да се моли и да прославя. Аллах знае техните дела. ⁴² На Аллах принадлежи властта над небесата и над земята, и към Аллах е завръщането.

⁴³ Не виждаш ли, че Аллах подкарва облаците, после ги съединява, после ги сторва на купчина и виждаш как дъждът излиза от тях. И спуска от планини в небето градушка, и поражавя Той с нея когото пожелае, и я отклонява от когото пожелае. И блясъкът на нейната мълния едва не отнема

зрението. ⁴⁴ Аллах сменява нощта и деня. В това има поука за прозорливите.

⁴⁵ Аллах сътвори от вода всяка твар. Някои от тях се движат по корем, някои от тях вървят на два крака, а някои от тях вървят на четири. Аллах сътворява, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила. ⁴⁶ Вече низпослахме ясни знамения. Аллах води когото пожелае към правия път.

⁴⁷ Казват [лицемерите]: “Повярвахме в Аллах и в Пратеника, и се покорихме.” Сетне част от тях се отмята след това. Тези не са вярващи. ⁴⁸ И когато бъдат призвани към Аллах и към Неговия Пратеник, за да отсъди помежду им, ето – част от тях се отвръща! ⁴⁹ А ако правдата е в тяхна полза, отиват при него покорни. ⁵⁰ Болест ли има в сърцата им, или се усъмняват, или се страхуват, че Аллах и Неговият Пратеник ще бъдат несправедливи към тях? Да, тези са угнетителите.

⁵¹ Ако вярващите бъдат призвани към Аллах и Неговия Пратеник, за да отсъди помежду им, те изричат само: “Чухме и се покорихме!” Тези са сполучилите. ⁵² Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, и се страхува от Аллах, и се бои от Него, тези са преуспяващите.

⁵³ И се кълнат [лицемерите] в Аллах с най-усърдните си клетви, че ако им повелиш, непременно ще излязат [за битка]. Кажи [о, Мухаммед]: “Не се кълнете! Ясно е доколко се покорявате! Сведущ е Аллах за вашите дела.”

⁵⁴ Кажи: “Покорявайте се на Аллах, покорявайте се на Пратеника! А отметнете ли се, негов дълг е само онова, което му е възложено и ваш дълг е само онова, което на вас е възложено. И покорите ли му се, ще сте на правия път. Дълг за Пратеника е само ясно да оповести.”

⁵⁵ Аллах обеща на онези от вас, които вярват и вършат праведни дела, че ще ги остави наследници на земята, както остави и онези преди тях, и непременно ще укрепи тяхната религия, която Той им избра, и в замяна след страха ще им дари сигурност. Те само на Мен ще служат и не ще Ме съдружават с нищо. А който подир това стане неверник, тези са нечестивците.

⁵⁶ И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята закат, и се покорявайте на Пратеника, за да бъдете помилвани!

⁵⁷ Не смятай, че неверниците ще обезсилят [Аллах] на земята! Мястото им е Адът. И колко лоша участ е той!

⁵⁸ О, вярващи, нека онези, които са под властта на десниците ви и онези от вас, които не са достигнали зрелост, да ви искат позволение три пъти: преди молитвата в зори и когато сваляте одеждите си по пладне, и подир нощната молитва – три случая, в които може да сте разсъблечени. Извън това не е грях нито за вас, нито за тях да влизате едни при други. Така Аллах ви разяснява знаменията. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ⁵⁹ А когато децата ви достигнат зрелост, да искат позволение, както искат и всички преди тях. Така Аллах ви разяснява Своите знамения. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ⁶⁰ А престарелите жени, които вече не се надяват на брак, не е грях да свалят връхното си наметало, без да показват украшения. Но да се въздържат е по-доброто за тях. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

⁶¹ Няма за слепеца притеснение и няма за куция притеснение, и няма за болния притеснение, нито за самите вас да се храните в своите домове или в домовете на бащите си, или в домовете на майките си, или в домовете на братята си, или в домовете на сестрите си, или в домовете на

чичовците си, или в домовете на лелите си, или в домовете на вуйчовците си, или в домовете на вуйните си, или там, откъдето имате ключове, или при ваш приятел. Няма грях за вас да се храните заедно или поотделно. И щом влезете в домове, поздравете се взаимно с поздрав от Аллах – благословен, мил! Така Аллах ви обяснява знаменията, за да проумеете.

⁶² Вярващите са само онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, и щом са с него за общо дело, не си отиват, докато не му поискат позволение. Които ти искат позволение, те вярват в Аллах и в Неговия Пратеник. А щом ти поискат позволение за нещо свое, позволи на когото желаш! И моли Аллах да ги опрости! Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁶³ И не се обръщайте към Пратеника така, както се обръщате един към друг! Аллах знае онези от вас, които скришом се измъкват. И да се боят онези, които нарушават негово нареждане, да не ги сполети изпитание или да не ги сполети болезнено мъчение! ⁶⁴ Да, на Аллах е всичко на небесата и на земята. Знае Той вашето положение. В Деня, когато бъдат върнати при Него, ще ги извести какво са вършили. Аллах знае всяко нещо.

25. СУРА ФУРКАН

РАЗГРАНИЧАВАНЕТО

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Благословен е Онзи, Който низпосла на Своя раб Разграничаването, за да бъде предупредител за световите

² Онзи, Комуто принадлежи властта над небесата и над

земята. И не се е сдобивал със син, и няма съдружник във властта, и е сътворил всяко нещо, и го е премерил с точна мяра.³ А вместо Него [неверниците] приеха божества, които нищо не творят, а те са сътворени, и не владеят за себе си нито вреда, нито полза, и не владеят нито смърт, нито живот, нито възкресение.

⁴ И казват неверниците: “Това е само лъжа, която той си е измислил. И са му помогнали за нея други хора.” Така угнетяват и мамят.⁵ И казват: “Легенди на предците! Накарал е да му ги препишат и му се диктуват сутрин и вечер.”⁶ Кажи [о, Мухаммед]: “Низпосла го Онзи, Който знае неведомото и на небесата, и на земята. Той е опрощаващ, милосърден.”

⁷ И казват: “Що за пратеник е този? Яде храна и ходи по пазарите. Защо не му бе изпратен ангел, за да бъде с него предупредител?”⁸ Или не му бъде спуснато съкровище, или не му се даде градина, от която да яде?” И казват угнетителите: “Вие следвате само един омагьосан човек.”⁹ Погледни как скалъпват за теб притчите и така се заблуждават, и не могат да намерят пътя.

¹⁰ Благословен е Онзи, Който ако пожелае, ти отрежда по-доброто от това – Градините, сред които реки текат, и дворци ти отрежда.¹¹ Но те взимат за лъжа Часа, а Ние приготвихме пламъци за онези, които взимат за лъжа Часа.¹² И когато те ги зърнат отдалеч, ще доловят тяхната ярост и вой.¹³ И когато бъдат хвърлени там на тясно място – завързани, ще зоват за гибел.¹⁴ [И ще им се каже]: “Не зовеете Днес за една гибел, а за много гибел!”¹⁵ Кажи [о, Мухаммед]: “Това ли е по-доброто, или Градината на вечността, обещана за богобоязливите? Тя ще бъде въздаяние за тях и място за

пребивание.”¹⁶ Там ще пребивават вечно и ще имат, каквото пожелаят. Това е обещание, измолено от твоя Господ.

¹⁷ В Деня, когато Той насъбере тях и онова, на което служат вместо на Аллах, ще каже: “Вие ли заблудихте тези Мои раби, или сами се заблудиха по пътя?”¹⁸ Ще кажат: “Всечист си Ти! Не ни подобава да приемаме други покровители освен Теб. Ала Ти им даде, на тях и на бащите им, да се понаследят, докато забравиха споменаването и станаха хора погубени.”¹⁹ Изобличиха ви в лъжа за онова, което казвате [о, съдружаващи] и не можете нито да се защитите, нито да се спасите. И който от вас угнетява, ще го накараме да вкуси голямо мъчение.

²⁰ И преди теб изпращахме само пратеници, които ядат храна и ходят по пазарите. И сторихме едни от вас изпитание за други. Ще изтърпите ли? Твоят Господ е всезрящ.

²¹ И казват онези, които не се надяват да Ни срещнат: “Защо не ни бяха изпратени ангели или не видим своя Господ?” Възгордяват се и прекаляват в дързостта си.²² В Деня, когато те ще видят ангелите, не ще има в този Ден радостна вест за престъпниците и [ангелите] ще кажат: “Възбранена преграда!”²³ И ще преценим всяко дело, което те са извършили, и ще го превърнем в разпиляна прах.²⁴ Обитателите на Рая в този Ден ще имат най-добрата обител и най-хубавото място за отдиш.

²⁵ В Деня, когато ще се разцепи небето с облаците и ще бъдат изпратени ангелите,²⁶ истинската власт в този Ден ще принадлежи на Всемилостивия. Ще бъде тежък Ден за неверниците.²⁷ В Деня, когато угнетителят ще хапе ръцете си, казвайки: “Ах, да бях поел път с Пратеника!”²⁸ Ах, горко ми, да не бях взимал такъв за приятел!²⁹ Той ме отклони

от споменаването, след като бе дошло при мен. Сатаната за човека е предател.”³⁰ И рече Пратеника: “О, Господи, моят народ пренебрегва този Коран.”³¹ И така на всеки пророк сторихме враг от престъпниците. Достатъчен е твоят Господ за водител и закрилник.

³² И рекоха неверниците: “Защо Коранът не му бе низпослан наведнъж?” Така е, за да укрепим с него твоето сърце. И го четохме отмерено..³³ И не ще дойдат при теб с пример, без да сме ти донесли истината [за него] и още по-добро тълкуване.³⁴ Тези, които бъдат подкарани към Ада по очи, ще са на най-лошото място и на най-заблудения път.

³⁵ Вече дадохме на Муса Писанието и за негов помощник определихме брат му Харун.³⁶ И рекохме: “Отидете двамата при народа, който взе за лъжа Нашите знамения!” И го унищожихме напълно.³⁷ И народа на Нух издавихме, когато взе за лъжа пратениците, и го сторихме знамение за хората. И приготвихме болезнено мъчение за потисниците.³⁸ И адитите, и самудяните, и обитателите на ар-Рас, и много поколения между тях.³⁹ И на всеки от тях давахме примери, и всички напълно погубихме.⁴⁰ И минават [неверниците] край селището, над което бе изсипан бедственият дъжд. Нима не го виждат? Да, ала те не се страхуват от възкресението.

⁴¹ И щом те видят, взимат те само на присмех: “Този ли е, когото Аллах е проводил за пратеник?”⁴² Той щеше да ни отклони от божествата ни, ако не постоянствахме за тях.” А когато видят мъчението, ще узнаят кой е най-заблуден за пътя.

⁴³ Не виждаш ли онзи, който приема страстта си за божество? Нима над него си покровител?⁴⁴ Или смяташ, че

повечето от тях чуват или проумяват? Те са като добитъка, дори са още по-заблудени.

⁴⁵ Не виждаш ли как твоят Господ разпростира сянката? А ако пожелаеше, Той би я сторил неподвижна. После сторваме слънцето неин водител. ⁴⁶ После малко по малко я скъсяваме. ⁴⁷ Той е, Който стори за вас нощта да е одеяние, и съня да е за отдих, и стори деня да е за препитание. ⁴⁸ Той е, Който праща ветровете като благовестители преди Своята милост. И изсипваме чиста вода от небето, ⁴⁹ за да съживим с нея мъртвата земя и да пият сътворените от Нас многобройни хора и добитък.

⁵⁰ И я пръскаме между тях, за да се поучат. Ала повечето хора се противят, освен за неверието. ⁵¹ И ако желяхме, щяхме да изпратим във всяко селище предупредител. ⁵² И не се покорявай на неверниците, и чрез него [–Корана] води срещу тях велика борба!

⁵³ Той е, Който разположи в съседство двете морета, едното сладко, утоляващо жаждата, а другото – солено, горчиво. И стори между тях граница и възбранена преграда. ⁵⁴ Той е, Който сътвори човека от вода и му отреди кръвно и брачно родство. Твоят Господ е всемогъщ.

⁵⁵ И вместо на Аллах служат на онова, което нито им помага, нито им вреди. Неверникът е помощник [на сатаната] срещу своя Господ. ⁵⁶ Ние те изпратихме [о, Мухаммед] само като благовестител и предупредител. ⁵⁷ Каж: “Не търся от вас друга отплата за това освен желанието на някого да поеме пътя към своя Господ.”

⁵⁸ И се уповавай на Вечноживия, Който не умира, и Го прославяй с възхвала! Достатъчно е сведущ Той за греховете на Своите раби – ⁵⁹ Онзи, Който сътвори небесата

и земята, и всичко помежду им в шест дни, после се въздигна [безподобен] на Трона. Всемиловичия – питай за Него знаещите! ⁶⁰ И когато им се рече: “Сведете чела до земята в суждуд пред Всемиловичия!”, казват: “А какво е Всемиловичия? Нима ще се поклоним на онова, за което ни повеляваш ти?” И това им надбавя омраза.

⁶¹ Благословен е Онзи, Който стори съзвездия на небето и стори там светило и сияйна луна! ⁶² Той е, Който стори нощта и денят да се следват за желаещия да се поучи или желаещия да е признателен.

⁶³ Рабите на Всемиловичия са онези, които ходят по земята с кротост и ако невежите им отправят думи, казват: “Мир!” [и отминават]; ⁶⁴ и които прекарват нощта, като свеждат чела в суждуд и се възправят пред своя Господ; ⁶⁵ и които казват: “Господи, отклони от нас мъчението на Ада! Неотменимо е неговото мъчение.” ⁶⁶ И колко лош е той за обиталище и пребивание! ⁶⁷ И които ако харчат, нито прахосват, нито скъперничат, а са по средата на това. ⁶⁸ И които не зоват друг бог заедно с Аллах, и не отнемат живот – Аллах е възбрания това, освен по право, – и не прелюбодействат. А който върши това, ще срещне възмездие. ⁶⁹ В Деня на възкресението ще бъде удвоено за него мъчението, в което унижен ще пребивава вечно, ⁷⁰ освен онзи, който се е покаял и повярвал, и вършил праведни дела. На такива Аллах ще подмени злините с добрини. Аллах е опрощаващ, милосърден. ⁷¹ А който се е покаял и вършил праведни дела, той се връща към Аллах с прието покаяние.

⁷² И които не свидетелстват с измама, и ако минат край празнословие, отминават достойно; ⁷³ и които, ако им се напомнят знаменията на техния Господ, не остават пред

тях глухи и слепи; ⁷⁴ и които казват: “Господи наш, дари ни със съпруги и потомци – радост за очите ни! И ни стори водители на богобоязливите!” –

⁷⁵ на тези ще се въздаде най-издигнатото място в Рая, защото са търпели, и там ще бъдат посрещнати с поздрав и мир. ⁷⁶ В него ще пребивават вечно. И колко прекрасно е то за обиталище и пребиваване! ⁷⁷ Кажи: “Не би ви обърнал внимание моят Господ, освен ако сте го призовавали. Но вие вземахте това за лъжа [о, неверници] и мъчението е неизбежно.”

26. СУРА ШУАРА

ПОЕТИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Та. Син. Мим.*

² Тези са знаменията на ясната Книга. ³ Не погубвай себе си, задето не искат да повярват! ⁴ Ако Ние пожелаем, ще им спуснем знамение от небето и ще сведат глави пред него. ⁵ И не идва при тях ново напомняне от Всемилоствивия, без да се отвърнат от него. ⁶ Те го взимаха за лъжа, но ще дойдат при тях вестите за онова, на което се подиграваха.

⁷ И нима не поглеждат към земята, колко полезни видове накарахме да поникнат от нея? ⁸ В това има знамение, но повечето от тях не са вярващи. ⁹ Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.

¹⁰ И когато твоят Господ призова Муса: “Иди при хората – угнетители, ¹¹ хората на Фараона! Нима не ще се побоят?”, –

¹² каза: “Господи мой, страхувам се да не ме вземат за лъжец

¹³ и сърцето ми ще се свие, и езикът ми не ще се развърже. Дай [пророчеството] и на Харун! ¹⁴ И имам грях пред тях, затова ме е страх да не ме убият.”

¹⁵ Каза: “Не [няма да те убият]! Двата вървете с Нашите знамения! Ние сме с вас чуващи. ¹⁶ Идете при Фараона и кажете: “Ние сме пратени от Господа на световите. ¹⁷ Пусни с нас синовете на Израил!” ¹⁸ Каза [Фараонът]: “Не те ли отгледахме сред нас от дете? И не прекара ли сред нас години от живота си? ¹⁹ И направи, каквото направи. Ти си от неблагодарните.”

²⁰ Каза: “Направих го тогава, когато бях от заблудените. ²¹ И избягах от вас, когато ме уплашихте, а моят Господ ме дари с мъдрост и ме стори да бъда от пратениците. ²² И каква е тази благодат, за която ме упрекваш, щом ти си поробил синовете на Израил?” ²³ Рече Фараонът: “А какво е Господа на световите?” ²⁴ Каза: “Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, ако сте убедени.” ²⁵ Рече [Фараонът] на онези около него: “Чувате ли?” ²⁶ Каза [Муса]: “Вашият Господ и Господа на древните ви предци...” ²⁷ Рече [Фараонът]: “Вашият пратеник, изпратен при вас, е луд.” ²⁸ Каза [Муса]: “Господа на изтока и на запада, и на всичко между тях, ако проумявате.” ²⁹ Рече [Фараонът]: “Ако приемеш друг бог освен мен, ще те тикна при затворниците.” ³⁰ Каза: “А ако ти донеса нещо очевидно?” ³¹ Рече [Фараонът]: “Дай го, ако казваш истината!” ³² И метна Муса тоягата си, и ето я – явна змия! ³³ И извади ръката си, и ето я – сияйнобяла за гледащите! ³⁴ Каза [Фараонът] на знатните около него: “Този е вещ магьосник. ³⁵ Иска да ви прогони с магията си от вашата земя. Какво ще посъветвате?”

³⁶ Казаха: “Дай отсрочка на него и брат му, и прати по градовете събирачи, ³⁷ да ти доведат всички вещи магьосници!” ³⁸ И магьосниците бяха насъбрани в часа на определения ден. ³⁹ И се рече на хората: “Събрахте ли се?” ⁴⁰ [Хората казаха:] “Ще последваме магьосниците, ако победят!” ⁴¹ И когато магьосниците дойдоха, рекоха на Фараона: “Ще има ли за нас отплата, ако ние победим?” ⁴² Рече: “Да, и тогава ще бъдете от приближените.”

⁴³ Муса им рече: “Мятайте, каквото ще мятате!” ⁴⁴ И метнаха те своите въжета и тояги, и рекоха: “С могъществото на Фараона ние ще победим.” ⁴⁵ И Муса метна своята тояга, и ето я – поглъща онова, с което измамват! ⁴⁶ Тогава магьосниците паднаха, свеждайки чела до земята в суджуд. ⁴⁷ Рекоха: “Повярвахме в Господа на световите, ⁴⁸ Господа на Муса и Харун!”

⁴⁹ Рече [Фараонът]: “Нима му повярвахте, преди аз да съм ви позволил? Той ви е старейшината, който ви е научил на магия. И ще разберете! Ще ви отсека ръцете и краката кръстом, и всички ви ще разпъна.” ⁵⁰ Рекоха: “Не е беда! Наистина при нашия Господ ще се завърнем. ⁵¹ Надяваме се да ни опрости нашият Господ прегрешенията, защото първи повярвахме.”

⁵² И дадохме на Муса откровение: “Отпътувай с Моите раби нощем! Вас ще ви преследват.” ⁵³ И изпрати Фараонът събирачи в градовете: ⁵⁴ “Тези [синове на Израил] са малко хора. ⁵⁵ Те ни разгневяват, ⁵⁶ но ние всички сме бдителни.” ⁵⁷ И така Ние ги пропъдихме от градини и извори, ⁵⁸ и от съкровища, и от знатно място. ⁵⁹ Така е. И оставихме това в наследство на синовете на Израил.

⁶⁰ И тръгнаха да ги преследват по изгрев [хората на

Фараона]. ⁶¹ И когато двете множества се съгледаха, спътниците на Муса рекоха: “Ние сме настигнати.” ⁶² Рече: “Не! Моят Господ е с мен и Той ще ме напъти!” ⁶³ И разкрихме на Муса: “Удари с тоягата си по морето!” И то се разцепи. И всеки къс бе като огромна планина. ⁶⁴ И сторихме там другите да се приближат. ⁶⁵ И спасихме Муса и всички, които бяха с него. ⁶⁶ После издавихме другите. ⁶⁷ В това има знамение, но повечето от тях не вярват. ⁶⁸ Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.

⁶⁹ Прочети им вестта за Ибрахим! ⁷⁰ Когато рече на баща си и народа си: “На какво служите?”, ⁷¹ рекоха: “Служим на идоли и ще продължим да им се кланяме.” ⁷² Рече: “Чуват ли ви, когато ги зовете, ⁷³ или ви помагат, или вредят?” ⁷⁴ Рекоха: “Не, но заварихме бащите си така да правят.”

⁷⁵ Рече: “Виждате ли онези [идоли], на които сте служили, ⁷⁶ вие и древните ви предци? ⁷⁷ Те са мои врагове, а не Господа на световите, ⁷⁸ Който ме е сътворил и ме напътва, ⁷⁹ и Който ме храни, и ми дава да пия, ⁸⁰ и ако се разболея, Той ме изцелява, ⁸¹ и Който ще ме умъртви, а после ще ме съживи, ⁸² и на Когото се надявам да ми опрости греха в Съдния ден.

⁸³ Господи, дари ми мъдрост и ме приобщи към праведните! ⁸⁴ И стори достойно споменаването ми пред идните [поколения], ⁸⁵ и ме стори да бъда от наследниците на блажения Рай! ⁸⁶ И опрости баща ми! Той наистина е от заблудените. ⁸⁷ И не ме опозорявай в Деня, когато [тварите] ще бъдат възкресени, ⁸⁸ в Деня, когато нито богатство, нито синове ще помогнат, ⁸⁹ освен който дойде при Аллах с чисто сърце.”

⁹⁰ И Раят ще бъде приближен за богобоязливите. ⁹¹ И

Адът ще бъде показан на заблудените.⁹² И ще им се рече: “Къде са онези, на които сте служили⁹³ вместо на Аллах? Дали ще ви помогнат, или на себе си ще помогнат?”⁹⁴ Там ще бъдат хвърлени и те, и заблудените,⁹⁵ и войските на Иблис – всичките.⁹⁶ Ще рекат, карайки се там:⁹⁷ “Кълнем се в Аллах, наистина бяхме в явна заблуда,⁹⁸ когато вас приравнявахме с Господа на световите.⁹⁹ И ни заблудиха не други, а престъпниците.¹⁰⁰ Сега нямаме нито застъпници,¹⁰¹ нито близък приятел.¹⁰² Да имаше за нас завръщане, щяхме да сме от вярващите.”¹⁰³ В това има знамение, но повечето от тях не вярват.¹⁰⁴ Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.

¹⁰⁵ Народът на Нух взе пратениците за лъжци.¹⁰⁶ Когато техният брат Нух им каза: “Не се ли боите?”¹⁰⁷ Аз съм доверен пратеник за вас,¹⁰⁸ затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!¹⁰⁹ И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световите,¹¹⁰ затова се бойте от Аллах и на мен се покорете!”, –¹¹¹ казаха: “Нима ще ти повярваме, щом те следват най-презрените?”¹¹² Каза: “Но знам ли аз какво са вършили?”¹¹³ Равносметката им е единствено при моя Господ, ако осъзнавате.¹¹⁴ Аз не ще прогонвам вярващите.¹¹⁵ Аз съм само явен предупредител.”

¹¹⁶ Казаха: “Ако не престанеш, о, Нух, ще бъдеш пребит с камъни.”¹¹⁷ Каза: “Господи, моят народ ме взе за лъжец.¹¹⁸ Затова отсъди между нас и спаси мен и вярващите, които са заедно с мен!”¹¹⁹ И спасихме него и онези, които бяха заедно с него в натоварения Кораб.¹²⁰ Сетне издавихме останалите.¹²¹ В това има знамение, но повечето от тях не вярват.¹²² Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.

¹²³ И адитите взеха пратениците за лъжци. ¹²⁴ Техният брат Худ им каза: “Не се ли боите?” ¹²⁵ Аз съм доверен пратеник за вас, ¹²⁶ затова се бойте от Аллах и на мен се покорете! ¹²⁷ И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световите. ¹²⁸ Нима градите паметник на всяко възвишение за забавление? ¹²⁹ И правите дворци, сякаш ще векувате. ¹³⁰ И ако прилагате сила, прилагате я като тирани. ¹³¹ Затова се бойте от Аллах и на мен се покорете! ¹³² И бойте се от Онзи, Който ви е дал вашето знание, ¹³³ и ви е дал и добитък, и синове, ¹³⁴ и градини, и извори! ¹³⁵ Страхувам се за вас от мъчение във велик Ден.”

¹³⁶ Казаха: “Все ни е едно дали проповядваш, или не си от проповедниците. ¹³⁷ Това са само обичаите на предците. ¹³⁸ И не ще бъдем измъчвани.” ¹³⁹ И го взеха за лъжец, и ги погубихме. В това има знамение, но повечето от тях не вярват. ¹⁴⁰ Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.

¹⁴¹ И самудяните взеха пратениците за лъжци. ¹⁴² Техният брат Салих им каза: “Не се ли боите?” ¹⁴³ Аз съм доверен пратеник за вас, ¹⁴⁴ затова се бойте от Аллах и на мен се покорете! ¹⁴⁵ И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световите. ¹⁴⁶ Нима ще бъдете оставени тук в сигурност – ¹⁴⁷ сред градини и извори, ¹⁴⁸ и насаждения, и палми с узрял плод, ¹⁴⁹ и да изсичате умело в планините домове? ¹⁵⁰ Затова се бойте от Аллах и на мен се покорете! ¹⁵¹ И не слушайте повелята на престъпващите, ¹⁵² които рушат по земята и не поправят!”

¹⁵³ Казаха: “Ти си само омагьосан. ¹⁵⁴ Ти си само човек като нас. Донеси знамение, ако говориш истината!” ¹⁵⁵ Каза: “Това е камила. Тя да пие в определен ден и вие да пиете в

друг. ¹⁵⁶ И не я докосвайте със зло, да не ви сполети мъчение във великия Ден!” ¹⁵⁷ Но я заклаха, после съжالياваха. ¹⁵⁸ И ги сполетя мъчението. В това има знамение, но повечето от тях не вярват. ¹⁵⁹ Твоят Господ наистина е Все-могъщия, Милосърдния.

¹⁶⁰ И народът на Лут взе пратениците за лъжци. ¹⁶¹ Техният брат Лут им каза: “Не се ли боите?” ¹⁶² Аз съм доверен пратеник за вас, ¹⁶³ затова се бойте от Аллах и на мен се покорете! ¹⁶⁴ И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световите. ¹⁶⁵ Нима ходите при мъжете от хората, ¹⁶⁶ а оставяте съпругите си, които вашият Господ е сътворил за вас? Да, вие сте престъпващи хора.”

¹⁶⁷ Казаха: “Ако не престанеш, о, Лут, ще бъдеш прокуден!” ¹⁶⁸ Каза: “Аз мразя вашето деяние. ¹⁶⁹ Господи, спаси мен и моето семейство от това, което вършат!” ¹⁷⁰ И спасихме него и семейството му всички, ¹⁷¹ освен една старица сред останалите. ¹⁷² После унищожихме другите. ¹⁷³ И изсипахме върху им дъжд [от нажежени камъни]. И колко лош бе дъждът за предупредените! ¹⁷⁴ В това има знамение, но повечето от тях не вярват. ¹⁷⁵ Твоят Господ наистина е Всемогъщия, Милосърдния.

¹⁷⁶ И обитателите на Горичката взеха пратениците за лъжци. ¹⁷⁷ Шуайб им каза: “Не се ли боите?” ¹⁷⁸ Аз съм доверен пратеник за вас, ¹⁷⁹ затова се бойте от Аллах и на мен се покорете! ¹⁸⁰ И не искам от вас отплата. Моята отплата е единствено от Господа на световите. ¹⁸¹ И изпълвайте мярката, и не бъдете от оцетяващите! ¹⁸² И претегляйте с точни везни! ¹⁸³ И не смалявайте от нещата на хората, и не сейте развала по земята, рушейки! ¹⁸⁴ И бойте се от Онзи, Който сътвори вас и предните поколения!”

¹⁸⁵ Казаха: “Ти си само омагьосан. ¹⁸⁶ Ти си само човек като нас. И мислим, че си лъжец. ¹⁸⁷ Спусни върху нас късове от небето, ако говориш истината!” ¹⁸⁸ Каза: “Моят Господ най-добре знае какво правите.” ¹⁸⁹ И го взеха за лъжец, и ги сполетя мъчението на облачния ден. Наистина бе мъчение във великия ден. ¹⁹⁰ В това има знамение, но повечето от тях не вярват. ¹⁹¹ Твоят Господ наистина е Все-могъщия, Милосърдния.

¹⁹² Този [Коран] е низпослан от Господа на световете. ¹⁹³ Спусна го довереният Дух [Джибрил] ¹⁹⁴ в твоето сърце, за да бъдеш от предупредителите ¹⁹⁵ на ясен арабски език. ¹⁹⁶ Той е [споменат] в писанията на предците. ¹⁹⁷ Не е ли знамение за тях, че го знаят учените сред синовете на Израил? ¹⁹⁸ И дори да го бяхме низпослали на някой чужденец, ¹⁹⁹ и той им го четеше, пак нямаше да му повярват. ²⁰⁰ Така вложихме това [неверие] в сърцата на престъпниците. ²⁰¹ Не ще повярват в него, докато не видят болезненото мъчение. ²⁰² А то ще ги сполети внезапно, без да усетят. ²⁰³ Тогава ще кажат: “Дали ще ни се даде отсрочка?”

²⁰⁴ А нима за Нашето мъчение бързат? ²⁰⁵ Как мислиш, ако им дам още години да се понаслаждават, ²⁰⁶ а после ги сполети онова, с което бяха заплашвани, ²⁰⁷ с какво ще ги избави даденото им за наслада? ²⁰⁸ Не погубихме никое селище, без [да му изпратим] предупредители ²⁰⁹ с напомняне. И не сме Ние угнетители. ²¹⁰ И не сатаните го спуснаха. ²¹¹ Не им е отредено и не могат да го сторят. ²¹² Недостъпно е за тях да го чуят.

²¹³ И не зови друг бог заедно с Аллах, за да не бъдеш от измъчваните! ²¹⁴ Предупреди най-близките си роднини ²¹⁵ и спусни крилото си над вярващите, които те последват!

²¹⁶ А ако ти се противят, кажи: “Далеч съм от онова, което вършите.” ²¹⁷ И се уповавай на Всемогъщия, Милосърдния, ²¹⁸ Който те вижда, като се изправяш [за молитва сам], ²¹⁹ и [вижда] твоите движения сред покланящите се в суждуд. ²²⁰ Той наистина е Всечувания, Всезнаещия.

²²¹ Да ви известя ли при кого слизат сатаните? ²²² Слизат при всеки клеветник, грешник, ²²³ който надава ухо, и повечето от тях са лъжци. ²²⁴ Поетите ги следват заблудените. ²²⁵ Не виждаш ли, че бродят те из всяка долина? ²²⁶ И говорят, каквото не правят, ²²⁷ освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и споменават често Аллах, и се бранят, когато бъдат угнетени. Ще узнаят угнетителите към какво място ще се завърнат.

27. СУРА НАМЛ

МРАВКИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Та. Син.*

Тези са знаменията на Корана – ясната Книга – ² напътствие и блага вест за вярващите, ³ които отслужват молитвата и дават милостинята закат, и за отвъдния живот са убедени. ⁴ На онези, които не вярват в отвъдния живот, разкрасихме делата им и те се лутат. ⁵ За тези е лошото мъчение и те в отвъдния живот са най-губещите. ⁶ Наистина Коранът ти се дава [о, Мухаммед] от всемъдър, всезнаещ.

⁷ Муса рече на семейството си: “Забелязах огън. Ще ви донеса оттам вест или ще ви донеса главня, за да се сгреете!” ⁸ И когато стигна там, бе призван: “Благословен

да бъде този при огъня и тези край него! Всечист е Аллах, Господа на световете!

⁹ О, Муса, Аз съм Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия.

¹⁰ Хвърли тоятата си!” И когато я видя да се вие като змия, той се обърна и побягна, без да поглежда назад. “О, Муса, не се страхувай! Не се страхуват при Мен пратениците, ¹¹ а ако някой е угнетил, после е заменил злото с добро – Аз съм опрощаващ, милосърден. ¹² И пхъни ръката си в пазвата, ще я извадиш сияйнобяла, без да я е засегнала болест – от деветте знамения за Фараона и неговите хора. Те са нечестиви хора.” ¹³ И когато Нашите знамения дойдоха при тях очевидни, рекоха: “Това е явна магия.” ¹⁴ И ги отрекоха с гнет и надменност, въпреки че душите им се убедиха в тях. Виж какъв е краят на сеещите развала!

¹⁵ И дадохме на Дауд и Сулайман знание, и рекоха: “Слава на Аллах, Който ни предпочете пред мнозина от Своите вярващи раби!” ¹⁶ И Сулайман наследи [пророчеството от] Дауд, и рече: “О, хора, бяхме научени на говора на птиците и ни се даде от всяко нещо. Това е явната благодат.”

¹⁷ И бяха събрани за Сулайман воините му от джинове, хора и птици под строй. ¹⁸ Когато пристигнаха в Долината на мравките, една мравка рече: “О, мравки, влезте в жилищата си, за да не ви премажат Сулайман и воините му, без да усетят!” ¹⁹ Той се засмя на словата й, рече: “Господи мой, отреди ми да бъда признателен за дара, който Ти дари на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш, и ме въведи с Твоята милост сред праведните Си раби!”

²⁰ И направи той преглед на птиците, и рече: “Защо не виждам папуняка, или го няма? ²¹ Ще го мъча със сурово

мъчение или ще го заколя, ако не ми донесе явен довод.”

²² Но [папунякът] не се забави дълго и рече: “Узнах нещо, което ти не си узнал. Донесох ти от Саба сигурна вест.

²³ Открих жената, която ги управлява. Всичко ѝ е дадено и има велик трон. ²⁴ Заварих нея и народа ѝ да се покланят на слънцето, а не на Аллах, и сатаната е разкрасил за тях делата им, и ги е заблудил, та не са напътени ²⁵ да се покланят на Аллах, Който изважда скритото на небесата и на земята, и знае какво спотайвате и какво разкривате. ²⁶ Аллах! Няма друг бог освен Него – Господа на великия Трон!”

²⁷ Рече [Сулайман]: “Ще видим истина ли говориш или си лъжец. ²⁸ Върви с това мое послание и им го спусни, после се отдръпни от тях и виж какво ще отговорят!”

²⁹ Рече тя: “О, знатни, спуснато ми бе достопочтено послание.

³⁰ То е от Сулайман и е: “В името на Аллах, Всемиловития, Милосърдния! ³¹ Не се възгордявайте и елате при мен отдадени на Аллах!” ³² Рече тя: “О, знатни, посъветвайте

ме в делото ми! Не съм решила никое дело без ваше присъствие.” ³³ Рекоха: “Ние имаме сила и огромна мощ. А повелята е твоя, ти реши какво ще повелиш!” ³⁴ Рече тя:

“Царете, когато нахлуят в някое селище, го разрушават и унизяват най-благородните му обитатели. И те така ще постъпят. ³⁵ Ще им изпратя подарък и ще видя с какво ще се върнат пратениците.”

³⁶ И когато дойдоха при Сулайман, той рече: “Нима ще ми помогнете с имот? Не, онова, което Аллах ми е дал, е по-добро от онова, което на вас е дал. А вие с вашия подарък ликувате. ³⁷ Върни се [водачо] при тях! И ще отидем там с войски, за които нямат сили, и ще ги прогоним оттам унизени и жалки.”

³⁸ И рече: “О, знатни, кой от вас ще ми донесе нейния трон, преди да дойдат при мен отдадени на Аллах?” ³⁹ Ифрит от джиновете рече: “Аз ще ти го донеса, преди да станеш от мястото си. Имам сила за това и съм достоен за доверие.”

⁴⁰ Един, който имаше знание от Писанието, рече: “Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око.” И когато [Сулайман] видя трона при себе си, рече: “Това е от благодатта на моя Господ, за да ме изпита дали съм признателен, или неблагодарен. Който е признателен, той е признателен за себе си. А който е неблагодарен, моят Господ е над всяка нужда, прещедър.”

⁴¹ Рече: “Преобразете за нея трона ѝ, да видим дали тя ще го познае, или не!” ⁴² И когато тя дойде, бе казано: “Такъв ли е твой трон?” Рече тя: “Прилича на него.” [Сулайман си каза:] “Знанието ни бе дарено преди нея и бяхме отдадени на Аллах.” ⁴³ А тя бе отклонена от онова, на което служеше вместо на Аллах. Тя наистина бе от хора-неверници. ⁴⁴ Рече ѝ се: “Влез в двореца!” И когато го видя, помисли го за вир, и оголи глезените си. Рече [Сулайман]: “Това е гладък дворец от кристал.” Рече тя: “Господи мой, бях угнетила себе си, но заедно със Сулайман се отдавам на Аллах, Господа на световите.”

⁴⁵ При самудяните пратихме брат им Салих: “Служете на Аллах!” И ето ги – две групи, които враждуват! ⁴⁶ Рече: “О, народе мой, защо избързвате със злината преди добрината? Защо не помолите Аллах за опрощение, та да бъдете помилвани?” ⁴⁷ Рекоха: “Предчувстваме злочестие от теб и от онези, които са с теб.” Рече: “Вашето злочестие е при Аллах. Да, вие сте хора изпитвани.”

⁴⁸ И имаше в града деветима, които сееха развала по земята и не се поправяха. ⁴⁹ Рекоха: “Да се закълнем в Аллах,

че през нощта ще нападнем Салих и неговите хора, после ще речем на ближните му: “Не присъствахме при гибелта на хората му. Ние говорим истината.”⁵⁰ И лукавстваха те с умисъл, но провалихме Ние тяхното лукавство, без да усетят.

⁵¹ И виж какъв бе краят на лукавството им унищожихме тях и техния народ всички! ⁵² Ето домовете им в руини, защото угнетяваха. В това има знамение за хора знаещи.

⁵³ И спасихме онези, които вярваха и се бояха.

⁵⁴ И рече Лут на своя народ: “Нима вършите скверността, въпреки че се виждате? ⁵⁵ Нима ходите със страст при мъжете вместо при жените? Да, вие сте хора невежи.” ⁵⁶ А отговорът на народа му бе само да кажат: “Прогонете рода на Лут от нашето селище. Те били хора, които се пазят чисти.”

⁵⁷ И спасихме него и неговото семейство освен жена му. Отредихме тя да бъде от оставащите. ⁵⁸ И изсипахме отгоре им дъжд [от нажежени камъни]. И колко лош е дъждът за предупреждения! ⁵⁹ Кажете [о, Мухаммед]: “Слава на Аллах и мир за Неговите раби, които Той е избрал! Аллах ли е по-добър, или онези, с които Го съдружават?”

⁶⁰ Или Онзи, Който сътвори небесата и земята, и изсипва за вас вода от небето, и чрез нея сторваме да израстват прелестни градини? Вие не бихте сторили дърветата им да израстат. И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Не, ала те са хора отклонени. ⁶¹ Или Онзи, Който направи земята устойчива и прокара през нея реки, и направи там непоклатими планини, и направи между двете морета преграда? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Не, ала повечето от тях не знаят.

⁶² Или Онзи, Който откликва на бедстващия, ако Го позове, и премахва злото, и ви сторва наследници на земята? И така,

има ли друг бог заедно с Аллах? Ала вие рядко се поучавате!

⁶³ Или Онзи, Който ви напътва в тъмнините на сушата и на морето, и Който изпраща ветровете като блага вест преди Своята милост? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Превисоко е Аллах над онова, с което Го съдружават!”

⁶⁴ Или Онзи, Който начева творението, после го повтаря, и Който ви дава препитание от небето и от земята? И така, има ли друг бог заедно с Аллах? Кажете: “Дайте своя довод, ако говорите истината!”

⁶⁵ Кажете: “Никой на небесата и на земята не знае неведомото, освен Аллах. И не ще усетят те кога ще бъдат възкресени. ⁶⁶ Да, липсва им знание за отвъдния живот. Да, те се съмняват в него и за него са слепи. ⁶⁷ И казват неверниците: “Нима след като станем пръст, ние и бащите ни, нима наистина ще бъдем извадени [от гробовете]? ⁶⁸ Вече ни бе обещано това, на нас и на бащите ни, по-рано. Това са само легенди на предците.” ⁶⁹ Кажете: “Вървете по земята и вижте какъв е краят на престъпниците!”

⁷⁰ И не скърби заради тях, и не се притеснявай от тяхното коварство! ⁷¹ И казват: “Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?” ⁷² Кажете: “Възможно е вече да е след вас нещо от онова [мъчение], за което избързвате.” ⁷³ Твоят Господ е носител на благодат за хората, ала повечето от тях са непризнателни. ⁷⁴ Твоят Господ знае какво потулват сърцата им и какво разкриват. ⁷⁵ И няма нищо, нито на небето, нито на земята, без да е в ясна книга.

⁷⁶ Този Коран разказва на синовете на Израил за повечето от онова, по което са в разногласие. ⁷⁷ Той е напътствие и милост за вярващите. ⁷⁸ Твоят Господ ще отсъди помежду им със Своето решение. Той е Всемогъщия, Всезнаещия.

⁷⁹ И се уповавай на Аллах! Ти имаш явната истина. ⁸⁰ Ти не можеш да накараш мъртвите да чуят, нито глухите да чуят зова, щом обърнат гръб. ⁸¹ И не можеш да изведеш слепите от заблудата им. Ще те чуят само тези, които вярват в Нашите знамения. Те са отдадените на Аллах.

⁸² И когато се сбъдне за тях словото, ще им извадим Ние от земята едно животно да им проговори, че хората не са се убедили в Нашите знамения. ⁸³ И един Ден ще съберем от всяка общност група от онези, които взимат за лъжа Нашите знамения, и ще бъдат поведени вкупом. ⁸⁴ Щом пристигнат, Той ще каже: “Нима взехте за лъжа Моите знамения, въпреки че не ги проумявахте?” Или: “Какво сте извършили?” ⁸⁵ И ще се сбъдне срещу тях словото, защото угнетявах, а те не ще проговорят. ⁸⁶ Не виждат ли, че Ние сторихме нощта, за да си почиват в нея, и деня светъл? В това има знамения за хора вярващи.

⁸⁷ И един Ден ще се протръби с Рога, и ще се ужасят всички на небесата и всички на земята, освен онези, за които Аллах пожелае. И всички ще дойдат при Него покорни. ⁸⁸ И ще видиш планините мислиш ги неподвижни, а те отминават, както облаците отминават. Сторено е от Аллах, Който всяко нещо прави съвършено... Той е сведущ за делата ви. ⁸⁹ Които дойдат с добрина, ще имат по-голяма от нея. И пред ужаса на този Ден ще имат сигурност. ⁹⁰ А които дойдат със злина, ще бъдат хвърлени в Огъня унижени. “Нима ви се въздава за друго освен за делата ви?”

⁹¹ Повелено ми бе да служа единствено на Господа на този град [Мека], който Той обяви за свещен и Негово е всяко нещо, и бе ми повелено да съм сред отдадените на Аллах, ⁹² и да чета Корана. Който се напътва, за себе си се напътва.

А на когото се заблуждава, кажи [о, Мухаммед]: “Аз съм само предупредител.”⁹³ И кажи: “Слава на Аллах! Ще ви покаже Той Своите знамения и вие ще ги узнаете. Твоят Господ не подминава делата ви.”

28. СУРА КАСАС

РАЗКАЗЪТ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Та. Син. Мим.*

² Това са знаменията на ясната Книга. ³ Четем ти правдиво историята на Муса и на Фараона – за хора вярващи.

⁴ Фараонът се възгордя в страната си и раздели на групи нейните жители. Обезсилваше една част от тях – избиваше синовете им и пощадяваше жените им. Той бе от сеещите развала. ⁵ А Ние пожелахме да облагодетелстваме онези, които бяха обезсилени в страната, и да ги сторим водители, и да сторим тях наследниците, ⁶ и да ги утвърдим в страната, и да покажем от тях на Фараона и на Хаман, и на войските им онова, от което са се пазели.

⁷ И разкрихме на майката на Муса: “Да го кърмиш, а когато се уплашиш за него, пусни го в морето! И не се плаши! И не скърби! Ние ще ти го върнем и ще му отредим да бъде от пратениците.” ⁸ И семейството на Фараона го прибра, а той щеше да стане техен враг и тяхна скръб. Фараонът и Хаман, и техните войски бяха грешници. ⁹ И жената на Фараона му рече: “Радост за окото – на мен и на теб! Не го убивайте! Може да ни е от полза или да го вземем за син.” Така и не усетиха.

¹⁰ И опуствя сърцето на майката на Муса. Тя за малко да го издаде, ако не бяхме укрепили сърцето ѝ, за да е вярваща.

¹¹ И рече на сестра му: “Проследи го!” И тя го наблюдаваше от страни, без да я усетят. ¹² Изпървом повелихме Ние да отказва да суче. И рече тя: “Да ви посоча ли семейство, което ще се грижи за него вместо вас и ще му бъде наставник?”

¹³ И така го върнахме на майка му, за да се радват очите ѝ, да не скърби и да узнае, че обещанието на Аллах е истина. Ала повечето от тях не знаят. ¹⁴ И когато достигна своята зрелост и улегна, Ние му дадохме мъдрост и знание. Така награждаваме благодетелните.

¹⁵ И влезе той в града по време, когато жителите му нехаеха, и завари там двама мъже да се бият, единият – от неговата общност, а другият – от враговете му. Онзи, който бе от неговата общност, го извика на помощ срещу онзи, който бе от враговете му. И Муса го удари с юмрук и [неволно] го уби. Рече: “Това е дело на сатаната. Той е заблуждаващ, явен враг.” ¹⁶ Рече: “Господи, аз угнетих себе си. Опрости ме!” И Той го опрости. Той наистина е Опрощаващия, Милосърдния. ¹⁷ Рече: “Господи, заради онова, с което Ти ме облагодетелства, никога не ще бъда опора за престъпниците.”

¹⁸ На сутринта се озова в града, страхувайки се, дебнешком, и изведнъж онзи, който вчера се обърна към него за помощ, пак го повика. Муса му рече: “Ти си в явна заблуда.” ¹⁹ И когато [Муса] поиска да нападне онзи, който е враг и на двамата, [другият] рече: “О, Муса, нима искаш да ме убиеш, както вчера уби човек? Ти искаш само да си деспот на земята, а не искаш да си от поправящите.” ²⁰ И дойде мъж от другия край на града – устремен. Рече: “О,

Муса, знатните се съветват за теб, да те убият. Напусни! Аз съм твой доброжелател.”²¹ И излезе оттам страхувайки се, дебнешком. Рече: “Господи, спаси ме от хората–угнетители!”

²² И когато се отправи по посока на Мадян, рече: “Надявам се моят Господ да ме насочи по правия път.”²³ И когато стигна до водата на Мадян, завари там група хора да поят [добитък]. И завари освен тях две жени да възпират [добитъка си]. Рече: “Какво ви се е случило?” Рекоха: “Не ще поим, докато пастирите не приключат. А баща ни е твърде стар.”²⁴ И той напои [добитъка им] вместо тях. После се оттегли на сянка и рече: “Господи, нуждая се от благо, което да ми спуснеш.”²⁵ И дойде при него едната от двете, пристъпвайки със свян. Тя рече: “Баща ми те кани да те възнагради, задето напои вместо нас.” А когато той отиде при него и му разказа историята си, [бащата] рече: “Не се плаши! Избавил си се от хората-угнетители.”²⁶ Едната от двете рече: “О, татко мой, наеми го! Най-добрия, когото можеш да наемеш, е силният, довереният.”²⁷ Рече: “Искам да те ожена за една от двете си дъщери, ако ми работиш осем години. А ако ги изпълниш до десет, то си е от теб. Но не искам да те затруднявам. И ако Аллах пожелае, ще разбереш, че съм от праведните.”²⁸ Рече [Муса]: “Това е между мен и теб. Който и да изпълня от двата срока, няма да е бремене за мен. На онова, което говорим, Аллах е свидетел.”

²⁹ И когато Муса изпълни срока, и тръгна със семейството си, забеляза огън откъм планината. Рече на семейството си: “Постойте! Забелязах огън. Може да ви донеса оттам вест или главня, за да се сгреее!”³⁰ И когато стигна там, откъм десния склон на долината, в благословената местност, откъм дървото [откъдето излизаше огънят], бе призован: “О, Муса,

Аз съм Аллах, Господът на световете! ³¹ Хвърли тоягата си!” И когато я видя да се вие като змия, той се обърна и побягна, без да поглежда назад. “О, Муса, приближи се и не се плаши! Ти си в безопасност. ³² Пъхни ръката си в пазвата, ще я видиш сияйнобяла, без да я е засегнала болест. И прибери ръка към теб, за да не те е страх! Това са две доказателства от твоя Господ за Фараона и неговите знатни хора. Те са нечестивци.”

³³ Каза: “Господи, убих човек измежду тях и ме е страх да не ме убият. ³⁴ А моят брат Харун е с по-красноречив език от мен. Изпрати го с мен за опора, та да ме подкрепя! Страхувам се да не ме вземат за лъжец.” ³⁵ Каза Той: “Ще те подкрепим с брат ти и ще ви отредим власт, и не ще ви засегнат. С Нашите знамения вие и онези, които ви последват, ще победите.”

³⁶ И когато Муса отиде при тях с Нашите ясни знамения, казаха: “Това е само измислена магия. И не сме чували за него от древните ни предци.” ³⁷ А Муса каза: “Моят Господ най-добре знае кой е дошъл с Неговото напътствие и на кого принадлежи краят. Угнетителите не ще сполучат.” ³⁸ И рече Фараонът: “О, знатни, аз не знам да имате друг бог освен мен. И ми разпали [пещ] за [тухли от] глина, о, Хаман, и ми построй кула, дано зърна бога на Муса! Ала аз го мисля за лъжец.”

³⁹ И той, и войските му без право се възгордяха на земята. И смятаха, че не ще бъдат при Нас върнати. ⁴⁰ И сграбчихме него и войските му, и ги издавихме в морето. Виж какъв бе краят на угнетителите! ⁴¹ И ги сторихме водители, призоваващи към Огъня. И в Деня на възкресението не ще им се помогне. ⁴² И ги сподиряхме на този свят с проклятие,

а в Деня на възкресението ще са от презрените.⁴³ И дадохме на Муса Писанието, след като погубихме първите поколения за прозрение на хората и за напътствие, и милост, за да се поучат!

⁴⁴ Ти не бе откъм западната страна [на планината, о, Мухаммед], когато дадохме на Муса повелята и не бе свидетел.⁴⁵ Ала Ние създадохме поколения и измина дълго време оттогава. И не бе ти от обитателите на Мадян, да им четеш Нашите знамения, ала Ние изпращаме [вестите].

⁴⁶ И не бе ти откъм планината, когато призовахме [Муса]. Ала е милост от твоя Господ да предупредиш хора, при които досега не е идвал предупредител, за да се поучат!...

⁴⁷ А ако ли не щом ги сполетеше беда за онова, което преди са сторили, щяха да рекат: “Господи, защо не ни изпрати пратеник, та да последваме Твоите знамения и да станем вярващи?”⁴⁸ И когато при тях дойде истината от Нас, рекоха: “Защо не бе дадено същото, което бе дадено и на Муса?” А нима не отрекоха онова, което по-рано бе дадено на Муса? Рекоха: “Две магии, които си помагат.” И рекоха: “Ние в нито една не вярваме.”

⁴⁹ Кажи: “Донесете от Аллах книга, по-напътваща от двете, да я последвам, ако говорите истината!”⁵⁰ А ако не ти откликнат, знай, че следват само страстите си! А кой е по-заблуден от онзи, който следва своята страст без напътствие от Аллах? Аллах не напътва хората-угнетители.

⁵¹ И направихме да стигне словото до тях, за да се поучат.

⁵² Онези, на които дадохме Писанието преди това, вярват в него.⁵³ И когато им бъде четен, казват: “Вярваме в него. Той е истината от нашия Господ. Ние бяхме отдадени на Аллах и преди това.”⁵⁴ Тези ще бъдат възнаградени два

пъти, защото са търпеливи и отвърщат на злината с добрина, и от онова, което сме им дали за препитание, раздават. ⁵⁵ И когато чуят празнословие, те се отдръпват от него и казват: “Нашите дела са си за нас, а вашите – за вас. Мир вам! Ние не желаем да общуваме с невежите.” ⁵⁶ Не ти напътваш когото обичаш, а Аллах напътва когото пожелае. Той най-добре знае напътените.

⁵⁷ И рекоха [неверниците]: “Ако последваме с теб напътствието, ще ни бъде отнета страната.” Нима не ги укрепихме на сигурно, свещено място, към което биват събирани всякакви плодове за препитание от Нас? Ала повечето от тях не знаят.

⁵⁸ И колко селища погубихме от онези, които се възгордяваха заради своето благоденствие! Ето жилищата им – необитаеми след тях, освен за кратко. Ние ги наследихме. ⁵⁹ Твоят Господ не ще погуби селищата, докато не проводи в главното от тях пратеник, да им чете Нашите знамения. И погубваме селищата само когато обитателите им станат угнетители.

⁶⁰ И каквото и да ви се даде, то е наслада за земния живот и негова украса. Ала онова, което е при Аллах, е най-доброто и вечното. Нима не проумявате? ⁶¹ И дали онзи, комуто дадохме хубаво обещание и той непременно ще го получи, е като онзи, комуто позволихме да се понаслади с насладата на земния живот, а после, в Деня на възкресението, ще е сред доведените [за наказание]?

⁶² В този Ден Той ще ги призове и ще каже: “Къде са онези, за които твърдахте, че са Мои съдружници?”

⁶³ Онези, срещу които се сбъдне словото, ще рекат: “Господи наш, това са онези, които заблудихме. Заблудихме ги, както

и самите ние се заблудихме. Невинни сме пред Теб. Те не са служили на нас.”

⁶⁴ И ще им бъде казано: “Призовете своите съдружници!” И ще ги призават, и не ще им откликнат, и ще видят мъчението. О, да бяха напътени! ⁶⁵ В този Ден Той ще ги призове и ще каже: “Какво отвърнахте на пратениците?”

⁶⁶ Ще помръкнат всички техни доводи в този Ден и дори не ще се питат един друг. ⁶⁷ А който се покае и повярва, и върши праведни дела, той ще бъде от сполучилите.

⁶⁸ Твоят Господ сътворява каквото пожелае и Той избира. Не е техен изборът. Всечист е Аллах, превисоко е над онова, с което Го съдружават! ⁶⁹ Твоят Господ знае какво потулват сърцата им и какво разкриват. ⁷⁰ Той е Аллах. Няма друг бог освен Него. Славата принадлежи Нему и в земния живот, и в отвъдния. Негово е отсъждането и при Него ще бъдете върнати.

⁷¹ Кажи: “Как мислите, ако Аллах стори нощта дълговечна за вас до Деня на възкресението, кой бог освен Аллах ще ви донесе светлина? Нима не чувате?” ⁷² Кажи: “Как мислите, ако Аллах стори деня дълговечен за вас до Деня на възкресението, кой бог освен Аллах ще ви донесе нощ, за да си почивате в нея? Нима не виждате?” ⁷³ От милост към вас Той стори нощта и деня, за да си почивате в нея и да търсите от Неговата благодат, и за да сте признателни!”

⁷⁴ В Деня Той ще ги призове и ще каже: “Къде са онези, за които твърдахте, че са Мои съдружници?” ⁷⁵ И ще извадим от всяка общност по един свидетел, и ще речем: “Дайте своя довод!” И ще узнаят, че истината принадлежи на Аллах. И ще изчезне от тях онова, което са измисляли.

⁷⁶ Карун бе от народа на Муса и ги потискаше. Но Ние

му дадохме от съкровищата толкова, че група силни мъже едвам носеха ключовете му. Неговият народ му рече: “Не ликувай! Аллах не обича ликуващите [заради богатство].”⁷⁷ И чрез онова, което Аллах ти е дал, се стреми към отвъдния дом, и не забравяй своя дял от земния живот, и върши добро, както Аллах ти е сторил добро! И не се стреми към развала по земята! Аллах не обича сеещите развала.”

⁷⁸ Рече: “Всичко това ми бе дадено само заради моето знание.” А не знаеше ли той, че Аллах погуби от поколенията преди него и по-силни, и по-богати? И не ще бъдат разпитвани престъпниците за греховете им.

⁷⁹ И се показваше той пред своя народ с разкоша си. Онези, които желяеха земния живот, казваха: “О, да имаме и ние същото, което е дадено на Карун! Той има щастлива съдба.”⁸⁰ А дарените със знанието казваха: “Горко ви! Най-доброто е наградата на Аллах за онзи, който вярва и върши праведни дела. Но ще я получат само търпеливите.”

⁸¹ И сторихме земята да погълне него и дома му. И нито имаше кой да го защити от Аллах, нито можеше сам да се защити.⁸² А на сутринта онези, които довчера мечтаеха да бъдат на негово място, казаха: “Ах, наистина Аллах разпростира препитанието за когото пожелае от Своите раби и Той го свива. Ако Аллах не бе ни пощадил, би сторил [земята] и нас да погълне. Ах, неверниците никога не сполучват!”

⁸³ Ще отредим Отвъдния дом за онези, които нито искат да се възгордяват на земята, нито да рушат. Краят принадлежи на богобоязливите.⁸⁴ Който дойде с добрина, ще има по-голяма от нея, а който дойде със злина на вършещите злини ще се въздаде само за онова, което са извършили.

⁸⁵ Онзи, който ти възложи Корана, Той ще те върне към Мястото на завръщането. Кажи [о, Мухаммед]: “Моят Господ най-добре знае кой е донесъл напътствието и кой е в явна заблуда.” ⁸⁶ И не си се надявал, че на теб ще бъде поверена Книгата, но това е милост от твоя Господ. Никога не поддържай неверниците! ⁸⁷ И да не те възпират от знаменията на Аллах, след като са ти низпослани! И призовавай към своя Господ, и никога не бъди от съдружаващите! ⁸⁸ И не призовавай друг бог заедно с Аллах! Няма друг бог освен Него! Всичко погива освен Него. Негово е отсъждането и при Него ще бъдете върнати.

29. СУРА АНКАБУТ

ПАЯКЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим.*

² Нима хората смятат, че ще бъдат оставени да казват: “Повярвахме!”, без да бъдат изпитвани? ³ Вече изпитавме онези преди тях. Аллах знае кои говорят истината и знае лъжците.

⁴ Или онези, които вършат злини, смятат да ни убягнат? Колко лошо отсъждат! ⁵ За който се надява да срещне Аллах – срокът от Аллах непременно ще настъпи. Той е Всечувашия, Всезнаещия. ⁶ А който се бори, единствено за себе си се бори. Аллах не се нуждае от световете. ⁷ А които вярват и вършат праведни дела, непременно ще отмахнем от тях провиненията им и ще им въздадем според най-хубавото от онова, което са извършили.

⁸ И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си. А ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! Към Мен е вашето завръщане и Аз ще ви известя какво сте вършили. ⁹ А които вярват и вършат праведни дела, непременно ще ги въведем сред праведните.

¹⁰ Някои хора казват: “Повярвахме в Аллах!”, но ако пострадат в името на Аллах, сторват изпитанието от хората да е като мъчението от Аллах. А когато дойде подкрепа от твоя Господ, казват: “Ние бяхме заедно с вас!” Нима Аллах не знае най-добре това, което е в гърдите на създанията?

¹¹ Наистина Аллах знае вярващите и знае лицемерите.

¹² Неверниците казват на вярващите: “Следвайте нашия път и ние ще понесем прегрешенията ви!” Ала не ще понесат нищо от прегрешенията им. Те са лъжци. ¹³ Наистина те ще носят своето бреме и друго бреме заедно със своето, и ще бъдат питани в Деня на възкресението за това, което са измисляли.

¹⁴ И изпратихме Нух при неговия народ, и той прекара сред тях хиляда години без петдесет. И ги грабна потопът, както угнетяваха. ¹⁵ И спасихме него и обитателите на Кораба, и го сторихме знамение за световете.

¹⁶ И [изпратихме] Ибрахим, който рече на своя народ: “Служете на Аллах и бойте се от Него! Това е най-доброто за вас, ако проумявате. ¹⁷ Служите не на Аллах, а само на идоли, и измисляте лъжа. Тези, на които служите вместо на Аллах, не могат да ви дадат препитание, затова от Аллах търсете препитанието, на Него служете и Му бъдете признателни! При Него ще бъдете върнати.” ¹⁸ И ако взимате

за лъжа, то и други общности преди вас взимаха за лъжа. Дълг за Пратеника е само ясно да оповести.

¹⁹ Не виждат ли как Аллах начева творението, после го повтаря? За Аллах това е лесно. ²⁰ Кажете: “Вървете по земята и вижте как Той начева творението! Така Аллах ще го пресъздаде в отвъдния живот. Аллах за всяко нещо има сила. ²¹ Наказва Той когото пожелае и помилва когото пожелае, и при Него ще бъдете върнати. ²² И не можете да възпирате нито на земята, нито на небето. И освен Аллах нямате нито покровител, нито избавител.” ²³ А които не вярват в знаменията на Аллах и в срещата с Него, тези ще изгубят надежда за Моето милосърдие и за тях ще има болезнено мъчение.

²⁴ И отговорът на народа му бе само да кажат: “Убийте го или го изгорете!” А Аллах го спаси от Огъня. В това има знамения за хора вярващи. ²⁵ И рече: “Вместо Аллах приехте идоли само заради приятелството между вас в земния живот. После, в Деня на възкресението, ще се отричате един от друг и ще се проклинате един друг. В Огъня ще стоите и не ще имате избавители.” ²⁶ И му повярва Лут, и рече: “Аз ще се преселя при своя Господ. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.” ²⁷ И го дарихме с Исхак и Якуб, и отредихме за потомците му пророчеството и Писанието, и го възнаградихме в земния живот. И в отвъдния е сред праведниците.

²⁸ И [изпратихме] Лут, който рече на своя народ: “Вие вършите скверността. Не ви изпревари в това никой народ. ²⁹ Нима при мъжете ходите и дебнете по пътищата, и вършите отреченото там, където се събирате!” А отговорът на народа му бе само да кажат: “Донеси ни мъчението на

Аллах, ако говориш истината!”³⁰ Каза: “Господи, подкрепи ме срещу хората, сеещи развала!”

³¹ И когато Нашите пратеници [–ангели] отидоха с радостната вест при Ибрахим, казаха: “Ние ще погубим обитателите на това селище. Неговите обитатели са угнетители.”³² Каза: “Но сред тях е Лут.” Казаха: “Ние най-добре знаем кой е сред тях. Ще спасим него и семейството му без неговата жена. Тя ще бъде от оставащите.”³³ И когато Нашите пратеници дойдоха при Лут, домъчня му заради тях и му прималя за тях. Казаха: “Не се страхувай и не тъгувай! Ние ще спасим теб и твоето семейство без жена ти. Тя ще бъде от оставащите.”³⁴ Ще стоварим върху обитателите на това селище напаст от небето, защото са нечестивци.”³⁵ И оставихме от това ясен знак за хора проумяващи.

³⁶ И при мадйанитите брат им Шуайб... И каза: “О, народе мой, служете на Аллах и се надявайте на Сетния ден, и не сейте по земята развала!”³⁷ Но го взеха за лъжец и ги обхвана сътресението, и осъмнаха безжизнени в домовете си.

³⁸ И [погубихме също] адитите, и самудяните... Това ви се изясни от [руините на] жилищата им... И сатаната разкраси за тях делата им, и ги възпря от пътя, въпреки че бяха прозорливи.

³⁹ И Карун, и Фараона, и Хаман... Муса дойде при тях с ясните знаци, но те се възгордяха на земята. Ала не ни убягнаха.⁴⁰ И всекиго сграбчихме заради неговия грях. Срещу някои пратихме ураган, а някои обзе Викът, а някои сторихме земята да ги погълне, а някои удавихме. Не Аллах ги угнетява, а те сами себе си угнетяват.

⁴¹ Онези, които взимат за покровители други освен

Аллах, приличат на паяка. Той си прави дом, но най-слабият от домовете е домът на паяка, ако проумяват.⁴² Каквото и да зовете вместо Него, Аллах го знае. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.⁴³ Даваме Ние тези примери на хората, но ги проумяват само знаещите.⁴⁴ Аллах сътвори небесата и земята с мъдрост. В това има знамение за вярващите.

⁴⁵ Чети онова, което ти бе разкрито от Книгата! И отслужвай молитвата! Молитвата предпазва от покварата и от отреченото. Най-великото е споменаването на Аллах. Аллах знае какво правите.

⁴⁶ И спорете с хората на Писанието само по най-хубавия начин, но не и с онези от тях, които угнетяват, и кажете: “Вярваме в низпосланото на нас и в низпосланото на вас. Нашият Бог и вашият Бог е един и същ. Ние сме Нему отдадени.”

⁴⁷ И така низпослахме на теб Книгата. Онези, на които дадохме Писанието, вярват в нея, а и някои от тези вярват в нея. Само неверниците отричат Нашите знамения.

⁴⁸ Преди нея ти нито книга можеше да четеш, нито да пишеш с десницата си. Иначе празнодумците щяха да се усъмнят.

⁴⁹ Да, това са ясни знамения, запечатани в сърцата на дарените със знание. Само угнетителите отричат Нашите знамения.

⁵⁰ И рекоха [неверниците]: “Защо не му бяха низпослани и други знамения от неговия Господ?” Кажи: “Знаменията са само от Аллах, а аз съм само явен предупредител.”⁵¹ Не им ли бе достатъчно, че ти низпослахме Книгата, която се чете пред тях? В това има милост и поучение за хора вярващи.

⁵² Кажи: “Достатъчен е Аллах за свидетел между мен и вас.

Той знае всичко на небесата и на земята.” А които вярват в лъжата и не вярват в Аллах, те са губещите.

⁵³ И искат от теб [о, Мухаммед] да ускориш мъчението. И ако нямаше определен срок, мъчението щеше да ги сполети. А то ще ги връхлети внезапно, без да усетят. ⁵⁴ И искат от теб да ускориш мъчението. А Адът обгръща неверниците ⁵⁵ в Деня, когато мъчението ще ги обхване отгоре и изпод краката им. И ще каже Той: “Вкусете онова, което сте вършили!”

⁵⁶ О, Мои вярващи раби, обширна е земята Ми, затова където и да сте, единствено на Мен служете! ⁵⁷ Всеки човек ще вкуси смъртта. После при Нас ще бъдете върнати. ⁵⁸ Които вярват и вършат праведни дела, ще ги настаним във висините на Рая, сред който реки текат. Там ще пребивават вечно. Как прекрасна е отплатата за дейните, ⁵⁹ които са търпеливи и на своя Господ се уповават! ⁶⁰ И колко твари има, които не си набавят препитанието Аллах дава препитание и на тях, и на вас. Той е Всечувания, Всезнаещия.

⁶¹ А ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, и е подчинил слънцето и луната, ще рекат: “Аллах!” Тогава защо биват подлъгвани? ⁶² Аллах увеличава препитанието комуто пожелае от Своите раби и Той му го намалява. Аллах всяко нещо знае. ⁶³ И ако ги попиташ кой изсипва вода от небето и с нея съживява земята след нейната смърт, ще кажат: “Аллах!” Кажи: “Слава на Аллах!” Ала повечето от тях не проумяват.

⁶⁴ Този, земният живот, е само забава и игра. А Сетният дом е вечният, ако знаят. ⁶⁵ И когато се качат на кораб, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси

към сушата, ето ги пак съдружават, ⁶⁶ за да отрекат онова, което сме им дали, и за да се наслаждават, но ще узнаят...

⁶⁷ Не виждат ли, че Ние сторихме [Мека] свещено, сигурно място, а хората около тях биват похищавани? Нима в измамата вярват, а благодатта на Аллах отричат? ⁶⁸ И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах и взима за лъжа истината, когато дойде при него? Нима не е в Ада мястото на неверниците? ⁶⁹ А които се борят в Наше име, непременно ще ги водим по Нашите пътища. Аллах е с благодетелните.

30. СУРА РУМ

РОМЕИТЕ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим.*

² Ромеите бяха победени ³ на най-ниската земя. Но след поражението им те ще победят ⁴ след няколко години. На Аллах е повелята и преди, и след това. В този ден вярващите ще ликуват ⁵ с помощта на Аллах. Помага Той комуто пожелае. Той е Всемогъщия, Милосърдния. ⁶ Обещано е от Аллах. Аллах не нарушава Своего обещание, ала повечето хора не разбират. ⁷ Те добре познават земния живот, ала нехаят за отвъдния.

⁸ Нима не размишляват за себе си? Аллах сътвори небесата и земята, и всичко между тях с мъдрост и за определен срок. А повечето хора не вярват в срещата със своя Господ. ⁹ И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и повече се възползваха от

земята, и я населяваха по-дълго, отколкото я населяват те. И Нашите пратеници дойдоха при тях с ясните знаци. Не Аллах ги угнетява, а те себе си угнетяват.¹⁰ После лош ще бъде краят за онези, които злосторстват, защото взимат за лъжа знаменията на Аллах и им се подиграват.

¹¹ Аллах начева творението, после Той ще го повтори, после при Него ще бъдете върнати.¹² В Деня, когато настане Часът, отчаянието ще обхване престъпниците.¹³ И не ще имат застъпници сред онези, които те са съдружавали, и от съдружаваните ще се отрекат.¹⁴ В Деня, когато настане Часът, в този Ден ще се разделят.¹⁵ Онези, които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат възрадвани в Градината.¹⁶ А онези, които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения и срещата с Нас в отвъдния живот, те ще бъдат въведени в мъчението.¹⁷ Прославяйте Аллах, когато замръкват и когато осъмват!¹⁸ За Него е прославата на небесата и на земята, и по мрак, и по пладне!

¹⁹ Той изважда живото от мъртвото и изважда мъртвото от живото, и съживява земята след нейната смърт. Така и вие ще бъдете извадени [от гробовете].²⁰ И от Неговите знамения е, че ви сътвори от пръст, после – ето ви – хора, които се множат!²¹ И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.

²² И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и разнообразието на езиците и цветовете ви. В това има знамения за знаещите.²³ И от Неговите знамения е сънят ви нощем и денем и стремежът ви към Неговата благодат. В това има знамения за хора чуващи.

²⁴ И от Неговите знамения Той ви показва мълнията за страх и надежда. И изсипва от небето вода, с която съживява земята след нейната смърт. В това има знамения за хора проумяващи.

²⁵ И от Неговите знамения е, че небето и земята стоят по Негова повеля. После, когато ви призове, ето ви от земята излизате. ²⁶ Негови са всички на небесата и на земята. Всички на Него се подчиняват. ²⁷ Той е, Който начева творението, после ще го повтори, а това е още по-лесно за Него. Негово е върховенството на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

²⁸ Той ви дава пример от самите вас. Нима имате сред подвластните си съдружници в препитанието, което ви даваме, та в него да сте равни, и да се страхувате от тях, както се страхувате от самите себе си? Така обясняваме знаменията за хора проумяващи. ²⁹ Да, онези, които угнетяват, следват своите страсти в неведение. А кой може да напъти онзи, когото Аллах оставя в заблуда? Няма за тях закрилници.

³⁰ И обърни своето лице към религията – правоверен, – към природата, според която Аллах е създал хората! Творението на Аллах е неизменно. Това е правата вяра. Ала повечето хора не осъзнават. ³¹ Обърнете се към Него с покаяние! И бойте се от Него, и отслужвайте молитвата, и не бъдете от съдружаващите – ³² от онези, които разцепиха своята религия и станаха на групи! Всяка общност ликува с онова, което е у нея.

³³ И щом беда засегне хората, те зоват своя Господ, обръщайки се към Него с покаяние. А когато Той им даде да вкусят милост от Него, ето – част от тях съдружават със

своя Господ, ³⁴ за да отречат онова, което Ние сме им дали. Наслаждавайте се – ще узнаете! ³⁵ Или им низпослахме довод и той им казва да Го съдружават?

³⁶ И ако дадем на хората да вкусят милост, радват ѝ се. А щом ги сполети злина заради онова, което ръцете им са сторили преди, ето ги – отчайват се. ³⁷ Не виждат ли, че Аллах увеличава препитанието комуто пожелае, и Той го намалява? В това има знамения за хора вярващи. ³⁸ И отдавай на роднината правото му, и на нуждаещия се, и на останалия на пътя! Това е най-доброто за онези, които искат да видят Лика на Аллах. Те са сполучилите. ³⁹ Не очаквайте при Аллах богатство за онова, което давате с лихва, за да се обогатите от имотите на хората, а за онова, което давате като милостиня закат, стремейки се към Лика на Аллах. На тези ще се умножи.

⁴⁰ Аллах е, Който ви сътворява, после ви дава препитание, после ви прибира душите, после ще ви съживи. Има ли сред съдружаваните от вас някой способен да направи нещо такова? Всечист е Той, превисоко е над това, с което Го съдружават! ⁴¹ Разрухата по сушата и в морето се появи заради онова, което ръцете на хората сториха, за да ги накара Той да вкусят част от онова, което са извършили, и за да се върнат [към покаянието]. ⁴² Кажете: “Ходете по земята и вижте какъв бе краят на предишните хора! Повечето от тях бяха съдружаващи.”

⁴³ И обърни лицето си към правата вяра, преди да дойде неизбежният Ден от Аллах! В този Ден ще бъдат разделени: ⁴⁴ който е неверник, против него е неверието му, а които вършат праведни дела, за себе си подготвят, ⁴⁵ за

да възнагради Той от Своята благодат онези, които вярват и вършат праведни дела. Той не обича неверниците.

⁴⁶ И от Неговите знамения е, че изпраща ветровете като благовестници, и за да ви даде да вкусите от милостта Му, и за да плават корабите според Неговата воля, и за да търсите от Неговата благодат. И за да сте признателни! ⁴⁷ И преди теб изпращахме Ние пратеници при техните народи и им донасяха ясните знаци, и отмъстихме на онези, които престъпваха, и Наш дълг бе да подкрепим вярващите.

⁴⁸ Аллах е, Който праща ветровете, та надигат облаци, и ги разстила по небето, както пожелае, и ги натрупва, и виждаш как дъждът излиза от тях. И щом ги изсипе над когото пожелае от Своите раби, ето ги радват се, ⁴⁹ въпреки че са били отчаяни, преди да им бъде изпратен. ⁵⁰ И погледни следите от милостта на Аллах! Как съживява земята след нейната смърт! Той е, Който ще съживи мъртвите. Той за всяко нещо има сила. ⁵¹ А ако им пратим вятър и видят посева пожълтял, те ще останат неверници и след това. ⁵² Ти не можеш да накараш мъртвите да чуят, нито глухите да чуят зова, щом обърнат гръб. ⁵³ И не можеш да изведеш слепите от заблудата им. Ще те чуят само тези, които вярват в Нашите знамения. Тези са отдадените на Аллах.

⁵⁴ Аллах е, Който ви сътвори слаби, после след слабост ви даде сила, после след силата – слабост и посивяване. Сътворява Той каквото пожелае. Той е Всезнаещия, Всемогъщия. ⁵⁵ В Деня, когато настане Часът, престъпниците ще се кълнат, че са пребивавали [на земята] не повече от час. Така са били подлъгани. ⁵⁶ А дарените със знанието и с вярата ще кажат: “Пребивавахте според предписанието на Аллах до Деня на възкресението. Това е Денят на възкре-

сението, ала вие не съзнавахте.” ⁵⁷ В този Ден не ще помогне на угнетителите тяхното извинение и не ще им бъде позволено покаяние.

⁵⁸ Дадохме вече на хората всякакви примери в този Коран. И ако им донесеш знамение, неверниците ще рекат: “Вие сте само празнодумци.” ⁵⁹ Така Аллах запечатва сърцата на онези, които не съзнават. ⁶⁰ И търпи! Обещанието на Аллах е истинно. И да не те разколебават онези, които не са убедени!

31. СУРА ЛУКМАН

ЛУКМАН

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим.*

² Тези са знаменията на мъдрата Книга – ³ напътствие и милост за благодетелните, ⁴ които отслужват молитвата и дават милостинята закат, и за отвъдния живот са убедени.

⁵ Тези са напътени от своя Господ и тези са сполучилите.

⁶ А сред хората някой купува слова за забавление, за да отклонява в неведение от пътя на Аллах и да го взимат на присмех. За тези има унизително мъчение. ⁷ И когато Нашите знамения му биват четени, той се отвръща високомерно, сякаш не ги чува, сякаш е оглушал. Възвести го за болезнено мъчение! ⁸ За онези, които вярват и вършат праведни дела, са Градините на блаженството, ⁹ там ще пребивават вечно – истинно обещание от Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

¹⁰ Сътвори Той небесата без видима за вас опора и положи върху земята непоклатими планини, за да не се

люлее с вас, и пръсна по нея всякакви животни. И изсипваме вода от небето, и караме с нея да пониква всякакъв полезен вид.¹¹ Това е творението на Аллах. Покажете Ми какво са сътворили другите освен Него! Да, угнетителите са в явна заблуда.

¹² И дадохме на Лукман мъдростта: “Бъди признателен на Аллах! Който е признателен, за себе си е признателен. А който е неблагодарен Аллах е над всяка нужда, всеславен.”

¹³ И рече Лукман на сина си, поучавайки го: “О, синко мой, не съдружавай с Аллах! Съдружаването е огромен гнет.”

¹⁴ И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си... Носи го майка му в слабост връз слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен.¹⁵ А ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! И бъди добър с тях в земния живот, и следвай пътя на онзи, който се е насочил към Мен! После вашето завръщане е към Мен и ще ви известя какво сте вършили.

¹⁶ “О, синко мой, всяко твое дело, дори и да е с тежест на синапено зърно, и то да е в скала, или да е на небесата, или на земята, Аллах ще го покаже. Аллах е всепроникващ, сведущ.¹⁷ О, синко мой, отслужвай молитвата и повелявай одобряването, и възбранявай отреченото, и бъди търпелив към онова, което те сполети! Това е от решителните дела.

¹⁸ И не криви лице пред хората, и не върви по земята с високомерие! Аллах не обича никой горделивец, самохвалец.

¹⁹ И бъди умерен в своята походка, и снижавай своя глас! Най-противният от гласовете е магарешкият глас.”

²⁰ Не виждате ли, че Аллах подчинява за вас всичко на небесата и всичко на земята, и щедро ви дава Своята благодат

– и явна, и скрита? А някои от хората спорят за Аллах, без да имат нито знание, нито напътствие, нито просветляващо писание.²¹ И когато им се каже: “Следвайте онова, което Аллах е низпослал!”, казват: “Не, ще следваме онова, с което заварихме предците си.” Ала нима и ако сатаната ги е зовял към мъчението на Пламъците?

²² А който се отдава на Аллах и благодетелства, той се държи за най-здравата връзка. При Аллах е завръщането на делата.²³ А който не вярва, да не те наскърбява неверието му! Към Нас е тяхното завръщане и ще им известим какво са вършили. Аллах знае съкровеното в сърцата.²⁴ Даваме им да се насладят малко, после ще ги подкараме към тежко мъчение.

²⁵ И ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, непременно ще рекат: “Аллах!” Кажки: “Слава на Аллах!” Ала повечето от тях не съзнават.²⁶ На Аллах е всичко на небесата и на земята. Аллах е Всебогатия, Всеславния.²⁷ И ако всички дървета на земята станат калеми, и в морето придойдат още седем морета [мастило], няма да се изчерпат Словата на Аллах. Аллах е всемогъщ, всемъдр.

²⁸ Вашето сътворяване и вашето възкресяване е само като на една душа. Аллах е всечуващ, всезрящ.²⁹ Нима не виждаш, че Аллах въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта, и подчинява слънцето и луната, всяко да се движи до определен срок, и че за вашите дела Аллах е сведущ?³⁰ Така е, защото Аллах е Истината и защото всичко, което зоват вместо Него, е лъжа, и защото Аллах е Всевишния, Всевеликия.

³¹ Нима не виждаш, че корабите плават по морето с милостта на Аллах, за да ви покаже Той от Своите знамения?

В това има знамения за всеки многотърпелив, признателен.
³² И щом ги покрият вълни като сенчести планини, те зоват Аллах, предани Нему в религията. А щом Той ги спаси на сушата, някои от тях са въздържани. Отрича Нашите знамения не друг, а всеки изменник, неблагодарник.

³³ О, хора, бойте се от своя Господ и се страхувайте от Деня, в който нито на родителя ще се въздаде нещо заради детето му, нито на детето ще се въздаде заради родителя му! Обещанието на Аллах е истинно. И никога да не ви подмами земният живот, и никога най-измамният да не ви измами за Аллах! ³⁴ Единствено при Аллах е знанието за Часа. Той изсипва дъжда и знае какво има в утробите. И никой не знае какво ще придобие утре, и никой не знае къде ще умре. Аллах е всезнаещ, сведущ.

32. СУРА САДЖДА

ПОКЛОНЪТ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Алиф. Лам. Мим.*

² Низпославането на Книгата – без съмнение в нея – е от Господа на световите. ³ А [неверниците] казват: “Той я е измислил!” Не, тя е истината от твоя Господ, за да предупредиш народ, при който дотогава не е идвал друг предупредител, та да бъдат напътени.

⁴ Аллах е, Който сътвори небесата и земята, и всичко между тях за шест дена. После се въздигна [безподобен] Той на Трона. Нямате освен Него друг покровител, нито застъпник. Не ще ли се поучите? ⁵ Той управлява делата

от небето до земята, после те се въздигат към Него в един Ден, колкото хиляда години, според вашето броене. ⁶ Той е Знаещия и скритото, и явното, Всемогъщия, Милосърдния, ⁷ Който сътвори със съвършенство всяко нещо и начена сътворяването на човека от глина. ⁸ После Той сътвори потомството му от капка нищожна вода. ⁹ После го осъразмери и му вдъхна от Своя дух. И стори за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!

¹⁰ И рекоха: “Нима след като изчезнем в земята, наистина ще бъдем сътворени отново?” Да, в срещата със своя Господ те не вярват. ¹¹ Кажете: “Ще ви прибере душите Ангелът на смъртта, комуто сте възложени. После към своя Господ ще бъдете върнати.” ¹² Ако видиш как престъпниците свеждат глави пред своя Господ: “Господи наш, видяхме и чухме! Върни ни, за да сторим праведни дела! Ние вече сме убедени.” ¹³ Ако пожелаехме, щяхме да дадем на всекиго неговото напътствие. Но ще се потвърди Словото Ми – ще напълня Ада с джинове и хора заедно. ¹⁴ “Вкусете, защото забравихте срещата в този ваш Ден! Забравяме ви и Ние. Вкусете вечното мъчение заради онова, което сте извършили!” ¹⁵ Вярват в Нашите знамения само онези, които щом им се спомене за тях, падат, свеждайки чела до земята в сужуд и прославят с възхвала своя Господ, и не се възгордяват. ¹⁶ И напускат постелите си, и със страх и копнеж зоват своя Господ, и от онова, което сме им дали, раздават. ¹⁷ Никой не знае каква радост за окото е скрита за тях въздаяние за онова, което са вършили.

¹⁸ Нима онзи, който вярва, е като онзи, който е нечестивец? Не са равни те. ¹⁹ Които вярват и вършат праведни дела, техни са Градините на обителта гостоприемство за онова,

което са вършили. ²⁰ А които са нечестивци, мястото им е Огънят. Всякога, щом поискат да излязат от него, ще бъдат връщани там. И ще им се казва: “Вкусете мъчението на Огъня, който вземахте за лъжа!” ²¹ И им даваме да вкусат от най-близкото мъчение преди най-голямото мъчение, за да се покаят. ²² И кой е по-голям угнетител от онзи, комуто се напомнят знаменията на неговия Господ, а после той се отвърща от тях? Отмъщаваме Ние на престъпниците.

²³ И дадохме на Муса Писанието: “Не се съмнявай в срещата с Него!” И го сторихме напътствие за синовете на Израил. ²⁴ И когато бяха търпеливи, и в Нашите знамения се бяха убедили, сторихме от тях водители, напътващи според Нашата повеля. ²⁵ В Деня на възкресението твойт Господ ще отсъди между тях за онова, по което бяха в разногласие. ²⁶ И нима на неверниците не им бе посочено колко поколения преди тях погубихме? [Сега] тези се движат в техните жилища. В това има знамения. Не ще ли се вслушат?

²⁷ И нима не виждат, че Ние насочваме водата към сухата земя, и сторваме чрез нея да поникнат насаждения, от които се хранят и те, и техният добитък. Не ще ли прозрат? ²⁸ И казват: “Кога ще бъде това отсъждане, ако говорите истината?” ²⁹ Кажи: “За неверниците в Деня на отсъждането не ще е от полза, ако тогава повярват. И не ще им се даде отсрочка.” ³⁰ Отдръпни се от тях и чакай! И те чакат.

33. СУРА АХЗАБ

СЪЮЗЕНИТЕ ПЛЕМЕНА

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ О, Пророче, бой се от Аллах и не слушай неверниците и лицемерите! Аллах е всезнаещ, всемъдър. ² И следвай онова, което ти се разкрива от твоя Господ! За вашите дела Аллах е сведущ. ³ И се уповавай на Аллах! Достатъчен е Аллах за покровител.

⁴ Аллах не е сторил две сърца в гърдите на един човек. И не е отредил да ви станат като майки вашите съпруги, които оприличавате на своите майки. И не е отредил да ви станат синове осиновените от вас. Това са само думи, които вие изричате. Аллах казва истината и Той сочи правия път. ⁵ Назовавайте ги на бащите им! То е най-справедливо при Аллах. А ако не знаете бащите им, те са ваши братя в религията и ваши приятели. И нямате грях за онова, в което сте сбъркали, а за онова, което вашите сърца са кроели. Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁶ Пророка е по-близък за вярващите от самите тях, и съпругите му за тях са като майки. И роднините – според Книгата на Аллах – са по-близки едни за други при наследството, отколкото вярващите и преселниците, освен ако направите благодеяние за своите приятели. Така е предписано в Книгата.

⁷ И приехме Ние от пророците обета им, и от теб, и от Нух, и Ибрахим, и Муса, и Иса, сина на Мариам. Приехме от тях твърд обет, ⁸ за да пита Той правдивите за тяхната правдивост. А за неверниците е приготвил Той болезнено мъчение.

⁹ О, вярващи, помнете благодатта на Аллах към вас, когато насреща ви настъпиха с войски, а Ние пратихме срещу им вятър и войски, които не видяхте. За вашите дела Аллах е зрящ. ¹⁰ Когато настъпиха и отгоре, и отдолу срещу вас, и когато погледите се вцепениха и сърцата заседнаха в гърлото, и допуснахте за Аллах различни догадки, ¹¹ там вярващите бяха изпитани и разтърсени от силно сътресение.

¹² И лицемерите, и онези, в чиито сърца имаше болест, рекоха: “Аллах и Неговият Пратеник ни обещаха само измама.” ¹³ И група от тях рече: “О, жители на Ясриб, [тук] няма място за вас, върнете се!” И част от тях помоли Пратеника за разрешение [да се върнат] казвайки: “Незащитени са ни домовете.” А не бяха те незащитени. Искаха само да избягат. ¹⁴ И ако се нахлуе срещу тях от краищата [на града], и после бъдат подтикнати към бунт, несъмнено ще го направят. И само малко ще се забавят в това. ¹⁵ И преди бяха дали обет на Аллах, че не ще обърнат гръб. За обета пред Аллах се търси отговорност. ¹⁶ Кажи: “Не ще ви е от полза бягството, ако бягате от смъртта или убийството. И тогава ще бъдете оставени да се наслаждавате само за кратко.” ¹⁷ Кажи: “Кой ще ви предпази от Аллах, ако Той пожелае вреда за вас или пожелае милост за вас?” И освен Аллах не ще намерят за себе си нито покровител, нито избавител.

¹⁸ Аллах знае кои препятстват сред вас и кои казват на своите братя: “Хайде при нас!” Те встъпват в битката само за кратко ¹⁹ скъперници спрямо вас. И когато дойде страхът, ги виждаш да гледат към теб, въртейки очи като някой изпаднал в несвяст пред смъртта. А когато страхът си отиде, те ви нападат с остри слова – скъперници в добрината. Тези

не вярват и Аллах провали делата им, а за Аллах това е лесно. ²⁰ Смятат, че съюзените племена не са си отишли, а ако съюзените племена дойдат, биха пожелали да са в пустинята сред бедуините и да питат за вести от вас. Но дори да бяха сред вас, щяха да се сражават само за кратко.

²¹ Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас – за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах. ²² И когато вярващите видяха племената, рекоха: “Това е, което ни обещава Аллах, и Неговият Пратеник. Казва истината Аллах, и Неговият Пратеник.” И това им надбави само вяра и покорство. ²³ Сред вярващите има мъже, предани в своя обет към Аллах. Някои от тях загинаха в изпълнение на дълга си, а други още чакат. И с нищо на това не измениха, ²⁴ за да награди Аллах преданите за предаността им и да накаже лицемерите, ако пожелае, или да им приеме покаянието. Аллах е опрощаващ, милосърден.

²⁵ Аллах върна неверниците с тяхната ярост. Те не получиха никакво благо. Достатъчен бе Аллах за вярващите в сражението. Аллах е всемогъщ. ²⁶ Онези от хората на Писанието, които подкрепяха [неверниците], Той ги смъкна от техните крепости и хвърли в сърцата им ужаса. Една част вие убихте, а друга част пленихте. ²⁷ Той ви остави в наследство земята им, домовете, имотите и земя, на която още не сте стъпили. Аллах за всяко нещо има сила.

²⁸ О, Пророче, кажи на своите съпруги: “Ако сте пожелали земния живот и неговата украса, елате да ви дам [задължителната плата] и да ви освободя с добро! ²⁹ А ако сте пожелали Аллах и Неговия Пратеник, и Сетния дом, то Аллах е приготвил за благодетелните сред вас огромна отплата.” ³⁰ О, жени на Пророка, която от вас извърши явно

безчестие, мъчението ѝ ще бъде удвоено. А това за Аллах е лесно.

³¹ А която от вас се покори на Аллах и на Неговия Пратеник, и върши праведни дела, ще ѝ въздадем двойна отплата. И сме приготвили за нея щедро препитание. ³² О, жени на Пророка, вие не сте като никоя друга от жените. Ако сте богобоязливи, не говорете с нежност, та да не закопнее онзи, в чието сърце има болест. И говорете, както подобава!

³³ И стойте в домовете си, и не се показвайте, както се показваха жените по времето на Невежеството, и отслужвайте молитвата, и давайте милостинята закат, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник! Аллах иска да отмахне от вас всяка нечистота, о, хора от дома [на Пророка], и напълно да ви пречисти. ³⁴ И помнете онова от знаменията на Аллах и от мъдростта, което бива четено в домовете ви! Аллах е всепроникващ, сведущ.

³⁵ За мюсюлманите и мюсюлманките, вярващите мъже и вярващите жени, набожните мъже и набожните жени, искрените мъже и искрените жени, търпеливите мъже и търпеливите жени, смирените мъже и смирените жени, мъжете, раздаващи милостиня, и жените, раздаващи милостиня, говеещите мъже и говеещите жени, и целомъдрените мъже и целомъдрените жени, и мъжете, често споменаващи Аллах, и споменаващите жени – Аллах е приготвил за тях опрощение и огромна отплата. ³⁶ И когато Аллах, и Неговият Пратеник, отсъди някакво дело, нито вярващ, нито вярваща имат право на избор в това дело. А който се противи на Аллах и на Неговия Пратеник, той вече е в явна заблуда.

³⁷ И ето, казваш на онзи, когото Аллах облагодетелства,

и когото ти облагодетелства: “Задръж съпругата си при себе си и бой се от Аллах!” И спотай ти в душата си онова, което Аллах разкри, и се притесни от хората, а Аллах повече заслужава да се боиш от Него. И когато Зайд се раздели с тази жена, Ние те оженихме за нея, за да нямат вярващите притеснение [да се женят] за съпругите на осиновените си деца, след като те са се разделили с тях. Повелята на Аллах непременно се изпълнява.³⁸ Няма за Пророка притеснение за онова, което Аллах му е наложил. Такъв бе обичаят на Аллах и спрямо отминалите преди [пророци] повелята на Аллах е предопределена съдба³⁹ онези, които оповестяваха посланията на Аллах и се бояха от Него, и не се бояха от никого освен от Аллах. Достатъчен е Аллах да направи равносметка.⁴⁰ Мухаммед не е баща на никого от вашите мъже, а е Пратеника на Аллах и последният от пророците. Аллах знае всяко нещо.

⁴¹ О, вярващи, често споменавайте Аллах! ⁴² И Го прославяйте сутрин и вечер! ⁴³ Той е, Който ви благославя, и Неговите ангели, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Към вярващите Той е милосърден. ⁴⁴ Поздравът им в Деня, когато ще Го срещнат, е: “Мир!” За тях Той е приготвил щедра отплата.

⁴⁵ О, Пророче, Ние те изпратихме като свидетел, благовестител и предупредител,⁴⁶ и зовящ към Аллах с Неговото позволение, и като озаряващ светилник. ⁴⁷ Възрадвай вярващите, че за тях ще има голяма благодат от Аллах! ⁴⁸ И не следвай неверниците и лицемерите, и отмени обидите им, и се уповавай на Аллах! Достатъчен е Аллах за покровител.

⁴⁹ О, вярващи, ако сключите брак с вярващи жени, а после

им дадете развод, преди да сте ги докоснали, нямате към тях срок за изчакване. Възнаградете ги и ги освободете с добро!

⁵⁰ О, Пророче, разрешихме ти за съпруги онези, на които си дал задължителната плата, и наложниците ти сред пленничките, които Аллах ти е дарил, и дъщерите на чичовците ти, и дъщерите на лелите ти, и дъщерите на вуйчовците ти, и дъщерите на вуйните ти, които се преселиха с теб. И [без зестра ти е позволена] всяка вярваща жена, ако дари себе си на Пророка и Пророка пожелае да се ожени за нея – единствено за теб, а не за другите вярващи – знаем Ние какво им наложихме относно техните съпруги и наложници – за да няма притеснение за теб. Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁵¹ Ти можеш да отсрочиш която от тях пожелаеш и да приютиш при себе си която пожелаеш. И не е грях за теб да приемеш която поискаш от онези, на които си отказал. Това е най-подходящото да се радват и да не скърбят, и да са доволни всички от онова, което си им дал. Аллах знае всичко в сърцата ви. Аллах е всезнаещ, всеблаг.

⁵² И не са ти разрешени отпосле други жени освен тези, нито да ги подменяш със съпруги, дори да те е възхитила тяхната красота, освен наложниците ти. Аллах всяко нещо наблюдава.

⁵³ О, вярващи, не влизайте в домовете на Пророка, за да ядете, освен ако ви бъде позволено, но без да изчаквате сготвянето му. А поканят ли ви, влезте и когато се нахраните, разотидете се, без да се заседявате в разговори! Това огорчава Пророка. Той се свени от вас, но Аллах не се свени от истината. И ако помолите жените му за някоя вещ, помолете ги иззад завеса! Това е най-чисто и за вашите

сърца, и за техните сърца. И нямате право да огорчавате Пратеника на Аллах, нито да се жените някога за съпругите му след него! Това е огромно [прегрешение] пред Аллах.
⁵⁴ Ако показвате нещо или го скривате – Аллах всяко нещо знае.

⁵⁵ Няма грях за жените [да се показват без покривало] пред бащите си, синовете си, братята си, синовете на братята си, синовете на сестрите си, пред жените [вярващи] и пред наложниците си. О, жени, бойте се от Аллах! Аллах на всяко нещо е свидетел.

⁵⁶ Аллах и Неговите ангели благославят Пророка. О, вярващи, благославяйте го и вие, и го поздравявайте с почит!
⁵⁷ Които огорчават Аллах и Неговия Пратеник, Аллах ги проклена в земния живот и в отвъдния, и е приготвил за тях унизително мъчение.
⁵⁸ А които незаслужено огорчават вярващите мъже и жени, те се нагърбват с клевета и явен грях.

⁵⁹ О, Пророче, кажи на съпругите си и на дъщерите си, и на жените на вярващите, да спускат върху себе си покривалото [когато излизат]. Това е най-подходящото, за да бъдат разпознати и да не ги огорчават. Аллах е опрощаващ, милосърден.
⁶⁰ Ако лицемерите и онези, в чиито сърца има болест, и разпространителите на слухове в ал-Медина не престанат, ще те подбудим срещу тях, после там само за кратко ще съжителстват с теб –
⁶¹ прокълнати. Където и да бъдат намерени те, ще бъдат сграбчени и напълно изтребени.
⁶² Такъв бе обичаят на Аллах и спрямо отминалите преди, и не ще откриеш ти промяна в обичая на Аллах.

⁶³ Хората те питат за Часа. Кажи: “Единствено Аллах знае за него.” И откъде да знаеш ти? Часът може да е скоро.

⁶⁴ Аллах прокле неверниците и приготви за тях Пламъци.

⁶⁵ Там ще пребивават вечно и не ще намерят нито покровител, нито избавител. ⁶⁶ В Деня, когато лицата им бъдат преобръщани в Огъня, ще рекат: “О, да бяхме се покорили на Аллах и да бяхме се покорили на Пратеника!”

⁶⁷ И ще рекат: “Господи наш, покорявахме се на своите управници и големци, а те ни отклониха от пътя. ⁶⁸ Господи наш, въздай им двойно от мъчението и ги прокълни с голямо проклятие!”

⁶⁹ О, вярващи, не бъдете като онези, които огорчаваха Муса! Но Аллах го оневини за онова, което говореха и бе почитан при Аллах. ⁷⁰ О, вярващи, бойте се от Аллах и изричайте правдиви слова! ⁷¹ Тогава Той ще поправи делата ви и ще опрости греховете ви. Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, той постига велико избавление.

⁷² Ние предложихме на небесата и на земята, и на планините отговорността, но те се възпротивиха да я носят и се уплашиха от нея. А човекът я понесе – той бе угнетител, невеж – ⁷³ за да накаже Аллах лицемерните мъже и жени, и съдружаващите мъже и жени, и да приеме Аллах покаянието на вярващите мъже и жени. Аллах е опрощаващ, милосърден.

34. СУРА САБА

САБА

В името на Аллах, Всемиловития, Милосърдния!

¹ Слава на Аллах, Комуто принадлежи всичко на небесата и всичко на земята! Негова е славата и в отвъдния живот. Той е Всемъдрия, Сведущия. ² Знае Той какво прониква в земята

и какво излиза от нея, и какво се спуска от небето, и какво се издига към него. Той е Милосърдният, Опрощаващия.

³ Неверниците казват: “Не ще настъпи никога за нас Часът!” Кажете: “Не, кълна се в своя Господ, непременно за вас ще настъпи, – в Знаещия неведомото, от Когото нищо не убягва, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга, – ⁴ за да възнагради онези, които вярват и вършат праведни дела. За тях има опрощение и щедро препитание.”

⁵ А за онези, които се стараят да осуетят Нашите знамения, има унижително, болезнено мъчение. ⁶ И дарените със знанието виждат, че онова, което ти бе низпослано от твоя Господ, е истината и води към пътя на Всемогъщия, Всеславния.

⁷ И рекоха неверниците: “Да ви посочим ли човек, който ще ви съобщи, че след като напълно бъдете разпилени, ще бъдете отново сътворени?” ⁸ Той лъжа ли за Аллах измисля, или пък е луд?” Ала не, които не вярват в отвъдния живот, те са в мъчението и в дълбокото заблуждение. ⁹ Нима не виждат онова над тях и онова под тях от небето и земята? Ако Ние пожелаем, ще накараме земята да ги погълне или ще спуснем върху тях отломки от небето. В това има знамение за всеки покаяващ се раб.

¹⁰ И отдадохме на Дауд предпочитание от Нас: “О, планини, и вие, птици, възславяйте заедно с него [Аллах]!” И размекнахме за него желязото. ¹¹ [И му рекохме]: “Направи широки ризници и ги оразмери! И вършете праведни дела! Зрящ съм аз за вашите дела.”

¹² И на Сулайман – вятъра... Утринният му ход бе колкото месец [ход на другите], и вечерният колкото ме-

сец. И разтопихме за него медта като извор. И джиновете [подчинихме] да работят пред него с позволението на неговия Господ. А който сред тях се отлъчеше от Нашата повеля, го карахме да вкуси от мъчението на Пламъците.¹³ Правеха за него те каквото пожелае светилища и изваяния, и блюда, колкото басейни, и закрепени котли. О, роде на Дауд, служете [на Аллах] с признателност! Малцина от Моите раби са признателни.

¹⁴ И когато отсъдихме да умре [Сулайман], нищо не им посочи, че е мъртъв, освен една земна твар, която гризеше тоягата му. И когато падна той, на джиновете се изясни, че ако са знаели неведомото, не биха търпели такова унижително мъчение.

¹⁵ За народа на Саба имаше знамение в неговата земя – две градини, отдясно и отляво: “Яжте от препитанието на своя Господ и Му бъдете признателни! Имате прекрасно място и опрощаващ Господ!”¹⁶ Но те се отвърнаха и изпратихме срещу тях пороя от бентовете, и заменихме техните градини с две градини, даващи горчиви плодове и тамариск, и съвсем малко бодливи храсти.¹⁷ С това ги наказахме за тяхното неверие. Нима наказваме други освен неблагодарните?

¹⁸ А бяхме им устроили видни селища между тях и селищата, които Ние благословихме, и бяхме отмерили пътя между тях: “Движете се там нощем и денем в сигурност!”

¹⁹ Но те рекоха: “Господи, увеличи разстоянията в нашите пътувания!” И угнетиха сами себе си. И ги сторихме да са предания. И напълно ги разпиляхме. В това има знамения за всеки многотърпелив, признателен.

²⁰ И така Иблис изпълни своите замисли спрямо тях, и те го последваха, освен една група от вярващите.²¹ А

той нямаше власт над тях, освен за да узнаем кой вярва в отвъдния живот и кой се съмнява в него. Над всяко нещо твоят Господ е пазител.

²² Кажете: “Призовете онези, за които твърдите, [че са богове] освен Аллах!” Те нищо не владеят, дори с тежест на прашинка, нито на небесата, нито на земята, и нямат съучастие там, и няма Той сред тях помощник. ²³ И не ще е от полза пред Него застъпничеството, освен комуто Той позволи. Щом бъде премахнат страхът от сърцата им, ще кажат: “Какво рече вашият Господ?” Ще кажат: “Истината! Той е Всевишния, Всевеликия.”

²⁴ Кажете: “Кой ви дава препитание от небесата и от земята?” Кажете: “Аллах! Или ние сме на прав път, или в явна заблуда, или вие.” ²⁵ Кажете: “Нито вие ще бъдете питани за нашите прегрешения, нито ние ще бъдем питани за вашите деяния.”

²⁶ Кажете: “Ще ни събере нашият Господ, после ще отсъди справедливо между нас. Той е Отсъждащия, Всезнаещия.”

²⁷ Кажете: “Покажете ми онези, които приобихте за съдружници към Него!” Никак! Наистина само Той е Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия.

²⁸ И те изпратихме Ние [о, Мухаммед] за всички хора само като благовестител и предупредител, ала повечето хора не знаят. ²⁹ И казват [неверниците]: “Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?” ³⁰ Кажете: “Обещан ви е Ден, който нито ще забавите, нито ще ускорите, дори с миг.”

³¹ И рекоха неверниците: “Не ще повярваме нито в този Коран, нито в низпосланото преди него.” Но да би видял как угнетителите, изправени пред своя Господ, се обвиняват един друг! Онези, които са били слаби, казват на горделивите: “Ако не бяхте вие, непременно щяхме да сме

вярващи.”³² А горделивите казват на слабите: “Нима ние ви отвърнахме от напътствието, след като дойде при вас? Не, вие бяхте престъпници.”³³ И слабите казват на горделивите: “Не, лукавството ви бе денем и нощем, като ни повелявахте да не вярваме в Аллах и да сторваме Негови подобия.” И ще прикрият съжалението, щом видят мъчението. И ще окачим оковите на врата на неверниците. Нима ще бъдат наказани за друго освен за своите дела?

³⁴ И не изпратихме в никое селище предупредител, без живеещите там в охолство да рекат: “Не вярваме в онова, с което сте изпратени.”³⁵ И казваха: “Ние сме с повече имот и деца, и не ще бъдем наказани.”³⁶ Кажи: “Моят Господ увеличава препитанието комуто пожелае и Той го намалява. Ала повечето хора не знаят.”³⁷ Нито вашите имоти, нито вашите деца ще ви приближат към Нас, а само онези, които вярват и вършат праведни дела. За тях ще има умножена награда за онова, което са вършели, и във Висините ще имат сигурност.³⁸ А които се стараят Нашите знамения да обезсилят, тези в мъчението ще бъдат доведени.³⁹ Кажи: “Моят Господ увеличава препитанието комуто пожелае от Своите раби, и Той го намалява за тях. И каквото нещо раздадете [за милостиня], Той го връща. Той е Най-добрия от даващите препитание.”

⁴⁰ В Деня, когато Той ще ги събере всички и ще рече на ангелите: “Тези ли са служили на вас?”,⁴¹ ще рекат: “Всечист си, Ти си нашият Покровител, а не те! Служеха на джиновете и повечето вярваха в тях.”⁴² Днес никой от вас не ще бъде от полза за друг, нито във вреда.” И ще кажем на угнетителите: “Вкусете мъчението на Огъня, който взимахте за лъжа!”

⁴³ И когато им бъдат четени ясните Ни знамения, казват: “Това е само човек, искащ да ви възпре от онова, на което служеха бащите ви.” И казват: “Те са само лъжа–измислица.” И казват неверниците за истината, когато тя дойде при тях: “Това е само явна магия.” ⁴⁴ И не им дадохме преди теб писания, които да изучават, и не им изпратихме предупредител. ⁴⁵ И онези преди тях смятаха, че е лъжа, а тези не достигнаха и една десета от онова, което дадохме на онези, но и те смятаха за лъжци Моите пратеници. И какво бе Моето наказание!

⁴⁶ Кажете [о, Мухаммед]: “Аз ви наставлявам само едно – да застанете пред Аллах по двама или поотделно, да размислите дали е луд вашият другар. Той е само предупредител за вас преди сурово мъчение.” ⁴⁷ Кажете: “Не искам от вас отплата. Тя е за вас самите. Моята отплата е единствено от Аллах. Той на всяко нещо е свидетел.”

⁴⁸ Кажете: “Моят Господ поражда с истината, Той е Всезнаещия тайните.” ⁴⁹ Кажете: “Истината дойде, а лъжата нито начева, нито възстановява.” ⁵⁰ Кажете: “Ако съм се заблудил, аз се заблуждавам само в своя вреда, а ако съм на правия път, то е от онова, което моят Господ ми разкрива. Той е всечуващ, близък.”

⁵¹ И да би видял ти как ще се ужасят как не ще могат да се изплъзнат, и как ще бъдат грабнати от близко място! ⁵² И ще рекат: “Повярвахме!” Но как ще се доберат [до вратата] от толкова далечно място? ⁵³ А преди това отричаха и само предполагаха от далечно място. ⁵⁴ И бе поставена преграда между тях и желанието им [да повярват], както бе направено преди и с подобните на тях. Те бяха в дълбоко съмнение.

35. СУРА ФАТИР

ТВОРЕЦА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Слава на Аллах, Твореца на небесата и на земята, Който стори ангелите пратеници с по две, по три, по четири крила! Той надбавя в творението, каквото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила. ² Никой не ще възпре милостта на Аллах, ако Той реши да я дари на хората, и каквото Той задържи, никой после не може да го пусне. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

³ О, хора, помнете благодатта на Аллах към вас! Има ли друг творец освен Аллах, който да ви дава препитание и от небето, и от земята? Няма друг бог освен Него! Как тогава бивате подлъгвани? ⁴ И ако теб [о, Мухаммед] взимат за лъжец, то и други пратеници преди теб бяха взимани за лъжци. При Аллах ще бъдат върнати делата.

⁵ О, хора, обещанието на Аллах е истинно. Никога да не ви подмамва земният живот и никога най-измамният да не ви измами за Аллах! ⁶ Сатаната е ваш враг. Затова го приеете като враг! Той призовава своите последователи, само за да станат обитатели на Пламъците. ⁷ За неверниците има сурово мъчение, а за тези, които вярват и вършат праведни дела, има опрощение и голяма отплата.

⁸ А нима [получават същото] онези, на които са разкрасени лошите им деяния и им се струват хубави? Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътва когото пожелае. Затова не се погубвай от скръб по тях! Аллах знае какво правят.

⁹ Аллах е, Който праща ветровете и те понасят облаци, и ги насочваме Ние към мъртва земя, и съживяваме с тях земята след нейната смърт. Така ще бъде и възкресението!

¹⁰ Който търси могъществото – на Аллах принадлежи цялото могъщество. Към Него се възнася хубавото слово и праведното дело го въздига. А които замислят злини, за тях ще има сурово мъчение. И лукавството им ще пропадне.

¹¹ Аллах ви сътвори от пръст, после от частица сперма, после ви стори съпрузи. И никоя жена не забременява и не ражда без Неговото знание. И нито се дава дълголетие на дълголетник, нито се скъсява възрастта, без да е записано в книга. Това е лесно за Аллах.

¹² И не са еднакви двете води [на реките и на моретата] едната е сладка, утолява жаждата, приятна е за пиене, а другата е солена, горчива, и от всяка ядете прясно месо, и [от солената] извличате украшения, които носите. И виждаш корабите там да порят вълните, за да търсите от Неговата благодат. И за да сте признателни! ¹³ Той въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта, и Той подчини слънцето и луната – всяко да се движи до определен срок. Това е Аллах, вашият Господ. Негова е властта. А онези, които зовете освен Него, не владеят дори ципица от фурма. ¹⁴ Призовете ли ги, те не чуват вашия зов, а дори да са чули, не ви откликват. И в Деня на възкресението те ще отрекат съдружаването им от вас. И няма никой сведущ [като Него], който да ви извести.

¹⁵ О, хора, вие сте нуждаещите се от Аллах, а Аллах е Всебогатия, Всеславния. ¹⁶ Ако пожелае, Той ще ви погуби и ще ви замени с ново творение. ¹⁷ Това за Аллах не е трудно. ¹⁸ Никой съгрешил не ще носи греха на друг. И ако някой натоварен с бреме призове, нищо от него не ще бъде облекчено, дори и от роднина. Ти ще можеш да убедиш само онези, които и в уединение се боят от своя Господ, и

отслужват молитвата. А който се пречисти, единствено за себе си се пречиства. Към Аллах е завръщането.

¹⁹ Не са равни слепият и зрящият, ²⁰ нито тъмнините и светлината, ²¹ нито сянката и зноят. ²² И не са равни живите и мъртвите. Аллах кара когото пожелае да чуе. Но ти не можеш да накараш онези, които са в гробовете, да чуят. ²³ Ти си само предупредител. ²⁴ Ние те изпратихме с истината за благовестител и предупредител. И нямаше общност, сред която да не е минал предупредител. ²⁵ И ако теб [о, Мухаммед] взимат за лъжец, то и онези преди тях взимаха за лъжци своите пратеници, които им донасяха ясните знаци, писанията и озаряващото Писание. ²⁶ После Аз сграбчвах онези, които не повярваха. И какво бе Моето наказание!

²⁷ Нима не виждаш, че Аллах изсипва вода от небето! Чрез нея вадим плодове с различни цветове и [прокарваме] сред планините пътища: бели и червени, с различни цветове, и гарвановочерни. ²⁸ И [сътворяваме] също хората, животните и добитъка с различни цветове. Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби. Аллах е всемогъщ, опрощаващ.

²⁹ Онези, които четат Книгата на Аллах и отслужват молитвата, и дават скришом и явно от онова, което им дарихме, наистина се надяват на търговия, която не ще пропадне, ³⁰ защото Той ще им изплати напълно техните награди и ще им надбави от Своята благодат. Той е опрощаващ, признателен. ³¹ Книгата, която Ние ти разкрихме, е истината, потвърждаваща предходните [Писания]. За Своите раби Аллах е сведущ, всезрящ.

³² После оставихме Книгата в наследство на онези, които Ние избрахме сред Своите раби. Някои от тях сами угнетяват

себе си, други са умерени, а трети изпреварват в добрините с позволението на Аллах. Това е великата благодат.³³ В Градините Адн ще влязат с украшения – гривни от злато и бисери, и дрехата им там ще е коприна.³⁴ И ще кажат: “Слава на Аллах, Който премахна от нас скръбта! Нашият Господ е опрощаващ, признателен.³⁵ Със своята благодат Той ни настани в Дома на вечното пребивание. Не ни засяга тук трудност, нито ни засяга тук умора.”

³⁶ А за неверниците е Огънят на Ада. Там не ще им бъде съдено да умрат, нито ще им бъде смекчено мъчението. Така наказваме всеки неверник.³⁷ И ще крещят там за помощ: “Господи наш, изведи ни, за да правим добро, а не онова, което сме правили!” А нима не ви дадохме достатъчно дълъг живот, за да се поучи през него, който иска да се поучи! И предупредителят дойде при вас. Затова вкусете [мъчението]! За угнетителите няма закрилник.

³⁸ Аллах знае неведомото на небесата и на земята. Той знае съкровено в сърцата.³⁹ Той е, Който ви стори наместници на земята. А който не вярва, неверието му е в негова вреда. Неверието на неверниците само увеличава омерзението у техния Господ. Неверието на неверниците само увеличава тяхната загуба.

⁴⁰ Кажете: “Виждате ли онези, които съдружават и зовеят вместо Аллах? Посочете ми какво са сътворили на земята!” Или имат дял на небесата? Или им дадохме писание, та от него имат ясен довод? Не, угнетителите си обещаваха един другиму само измама.⁴¹ Аллах държи небесата и земята да не се разрушат, а ако се рушат, никой не може да ги държи освен Него. Той е всеблаг, опрощаващ.

⁴² И се вричаха в Аллах с най-усърдните си клетви, че

ако дойде при тях предупредител, непременно ще следват неговото напътствие повече от всяка друга общност. А когато дойде при тях [Мухаммед като] предупредител, това само увеличи тяхното отвращение,⁴³ от надменност на земята и лукавство в злината. Но злото лукавство поразява само онези, които го кроят. И нима чакат друго освен обичая спрямо предците? И не ще откриеш ти промяна в обичая на Аллах, и не ще откриеш отклоняване в обичая на Аллах.⁴⁴ И не ходят ли по земята, за да видят какъв бе краят на онези преди тях? А те бяха по-силни от тях. Нищо не възпира Аллах нито на небесата, нито на земята. Той е всезнаещ, всеможещ.

⁴⁵ И ако Аллах наказваше хората за онова, което са заслужили, Той не би оставил на земята дори една твар. Ала Той ги забавя за определен срок. И щом срокът им дойде, Аллах и тогава ще е всезрящ за Своите раби.

36. СУРА ЙА СИН

ЙА СИН

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Йа. Син.*

² Кълна се в мъдрия Коран! ³ [О, Мухаммед] ти наистина си от пратениците ⁴ по правия път – ⁵ низпослан от Всемогъщия, Милосърдния, ⁶ за да предупредиш хора, чиито бащи не бяха предупредени, затова са нехайни.

⁷ Сбъдна се словото за повечето от тях – те не са вярващи, ⁸ и сложихме на врата им окови, та [ръцете им] са [стегнати] до брадата, и са държани с вдигната глава. ⁹ И сложихме

пред тях ограда, и зад тях – ограда, и ги покрихме, та не виждат. ¹⁰ И е все едно дали ги предупреждаваш или не ги предупреждаваш, те не вярват. ¹¹ Ти убеждаваш само онзи, който следва Напомнянето и се страхува от Всемилоствия и в уединение. Благовествай го за опрощение и щедра отплата!

¹² Ние съживяваме мъртвите. И записваме какво са направили отнапред, и следите им подир тях, и отбелязваме всичко в ясна книга.

¹³ И им дай пример с жителите на селището, при което дойдоха пратениците! ¹⁴ Изпратихме им двама, а те ги взеха за лъжци. Тогава ги подкрепихме с трети и рекоха: “Наистина сме изпратени при вас.” ¹⁵ Рекоха: “Вие сте само хора като нас. Всемилоствия не е низпослал нищо. Вие само лъжете.” ¹⁶ Рекоха [пратениците]: “Нашият Господ знае, че наистина сме изпратени при вас. ¹⁷ Наш дълг е само ясно да оповестим.” ¹⁸ Рекоха: “Предчувстваме злочестие от вас. Ако не престанете, ще ви пребием с камъни и ще ви сполети от нас болезнено мъчение.” ¹⁹ Рекоха: “Злочестият ви е от самите вас. Нима да ви се напомня [е злочестие]? Вие сте престъпващи хора.”

²⁰ И дойде мъж от другия край на града устремен. Рече: “О, народе мой, последвайте пратениците! ²¹ Последвайте онези, които не търсят отплата от вас и са на правия път!

²² И защо да не служа на Онзи, Който ме е сътворил и при Когото ще бъдете върнати? ²³ Нима ще приема други богове, а не Него? Ако Всемилоствия поиска да ме сполети беда, тяхното застъпничество не ще ме избави от нищо и не ще ме спасят. ²⁴ Тогава ще съм в явна заблуда. ²⁵ Аз повярвах във вашия Господ [о, пратеници], чуйте ме!” ²⁶ Речено му

бе: “Влез в Рая!” Рече: “Ах, да знаеше моят народ ²⁷ как ме опрости моят Господ и ме стори да съм от удостоените!”

²⁸ И не изпратихме срещу народа му след него войнство от небето. Нямаше [нужда] да изпратим. ²⁹ Бе само един Вик, и ето ги – изпепелени! ³⁰ О, горко на рабите! Не идва при тях пратеник, без да се подиграят с него. ³¹ Не виждат ли колко поколения преди тях погубихме? Те не ще се завърнат при тях. ³² А всички при Нас ще бъдат доведени.

³³ И мъртвата земя е знамение за тях. Ние я съживяваме и изваждаме от нея зърно, от което ядат. ³⁴ И създаваме там градини с палми и грозде, и сторваме там да бликнат извори, ³⁵ за да ядат от техните плодове и от онова, което със своите ръце придобиват. Не ще ли бъдат признателни? ³⁶ Всечист е Онзи, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаят!

³⁷ И нощта е знамение за тях. Ние отделяме от нея деня, и ето ги – в мрак! ³⁸ И слънцето е устремено към своето местопребивание. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия. ³⁹ И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъхнала палмова клонка. ⁴⁰ Нито слънцето може да настигне луната, нито нощта да изпревари деня. Всички по своя орбита плават.

⁴¹ И знамение за тях е, че пренесохме бащите им [с Нух] в натоварения Кораб. ⁴² И създадохме за тях негови подобия, на които се возят. ⁴³ И ако пожелаем, ще ги издавим и нито ще имат избавител, нито ще бъдат спасени, ⁴⁴ освен по милост от Нас и за временна наслада.

⁴⁵ И когато им се рече: “Бойте се от онова, което е било преди вас и от онова, което ще бъде след вас [в Съдния ден], за да бъдете помилвани!”, ⁴⁶ и всякога, щом дойде при тях

знамение от знаменията на техния Господ, те се отдръпват.
⁴⁷ И когато им се рече: “Раздавайте от онова, което Аллах ви е дал!”, неверниците казват на вярващите: “Нима да храним онзи, когото, ако Аллах пожелае, би го нахранил? Вие сте в явна заблуда.”

⁴⁸ И казват: “Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?” ⁴⁹ Очаква ги само един Вик, който ще ги сграбчи, както спорят. ⁵⁰ И не ще съумеят нито да се разпоредят, нито при семействата си да се завърнат. ⁵¹ И ще се протръби с Рога, и ето ги – от гробовете към своя Господ се втурват! ⁵² Ще рекат: “О, горко ни! Кой ни възкреси от нашите гробове?” [Ще им се каже:] “Това е, което Всемиловичия обеща, и пратениците говореха истината.”

⁵³ Ще е само един Вик, и ето ги – всички при Нас доведени!

⁵⁴ Днес никой не ще бъде угнетен с нищо и ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили. ⁵⁵ Обитателите на Рая Днес ще са заети с наслади. ⁵⁶ Те и съпругите им ще са на сянка, облежнати на престоли. ⁵⁷ Там ще имат плодове и ще имат, каквото пожелаят. ⁵⁸ [И ще им се каже:] “Мир!” Слово от милосърдния Господ.

⁵⁹ Отделете се Днес, о, престъпници! ⁶⁰ Не ви ли повелих, о, синове на Адам, да не служите на сатаната? Той е ваш явен враг. ⁶¹ А на Мен да служите! Това е правият път. ⁶² Заблуди той много народи сред вас. Не сте ли проумели? ⁶³ Това е Адът, който ви бе обещан. ⁶⁴ Горете Днес в него, защото бяхте неверници! ⁶⁵ Днес ще запечатаме устата им и ще Ни говорят ръцете им, и ще свидетелстват краката им какво са придобили.

⁶⁶ И ако пожелаехме, щяхме да ги ослепим и щяха да се блъскат по пътя. Как тогава биха виждали? ⁶⁷ И ако

пожелаехме, на място щяхме да променим вида им и нямаше да могат нито да вървят напред, нито да се връщат. ⁶⁸ И на когото дадем дълголетие, преобръщаме неговата природа. Нима не проумяват? ⁶⁹ [Мухаммед] нито го научихме на поезия, нито му подобава. Това [на което го научихме] е само напомняне и ясен Коран, ⁷⁰ за да предупреди онзи, който е жив, и да се сбъдне Словото спрямо неверниците.

⁷¹ Нима не виждат, че измежду онова, което Ръцете Ни сториха, сътворихме за тях добитък, а те го владеят? ⁷² И им го подчинихме – от него са ездитните им животни и от него ядат. ⁷³ И от него имат други облаги, и за пиене. Не ще ли бъдат признателни? ⁷⁴ А вместо Аллах приеха други богове, за да им се помогне. ⁷⁵ Не могат те да им помогнат и срещу тях ще бъдат войнство, което ще бъде доведено [в Съдния ден]. ⁷⁶ И да не те наскърбяват словата им! Най-добре Ние знаем какво спотайват и какво разкриват.

⁷⁷ Не вижда ли човекът, че Ние го сътворихме от частица сперма? А ето го явен противник! ⁷⁸ И дава той пример на Нас, а своето сътворяване забравя. И казва: “Кой ще съживи костите, след като станат на пръст?” ⁷⁹ Кажи: “Ще ги съживи Онзи, Който ги изгради първия път. Той знае всичко как се сътворява. ⁸⁰ Онзи, Който стори за вас огън от зеленото дърво, и ето ви – от него палите!” ⁸¹ А нима Онзи, Който сътвори небесата и земята, не е способен да сътвори подобни [хора]? Да! Той е Всетворящия, Всезнаещия. ⁸² Повелята Му, когато желае нещо, е само да му каже: “Бъди!” И то става. ⁸³ Всечист е Онзи, в Чиято Ръка е всяко царство и при Когото ще бъдете върнати!

37. СУРА САФФАТ

СТРОЕНИТЕ В РЕДИЦИ

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в строените в редици ² и в гонещите с решимост, ³ и в четящите Напомнянето [ангели] – ⁴ вашият Бог е единственият – ⁵ Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, и Господа на изгревите.

⁶ Украсихме Ние най-ниското небе с украса от звезди ⁷ и го опазваме от всички непокорни сатани, ⁸ за да не могат да чуят нищо от върховните небеса, и са замеряни от всички страни ⁹ за да бъдат пропъждани, и за тях има постоянно мъчение, ¹⁰ освен който долови слово [от ангелите] и тогава го последва изгарящ пламък.

¹¹ И ги попитай [неверниците] какво мислят те ли са потрудни за сътворяване, или другите, които сътворихме! Тях сътворихме от лепнеща глина. ¹² Да, ти се удиви, а те се подиграват. ¹³ И когато ги поучават, те не се поучават. ¹⁴ И когато видят знамение, те се присмиват. ¹⁵ И казват: “Това е само явна магия. ¹⁶ Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще бъдем възкресени? ¹⁷ А нима и древните ни предци?” ¹⁸ Кажете: “Да! И ще бъдете унижени.”

¹⁹ То ще е само един Вик, и ето ги – проглеждат! ²⁰ И ще кажат: “О, горко ни! Това е Съдният ден.” ²¹ Това е Денят на разграничението, който вие отричахте. ²² [Аллах ще повели на ангелите:] “Съберете онези, които угнетяваха, техните спътници и онова, на което са служили ²³ вместо на Аллах, и ги подкарайте по пътя към Ада! ²⁴ И ги задръжте!” Те непременно ще бъдат питани: ²⁵ “Какво ви е, та не си помагате един другиму?” ²⁶ Да, в този Ден ще са покорни.

²⁷ Ще се обръщат един към друг и взаимно ще се обвиняват.

²⁸ И ще кажат [на съдружаваните от тях]: “Вие ни се представяхте като праведни.” ²⁹ Ще кажат [съдружаваните]: “Не, вие не вярвахте. ³⁰ А ние нямахме власт над вас. Да, вие бяхте престъпващи хора. ³¹ И се изпълни спрямо нас Словото на нашия Господ. И наистина ще вкусим [мъчението]. ³² И вас заблудихме, и ние самите бяхме заблудени.” ³³ В този Ден ще бъдат съучастници в мъчението. ³⁴ Да, така постъпваме с престъпниците. ³⁵ Когато им се рече: “Няма друг бог освен Аллах!”, те се възгордяваха. ³⁶ И казваха: “Нима ще изоставим боговете си заради луд поет?” ³⁷ Да, той донесе истината и потвърди пратениците. ³⁸ Непременно ще вкусите болезненото мъчение – ³⁹ ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили.

⁴⁰ Но не и за преданите раби на Аллах. ⁴¹ За тях ще има знайно препитание – ⁴² плодове. И ще са удостоени ⁴³ в Градините на блаженството, ⁴⁴ на престоли един срещу друг. ⁴⁵ Ще им поднасят стакани от извор ⁴⁶ кристален, приятен за пиещите. ⁴⁷ От него нито боли глава, нито се опияняват. ⁴⁸ При тях ще има жени с целомъдрен поглед, с прелестни очи, ⁴⁹ сякаш са скрити бисери.

⁵⁰ Ще се обръщат един към друг и взаимно ще се разпитват. ⁵¹ Ще рече един от тях: “Аз имах приятел, ⁵² който казваше: “Нима наистина си от повярвалите?” ⁵³ Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще има за нас възмездие?” ⁵⁴ Рече: “Ще надзърнете ли?” ⁵⁵ И надзърна, и го видя в средата на Ада. ⁵⁶ Рече: “Кълна се в Аллах, ти едва не ме погуби. ⁵⁷ И ако не бе благодатта на моя Господ, щях да съм доведен [с теб]. ⁵⁸ А нали ние [вярващите] не ще ум-

рем ⁵⁹ освен първата ни смърт, и не ще бъдем наказани?” ⁶⁰ Това е великото спасение. ⁶¹ За такова дейните да действат!

⁶² Дали това е по-добро за пребивание, или при дървото аз-Заккум? ⁶³ Сторихме го изпитание за угнетителите. ⁶⁴ То е дърво, изникващо от дъното на Ада. ⁶⁵ Плодовете му са като главите на сатаните. ⁶⁶ А те от него ще ядат и ще си пълнят стомасите. ⁶⁷ После към това ще им се примесва питие от вряща вода. ⁶⁸ После тяхното завръщане е към Ада. ⁶⁹ Те завариха бащите си заблудени ⁷⁰ и въпреки това се впуснаха по техните следи. ⁷¹ А преди тях повечето от древните бяха в заблуда. ⁷² И изпращахме сред тях предупредители. ⁷³ И виж какъв бе краят на предупреждаваните, ⁷⁴ но не и за преданите раби на Аллах!

⁷⁵ И Нух Ни призова. И как прекрасно откликваме! ⁷⁶ И спасихме него и семейството му от огромното бедствие. ⁷⁷ И сторихме неговите потомци да просъществуват. ⁷⁸ И оставихме за него спомен сред сетните. ⁷⁹ Мир за Нух сред народите! ⁸⁰ Така награждаваме Ние благодетелните. ⁸¹ Той бе един от Нашите вярващи раби. ⁸² После издавихме другите.

⁸³ И сред неговите последователи бе Ибрахим. ⁸⁴ Как се яви пред своя Господ с чисто сърце. ⁸⁵ Рече той на своя баща и на своя народ: “На какво служите?” ⁸⁶ Нима искате лъжливи богове вместо Аллах? ⁸⁷ И какво мислите за Господа на световите?”

⁸⁸ И отправи поглед към звездите. ⁸⁹ И рече: “Аз съм болен.” ⁹⁰ А те му обърнаха гръб и си отидоха. ⁹¹ И се прокрадна при боговете им, и рече: “Няма ли да похапнете?” ⁹² Какво ви е, та не говорите?” ⁹³ И се наведе над тях, и ги удари с десница. ⁹⁴ [И щом видяха боговете си потрошени,]

отидоха при него забързани. ⁹⁵ Рече: “Нима служите на онова, което вие сте издяляли?” ⁹⁶ А Аллах е сътворил и вас, и онова, което правите.” ⁹⁷ Рекоха: “Издигнете за него клада и го хвърлете в пламъците!” ⁹⁸ Замислиха коварство спрямо него, но Ние сторихме те да са унизените. ⁹⁹ И рече [Ибрахим]: “Отивам при своя Господ. Той ще ме напъти. ¹⁰⁰ Господи мой, дари ме с праведни потомци!” ¹⁰¹ И го благовестихме за смирен син.

¹⁰² И когато порасна, и започна да ходи с него, той рече: “О, синко мой, сънувах, че трябва да те заколя. Какво ще кажеш?” Рече: “О, татко мой, прави, каквото ти е повелено! Ще откриеш, ако Аллах е пожелал, че съм от търпеливите.” ¹⁰³ И когато двамата се подчиниха, и той го положи по лице, ¹⁰⁴ Ние му извикахме: “О, Ибрахим, ¹⁰⁵ ти изпълни съня.” Така награждаваме Ние благодетелните. ¹⁰⁶ Това е явното изпитание. ¹⁰⁷ И за него дадохме в замяна голямо жертвено животно. ¹⁰⁸ И оставихме за него спомен сред сетните. ¹⁰⁹ Мир за Ибрахим! ¹¹⁰ Така награждаваме Ние благодетелните. ¹¹¹ Той бе от Нашите вярващи раби. ¹¹² И го възрадвахме за Исхак – пророк от праведниците. ¹¹³ И благословихме него и Исхак. А сред техните потомци имаше и благодетелни, и явни угнетители на себе си.

¹¹⁴ И въздарихме Муса и Харун [с пророчеството]. ¹¹⁵ И спасихме и тях, и народа им от огромното бедствие. ¹¹⁶ И им помогнахме, и те бяха победителите. ¹¹⁷ И дадохме на двамата разясняващото Писание. ¹¹⁸ И ги насочихме по правия път. ¹¹⁹ И оставихме за тях спомен сред сетните. ¹²⁰ Мир за Муса и Харун! ¹²¹ Така награждаваме Ние благодетелните. ¹²² Двамата бяха от Нашите вярващи раби.

¹²³ И Иляс бе от пратениците. ¹²⁴ Рече той на своя народ:

“Не се ли боите? ¹²⁵ Нима призовавате Баал, а изоставяте Най-прекрасния Творец ¹²⁶ Аллах, вашия Господ и Господа на древните ви предци?” ¹²⁷ Но го взеха за лъжец и затова те ще бъдат доведени [в Ада], ¹²⁸ но не и преданите раби на Аллах. ¹²⁹ И оставихме за него спомен сред сетните. ¹³⁰ Мир за Иляс! ¹³¹ Така награждаваме Ние благодетелните. ¹³² Той бе от Нашите вярващи раби.

¹³³ И Лут бе от пратениците. ¹³⁴ Спасихме него и семейството му – всички – ¹³⁵ освен [жена му–] една старица, която бе сред оставащите. ¹³⁶ После изтребихме другите. ¹³⁷ А вие минавате покрай тях сутрин ¹³⁸ и вечер. Не ще ли проумееете?

¹³⁹ И Юнус бе от пратениците. ¹⁴⁰ Избяга той на натоварен кораб. ¹⁴¹ И жребий хвърлиха, и той бе от губещите. ¹⁴² И го гълтна китът, и заслужи порицание. ¹⁴³ И ако не бе от възхваляващите, ¹⁴⁴ щеше да прекара в корема му до Деня, когато ще бъдат те възкресени. ¹⁴⁵ Но го изхвърлихме изтощен на голия бряг. ¹⁴⁶ И сторихме над него да израсне храст [с широки листа] от вида на тиквата. ¹⁴⁷ И го изпратихме при сто хиляди души, дори повече. ¹⁴⁸ И повярваха те, и ги оставихме да се наслаждават до време.

¹⁴⁹ И ги питай [о, Мухаммед] какво мислят нима за твоя Господ са дъщерите, а за тях синовете? ¹⁵⁰ Или Ние в тяхно присъствие сътворихме ангелите от женски пол? ¹⁵¹ Ала не! Те изричат своя измислица: ¹⁵² “Аллах роди.” Те наистина са лъжци. ¹⁵³ Нима Той предпочете дъщерите пред синовете? ¹⁵⁴ Какво ви е, как отсъждате? ¹⁵⁵ Не ще ли се поучите? ¹⁵⁶ Или имате явен довод? ¹⁵⁷ Тогава донесете вашето писание, ако говорите истината!

¹⁵⁸ И измислиха родство между Него и джиновете. А

джиновете знаят, че ще бъдат доведени [за равностетка].
¹⁵⁹ Всечист е Аллах от онова, което Му приписват тези,
¹⁶⁰ но не и преданите раби на Аллах! ¹⁶¹ И вие [о, неверници],
и онова, на което служите, ¹⁶² никого не можете да
изкусите срещу Него ¹⁶³ освен онези, които ще горят в Ада.
¹⁶⁴ [Ангелите казват:] “Всеки от нас има свое определено
място. ¹⁶⁵ Наистина ние сме строените в редици ¹⁶⁶ и ние
сме прославящите.”

¹⁶⁷ И [преди теб, о, Мухаммед, неверниците] казваха:
¹⁶⁸ “Ако имахме и ние писание като предците, ¹⁶⁹ щяхме
да сме предани раби на Аллах.” ¹⁷⁰ [А когато дойде при
тях,] не повярваха в него, но ще узнаят. ¹⁷¹ Още преди
казахме на нашите раби-пратеници, ¹⁷² че именно те ще са
подкрепените ¹⁷³ и че именно Нашето войнство ще победи.
¹⁷⁴ И се отвърни от тях за определен срок! ¹⁷⁵ И ги гледай,
скоро и те ще видят!

¹⁷⁶ Нима за Нашето мъчение бързат? ¹⁷⁷ Ала спусне
ли се то над домовете им, колко злощастна ще е утринта
за предупредените. ¹⁷⁸ И се отвърни от тях за определен
срок! ¹⁷⁹ И ги гледай, скоро и те ще видят! ¹⁸⁰ Пречист е
твоят Господ, Господа на могъществото, от онова, което Му
приписват! ¹⁸¹ Мир за пратениците! ¹⁸² И слава на Аллах,
Господа на световите!

38. СУРА САД

САД

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Сад.*

Кълна се в Корана, носещ напомняне! ² Ала неверниците тънат в надменност и противене. ³ Колко поколения погубихме преди тях! И стенеха те, но вече не бе време за спасение.

⁴ И се удивиха, че им е дошъл предупредител измежду тях. И рекоха неверниците: “Този е магьосник-измамник. ⁵ Нима превърна той боговете в един бог? Това наистина е нещо изумително.” ⁶ И си тръгнаха знатните от тях: “Вървете и отстоявайте вашите богове! Именно това се възнамерява. ⁷ Не сме чували за това в последната религия. То е само измислица. ⁸ Нима на него измежду нас е низпослано Напомнянето?” Да, съмняват се в Моето Напомняне. Но те все още не са вкусили Моето мъчение.

⁹ И нима при тях са съкровищниците с милостта на твоя Господ – Всемогъщия, Даряващия? ¹⁰ Или е тяхно царството на небесата и на земята, и на всичко между тях? Тогава да се възкачат по пътищата към небесата! ¹¹ Те са някакво там разгромено войнство от съюзници. ¹² Преди тях отричаха и народът на Нух, и адитите, и Фараонът владетелят на войските, ¹³ и народът на Лут, и самудяните, и обитателите на Горичката. Те бяха съюзени. ¹⁴ Всеки отричаше пратениците и затова се изпълни Моето наказание. ¹⁵ И тези ги очаква само един Вик, за който няма отсрочка. ¹⁶ И казват: “Господи, ускори нашия дял преди Деня на равносметката!”

¹⁷ [О, Мухаммед] търпи онова, което изричат! И си спомни за нашия раб Дауд – притежателя на силата! Той винаги се обръщаше към Нас. ¹⁸ Накарахме Ние планините да прославят с него вечер и в зори. ¹⁹ И птиците насъбрани – всички му се подчиниха. ²⁰ И укрепихме неговото царство, и му дадохме мъдростта, и точното отсъждане.

²¹ А стигна ли до теб вестта за спореците, когато се покатериха в светилището? ²² Те влязоха при Дауд и той се уплаши от тях. Рекоха: “Не се страхувай! Ние сме двама спореци, единият от които ощети другия. Отсъди между нас с истината и не бъди угнетител, и ни насочи по правия път!”

²³ [Единият рече:] “Това е мойт брат. Той има деветдесет и девет овци, а пък аз имам само една овца. И рече: “Повери ми я!” И ме надви в спора.” ²⁴ Рече [Дауд]: “Угнетил те е, като е добавил своята овца към своите овци. Мнозина от съдружниците се потискат един друг, освен онези, които вярват и вършат праведни дела, ала малцина са те.” И разбра Дауд, че Ние само го изпитвахме, и помоли своя Господ за опрощение, и падна, свеждайки чело до земята в суджуд, и се разкая. ²⁵ И му опростихме това. При Нас той е приближен и има прекрасна обител.

²⁶ О, Дауд, сторихме те Ние наместник на земята, затова отсъждай между хората с правдата и не следвай страстта, та да не те отклони от пътя на Аллах! За онези, които се отклоняват от пътя на Аллах, има сурово мъчение, защото са забравили Деня на равносметката.

²⁷ И не сътворихме Ние небето и земята, и всичко между тях напразно, както си мислят неверниците. Горко на неверниците от Огъня! ²⁸ Нима ще сторим онези, които

вярват и вършат праведни дела, да са като сеещите развала по земята? И нима ще сторим богобоязливите да са като разпътните? ²⁹ Това е Книга, която низпослахме на теб [о, Мухаммед] благословена, за да размишляват над нейните знамения и за да се поучават разумните хора...

³⁰ И на Дауд дарихме Сулайман. Прекрасен раб! Той винаги се обръщаше към Нас. ³¹ Един следобед му бяха показани бързоноги коне, чаткащи с копита. ³² И рече: “Заради любовта към благата пренебрегнах споменаването на своя Господ, докато [слънцето] се скри зад покривалото [на нощта]. ³³ Върнете ги при мен!” И започна да пляска краката и шиите им. ³⁴ Вече изпитахме Сулайман. И на неговия престол сложихме [чуждо] тяло. После той се разкая. ³⁵ Рече: “Господи мой, опрости ме и ми дай власт, с която да не бъде удостоен никой след мен! Наистина Ти си Даряващия.” ³⁶ И му подчинихме вятъра леко да духа според неговата повеля, където поиска. ³⁷ И сатаните – едни да строят, други да се гмуркат, ³⁸ а трети – вързани в окови... ³⁹ Това е Нашият дар [за теб, о, Сулайман], облагодетелствай, или се въздържай безмерно! ⁴⁰ И той при Нас е от приближените, и има прекрасна обител.

⁴¹ И спомни си Нашия раб Айюб. Той позова своя Господ: “Сатаната ми причини беда и мъчение.” ⁴² [Аллах рече:] “Тропни с крак! И ще имаш [вода] за миене, студена за пиене.” ⁴³ И му дарихме [отново] неговото семейство, и още толкова заедно с тях милост от Нас и поука за разумните хора. ⁴⁴ “И вземи в длан снопче сламки, и удари с него, и не нарушавай клетвата си!” И наистина го намерихме търпелив. Прекрасен раб! Той винаги се обръщаше към Нас.

⁴⁵ И спомни си Нашите раби Ибрахим и Исхак, и Якуб –

притежатели на сила и прозорливост! ⁴⁶ И ги пречистихме, за да си спомнят винаги Дома [на отвъдното]. ⁴⁷ И те са при Нас сред добрите избраници. ⁴⁸ И спомни си Исмаил и ал-Ясаа, и Зу-л-Кифл! И те са сред добрите.

⁴⁹ Това е напомняне. За богобоязливите има прекрасна обител — ⁵⁰ Градините Адн с разтворени за тях врати. ⁵¹ Облегнати там, пожелават разни плодове и питиета. ⁵² И ще има при тях връстнички с целомъдрен поглед. ⁵³ “Това ви е обещано за Деня на равностетката. ⁵⁴ Това е Нашето препитание. Няма то изчерпване.”

⁵⁵ Така е! А за престъпилите има злощастно завръщане ⁵⁶ Адът, в който ще горят. И колко лош е за постеля той! ⁵⁷ Така е! И нека вкусят това — вряща вода и гной! ⁵⁸ И други [мъчения] от същия вид. ⁵⁹ “Това е тълпа, нахълтала заедно с вас. Няма поздрав за тях. Те ще горят в Огъня.” ⁶⁰ Ще отвърнат: “Не, за вас няма поздрав. Вие ни навлякохте това. И колко лошо е то за обиталище!” ⁶¹ Ще рекат: “Господи наш, за онзи, който ни навлече това, надбави двойно мъчение в Огъня!” ⁶² И ще рекат [за вярващите]: “Защо не виждаме [сред нас] хора, които смятахме за злосторници? ⁶³ Тогава им се подигравахме или не ги забелязвахме.” ⁶⁴ Такава е истината за свадата между обитателите на Огъня.

⁶⁵ Кажи [о, Мухаммед]: “Аз съм само предупредител. Няма друг бог освен Аллах, Единосъщия, Покоряващия, ⁶⁶ Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемогъщия, Многоопрощаващия!” ⁶⁷ Кажи: “[Коранът —] това е велико известие, ⁶⁸ от което вие се отвръщате. ⁶⁹ Нямах знание за най-върховните на небесата [ангели] как спорят. ⁷⁰ Разкрива ми се само, че съм явен предупредител.”

⁷¹ Твоят Господ рече на ангелите: “Ще сътворя Аз човек

от глина. ⁷² И когато го завърша, и му вдъхна от Своя дух, сведете чела до земята пред него!” ⁷³ И се поклониха ангелите всички вкупом, ⁷⁴ освен Иблис. Той се възгордя и стана от неверниците. ⁷⁵ Рече [Аллах]: “О, Иблис, какво ти попречи да се поклониш на онова, което сътворих със Своята Ръка? Възгордя ли се, или си високопоставен?” ⁷⁶ Рече: “Аз съм по-добър от него. Мен Ти сътвори от огън, а него сътвори от глина.” ⁷⁷ Рече: “Тогава излез от Рая! Ти си прокуден. ⁷⁸ И над теб ще тегне Моето проклятие до Съдния ден.”

⁷⁹ Рече: “Господи, дай ми отсрочка до Деня, когато ще бъдат възкресени!” ⁸⁰ Рече: “Ще си сред отсрочените ⁸¹ до определения Ден.” ⁸² Рече [Иблис]: “Кълна се в Твоето могъщество, аз непременно ще ги изкушавам всички, ⁸³ освен Твоите предани раби сред тях.” ⁸⁴ Рече [Аллах]: “Истина е, само истината казвам ⁸⁵ непременно ще напълня Ада с теб и всички от тях, които те последват.”

⁸⁶ Кажи [о, Мухаммед]: “Не моля от вас отплата за това и не съм от онези, които добавят от себе си.” ⁸⁷ Това е само Напомняне за световите. ⁸⁸ След време ще узнаете вестите в него.

39. СУРА ЗУМАР

ТЪЛПИТЕ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всеумъдрия. ² Низпослахме на теб Книгата с истината. На Аллах служи, предан Нему в религията! ³ Единствено Аллах е достоен за чистата религия. А които приемат

покровители вместо Него, казват: “Служим на тях само за да ни приближават още повече до Аллах.” Аллах ще отсъди между тях в онова, за което са в разногласие. Наистина Аллах не напътва никой лъжец, неблагодарник.

⁴ Ако Аллах искаше да се сдобие със син, Той щеше да избере от Своите творения което пожелае. Всечист е! Той е Аллах, Единосъщия, Покоряващия! ⁵ Сътвори Той небесата и земята с мъдрост. Той заставя нощта да следва деня и заставя деня да следва нощта. И подчини Той слънцето и луната, всяко да се движи до определен срок. Той е Всемогъщия, Многоопрощаващия.

⁶ Той ви сътвори от един човек. После от него създаде съпругата му. И ви даде осем чифта от добитъка. И ви сътворява Той в коремите на майките ви – творение подир творение в три тъмнини. Това е Аллах, вашият Господ! Негова е властта. Няма друг Бог освен Него! Как тогава бивате отклонявани?

⁷ Ако Го отричате, Аллах не се нуждае от вас. И не приема Той неверието у Своите раби. А да сте признателни, това приема Той за вас. Никой прегрешил не ще понесе греха на друг. После при вашия Господ е завръщането ви и Той ще ви извести какво сте вършили. Той знае съкровено то в сърцата.

⁸ А когато беда сполети човек, той зове своя Господ, покаявайки се пред Него. А когато го дари от Своята благодат, забравя той за какво Го е зовял по-рано и сторва на Аллах подобия, за да отклонява от Неговия път. Кажете: “Понаслаждавай се малко на своето неверие! Ти си от обитателите на Огъня.” ⁹ Нима [такъв е като] онзи, който се моли в часовете на нощта изправен и свеждащ чело до земята в суджуд, и се опасява за отвъдния живот, и се надява

на милост от своя Господ? Кажи: “Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора.”

¹⁰ Кажи [о, Мухаммед]: “О, Мои вярващи раби, бойте се от своя Господ! За онези, които вършат добро в този живот, ще има добрина. Земята на Аллах е обширна. На търпеливите непременно се изплаща безмерна отплата.”

¹¹ Кажи: “Повелено ми бе да служа на Аллах, предан Нему във вярата. ¹² И ми бе повелено да бъда първият Нему отдаден.” ¹³ Кажи: “Страх ме е, ако се възпротивя на своя Господ, от мъчение във велик Ден.” ¹⁴ Кажи: “На Аллах служа, предан Нему в моята религия. ¹⁵ А вие служете на каквото желаете вместо на Него!” Кажи: “Тубещите са онези, които ще погубят себе си и своите семейства в Деня на възкресението. Да, това е явната загуба!” ¹⁶ Над себе си ще имат слоеве от Огъня, и под себе си слоеве. С това Аллах заплашва Своите раби: “О, раби Мои, бойте се от Мен!”

¹⁷ А които отказват да служат на идолите и се разкайват пред Аллах, за тях е благата вест. И благовести Моите раби, ¹⁸ които слушат Словото и следват най-хубавото от него! Тези са, които Аллах е напътил и тези са разумните хора.

¹⁹ Нима [ти можеш да напътиш] онзи, спрямо когото се сбъдне Словото за мъчението? И нима ти [о, Мухаммед] ще спасиш онзи, който е в Огъня? ²⁰ А онези, които се боят от своя Господ, ще имат въздигнати обиталища, изградени върху други обиталища, реки сред тях ще текат. Обещано е от Аллах! Аллах не нарушава обещанието.

²¹ Нима не виждаш [о, човеко], че Аллах изсипва вода от небето и я влива в потоци под земята, после чрез нея вади посеви от различни видове. После те изсхват и ги виждаш

пожълтели, после ги превръща в съчки. В това има напомняне за разумните хора. ²² И нима [коравосърдечният е като] онзи, чиято гръд Аллах е разтворил за Исляма и е получил светлина от своя Господ? Горко на коравосърдечните за напомнянето на Аллах! Тези са в явна заблуда.

²³ Аллах низпосла най-прекрасното Слово в Книга със сходни, повтарящи се части. Настръхва от него кожата на онези, които се страхуват от своя Господ, после кожата и сърцата им се смекчават при споменаването на Аллах. Това е напътствието на Аллах. Напътва с него Той когото пожелае. А когото Аллах остави в заблуда, никой не ще го напъти.

²⁴ А нима онзи, който с лице се брани от най-лошото мъчение в Деня на възкресението, [е като онзи в Рая]? И ще се каже на угнетителите: “Вкусете онова, което сте придобили!” ²⁵ И онези преди тях отричаха, и мъчението ги връхлетя, откъдето не им бе хрумвало. ²⁶ И Аллах ги накара да вкусат позора в земния живот, а мъчението в отвъдния е още по-голямо, ако знаят.

²⁷ И дадохме в този Коран всякакви примери на хората, за да се поучат – ²⁸ Коран на арабски без изопачавания в него, за да се побоят! ²⁹ Аллах дава пример за човек с [много] господари, каращи се помежду си, и човек, подчинен само на един мъж. Нима двамата са равни? Слава на Аллах! Ала повечето от тях не знаят. ³⁰ И ти ще умреш [о, Мухаммед], и те ще умрат. ³¹ После в Деня на възкресението пред вашия Господ ще се оспорват.

³² А кой е по-голям угнетител от онзи, който лъже за Аллах и взима за лъжа истината, щом тя дойде при него? Нима в Ада няма място за неверниците? ³³ А онзи, който донесе истината и я потвърди, тези са богобоязливите.

³⁴ Те ще имат при своя Господ, каквото пожелаят. Такава е наградата за добротворстващите, ³⁵ за да ги избави Аллах и от най-лошите им деяния, и да им въздаде тяхната отплата според най-добрите им дела.

³⁶ Нима Аллах не е достатъчен за Своя раб? И заплашват теб с други освен Него. Но когото Аллах остави в заблуда, никой не ще го напъти. ³⁷ И когото Аллах напътва, никой не ще го заблуди. Нима Аллах не е всемогъщ, въздаващ отмъщение?

³⁸ И ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, непременно ще рекат: “Аллах!” Кажи: “Видяхте ли? Ако Аллах поиска да ми причини беда, нима онези, които зове вместо Аллах, могат да премахнат Неговата беда? Или ако поиска Той да ми дари милост, нима те ще възпрат Неговата милост?” Кажи: “Достатъчен ми е Аллах! На него се уповават уповаващите се.” ³⁹ Кажи: “О, народе мой, работете според своите възможности, и аз ще работя, и скоро ще узнаете ⁴⁰ при кого ще дойде позорящо го мъчение и кого ще сполети постоянно мъчение!” ⁴¹ Низпослахме Ние на теб [о, Мухаммед] Книгата с истината за хората. И който се напъти, то е за самия него, а който се заблуди, само в свой ущърб се заблуждава. Ти не си над тях покровител.

⁴² Аллах прибира душите по време на смъртта, а на онези, които все още не са мъртви – в съня им. Задържа Той душата на онзи, комуто е отсъдил да умре и връща другата до определен срок. В това има знамения за хора мислещи.

⁴³ Или [неверниците] се сдобиха със застъпници вместо Аллах? Кажи: “Нима дори ако не владеят нищо и не проумяват?” ⁴⁴ Кажи: “На Аллах принадлежи застъпничеството изцяло. Негово е царството на небесата

и на земята. После при Него ще бъдете върнати.”⁴⁵ И щом бива споменаван единствено Аллах, сърцата на онези, които не вярват в отвъдния живот, се отвращават, а щом биват споменавани други [богове] освен Него, те се радват.⁴⁶ Кажете: “О, Аллах, Творецо на небесата и на земята, знаещ и скритото, и явното, Ти ще отсъдиш сред Своите раби в онова, по което са били в разногласие.”⁴⁷ И дори да притежаваха всичко на земята, а и още толкова отгоре, угнетителите биха го дали за откуп от суровото мъчение в Деня на възкресението. И Аллах ще им покаже, каквото не са допускали.⁴⁸ И ще им се явят лошите последствия на онова, което са придобили, и ще ги обгради онова, което са подигравали.

⁴⁹ И щом беда сполети човек, той Нас зове. После, щом му дарим от Нашата благодат, казва: “Това ми бе дарено само заради моето знание.” Ала не, то е изпитание. Но повечето от тях не знаят.⁵⁰ Казваха го вече и онези преди тях. И не ги избави онова, което са придобили.⁵¹ И ги поразиха лошите последствия на онова, което са придобили. И угнетителите сред тези ще ги поразят лошите последствия на онова, което са придобили, и не ще могат нищо да предотвратят.⁵² Нима не знаят, че Аллах увеличава препитанието комуто пожелае, и Той го намалява. В това има знамения за хора вярващи.⁵³ Кажете: “О, раби Мои, които престъпвате в ущърб на себе си, не губете надежда за милостта на Аллах! Аллах опрощава всичките грехове [щом се покаете]. Той е Опрощаващия, Милосърдния.”⁵⁴ И се обърнете към своя Господ, и Му се отдайте, преди мъчението да дойде при вас, защото после не ще ви се помогне.

⁵⁵ И следвайте Най-прекрасното, което ви бе низпослано

от вашия Господ, преди мъчението да дойде при вас внезапно, без да усетите!”⁵⁶ Някой ще каже: “О, горко ми, че нехаех за подчинението пред Аллах и че бях от присмиващите се!”⁵⁷ Или ще каже: “Ако ме бе напътил Аллах, щях да съм от богобоязливите.”⁵⁸ Или ще каже, когато види мъчението: “Ако можех да се върна [на земята], щях да съм от добротворстващите.”⁵⁹ Не, вече дойдоха при теб Моите знамения, а ти ги взе за лъжа и се възгордя, и бе от неверниците.⁶⁰ В Деня на възкресението ще видиш онези, които лъжеха за Аллах, с почернели лица. Нима в Ада няма място за горделивите?⁶¹ И ще спаси Аллах богобоязливите с тяхното избавление [в Рая]. Не ще ги докосне злото и не ще се скърбят.

⁶² Аллах е Твореца на всяко нещо и Той е Разпоредителя за всяко нещо.⁶³ Негови са ключовете на небесата и на земята. А които отричат знаменията на Аллах, те са губещите.⁶⁴ Кажи: “Нима на друг, а не на Аллах, ми повелявате да служа, о, невежи?”⁶⁵ И вече се разкри на теб и на онези преди теб: “Ако съдружиш с Аллах, твоето дело пропада и ще бъдеш от губещите.”⁶⁶ Служи единствено на Аллах и бъди от признателните!”

⁶⁷ И не оцениха те Аллах с истинското Му величие. Земята цялата ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са сгънати в Десницата Му. Всечист е Той, превисоко е над онова, с което Го съдружават!⁶⁸ И щом се протръби с Рога, всички на небесата и на земята ще паднат безжизнени, освен за когото Аллах не е пожелал. После още веднъж ще се протръби, и ето ги – станали – чакат!⁶⁹ И ще засияе земята със светлината на своя Господ. И ще бъде положена книгата [на делата], и ще бъдат доведени

пророците и свидетелите, и ще се отсъди между хората справедливо, и не ще бъдат угнетени. ⁷⁰ И напълно ще се въздаде на всеки за онова, което е вършил. Най-добре Той знае техните дела.

⁷¹ И на тълпи ще бъдат подкарани към Ада неверниците. Когато стигнат там, вратите му ще се разтворят. И неговите пазители ще им кажат: “Нима не дойдоха при вас пратеници измежду ви, за да ви четат знаменията на вашия Господ и да ви предупредят за вашата среща в този Ден?” Ще кажат: “Да!” Ала словото за мъчението ще се изпълни спрямо неверниците. ⁷² Ще бъде казано: “Влезте през вратите на Ада, тук ще пребивавате вечно!” И колко лошо е обиталището на горделивите!

⁷³ А богобоязливите ще бъдат поведени към Рая на групи. Когато стигнат там, вратите му ще се разтворят. И неговите пазители ще кажат: “Мир вам! Бяхте праведни, затова влезте, тук ще пребивавате вечно!” ⁷⁴ А те ще кажат: “Слава на Аллах, Който изпълни към нас Своего обещание и ни остави в наследство тази земя, в Рая да се настаним, където пожелаем.” И колко прекрасна е отплатата за дейните! ⁷⁵ И ще видиш ангелите, обградили Трона, прославящи с възхвала своя Господ. И ще се отсъди между творенията справедливо, и ще се каже: “Слава на Аллах, Господа на световете!”

40. СУРА ГАФИР

ОПРОЩАВАЩИЯ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Ха. Мим.*

² Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всезнаещия, ³ Опрощавашия греха и Приемашия покаянието, Строгия в наказанието, Владетеля на благодатта. Няма друг Бог освен Него. При Него е завръщането.

⁴ Само неверниците спорят за знаменията на Аллах. И да не те мами оживлението им по земята! ⁵ Преди тях и народът на Нух, и общностите след него отричаха, и всяка общност кроеше да премахне своя пратеник, и спореха чрез лъжа, за да унищожат с нея истината. Затова Аз ги сграбчих и какво бе Моето наказание! ⁶ Така се изпълни словото на твоя Господ спрямо неверниците. Те са обитателите на Огъня.

⁷ Онези [ангели], които носят Трона, и онези, които са около него, прославят с възхвала своя Господ и вярват в Него, и молят опрощение за вярващите: “Господи наш, Ти обгръщаш всяко нещо с Твоята милост и знание. Опрости онези, които се покаят и следват Твоя път, и ги опази от мъчението на Ада! ⁸ Господи наш, и въведи ги в Градините на Адн, които си обещал на тях и на праведниците сред бащите им и съпругите им, и потомците им! Ти си Всемогъщия, Всемъдрия. ⁹ И опази ги от злините! И когото опазиш от злините в този Ден, него си помилвал. Това е великото спасение.”

¹⁰ На неверниците ще се прогласи: “Гневът на Аллах към вас е по-голям от вашия гняв към самите вас, защото бяхте

позовани към вярата, а вие я отхвърлихте.”¹¹ Ще рекат: “Господи наш, Ти ни умъртви два пъти и ни съживи два пъти. И признаваме своите грехове. Няма ли път за спасение?”

¹² Това е, защото като бе позоваван единствено Аллах, вие не повярвахте, а като се съдружаваше с Него, повярвахте. А отсъждането е на Аллах, Всевишния, Всевеликия.

¹³ Той е, Който ви показва Своите знамения и спуска за вас препитание от небето. Но се поучава само онзи, който се покаява. ¹⁴ Зовете Аллах, предани Нему в религията, дори неверниците да възненавиждат това. ¹⁵ Най-въздигнатия, Владетеля на Трона! По Своя повеля Той праша Духа [Джибрил] на когото пожелае от Своите раби, за да предупреди за Деня на срещата ¹⁶ Деня, в който ще се покажат и нищо от тях не ще бъде скрито от Аллах. На кого е Днес властта? – На Аллах, Единосъщия, Покоряващия. ¹⁷ Днес ще се въздаде на всяка душа за онова, което е придобила. Няма Днес угнетяване. Аллах бързо прави равностметка.

¹⁸ И предупреди ги ти за приближаващия Ден, когато, спотаили ужас, сърцата ще са в гърлата! За угнетителите не ще има нито приятел, нито застъпник, който да бъде послушан. ¹⁹ Знае Той скришните погледи и онова, което гърдите спотайват. ²⁰ Аллах отсъжда справедливо, а онези, които [съдружаващите] зоват вместо Него, нищо не отсъждат. Аллах е Всечуващия, Всезръщия.

²¹ И не ходят ли по земята, та да видят какъв бе краят на онези преди тях? Бяха по-силни от тях и с повече следи по земята. Но Аллах ги сграбчи заради греховете им и нямаше кой да ги защити от Аллах. ²² Това е, защото техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те не повярваха и затова Аллах ги сграбчи. Той е всемоуштен, суров в наказанието.

²³ И Муса изпратихме с Нашите знамения и с явен довод ²⁴ при Фараона и Хаман, и Карун, и рекоха те: “Магьосник] измамник!” ²⁵ И когато им донесе той истината от Нас, рекоха: “Убийте синовете на онези, които му повярваха, и пощадете жените им!” Но коварството на неверниците винаги е напразно.

²⁶ И рече Фараонът: “Оставете ме да убия Муса и нека зове своя Господ! Страхувам се да не промени вашата вяра или да не посее развала по земята.” ²⁷ И рече Муса: “Опазил ме моят Господ и вашият Господ от всеки горделивец, който не вярва в Деня на равносметката.”

²⁸ Един вярващ мъж от рода на Фараона, който скриваше своята вяра, каза: “Нима ще убиете човек, защото казва: “Моят Господ е Аллах”, а той ви е донесъл ясните знаци от вашия Господ? Ако е лъжец, в негов ущърб е лъжата му. Но ако казва истината, ще ви сполети нещо от онова, с което ви заплашва. Аллах не напътва никой престъпващ, измамник. ²⁹ О, народе мой, днес властта е ваша, господствате по земята, но кой ще ни защити от наказанието на Аллах, ако то ни връхлети?” Рече Фараонът: “Аз ви показвам само каквото виждам. И ви насочвам само по правия път.”

³⁰ И рече онзи, който повярва: “О, народе мой, страхувам се за вас от ден като деня на общностите ³¹ като обичая спрямо народа на Нух и адитите, и самудяните, и онези след тях. А Аллах не желае гнет за рабите. ³² О, народе мой, страхувам се за вас от Деня на призива – ³³ Деня, в който ще обърнете гръб в бягство и никой не ще ви защити от Аллах. А когато Аллах остави в заблуда, няма за него водител.”

³⁴ И Юсуф преди ви донесе ясните знаци, но продължихте да се съмнявате в онова, което ви е донесъл. Когато умря,

казахте: “Аллах не ще проводи след него пратеник.” Така Аллах оставя в заблуда всеки престъпващ, съмняващ се ³⁵ които оспорват знаменията на Аллах, без да са получили довод – огромен е гневът [към тях] на Аллах и на вярващите. Така Аллах запечатва сърцето на всеки горделив, надменен.

³⁶ И рече Фараонът: “О, Хаман, построй ми кула, за да достигна пътищата ³⁷ пътищата на небесата, дано зърна бога на Муса! Но аз мисля, че е лъжец.” Така бе разкрасено за Фараона лошото му деяние и бе отклонен от пътя. Коварството на Фараона винаги бе напразно.

³⁸ И рече онзи, който повярва: “О, народе мой, следвайте ме, аз ще ви насоча по правия път! ³⁹ О, народе мой, този, земният живот, е само [кратко] наслаждение, а отвъдният е Домът на вечността! ⁴⁰ Който върши зло, ще му се въздаде само колкото него. А който върши праведно дело, мъж или жена, и е вярващ, тези ще влязат в Рая и ще бъдат наградени там безмерно. ⁴¹ И о, народе мой, как аз ви зова към спасението, а вие ме зовете към Огъня? ⁴² Вие ме зовете да не вярвам в Аллах и да съдружавам с Него онова, за което нямам знание, а аз ви зова към Всемогъщия, Многоопрощавачия. ⁴³ Без съмнение, за онова, към което ме зовете, няма зов нито в земния живот, нито в отвъдния, и нашето завръщане е към Аллах, и престъпващите са обитателите на Огъня. ⁴⁴ И ще си припомните какво ви казвам. Аз поверявам своето дело на Аллах. Аллах е всезрящ за рабите.”

⁴⁵ И го опази Аллах от злините, които те замисляха. И злото мъчение обгради рода на Фараона. ⁴⁶ В огъня ще бъдат слагани и сутрин, и вечер. А в Деня, когато настъпи Часът: “Въведете хората на Фараона в най-суровото мъчение!”

⁴⁷ И тогава ще се препират в Огъня, и слабите ще рекат

на онези, които се големееха: “Ние ви следвахме. Ще отмахнете ли от нас поне част от Огъня?” ⁴⁸ Онези, които се големееха, ще рекат: “Ние всички сме в него. Аллах отсъди вече между рабите.” ⁴⁹ И онези, които са в Огъня, ще рекат на пазителите на Ада: “Позовете своя Господ да ни облекчи поне за ден мъчението!” ⁵⁰ Ще рекат: “Не дойдоха ли при вас вашите пратеници с ясните знаци?” Ще рекат: “Да!” Ще рекат [пазителите]: “Зовете тогава!” Но зовът на неверниците е само напразно.

⁵¹ Ние подкрепяме Своите пратеници и вярващите в земния живот и в Деня, когато свидетелите ще се изправят, ⁵² в Деня, когато на угнетителите не ще помогне оправданието им. Над тях е проклятието и за тях е Лошото обиталище. ⁵³ И дадохме на Муса напътствието. И оставихме в наследство на синовете на Израил Писанието – ⁵⁴ напътствие и напомняне за разумните хора. ⁵⁵ Затова бъди търпелив и ти [о, Мухаммед]! Обещанието на Аллах е истинно. Моли опрощение за своя грях! И прославяй с възхвала своя Господ привечер и в зори!

⁵⁶ Онези, които спорят за знаменията на Аллах, без да са получили довод, имат в сърцата си само величие, което не ще достигнат. Затова при Аллах търси убежище! Той е Всечуващия, Всезрящия. ⁵⁷ Сътворяването на небесата и на земята е по-велико от сътворяването на хората. Ала повечето хора не знаят. ⁵⁸ И не са равни слепецът и зрящият, нито онези, които вярват и вършат праведни дела – със злосторника. Малко се поучавате. ⁵⁹ Часът непременно ще дойде. Няма съмнение в него. Ала повечето хора не вярват.

⁶⁰ И рече вашият Господ: “Зовете Ме, и Аз ще ви откликна! Онези, които от високомерие не Ми служат, ще

влязат в Ада унизени!”⁶¹ Аллах е, Който стори за вас нощта, за да почивате в нея, и деня – светъл. Аллах е носител на благодат за хората. Ала повечето хора са непризнателни.⁶² Това е Аллах, вашият Господ, Творецът на всяко нещо. Няма друг Бог освен Него. Как тогава бивате подлъгвани!⁶³ Така се подлъгват онези, които отхвърлят знаменията на Аллах.

⁶⁴ Аллах е, Който стори за вас от земята обиталище, и от небето – свод, и ви даде образ, и направи образа ви превъзходен, и ви дава препитание от благата. Това е Аллах, вашият Господ. Благословен е Аллах, Господа на световите!⁶⁵ Той е Вечноживия. Няма друг Бог освен Него, затова Него зовете, предани Нему в религията! Слава на Аллах, Господа на световите!

⁶⁶ Кажи: “Забранено ми бе да служа на онези, които вие зовете вместо Аллах, след като при мен дойдоха ясните знаци от моя Господ. И ми бе повелено да се отдам на Господа на световите.”⁶⁷ Той е, Който ви сътвори от пръст, после – от частица сперма, после – от съсирек, после ви изважда – деца, после [ви оставя] да стигнете зрелостта си, после – да остареете, но някои от вас умират преди това. И [ви оставя Той] да стигнете определен срок, за да проумеете.⁶⁸ Той е, Който отрежда и живота, и смъртта. И щом отсъди нещо, му казва само: “Бъди!” И то става.

⁶⁹ Нима не виждаш онези, които спорят за знаменията на Аллах? Как биват отклонявани!⁷⁰ Онези, които взимат за лъжа Книгата и онова, с което изпратихме Своите пратеници... Но ще узнаят,⁷¹ когато оковите и веригите ще са на врата им. Ще бъдат влачени⁷² към врящата вода, после в Огъня ще бъдат горени.⁷³ После ще им се каже: “Къде са

онези, на които служехте ⁷⁴ вместо на Аллах?” Ще кажат: “Те ни напуснаха. Да, онова, което зовяхме преди, бе нищо.” Така Аллах оставя неверниците в заблуда. ⁷⁵ Това е, защото на земята сте се радвали незаслужено и защото сте ликували. ⁷⁶ Влезте през вратите на Ада – там ще пребивавате вечно! И колко лошо е обиталището на горделивите!

⁷⁷ Затова бъди търпелив [о, Мухаммед]! Обещанието на Аллах е истинно. И да ти покажем част от онова, което им обещаваме, или да те приберем, те при Нас ще бъдат върнати.

⁷⁸ Преди теб изпратихме и други пратеници за някои ти разказахме, а за други не сме ти разказали. Никой пратеник не идва със знамение без позволението на Аллах. А щом дойде повелята на Аллах, ще се отсъди с истината и тогава измамниците ще понесат загуба.

⁷⁹ Аллах е, Който създаде за вас добитъка – някои да яздите, с други да се храните, ⁸⁰ и за да имате полза от тях, и за да удовлетворявате желания в гърдите си. Върху тях и върху корабите бивате пренасяни. ⁸¹ И ви показва Той Своите знамения. Кой от знаменията на Аллах ще отречете?

⁸² Не ходят ли по земята, да видят какъв бе краят на онези преди тях? Те бяха по-многобройни и по-силни от тях, и с повече следи по земята. Ала не ги избави онова, което са придобили. ⁸³ И когато пратениците им донасяха ясните знаци, те ликуваха със своето знание и тогава ги обграждаше онова, на което се присмиваха. ⁸⁴ И когато виждаха Нашето наказание, казваха: “Повярвахме в Аллах, единствено в Него, и отхвърляме онова, с което Го съдружавахме.”

⁸⁵ Но не им бе от полза вярата им, когато виждаха Нашето

наказание. Такъв бе обичаят на Аллах спрямо Неговите раби и преди. Тогава неверниците губеха.

41. СУРА ФУССИЛАТ

РАЗЯСНЕНИТЕ

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ *Ха. Мим.*

² Низпослание от Всемилостивия, Милосърдния – ³ Книга с разяснени знамения – Коран на арабски за хора разбиращи – ⁴ благовестител и предупредител. Но повечето от тях се отвръщат и не се вслушват. ⁵ И казват: “Сърцата ни имат броня срещу онова, към което ни зовеш, и в ушите ни има глухота. Между нас и теб има преграда. Затова работи! И ние ще работим.”

⁶ Кажи [о, Мухаммед]: “Аз съм само човек като вас. Разкрито ми бе, че вашият Бог е единственият Бог. Затова към Него се обръщайте и Го молете за опрощение! Горко на съдружаващите, ⁷ които не дават милостинята закат и отвъдния живот отричат. ⁸ А за онези, които вярват и вършат праведни дела, ще има безспирна отплата.”

⁹ Кажи: “Нима наистина отричате Онзи, Който сътвори земята в два дни и сторвате Нему подобия? Той е Господа на световите.” ¹⁰ И стори по нея непоклатими планини, и я благослови, и разпреди там препитанието ѝ точно в четири дни поравно за търсещите... ¹¹ После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим, и рече на него и на земята: “Покорете се доброволно или по принуда!” Рекоха: “Покоряваме се доброволно.” ¹² И ги направи седем

небеса в два дни, и отреди Той на всяко небе делото му. И украсихме най-ниското небе със светилници, и за опазване. Така е отредил Всемогъщия, Всезнаещия.

¹³ А ако се отвърнат, кажи: “Предупреждавам ви с мълния, подобна на мълнията за адитите и самудяните.”

¹⁴ Пратениците дойдоха при тях и отпред, и отзад: “Не служете на друг освен на Аллах!” Рекоха: “Ако нашият Господ бе пожелал, щеше да спусне ангели. Ние не вярваме в това, с което сте изпратени.”

¹⁵ А адитите се възгордяха на земята без право и казаха: “Кой е по-силен от нас?” Нима не видяха, че Аллах, Който ги е сътворил, е по-силен от тях? Така те отричаха Нашите знамения. ¹⁶ И затова изпратихме срещу им леден вихър в злополучни дни, за да ги накараме да вкусят мъчението на позора в земния живот. А мъчението в отвъдния е още по-позорно и не ще им се помогне. ¹⁷ И самудяните напътнихме, но те предпочетоха слепотата пред напътствието. Тогава ги обхвана мълнията на унизителното мъчение заради онова, което са придобили. ¹⁸ И спасихме онези, които повярваха и бяха богобоязливи.

¹⁹ В Деня, когато враговете на Аллах бъдат събрани за Огъня, те ще бъдат подредени. ²⁰ Когато стигнат там, и слухът, и зрението, и кожата им ще свидетелстват против тях за онова, което са вършили. ²¹ И ще кажат на кожата си: “Защо засвидетелства против нас?” Ще каже: “Накара ме да говоря Аллах, Който кара всяко нещо да проговори. Той ви сътвори първия път и при Него е завръщането ви.” ²² И не се опасявахте, че и слухът, и зрението, и кожата ви ще свидетелстват за вас, а предполагахте, че Аллах не ще узнае много от онова, което правите. ²³ Тази ваша догадка,

която допускахте за своя Господ, ви донесе гибел и така се озовахте сред губещите.²⁴ Дори да търпят, обиталището им е Огънят. И дори да молят милост, не ще получат милост.

²⁵ И им отредихме приятели, които им разкрасяваха всичко пред тях и всичко зад тях. И така се сбъдна и спрямо тях словото [за мъчението], както и за предишни общности от джинове и хора. Несъмнено те са губещи.

²⁶ И казваха неверниците: “Не слушайте този Коран и вдигайте глъчка там, [където го четат] за да надвиете вие!”

²⁷ Непременно ще накараме неверниците да вкусят сурово мъчение и непременно ще им въздадем според най-лошото, което са вършели.²⁸ Това е възмездие за враговете на Аллах – Огънят – Вечният дом за тях – възмездие, защото отхвърляха Нашите знамения!

²⁹ И ще кажат неверниците: “Господи наш, покажи ни онези от джиновете и хората, които ни заблудиха, да ги сложим под краката си, та да бъдат най-отдолу [в Ада]!”

³⁰ При онези, които казват: “Аллах е нашият Господ!” и следват правия път, ангелите ще слязат: “Не се страхувайте и не скърбете! И се радвайте на Рая, който ви е обещан!

³¹ Ние сме вашите близки и в земния живот, и в отвъдния. Ще имате там, каквото пожелаят душите ви и ще имате там, каквото поискате – ³² гостоприемство от опрощаващ, милосърден.”

³³ И кой има по-хубаво слово от онзи, който зове към Аллах и върши праведни дела, и казва: “Аз съм отдаден!”

³⁴ Не са равни добрината и злината. Отблъсквай я с най-доброто и тогава онзи, от когото те е делеяла вражда, става като близък приятел.³⁵ Но с това са удостоени само търпеливите. С това са удостоени само щастливците.³⁶ И

ако те подбуди сатаната, при Аллах търси убежище! Той е Всечуващия, Всезнаещия.

³⁷ И от Неговите знамения са нощта и денят, и слънцето, и луната. Не се покланяйте нито на слънцето, нито на луната, а се покланяйте на Аллах, Който ги е сътворил, ако на Него служите! ³⁸ И ако [неверниците] се възгордяват, то [ангелите] които са при твоя Господ, Го прославят нощем и денем, и това не им дотяга.

³⁹ И от Неговите знамения е, че виждаш земята безжизнена. А щом изсипем вода върху нея, тя се раздвижва и набъбва. Онзи, Който я съживява, може и мъртвите да съживи. Той за всяко нещо има сила. ⁴⁰ Онези, които изопачават Нашите знамения, не са скрити за Нас. Дали онзи, който ще бъде хвърлен в Огъня, е по-добър, или онзи, който ще дойде в безопасност в Деня на възкресението? Вършете, каквото пожелаете! Той съзира вашите дела.

⁴¹ Онези, които не вярват в Напомнянето, след като дойде при тях... а то е защитена книга, ⁴² която лъжа не я доближава нито отпред, нито отзад, и е низпослание от всемъдър, всеславен. ⁴³ Не ти се казва [от неверниците] друго освен каквото бе казано на пратениците преди теб. Твоят Господ е владетел на опрощение и владетел на болезнено наказание.

⁴⁴ А ако го сторехме Коран на чужд език, [неверниците] щяха да рекат: “Защо знаменията му не са разяснени?” [Коран] на чужд език и [пратеник] арабин? Кажи: “За вярващите той е напътствие и изцеление, а онези, които не вярват, имат в ушите си глухота и той за тях е непонятен, сякаш са призовавани от далечно място.”

⁴⁵ И на Муса дадохме Писанието, и настана разногласие по него. И ако нямаше предишно Слово от твоя Господ, щеше

да е отсъдено между тях. И те с подозрение се съмняваха в него. ⁴⁶ Който върши праведни дела, то е за самия него, а който стори зло, то е в негов ущърб. Твоят Господ не е угнетител за рабите.

⁴⁷ При Него е знанието за Часа. И не излиза плод от своята обвивка, и не забременява женска, и не ражда без Неговото знание. В този Ден Той ще ги призове: “Къде са Моите съдружници?”. Ще рекат: “Известяваме те, няма сред нас свидетел.” ⁴⁸ И ще изчезне от тях онова, което зовяха преди, и ще се убедят, че няма за тях избавление.

⁴⁹ Не му дотяга на човека да зове доброто, а засегне ли го злото, той се отчайва, унива. ⁵⁰ А дадем ли му да вкуси милост от Нас подир беда, която го е засегнала, казва: “Аз заслужавам това и не мисля, че ще настъпи Часът. Но дори да бъда върнат при своя Господ, при Него ще имам най-доброто.” Ала Ние ще съобщим на неверниците какво са извършили и ще ги накараме да вкусят сурово мъчение.

⁵¹ И щом облагодетелстваме човек, той се отдръпва и се възгордява. А засегне ли го злото, дълго [Ни] зове. ⁵² Кажи: “Как мислите, щом този [Коран] е от Аллах, а вие после го отхвърляте, кой ще е по-заблуден от онзи, който е в дълбок раздор?”

⁵³ Ще им покажем Нашите знамения по хоризонтите и в тях самите, додето им се изясни, че това е истината. Нима не е достатъчно, че твоят Господ е свидетел на всяко нещо? ⁵⁴ Съмняват се в срещата със своя Господ. А Той всяко нещо обгръща.

42. СУРА ШУРА

СЪВЕЩАВАНЕТО

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Ха. Мим.* ² *Айн. Син. Каф.*

³ Така Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия разкрива на теб и на онези преди теб [о, Мухаммед]. ⁴ Негово е всичко на небесата и всичко на земята. Той е Всевишния, Всевеликия – ⁵ небесата едва не се разцепват отгоре и ангелите прославят с възхвала своя Господ, и молят опрощение за онези, които са на земята. Да! Аллах е Опрощаващия, Милосърдния. ⁶ А които приемат други покровители вместо Него – Аллах ги наблюдава. Ти не си над тях разпоредител.

⁷ Така разкрихме на теб Коран на арабски, за да предупредиш Майката на градовете [Мека] и онези около нея, и да предупредиш за Деня на сбора, в който няма съмнение. Някои – в Рая, други – в Пламъците...

⁸ А ако Аллах бе пожелал, щеше да ги стори една общност. Ала Той въвежда в Своята милост когото пожелае. А угнетителите нямат нито покровител, нито избавител. ⁹ Нима приемат те други покровители вместо Него? Но Аллах, Той е Покровителя. Той съживява мъртвите. Той за всяко нещо има сила. ¹⁰ И за всяко нещо, по което сте в разногласие, отсъждането е на Аллах. Това е Аллах, моят Господ! На Него се уповавам и към Него се обръщам –

¹¹ Твореца на небесата и на земята. Създаде Той за вас съпруги от самите, и от добитъка – чифтове. Така Той ви множи. Няма подобен Нему. Той е Всечуващия, Всезрящия.

¹² Негови са ключовете на небесата и на земята. Той

увеличава препитанието за когото пожелае и Той намалява. Той всяко нещо знае.

¹³ Той предписа за вас в религията онова, което завеща на Нух и онова, което разкрихме на теб [о, Мухаммед], и онова, което завещахме на Ибрахим и на Муса, и на Иса: “Привържете се към религията и не се разединявайте в нея!” За съдружаващите е тежко онова, към което ги зовеш. Аллах избира за Себе Си когото пожелае и напътва онзи, който се обръща към Него.

¹⁴ И се разединяваха едва след като при тях идваше знанието – от завист помежду им. И ако нямаше предишно Слово от твоя Господ за отсрочване до определено време, щеше да е отсъдено между тях. А онези, на които бе оставено в наследство Писанието подир тях, с подозрение се съмняваха в него.

¹⁵ За това зови и правдив бъди, както ти бе повелено! И не следвай страстите им, а кажи: “Повярвах в Писанията, които Аллах низпосла, и ми бе повелено да отсъждам справедливо между вас. Аллах е нашият Господ и вашият Господ. За нас са нашите дела, за вас – вашите дела. Няма [основания за] спор между нас и вас. Аллах всички ни ще събере и към Него е завръщането.” ¹⁶ А онези, които спорят за Аллах, след като Му е било откликнато, спорът им е напразен пред техния Господ. Върху тях тегне гняв и за тях има сурово мъчение.

¹⁷ Аллах е, Който низпосла Книгата с истината и справедливостта. И откъде да знаеш, може би скоро Часът ще настъпи. ¹⁸ Искат да го ускорят онези, които не вярват в него. А вярващите се страхуват от него и знаят, че той ще се събдне. Но спорещите за Часа са в дълбока заблуда.

¹⁹ Аллах е жалостив към Своите раби. Дава Той препитание на когото пожелае. Той е Всесилния, Всемогъщия. ²⁰ Този, който желае да жъне в отвъдния живот, на него ще увеличим жътвата му, а който желае да жъне в земния живот, ще му дадем от него, ала той не ще има дял в отвъдния.

²¹ Нима имат съдружници, узаконяващи им в религията онова, което Аллах не им е позволил? И ако не бе словото за отсрочка, щеше да е отсъдено между тях. За угнетителите има болезнено мъчение. ²² Ще видиш угнетителите да се ужасяват от онова, което са придобили, щом то ги сполети. А които вярват и вършат праведни дела, ще бъдат в Градините на Рая. Ще имат каквото пожелаят при своя Господ. Това е великата благодат. ²³ С това Аллах благовества Своите раби, които вярват и вършат праведни дела. Кажи [о, Мухаммед]: “Не искам от вас отплата за това, а само любов към ближните.” А който стори добрина, ще му въздадем с по-добро за нея. Аллах е опрощаващ, признателен.

²⁴ Или казват: “Съчинил си е лъжа за Аллах.” Но ако Аллах пожелае, ще запечата сърцето ти и ще премахне Аллах лъжата, и ще утвърди истината със Своите Слова. Той знае съкровенията в сърцата. ²⁵ Той е, Който приема покаянието от Своите раби и опрощава лошите дела, и знае какво вършите. ²⁶ И откликва Той на онези, които вярват и вършат праведни дела, и им надбавя от Своята благодат. А за неверниците има сурово мъчение.

²⁷ И ако Аллах дадеше изобилно препитание за всички Свои раби, щяха да престъпват по земята, ала Той го спуска с мйра, както пожелае. За Своите раби Той е сведущ, зрящ. ²⁸ Той е, Който изсипва дъжда, след като се отчаят, и разпростира Своята милост. Той е Покровителя, Всеславния.

²⁹ И от Неговите знамения е сътворяването на небесата и на земята, и на тварите, които там е намножил. Той е способен да ги събере, ако пожелае.

³⁰ Каквато и беда да ви сполети, тя е заради онова, което сами сте извършили. А и много Той извинява. ³¹ И не можете да Го възпрете на земята. И освен Аллах нямате нито покровител, нито избавител.

³² И от Неговите знамения са носещите се по морето кораби като планини. ³³ Ако Той пожелае, спира вятъра и тогава остават неподвижни на повърхността – в това има знамения за всеки многотърпелив, признателен ³⁴ или ги погубва Той заради онова, което [хората] са придобили. А и много Той извинява. ³⁵ За да знаят онези, които спорят за Нашите знамения, че не ще има за тях избавление.

³⁶ Каквото и да ви се даде, то е от насладата на земния живот. А онова, което е при Аллах, е най-доброто и вечното за онези, които вярват и на своя Господ се уповават, ³⁷ и за онези, които отбягват големите грехове и скверностите, и дори да се гневят, прощават; ³⁸ и за онези, които откликват на своя Господ и отслужват молитвата, и по делата се съвещават помежду си, и от онова, което им дарихме за препитание, раздават; ³⁹ и които, ако ги сполети насилие, се бранят. ⁴⁰ Възмездие за злина е злина като нея. А който извинява и се помирява, неговата отплата е при Аллах. Не обича Той угнетителите. ⁴¹ А който се брани, след като го угнетят, за такива няма вина. ⁴² Вина имат само онези, които угнетяват хората и престъпват по земята без право. За тях има болезнено мъчение. ⁴³ А който търпи и прощава, това е от значимите дела.

⁴⁴ А когото Аллах остави в заблуда, той няма покровител

след това. И ще видиш угнетителите, когато съзрат мъчението, да казват: “Няма ли път за връщане [към земята]?” ⁴⁵ И когато бъдат докарани [пред Огъня], ще ги видиш смирени от унижението, гледащи скришом. А вярващите ще рекат: “Губещите са онези, които погубиха себе си и семействата си в Деня на възкресението.” Да! Угнетителите ще са в постоянно мъчение. ⁴⁶ Те нямат покровители, които да ги бранят, освен Аллах. А когато Аллах оставя в заблуда, няма за него спасение.

⁴⁷ Откликвайте на своя Господ, преди да е дошъл Денят, който Аллах не ще върне назад! Не ще има за вас убежище в този Ден и не ще отречете [своите грехове]. ⁴⁸ А ако се отвърнат – Ние не сме те изпратили за техен пазител. Твой дълг е само посланието. И щом дадем на човек да вкуси милост от Нас, той ликува с нея. А сполети ли ги злина заради онова, което сами са направили, тогава човекът става неблагодарник.

⁴⁹ На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята. Сътворява Той каквото пожелае – дарява момичета на когото пожелае и дарява момчета на когото пожелае, ⁵⁰ или дарява момчета и момичета. И сторва безплоден когото пожелае. Той е всезнаещ, всемогъщ.

⁵¹ С хората Аллах говори само чрез откровение или зад преграда, или като изпрати пратеник и му разкрива по Своя воля каквото пожелае. Той е всевишен, всемъдър. ⁵² Така и на теб [о, Мухаммед] разкрихме дух от Нашата повеля. А преди ти не знаеше нито какво е Книгата, нито вярата. Ала Ние го сторихме светлина, с която напътваме когото пожелаем от Нашите раби. Ти насочваш към правия път

⁵³ пътя на Аллах, Което принадлежи всичко на небесата и всичко на земята. Да! При Аллах се връщат делата.

43. СУРА ЗУХРУФ

УКРАСАТА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Ха. Мим.*

² Кълна се в ясната Книга. ³ Ние я сторихме Коран на арабски, за да проумее. ⁴ Той е в Книгата – майка при Нас – възвисен, мъдър.

⁵ Нима ще ви лишим от Напомнянето, защото сте хора престъпващи? ⁶ И колко пророци изпратихме сред предците! ⁷ И не е отиваше при тях пророк, без да му се подиграят. ⁸ И погубихме по-силни от тях. Отминаха много примери с предците.

⁹ И ако ги попиташ кой е сътворил небесата и земята, ще рекат: “Сътворил ги е Всеомогъщия, Всезнаещия, ¹⁰ Който стори земята да е постеля за вас и прокара там друмища, за да се напътвате. ¹¹ И Който изсипва от небето вода с мярка, и съживява с нея мъртвата земя. Така ще бъдете извадени [от гробовете]. ¹² И Който сътвори всички видове, и стори за вас корабите и добитъка да са средство за пътуване, ¹³ за да се настанявате на гърбовете им и да споменавате благодатта на своя Господ, щом се настаните върху тях, и да казвате: “Всечист е Онзи, Който подчини това на нас! Ние сме неспособни за това. ¹⁴ При своя Господ ще се завърнем.”

¹⁵ И Му приписаха [неверниците] част от Неговите раби. Човекът е явен неблагодарник. ¹⁶ Нима от онова, което е

сътворил, Той си взе дъщери, а на вас дари синовете? ¹⁷ И когато известят някого от тях за раждането на онова, което той приписва на Аллах, лицето му помрачнява и спотайва печал. ¹⁸ Нима [Му приписват] онези, които израстват сред накити и в спора са безсилни? ¹⁹ Те сметнаха за женски ангелите, които са рабите на Всемилоствия. Нима присъстваха на тяхното сътворяване? Ще се запише тяхното твърдение и ще бъдат разпитвани.

²⁰ И казват: “Ако Всемилоствия пожелаеше, нямаше да им служим [на идолите].” Те нямат знание за това, а само съчиняват. ²¹ Или им дадохме друга книга преди това, та към нея се придържат? ²² Не! Рекоха: “Заварихме предците си с религия. И ние по техните стъпки вървим.” ²³ И така, преди теб не изпратихме в никое селище предупредител, без живеещите там в доволство да рекат: “Заварихме предците си с религия и ние техните стъпки следваме. ²⁴ Рече: “Нима и ако съм дошъл при вас с по-добро напътване от това, с което заварихте предците си?” Рекоха: “Не вярваме в това, с което сте изпратени.” ²⁵ И им отмъстихме. И виж какъв бе краят на отричащите!

²⁶ Ибрахим рече на своя баща и на своя народ: “Аз отхвърлям това, на което служите, ²⁷ а [служи] само на Онзи, Който ме е създал. Той ще ме напъти.” ²⁸ И стори Той това слово да остане у неговите потомци, за да се върнат [към него]. ²⁹ Да, на тези [неверници] и на техните предци дадох да се насладят, докато при тях дойде истината и явен пратеник. ³⁰ И щом истината дойде при тях, рекоха: “Това е магия. Ние не вярваме в нея.”

³¹ И рекоха: “Защо този Коран не бе низпослан на някой голедец от двете селища?” ³² Нима те разпределят милостта

на твоя Господ? Ние разпределяме помежду им тяхното препитание в земния живот и въздигаме едни от тях над други, та едните да се възползват от другите. А милостта на твоя Господ е по-добро от онова, което те трупат.³³ Ако хората не биха станали единна общност от [неверници], щяхме да направим за домовете на онези, които не вярват във Всемилостивия, сребърни покриви и стълбища, по които да се изкачват,³⁴ и [сребърни] врати за домовете им, и престоли, на които да се облягат,³⁵ и украса. Но всичко това е само насладата на земния живот. А отвъдният при твоя Господ е за богобоязливите.

³⁶ А за онзи, който се отдръпва от напомнянето на Всемилостивия, определяме един сатана, той да му е приятел.³⁷ Тези [сатани] ги възпират от пътя, а те мислят, че са напътени.³⁸ А когато се яви той пред Нас, казва [на сатаната]: “Ах, да имаше между мен и теб разстояние, колкото от изток до запад! Колко лош приятел си бил!”³⁹ И не ще ви е от полза Днес съучастието в мъчението, щом бяхте угнетители.

⁴⁰ Нима ти [о, Мухаммед] ще накараш глухия да чуе или ще напътиш слепия и онзи, който е в явна заблуда?⁴¹ И да те приберем, Ние ще им отмъстим.⁴² Или ще ти покажем онова, с което ги заплашвахме. Ние имаме надмощие.⁴³ И се придържай към откровението, което ти бе разкрито! Ти си на правия път.⁴⁴ То наистина е чест за теб и за твоя народ. И ще бъдете разпитвани.⁴⁵ И питай онези от Нашите пратеници, които изпратихме преди теб, дали сме сторвали Ние други богове, на които да се служи, вместо на Всемилостивия!

⁴⁶ И Муса изпратихме с Нашите знамения при Фараона и знатните му хора, и той рече: “Аз съм пратеник от Господа на

световете.”⁴⁷ И когато им донесе Нашите знамения, те им се подиграха.⁴⁸ И всяко знамение, което им показвахме, бе по-голямо от предишното. И ги сграбчвахме с мъчението, за да се завърнат [към правия път].⁴⁹ И рекоха: “О, вълшебнико, позови за нас своя Господ за онова, което ти е обещал! И непременно ще се напътим.”⁵⁰ И когато отмахнахме от тях мъчението, ето ги – нарушиха обещанието!

⁵¹ И призова Фараонът своя народ, и рече: “О, народе мой, нима не принадлежи на мен властта над Египет и над тези реки, течащи край мен? Нима не виждате?”⁵² Нима не съм по-добър от този, който е слаб и едвам обяснява?⁵³ И защо не му бяха дарени гривни от злато или защо не дойдоха ангелите с него за подкрепа?”⁵⁴ И така подведе той своя народ, и те му се покориха. Наистина бяха нечестиви хора.⁵⁵ И когато Ни разгневиха, им отмъстихме и ги издавихме всичките.⁵⁶ И ги сторихме да са поука и пример за идните.

⁵⁷ И когато синът на Мариам бе даден за пример, ето – твоят народ му се подигра!⁵⁸ И рекоха: “Нашите богове ли са по-добри или той [Иса]?” Дадоха ти го само за спор. Да, те са заядлив народ.⁵⁹ Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го сторихме пример за синовете на Израил.⁶⁰ И ако пожелаехме, щяхме да сторим ангели вместо вас да останат на земята.⁶¹ Той е знак за Часа. И не се съмнявайте в него, и Ме следвайте! Това е правият път.⁶² И сатаната да не ви отклони! Той е ваш явен враг.

⁶³ И когато Иса донесе ясните знаци, рече: “Дойдох при вас с мъдростта и за да ви обясня част от онова, по което сте в разногласие! Затова бойте се от Аллах и ми се покорете!”⁶⁴ Аллах е моят Господ и вашият Господ. Затова единствено на Него служете! Това е правият път.”⁶⁵ Но групите сред

тях изпаднаха в разногласие [относно Иса]. Горко на угнетителите от мъчение в болезнения Ден!

⁶⁶ Нима очакват друго освен Часът да дойде при тях внезапно, без да усетят? ⁶⁷ В този Ден приятелите ще са врагове един на друг освен богобоязливите. ⁶⁸ “О, раби Мои, Днес няма страх за вас и не ще скърбите!” ⁶⁹ Вие, които повярвахте в Нашите знамения и бяхте отдадени – ⁷⁰ влезте в Рая, вие и съпругите ви, възраждани!” ⁷¹ Обслужвани са с блюда от злато и със стакани, и има в тях, каквото душите поискат и каквото радва очите. Там ще пребивавате вечно. ⁷² Това е Раят, който ви е оставен в наследство заради вашите дела! ⁷³ Има там за вас много плодове, от които ще ядете.

⁷⁴ Престъпниците ще пребивават вечно в мъчението на Ада. ⁷⁵ То не ще бъде облекчено и ще ги обземе отчаяние. ⁷⁶ Не ги угнетихме Ние, а те себе си угнетяваха. ⁷⁷ И ще зоват: “О, Малик, нека твоят Господ ни унищожи!” Ще рече: “Тук ще останете!” ⁷⁸ Донесохме ви истината, ала повечето от вас мразят истината. ⁷⁹ Нима [неверниците] нещо друго са решили? Но Ние също сме решили. ⁸⁰ Или смятат, че не чуваме техните тайни и скришните им беседи? Да, и Нашите пратеници [–ангели] при тях [всичко] записват.

⁸¹ Кажи [о, Мухаммед]: “Ако Всемилостивия имаше син, Аз щях да съм първият от поклонниците. ⁸² Всечист е Господа на небесата и на земята – Господа на Трона – от онова, което Му приписват!” ⁸³ Остави ги да затъват и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан!

⁸⁴ Той е Бога на небето и Бога на земята. Той е Всемъдрия, Всезнаещия. ⁸⁵ Да бъде благословен Онзи, Чийто е царството на небесата и на земята, и на всичко между тях! При Него е знанието за Часа и при Него ще бъдете върнати.

⁸⁶ А онези, които [съдружаващите] зоват вместо Него, не могат да се застыпят, освен онези, които потвърждават истината и я знаят. ⁸⁷ И ако ги попиташ кой ги е сътворил, ще кажат: “Аллах!” Как тогава биват подлъгвани? ⁸⁸ И словата му: “О, Господи мой, тези са хора невярващи!...” ⁸⁹ Отдръпни се от тях [о, Мухаммед] и кажи: “Мир!” Те ще узнаят.

44. СУРА ДУХАН

ДИМЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ *Ха. Мим.*

² Кълна се в ясната Книга. ³ Низпослахме я Ние в благословена нощ. Ние предупреждаваме. ⁴ През нея се решава всяко мъдро дело ⁵ по заповед от Нас. Ние пращаме [пратениците] – ⁶ милост от твоя Господ. Той е Всечуващия, Всезнаещия – ⁷ Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, ако сте убедени. ⁸ Няма друг Бог освен Него. Той отрежда и живота, и смъртта – вашият Господ и Господа на древните ви предци. ⁹ Но те в съмнение се забавляват. ¹⁰ Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим! ¹¹ Той ще обгърне хората. “Това е болезнено мъчение.” ¹² [Неверниците ще кажат:] “Господи наш, премахни от Нас мъчението! Ние вече вярваме.” ¹³ Как ще са се поучили, когато при тях дойде явен Пратеник, ¹⁴ а те се отметнаха от него и рекоха: “Той е подучен, луд.” ¹⁵ Ние ще отмахнем за малко мъчението, но пак ще се върнете. ¹⁶ В този Ден най-силно ще ги сграбчим. Ние отмъщаваме.

¹⁷ Преди тях изпитахме народа на Фараона, когато при тях дойде достоен пратеник: ¹⁸ “Предайте на мен рабите на Аллах! Аз съм ваш доверен пратеник.” ¹⁹ И не се възгордявайте пред Аллах! Донесох ви явен довод. ²⁰ И опазил ме моят Господ и вашият Господ да не ме пребиете с камъни! ²¹ А ако не ми вярвате, оставете ме!”

²² И позова той своя Господ: “Тези хора са престъпници.” ²³ [Аллах каза:] “Върви с Моите раби нощем! Вас ще ви преследват. ²⁴ И остави морето разцепено! Те са войници, които ще бъдат издавени.” ²⁵ Колко градини и извори оставиха те, ²⁶ и ниви, и прекрасни места, ²⁷ и блаженство, на което се наслаждавах! ²⁸ И така оставихме това в наследство на друг народ. ²⁹ И не ги оплака нито небето, нито земята. И не им бе дадена отсрочка.

³⁰ И спасихме синовете на Израил от унижителното мъчение, ³¹ от Фараона. Той бе горделивец от престъпващите. ³² И ги избрахме знаейки да превъзхождат те народите [по тяхно време]. ³³ И им дадохме от знаменията онова, в което имаше явно изпитание.

³⁴ Те [– неверниците] казват: ³⁵ “Смъртта е само веднъж. И не ще бъдем възкресени. ³⁶ Доведете нашите предци, ако говорите истината!” ³⁷ Те ли са по-добри, или народът на Туббаа и онези преди тях? Погубихме ги, защото бяха престъпници.

³⁸ И не сътворихме напразно небесата и земята, и всичко между тях. ³⁹ Сътворихме ги само с мъдрост. Ала повечето от тях не знаят. ⁴⁰ Денят на разделението е срокът за всички тях. ⁴¹ Денят, в който близък не ще избави близък с нищо. И не ще им се помогне, ⁴² освен когото Аллах пощади. Той е Всемогъщия, Милосърдния.

⁴³ Дървото аз-Заккум ⁴⁴ е храната на всеки грешник. ⁴⁵ Подобно на разтопен метал тя ще кипи в стомасите, ⁴⁶ сякаш кипи вряща вода. ⁴⁷ “Вземете го и го замъкнете в средата на Ада! ⁴⁸ После излейте върху главата му от мъчението на врящата вода: ⁴⁹ “Вкуси! Нали ти бе могъщият, знатният.” ⁵⁰ Това е, в което се съмнявахте.

⁵¹ Богобоязливите ще са на сигурно място – ⁵² сред градини и извори, ⁵³ ще са облечени в коприна и брокат, един срещу друг. ⁵⁴ Така! И ще им дадем за съпруги красавици с големи очи. ⁵⁵ Ще пожелават там всякакъв плод – в сигурност. ⁵⁶ Не ще са вкусили там друга освен първата смърт [в земния им живот]. Ще ги опази Той от мъчението на Ада – ⁵⁷ благодат от твоя Господ. Това е великото спасение.

⁵⁸ Сторихме го [Корана] лесен – на твоя език, за да се поучат. ⁵⁹ И чакай! Те също очакват.

45. СУРА ДЖАСИА

КОЛЕНОПРЕКЛОННАТА

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ *Ха. Мим.*

² Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия. ³ На небесата и на земята има знамения за вярващите. ⁴ И във вашето сътворяване, и в това на тварите, пръснати [по земята], има знамения за хора убедени. ⁵ И смяната на нощта и деня, и онова, което Аллах изсипва от небето за препитание, и съживява с него земята след нейното умиране, и обръщането на ветровете, са знамения за хора проумяващи. ⁶ Това са знаменията на Аллах. Четем ти ги

според истината. Тогава в кое слово след това на Аллах и след Неговите знамения ще повярват?

⁷ Горко на всеки лъжец, грешник! ⁸ Чува той знаменията на Аллах да му се четат, после надменно упорства, сякаш че не ги е чул. Възвести го за болезнено мъчение! ⁹ И щом узнае нещо от Нашите знамения, той им се подиграва. За тези има унижително мъчение. ¹⁰ Пред тях е Адът. И не ще ги избави с нищо онова, което са придобили, нито онова, което са взели за покровител вместо Аллах. За тях има огромно мъчение. ¹¹ Този [Коран] е напътствие. А за онези, които не вярват в знаменията на своя Господ, за тях има изтезание – болезнено мъчение.

¹² Аллах е, Който подчини за вас морето, за да плават там корабите според Неговата повеля и за да търсите от Неговото обилие. И за да сте признателни. ¹³ И подчини Той за вас всичко на небесата и всичко на земята – всичко е от Него. В това има знамения за хора мислещи.

¹⁴ Кажете на вярващите да прощават на онези, които не очакват дните на Аллах, но Той ще въздаде на всички хора, каквото са придобили! ¹⁵ Който върши праведни дела, то е за самия него, а който върши злини, то е в негов ущърб. После при своя Господ ще бъдете върнати.

¹⁶ И дадохме на синовете на Израил Писанието и отсъждането, и пророчеството, и им дарихме от благата, и ги предпочетохме над народите [тогава]. ¹⁷ И им дадохме ясни знаци за [съдбовната] повеля. Но те изпаднаха в разногласие от завист помежду си, щом при тях дойде знанието. В Деня на възкресението своят Господ ще отсъди между тях за онова, по което са били в разногласие. ¹⁸ После ти отрехме [о, Мухаммед] да си на правия път в повелята. Следвай него, а

не следвай страстите на онези, които не знаят! ¹⁹ Те не могат да те избавят от Аллах с нищо. Угнетителите са близки един на друг. А Аллах е Покровителя на богобоязливите. ²⁰ Този [Коран] е прозрение за хората и напътствие, и милост за убедените.

²¹ Нима онези, които вършат злини, смятат, че в живота им и в смъртта им ще ги сторим равни с онези, които вярват и вършат праведни дела? Колко лошо отсъждат! ²² И сътвори Аллах небесата и земята с мъдрост, и за да се въздаде на всяка душа, каквото е придобила, и не ще бъдат угнетени.

²³ Не виждаш ли онзи, който взима за божество своите страсти? И го остави Аллах в заблуда, знаейки, и запечата слуха и сърцето му, и сложи пелена пред погледа му. Кой ще го напъти подир Аллах? Не ще ли се поучите?

²⁴ И казват: “Съществува само земният ни живот. Умираме и живеем, и само времето ни погубва.” А те нямат знание за това и само предполагат. ²⁵ И когато им бъдат четени ясните Ни знамения, техният довод е само да рекат: “Елате с предците ни, ако говорите истината!” ²⁶ Кажете: “Аллах ви съживява, после ви умъртвява, после ще ви събере в Деня на възкресението, за който няма съмнение. Ала повечето хора не знаят.”

²⁷ На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята. И в Деня, когато Часът настъпи, в този Ден измамниците ще загубят. ²⁸ И ще видиш всяка общност на колене. Всяка общност ще бъде призована към своята книга: “Днес ще ви се въздаде за вашите дела. ²⁹ Това е Нашата Книга. Тя говори истината за вас. Ние сме записали делата ви.”

³⁰ Онези, които вярват и вършат праведни дела, техният

Господ ще ги въведе в Своята милост. Това е явното спасение.

³¹ А на онези, които не вярват [ще се каже]: “Не ви ли бяха четени Моите знамения? Но се възгордахте и бяхте хора престъпници. ³² И когато се каза, че обещанието на Аллах е истинно, и че няма съмнение за Часа, рекохте: “Не знаем какво е Часът – само предполагахме, но не сме убедени.””

³³ И ще се появят пред тях злините, които те извършиха, и ще ги обгради онова, на което се подиграваха. ³⁴ И ще се рече: “Днес ще ви забравим, както и вие забравихте срещата в този свой Ден. Мястото ви е Огънят и не ще има за вас закрилници. ³⁵ Това е, защото се подигравахте със знаменията на Аллах и ви изкуси земният живот.” А в този Ден не ще бъдат изведени оттам и не ще им се позволи покаяние.

³⁶ Прославата е за Аллах – Господа на небесата и Господа на земята, Господа на световите. ³⁷ Негово е величието на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

46. СУРА АХКАФ

ПЯСЪЧНИТЕ

В името на Аллах, Всемиловития, Милосърдния!

¹ *Ха. Мим.*

² Низпославането на Книгата е от Аллах, Всемогъщия, Всемъдрия. ³ Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях, единствено с мъдрост и за определен срок. А които не вярват, се отвърщат от това, за което са предупреждени.

⁴ Кажете: “Виждате ли онези, които зовете вместо Аллах?”

Покажете ми какво сътвориха те от земята, или имат съучастие на небесата? Донесете ми книга отпреди тази или остатък от знание, ако говорите истината!”⁵ И кой е по-заблуден от онзи, който зове не Аллах, а онези, които не ще му откликнат до Деня на възкресението и неговия зов не чуват?⁶ И когато хората бъдат събрани, те ще се окажат техни врагове и ще отричат служенето им.

⁷ И когато им бяха четени ясните Ни знамения, неверниците казваха за истината, след като дойде при тях: “Това е явна магия.”⁸ Или казваха: “Той си го е съчинил.” Кажи [о, Мухаммед]: “Ако съм си го съчинил, вие с нищо не ще ме избавите от Аллах. Той най-добре знае в какво [слово] се впускате за това. Достатъчен е Той за свидетел между мен и вас. Той е Опрощаващия, Милосърдния.”

⁹ Кажи: “Аз не съм първият пратеник и не знам нито с мен какво ще стане, нито с вас. Следвам само каквото ми бъде разкрито. Аз съм само явен предупредител.”¹⁰ Кажи: “Виждате ли какво ще стане, ако този [Коран] наистина е от Аллах, а вие го отричате! И въпреки че един от синовете на Израил е засвидетелствал, че [Коранът и предишните писания] са сходни, и затова е повярвал, вие се възгордявате. Аллах не напътва хората угнетители.”

¹¹ Неверниците рекоха за вярващите: “Ако той беше добро нещо, нямаше да ни изпреварят към него.” И тъй като не пожелаха да се напътят чрез него, казват: “Той е стара лъжа.”

¹² А преди него бе Писанието на Муса – водител и милост. А този [Коран] е потвърждаваща Книга на арабски език, за да предупреди угнетителите и да е радостна вест за благодетелните.¹³ За онези, които казват: “Нашият Господ

е Аллах!”, после следват правия път – не ще има страх за тях и не ще скърбят.¹⁴ Те са обитателите на Рая, там ще пребивават вечно – въздаяние за техните дела.

¹⁵ И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си. Носила го е майка му с усилие и го е родила с усилие. И бременността с него заедно с отбиването му е трийсет месеца. Когато достигне своята зрелост и достигне четирийсет години, той казва: “Господи мой, отреди ми да Ти бъда признателен за дара, който си дарил на мен и на родителите ми, и да върша праведни дела, които Ти одобряваш! И дай ми праведно потомство! Аз се покаявам пред Теб и само на Теб се отдавам.”¹⁶ На такива ще приемем хубавите дела и ще им опростим лошите постъпки. Те са от обитателите на Рая истинно обещание, което им е обещано.

¹⁷ А който казва на родителите си: “Уф, пък и вие! Нима ме плашите, че ще бъда възкресен а предишните поколения си отидоха?...” родителите му зоват Аллах на помощ: “Горко ти! Бъди вярващ! Обещанието на Аллах е истинно.”, а той казва: “Това са само легенди на предците.” –¹⁸ спрямо такива се сбъдна словото сред отминали преди тях общности от джиновете и от хората. Те са губещите.

¹⁹ За всички има степени от онова, което са извършили. Той ще им изплати за техните деяния и не ще бъдат угнетени.²⁰ И в Деня, когато неверниците бъдат докарани пред Огъня, [ще им бъде казано:] “Пропиляхте своите блага в земния живот и им се насладихте, а Днес ще ви се въздаде с унизителното мъчение, защото на земята бяхте надменни без право и защото бяхте нечестивци.”

²¹ И спомни си [Худ –] брата на адитите, който предупреждаваше своя народ при пясъчните хълмове,

където бяха минали много предупредители и дотогава, и след това: “Служете единствено на Аллах! Страхувам се за вас от мъчение във велик Ден.” ²² Рекоха: “Нима дойде при нас да ни отлъчиш от нашите богове? Донеси ни онова, което ни обещаваш, ако говориш истината!” ²³ Рече: “Знанието е само при Аллах, а аз ви оповестявам само онова, с което съм изпратен. Ала виждам, че сте невежи хора.”

²⁴ И когато го видяха – широк облак, прииждащ към техните долини, – рекоха: “Това е облак, който ще изсипе дъжд над нас”. Но не, то е онова, за което бързахте – вятър с болезнено мъчение в него. ²⁵ Той опустошава всяко нещо по волята на своя Господ. А от тях останаха само [руините на] домовете им. Така наказваме хората престъпници.

²⁶ И ги бяхме утвърдили повече, отколкото вас утвърдихме [о, жители на Мека]. И им дадохме слух и зрение, и разум. Но с нищо не ги избави нито слухът им, нито зрението, нито разумът, защото отхвърляха знаменията на Аллах. И ги обгради онова, на което се подиграваха. ²⁷ И погубихме селищата около вас, и разяснихме знаменията, за да се завърнат [към вярата]! ²⁸ И защо не им помогнаха онези, които те приеха за богове, и на които се отдадоха вместо на Аллах? Да, изоставиха ги. Това е само тяхна лъжа и измислица.

²⁹ [И спомни си о, Мухаммед] как насочихме към теб група джинове, за да слушат Корана. И когато пристигнаха там, рекоха: “Слушайте!” И щом бе приключено, те се завърнаха при своя народ с предупреждение. ³⁰ Рекоха: “О, народе наш, чухме Книга, низпослана подир Муса в потвърждение на онова, което е преди нея. Насочва тя към истината и към правия път. ³¹ О, народе наш, откликнете на зовящия към

Аллах и му вярвайте! Ще ви опрости Той греховете и ще ви предпази от болезнено мъчение.³² А който не откликне на зовящия към Аллах – той е безсилен на земята и няма друг покровител освен Него. Такива са в явна заблуда.”

³³ Не виждат ли, че Аллах, Който сътвори небесата и земята, и не се умори от тяхното сътворяване, има сила да съживи мъртвите? Да, Той за всяко нещо има сила.³⁴ В Деня, когато неверниците бъдат докарани пред Огъня [ще им се каже:]: “Не е ли това истината?”, ще кажат: “Да, кълнем се в своя Господ!” Ще каже [Аллах]: “Вкусете тогава мъчението, защото бяхте неверници!”

³⁵ Затова и ти бъди търпелив [о, Мухаммед], както търпяха пратениците, удостоени с твърдост, и не бързай за тези [неверници]! В Деня, когато видят онова, което им е обещано, ще им се стори, че са престояли само един час от деня. Този [Коран] е послание. А нима ще бъдат погубени други освен нечестивците?

47. СУРА МУХАММЕД

МУХАММЕД

В името на Аллах, Всемиловития, Милосърдния!

¹ На онези, които не вярват и възпират от пътя на Аллах, Той ще провали делата им.² А на онези, които вярват и вършат праведни дела, и вярват в низпосланото на Мухаммед – а то е истината от техния Господ, – Той ще им прикрие провиненията и ще подобри положението им.³ Така е, защото неверниците следват лъжата, а вярващите следват истината от своя Господ. Така Аллах дава на хората примери за тях.

⁴ И когато [в битка] срещнете неверниците, съсичайте им вратовете, додето ги надвиете, и [пленниците] здраво ги вържете! А после – или милост, или откуп, когато войната приключи. Така е! А ако Аллах пожелае, би им отмъстил, но иска Той да изпита едни от вас чрез други. А на онези, които бъдат убити по пътя на Аллах, Той не ще провали делата им. ⁵ Той ще ги напъти и ще подобри положението им. ⁶ И ще ги въведе в Рая, за който ги е известил.

⁷ О, вярващи, ако подкрепите [делото на] Аллах, и Той ще ви подкрепи, и ще заякчи стъпките ви. ⁸ А които не повярват – гибел за тях! Ще провали Той делата им. ⁹ Така е, защото възненавиждат низпосланото от Аллах и затова Той прави безплодни делата им. ¹⁰ Нима не ходят по земята и не виждат какъв бе краят на онези преди тях? Аллах ги унищожи. Подобно на това очаква и неверниците. ¹¹ Така е, защото Аллах е Покровителя на вярващите, а неверниците нямат покровител.

¹² Аллах ще въведе онези, които вярват и вършат праведни дела, в Градините, сред които реки текат. А неверниците се наслаждават и ядат, както добитъкът яде. И Огънят ще им е обиталище. ¹³ И колко селища погубихме, по-силни от твоето селище [Мека], което те прогони! И никой не им помогна.

¹⁴ Нима са равни онзи, който има ясен знак от своя Господ, и онзи, чието лошо деяние му е разкрасено и следва своите страсти? ¹⁵ Нима Раят, обещан на богобоязливите, с реки от вода, която не застоява, и реки от мляко с вкус, който не се променя, и реки от вино, приятно за пиещите, и реки пречистен мед, и в който има за тях от всякакви плодове, и опрощение от техния Господ, е като онзи, който ще бъде

вечно в Огъня... И ще им се дава вряща вода, която разкъсва червата.

¹⁶ А някои от тях те изслушват, но щом си отидат от теб, казват на дарените със знанието: “Какво рече той преди малко?” Те са онези, чиито сърца Аллах запечата и които следват своите страсти. ¹⁷ А на онези, които следват правия път, Той увеличава напътствието и ги дарява с богобоязливост.

¹⁸ И нима очакват друго освен внезапно за тях да настъпи Часът? Вече се появиха неговите признаци. Но за какво ще им е тяхното напомняне, щом той настъпи за тях? ¹⁹ И знай [о, Мухаммед], че няма друг Бог освен Аллах! И моли опрощение за своя грях и за вярващите мъже и жени! Аллах знае къде се движите и къде пребивавате.

²⁰ Вярващите казват: “Да бе низпослана сура [за сражение]!” А щом бъде низпослана неотменима сура и в нея се споменава за сражение, виждаш как онези, в чиито сърца има болест, те гледат с поглед на изпаднал в несвяст пред смъртта. А най-достойното за тях ²¹ е покорство и благо слово. А щом се даде твърда повеля [за сражение], да бъдат искрени пред Аллах е най-доброто за тях. ²² А щом се отвърнете, нима от вас се очаква друго освен да сеете развала по земята и да прекъсвате родствените си връзки? ²³ Тези са, които Аллах прокле и ги стори глухи и слепи.

²⁴ И нима не размишляват над Корана или сърцата им са под ключ? ²⁵ Онези, които обръщат гръб, след като напътствието им се изясни, тях сатаната ги подвежда и им дава празни надежди. ²⁶ Това е, защото казват на онези, които възненавиждат низпосланото от Аллах: “Ще ви последваме в част от делото.” А Аллах знае какво спотайват. ²⁷ А как ще

бъде, когато ангелите ги приберат, удряйки ги по лицето и гърба? ²⁸ Така е, защото следват онова, което предизвиква гнева на Аллах и възненавиждат Неговото благоволение, затова Той проваля делата им.

²⁹ Нима онези, в чиито сърца има болест, смятат, че Аллах не ще разкрие злобата им? ³⁰ И ако желяехме, щяхме да ти ги покажем [о, Мухаммед] и ти би ги познал по чертите им, и би ги познал по словото им. Аллах знае вашите дела.

³¹ И ще ви подложим на изпитание, докато отличим сред вас борещите се по пътя на Аллах и търпеливите, и разкрием вестите за вас. ³² Онези, които не вярват и възпират от пътя на Аллах, и се противят на Пратеника, след като им се изясни напътствието, не ще навредят на Аллах с нищо и Той ще провали делата им.

³³ О, вярващи, покорявайте се на Аллах и се покорявайте на Пратеника, и не погубвайте делата си! ³⁴ На онези, които не вярват и възпират от пътя на Аллах, и умират неверници, Аллах не ще опрости. ³⁵ И не падайте духом [при сражение], та да зовете за мир! Вие ще надделеесте! Аллах е с вас и Той не ще погуби вашите дела.

³⁶ Земният живот е само игра и забава. И ако повярвате и се боите, Той ще ви въздаде наградата. Той не иска имотите ви. ³⁷ Ако ви ги поиска и ви принуди, вие ще се поскъпите и Той ще изкара наяве злобата ви. ³⁸ Ето, вие сте онези, които са позовани да раздават по пътя на Аллах. Но сред вас има скъперници, а който е скъперник, той само спрямо себе си е скъперник. Аллах е Всебогатия, вие сте бедните. И отвърнете ли се, Той ще ви замени с други хора и те не ще бъдат като вас.

48. СУРА ФАТХ

ПОБЕДАТА

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Ние ти дарихме [о, Мухаммед] явна победа, ² за да опрости Аллах твоите предишни грехове, и следващите, и за да довърши Той Своята благодат към теб, и за да те насочи по правия път, ³ и за да те подкрепи Аллах с могъща подкрепа.

⁴ Той е, Който низпосла спокойствие в сърцата на вярващите, за да подсили тяхната вяра. На Аллах принадлежат войнствата и на небесата, и на земята. Аллах е всезнаещ, всемъдър ⁵ и за да въведе вярващите мъже и жени в Градините, сред които реки текат там ще пребивават вечно, и да ги избави от лошите им постъпки. Това е велико спасение при Аллах. ⁶ И за да накаже лицемерните мъже и жени, и съдружаващите мъже и жени, които допускат за Аллах лоша догадка. Над тях да е лошата превратност! Аллах им се разгневи и ги прокле, и пригответи за тях Ада. Колко лоша участ е той! ⁷ На Аллах принадлежат войнствата и на небесата, и на земята. Аллах е всемогъщ, всемъдър.

⁸ Изпратихме те Ние [о, Мухаммед] за свидетел и благовестител, и предупредител, ⁹ за да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник, и да Го прославяте, и да Го почитате, и да Го възхвалявате сутрин и вечер. ¹⁰ Онези, които заявяват вяроност към теб [о, Мухаммед], заявяват вяроност към Аллах. Ръката на Аллах е върху ръцете им. А който наруши, само в свой ущърб нарушава. А който изпълнява обета си пред Аллах, Той ще му дари огромна награда.

¹¹ Останалите [по домовете си лицемери] бедуини ще ти рекат: “Задържаха ни нашите имоти и семейства, затова

моли за нас опрощение!” Изричат с езиците си онова, което не е в сърцата им. Кажете: “Кой ще попречи с нещо на Аллах, ако Той пожелае да ви засегне с беда или пожелае благо за вас?” Да, сведущ е Аллах за вашите дела. ¹² Но вие мислехте, че Пратеника и вярващите никога не ще се върнат при своите семейства. И бе разкрасено това в сърцата ви. И допуснахте лоша догадка. И станяхте погубени хора. ¹³ А за онези, които не вярват в Аллах и в Неговия Пратеник Ние сме приготвили за неверниците пламъци. ¹⁴ На Аллах принадлежи царството на небесата и на земята. Опрощава Той комуто пожелае и наказва Той когото пожелае. Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹⁵ Останалите [по домовете си] ще рекат, когато се отправите [на война] към богатства, за да ги вземете: “Позволете ни да ви последваме!” Искат да променят Словото на Аллах. Кажете: “Не ще ни последват. Така рече Аллах от по-рано.” Ще кажат: “Не, вие ни завиждате.” Ала те малко проумяват.

¹⁶ Кажете на останалите [по домовете си] бедуини: “Ще бъдете призвани срещу хора с огромна сила. Или ще се сражавате с тях, или ще се покорят. Аллах ще ви дари хубава награда, ако се подчините. А ако се отметнете, както се отметнахте преди, ще ви накаже Той с болезнено мъчение.” ¹⁷ За слепеца не е грях, нито за куция е грях, нито за болния е грях, [ако не излязат на сражение]. А който се подчинява на Аллах и на Неговия Пратеник, ще го въведе Той в Градините, сред които реки текат. А който се отметне, ще го накаже Той с болезнено мъчение.

¹⁸ Аллах бе доволен от вярващите, когато ти заявиха вяроност под дървото [о, Мухаммед]. И узна Той какво

имат в сърцата си. И спусна Той спокойствие над тях. И им въздаде близка победа.¹⁹ И много богатства ще вземат. Аллах е всемогъщ, всемъдър.²⁰ Аллах ви обеща да вземете [във война] много богатства и ускори това за вас. И възпря от вас ръцете на хората, за да бъде то знак за вярващите и да ви насочи по правия път.²¹ А други [победи], които не бяха по силите ви, Аллах потули. Аллах за всяко нещо има сила.

²² А ако неверниците бяха се сражавали с вас, щяха да обърнат гръб в бяг. И нямаше да намерят нито покровител, нито избавител.²³ Такъв бе обичаят на Аллах и преди. И ти не ще откриеш промяна в обичая на Аллах.²⁴ Той е, Който възпря край Мека техните ръце от вас и вашите ръце от тях, след като ви отреди да ги победите. Аллах е зрящ за вашите дела.

²⁵ Те са онези, които не повярваха и ви възпряха от Свещената джамия, и задържаха жертвените животни, да не стигнат местоназначението си. И ако нямаше вярващи мъже и жени, които не познавахте, и да ги прегазите, без да знаете, и така да ви сполети грях... Аллах въвежда в Своето милосърдие когото пожелае. Ако бяха разделени [едни от други], щяхме да накажем неверниците сред тях с болезнено мъчение.

²⁶ Когато неверниците възцариха в сърцата си яростта – яростта на невежеството, – Аллах спусна спокойствието Си над Своя Пратеник и над вярващите, и ги обвърза със словото на богобоязънта. И бяха най-достойни те за него, и го заслужаваха. Аллах всяко нещо знае.

²⁷ Аллах превърна съновидението на Своя Пратеник в истина. “Ще влезете в Свещената джамия, ако Аллах е пожелал, в безопасност, с бръснати глави или подстригани,

без да се страхувате.” И знае Той, каквото вие не знаете. И освен това ви отреди близка победа.

²⁸ Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата религия, за да я въздигне над всички религии. Достатъчен е Аллах за свидетел.

²⁹ Мухаммед е Пратеника на Аллах. А онези, които са заедно с него, са строги към неверниците, милостиви помежду си. Виждаш ги да се покланят и да свеждат чела до земята в суджуд. Търсят щедрост от Аллах и благоволение. Техният белег е по лицата им – вследствие на поклоните. Такова е описанието им и в Тората, и в Инджила като посев, който подава кълн и го укрепва, и той наедрява, и се възправя върху стъблото си за радост на сеячите за да гневи Той чрез това неверниците. Аллах обеща на онези, които вярват и вършат праведни дела, опрощение и велика награда.

49. СУРА ХУДЖУРАТ

СТАИТЕ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ О, вярващи, не предварвайте Аллах и Неговия Пратеник, и бойте се от Аллах. Аллах е всечуващ, всезнаещ.

² О, вярващи, не надигайте глас над гласа на Пророка и не му говорете високо, както говорите помежду си, за да не пропаднат делата ви, без да усетите! ³ Онези, които снишават глас пред Пратеника на Аллах, те са онези, чиито сърца Аллах е изпитал за богобоязънта. За тях има опрощение и велика награда. ⁴ Онези, които те призовават иззад стаите – повечето от тях не проумяват. ⁵ А ако бяха

изтърпели, докато им се покажеш, щеше да е най-доброто за тях. Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁶ О, вярващи, ако нечестивец ви донесе вест, проучете я, за да не засегнете някои хора от неведение, та за онова, което сте извършили, да съжелявате! ⁷ И знайте, че сред вас е Пратеника на Аллах! Ако той се вслушваше във вас за много дела, щяхте да пострадате. Но Аллах вдъхна у вас любов към вярата и я разкраси в сърцата ви, и пробуди у вас омраза към неверието, нечестивостта и неподчинението. Тези вървят по правия път. ⁸ Това е щедрост и благодат от Аллах. Аллах е всезнаещ, всемъдър.

⁹ И ако две групи от вярващите се сбият, помирете ги! Но ако едната от тях престъпи спрямо другата, сражавайте се против онази, която е престъпила, докато се върне към повелята на Аллах! А щом се върне, помирете ги справедливо и постъпете безпристрастно! Аллах обича безпристрастните.

¹⁰ Вярващите са братя, затова помирявайте своите братя и бойте се от Аллах, за да бъдете помилвани!

¹¹ О, вярващи, едни мъже от вас да не се присмиват на други! Може да са по-добри от тях. Нито жени на жени... Може да са по-добри от тях. И не се хулете, и не се оскърявайте прякори! Колко лошо е името нечестивост подир вярата! А които не се покаят тези са угнетителите.

¹² О, вярващи, много странете от подозрението! Понякога подозрението е грях. И не се дебнете, и не злословете един за друг! Нима на някого от вас ще се хареса да яде плътта на мъртвия си брат? Вие се отвращавате от това. И бойте се от Аллах! Аллах е приемащ покаянието, милосърден.

¹³ О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-

достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е всезнаещ, сведущ.

¹⁴ Бедуините рекоха: “Ние повярвахме.” Кажете: “Не сте повярвали, ала кажете: “Отдадохме се на Аллах!”, защото вярата не е влязла още в сърцата ви. И ако се покорите на Аллах и на Неговия Пратеник, Той не ще отнеме нищо от делата ви. Аллах е опрощаващ, милосърден.” ¹⁵ Вярващи са именно онези, които вярват в Аллах и в Неговия Пратеник, после не се усъмняват и се борят чрез своите имоти и души по пътя на Аллах. Те са искрените.

¹⁶ Кажете: “Нима Аллах известявате вие за своята религия, след като Аллах знае всичко на небесата и всичко на земята. Аллах всяко нещо знае.” ¹⁷ Смятат, че теб облагодетелстват, като приемат Исляма. Кажете [о, Мухаммед]: “Не мен облагодетелствате, като приемате Исляма, а Аллах ви облагодетелства, че ви напъти за вярата, ако сте искрени.”

¹⁸ Аллах знае неведомото на небесата и на земята. Аллах съзира вашите дела.

50. СУРА КАФ

КАФ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ *Каф.*

Кълна се в славния Коран. ² Да, учудиха се, че им се яви предупредител измежду тях. И рекоха неверниците: “Това е чудно нещо. ³ Нима след като умрем и станем на пръст [ще бъдем възкресени]? Такова завръщане е невероятно.”

⁴ Знаем Ние какво земята отнема от тях и имаме съхраняваща

Книга. ⁵ Ала те взеха за лъжа истината, когато дойде при тях и са в недоумение.

⁶ Нима не виждат небето над тях, как Ние го изградихме и го украсихме, и е без процепи? ⁷ И земята разпростряхме, и положихме по нея непоклатими планини, и сторихме от нея да поникнат всякакви прекрасни видове – ⁸ поука и напомняне за всеки покаяващ се раб. ⁹ И изсипваме от небето благословена вода, и сторваме да израстват чрез нея градини и зърно за жътва, ¹⁰ и високи палми с гроздове, скупчени един връз друг – ¹¹ препитание за рабите. И съживяваме с нея мъртва земя. Така ще бъде и възкресението.

¹² Преди тях смятаха, че е лъжа и народът на Нух, и обитателите на ар-Рас, и самудяните, ¹³ и адитите, и Фараонът, и братята на Лут, ¹⁴ и обитателите на Горичката, и народът на Туббаа. Всички смятаха за лъжци пратениците и се изпълни Моето обещание. ¹⁵ Нима Ни затрудни първото сътворяване? Ала се съмняват те в новото сътворяване.

¹⁶ Сътворихме Ние човека и знаем какво му нашепва неговата душа. Ние сме по-близо до него, отколкото вената на шията [му]. ¹⁷ Отдясно и отляво до него стоят двама записващи ангели, ¹⁸ не изрича и една дума, без да има готов надзорник при него.

¹⁹ И смъртната агония ще донесе истината: “Това е, което си избягвал.” ²⁰ И ще се протръбни с Рога. “Това е Денят на обещанието!” ²¹ И с всеки човек ще дойде водач и свидетел [от ангелите]. ²² [И ще му се каже:] “Ти нехаеше за това. Но снихме от теб покривалото и твоят поглед Днес е проникателен.” ²³ А съпътствалият го [ангел] ще каже: “Готово е това, което е у мен.” ²⁴ “Хвърлете в Ада всеки упорстващ неверник, ²⁵ възпиращ доброто, престъпващ,

съмняващ се, ²⁶ който прие за бог друг заедно с Аллах! Затова го хвърлете в суровото мъчение!” ²⁷ Съпътствалият го [сатана] ще каже: “Господи наш, не аз го накарах да престъпва, а сам той бе в дълбока заблуда.” ²⁸ Ще каже [Аллах]: “Не се карайте пред Мен! Аз ви предупреждавах. ²⁹ Не се променя Моето Слово. И не съм угнетител на рабите.”

³⁰ В този Ден ще кажем на Ада: “Напълни ли се?” А той ще каже: “Има ли още?” ³¹ И не след дълго Раят ще бъде приближен за богобоязливите. ³² Това е, което ви бе обещано за всеки покаяващ се, спазващ [повелите], ³³ който и в уединение се бои от Всемилостивия, и идва със сърце, молещо за прошка. ³⁴ “Влезте тук в мир! Това е Денят на вечността!” ³⁵ Ще имат там, каквото пожелаят, а при Нас има повече.

³⁶ И колко поколения преди тях погубихме, а бяха по-силни от тях и обикаляха по земята! Но има ли избавление? ³⁷ Наистина в това се съдържа поука за всеки, който има сърце или надава слух като свидетел.

³⁸ Сътворихме Ние небесата и земята, и всичко между тях за шест дена, без да Ни засегне умора. ³⁹ Бъди търпелив към това, което казват, и прославяй с възхвала своя Господ преди изгрева на слънцето и преди залеза! ⁴⁰ И през нощта Го прославяй, и след поклоните!

⁴¹ И вслушвай се в Деня, когато прогласяващият ще прогласи от близко място! ⁴² В този Ден ще чуят Вика с истината. Това е Денят на възкресението. ⁴³ Ние отреждаме и живота, и смъртта, и при Нас е завръщането. ⁴⁴ В този Ден земята ще се разцепи над тях – забързани. Това е събиране, лесно за Нас.

⁴⁵ Най-добре Ние знаем какво изричат. А ти не си за тях принудител. И поучавай с Корана всеки, който се страхува от Моето предупреждение!

51. СУРА ЗАРИЙАТ

ОТВЯВАЩИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в отвяващите с веене [ветрове] ² и в носещите товар [облаци], ³ и в плаващите с лекота [кораби], ⁴ и в разпределящите по повеля [ангели], ⁵ че е истина това, което ви е обещано! ⁶ И че възмездие ще настъпи. ⁷ Кълна се в небето, осеяно с пътища! ⁸ Объркани са вашите слова [о, неверници]. ⁹ Отклонява се от него онзи, който е бил отклонен.

¹⁰ Проклети да са лъжците, ¹¹ които в бездната [на неверието] нехаят! ¹² Питат: “Кога ще е Съдният ден?” ¹³ В този Ден върху Огъня ще бъдат измъчвани. ¹⁴ “Вкусете своето мъчение! Това е, за което бързахте.” ¹⁵ Богобоязливите ще бъдат сред градини и извори, ¹⁶ ще взимат онова, което им дарява техният Господ. Преди това те вършеха добро ¹⁷ малко спяха през нощта ¹⁸ и на развиделяване молеха за опрощение, ¹⁹ и от имотите си заделяха за просяка и нуждаещия се.

²⁰ За убедените на земята има знамения ²¹ и в самите вас. Нима не съзирате? ²² На небето има препитание за вас и там е онова, което ви е обещано. ²³ А то, кълна се в Господа на небето и на земята, е истина, както това, че говорите. ²⁴ Стигна ли до теб разказът за почетните гости на Ибрахим? ²⁵ Влязоха при него и рекоха: “Мир!” Каза: “Мир!” И си

рече: “Непознати хора!”²⁶ И без да го видят, свърна към своето семейство и дойде с тлъсто [печено] теле,²⁷ и им го поднесе. Рече: “Ще похапнете ли?”²⁸ И спотаи страх от тях. Рекоха: “Не се страхувай!” И го благовестиха за знаещ син.²⁹ И пристъпи жена му с вик, удряйки лицето си, и рече: “Но аз съм бездетна старица!”³⁰ Рекоха: “Тъй каза твоят Господ. Той е Всемъдрия, Всезнаещия.”

³¹ Рече: “А какво ви е намерението, о, пратеници?”

³² Рекоха: “Изпратени сме при хора престъпници,³³ за да изсипем върху тях камъни от глина,³⁴ белязани при твоя Господ за прекаляващите.”³⁵ И изведохме Ние само вярващите, които бяха там.³⁶ И намерихме там отдадени [на Аллах] само в един дом.³⁷ И оставихме там знамение за онези, които се страхуват от болезненото мъчение.

³⁸ ...И за Муса, когато го изпратихме при Фараона с явен довод.³⁹ И се отвърна той със своята опора, и каза: “Магьосник или луд.”⁴⁰ И сграбчихме него и войските му, и ги хвърлихме в морето. Вината бе негова.⁴¹ И за адитите, срещу които изпратихме опустошителния вятър...⁴² И не остави той нищо, над което премина, без да го превърне в прах.⁴³ И за самудяните, когато им бе казано: “Наслаждавайте се до време!”⁴⁴ И се възгордяха пред повелята на своя Господ, [затова] мълнията ги порази, както си гледаха.⁴⁵ И не можаха да се изправят, и не им се помогна.⁴⁶ И народа на Нух [погубихме] преди. Те бяха нечестиви хора.

⁴⁷ И небето изградихме с [Нашата] сила. Ние разширяваме.

⁴⁸ И земята Ние разстлахме. Колко прекрасно разстиламе!

⁴⁹ И от всяко нещо сътворихме двойки, за да се поучите!

⁵⁰ Затова към Аллах се устремете! Аз съм Негов явен

предупредител за вас. ⁵¹ И не приемайте друг Бог заедно с Аллах! Аз съм Негов явен предупредител за вас.

⁵² Така и онези преди тях, щом дойдеше пратеник, казваха: “Магьосник или луд.” ⁵³ Нима си завещаваха това един другиму? Не, ала те са престъпващи хора. ⁵⁴ Отвърни се от тях и не ще бъдеш упрекван! ⁵⁵ И поучавай! Наистина поучението носи полза на вярващите.

⁵⁶ Сътворих Аз джиновете и хората единствено за да Ми служат. ⁵⁷ Не искам от тях препитание и не искам да Ме хранят. ⁵⁸ Аллах! Той е Даващия препитанието, Владетеля на силата, Най-непоклатимия. ⁵⁹ Угнетителите имат участ като участта на своите другари. Затова да не и збързват! ⁶⁰ Горко на неверниците в техния Ден, който им е обещан!

52. СУРА ТУР

ПЛАНИНАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в Планината ² и в Книгата, написана ³ на разгънат свитък, ⁴ и в посещавания Дом, ⁵ и във въздигнатия [небесен] свод, ⁶ и в препълненото море ⁷ мъчението на твоя Господ ще настъпи! ⁸ Никой не ще го отблъсне ⁹ в Деня, когато небето бурно се завърти ¹⁰ и планините силно се разместят. ¹¹ Горко в този Ден за отричащите, ¹² които в празнословие се забавляват! ¹³ В Деня, когато ще бъдат подкарани към огъня на Ада: ¹⁴ “Това е Огънят, който взимахте за лъжа. ¹⁵ Магия ли е това, или не съзирате? ¹⁶ Горете там и да търпите, и да не търпите, все едно е за вас! Ще ви се въздаде само за вашите дела!”

¹⁷ Богобоязливите ще са в градини и в блаженство,

¹⁸ радостни с онова, което им е дарил техният Господ и ги е предпазил техният Господ от мъчението на Ада. ¹⁹ Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили! ²⁰ Облегнати на подредени престоли... И ще им дадем за съпруги хубавици с големи очи.

²¹ Към онези, които вярват и тяхното потомство ги последва с вяра – ще присъединим към тях потомството им и не ще отнемем нищо от делата им. Всеки човек ще отговаря за делата си. ²² И ще им дарим в изобилие плодове и месо, каквито пожелаят. ²³ Ще си подават там един на друг стакан, който не ще носи нито празнословие, нито подбуда към грях. ²⁴ И ще им прислужват юноши, които сякаш са скрити бисери. ²⁵ И ще се обръщат един към друг, разпитвайки се. ²⁶ Ще рекат: “Бояхме се [от Аллах] и преди, когато бяхме сред своите роднини. ²⁷ Но Аллах ни облагодетелства и ни опази от изгарящото мъчение. ²⁸ Ние Го зовяхме и преди. Той е Владетеля на доброто, Милосърдния.”

²⁹ И поучавай [о, Мухаммед]! Ти не си – по милост от твоя Господ – нито гадател, нито луд. ³⁰ Или казват: “Ти си поет! Изчакваме превратностите на съдбата.” ³¹ Кажи: “Чакайте! И аз чакам с вас.” ³² Нима умовете им повеляват това, или са престъпващи хора? ³³ Или искат да кажат: “Сам си го е съчинил!” Не, те не вярват. ³⁴ Нека донесат слово, подобно на него, ако казват истината!

³⁵ Нима бяха сътворени от нищо, или те са творците? ³⁶ Или те сътвориха небесата и земята? Не, ала не се убеждават. ³⁷ Или при тях са съкровищниците на твоя Господ, или те са властващите? ³⁸ Или имат стълба, от която подслушват? Тогава нека онзи от тях, който е чул нещо, да

донесе явен довод! ³⁹ Или за Него са дъщерите, а за вас – синовете?

⁴⁰ Или искаш отплата от тях [о, Мухаммед], та са обременени с дълг? ⁴¹ Или при тях е неведомото и те записват? ⁴² Или кроят хитрина? Ала онези, които не вярват, те ще са надхитрените. ⁴³ Или имат друг бог освен Аллах? Всечист е Аллах от онова, с което Го съдружават!

⁴⁴ И дори да видят отломък, падащ от небето, казват: “Скупчени облаци.” ⁴⁵ Остави ги, докато срещнат своя Ден, когато ще бъдат поразени от мълнията! ⁴⁶ Деня, когато нито хитрината им ще ги избави, нито ще им се помогне. ⁴⁷ А за угнетителите има и друго мъчение освен това, ала повечето от тях не знаят.

⁴⁸ И бъди търпелив пред повелята на своя Господ! Ти наистина си пред Очите Ни. И прославяй своя Господ с възхвала, когато ставаш! ⁴⁹ И нощем Го прославяй, и при скриването на звездите!

53. СУРА НАДЖМ

ЗВЕЗДАТА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Кълна се в звездата, когато залязва, ² не се е заблудил вашият спътник [Мухаммед] и не се е отклонил, ³ и не говори той от себе си. ⁴ Това е само откровение, което [му] се разкрива. ⁵ Научи го [на него] многосилният [Джибрил], ⁶ който има мощ. Той се възправи, ⁷ когато бе на най-високия хоризонт, ⁸ после се приближи и се спусна, ⁹ и бе на разстояние два лъка или по-близо. ¹⁰ Тогава Той разкри на Своя раб, каквото разкри. ¹¹ Сърцето му не го излъга за онова, което видя.

¹² Нима ще го оспорвате за онова, което видя? ¹³ И отново го видя при друго спускане ¹⁴ до лотосовото дърво на крайния предел, ¹⁵ където е Градината на обителта. ¹⁶ Когато дървото бе покрито с онова, което го покрива... ¹⁷ И не се отклони погледът [на Мухаммед], и не се откъсна. ¹⁸ Той видя някои от най-големите знамения на своя Господ.

¹⁹ А нима не виждате какво са ал-Лат и ал-Узза, ²⁰ и също – третото [божество] Манат? ²¹ Нима за вас е мъжкото, а пък за Него – женското? ²² Това тогава е несправедлив дележ. ²³ Те са само имена, които назовахте вие и предците ви. Аллах не им низпосла довод. [Неверниците] следват само догадката и онова, което душите обичат, въпреки че при тях дойде напътствието от техния Господ. ²⁴ Или човек притежава всичко, което пожелае? ²⁵ На Аллах принадлежи и отвъдното, и настоящето.

²⁶ И колко ангели има на небесата, чието застъпничество не избавя от нищо, освен след като Аллах позволи комуто пожелае, и благоволи. ²⁷ Онези, които не вярват в отвъдното, назовават ангелите с женски имена, ²⁸ без да имат знание за това. Те следват само догадката. Ала догадката с нищо не заменя истината. ²⁹ И се отдръпни от онзи, който се отвръща от Нашето напомняне, и пожелава само земния живот! ³⁰ Толкова са достигнали те от знанието. Твоят Господ най-добре знае кой се е отклонил от Неговия път и знае кой се е насочил.

³¹ На Аллах е всичко на небесата и всичко на земята, за да въздаде на злосторниците за деянията им и за да въздаде на благодетелните с Най-прекрасното ³² на онези, които се предпазват от големите грехове и скверностите, освен малките провинения. Твоят Господ е Щедрия в

опрощението. Най-добре Той ви знае, и когато ви сътвори от земята, и когато бяхте зародиши в майчините си утробы. Тъй че не самохвалствайте! Най-добре Той знае богобоязливите.

³³ Виждаш ли онзи, който се отвръща ³⁴ и дава малко, и му се сви́ди? ³⁵ Нима той има знание за неведомото и го вижда? ³⁶ Или не бе известен за онова, което е в свитъците на Муса ³⁷ и Ибрахим, който изпълни [повелята] ³⁸ че никой прегрешил не ще носи греха на друг ³⁹ и човек ще има само онова, за което се е постарал, ⁴⁰ и старанието му ще бъде видно, ⁴¹ после напълно ще му се въздаде, ⁴² и че при твоя Господ е завършекът, ⁴³ и Той поражда смеха и плача, ⁴⁴ и Той отрежда и живота, и смъртта, ⁴⁵ и Той създава двойките мъжко и женско, – ⁴⁶ от капка сперма, когато се изхвърля [в утробата], ⁴⁷ и от Него е повторното сътворяване, ⁴⁸ и Той дарява богатство и удовлетворение, ⁴⁹ и Той е Господа на Сириус,

⁵⁰ и Той погуби древните адити, ⁵¹ и самудяните, и не остави никого от тях, ⁵² и също народа на Нух преди, те бяха още по-угнетяващи и престъпващи, ⁵³ и Той опустоши сринатите [селища на Лут], ⁵⁴ и ги покри, каквото ги покри. ⁵⁵ Тогава в кои благодения на своя Господ се съмняваш [о, човече]?

⁵⁶ И този [Мухаммед] е предупредител, подобен на първите предупредители. ⁵⁷ Близкият Час наближава. ⁵⁸ Никой освен Аллах не ще го разкрие. ⁵⁹ Нима на тази вест се чудите ⁶⁰ и се смеете, а не плачете, ⁶¹ и нехайно се забавлявате? ⁶² Сведете чела до земята в суджуд пред Аллах и на Него служете!

54. СУРА КАМАР

ЛУНАТА

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

¹ Наближи Часът и се разцепи луната. ² Но и да видят знамение, те се отдръпват и казват: “Продължаваща магия.”

³ И го взимат за лъжа, и следват своите страсти. Но за всяко дело има край. ⁴ Дойдоха вече при тях вести, които да ги възпират, ⁵ зряла мъдрост [Коранът] ала безполезни са за тях предупредителите. ⁶ Затова се отвърни от тях [о, Мухаммед]! В Деня, когато зовящият призове към нещо ужасно, ⁷ те със сведен поглед ще излязат от гробовете като пръснати скакалци, ⁸ забързани към зовящия. Ще кажат неверниците: “Това е тежък Ден.”

⁹ Отричаше преди тях и народът на Нух. Отричаха Нашия раб и казваха: “Той е луд!”, и бе прогонен с крясъци.

¹⁰ Тогава призова той своя Господ: “Аз съм победен, помогни ми!” ¹¹ И разтворихме Ние вратите на небето със струяща вода, ¹² и сторихме да бликнат извори от земята, и водите се срещнаха за предопределена повеля. ¹³ А него понесохме върху [Кораба от] дъски и гвоздеи, ¹⁴ плаващ пред Очите Ни – въздаяние за онзи, който бе отричан. ¹⁵ И оставихме това за знамение, но има ли кой да се поучи? ¹⁶ И какво бе Моето мъчение и Моето предупреждение! ¹⁷ И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?

¹⁸ И адитите отричаха. И какво бе Моето мъчение и Моето предупреждение! ¹⁹ Изпратихме срещу тях вихър в ден на непрестанно злочестие, ²⁰ изтръгващ хората, сякаш са стволоче на изскубнати палми. ²¹ И какво бе Моето

мъчение и Моето предупреждение! ²² И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?

²³ И самудяните отричаха предупредителите. ²⁴ И рекоха: “Нима човек от нас ще последваме? Тогава ние ще изпаднем в заблуда и безумие. ²⁵ Нима на него бе разкрито Поучението сред нас? Не, той е надменен лъжец.” ²⁶ Утре ще научат кой е надменен лъжец. ²⁷ Изпращаме Ние камилата като изпитание за тях. Наблюдавай ги и търпи! ²⁸ И ги извести, че водата е поделена между [нея и] тях! И пиенето на всеки е разпределено. ²⁹ Но извикаха техен другар и той се зае, и я закла. ³⁰ И какво бе Моето мъчение и Моето предупреждение! ³¹ Изпратихме срещу тях само един Вик и станаха като сухите сламки на сеното. ³² И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?

³³ И народът на Лут отричаше предупредителите. ³⁴ Изпратихме срещу тях ураган от камъни, освен за семейството на Лут. Спасихме ги на развиделяване ³⁵ благодеение от Нас. Така въздаваме на онзи, който е признателен. ³⁶ Той ги предупреди за Нашето мъчение, но те се усъмниха в предупреждението. ³⁷ И поискаха от него да ги допусне до гостите си, но ослепихме очите им. Вкусете Моето мъчение и Моето предупреждение! ³⁸ И рано сутринта ги сполетя трайно мъчение. ³⁹ Вкусете Моето мъчение и Моето предупреждение! ⁴⁰ И сторихме Корана лесен за поучение, но има ли кой да се поучи?

⁴¹ Предупредителите дойдоха и при хората на Фараона, ⁴² [но] те взеха за лъжа всичките Ни знамения. Затова ги сграбчихме, както подобава на всемогъщ.

⁴³ Нима вашите неверници са по-добри от онези, или за вас има оневиняване в Писанията? ⁴⁴ Или казват: “Не сме

ли ние непобедимо множество?”⁴⁵ Ще бъде разгромено множеството и ще обърне то гръб в бяг.⁴⁶ Часът е обещаният им срок. Часът е най-злочестият и най-горчивият.⁴⁷ Престъпниците ще са в заблуда и безумие⁴⁸ в Деня, когато бъдат влачени по лице в Огъня: “Вкусете допира на Ада!”

⁴⁹ Ние всяко нещо сътворихме с мяра.⁵⁰ Нашата повеля се изпълнява, докато мигне окото.⁵¹ Вече погубихме подобните на вас. Но има ли кой да се поучи?⁵² И всяко нещо, което са вършили, го има в писанията.⁵² Всичко, малко или голямо, е записано.⁵⁴ Богобоязливите ще пребъдат сред градини и реки –⁵⁵ истинно обещание при Владетеля, Всемогъщия.

55. СУРА РАХМАН

ВСЕМИЛОСТИВИЯ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Всемилоствивия ² научи на Корана, ³ сътвори човека, ⁴ научи го да говори. ⁵ Слънцето и луната [се движат] по изчисление, ⁶ и звездите, и растенията се прекланят. ⁷ И въздигна Той небето, и положи везните, ⁸ за да не престъпвате мярката. ⁹ И отмервайте справедливо, и не ощетявайте в мярката!

¹⁰ И положи Той земята за тварите. ¹¹ На нея има плодове и палми с обвити гроздове, ¹² и зърно с плява, и уханни треви. ¹³ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ¹⁴ Сътвори Той човека от звънка глина като грънчарско изделие. ¹⁵ И сътвори Той джиновете от пламъка на огъня. ¹⁶ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ¹⁷ Господа на двата изгрева и Господа на двата залеза. ¹⁸ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ¹⁹ Пусна Той двете морета да се срещнат, ²⁰ но между тях има преграда, която не престъпват. ²¹ Та кои

блага на своя Господ взимате за лъжа? ²² От двете излизат бисери и корали. ²³ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ²⁴ И Негови са плаващите кораби, въздигнали се като планини в морето. ²⁵ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа?

²⁶ Всичко тук погива. ²⁷ Но пребъдва Ликът на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта. ²⁸ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ²⁹ Умолява Го всичко на небесата и на земята. Всеки миг изявява Той някакво дело. ³⁰ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа?

³¹ Ще ви направим равносметка, о, два свята [на джинове и хора]! ³² Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ³³ О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и на земята, проникнете! Не ще проникнете освен с власт [от Нас]. ³⁴ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ³⁵ Ще бъде пратен срещу вас пламък от огън и дим, и не ще ви се помогне. ³⁶ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа?

³⁷ И когато небето се разцепи, и стане червено като разтопено масло... ³⁸ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ³⁹ В този Ден не ще бъде питан за греха му нито човек, нито джин. ⁴⁰ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁴¹ Престъпниците ще бъдат разпознати по техния белег. И ще бъдат хванати за перчема и за краката. ⁴² Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁴³ Това е Адът, който престъпниците взимат за лъжа. ⁴⁴ Те ще обикалят между него и вряща, кипяща вода. ⁴⁵ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа?

⁴⁶ А за онзи, който се страхува да застане пред своя Господ, има две Градини ⁴⁷ та кои блага на своя Господ

взимате за лъжа? ⁴⁸ с разни дървета. ⁴⁹ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁵⁰ В двете два извора текат. ⁵¹ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁵² Там от всеки плод има по два вида. ⁵³ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁵⁴ Облегнати на постели с подплата от брокат. И плодовете на двете градини ще са близо. ⁵⁵ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁵⁶ Има там жени с целомъдрен поглед, недокоснати нито от човек преди тях, нито от джин. ⁵⁷ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁵⁸ Сякаш са рубини и корали... ⁵⁹ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁶⁰ Нима въздаянието за добрината е друго освен добрина? ⁶¹ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа?

⁶² И освен тях – още две градини – ⁶³ та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? – ⁶⁴ тъмнозелени. ⁶⁵ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁶⁶ В тях има два бликащи извора. ⁶⁷ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁶⁸ Там има плодове и палми, и нарове. ⁶⁹ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁷⁰ Там има добродетелни и прекрасни жени – ⁷¹ та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? – ⁷² хубавици, пазени в шатри – ⁷³ та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? – ⁷⁴ недокоснати дотогава нито от човек, нито от джин... ⁷⁵ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁷⁶ Облегнати върху зелени възглавници и хубави килими... ⁷⁷ Та кои блага на своя Господ взимате за лъжа? ⁷⁸ Благословено да е името на твоя Господ, Владетеля на величието и почитта!

56. СУРА УАКИА

СЪБИТИЕТО

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Когато Събитието настъпи, ² никой не ще възпре неговото настъпване – ³ принизяващо и въздигащо. ⁴ Когато земята се разтърси в трус ⁵ и планините се разломят на отломки, ⁶ и станат разпиляна прах, ⁷ вие ще бъдете три групи:

⁸ получилите отдясно, – какво ще е за получилите отдясно?; – ⁹ и получилите отляво, – какво ще е за получилите отляво?; – ¹⁰ и първенците [в богобоязливостта], – те са първенците [в Рая] – ¹¹ тези са приближените [на Аллах] ¹² в Градините на блаженството – ¹³ повечето са от предците – ¹⁴ и малцина от сетните – ¹⁵ на украсени престоли, ¹⁶ облежани там един срещу друг. ¹⁷ Вечномлади юноши им поднасят ¹⁸ бокали и кани, и стакани [вино] от извор. ¹⁹ Не ще ги боли глава от това и не ще губят разум. ²⁰ И плод, какъвто изберат, ²¹ и птиче месо, каквото обичат. ²² И ще имат хубавици с големи очи, ²³ подобни на скрити бисери – ²⁴ въздаяние за делата им. ²⁵ Не ще слушат там нито празнословие, нито подбуда към грях, ²⁶ а само словото: “Мир! Мир!”.

²⁷ А получилите отдясно... Какво ще е за получилите отдясно? – ²⁸ Сред лотоси без бодли ²⁹ и натежали бананови дървета, ³⁰ и просторна сянка, ³¹ и лееща се вода, ³² и обилен плод, ³³ несекващ и невъзбранен, ³⁴ и въздигнати постели. ³⁵ Сътворихме ги Ние с [прекрасно] сътворяване ³⁶ и отредихме да са девици ³⁷ любещи, връстнички – ³⁸ за получилите отдясно – ³⁹ група от предците – ⁴⁰ и група от сетните.

⁴¹ А получилите отляво... Какво ще е за получилите

отляво? — ⁴² Сред изгарящ вятър и вряща вода, ⁴³ и сянка от черен дим, ⁴⁴ нито прохладна, нито приятна. ⁴⁵ Те живееха сред разкош преди това. ⁴⁶ И упорстваха в огромния грях. ⁴⁷ И казваха: “Нима като умрем и станем пръст и кости, нима наистина ще бъдем възкресени? ⁴⁸ А нима и древните ни предци?” ⁴⁹ Кажи [о, Мухаммед]: “И древните, и сетните ⁵⁰ наистина ще бъдат събрани по време на знайния Ден.” ⁵¹ После, о, вие, заблудените, отричащите, ⁵² наистина ще ядете от дървото аз-Заккум ⁵³ и ще си пълните от него стомасите, ⁵⁴ и ще пиете след това от врящата вода. ⁵⁵ Ще пиете, както пият прежаденелите камили. ⁵⁶ Това е угощението им в Съдния ден.

⁵⁷ Ние ви сътворихме. Защо тогава не повярвате? ⁵⁸ Не виждате ли семето, което изливате? ⁵⁹ Вие ли го сътворявате, или Ние сме Твореца? ⁶⁰ Ние отредихме смъртта за вас и не ще бъдем възпрени ⁶¹ да променим такива като вас и да ви пресъздадем в нещо, което не ви е познато. ⁶² И узнахте вече първото сътворяване. Не ще ли се поучите? ⁶³ И не виждате ли какво сеете? ⁶⁴ Вие ли го карате да расте, или Ние го караме? ⁶⁵ Ако пожелаехме, бихме го сторили на сухи съчки и щяхте да останете слисани: ⁶⁶ “Наистина сме задлъжнели. ⁶⁷ Да, и сме лишени [от прехрана].” ⁶⁸ И не виждате ли водата, която пиете? ⁶⁹ Вие ли я изсипвате от облака или Ние я изсипваме? ⁷⁰ Ако пожелаехме, бихме я сторили солена, защо тогава не сте признателни? ⁷¹ Не виждате ли огъня, който разпалвате? ⁷² Вие ли създавате дървото за него, или Ние сме Създателя? ⁷³ Ние го сторихме за поучение и за ползване от онези, които се нуждаят. ⁷⁴ Затова прославяй името на своя Господ, Всевеликия!

⁷⁵ Но не, кълна се в орбитите на звездите — ⁷⁶ а това е

клетва – ако знаете – велика, ⁷⁷ той наистина е свещен Коран ⁷⁸ в съхранената Книга [-майка]. ⁷⁹ Докосват го само пречистените. ⁸⁰ Низпослание от Господа на световете. ⁸¹ Нима това Слово пренебрегвате? ⁸² И превръщате отрицанието си в свое препитание?

⁸³ И когато [душата на умирация] стигне гърлото, ⁸⁴ тогава вие само гледате, ⁸⁵ а Ние сме по-близо до него от вас, ала не виждате ⁸⁶ и защо, ако не сте длъжници, ⁸⁷ не я върнете обратно, ако говорите истината? ⁸⁸ И ако [умирацият] е от приближените [на Аллах], ⁸⁹ тогава покой и удовлетворение, и Градината на блаженството. ⁹⁰ А ако е от получилите отдясно, ⁹¹ тогава [ще му се каже]: “Мир на теб, защото си от получилите отдясно!” ⁹² А ако е от отричащите, заблудените, ⁹³ тогава – угощение от вряща вода ⁹⁴ и изгаряне в Огъня. ⁹⁵ Това е достоверната истина. ⁹⁶ Затова прославяй името на твоя Господ, Всевеликия!

57. СУРА ХАДИД

ЖЕЛЯЗОТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия. ² Негова е властта на небесата и на земята. Той съживява и Той умъртвява. Той за всяко нещо има сила. ³ Той е и Първия, и Последния, и Явния, и Скрития. Той всяко нещо знае. ⁴ Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, после се въздигна [безподобен] на Трона. Той знае какво прониква в земята и какво излиза от нея, и какво пада от небето, и какво се издига на него. Той е с вас, където и да сте. Аллах съзира

вашиите дела. ⁵ Негово е царството на небесата и на земята. При Аллах биват връщани делата. ⁶ Той въвежда нощта в деня и въвежда деня в нощта. И знае съкровенията в сърцата.

⁷ Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и раздавайте от онова, на което ви стори Той наследници! За онези от вас, които вярват и раздават, за тях има голяма награда. ⁸ И какво ви е, защо да не повярвате в Аллах, когато Пратеника ви зове да повярвате в своя Господ, и Той вече получи вашия обет, ако сте вярващи? ⁹ Той е, Който низпослава на Своя раб ясни знамения, за да ви изведе от тъмнините към светлината. Аллах към вас е състрадателен, милосърден. ¹⁰ И какво ви е, защо да не раздавате по пътя на Аллах? На Аллах принадлежи наследството на небесата и на земята. Онези от вас, които раздаваха преди завземането [на Мека] и се сражаваха, не са равни [с останалите]. Те са на по-високо стъпало от онези, които раздаваха след това и се сражаваха. Но на всички тях Аллах обеща Най-прекрасното. Сведущ е Аллах за вашите дела.

¹¹ На онзи, който дава хубав заем [по пътя] на Аллах Той му го умножава и за него има щедра награда. ¹² В Деня, когато видиш вярващите мъже и жени с тяхната светлина, устремена пред тях, и в десниците им [тогава ще им се каже:] “Радостната вест за вас Днес са Градините, сред които реки текат. В тях ще пребивавате вечно. Това е великото спасение.” ¹³ В този Ден лицемерите и лицемерките ще кажат на вярващите: “Почакайте ни, за да придобием от вашата светлина!” Ще им бъде казано: “Върнете се назад и търсете светлина!” И ще се въздигне между тях стена с врата. Отвътре ще е милостта, а от външната страна ще е мъчението. ¹⁴ Ще им се прогласи: “Не бяхме ли с вас?” Ще

кажат [вярващите]: “Да, наистина, ала ви изкусиха вашите души и дебнехте, и се съмнявахте, и ви подмамиха мечтите ви, докато се яви повелята на Аллах. Измамникът [сатана] ви измами за Аллах.” ¹⁵ Днес не ще бъде взет откуп нито от вас, нито от онези, които не повярваха. Вашето обиталище е Огънят. Той най-добре ви подхожда. И колко лоша е тази участ!

¹⁶ Не е ли настъпило за вярващите време сърцата им да се смирят при споменаването на Аллах и пред истината, която бе низпослана, и да не станат като дарените с Писанието преди, за които срокът бе дълъг, и закоравяха сърцата им, и мнозина от тях са нечестивци. ¹⁷ Знайте, че Аллах съживява земята след нейната смърт! Разясняваме ви знаменията, за да проумеете!

¹⁸ На раздаващите милостиня мъже и жени, които дават хубав заем на Аллах, това се умножава и има за тях щедра награда. ¹⁹ Онези, които вярват в Аллах и в Неговите пратеници, те са всеправдивите и мъчениците. При своя Господ ще имат награда и светлина. А онези, които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня.

²⁰ Знайте, че земният живот е само игра и забава, и украса, и хвалба между вас, и умножаване на имотите и децата, подобно на растения след дъжд възхищават сеячите, после изсъхват и ги виждаш пожълтели, после стават на съчки. А в отвъдния живот има сурово мъчение или опрощение от Аллах и благоволение. А земният живот е само измамна наслада. ²¹ Надпреварвайте се към опрощение от своя Господ и към Градината с ширина, колкото ширината на небето и на земята, приготвена за онези, които повярваха в

Аллах и в Неговите пратеници! Това е благодатта на Аллах. Дава я Той комуто пожелае. Аллах е Господаря на великата благодат.

²² Не се случва беда, преди да сме я породили, нито на земята, нито с вас самите, без да е [записана] в Книга. За Аллах това е лесно. ²³ За да не страдате за онова, което ви се е изплъзнало и да не ликувате за онова, което ви е дошло. Аллах не обича горделивите, самохвалците, ²⁴ които се скъпят и повеляват на хората скъперничество. А който се отвърне Аллах е Всебогатия, Всеславния.

²⁵ Изпратихме Нашите пратеници с ясните знаци и низпослахме заедно с тях Книгата и везната, за да постъпват хората справедливо. И създадохме желязото. В него има огромна сила и облаги за хората, и за да изпита Аллах кой дори в уединение помага на Него [в религията] и на Неговите пратеници. Аллах е всемогъщ.

²⁶ И изпратихме Нух и Ибрахим, и отредихме сред тяхното потомство да бъдат пророчеството и Писанието. Някои от тях са на правия път, но мнозина от тях са нечестивци. ²⁷ Сетне проводихме по стъпките им Нашите пратеници, и проводихме след тях Иса, сина на Мариам, и му дадохме Инджила, и вложихме в сърцата на онези, които го последваха, състрадание и милосърдие. Но монашеството го измислиха те, не сме им го предписали Ние – освен стремежа към благоволенieto на Аллах, – а и не го спазваха, както трябваше да се спазва. И дадохме на вярващите измежду им тяхната награда, но мнозина от тях са нечестивци.

²⁸ О, вярващи, бойте се от Аллах и вярвайте в Неговия Пратеник! Той ще ви даде двоен дял от Своята милост. И ще

стори за вас светлина, с която ще вървите. И ще ви опрости. Аллах е опрощаващ, милосърден. ²⁹ За да узнаят хората на Писанието, че нямат власт над нищо от благодатта на Аллах и че благодатта е в Ръката на Аллах. Дава я Той комуто пожелае. Аллах е Владетеля на великата благодат.

58. СУРА МУДЖАДАЛА

СПОРЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Чу Аллах думите на онази, която спореше с теб за своя съпруг и се оплака на Аллах. Аллах чу вашия разговор. Аллах е всечуващ, всезрящ.

² На онези от вас, които изоставят жените си с думите: “Ти за мен си като майчиния ми гръб!” – те не са им майки. Майки са им само онези, които са ги родили. Те наистина изричат скверни думи и лъжа. Аллах е извиняващ, опрощаващ. ³ Онези, които [така] изоставят жените си, но после си върнат думите – да освободят роб, преди да са ги докоснали. С това бивате поучавани. Сведущ е Аллах за вашите дела. ⁴ А който не може – да говее два поредни месеца, преди да се докоснат. А който не е в състояние – да нахрани шейсет нуждаещи се. Това е, за да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник. Тези са границите на Аллах. А за неверниците има болезнено мъчение.

⁵ Които се противят на Аллах и на Неговия Пратеник, ще бъдат сломени, както бяха сломени и онези преди тях. Вече низпослахме ясни знамения. А за неверниците има унижително мъчение. ⁶ Един Ден Аллах ще ги възкреси

всички и ще ги извести за техните дела. Аллах пресметна, а те забравиха. Аллах на всяко нещо е свидетел.

⁷ Не виждаш ли, че Аллах знае всичко на небесата и всичко на земята? И няма таен разговор на трима, без Той да е четвъртият, нито на петима, без Той да е шестият, и нито по-малко от това, и нито повече, без Той да е с тях, където и да са. После, в Деня на възкресението, ще ги извести за делата им. Аллах всяко нещо знае. ⁸ Не виждаш ли онези, на които бе забранен тайният разговор? После се връщат към онова, което им бе забранено, и тайно разговарят за грях и вражда, и неподчинение на Пратеника. И когато идват при теб, те поздравяват с онова, с което Аллах не те поздравява, и си казват: “Защо Аллах не ни наказва за нашите думи?” Достатъчен им е Адът. Ще горят в не-го. Колко лоша е тази участ!

⁹ О, вярващи, ако разговаряте тайно, не разговаряйте за грях и вражда, и неподчинение на Пратеника, а разговаряйте за праведност и богобоязливост, и се бойте от Аллах, при Когото ще бъдете събрани! ¹⁰ Тайният [враждебен] разговор е само от сатаната, за да наскърбява вярващите. Но той не ще им навреди с нищо без позволението на Аллах. На Аллах да се уповават вярващите!

¹¹ О, вярващи, когато ви се каже: “Направете място при събиранията!”, направете! И Аллах ще ви направи място. И щом се каже: “Станете!”, станете! Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание. Сведущ е Аллах за вашите дела.

¹² О, вярващи, ако ще разговаряте насаме с Пратеника, раздайте преди вашия разговор милостиня! Това е най-доброто за вас и най-чистото. А ако не можете – Аллах е

опрощаващ, милосърден. ¹³ Нима ви е страх да раздавате милостиня преди разговора си насаме? Ако не го извършите, а Аллах вече ви позволи това, отслужвайте молитвата и давайте милостинята закат, и се покорявайте на Аллах и на Неговия Пратеник! Сведущ е Аллах за вашите дела.

¹⁴ Не виждаш ли сближилите се с народ, комуто Аллах се е разгневил? Те не са нито от вас, нито от тях и се кълнат в лъжата, знаейки. ¹⁵ Аллах е приготвил за тях сурово мъчение. Лошо е онова, което вършат! ¹⁶ Те сторват от своите клетви прикритие и възпират от пътя на Аллах. За тях има унижително мъчение.

¹⁷ С нищо не ще ги избавят от Аллах нито имотите, нито децата им. Тези са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. ¹⁸ Един Ден Аллах ще ги възкреси всички и ще Му се кълнат, както се кълнат и на вас, и ще мислят, че имат полза. Ала те са лъжците! ¹⁹ Завладя ги сатаната и ги накара да забравят споменаването на Аллах. Тези са привържениците на сатаната. Ала привържениците на сатаната са губещите. ²⁰ Онези, които се противят на Аллах и на Неговия Пратеник, те са сред най-унижените. ²¹ Аллах предписа: “Аз ще надвия, и Моите пратеници.” Аллах е всемогъщ.

²² Не ще намериш хора, които вярват в Аллах и в Сетния ден, да обичат противящите се на Аллах и на Неговия Пратеник, дори да са бащите или синовете им, или братята, или роднините им. На тези Той вложи вярата в сърцата им и ги подкрепи с дух от Себе си. И ще ги въведе в Градините, сред които реки текат, там ще пребивават вечно. Аллах е доволен от тях и те са доволни от Него. Те са привържениците на Аллах. А привържениците на Аллах са сполучилите.

59. СУРА ХАШР

ИЗСЕЛВАНЕТО

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия. ² Той е, Който прогони от домовете им при първото изселване неверниците сред хората на Писанието. Вие не мислехте, че ще излязат, а те мислеха, че крепостите им ще ги защитят от Аллах. Но повелята на Аллах дойде при тях оттам, откъдето не очакваха, и всели в сърцата им ужас, та разрушиха своите домове със собствените си ръце и с ръцете на вярващите. Поучете се, о, зрящи хора!

³ И ако Аллах не им бе предписал отпращане, щеше да ги мъчи в земния живот, а в отвъдния за тях е мъчението на Огъня. ⁴ Това е, защото се противяха на Аллах и на Неговия Пратеник. А за който се противи на Аллах – Аллах е суров в наказанието. ⁵ Каквато и палма да отсечете или да я оставите изправена върху корените ѝ, то е с позволението на Аллах и за да опозори Той нечестивците.

⁶ За онова, което Аллах дари от тях на Своя Пратеник, вие не сте препускали нито на коне, нито на камили. Но Аллах овластява Своите пратеници над когото пожелае. Аллах за всяко нещо има сила. ⁷ Онова, което Аллах е дарил на Своя Пратеник от жителите на селищата, принадлежи на Аллах и на Пратеника, и на роднините [му], и на сираците, и нуждаещите се, и пътниците [в нужда], за да не бъде в обращение сред богатите измежду вас. И каквото Пратеника ви даде, вземете го! А каквото ви забрани, оставете го! И бойте се от Аллах! Аллах е суров в наказанието. ⁸ [Част от

това е] за бедняците-преселници, които бяха прогонени от своите домове и имоти, търсейки обилие и благоволение от Аллах, и помагайки на Аллах и на Неговия Пратеник... Те са искрените.

⁹ Настанилите се в дома [на преселението ал-Медина] и [приели] вярата преди онези, които се преселиха там, ги обичат и не усещат в сърцата си завист за онова, което им бе дарено. Предпочитат ги пред себе си, дори ако те самите са в нужда. А които се опазят от скъперничеството на душите си те са сполучилите. ¹⁰ А които дойдоха след тях, казват: “Господи наш, опрости нас и братята ни, които ни изпревариха във вярата, и не влагай в сърцата ни омраза към онези, които повярваха! Господи наш, Ти си състрадателен, милосърден.”

¹¹ Не виждаш ли как лицемерите казват на своите братя сред хората на Писанието, които не повярваха: “Ако бъдете прогонени, ще излезем заедно с вас и не ще се подчиним заради вас никога на никого, и ако бъдете нападнати, ще ви подкрепим.” Аллах е свидетел, че наистина са лъжци.

¹² Ако бъдат прогонени, те не ще излязат заедно с тях и ако бъдат нападнати, не ще ги подкрепят. А ако ги подкрепят, ще обърнат гръб в бягство. После не ще им се помогне.

¹³ В сърцата им вие сте по-страшни от Аллах. Това е, защото са хора, които не схващат. ¹⁴ И не ще се сражават с вас вкупом, освен ако са в укрепени селища или зад стени. Враждебността помежду им е силна. Смяташ ги, че са вкупом, ала сърцата им са разединени. Това е, защото са хора, които не проумяват.

¹⁵ Подобно на онези, които бяха преди тях неотдавна, те вкусиха пагубността на своето дело и за тях има бо-

лезнено мъчение, ¹⁶ подобно на сатаната, който казва на човека: “Отхвърли вярата!” А щом стане неверник, казва: “Непричастен съм към теб. Страхувам се от Аллах, Господа на световите.” ¹⁷ Последствието и за двамата е, че ще пребъдат в Огъня, там ще пребивават вечно. Такова е възмездие за угнетителите.

¹⁸ О, вярващи, бойте се от Аллах! И всеки да види какво е приготвил за Утре! И бойте се от Аллах! Сведущ е Аллах за вашите дела. ¹⁹ И не бъдете като онези, които забравиха Аллах – Той ги накара да забравят себе си! Те са нечестивците. ²⁰ Не са равни обитателите на Огъня и обитателите на Рая. Обитателите на Рая са спасените.

²¹ Ако бяхме низпослали този Коран върху планина, щеше да я видиш смирена, разцепена от страх пред Аллах. Тези примери ги даваме на хората, за да размислят. ²² Той е Аллах, няма друг Бог освен Него – Знаещия и неведомото, и явното. Той е Всемилолюбивия, Милосърдния. ²³ Той е Аллах, няма друг Бог освен Него Владетеля, Всесветия, Съвършения, Утвърждаващия, Наблюдаващия, Всемогъщия, Подчиняващия, Превъзходния! Всеечист е Аллах от онова, с което Го съдружават! ²⁴ Той е Аллах – Сътворителя, Изкусния, Ваятеля! Негови са Най-прекрасните имена. Прославя Го всичко на небесата и на земята. Той е Всемогъщия, Всемъдрия.

60. СУРА МУМТАХАНА

ИЗПИТВАНАТА

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ О, вярващи, не взимайте за близни Моите врагове и вашите врагове! Вие се отнасяте с обич към тях, а те не повярваха в истината, която дойде при вас. Прогонват Пратеника и вас, защото вярвате в Аллах, вашия Господ. Ако излизате на борба по Моя път и се стремите към Моето благоволение... Скривате обичта към тях, но Аз най-добре знам какво спотайвате и какво показвате. А който от вас направи това, той се е отклонил от правия път. ² Ако ви надвият, ще ви станат врагове и със зло ще простират към вас ръцете и езиците си. И желаят да сте неверници. ³ Не ще ви помогнат нито вашите роднинства, нито вашите деца в Деня на възкресението. Той ще ви раздели. Аллах е зрящ за вашите дела.

⁴ Хубав пример за вас са Ибрахим и онези, които бяха заедно с него, когато казаха на своя народ: “Непричастни сме към вас за онова, на което служите вместо на Аллах! Ние ви отхвърляме и ще се прояви вражда и омраза помежду ни, докато не повярвате единствено в Аллах.” Освен думите на Ибрахим към баща му: “Ще моля за твоето опрощение, но нямам власт да се застъпя за теб пред Аллах. Господи наш, на Теб се уповаваме и пред Теб се покаяваме, и към Теб е завръщането. ⁵ Господи наш, не ни подлагай на изпитание чрез неверниците и ни опрости! Господи наш, наистина Ти си Всемогъщия, Всемъдрия.” ⁶ Те са хубав пример за вас – за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден. А който се отвърне Аллах е Всебогатия, Всеславния. ⁷ Аллах може да

породи обич между вас и онези от тях, с които враждувахте. Аллах е всемогъщ. Аллах е опрощаващ, милосърден.

⁸ Аллах не ви забранява да се отнасяте с добро и да постъпвате справедливо към онези, които не воюват с вас в религията и не ви прогонват от домовете ви. Аллах обича справедливите. ⁹ Аллах ви забранява само да се сближавате с онези, които воюват с вас в религията и ви прогонват от домовете ви, и помагат за прогонването ви. А които се сближават с тях – те са угнетителите.

¹⁰ О, вярващи, ако дойдат при вас вярващите жени като преселнички, изпитайте ги! Аллах най-добре знае вярата им. И ако узнаете, че са вярващи, не ги връщайте при неверниците! Нито жените са разрешени за тях, нито пък те са разрешени за жените. И дайте на мъжете им онова, което те са похарчили! Не е грях за вас да се ожените за такива, ако им дадете сватбените дарове. И не задържайте [о, вярващи мъже] вашите отrekli се от вярата жени, и си искайте, каквото сте похарчили, и те [невярващите мъже] нека искат, каквото са похарчили [за своите повярвали жени]! Това е присъдата на Аллах. Той отсъжда между вас. Аллах е всезнаещ, всемъдър. ¹¹ И ако сте изпуснали нещо от [похарченото за] съпругите ви [отишли] при неверниците, и вземете придобивка [в битка], тогава дайте на онези, чиито съпруги са ги напуснали, толкова, колкото те са похарчили, и бойте се от Аллах, в Когото вярвате!

¹² О, Пророче, ако дойдат при теб вярващите жени да ти се закълнат, че не ще съдружават нищо с Аллах и не ще крадат, и не ще прелюбодействат, и не ще убиват децата си, и не ще скалпват лъжа за онова, което е между ръцете и краката им, и че ще те слушат в одобряването, прими

клетвата им и моли Аллах за тяхното опрощение! Аллах е опрощаващ, милосърден.

¹³ О, вярващи, не се сближавайте с хора, на които Аллах се е разгневил! Изгубили са те надежда за отвъдния живот, както и неверниците са изгубили надежда за намиращите се в гробовете.

61. СУРА САФФ

РЕДИЦАТА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Той е Всемогъщия, Всемъдрия. ² О, вярващи, защо говорите онова, което не вършите? ³ Най-омразно пред Аллах е да говорите онова, което не вършите. ⁴ Аллах обича онези, които се сражават по Неговия път в редица, сякаш са здрава крепост.

⁵ И рече Муса на своя народ: “О, народе мой, защо ме огорчавате, след като вече узнахте, че аз съм пратеник на Аллах при вас?” И когато се отклониха, Аллах отклони сърцата им. Аллах не напътва нечестивите хора.

⁶ И рече Иса, синът на Мариам: “О, синове на Израил, аз съм пратеник на Аллах при вас, да потвърдя Тората отпреди мен и да благовестя за пратеник, който ще дойде след мен. Името му е Ахмад.” А когато [Мухаммед] им донесе ясните знаци, рекоха: “Това е явна магия.” ⁷ И кой е по-голям угнетител от онзи, който измисля лъжа за Аллах, когато го зоват към Исляма? Аллах не напътва хората угнетители. ⁸ Те искат да угасят светлината на Аллах с уста. Но Аллах ще стори да засияе в пълнота Неговата светлина, дори

неверниците да възненавиждат това.⁹ Той е, Който изпрати Своя Пратеник с напътствието и с правата религия, за да я издигне над всички религии, дори съдружаващите да възненавиждат това.

¹⁰ О, вярващи, да ви посоча ли търговия, която ще ви спаси от болезнено мъчение? ¹¹ Да вярвате в Аллах и в Неговия Пратеник, и да се борите по пътя на Аллах чрез своите имоти и души. Това е най-доброто за вас, ако знаете. ¹² Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви въведе в Градините, сред които реки текат, и в хубави жилища в Градините Адн. Това е великото спасение. ¹³ И друго, което обичате – помощ от Аллах и близка победа. И възрадвай вярващите!

¹⁴ О, вярващи, бъдете помощници [по пътя] на Аллах, както Иса, синът на Мариам, рече на учениците си: “Кои са моите помощници [по пътя] на Аллах?” Учениците рекоха: “Ние сме помощниците [по пътя] на Аллах.” И част от синовете на Израил повярва, а друга не повярва. И подкрепихме вярващите срещу врага им, и те станаха победители.

62. СУРА ДЖУМУА

ПЕТЪКЪТ

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах – Владетеля, Всесветия, Всемогъщия, Всемъдрия. ² Той е, Който проводи при неграмотните [араби] Пратеник измежду тях да им чете Неговите знамения и да ги пречисти, и да ги учи на Книгата и на мъдростта, а преди бяха в явна заблуда.

³ И при други освен тях, които още не са ги последвали...

Той е Всемогъщия, Всемъдрия. ⁴ Това е благодатта на Аллах. Дарява я Той комуто пожелае. Аллах е Владетеля на великата благодат.

⁵ Онези, които бяха натоварени с Тората, а после не понесоха товара, приличат на магаре, носещо книги. Колко лош е примерът на хората, които взимат за лъжа знаменията на Аллах! Аллах не напътва хората-угнетители. ⁶ Кажи: “О, юдеи, щом твърдите, че вие сте ближните на Аллах без другите хора, възжелайте смъртта, ако говорите истината!”

⁷ Ала не ще я възжелаят никога заради онова, което със своите ръце са сторили отпреди. Аллах знае угнетителите.

⁸ Кажи: “Смъртта, от която бягате, непременно ще ви срещне. После ще бъдете върнати при Знаещия и неведомото, и явното, и Той ще ви извести какво сте вършили.”

⁹ О, вярващи, щом се призове за молитвата в петъчния ден, устремете се към споменаването на Аллах и оставете търговията! Това е най-доброто за вас, ако знаете. ¹⁰ И щом молитвата завърши, разпръснете се по земята и търсете благодат от Аллах, и често споменавайте Аллах, за да сполучите! ¹¹ И щом видяха търговия или забавление, разотидоха се натам и те оставиха да стоиш. Кажи [о, Мухаммед]: “Това, което е при Аллах, е по-добро от забавлението и от търговията. Аллах е Най-добрия от даряващите препитание.”

63. СУРА МУНАФИКУН

ЛИЦЕМЕРИТЕ

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Когато идват при теб, лицемерите казват: “Свидетели сме, че ти си Пратеника на Аллах.” Аллах знае, че ти си Неговият Пратеник. Аллах е свидетел, че лицемерите са лъжци. ² Те превръщат клетвите си в прикритие и възпират от пътя на Аллах. Лоши са делата им! ³ Така е, защото повярваха, после станаха неверници, затова бяха запечатани сърцата им, та не разбират.

⁴ И като ги гледаш, видът им ти харесва, и като говорят, вслушваш се в думите им. Те са като подпрени дървета. Смятат, че всеки вик е против тях. Те са врагът. Пази се от тях! Да ги порази Аллах, как така се подлъгват! ⁵ И когато им се каже: “Елате Пратеника на Аллах да моли за вас опрощение!”, те извържат глави и ги виждаш как надменно се отказват. ⁶ Все едно е дали ще молиш опрощение за тях, или не ще молиш. Аллах не ще им опрости. Аллах не напътва нечестивите хора.

⁷ Те са, които казват: “Не харчете за онези, които са при Пратеника на Аллах, за да се разотидат!” Но на Аллах принадлежат съкровищниците на небесата и на земята. Ала лицемерите не проумяват. ⁸ Казват: “Щом се върнем в ал-Медина, по-могъщият там непременно ще пропъди по-слабия.” А могъществото принадлежи на Аллах и на Неговия Пратеник, и на вярващите. Ала лицемерите не разбират.

⁹ О, вярващи, да не ви отвличат от споменаването на Аллах нито вашите имоти, нито вашите деца! А които сторват това,

те са губещите. ¹⁰ И раздавайте от онова, което ви дарихме за препитание, преди да е дошла при някого от вас смъртта и той да каже: “Господи, да би ми дал малко време, щях да раздавам милостиня и да бъда от праведните!” ¹¹ Но Аллах на никого не ще даде отсрочка, щом му дойде времето. Сведущ е Аллах за вашите дела.

64. СУРА ТАГАБУН

РАЗКРИВАНЕТО НА ЗАБЛУДАТА

В името на Аллах, Всемиловичивия, Милосърдния!

¹ Всичко на небесата и всичко на земята прославя Аллах. Негова е властта и Негова е възхвалата. Той над всяко нещо има сила. ² Той е, Който ви сътвори. Някои от вас са неверници, а други – вярващи. Аллах е зрящ за вашите дела. ³ Той сътвори небесата и земята с мъдрост, и ви придаде образ, и направи образа ви превъзходен, и към Него е завръщането. ⁴ Той знае всичко на небесата и на земята. И знае какво спотайвате и какво разкривате. Аллах знае съкровеното в сърцата.

⁵ Не стигна ли до вас вестта за онези, които не повярваха преди и вкусиха пагубността на своето дело? За тях има болезнено мъчение. ⁶ Така е, техните пратеници им донасяха ясните знаци, а те казваха: “Нима хора ще ни напътват?” И не повярваха, и се отвърнаха. Но Аллах не се нуждае от тях. Аллах е всебогат, всеславен.

⁷ Неверниците твърдят, че не ще бъдат възкресени. Кажете: “Не, кълна се в своя Господ, ще бъдете възкресени, после ще бъдете известени за вашите дела. За Аллах това е лесно.” ⁸ Вярвайте в Аллах и в Неговия Пратеник, и в

Светлината, която низпослахме! Сведущ е Аллах за вашите дела. ⁹ Когато Той ви събере за Деня на събирането, това е Денят, в който ще се разкрие заблудата. От онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще отмахне прегрешенията и ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Това е великото спасение. ¹⁰ А които не вярват и взимат за лъжа Нашите знамения, те са обитателите на Огъня, там ще пребивават вечно. И колко лоша е тази участ!

¹¹ Някоя беда не идва без позволениято на Аллах. А който вярва в Аллах, Той напътва сърцето му. Аллах всяко нещо знае. ¹² И се покорявайте на Аллах, и се покорявайте на Пратеника! А ако се отвърнете, дълг за Пратеника Ни е само ясно да оповести. ¹³ Аллах! Няма друг Бог освен Него! Затова на Аллах да се уповават вярващите!

¹⁴ О, вярващи, сред вашите съпруги и деца имате и врагове пазете се от тях! А ако се въздържите и извините, и простите – Аллах е опрощаващ, милосърден. ¹⁵ Вашите имоти и деца са изпитание. А при Аллах има велика награда. ¹⁶ Затова бойте се от Аллах, колкото ви е по силите, и слушайте, и се покорявайте, и раздавайте за свое добро! А който се предпази от скъперничеството на своята душа тези са сполучилите. ¹⁷ Ако заемете хубав заем на Аллах, Той ще ви го умножи. И ще ви опрости. Аллах е признателен, всеблаг – ¹⁸ Знаещия и неведомото, и явното, Всемогъщия, Всемъдрия.

65. СУРА ТАЛАК

РАЗВОДЪТ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ О, Пророче, ако се развеждате с жените, развеждайте се с тях в срока, затова и пресмятайте срока, и бойте се от Аллах, вашия Господ! Не ги пропъждайте от домовете им, а и те да не излизат, освен ако са сторили явна скверност. Това са границите на Аллах. А който престъпва границите на Аллах, той угнетява себе си. Откъде да знаеш, Аллах може да породи след това и нещо ново. ² И когато жените изпълнят своя срок, задръжте ги с добро или ги напуснете с добро! И вземете за свидетели двама справедливи мъже измежду вас! И свидетелствайте в името на Аллах! Това е наставление за онзи, който вярва в Аллах и в Сетния ден. За онзи, който се бои от Аллах, Той сторва изход, ³ и ще му даде препитание оттам, откъдето не е предполагал. И който се уповава на Аллах, Той му е достатъчен. Аллах осъществява Своята повеля. Аллах направи мярка за всяко нещо.

⁴ А за онези от жените ви, които изгубят надежда за месечното кръвотечение, ако се съмнявате, срокът им е три месеца, [също] и за онези, които все още нямат кръвотечение. А за бременните срокът е, докато родят. За онзи, който се бои от Аллах, Той ще облекчи неговото дело. ⁵ Това е повелята на Аллах. Низпосла я Той на вас. На онзи, който се бои от Аллах, Той потулва провиненията и увеличава наградата.

⁶ И ги настанявайте [жените в развод], където и вие живеете, според своите възможности, и не им навреждайте, за да ги притесните! А ако са бременни, издържайте ги, докато родят! А ако кърмят децата ви, дайте им тяхната

отплата и се разберете с добро! А ако не се разберете – да кърми друга.⁷ Заможният да даде [за жената и детето] според своите възможности! И комуто препитанието е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил! Аллах възлага на всяка душа само според онова, което ѝ е дал. Аллах сторва облекчение след затруднението.

⁸ И колко селища се възпротивиха на повелята на своя Господ и на Неговите пратеници, и затова им подирихме строга сметка, и ги мъчихме с ужасно мъчение!⁹ И вкусиха те пагубността на своето дело. И последицата на делото им бе загуба.¹⁰ Аллах приготви за тях сурово мъчение. Затова бойте се от Аллах, о, разумни хора, които вярвате! Аллах ви низпосла напомняне – ¹¹ [чрез] Пратеник, който ви чете знаменията на Аллах – разясняващи, за да изведе от тъмнините към светлината онези, които вярват и вършат праведни дела. Онези, които вярват в Аллах и вършат праведни дела, Той ще ги въведе в Градините, сред които реки текат. Там ще пребивават вечно. Аллах е приготвил за тях хубаво препитание.

¹² Аллах е, Който сътвори седем небеса, и от земята – също толкова. Повелята се спусна сред тях, за да узнаете, че Аллах за всяко нещо има сила и че Аллах обгражда със знание всяко нещо.

66. СУРА ТАХРИМ

ВЪЗБРАНАТА

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ О, Пророче, защо си възбраняваш онова, което Аллах ти е разрешил, стремейки се да угодиш на своите съпруги.

Но Аллах е опрощаващ, милосърден. ² Аллах вече наложи изкупление при отмятане от вашите клетви. Аллах е вашият Покровител. Той е Всезнаещия, Всеъмъдрия.

³ Пророка тайно довери на една от своите съпруги новина. А когато тя я съобщи [на Аиша] и Аллах му разкри това, той сподели [с нея] част и избягна друга. И щом ѝ го съобщи, тя рече: “Кой ти го съобщи?” Рече: “Съобщи ми го Всезнаещия, Сведущия.” ⁴ И двете се покайте пред Аллах, защото сърцата ви са се подвели. Но ако си помагате срещу него, то Аллах е неговият Покровител, и Джибрил, и праведните вярващи, и ангелите освен това са [му] помощници. ⁵ Ако той се разведе с вас, неговият Господ може да му дари в замяна съпруги, по-добри от вас, отдадени на Аллах, вярващи, покорни, разкайващи се, служещи [на Аллах], говеещи, омъжвани преди и девици.

⁶ О, вярващи, пазете себе си и своите семейства от Огъня, гориво на който са хората и камъните! Там бдят строги и сурови ангели, които не се противят на Аллах в Неговата повеля към тях и вършат, каквото им се повели. ⁷ О, неверници, не се оправдавайте Днес! Ще ви се въздаде само за онова, което сте вършили.

⁸ О, вярващи, покайте се пред Аллах с искрено покаяние и вашият Господ ще потули провиненията ви и ще ви въведе в Градините, сред които реки текат – в Деня, в който Аллах не ще посрами Пророка и вярващите заедно с него. Светлината им ще се устремява пред тях и в десниците им [отвсякъде]. Ще казват: “Господи, придай ни още светлина и ни опрости! Ти за всяко нещо имаш сила.”

⁹ О, Пророче, бори се с неверниците и лицемерите, и бъди твърд с тях! Мястото им е Адът. И колко лоша е тази

участ! ¹⁰ Даде Аллах пример на неверниците с жената на Нух и жената на Лут. Те бяха омъжени за двама Наши праведни раби, но им измениха [във вярата] и с нищо не ги избавиха от Аллах [мъжете им], и бе речено: “Влезте в Огъня с влизащите!”

¹¹ И даде Аллах пример на вярващите с жената на Фараона, която рече: “Господи мой, построй ми при Теб дом в Градината и спаси ме от Фараона и от неговите дела, и спаси ме от хората угнетители!” ¹² И с Мариам, дъщерята на Имран, която пазеше целомъдрието си, и вдъхнахме в нея от Своя дух. И повярва тя в Словата на своя Господ, и в Неговите писания, и бе от набожните.

67. СУРА МУЛК

ВЛАСТТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Благословен е Онзи, в Чиято Ръка е властта. Той за всяко нещо има сила. ² Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата. Той е Всемогъщия, Опрощаващия, ³ Който сътвори седем небеса на слоеве. Не ще видиш несъразмерност в творението на Всемилоствивия. Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини? ⁴ После пак обърни взор веднъж и още веднъж. Взорът ще се върне към теб безсилен и морен.

⁵ И украсихме най-близкото небе със светилници, и ги сторихме да са за прогонване на сатаните. И приготвихме за тях мъчението на Пламъците. ⁶ За онези, които не вярват в своя Господ, е мъчението на Ада. И как лоша е тази участ!

⁷ Когато бъдат хвърлени там, ще чуят неговия рев, както

ври, ⁸ едва не избухва от ярост. Всякога, щом в него бъде хвърлена тълпа, стражите му ги питат: “Не дойде ли при вас предупредител?” ⁹ Ще казват: “Да, наистина, дойде при нас предупредител, но [го] взехме за лъжец и казахме: “Аллах нищо не е низпослал. Вие сте в голяма заблуда.”” ¹⁰ И ще кажат: “Ако се бяхме вслушали или размислили, нямаше да сме сред обитателите на Пламъците.” ¹¹ И така ще признаят своя грях. Гибел за обитателите на Пламъците!

¹² За онези, които и в уединение се боят от своя Господ, наистина има опрощение и голяма награда. ¹³ Тайно или открито да изричате думите си, Той знае съкровено в сърцата. ¹⁴ Нима Онзи, Който е сътворил, не знае? Той е Всепроникващия, Сведущия.

¹⁵ Той е, Който подчини за вас земята, затова ходете из нейните краища и яжте от Неговото препитание! Към Него е възкресението. ¹⁶ Нима имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще накара земята да ви погълне? И ето я тресе се! ¹⁷ Или имате сигурност, че Онзи, Който е на небето, не ще изпрати срещу вас ураган от камъни, та да разберете какво е Моето предупреждение? ¹⁸ И онези преди тях отричаха. А какво бе Моето наказание!

¹⁹ Не виждат ли те птиците над себе си, разтварящи и свиващи криле? Държи ги само Всемилостивия. Той съзира всяко нещо. ²⁰ И кое ваше войнство ще ви помогне без Всемилостивия? Неверниците са само в заблуда. ²¹ Или кой може да ви даде препитание, ако Той задържи Своего препитание? Ала упорстват в надменността и отдалечаването [от истината].

²² Нима онзи, който върви с наведена глава, е по-напътен от онзи, който върви изправен по правия път? ²³ Кажете [о,

Мухаммед]: “Той е, Който ви сътвори и създаде за вас слуха и зрението, и сърцата. Колко малко сте признателни!”

²⁴ Кажете: “Той е, Който ви намножи по земята и при Него ще бъдете насъбрани.”

²⁵ И казват: “Кога [ще се сбъдне] това обещание, ако говорите истината?” ²⁶ Кажете: “Знанието е само при Аллах,

а аз съм само явен предупредител.” ²⁷ И когато го видят отблизо, лицата на неверниците ще помръкнат и ще им бъде

казано: “Това е, което търсехте.” ²⁸ Кажете: “Виждате ли? Дори Аллах да погуби мен и тези с мен, или да ни пощади,

кой ще защити неверниците от болезненото мъчение?”

²⁹ Кажете: “Той е Всемилоствия. Вярваме в Него и на Него се уповаваме. И ще узнаете кой е в явна заблуда.” ³⁰ Кажете:

“Виждате ли? Ако водата ви потъне, кой ще ви даде изворна вода?”

68. СУРА КАЛАМ

КАЛЕМЪТ

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

¹ Нун.

Кълна се в калема и в онова, което пишат! ² Ти [о, Мухаммед] – по милостта на твоя Господ – не си луд. ³ За теб има несекваща награда. ⁴ Ти наистина имаш велик нрав. ⁵ Ти ще видиш и те ще видят ⁶ кой от вас е безумният. ⁷ Най-добре твоят Господ знае кой се е отклонил от Неговия път и най-добре Той знае напътените.

⁸ И не се покорявай на отричащите! ⁹ Желаят, ако се смекчиш, и те да се смекчат. ¹⁰ И не се покорявай на онзи,

който все се кълне и е жалък, ¹¹ клеветник, който разнася сплетни, ¹² възпира доброто, престъпва, съгрешава, ¹³ грубиян и дори извънбрачен син. ¹⁴ А тъй като има богатство и синове, ¹⁵ когато му бъдат четени Нашите знамения, казва: “Легенди на предците!” ¹⁶ Ще го бележим по носа.

¹⁷ Испитахме ги, както испитахме и стопаните на градината, когато се заклеха [тайно] да я оберат на сутринта. ¹⁸ И да не правят изключение. ¹⁹ И я споходи бедствие от твоя Господ, докато спяха. ²⁰ И тя стана като черна нощ. ²¹ И си викаха един другиму на сутринта: ²² “Тръгнете към своята реколта в зори, ако ще берете!” ²³ И се отправиха, шепнейки един на друг: ²⁴ “Днес да не влиза там при вас бедняк!” ²⁵ И тръгнаха в зори с твърдо намерение. ²⁶ И когато я видяха, рекоха: “Наистина сме се заблудили. ²⁷ Не, ние сме лишени.” ²⁸ Най-разумният от тях рече: “Не ви ли казах – защо не прославяте Аллах?” ²⁹ Рекоха: “Слава на нашия Господ! Бяхме угнетители.” ³⁰ И започнаха взаимно да се укоряват. ³¹ Рекоха: “О, горко ни, наистина сме престъпващи! ³² Дано нашият Господ ни даде в замяна по-добра от нея. Ние своя Господ умоляваме.” ³³ Такова е наказанието. А наказанието в отвъдния живот е още по-голямо, ако знаят.

³⁴ Наистина за богобоязливите са Градините на блаженството при техния Господ. ³⁵ Нима отдадените на Аллах ще сторим да са като престъпниците? ³⁶ Какво ви е, така да отсъждате? ³⁷ Или имате книга, от която се учите, ³⁸ и в нея имате, каквото изберете? ³⁹ Или имате обещание от Нас до Деня на възкресението да имате онова, което сами отсъждате? ⁴⁰ Питай ги кой от тях е поръчител за това?

⁴¹ Или имат съдружници? Да доведат своите съдружници ако говорят истината

⁴² в Деня, когато пищялът се оголи и бъдат приканени да се поклонят, а не ще могат. ⁴³ Свели поглед, ще ги покрие унижение, а бяха приканвани да се покланят, когато бяха здрави. ⁴⁴ Остави на Мен [о, Мухаммед] взимащите за лъжа тази Вест! Постепенно ще ги въвлечем [в погибел], без да разберат. ⁴⁵ Ще им дам отсрочка. Моята промисъл е силна.

⁴⁶ Или търсиш от тях отплата, та са обременени с дълг?

⁴⁷ Или при тях е неведомото и те го записват? ⁴⁸ Изтърпи до присъдата на своя Господ и не бъди като човека в кита, който зовеше, изпълнен със скръб! ⁴⁹ Ако не бе го достигнала милост от неговия Господ, щеше да е изхвърлен на голия бряг с упрек. ⁵⁰ Но неговият Господ го пречисти и го стори праведник. ⁵¹ И едва не те сразяват с погледи неверниците, когато слушат Напомнянето, и казват: “Той е луд.” ⁵² А то не е друго освен напомняне за световете.

69. СУРА ХАККА

НЕИЗБЕЖНОТО

В името на Аллах, Всемиловития, Милосърдния!

¹ Неизбежното! ² Какво е Неизбежното? ³ И откъде да знаеш ти какво е Неизбежното? ⁴ Самудяните и адитите взеха за лъжа Бедствието. ⁵ Самудяните бяха погубени от Вика. ⁶ А адитите бяха погубени от бушуващ леден вихър. ⁷ Накара го Той да вилнее срещу тях седем нощи и осем дни поред, и виждаш там хората покосени, сякаш са стволоче на повалени палми. ⁸ И нима виждаш някой останал от тях? ⁹ И Фараонът, и онези преди него, и сринатите [селища на

Лут] вършеха грях. ¹⁰ И се възпротивиха на пратеника от своя Господ, затова Той могъщо ги сграбчи. ¹¹ Когато водата преля, Ние ви понесохме в плаващия Кораб, ¹² за да го сторим поука за вас и да го запомнят помнещи уши.

¹³ И когато се протръби с Рога първия път, ¹⁴ и бъдат вдигнати земята и планините, и бъдат натрошени с един удар, ¹⁵ тогава ще се случи Събитието. ¹⁶ И ще се разцепи небето, и ще бъде слабо в този Ден. ¹⁷ И ангелите ще са по краищата му. В този Ден осмина [от тях] ще носят Трона на твоя Господ. ¹⁸ В този Ден ще бъдете изправени [пред Аллах]. Не ще бъде скрита и една ваша тайна.

¹⁹ И онзи, чиято книга му се даде в десницата, ще каже: “Ето ви, прочетете моята книга!” ²⁰ Предполагах, че ще получа своята равносметка.” ²¹ И ще живее в доволство ²² сред въздигната Градина. ²³ Плодовете ѝ ще са сведени. ²⁴ Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили преди, в отминалите дни! ²⁵ А онзи, чиято книга му се даде в левицата, ще каже: “О, да не ми бе давана моята книга ²⁶ и да не бях узнал каква е моята равносметка!” ²⁷ О, да бе приключило всичко [със смъртта]! ²⁸ Не ме избави моето богатство. ²⁹ Пропадна моята власт.” ³⁰ Хванете го и го оковете! ³¹ После в Ада го хвърлете! ³² После го нанижете на верига, дълга седемдесет лакти! ³³ Не повярва той в Аллах, Всевеликия. ³⁴ И не подканваше да бъде нахранен нуждаещият се, ³⁵ затова Днес няма тук за него ближен, ³⁶ нито храна освен кръв и гной. ³⁷ Ядат я само грешниците.”

³⁸ Ала не! Кълна се в това, което съзирате ³⁹ и в това, което не съзирате, ⁴⁰ наистина то е слово на достоен Пратеник, ⁴¹ а не е слово на поет. Но вие малко вярвате. ⁴² И не е слово на гадател. Ала малко се поучавате. ⁴³ Низпослание от

Господа на световете. ⁴⁴ И ако той Ни приписваше някакви слова, ⁴⁵ щяхме да го сграбчим с Десницата, ⁴⁶ после да му прережем аортата. ⁴⁷ И никой сред вас не ще Ни възпре от това. ⁴⁸ То е напомняне за богобоязливите. ⁴⁹ И добре знаем, че сред вас има отричащи. ⁵⁰ То е скръб за неверниците. ⁵¹ То е достоверната истина. ⁵² Затова прославяй името на своя Господ, Всевеликия!

70. СУРА МААРИДЖ

НЕБЕСНИТЕ СЪПАЛА

В името на Аллах, Всемиловития, Милосърдния!

¹ Един човек попита за неизбежното мъчение. ² Никой не ще го отблъсне от неверниците. ³ То е от Аллах, Владетеля на небесните съпала. ⁴ Ще се въздигнат към Него ангелите и Духът [Джибрил] в Ден, колкото петдесет хиляди години, ⁵ затова търпи с добро търпение [о, Мухаммед]! ⁶ Те го виждат далечен. ⁷ А Ние го виждаме близък. ⁸ В този Ден небето ще е като разтопена мед ⁹ и планините ще са като вълна, ¹⁰ и приятел не ще пита за приятеля, ¹¹ въпреки че ще се виждат. Престъпникът ще желае, да би се откупил от мъчението в този Ден с децата си ¹² и съпругата си, и брат си, ¹³ и рода си, който го подслонява, ¹⁴ и всички, които са на земята, само за да се спаси.

¹⁵ Ала не! Това е лумнал Огън, ¹⁶ смъкващ кожата, ¹⁷ зове той всеки, който се отдръпва и обръща гръб, ¹⁸ и трупа, и не раздава. ¹⁹ Човекът бе създаден колеблив – ²⁰ щом го настигне злото – страхлив, ²¹ а щом го настигне доброто – скъперник, ²² освен отслужващите молитвата, ²³ които в своята молитва са постоянни ²⁴ и от имотите си заделят

знаен дял ²⁵ за просяка и бедняка, ²⁶ и които смятат за истина Съдния ден, ²⁷ и които се страхуват от мъчението на своя Господ – ²⁸ мъчението на техния Господ не е безопасно, – ²⁹ и които целомъдрието си пазят, ³⁰ освен за своите съпруги или за наложниците си. Те не ще бъдат упреквани. ³¹ А които се стремят към друго освен това тези са престъпващите. ³² И които за повереното им и за своя обет внимават, ³³ и които в своите свидетелства са правдиви, ³⁴ и които молитвите си усърдно отслужват, ³⁵ те ще бъдат на почит в Градините.

³⁶ Какво им е на неверниците, втреничили в теб погледи ³⁷ отдясно и отляво на тълпи? ³⁸ Нима всеки от тях копнее да влезе в Градината на блаженството? ³⁹ Ала не! Сътворихме ги от онова, което знаят.

⁴⁰ И не! Кълна се в Господа на изгревите и на залезите, Ние сме способни ⁴¹ да ги заменим с по-добри от тях. И не ще бъдем възпрени. ⁴² Остави ги да тънат и да се забавляват, додето срещнат своя Ден, който им е обещан! – ⁴³ Деня, в който ще излязат забързани от гробовете, сякаш се устремяват към идолите, ⁴⁴ със сведен поглед, покрити с унижение. Това е Денят, който им е обещан.

71. СУРА НУХ

НУХ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Ние изпратихме Нух при неговия народ: “Предупреди народа си, докато не го е сполетяло болезнено мъчение!”

² Рече: “О, народе мой, аз съм явен предупредител за вас.

³ Служете на Аллах и се бойте от Него, и ми се покорете!

⁴ Тогава Той ще ви опрости греховете и ще ви даде отсрочка

за определено време. Срокът на Аллах, когато дойде, не ще бъде забавен, ако знаете.”⁵ Рече: “Господи мой, зовях народа си нощем и денем,⁶ но зовът ми само увеличи тяхното бягство.⁷ И всякога, щом ги зовях, за да ги опростиш, запушвах с пръсти ушите си и се загръщах в дрехите си, и упорствах, и все повече се възгордявах.⁸ После ги зовях открито,⁹ после им прогласявах явно и им шепнях тайно.¹⁰ И казвах: “Молете своя Господ за опрощение – Той е многоопрощаващ,¹¹ за да ви праща обилен дъжд от небето¹² и да ви подкрепя с имоти и синове, и да сторва за вас градини, и да сторва за вас реки.¹³ Какво ви е, защо не зачитате величието на Аллах?¹⁴ Сътвори ви Той на етапи.¹⁵ Нима не виждате как Аллах сътвори седем небеса на слоеве?¹⁶ И стори Той там от луната сияние, и стори от слънцето светилник.¹⁷ И ви създаде [от пръст] от земята да израснете.¹⁸ После ще ви върне в нея и отново ще ви извади [в Съдния ден].¹⁹ Аллах стори за вас от земята постеля,²⁰ за да ходите там по широки пътища.”

²¹ Рече Нух: “Господи мой, те ми се възпротивиха и последваха онези, чиито имоти и деца само увеличиха тяхната загуба.²² И лукавствах те с огромно лукавство.²³ И казвах: “Никога не изоставяйте своите божества, не изоставяйте нито Уад, нито Суаа, нито Ягус и Яук, и Наср!”²⁴ И вече заблудиха те мнозина. И надбавяй на угнетителите само заблуда!”²⁵ Заради своите грехове те бяха издавени и въведени в Огъня, и не намериха за себе си други помощници вместо Аллах.

²⁶ И рече Нух: “Господи мой, не оставяй по земята нито един неверник!²⁷ Оставиш ли ги, те ще заблудят Твоите раби и ще народят само нечестивци, неблагодарници.

28 Господи мой, опрости на мен и на родителите ми, и на всеки вярващ, който влезе в моя дом, и на вярващите мъже, и на вярващите жени, и надбавяй на угнетителите само гибел!”

72. СУРА ДЖИНН

ДЖИНОВЕТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кажи [о, Мухаммед]: “Разкрито ми бе, че няколко джинове слушали и рекли: “Чухме удивителен Коран. ² Насочва той по правия път. Затова повярвахме в него и никого не ще съдружим със своя Господ. ³ Той – върховно е величието на нашия Господ! – не се е сдобивал нито със съпруга, нито със син. ⁴ Глупците измежду нас говорят измислици за Аллах. ⁵ А ние предполагахме, че хората и джиновете никога не ще изрекат лъжа за Аллах. ⁶ Някои хора търсеха убежище при някои джинове, а им надбавиха безразсъдство. ⁷ И те предполагаха, както и вие предполагахте, че Аллах не ще възкреси никого. ⁸ И досегнахме небето, и открихме, че е пълно със силна стража и с огнени факли. ⁹ А преди седяхме там на места, за да подслушваме. А който сега подслушва, го дебне огнена факла. ¹⁰ И не знаем дали зло е поискано за онези, които са на земята, или техният Господ е поискал добро за тях. ¹¹ Сред нас има правдиви, сред нас има и други освен това. Следваме различни пътища. ¹² Вече сме убедени, че никога не ще обезсилим Аллах на земята и никога не ще Го обезсилим с бягство. ¹³ И когато чухме Напътствието, повярвахме в него. А който вярва в своя Господ, да не се страхува нито от ощетяване, нито от угнетяване. ¹⁴ Сред нас

има отдали се на Аллах, но сред нас има и отклонили се. Онези, които са се отдали на Аллах – те са избрали правия път.¹⁵ А отклонилите се – те са горивото за Ада.”

¹⁶ И ако се бяха придържали към правия път, Ние щяхме да им дадем вода в изобилие,¹⁷ за да ги изпитаме с това. А който се отдръпва от споменаването на своя Господ, Той ще го въведе в тежко мъчение.¹⁸ Джамиите са само за Аллах и затова не зове никой друг заедно с Аллах!¹⁹ Когато рабът на Аллах [Мухаммед] се изправи да Го позове, те едва не се скупчиха около него.²⁰ Кажете: “Зова единствено своя Господ и никого не съдружавам с Него.”²¹ Кажете: “Аз нито мога да ви навредя, нито да съм ви от полза.”²² Кажете: “Никой не може да ме защити от Аллах и не ще намеря убежище освен при Него.”²³ Аз предавам само известие от Аллах и Негови послания. А които не се подчиняват на Аллах и на Неговия Пратеник, за тях е Огънят на Ада, там ще пребивават вечно.”

²⁴ Когато видят обещаното им, ще научат кой има послаби и по-малобройни помощници.²⁵ Кажете: “Не знам близо ли е това, което ви е обещано, или е сторил да има предел за него моят Господ –”²⁶ Знаещия неведомото. Той на никого не разкрива Своите тайни,²⁷ освен на онзи пратеник, когото е избрал. И сторва Той пред него и зад него да има пазители,²⁸ за да знае, че са съобщили посланията на своя Господ. Обгръща Той това, което е у тях, и пресмята всяко нещо.”

73. СУРА МУЗАММИЛ

ЗАГРЪЩАЩИЯТ СЕ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ О, ти, който се загръщаш, ² ставай [за молитва] през нощта, но не цялата, ³ а наполовина, или по-малко от това, ⁴ или повече, и чети Корана отмерено! ⁵ Ще ти пратим Ние тежко Слово.

⁶ Ставането [за молитва] нощем е най-силно по въздействие и най-подходящо за размисъл. ⁷ През деня ти си много зает. ⁸ И споменавай името на своя Господ, и с всеотдайност се посвети на Него ⁹ Господа на Изтока и на Запада! Няма друг Бог освен Него. Него вземи за покровител! ¹⁰ И бъди търпелив към онова, което говорят! И ги напускай с достойнство! ¹¹ И остави на Мен отричащите, които живеят в благоденствие, и им дай малка отсрочка! ¹² При Нас има окови и пламъци, ¹³ и храна, която присяда, и болезнено мъчение ¹⁴ в Деня, в който ще се разтресат земята и планините, и ще се превърнат планините в купища от пясък.

¹⁵ Изпратихме ви Пратеник – свидетел за вас, както изпратихме при Фараона пратеник. ¹⁶ Но възпротиви се Фараонът на пратеника, и затова силно го сграбчихме. ¹⁷ И как ще се предпазите, ако сте неверници, от Деня, който ще стори и децата да посивеят? ¹⁸ Небето тогава ще се разцепи. Обещанието Му се сбъдва. ¹⁹ Това е напомняне. Който желае, поема пътя към своя Господ.

²⁰ Твоят Господ знае, че стоиш по-малко от две трети от нощта, [понякога] и половината от нея, а [понякога] и една трета, – и група от тези, които са заедно с теб. Аллах

отмерва нощта и деня. Знае Той, че не ще смогнете и затова ви помилва. Ето защо четете, колкото можете, от Корана! Знаеше Той, че сред вас ще има болни и други, които пътуват по земята, търсейки благодатта на Аллах, и други, които се сражават по пътя на Аллах. Затова четете, колкото можете, от него! И отслужвайте молитвата, и давайте милостинята закат, и заемайте хубав заем на Аллах! И каквото добро сторите отнапред за себе си, ще го намерите при Аллах още по-хубаво и с по-голяма отплата. И молете Аллах за опрощение! Аллах е опрощаващ, милосърден.

74. СУРА МУДАССИР

ОБВИВАЩИЯТ СЕ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ О, ти, който се завиваш [в своите одежди], ² стани и предупреждавай, ³ и своя Господ възвеличавай, ⁴ и дрехите си почитвай, ⁵ и скверността отбягвай, ⁶ и давайки, не се стреми да получиш вповече, ⁷ и в името на своя Господ бъди търпелив!

⁸ И когато се протръби с Рога, ⁹ тогава този Ден ще е тежък Ден, ¹⁰ за неверниците – нелек. ¹¹ Остави на Мен онзи, когото сътворих самотен ¹² и комуто отредих голямо богатство, ¹³ и синове до него, ¹⁴ и всичко му улесних! ¹⁵ А после той ламти да му надбавя. ¹⁶ Ала не! Пред Нашите знамения той упорства. ¹⁷ Ще го подложа на непоносимо мъчение.

¹⁸ Размисли той и прецени, ¹⁹ и – проклет да е! – как прецени! ²⁰ И пак – проклет да е! – как прецени! ²¹ После погледна. ²² После се намръщи и навъси. ²³ После се отвърна

и се възгордя. ²⁴ И рече: “Това е само разпространена магия. ²⁵ Това е само хорска реч.”

²⁶ Ще го пека Аз в Преизподнята. ²⁷ И откъде да знаеш ти какво е Преизподнята? – ²⁸ Тя нищо не оставя и не пощадява – ²⁹ обгаря кожата. ³⁰ Пазят я деветнайсет [ангели]. ³¹ И сторихме пазители на Огъня да бъдат само ангели, и сторихме броя им единствено за изпитание на неверниците, за да се убедят дарените с Писанието и да се усили вярата на повярвалите, и да не се съмняват дарените с Писанието и вярващите, и за да кажат онези, в чиито сърца има болест, и неверниците: “Какво цели Аллах с този пример?” Така Аллах оставя в заблуда когото пожелае и напътва Той когото пожелае. И никой освен Него не знае войнствата на твоя Господ. А този [Огън] е само напомняне за хората.

³² Ала не! Кълна се в луната ³³ и в нощта, когато отминава, ³⁴ и в утрото, когато засиява! ³⁵ Този [Огън] е едно от великите изпитания ³⁶ предупреждение за хората, ³⁷ за всеки от вас, който пожелае да напредва или да изостава. ³⁸ Всеки е заложник на онова, което е придобил, ³⁹ освен получените отдясно. ⁴⁰ В градини те ще разпитват ⁴¹ за престъпниците. ⁴² “Какво ви отведе в Преизподнята?” ⁴³ Ще рекат: “Ние не бяхме сред отслужващите молитвата ⁴⁴ и не хранехме нуждаещия се, ⁴⁵ и затъвахме в празнословие със затъващите, ⁴⁶ и взимахме за лъжа Съдния ден, ⁴⁷ докато ни застигна смъртта.” ⁴⁸ Затова не ще им помогне ничие застъпничество.

⁴⁹ Какво им е, защо се отдръпват от напомнянето, ⁵⁰ сякаш са подплашени диви магарета, ⁵¹ бягащи от лъв? ⁵² И всеки от тях иска да му се даде разясняващата книга. ⁵³ Ала не! Те не се страхуват от отвъдния живот. ⁵⁴ Ала не!

Той [– Коранът] е поучение.⁵⁵ И който пожелае, ще се поучи.⁵⁶ И не се поучават, без Аллах да пожелае. Той е Достойния да се боят от Него и е Достойния да опрости.

75. СУРА КИЙАМА

ВЪЗКРЕСЕНИЕТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в Деня на възкресението. ² И кълна се в многоукоряващата [се] душа. ³ Нима човек смята, че Ние не ще съберем костите му? ⁴ Наистина Ние можем да възстановим и върховете на пръстите му. ⁵ Ала човек упорства в греха си ⁶ и пита: “Кога е Денят на възкресението?” ⁷ Тогава, когато погледът се заслепи ⁸ и луната се затъмни, ⁹ и слънцето, и луната се слоят, ¹⁰ човекът ще каже в този Ден: “Накъде да се бяга?” ¹¹ Ала не! Няма убежище. ¹² При твоя Господ в този Ден е местопребиваването. ¹³ Човекът в този Ден ще бъде известен за ранните си дела и за късните. ¹⁴ Да, човекът сам за себе си ще е свидетел, ¹⁵ дори да дава извинения.

¹⁶ Не си движи езика с това Слово [о, Мухаммед], за да избързаш [да го запомниш]! ¹⁷ Да бъде събрано [в твоите гърди] и четено [от теб] е Наша грижа. ¹⁸ И когато го четем, следвай неговото четене! ¹⁹ После неговото разясняване е Наша грижа.

²⁰ Ала не! Вие обичате преходността [на земния живот] ²¹ и изоставяте отвъдния. ²² Едни лица в този Ден ще възсият, ²³ към своя Господ ще гледат, ²⁴ а други в този Ден ще бъдат мрачни, ²⁵ ще се убедят, че ги е сполетяла беда, пречупваща гръбнака. ²⁶ А когато душата стигне гръкляна ²⁷ и се рече: “Кой ще те избави?”, ²⁸ и той се убеди, че [това]

е раздялата,²⁹ и се преплете крак с крак —³⁰ тогава към твоя Господ ще е отправянето.

³¹ Той нито вярваше, нито отслужваше молитвата,³² а отричаше и се отвръщаше.³³ После отиваше при своите хора с горделива походка.³⁴ Горко ти, горко!³⁵ И пак — горко ти, горко!³⁶ Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор?³⁷ Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля?³⁸ После бе съсирек, а Той го сътвори и осъразмери.³⁹ И създаде от нея двата пола мъжа и жената.⁴⁰ Нима Той не е способен да съживи мъртвите?

76. СУРА ИНСАН

ЧОВЕКЪТ

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Не премина ли човекът през период от време, когато той бе нещо неназовано? ² Сътворихме Ние човека от частица сперма с примеси, за да го изпитаме, и го сторихме чуваш, зрящ. ³ Ние му показвахме пътя — или признателен, или неблагодарник.

⁴ Пригответихме Ние за неверниците вериги, окови и пламъци. ⁵ Праведниците пият от чаши с добавено питие от Камфор — ⁶ извор, от който пият рабите на Аллах — пускат го в обилие да бликва. ⁷ Те изпълняват обета и се страхуват от Деня, злото на който се разпростира. ⁸ И дават храна — въпреки че и те я обичат — на нуждаещ се и на сирак, и на пленник: ⁹ “Храним ви в името на Аллах. Не искаме от вас нито отплата, нито признателност. ¹⁰ Страхуваме се от своя Господ в Деня свъсен, злоещ.” ¹¹ Но Аллах ще ги предпази от злото на този Ден, и ще им дари сияние и щастие. ¹² И

ще ги възнагради – защото бяха търпеливи – с Градина и с коприна,¹³ облегнати там на престоли. Не ще виждат там ни зной, ни мраз.¹⁴ Близко над тях ще са нейните сенки и ще са сведени плодовите ѝ ниско.¹⁵ Ще бъдат обслужвани със съдове от сребро и с кристални стакани¹⁶ от сребърен кристал. Ще им се отмерва с мярка.¹⁷ И ще им се дава там да пият от питие, смесено с джинджифил,¹⁸ от извор там, наречен Салсабил,¹⁹ и ще ги обикалят вечномлади юноши когато ги видиш, ще ги помислиш за разпръснати бисери.²⁰ Където и да погледнеш там, ще видиш блаженство и огромно царство.²¹ Ще бъдат облечени в зелени одежди от коприна и брокат, и ще носят украшения гривни от сребро, и ще им дава техният Господ да пият от чиста напитка.²² “Това е награда за вас. Вашето старание заслужи признание.”

²³ Ние ти низпослахме Корана постепенно.²⁴ Затова и ти [о, Мухаммед] бъди търпелив към повелята на своя Господ, и не се покорявай на никой грешник от тях, или на неверник!²⁵ И споменавай името на своя Господ и сутрин, и вечер,²⁶ и в част от нощта Му се покланяй, и дълго нощем Го прославяй!²⁷ Тези обичат преходността и нехаят за тежкия Ден пред тях.²⁸ Ние ги сътворихме и укрепихме телата им, а ако пожелаем, напълно ще ги заменим с подобни на тях.²⁹ Това е поучение. Който желае, поема пътя към своя Господ.³⁰ Тогава ще пожелавате само онова, което Аллах желае. Аллах е всезнаещ, всемъдър.³¹ Той въвежда когото пожелае в Своята милост, а за угнетителите е приготвил болезнено мъчение.

77. СУРА МУРСАЛАТ

ИЗПРАЩАНИТЕ

В името на Аллах, Всемилостивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в изпращаните поред ² и в бушуващите бурно, ³ и в пръскащите навред, ⁴ и в разделящите ясно, ⁵ и в донасящите откровение, ⁶ с извинение или предупреждение – ⁷ онова, което ви е обещано, ще се сбъдне. ⁸ Когато звездите бъдат угасени ⁹ и когато небето бъде разцепено, ¹⁰ и когато планините бъдат разпилени, ¹¹ и когато за пратениците бъде определено време – ¹² за кой ден бяха отсрочени? – ¹³ За Деня на разделението. ¹⁴ А ти откъде да знаеш какво е Денят на разделението? ¹⁵ Горко в този Ден за отричащите! ¹⁶ Не погубихме ли Ние предците? ¹⁷ Към тях ще добавим и сетните. ¹⁸ Така се отнасяме с престъпващите. ¹⁹ Горко в този Ден за отричащите! ²⁰ Не ви ли сътворихме Ние от нищожна вода? ²¹ И я сложихме на сигурно място ²² за определен срок. ²³ И сме способни. И как прекрасни са способните! ²⁴ Горко в този Ден за отричащите! ²⁵ Не сторихме ли Ние земята да събере ²⁶ и живи, и мъртви, ²⁷ и положихме върху нея непоклатими високи планини, и ви дадохме за пиене прясна вода. ²⁸ Горко в този Ден за отричащите!

²⁹ “Тръгнете към онова, което отричахте! ³⁰ Тръгнете към сянката [на Ада] с три разклонения, ³¹ която не носи прохлада и не избавя от пламъците! ³² Те пръскат искри, колкото дворци ³³ сякаш са жълти камили.” ³⁴ Горко в този Ден за отричащите! ³⁵ Това е Денят, в който не ще проговорят. ³⁶ И не ще им бъде позволено да се оправдават. ³⁷ Горко в този Ден за отричащите! ³⁸ Това е Денят на разделението. Събираме

ви с предците. ³⁹ И ако имате коварство, коварствайте срещу Мен! ⁴⁰ Горко в този Ден за отричащите!

⁴¹ Богобоязливите ще бъдат сред сенки и извори, ⁴² и плодове, каквито пожелаят. ⁴³ “Яжте и пийте със здраве за онова, което сте вършили! ⁴⁴ Така награждаваме Ние благодетелните.” ⁴⁵ Горко в този Ден за отричащите! ⁴⁶ “Яжте [на земята] и се наслаждавайте за кратко! Вие сте престъпници.” ⁴⁷ Горко в този Ден за отричащите! ⁴⁸ И когато им се каже: “Поклонете се!”, не се покланят. ⁴⁹ Горко в този Ден за отричащите! ⁵⁰ В кое слово след този [Коран] ще повярват?

78. СУРА НАБА

ВЕСТТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ За какво се питат един друг? – ² За Великата вест, ³ за която са в разногласие. ⁴ Ала не! Те ще узнаят. ⁵ И пак не! Те ще узнаят. ⁶ Не сторихме ли Ние земята да е постеля ⁷ и планините – подпори? ⁸ И ви сътворихме по двойки, ⁹ и сторихме съня ви за покой, ¹⁰ и сторихме нощта да е покров, ¹¹ и сторихме деня за препитание, ¹² и съградихме над вас седем непоклатими небеса, ¹³ и сторихме [слънцето да е] горящ светилник, ¹⁴ и изсипваме от дъждовните облаци обилна вода, ¹⁵ за да извадим чрез нея зърна и растения, ¹⁶ и гъсти градини. ¹⁷ Денят на разделението е уречен –

¹⁸ Денят, когато се протръби с Рога и ще дойдете на тълпи, ¹⁹ и ще се разтвори небето, и ще стане на двери, ²⁰ и планините ще бъдат раздвижени, и ще станат на мираж.

²¹ Адът е в очакване ²² за престъпващите – място за зав-

ръщане, ²³ където ще останат столетия. ²⁴ Не ще вкусят там нито прохлада, нито питие, ²⁵ освен вряща вода и гной – ²⁶ съответстващо въздаяние. ²⁷ Не се надяваха те на равносметка. ²⁸ И взимаха за пълна лъжа Нашите знамения. ²⁹ Но всяко нещо вписахме в книга. ³⁰ Затова вкусете! Не ще увеличим за вас друго освен мъчението.

³¹ За богобоязливите има сполука [в Рая] – ³² градини и лозя, ³³ и с напъпили гърди девствени врѣстнички, ³⁴ и пълни стакани. ³⁵ Не ще чуват там нито празнословие, нито лъжа – ³⁶ въздаяние от твоя Господ – достатъчен дар, – ³⁷ Господа на небесата и на земята, и на всичко между тях, Всемиловичия. Не ще могат да говорят с Него ³⁸ в Деня, в който Духът [Джиб-рил] и ангелите се възправят в редица. Не продумат освен комуто Всемиловичия позволи, и той правдиво ще говори. ³⁹ Този е Денят на истината. А който пожелае, да търси пристан при своя Господ. ⁴⁰ Предупредихме ви за близко мъчение в Деня, в който всеки ще види какво е сторил преди с ръцете си. И неверникът ще каже: “О, да можех да съм прах!”

79. СУРА НАЗИАТ

ИЗТРЪГВАЩИТЕ

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Кълна се в изтръгващите [душите] с все сила ² и в изваждащите [ги] нежно, ³ и в спускащите се бързо, ⁴ и в гонещите се в надпревара, ⁵ и в изпълняващите повелите! ⁶ В Деня, когато [се протръби с първия Рог] ще се разтърси тресящата се [вселена], ⁷ ще последва второто [протръбяване]. ⁸ Някои сърца в този Ден ще тръпнат.

⁹ Погледите им ще бъдат сведени. ¹⁰ Ще кажат: “Нима ще бъдем върнати към предишното, ¹¹ нима, след като станем изгнили кости?” ¹² Ще кажат: “Това тогава е завръщане със загуба.” ¹³ То е само едно протръбяване – ¹⁴ и ето всички – възкръснали!

¹⁵ [О, Мухаммед], стигна ли до теб разказът за Муса? ¹⁶ Когато неговият Господ го призова в свещената долина Туа: ¹⁷ “Иди при Фараона! Той престъпи. ¹⁸ И кажи: “Не ще ли се пречистиш, ¹⁹ да те напътя към твоя Господ и да се побоиш?”” ²⁰ И му показва [Муса] най-голямото знамение. ²¹ И взе го за лъжа, и се възпротиви. ²² После се отвърна с упорство. ²³ И насъбра [хората си], и прогласи. ²⁴ Каза: “Аз съм вашият господ, върховният.” ²⁵ И Аллах го сграбчи с наказание в отвъдния и в земния живот. ²⁶ В това има поучение за всеки богобоязлив.

²⁷ Вие ли сте по-трудни за сътворяване или небето? Той го съгради. ²⁸ Въздигна неговия свод и го изравни, ²⁹ и потъмни нощта му, и изведе утрото му, ³⁰ и земята след това разпростря. ³¹ Извади от нея водите и пасбищата ѝ, ³² и планините побя ³³ за ползване от вас и от вашия добитък.

³⁴ И когато настъпи Голямото прииждане, ³⁵ тогава в Деня човек ще си припомни за какво се е старал, ³⁶ и Адът ще бъде показан на всеки, който вижда... ³⁷ За който е престъпвал ³⁸ и е предпочел земния живот, ³⁹ обиталището е Адът. ⁴⁰ За който се е страхувал да не застане пред своя Господ [с грях] и е въздържал душата от страстта, ⁴¹ обиталището е Раят. ⁴² Питат те [о, Мухаммед] за Часа: “Кога ще настъпи?” ⁴³ Какво [знание имаш] ти да го споменеш? ⁴⁴ При твоя Господ е пределът му. ⁴⁵ Ти си само предупредител за всеки,

който се страхува от него.⁴⁶ В Деня, когато го видят, те сякаш ще са пребивавали само една привечер или утрин.

80. СУРА АБАСА

ТОЙ СЕ НАМРЪЩИ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Той се намръщи и обърна гръб, ² че при него е дошъл слепецът. ³ Но ти откъде знаеш, може да се пречисти. ⁴ Или да се поучи, та да му е от полза поуката. ⁵ А онзи, който е безразличен, ⁶ с него си се заел. ⁷ И не е твоя грижа, че не се пречиства. ⁸ А от онзи, който е дошъл при теб с упоритост ⁹ и е богобоязлив, ¹⁰ от него ти се отклоняваш. ¹¹ Ала не! Това е поучение ¹² и който пожелае, той се поучава — ¹³ в Писания почитани, ¹⁴ въздигнати, пречистени, ¹⁵ [преписани] от ръце на писари ¹⁶ достойни, благочестиви. ¹⁷ Проклет да е човекът! Колко е неблагоприятен! ¹⁸ От какво нещо го сътворява Той? ¹⁹ От частица сперма Той го сътворява и осъразмерява. ²⁰ После пътя му облекчава. ²¹ После му отрежда смъртта и повелява да бъде погребан. ²² После, щом Той пожелае, ще го възкреси. ²³ Ала не! Не изпълни той Неговата повеля. ²⁴ Да погледне човекът своето препитание! ²⁵ Ние проливаме обилно водата. ²⁶ После разпукваме земята ²⁷ и правим от нея да поникнат зърна ²⁸ и грозде, и зеленина, ²⁹ и маслини, и палми, ³⁰ и гъсти градини, ³¹ и плод, и трева — ³² за ползване от вас и от вашия добитък.

³³ И когато Грохотът настъпи, ³⁴ в Деня, когато мъжът избяга от брат си ³⁵ и от майка си, и от баща си, ³⁶ и от жена си, и от децата си — ³⁷ всеки от тях в този Ден ще е зает с дело, което ще го поглъща. ³⁸ Едни лица в този Ден ще бъдат

сияещи, ³⁹ засмени, възраждани, ⁴⁰ а по други в този Ден ще има прах, ⁴¹ ще ги покрива чернилка. ⁴² Тези са неверниците, нечестивците.

81. СУРА ТАКУИР

ОБВИВАНЕТО

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

¹ Когато слънцето бъде обвито [в мрак] ² и когато звездите изпадат, ³ и когато планините бъдат раздвижени, ⁴ и когато бременните камили бъдат изоставени, ⁵ и когато зверовете бъдат насъбрани, ⁶ и когато моретата закипят, ⁷ и когато душите се съединят, ⁸ и когато живопогребаното момиче бъде попитано ⁹ за какъв грях е било убито, ¹⁰ и когато книгите [за делата] бъдат разгърнати, ¹¹ и когато небето бъде премахнато, ¹² и когато Адът бъде нажежен, ¹³ и когато Раят бъде приближен, ¹⁴ тогава всеки ще узнае какво е извършил.

¹⁵ О, кълна се в залязващите планети, ¹⁶ движещи се, скриващи се, ¹⁷ и в нощта, когато се здрачава, ¹⁸ и в утринта, когато се развиделява – ¹⁹ той [Коранът] е слово на достоен пратеник, ²⁰ имащ сила, утвърден при Владетеля на Трона.

²¹ Покоряват му се [ангелите] там, доверен е. ²² И не е луд вашият другар [Мухаммед]. ²³ Той го видя на ясения хоризонт.

²⁴ И [вести] от неведомото не укрива. ²⁵ И не е [Коранът] слово на прокуден сатана. ²⁶ Къде отивате тогава? ²⁷ Това е само поучение за световите – ²⁸ за всеки от вас, който желае да е на Правия път. ²⁹ Тогава ще пожелавате само онова, което желае Аллах, Господа на световите.

82. СУРА ИНФИТАР

РАЗКЪСВАНЕТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Когато небето се разкъса ² и когато планетите се разпръснат, ³ и когато моретата бъдат отприщени, ⁴ и когато гробовете бъдат преобърнати, ⁵ ще узнае всяка душа какво е направила преди и какво е оставила. ⁶ О, човече, какво те отвлече от твоя щедър Господ, ⁷ Който те сътвори и съчлени, и осъразмери? ⁸ В какъвто образ пожела, в такъв те нагласи. ⁹ Ала не! Вие взимате за лъжа Възмездieto. ¹⁰ Но има над вас надзиратели ¹¹ благородни, записващи. ¹² Знаят какво вършите. ¹³ Праведниците ще са в блаженство, ¹⁴ а разпътниците ще са в Огън. ¹⁵ Ще горят там в Съдния ден ¹⁶ и не ще избягат от него. ¹⁷ Но откъде да знаеш ти какво е Съдният ден? ¹⁸ И пак – откъде да знаеш ти какво е Съдният ден? – ¹⁹ Денят, в който никой не ще има власт за никого в нищо – повелята в този Ден принадлежи на Аллах.

83. СУРА МУТАФФИФИН

ОЩЕТЯВАЩИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Горко на ощетяващите, ² които щом взимат от хората, изпълват мярката, ³ а щом им отмерват или им претеглят, причиняват загуба! ⁴ Не допускат ли тези, че ще бъдат възкресени ⁵ за велик Ден – ⁶ Деня, в който хората ще застанат пред Господа на световите? ⁷ Не! Книгата [за делата] на разпътниците е в Сиджжин. ⁸ Но откъде да знаеш ти какво

е Сиджжин? – ⁹ Книга, ясно записана. ¹⁰ Горко в този Ден за отричащите, ¹¹ които взимат за лъжа Съдния ден! ¹² Взима го за лъжа само всеки престъпник, грешник. ¹³ Когато му четат Нашите знамения, казва: “Легенди на предците!” ¹⁴ Ала не! Сърцата им с ръжда покрива онова, което са придобили. ¹⁵ Ала не! Тогава не ще бъдат допуснати до своя Господ. ¹⁶ После ще горят в Ада. ¹⁷ После ще се каже: “Това е, което отричахте!”

¹⁸ Ала не! Книгата [за делата] на праведниците е в Иллийун. ¹⁹ Но откъде да знаеш ти какво е Иллийун? – ²⁰ Книга, ясно записана. ²¹ Свидетелстват за нея приближените. ²² Праведниците са в блаженство, ²³ от престоли гледат [към техния Господ]. ²⁴ Ще узнаеш по лицата им сиянието на блаженството. ²⁵ Ще им се поднесе запечатано, пребистро питие. ²⁶ Дори утайката му е като [ухание на] мускус. Нека за това се надпреварват надпреварващите се! ²⁷ Сместа му е от Тасним – ²⁸ извор, от който пият приближените. ²⁹ Онези, които престъпиха, се смееха на онези, които повярваха. ³⁰ И когато минаваха край тях, си смигваха. ³¹ И когато се завръщаха при своите хора, те се завръщаха развеселени. ³² И когато ги виждаха, казваха: “Тези са заблудени.” ³³ А те не бяха пратени за техни надзиратели. ³⁴ Но в този Ден вярващите се смеят на неверниците. ³⁵ От престоли гледат. ³⁶ Не се ли въздаде на неверниците за онова, което са вършили?

84. СУРА ИНШИКАК

РАЗЦЕПВАНЕТО

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Когато небето се разцепи ² и се вслуша в своя Господ, и се подчини, ³ и когато земята бъде разстлана, ⁴ и изхвърли онова, което е в нея, и се опразни, ⁵ и се вслуша в своя Господ, и се подчини... ⁶ О, човече, ти се напругаш с усилие към своя Господ и ще Го срещнеш. ⁷ А от онзи, чиято книга [за делата] му се даде в десницата, ⁸ ще се потърси лека сметка ⁹ и ще се завърне при своите хора [в Рая] щастлив. ¹⁰ А онзи, чиято книга му се даде откъм гърба, ¹¹ той ще зове за [своето] унищожение ¹² и ще гори в пламъци. ¹³ Той бе сред своите хора щастлив [на земята], ¹⁴ той предполагаше, че не ще се завърне [при Нас]. ¹⁵ Да, неговият Господ бе над него зрящ. ¹⁶ Но не! Кълна се в заревото ¹⁷ и в нощта, и в онова, което тя събира, ¹⁸ и в луната, когато се изпълни ¹⁹ ще преминават от положение в положение. ²⁰ Какво им е, та не вярват ²¹ и когато им се чете Коранът, не свеждат чела до земята в суджуд? ²² Да, онези, които не вярват, отричат. ²³ Но Аллах най-добре знае какво потулват. ²⁴ И възвести ги за болезнено мъчение, ²⁵ освен онези, които вярват и вършат праведни дела! За тях има безспирна награда.

85. СУРА БУРУДЖ

СЪЗВЕЗДИЯТА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Кълна се в небето със съзвездията ² и в обещания Ден, ³ и в свидетел, и в освидетелстван! ⁴ Проклети да бъдат хората, изкопали ямата ⁵ за огъня, пълен с гориво! ⁶ Когато седяха около нея ⁷ и на [всичко] онова, което вършеха с вярващите, бяха свидетели. ⁸ И ги възненавидиха само защото вярваха в Аллах, Всемогъщия, Всеславния, ⁹ Комуто принадлежи царството на небесата и на земята. Аллах на всяко нещо е свидетел. ¹⁰ За онези, които изгаряха вярващите мъже и жени, а после не се разкаяха, за тях е мъчението на Ада и за тях е мъчението на кладата. ¹¹ За онези, които вярват и вършат праведни дела, за тях са Градините, сред които реки текат. Това е голямото спасение. ¹² Сграбчването от твоя Господ е могъщо. ¹³ Той начева и Той пресъздава. ¹⁴ Той е Опрощавания, Любещия, ¹⁵ Владетеля на Трона, Вседостойния, ¹⁶ Вършещия всичко, което пожелае. ¹⁷ Стигна ли до теб разказът за войските, ¹⁸ за Фараона и за самудяните? ¹⁹ Да, онези, които не вярват, отричат. ²⁰ Но Аллах ги обгражда в гръб. ²¹ Да, това е славен Коран ²² в съхраняван скрижал.

86. СУРА ТАРИК ВЕЧЕРНИЦАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в небето и във Вечерницата! ² А откъде да знаеш ти какво е Вечерницата? ³ Звездата с пронизваща светлина. ⁴ Над всяка душа има надзорник. ⁵ И да погледне човекът от какво бе сътворен! ⁶ Бе сътворен от изтласкваща се вода, ⁷ която излиза измежду гръбнака и ребрата. ⁸ Способен е Той да го върне – ⁹ в Деня, когато ще бъдат изявени тайните ¹⁰ и не ще има той нито сила, нито избавител. ¹¹ Кълна се в небето, от което вали, ¹² и в земята, която се разпуква, ¹³ че това е слово разграничение. ¹⁴ А не е шега. ¹⁵ Те замислят с умисъл. ¹⁶ И Аз замислям с умисъл. ¹⁷ И дай отсрочка на неверниците, отсрочи ги за кратко!

87. СУРА АЛЯ ВСЕВИШНИЯ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Прославяй всечистото име на своя Господ, Върховния, ² Който сътвори и осъразмери, ³ Който прецени и напъти, ⁴ Който изважда [тревата на] пасбището ⁵ и го превръща в черно стърнище! ⁶ Ще ти дадем да четеш [Корана, о, Мухаммед] и не ще забравиш, ⁷ освен каквото Аллах пожелае. Той знае явното и скритото. ⁸ И ще те улесним за лесното. ⁹ Напомняй, ако има полза от напомнянето! ¹⁰ Ще си спомни онзи, който се страхува. ¹¹ И ще се отдръпне от това най-лошият, ¹² който ще гори в най-големия Огън.

¹³ После там нито ще умре, нито ще е жив. ¹⁴ Сполучил е онзи, който се пречиства ¹⁵ и споменава името на своя Господ, и отслужва молитвата. ¹⁶ Да, предпочитате земния живот, ¹⁷ но отвѣдният е по-хубав и по-дълготраен. ¹⁸ Това е [записано] в предишните писания – ¹⁹ писанията на Ибрахим и на Муса.

88. СУРА ГАШИЙА

ВСЕПОКРИВАЩИЯТ ДЕН

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Стигна ли до теб разказът за Всепокриващия ден? ² Едни лица в този Ден ще са сведени, ³ обременени, изнурени, ⁴ ще горят в пламтящ огън, ⁵ ще им се даде от кипящ извор да пият, ⁶ не ще имат друга храна освен от тръни, ⁷ които нито угояват, нито избавят от глад. ⁸ А други лица в този Ден ще са блажени, ⁹ поради своето старание – доволни, ¹⁰ във възвишена Градина. ¹¹ Не ще слушат в нея празнословие. ¹² Има там течащ извор. ¹³ Има там въздигнати престоли ¹⁴ и готови стакани, ¹⁵ и подредени възглавници, ¹⁶ и разстлани килими. ¹⁷ И нима не виждат как бяха сътворени камилите ¹⁸ и как бе въздигнато небето, ¹⁹ и как бяха възправени планините, ²⁰ и как бе разпростряна земята? ²¹ И напомняй! Ти си само за да напомняш. ²² Не си над тях властващ, ²³ но който се отвърне и не повярва, ²⁴ него Аллах ще мъчи с най-голямото мъчение [в Ада]. ²⁵ При Нас е завръщането им. ²⁶ После Наша грижа е равносметката им.

89. СУРА ФАДЖР

ЗОРАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в зората ² и в десетте нощи [от месеца за поклонение хадж], ³ и в четното, и в нечетното, ⁴ и в нощта, когато отминава! ⁵ Нима в това няма клетва за разумния? ⁶ Не видя ли ти как постъпи твоят Господ с адитите ⁷ и с [град] Ирам, имащ високи колони, ⁸ подобни на които не бяха сътворени по страните, ⁹ и със самудяните, които изсичаха скалите в долината, ¹⁰ и с Фараона, владетеля на коловете, — ¹¹ с онези, които безчинстваха из селищата ¹² и множаха в тях развалата? ¹³ Тогава твоят Господ стовари върху тях бича на мъчението. ¹⁴ Твоят Господ надзирава. ¹⁵ И ако неговият Господ го подложи на изпитание, като го почете и облагодетелства, човекът казва: “Моят Господ ме почете.” ¹⁶ А ако го подложи на изпитание, като ограничи препитанието му, казва: “Моят Господ ме оскърби.” ¹⁷ Ала не! Вие не почитате сирака ¹⁸ и не подканвате да бъде нахранен нуждаещият се, ¹⁹ и изяждате наследството [дори ако е чуждо] с лакомия. ²⁰ И обичате богатството с голяма обич. ²¹ Ала не! Когато земята бъде стрита на прах ²² и твоят Господ дойде с подредените в редици ангели, ²³ и Адът бъде докаран в този Ден, човекът ще си спомни тогава, ала защо ще му е спомнянето? ²⁴ Ще казва: “О, да бях сторил отнапред добрини заради своя [отвъден] живот!” ²⁵ В този Ден никой друг не ще измъчва, както Той измъчва, ²⁶ и никой друг не ще оковава, както Той оковава. ²⁷ О, душа успокоена, ²⁸ завърни се при своя Господ доволстваща,

заслужила благосклонност! ²⁹ Влез сред Моите раби, ³⁰ влез в Моя Рай!

90. СУРА БАЛАД

ГРАДЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Не! Кълна се в този град [Мека] – ² на теб [о, Мухаммед] този град ти бе позволен, – ³ и в прародителя [Адам], и в неговото потомство! ⁴ Ние сътворихме човека в трудности. ⁵ Нима смята, че никой не ще го надмогне? ⁶ Казва: “Пропилях огромно богатство.” ⁷ Нима смята, че никой не го е видял? ⁸ Не му ли дадохме Ние две очи ⁹ и език, и устни, ¹⁰ и му посочихме двата пътя, ¹¹ ала той не пое стръмния път. ¹² Но откъде да знаеш ти какво е стръмният път? – ¹³ Да се освободи роб ¹⁴ или да се даде храна в ден на глад ¹⁵ на сирак роднина ¹⁶ или на окаян клетник. ¹⁷ После стана от онези, които вярват и взаимно се наставляват за търпение, и взаимно се наставляват за състрадание. ¹⁸ Тези са получилите отдясно. ¹⁹ А които отхвърлят Нашите знамения, те са получилите отляво. ²⁰ Ще бъдат затворени в Огъня.

91. СУРА СЛЪНЦЕТО

АШ-ШАМС

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в слънцето и в неговото сияние, ² и в луната, която го следва, ³ и в деня, който го изявява, ⁴ и в нощта, която го покрива, ⁵ и в небето, и в Онзи, Който го е съградил,

⁶ и в земята, и в Онзи, Който я е разпрострял, ⁷ и в душата, и в Онзи, Който я е създал ⁸ и й е разкрил нечестивостта и богобоязливостта й! ⁹ Сполучва онзи, който я пречиства. ¹⁰ А губи онзи, който я омърсява. ¹¹ Самудяните отричаха поради своето непокорство. ¹² Когато най-злосторният от тях се втурна към камилата ¹³ и пратеникът на Аллах [Салих] им каза: “Това е камилата на Аллах и нейният водопой!”, ¹⁴ ала го взеха за лъжец и я заклаха, – тогава техният Господ ги унищожи заради греха им – поравно. ¹⁵ Не се страхува Той за последствието.

92. СУРА ЛАЙЛ

НОЩТА

В името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния!

¹ Кълна се в нощта, когато се спуска ² и в деня, когато засиява, ³ и в Онзи, Който е сътворил мъжа и жената, – ⁴ вашите стремежи са различни! ⁵ Който раздава и се бои, ⁶ и вярва в Най-прекрасното, ⁷ ще го улесним към лесното. ⁸ А който е скъперник и пренебрегва, ⁹ и взима за лъжа Най-прекрасното, ¹⁰ ще го улесним към трудното ¹¹ и не ще го избави неговото богатство, когато пропадне. ¹² Наша грижа е напътването. ¹³ На Нас принадлежи и отвъдното, и настоящето. ¹⁴ И ви предупредих за Огъня пламтящ. ¹⁵ Ще гори в него само най-злосторният, ¹⁶ който отрича и се отвръща. ¹⁷ И ще бъде предпазен от него най-богобоязливият, ¹⁸ който раздава своето богатство, за да се пречисти, ¹⁹ на никого не прави благодаяние, за да бъде възнаграден, ²⁰ а само в стремеж към Лика на своя Господ, Върховния. ²¹ И непременно ще е доволен.

93. СУРА ДУХА

УТРОТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в утрото ² и в нощта, когато настане мрак — ³ не те изостави твоят Господ [о, Мухаммед] и не те възненавиди. ⁴ Отвъдният живот е по-добър за теб от настоящия. ⁵ И ще ти въздаде твоят Господ, и ще си доволен. ⁶ Не те ли намери Той сирак и не те ли приюти? ⁷ И те намери заблуден, и те напъти. ⁸ И те намери беден, и те замогна. ⁹ Тъй че не огорчавай сирака! ¹⁰ И не отпъждай умоляващия! ¹¹ И за благодатта на своя Господ възвестявай!

94. СУРА ИНШИРАХ

РАЗТВАРЯНЕТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Не разтворихме ли Ние твоята гръд [о, Мухаммед]? ² И снемме от теб бремето, ³ което тегнеше на гърба ти. ⁴ И възвисихме твоето споменаване. ⁵ С трудността идва и леснина. ⁶ Да, с трудността идва и леснина. ⁷ И когато приключиш, [пак] се труди усърдно, ⁸ и на своя Господ се посвещавай!

95. СУРА ТИН

СМОКОВНИЦАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в смоковницата и в маслината, ² и в Синайската планина, ³ и в [Мека] този град на сигурност – ⁴ Ние сътворихме човека с превъзходен облик. ⁵ После го отхвърляме най-унизен от унизените, ⁶ освен онези, които вярват и вършат праведни дела. За тях има безспирна награда. ⁷ И какво тогава те кара [о, човече] да взимаш за лъжа Възмездие? ⁸ Не е ли Аллах Най-мъдрия съдник?

96. СУРА АЛАК

СЪСИРЕКЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Чети [о, Мухаммед] в името на своя Господ, Който сътвори ² сътвори човека от съсирек! ³ Чети! Твоят Господ е Най-щедрия, ⁴ Онзи, Който научи чрез калема, ⁵ научи човека на онова, което не е знаел. ⁶ Ала не! Човек престъпва, ⁷ защото се е видял богат. ⁸ Към твоя Господ е завръщането. ⁹ Видя ли ти онзи, който пречи ¹⁰ на раб, когато отслужва молитвата? ¹¹ Видя ли дали той бе на правия път, ¹² или повелява богобоязън? ¹³ Видя ли дали той отрича и се отмята? ¹⁴ Не знае ли той, че Аллах вижда? ¹⁵ Ала не! Ако не престане, ще го повлечем за перчема ¹⁶ перчема лъжлив, грешен. ¹⁷ И да зове той своето сборище! ¹⁸ Ние ще призовем стражата. ¹⁹ Ала не! Не му се подчинявай! И свеждай чело до земята в суджуд, и [към Аллах] се приближавай!

97. СУРА КАДР

МОГЪЩЕСТВОТО

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

¹ Ние го низпослахме в Нощта на могъществото. ² Но откъде да знаеш ти какво е Нощта на могъществото? ³ Нощта на могъществото е по-добра от хиляда месеца. ⁴ Слизат ангелите и Духът [Джибрил] през нея – с позволението на своя Господ – за всяка повеля. ⁵ Мир е тя до началото на развиделяването.

98. СУРА БАЙИНА

ЯСНИЯТ ЗНАК

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

¹ Онези от хората на Писанието и съдружаващите, които не вярваха, не се разделиха [с неверието си], докато при тях не дойде ясният знак – ² Пратеник от Аллах, четящ пречистени свитъци [от Корана], ³ в които има истински писания. ⁴ И дарените с Писанието се разединиха едва след като при тях дойде ясният знак. ⁵ И бе им повелено да се покланят единствено на Аллах, предани Нему в религията, правоверни, и да отслужват молитвата, и да дават милостинята закат. Това е истинската религия. ⁶ Онези от хората на Писанието и от съдружаващите, които не вярват, ще бъдат в Огъня на Ада, там ще пребивават вечно. Те са най-лошите от създанията. ⁷ Онези, които вярват и вършат праведни дела, те са най-добрите от творенията. ⁸ Въздаянието им при техния Господ са Градините Адн, сред които реки текат, там ще пребивават

вечно и завинаги. Аллах ще е доволен от тях и те ще бъдат доволни от Него. Това е за всеки, който се страхува от своя Господ.

99. СУРА ЗАЛЗАЛА

ЗЕМЕТРЪСЪТ

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

¹ Когато земята бъде разтърсена в трус ² и земята изхвърли своите товари, ³ и човек рече: “Какво ѝ е?”, ⁴ в този Ден тя ще разкаже своите вести, ⁵ защото твоят Господ ѝ е внушил. ⁶ В този Ден хората ще излязат на групи, за да им бъдат показани техните дела. ⁷ Който извърши добро, дори с тежест на прашинка, ще го види. ⁸ И който извърши зло, дори с тежест на прашинка, ще го види.

100. СУРА АДИАТ

ПРЕПУСКАЩИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствия, Милосърдния!

¹ Кълна се в [конете –] препускащите с пръхтене ² и мятащите искри с чаткане, ³ и връхлитащите сутрин, ⁴ и вдигащи с това прахоляк, ⁵ и врязващи се в множество [от врагове] – ⁶ човекът е голям неблагодарник към своя Господ. ⁷ И сам на това е свидетел. ⁸ И е силна любовта му към богатата. ⁹ Нима не знае, че когато бъде изкарано онова, което е в гробовете, ¹⁰ и бъде разкрито онова, което е в сърцата, ¹¹ техният Господ ще е сведущ за тях в този Ден?

101. СУРА КАРИА БЕДСТВИЕТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Бедствието! ² Какво е Бедствието? ³ И откъде да знаеш ти какво е Бедствието? – ⁴ Деня, в който хората ще станат като пръснати пеперуди ⁵ и планините ще станат като разпокъсана вълна... ⁶ Онзи, чиито возни натежат, ⁷ ще има живот в доволство, ⁸ а онзи, чиито возни олекнат, ⁹ завръщането му е бездна. ¹⁰ А откъде да знаеш ти какво е тя? – ¹¹ Пламтящ огън.

102. СУРА ТАКАСУР ПРЕУМНОЖАВАНЕТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Увелича ви преумножаването, ² додето легнете в гробовете. ³ Ала не! Ще узнаете. ⁴ И пак не! Ще узнаете. ⁵ Ала не, ако знаете с достоверното знание – ⁶ ще видите Ада. ⁷ После ще го видите с достоверен поглед. ⁸ После ще бъдете питани в този Ден за богатата.

103. СУРА АСР СЛЕДОБЕДЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кълна се в следобедна – ² човекът е в загуба, ³ освен онези, които вярват и вършат праведни дела, и взаимно се наставляват за истината, и взаимно се наставляват за търпението.

104. СУРА ХУМАЗА

КЛЕВЕТНИКЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Горко на всеки клеветник-хулител, ² който трупа богатство и все го брой! ³ Смята, че неговото богатство ще го увековечи. ⁴ Ала не! Ще бъде хвърлен в Трошилото. ⁵ А откъде да знаеш ти какво е Трошилото? – ⁶ Разпаленият Огън на Аллах, ⁷ който прониква до сърцата. ⁸ Той ще бъде затворен над тях ⁹ във високи стълбове.

105. СУРА ФИЛ

СЛОНЪТ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Не видя ли [о, Мухаммед] как постъпи твоят Господ с владетелите на слона? ² Не превърна ли Той коварството им в заблуда? ³ И изпрати срещу тях ята от птици, ⁴ които ги замеряха с камъни от печена глина. ⁵ И ги стори да приличат на проядени листа.

106. СУРА КУРАЙШ

КУРАЙШ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Заради обичая на Курайш, ² техния обичай да пътуват зиме и лете, ³ нека служат на Господа на този Дом, ⁴ който им даде храна срещу глада и сигурност срещу страха!

107. СУРА МАУН

УСЛУГИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Видя ли ти онзи, който взима за лъжа Възмездие?
² Това е онзи, който пъди сирака ³ и не подканва да бъде нахранен нуждаещият се. ⁴ Горко на отслужващите молитва, ⁵ които своята молитва [съзнателно] пренебрегват, ⁶ които лицемерят ⁷ и се въздържат дори от дребни услуги!

108. СУРА АЛ-КАУСАР

КАУСАР

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Ние ти дадохме [о, Мухаммед реката] ал-Каусар. ² Затова отслужвай молитвата към своя Господ и [жертвено животно] коли! ³ Твоят ненавистник – той е лишеният.

109. СУРА КАФИРУН

НЕВЕРНИЦИТЕ

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кажи [о, Мухаммед]: “О, неверници, ² аз не служа на това, на което вие служите, ³ и вие не служите на това, на което аз служа. ⁴ И аз не ще служа на това, на което вие сте служели, ⁵ и вие не ще служите на това, на което аз служа. ⁶ Вие си имате своята религия и аз имам своята религия.”

110. СУРА НАСР ПОДКРЕПАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Когато дойде подкрепата на Аллах и победата, ² и видиш хората да встъпват на тълпи в религията на Аллах, ³ прославяй своя Господ с възхвала и Го моли за опрощение! Той винаги приема покаянието.

111. СУРА МАСАД СПЛЕТЕНИТЕ ВЛАКНА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Погинаха и двете ръце на Абу Лахаб. И той погина. ² Не го избави неговият имот и онова, което е придобил. ³ Ще гори в огън с пламъци той – ⁴ и жена му, носещата дърва. ⁵ На шията ѝ ще има въже от сплетени влакна.

112. СУРА ИХЛЯС ПРЕЧИСТВАНЕТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кажи [о, Мухаммед]: “Той е Аллах – Единствения, ² Аллах, Целта [на всички възжеления]! ³ Нито е раждал, нито е роден, ⁴ и няма равен Нему.”

113. СУРА ФАЛАК

РАЗСЪМВАНЕТО

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кажи [о, Мухаммед]: “Опазил ме Господа на разсъмването
² от злото на онова, което е сътворил, ³ и от злото на
тъмнината, когато настъпи, ⁴ и от злото на духащи по възлите
[магьосници], ⁵ и от злото на завистник, когато завиди!”

114. СУРА НАС

ХОРАТА

В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния!

¹ Кажи [о, Мухаммед]: “Опазил ме Господа на хората,
² Владетеля на хората, ³ Бога на хората, ⁴ от злото на
шепнещия съблазни [сатана], побягващия, ⁵ който нашепва
в гърдите на хората, ⁶ [сатана] от джиновете и от хората!”

Коранът е книга, която носи радостна вест на човечеството заедно с предупреждение от Създателя, като същевременно подчертава важността на откриването на истината от човека както на духовно, така и на интелектуално ниво.

Всяка книга има своя цел и целта на Корана е да накара хората да осъзнаят смисъла на сътворението, известявайки човека защо Аллах го е създал на този свят, какво се изисква от него в земния му живот и с какво ще се сблъска след смъртта. Коранът е предназначен да служи за напътствие на човека по време на цялото му пътуване към отвъдния живот.

Основните теми на Корана, както може ясно да се долови и в настоящия превод на Корана и неговите обяснителни бележки, са хидайета (прозрението), близостта до Аллах, мирът и духовността. Коранът използва някои термини като теуесум, тедеббур и тефеккур, които изразяват извличането на поука чрез размисъл, мислене и съзерцание върху намиращите се навсякъде айети (знаци) на Аллах, с цел да насърчи читателя да използва разума си.

Goodword Books

www.goodwordquran.com

www.cpsglobal.org

ISBN 978-93-94886-05-6

9 789394 886056